Motioner

Del 1

Innehåll

Arbetsmarknad 20

AM01 - Ökad transparens på lönebeskedet 21

AM02 - Låt staten hantera arbetslöshetsersättningen i stället för fackföreningarna. 22

AM03 - Skapa en organisation som kan ta tillvara arbetstagares villkor på arbetsmarknaden. 24

AM04 - Fackföreningarnas status på arbetsmarknaden 26

AM05 - Generellt lagkrav på kollektivavtal i Sverige 28

AM06 - Lägg ner Arbetsförmedlingen och decentralisera efter dansk modell 30

AM07 - Sänkta arbetsgivaravgifter för unga 32

AM08 - Avgiftsfri första anställning i småföretag 34

AM09 - Implementering av politisk uppfattning i diskrimineringslagen. 36

AM10 - Reform av dygnsviloregler för samhällskritiska yrken 38

AM11 - Lägg ned jämställdhetsmyndigheten! 40

AM12 - Riskerna med en offentligt finansierad lobby 42

AM13 - Stärk rätten till arbete, fler riktade jobb för personer med intellektuell funktionsnedsättning. 45

AM14 - En nationell strategi för ökad nativitet och framtidssäkrad kompetensförsörjning. 47

AM15 - Införande av tidsbestämda chefsförordnanden som norm inom hela den offentliga sektorn i Sverige 49

EU 51

EU01 – Skapa opinion för ett svenskt utträde ur EU 52

EU02 - Utträde ur EU 54

EU03 - Swexit är framtiden 56

EU04 - Swexit är sexigt 58

EU05 - Öka djurvälfärden inom djurhållningen i Sverige och i övriga EU 60

Familj, bostad och civilrätt 62

FBC01 - Ändring av LAV 6 och möjligheten att utveckla landsbygdsområden med eget VA 63

FBC02 - Statlig finansiering av VA 65
FBC03 - Proaktiva VA-investeringar 66
FBC04 - Försvara rättssäkerheten, stoppa orimliga förelägganden om enskilda avlopp. 68
FBC05 - Nationell satsning på hållbar vatten- och avloppsinfrastruktur 71
FBC06 - Lagstifta om max 30-dagars fakturatid 73
FBC07 - Rätten att testamentera – Avskaffa laglotten och återupprätta äganderätten 74
FBC08 - Ge kusiner och deras ättlingar arvsrätt igen 76
FBC09 - Verka för att allmännyttan ska exkluderas från (lagen om offentlig upphandling) LOU för att öka byggandet av bostäder 78
FBC10 - Gemensamt digitalt systemstöd för bygglovshantering 80
FBC11 - Förenklad bygglovsprocess för enklare badbryggor 82
FBC12 - Avskaffad skyldighet att tillhandahålla särskilda religiösa gravplatser 84
FBC13 - Stärkt statligt ansvar för begravningsverksamheten 86
FBC14 - Statligt ekonomiskt ansvar för Bostadsanpasningsbidraget Motionär: 88
FBC15 - Motverka markinlåsning – följ upp obebyggd planlagd mark 90
FBC16 - Begränsad rätt till överklagan vid detaljplaner 93
FBC17 - Motion om att kommunerna själva ska få reglera fastighetsavgifter. 94
FBC18 - Uppmuntra framtidsfullmakter 95
FBC19 - Förstärkta åtgärder mot kriminell exploatering av bostäder 97
FBC20 - Komplement till en sverigedemokratisk bostadspolitik 99
FBC21 - Dags att återinföra statliga investeringsstöd – för en levande arbetsmarknad och tillgängliga hyresbostäder i hela landet 102
FBC22 - Inför lagstadgade krav på ett öppet och transparent anbudsförfarande vid försäljning av all offentlig egendom 105
Finans 108
FI01 - Motion om tillgången till kontanter samt kontantbetalning 109
FI02 - Återupprätta våra kontanter! 111
FI03 - Kontanter som betalmedel för ökad tillgänglighet för funktionsnedsatta 113
FI04 - Förbud mot marknadsfientliga ESG investeringspolicys för offentliga aktörer 115
FI05 - Avpolitisering av AP-fondernas investeringar för tryggare pensioner 117
FI06 - Spekulera inte med våra pensioner 119

FI07 - Inför förenklat avvecklingsförfarande för vilande aktiebolag 121
FI08 - Ta utredningsförslaget om nytt utjämningssystem ur byrålådan 123
FI09 - Förändra det kommunala utjämningssystemet 125
FI10 - Inta en restriktiv hållning till vinster i välfärden 127
FI11 - Möjliggör för kommuner och regioner att lyfta in pensionsförpliktelser i enlighet med fullfonderingsmodellen 128
FI12 - Överföring mellan olika banker 130
FI13 - Likställ ränteavdrag för belåning av värdepapper mellan kontoformer 131
FI14 - Minska bankernas godtycke – skydda medborgarnas rätt till banktjänster . 133
FI15 - Skärpt tillsyn och sanktioner mot misskötsamma försäkringsbolag 136
FI16 - Lätta upp reglerna kring betalningsanmärkning. 138
FI17 - Avdragspolitik framför bidragspolitik 140
FI18 - Inför en svensk version av DOGE 142
FI19 - Stärk ISK för Sveriges ekonomi och tillit 143
FI20 - Reglering av marknadsföring och försäljning av energidrycker i barn- och ungdomsmiljöer 145
FI21 - Om riktlinjer för representativitet i skattefinansierad reklam 147
Folkhälsa 149
FH01 - Stärkta nationella insatser för suicidprevention och förstärkt kompetens inom offentlig sektor 150
FH02 - Finlandsmodell för svensk alkoholförsäljning 152
FH03 - Är man myndig borde man få köpa alkohol 154
FH04 - Avskaffa alkoholmonopolet – utan att avskaffa Systembolaget 156
FH05 - Förenkla regelverket kring gårdsförsäljning 158
FH06 - Om att tillåta alkohol i rökrum 160
FH07 - Underlätta för permanenta uteserveringar genom översyn av regelverk inom PBL och andra berörda lagstiftningar 161
FH08 - Inför möjligheten till självavstängning från alkoholinköp på Systembolaget 163
FH09 - Stopp för offentlig finansiering av könskorrigerande kirurgi 165
FH10 - Vårdnadshavares tillgång att läsa barnets journal på 1177 167
FH11 - Avskaffa begränsningen av vårdnadshavares tillgång till barns vårdärenden vid 13 års ålder 169
FH12 - 1177 - Ungdomar är fortfarande våra barn 171

FH13 - Hjälp till våldtäktsutsatta kvinnor 173
FH14 - HVB-Hem 175
FH15 - Statlig medfinansiering av placeringskostnader för barn och unga 177
FH16 - Rättvisa för brottsoffer – skadestånd ska inte räknas bort från försörjningsstödet 180
FH17 - Reglering av ersättningar till privata familjehem – för en hållbar och rättvis vårdstruktur 182
FH18 - Trygghetsgaranti för kvinnor och barn i skyddade boenden 184
FH19 - Skydda barn från kriminella vårdnadshavare 186
FH20 - Säkra tillgången till Barnahus i samtliga kommuner med nationella direktiv 188
FH21 - Stärk rättssäkerheten i socialtjänstens ärenden, barnets bästa måste bli rätt för alla. 190
Förskola, skola och utbildning 192
UTB01 - Sänkt studieskuld för förstföderskor 193
UTB02 - Inför No Excuses-modellen i svensk skola 195
UTB03 - Färre men mer effektiva skolmyndigheter 197
UTB04 - Tvåårig gymnasial yrkesutbildning 200
UTB05 - Förenkla möjligheten för lärare att utforma alternativa läroplaner för både högpresterande och lågpresterande elever 202
UTB06 - Inför möjlighet till kommunala trygghetsvakter vid skolor med beväpning under statlig kontroll 204
UTB07 - SFI 206
UTB08 - För fler sammanhållna F–9-skolor 208
UTB09 - Betona vikten av lärares ämnesbehörighet 210
UTB10 - Inför minimikrav på läromedel i skolor 213
UTB11 - Lagstadga barngruppstorlekar och personaltäthet i förskolorna 215
UTB12 - Avskaffa elevlett inflytande i undervisningen – stärk lärarens roll 217
UTB13 - Stärk användningen av fysiska läromedel i svensk skola 219
UTB14 - Tillåt skoluniform i svensk skola – ändra skollagen 221
UTB15 - Återupprätta handskriftens roll i skolan 222
UTB16 - Verklighetsförankrad forskning av skolresultat. 224
UTB17 - Inför självförsvarskurser i idrottsundervisningen 226
UTB18 - Inför visselblåsarfunktion för elever i skolan 228

UTB19 - Ordningsvakter i skolan 230
UTB20 - Förbjud slöjan i svensk grund- och gymnasieskola 232
UTB21 - Gemensam klädkod i den svenska skolan 233
UTB22 - Inför ett system för terminsavgifter vid universitetsutbildningar..... 235
UTB23 - Undervisning i Samhällsekonomi inom skolan 236
UTB24 - Förbud mot religiösa klädkoder för minderåriga i skola och förskola – barns rätt till frihet framför religiös lydnad 237
UTB25 - Inför kommunal vetorätt mot religiösa friskolor – för lokal sammanhållning och svensk skolro 239
UTB26 - Motion om antagningsprov vid högskolan 241
UTB27 - Ordning och reda i skolan 243
UTB28 - Införande av ett universitetsintegrerat militärutbildningsprogram – Svensk Akademisk Legion 244
UTB29 - Omsorgslyft för lärare – en investering i skolans kärna 246
UTB30 - Tillvarata alla talanger! 248
UTB31 - Kunskap om odling i grundskolans läroplan 250
UTB32 - Dags att införa differentierade nivåer på studiestöd för att gynna samhällsviktiga utbildningar 251
UTB33 - Inför ämnet privatekonomi i skolan 254
UTB34 - Framtidens kompetensförsörjning inom vårdrelaterade yrken. 256
UTB35 - Skapa en nationell digital utbildningsplattform för grund- och gymnasieskola 258
UTB36 - Säkerställ att vårdutbildningar motsvarar dagens faktiska vårdbehov..... 260
UTB37 - Årliga hälsokontroller i lågstadiet 262
UTB38 - Barnomsorgspeng - låt föräldrar vara föräldrar 264
UTB39 - Huvudman vs rektor 265
UTB40 - Lagstiftning om minimibemanning i förskolan 266
UTB41 - Nationell reglering av specialistsjuksköterskeutbildning, för patienternas trygghet och vårdens hållbarhet. 268
UTB42 - Möjliggörande av skoluniform i svensk skola 270
UTB43 - Simundervisning måste kunna genomföras, inför simlärarbehörighet i lärarutbildningen 272
UTB44 - Ett nationellt arbete för att förbättra pojkars skolresultat 274
Försvarspolitik 276
FÖ01 - Att etablera drönarförband inom Försvarsmakten 277

FÖ02 - Att främja svensk utveckling och produktion av militära drönarsystem..... 279
FÖ03 - Sveriges försvar kräver en nationell drönarsatsning – nu 281
FÖ04 - Inför FPV-skydd på individnivå – beväpna infanteriet med hagelvapen mot drönare..... 284
FÖ05 - Försvarsmakten ska bygga sina egna datasystem 286
FÖ06 - Erkänn Gotland som strategiskt prioriterat område i totalförsvaret 288
FÖ07 - Bygg ett nytt sjukhus på Gotland i samverkan med Försvarsmakten 291
FÖ08 - Inför statliga kreditgarantier för att snabbt öka svensk försvarsproduktion 293
FÖ09 - Förstärkning av det civila försvaret, en grundbult i Sveriges totalförsvar .. 296
FÖ10 - Motion om civilt försvar – mer än bara brandövningar och krisplaner 298
FÖ11 - Stärkt civilförsvar i glesbygdskommuner..... 300
FÖ12 - Totalförsvaret – Sveriges upprustning för nutid och framtid..... 302
FÖ13 - En nationell krisberedskapsstyrka 304
FÖ14 - Stärk Hemvärnet..... 306
FÖ15 - Stärk den fysiska beredskapen inför mönstring 308
FÖ16 - Värnplikt med förnuft – obligatorisk för män, frivillig för kvinnor 310
FÖ17 - Stärkt försvarsförmåga genom samverkan med bevakningsbranschen 312
FÖ18 - Införskaffa bandgående artilleri till Sveriges mekaniserade brigader..... 314
FÖ19 - Inrättande av system för militärt överskott 317
FÖ20 - Nationellt försvar mot ballistiska hot – Sverige behöver höghöjdssystem som Arrow 3 eller motsvarande 319
FÖ21 - Nationellt rymd- och cyberförsvar inom totalförsvarsramen 321
FÖ22 - Återinför utgivning av identitetsbricka vid födsel 323
Klimat och energi 324
KE01 - Motion om nationell reglering av solcellsparker 325
KE02 - Kommunalt veto mot större solcellsanläggningar i naturmiljöer 327
KE03 - Ge kommunerna vetorätt mot solcellsparker..... 329
KE04 - Förbjud Geoengineering över Sverige 331
KE05 - Förbjud infångande av CO2..... 332
KE06 - CCS – det nya klimatindustriella slukhålet..... 334
KE07 - Motion om avgiftsfri tillgång till returstationer för småföretag 336
KE08 - Inför ett nationellt moratorium för nyetablering av vindkraftsparker 338
KE09 - Förbjud vindkraftverk på natura 2000 områden 340

KE10 - Ändrad minerallag – högre ersättning till markägare och staten 342
KE11 - Riv upp Sveriges nationella klimatpolitiskt ramverk 344
KE12 - En balanserad sverigedemokratisk klimatpolitik byggd på vetenskap 348
KE13 - Avveckla klimatmålen och säg upp Parisavtalet 351
KE14 - Sverige bör lämna parisavtalet 353
KE15 - Bevarande av historiska dammar och kraftverksmiljöer 355
KE16 - Ta fram ett miljöpolitiskt inriktningsprogram 357
KE17 - Sänk elskatten! 359
KE18 - Avskaffa energiskatten 360
KE19 - Avskaffa koldioxidskatten 362
KE20 - Fastighetsskatten från kärnkraftverk ska tillfalla värdkommunerna 364
KE21 - Sverigedemokraterna ska verka för att småskaliga kärnkraftverk (SMR) möjliggörs och främjas i hela landet 366
KE22 - Stöd till företag som genomför effektiva miljö- och hållbarhetsåtgärder ... 368
Kultur 370
KR01 - Öl på arenan – en självklar möjlighet. 371
KR02 - Avskaffa tvångsfinansieringen av public service 373
KR03 - Public Service för demokratin i hela Sverige 375
KR04 - Avveckla Public service 377
KR05 - Skärpt statlig kontroll och nedstängning av islamistiska moskéer 380
KR06 – Pressstöd för avvecklad yttrandefrihet? 382
KR07 - Inför julefrid på riktigt 384
KR08 - Nationell reglering av fotbollsagenter 386
KR09 - Inför en nationell Aktivitetsbiljett till barnens fritid 388
KR10 - Avskaffa studieförbundens veto 390
KR11 - Skånska som regionalt språk 392
KR12 - Nationell sammanhållning – en uppgift för biblioteken. 395
KR13 - Inför ett långsiktigt klassikerskydd för historiska och samlarvärda fordon . 397
KR14 - Kulturarvet ska inte behöva konkurrera med modern konst och kultur. 399
KR15 - Stoppa bidrag till föreningar som stänger ute barn 401
KR16 - Stärk fornnordiskans och fornsvenskans ställning 403
KR17 - Hedersutmärkelse till minne av Ulf Georgsson för hans insatser inom dansbandskulturen och kampen mot dansbandsmomsen 405

Lag och ordning 407

LO01 - Motion om höjd ersättning och stärkt utbildning för nämndemän 408

LO02 - Höj arvodet för nämndemän 410

LO03 - Öka attraktiviteten att bli nämndeman 412

LO04 - Stärkt skydd för offer vid våld i nära relationer med effektiva tekniska hjälpmedel 413

LO05 - Kronofogden 415

LO06 - Låt kronofogden sälja vapen 417

LO07 - Kriminalisera grooming och förberedelse till våldtäkt av barn 419

LO08 - Effektivisering av statliga myndigheter 421

LO09 - Inför reglering mot att utan samtycke göra andra till ofrivillig underhållning på sociala medier 422

LO10 - Skärpt lagstiftning mot kränkande bildmanipulation 424

LO11 - Stärk skyddet mot "deepfakes" 426

LO12 - Interner ska betala sin mat i fängelser 428

LO13 - För en stärkt och rättssäker förtalslagstiftning 429

LO14 - Förtal eller fakta? 432

LO15 - Differentierad avgift till brottsofferfonden 434

LO16 - Fängelsepresumtion 436

LO17 - Kriminella återfall 438

LO18 - Inför möjlighet till häktning vid upprepade ringa stölder och andra mindre brott 440

LO19 - Fängelsestraff i utlandet 442

LO20 - Kriminalisera deltagande i parallella rättssystem 444

LO21 - Antikorruptionsmyndighet 446

LO22 - Införande av begränsad rättskapacitet för foster för att möjliggöra ansvarsskyldighet vid våld från tredje part och skyddsåtgärder vid risk för fostrets hälsa 447

LO23 - De oföddas avsaknad av rätt 449

LO24 - Tillåt jakt med sportskyttevapen 451

LO25 - Skydd av legala vapenägare och jägares rättigheter 455

LO26 - AR15 och andra liknande vapentyper 460

LO27 - Värna jägarna och äganderätten 465

LO28 - Backa från beslutet om halvautomatiska vapen för jakt 470

LO29 - Förenklad och snabbare handläggning av vapenlicenser 475
LO30 - Tillåt AR 15 för jakt 480
LO31 - Vapenfrågan 484
LO32 - Låt utseende inte styra vapenlagstiftningen 488
LO33 - Motion om rätten till självförsvar genom tillstånd för "concealed carry" .. 493
LO34 - Avskaffa osaklig könsdiskriminering i rättstillämpning 495
LO35 - Inför separata brottskoder för stölder av djur och andra brott mot djur ... 497
LO36 - Kemisk kastrering av sexualbrottslingar som villkor för villkorlig dom 499
LO37 - Skärpta åtgärder mot olagliga miljöaktioner 502
LO38 - Utökade befogenheter för ordningsvakter – ett steg mot ökad trygghet och effektivitet 504
LO39 - Inför sociala medieförbud för dömda för digitala sexuella ofredanden 507
LO40 - Samhällsskydd via app när tryggheten uteblir 509
LO41 - Försvårande av samhällsviktig infrastruktur 511
LO42 - Trygghetsrutiner på restauranger och krogar – lagkrav för att förebygga hot och trakasserier 513
LO43 - Återinför fast polisbemanning i varje kommun 515
LO44 - Nationell handlingsplan mot brottslighet riktad mot företagare 517
LO45 - Avlasta polisen: Låt civilanställda utföra inre gränskontroller 518
LO46 - Sabotage mot allmänheten till men för samhället 520
LO47 - Upprätta ett svenskt gendarmeri 522
LO48 - Skärpta straff för överlåtelse eller försäljning av narkotika till minderåriga 524
LO49 - Skärpta bakgrundskontroller för skolpersonal – samarbete med Säkerhetspolisen 526
LO50 - Specialistutbilda personal som handlägger brott gällande sexuella övergrepp 528
LO51 - Utveckla kriminalvården med hjälp av privata aktörer. 530
LO52 - Översyn av penningtvättlagen 532
LO53 - Beteckna Muslimska brödraskapet som terroristorganisation 534
LO54 - Begränsning av rätten att återkalla överklagande i brottmål 536
LO55 - Utökade befogenheter för ordningsvakter – möjlighet att kräva ID-handling vid tjänsteutövning 538
LO56 - Värna rättssäkerheten, motverka godtyckliga domar i spåren av #metoo . 540

Landsbygd, jordbruk och miljö 542

LJ01 - Inför kontrollerad jakt med pilbåge i Sverige ... 543

LJ02 - Bevara det kustnära fisket ... 545

LJ03 - En miljöbalk där bilskrotar är möjligt ... 547

LJ04 - Viltkött i kommunal matbespisning ... 548

LJ05 - Att inrätta en samordnande grossistverksamhet för småskaliga jordbrukare ... 550

LJ06 - Uppskov vid byte av åkermark mot skogsmark ... 552

LJ07 - Tillåt motorfordon för transport av jägare vid skyddsjakt ... 554

LJ08 - Krav på att verksamma veterinärer tar jourpass på obekväm arbetstid ... 556

LJ09 - Långsiktig finansiering av älgförvaltningen ... 558

LJ10 - Inför djurförbud vid tidelag ... 559

LJ11 – Införande av kommunalt veto vid upprättande av nya naturreservat ... 561

LJ12 - Reglering av populationen av kinesisk mellanskarv i Sverige till 15000 individer ... 563

LJ13 - Utgångs- och bäst före-datum på matvaror och mediciner ... 565

LJ14 - Ge alla svenskar samma rätt att bedriva rennäring ... 567

LJ15 - Ett starkare skydd för inhemska pollinatörer ... 569

LJ16 - Skyddet för smådjur måste stärkas ... 571

LJ17 - Stoppa fodertillsaten Bovaer i svenska livsmedel ... 573

LJ18 - Bevara det svenska beteskravet, djurskydd, tradition och nationellt självbestämmande ... 575

LJ19 - Jag trivs bäst i öppna landskap ... 578

Migration och integration 580

MIG01 - Svenska språket ska gälla inom vård och omsorg – för trygghet, etik och arbetsmiljö ... 581

MIG02 - Svenska språket som grund för likvärdig kommunal service ... 583

MIG03 - Obligatorisk samhällsintroduktion med värdegrundstest – värna svensk lag, demokrati och jämställdhet ... 585

MIG04 - Sverige behöver en värdegrundsbarometer – på riktigt ... 587

MIG05 - Uteslut lagen som ålägger alla svenska kommuner att anordna en ceremoni en gång om året för att välkomna nya medborgare ... 589

MIG06 - En sanningskommission om migrationspolitiken samt övergreppen mot oliktänkande ... 591

MIG07 - Försvar av svenska normer i offentlig verksamhet 593
MIG08 - Inför en frivillig lojalitetsförklaring för nya naturaliserade medborgare .. 595
MIG09 - Krav på referenser från etablerade svenska medborgare vid ansökan om medborgarskap 597
MIG10 - Inför skydd för svenska flaggan i grundlagen – vår nations symbol är inte förhandlingsbar 599
MIG11 - Krav på medborgarskap vid förtroendeuppdrag 602
MIG12 - Begränsa och förebygga möjligheter till infiltration 604
MIG13 - För en neutral uniformerad tjänstemannaroll 606
MIG14 - Filosofi som särskild integrationsåtgärd för vuxna nyanlända 608
MIG15 - Förbud mot statlig och kommunal finansiering av verksamheter som motverkar svensk identitet 610
MIG16 - Skärp språkkraven för offentliga tjänster – välfärden kräver förståelse .. 612
MIG17 - Skydd mot religiöst tvång och parallella samhällsstrukturer i Sveriges kommuner 614
MIG18 - Skärpt reglering av arbetskraftsinvandring 616
MIG19 - Skärpt tillsyn mot barnäktenskapsfrämjande undervisning i religiösa miljöer 620
Näring 622
NÄ01 - Avveckla Vinnova 623
NÄ02 - Förenkla för småföretagare genom ökad service och regelförenkling från Skatteverket 625
NÄ03 - Öka konkurrensen mellan drivmedelsbolag genom ökad pristransparens till kund 627
NÄ04 - Utredning och införande av ett rikstäckande system för att identifiera och motverka oseriösa företag som verkar mot Sveriges kommuner 629
NÄ05 - Obligatorisk märkning av AI-genererat innehåll i digitala miljöer 631
NÄ06 - En Sverigevänlig politik för artificiell intelligens och robotteknologi 633
NÄ07 - Inför statligt kompensationssystem för turistbelastade kommuner 635
NÄ08 - Ett Norrlandspolitiskt utvecklingsprogram. 638
NÄ09 - Avveckling av Tillväxtverket 640
NÄ10 - Förstärkt kompetensförsörjning till svensk industri 642
NÄ11 - Lämna Postnord och återupprätta Posten AB 644
Skatt 646
SK01 - Rimligare villkor för avdrag vid resor till och från arbete 647

SK02 - Begränsning av namn- och personnummerbyte för personer dömda för ekonomisk brottslighet och bedrägeri 649
SK03 - Rätt folkbokföring – motverka skatteflykt från utsatta kommuner 652
SK04 - Begränsa missbruk av folkbokföring för tillgång till vårdresurser i annan region 655
SK05 - Grundavdragsbaserat skattesystem 657
SK06 - Sänk alkoholskatten på restaurang 659
SK07 - Sänk alkoholskatten 660
SK08 - Avskaffa stämpelskatten – för ett rättvist och ägarvänligt Sverige 662
SK09 - Minska momsen på frukt och grönsaker 664
SK10 - Sänkt moms på baslivsmedel 666
SK11 Utredning om skatt på importerat kött (halal" med extra hög sats på halalslakt för att stödja svenska bönder 667
SK12 - Skatt på skatt 669
SK13 - Enhetlig moms på vatten! 670
SK14 - Återinför sambeskattning – för familjens och Sveriges skull 672
SK15 - Verka för införandet av ett skattekvitto – en självklarhet i ett öppet samhälle 674
SK16 - Fast kostnad för lagfart 676
SK17 - Inför statlig e-legitimation 678
SK18 - Avskaffa malus i fordonsskatten 680
SK19 - Avskaffad kapitalvinstskatt vid försäljning av en- och tvåbostadshus samt bostadsrätter 683
SK20 - Undanta förmånsbeskattning för fri parkering vid arbete 685
Socialförsäkring 687
SF01 - Gör pensionssystemet rättvist och långsiktigt hållbart 688
SF02 - Enklare pensionsplacering 690
SF03 - Reformera barnbidragssystemet genom ett “förstabarnsbidrag” 692
SF04 - Bidrag är för behövande 694
SF05 - Förändrat friskvårdsbidrag till förmån för fler. 696
SF06 - Statligt sjuklöneansvar i personlig assistans – rättvisa för kommunerna 698
SF07 - Statligt skyddsnät för utförsäkrade utan arbetsförmåga 700
SF08 - Möjligheten att kunna göra något samhällsnyttigt samtidigt som du uppbär 100% sjukersättning. 702

SF09 - Höj taket i föräldraförsäkringen för pappa-och mammamånaderna..... 704
SF10 - Utökad VAB 706
Statsskick, demokrati och yttrandefrihet 708
KU01 - Ändra kommunallagen och ge de politiska partierna möjlighet att plocka bort vildar från nämnder och styrelser 709
KU02 - Ändra kommunallagen och ge partierna möjlighet att plocka bort vildar från nämnder och styrelser 711
KU03 - Stopp för värdegrundsindustrin 713
KU04 - Förändra demonstrationsrätten..... 715
KU05 - Förtydligande av demonstrations- och yttrandefrihetens gränser i en ny säkerhetspolitisk verklighet 716
KU06 - Myndig från kalenderåret man fyller 18 – konsekvent tillämpning av rättigheter och skyldigheter..... 718
KU07 - Rösträtt endast för svenska medborgare i allmänna val..... 720
KU08 - Krav på svenskt medborgarskap för rösträtt i kommunala och regionala val 722
KU09 - Röst på riktigt – för ett system där väljarnas vilja faktiskt avgör 724
KU10 - Flaggning vid offentliga byggnader 727
KU11 - Endast den svenska flaggan på offentliga platser 729
KU12 -Möjliggör löpande registerkontroller..... 731
KU13 - Öka resurserna på mark- och miljödomstolen i syfte att korta ner processerna för bostadsbyggande..... 733
KU14 - För stärkt demokratisk representation i små kommuner 735
KU15 - Lag om neutralitet i offentlig tjänst..... 737
KU16 - Obligatorisk inkomstkontroll via Skatteverket i domstolsprocesser..... 739
KU17 - Nej till kvotering, ja till prestation..... 741
KU18 - Se över lagen om ocker- gällande myndigheter..... 743
KU19 - Amningsfrämjande möteslokaler för kvinnliga förtroendevalda 745
KU20 - Offentlig sektor inte ska ingå upphandlingsavtal för sociala välfärdstjänster med religiösa och politiska stiftelser, föreningar eller organisationer. 747
KU21 - Trygghet och skydd åt förtroendevalda 749
KU22 - Minska det statliga partistödet 751
KU23 - Statligt veto vid nedläggning av samhällskritisk hälso- och sjukvård..... 752
KU24 - Säkerställ driften av samhällsviktiga verksamheter 754
KU25 - Försvåra kommuner och regioners möjlighet till skattehöjningar..... 756

KU26 - Se över den kommunala finansieringsprincipen i syfte att bättre matcha statsbidrag med statens uppdrag till region- och kommunsektorn på lång sikt. ... 758
KU27 - Avskaffa regionerna ... 760
KU28 - Stärkt statlig styrning ... 762
KU29 - Staten ska finnas i hela Sverige ... 764
KU30 - Ge kommunerna rätt att reglera fastighetsavgiften ... 766
KU31 - Avskaffa könskvotering i regeringsformen ... 769
KU32 - Grundlagsfäst rätten till ett liv 'offline' ... 771
KU33 - Översyn av förbudet mot ministerstyre – för stärkt demokratiskt ansvar ... 773
KU34 - Anta ”Du gamla du fria” som Sveriges officiella nationalsång ... 775
KU35 - Standardiserade mjukvaror för offentlig verksamhet ... 776
KU36 - Stärk skyddet för svenskt teckenspråk ... 778
KU37 - Medlemsavgifter i fackföreningar ... 780
KU38 - Sverigedemokraterna ska verka för nationella riktlinjer och krav på kommuner vid skadegörelse mot offentlig egendom ... 782
KU39 - Lojalitetsförsäkran för riksdagsledamöter ... 784
KU40 - Förbjud ministrars aktiehandel ... 786
KU41 - Nationella riktlinjer för bönefri arbetstid inom vård, skola och omsorg ... 788
KU42 - Drogfria anställda inom offentlig sektor ... 790
KU43 - Tjänstemannaansvar ... 792
KU44 - Driv frågan om ett stärkt skydd för negativ yttrandefrihet i svensk grundlag ... 794
KU45 - Förstärkt ansvar inom förvaltningsprofessionen ... 796
KU46 - SKR och offentlighetsprincipen ... 798
KU47 - SKR och proportionella val ... 800
KU48 - Ändringsförslag till principprogrammet ... 801
KU49 - Avskaffa lagen om hets mot folkgrupp - på riktigt ... 803
KU50 - Avskaffa lagen om hets mot folkgrupp ... 805
KU51 - Dags för ett yttrandefrihetslyft ... 808
KU52 - Ett rättsväsende som behandlar alla lika, motverka dubbla måttstockar inom svensk rättspraxis. ... 810
Trafik och infrastruktur 812
TR01 - Avskaffa fordonsskatten ... 813
TR02 - Trafikljus med nedräkning ... 815

TR03 - Tydlig ställning mot kilometerskatt för personbilar 817
TR04 - Avskaffande av 2+1 vägar som standardlösning i Sverige 819
TR05 - Avskaffande av 50-kilometersgränsen för unga bussförare 821
TR06 - Behåll Bromma flygplats – skydda Sveriges beredskap och tillgänglighet .. 823
TR07 - Behåll det s.k. H-reg. för A-traktorer 825
TR08 - Bygg ut E4:an mellan Gävle och Söderhamn till fyrfältsväg 827
TR09 - Dubbdäck ska alltid vara ett alternativ för trafiksäkerheten 829
TR10 - En rättvis infrastruktur 831
TR11 - Ett nationellt sammanhängande betalsystem för kollektivtrafiken 834
TR12 - Ett säkert alternativ till A-Traktor och mopedbil 836
TR13 - Förstatligande av järnvägarnas underhåll 838
TR14 - Förstatligande av Sveriges kommunala och regionala flygplatser 840
TR15 - Gör färjan till Gotland till statlig infrastruktur – vår landsväg till fastlandet 843
TR16 - Hastighetsregleringar på större vägar 845
TR17 - Höjd nivå på penningböter vid överskridande av hastighetsbegränsning vid område för exempelvis vägarbete 847
TR18 - Inför rödljuskameror för ökad trafiksäkerhet 848
TR19 - Inför Tempo 100 i Sverige 849
TR20 - Körhälsokontroller efter 75 års ålder 850
TR21 - Lättnader i terrängkörningslagen i vindkraftsparker 852
TR22 - Milersättning istället för busskort 854
TR23 - Förändrade hastighetsregler vid omkörning i vissa fall. 855
TR24 - Motorvägar värdigt Sverige 857
TR25 - Möjliggör framförande av lätt motorcykel (125 cc) med B behörighet i Sverige 858
TR26 - Nationell strategi för långsiktig och sammanhållen flyginfrastruktur 860
TR27 - Nationellt tillstånd för yrkesfordon att använda bussfiler 862
TR28 - Ny affärsmodell för Sveriges järnvägsbundna kollektivtrafik 863
TR29 - Rättvisare tillgång till mopedkörkort – kalenderårsbaserad kör- och utbildningsrätt 865
TR30 - Samarbete myndigheter inom trafik. 867
TR31 - Skyldighet att aktivera varningsblinkers vid stillastående kö 868
TR32 - Sommartider hej hej! 870
TR33 - Synlig varningsindikator på långsamgående fordon 872

TR34 - Tillgång till etanolfri 98-oktanig bensin för veteranfordon och civil beredskap 873
TR35 - Tunnelalternativ för Centralbron och Getingmidjan – ett nationellt infrastrukturprojekt 875
TR36 - Utbildningskrav för piloter som flyger fallskärmshoppare 877
TR37 - Utöka gränsen för B-körkort till 4 250 kg för alla fordonstyper 880
TR38 - Varningslykta för låghastighetsfordon 882
TR39 - Återinför möjlighet att köra snöskoter med B-körkort 884
TR40 - Återställ hastighetsgränserna på våra vägar – för balans, effektivitet och respekt för trafikanter 886
TR41 - Återöppna nattågen mellan Västsverige och Norrland 888
Utrikespolitik 890
UT01 - Sveriges utträde ur Konventionen om klusterammunition 891
UT02 - Återta svensk försvarskapacitet – lämna konventionen om klusterammunition 894
UT03 - Lämna Ottawafördraget, återinför möjligheten att använda truppminor i Försvarsmakten 896
UT04 - Vad vill vi med World Economic Forum (WEF)? 898
UT05 - Sveriges medlemskap i WHO bör omprövas 900
UT06 - Upprop för Israel 902
UT07 - Avveckla SIDA 904
UT08 - Nollställ SIDA och svensk biståndspolitik 906
Vård och omsorg 908
VO01 - Säkerställ att personer med synnedsättning och blindhet inkluderas i personkrets 3 enligt LSS 909
VO02 - Återställ LSS 911
VO03 - Nationell översyn av LSS med fokus på kriminalitet, kontroll och rättssäkerhet 913
VO04 - Lex Evelina – för en ny personkrets i LSS för personer med dövblindhet 914
VO05 - Slopande av den övre åldersgränsen inom LSS 916
VO06 - Belastningsregister LSS 918
VO07 - Skärpta krav på privat verksamhet inom IVO:s verksamhetsområden. 919
VO08 - Bukplastik 921
VO09 - Ett värdigt avslut på livet 923

VO10 - Om att inleda ett politikutvecklingsarbete kring dödshjälp 925
VO11 - Valfrihet i livets slutskede 927
VO12 - Inför hormonbehandling i högkostnadsskyddet - för kvinnors och mäns hälsa i ett längre arbetsliv 928
VO13 - En översyn av lagstiftningen om psykiatrisk tvångsvård 930
VO14 - En balanserad och trygg psykiatrisk vård 932
VO15 - Förbättrad vård för personer med psykiatriska diagnoser och samsjuklighet, ett krav på rättssäkerhet, samordning och värdighet 935
VO16 - Fast läkarkontakt till alla landets invånare 937
VO17 - Säkrare akutvård genom flytande läkemedelsberedskap 939
VO18 - Skydda barn från fosterskador. Inför riktad preventivmedelsinsats för kvinnor med missbruk 941
VO19 - Inför en trestegad avgiftsmodell för hemtjänst – med fokus på självständighet 943
VO20 - Återupprätta respekten för våra äldre! 945
VO21 - Tillåt preimplantorisk genetisk testning (PGT-A) vid IVF för att öka chanserna till en lyckad graviditet 947
VO22 - Inför Lex Therese för personer under förvaltarskap som riskerar att hamna i kläm 949
VO23 - Inför subvention eller ett högkostnadsskydd för glasögon till de med grav myopi eller grav hyperopi 951
VO24 - Sluta finansiera insemination för ensamstående – sätt barnets behov före vuxnas önskemål 953
VO25 - Tillgängliga lekplatser för alla barn – lekredskap för barn med funktionsnedsättning 955
VO26 - Förbjud omskärelse av friska pojkar 957
VO27 - Inte förstatliga den svenska hälso- och sjukvården. 959
VO28 - Moderniserad åldersgräns bröstcancerscreening med mammografi 961
VO29 - Krav på utbildning för anställning som vårdbiträde 963
VO30 - Presumtivt samtycke vid organdonation, alternativt förändrade regler kring registrering i donationsregistret 965
VO31 - Automatiskt medlemskap i donationsregistret 967
VO32 - Förstärkt vårdgaranti likt Danmarks modell 969
VO33 - Testa gravidas D-vitaminnivåer 971
VO34 - Snabbare och mer rättvis LSS-utjämning mellan kommuner 973

VO35 - Rätten till sig själv, sitt liv och sin egen kropp 975
VO36 - Riskidentifiering och riskbedömning av undervikt och undernäring 978
VO37 - God och Nära vård samt professionens mandat..... 980
VO38 - Långsiktigt nationellt vårdinformationssystem 983
VO39 - Vård efter behov 985
VO40 - Förbättrad lagstiftning för läkemedelsförsörjning utanför hemmet 987
VO41 - Bra mat i omsorgen – en självklarhet 989
VO42 - Begränsa ledtiden - Ta ansvaret..... 991
VO43 - Lagstadga rätten till logoped, skriv in tillgång till logopedkompetens i skollagen 993
VO44 - Förbättrade levnadsvillkor för personer med autism. 994
VO45 - Ge vårdnadshavare till barn med diabetes rätt till VAB vid behov av extra vård och skolintroduktion. 997
VO46 - Införande av moderskapsförpackning/moderskapsunderstöd inspirerat av Finland..... 999
VO47 - Lagkrav på hjärtstartare i bostadsområden med minst 10 bostadshus (BFHS) 1001
VO48 - Säkra tillgången till tandvård, åtgärder mot bristen på tandläkare och tandhygienister. 1003
VO49 - För en politik som främjar ökat barnafödande i Sverige 1005
VO50 - Nationell implementering av avancerad specialistsjuksköterska 1007
VO51 - Se över högkostnadsskyddet för särskilt ekonomiskt utsatta grupper..... 1009
VO52 - Nytt program för nationell samordning kring vård och uppföljning för prematurfödda barn 1011
VO53 - Belastningsregister inom äldreomsorgen 1013

Arbetsmarknad

AM01 - Ökad transparens på lönebeskedet

Motionär

Axel Sundström (146240 - axel.sundstrom@sd.se)

Motionsmotivering

Tre av fyra svenskar underskattar skatterna på arbete enligt en undersökning från svenskt näringsliv. Tre av fyra svenskar tror dessutom att skatterna på arbete understiger fyrtio procent. En anledning till detta kan vara att de omfattande arbetsgivaravgifterna i många fall är undangömda och sällan exponeras för den som betalar dem, arbetstagaren.

Om transparensen ökar, ökar även kunskapen som följd. Höjer vi kunskapen om vilka skatter som faktiskt betalas av den anställde kommer fler uppfatta det enorma skattetryck som råder i Sverige.

Sedan den 1 januari 2019 registreras och betalas arbetsgivaravgifterna på individnivå. Detta innebär att alla företag måste ange lön och eventuella förmåner för varje anställd. Trots att detta görs varje månad återfinns ändock inte arbetsgivaravgifterna på Skatteverkets ”Mina Sidor”, likt preliminärskatten som företaget betalar in åt den anställde.

Varför ger vi inte den anställde möjligheten att se vilka skatter som betalas i dennes namn?

Yrkande

Att Sverigedemokraterna verkar för att införa uppmaningar till arbetsgivare att visa arbetsgivaravgifterna på lönebeskedet.

Att Sverigedemokraterna verkar för att Skatteverket visar vilken summa arbetsgivaravgifter som arbetsgivaren betalt in.

Att Sverigedemokraterna verkar för att ändra namn på arbetsgivaravgifter till arbetsgivarskatt.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen instämmer i motionärens motivering till motionen. Detta är ett område som partiet redan driver, inte minst i kommittémotioner (se *2024/25:1350*). Därmed uppfyller partiet redan motionärens intention om transparens i skattebeskedet.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

AM02 - Låt staten hantera arbetslöshetsersättningen i stället för fackföreningarna.

Motionär:

Jörgen Ring (78106 - jorgen.ring@sd.se)

Medmotionär(er):

Richard Svensson 62661

Chris Dahlqvist 82570

Annelie Sjöberg 123769

Marcus Lejonqvist 80042

Torgny Maurer 53831

Christopher Jarnvall 148456

Runar Öhman 82612

Max Haienhjelm Andreasson 90560

Erik Johansson 129228

Björn Sandberg 84844

Mikael Eriksson 71644

Motionsmotivering:

Idag finansieras arbetslöshetsersättningen med en del egenavgifter som faktureras från fackföreningar och en stor del skatter. Ersättningen hanteras av flera olika arbetslöshetskassor som är en del av fackföreningarna i Sverige. Den som inte vill nyttja sin föreningsfrihet och slippa ha kontakt med en fackförening tvingas ansöka och anslutas till a-kassan via en fackförening.

Finansieringen och hanteringen av arbetslöshetsersättningen är ojämlik och kan många gånger vara orättvis. Därför bör finansieringen och administrationen hanteras av staten. Staten har idag en organisation för bedömning av om ersättning ska utbetalas genom Försäkringskassan, men även annan statlig myndighet skulle passa till denna uppgift. Samordning och kontroll gentemot andra utbetalningar blir även enklare om samma organisation sköter alla statens handläggningar om utbetalningar.

Förslag till beslut:

-att staten tar över ansvaret för arbetslöshetsersättningen från fackföreningarnas arbetslöshetskassor.

-att staten ansvarar för finansieringen av arbetslöshetsersättningen med vederbörlig uppdelning mellan egenavgifter och skattefinansiering.

-att samordning för utbetalning, administration och kontroll hanteras av lämplig statlig myndighet.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionärerna för motionen. Partiet har under lång tid lyft fram att vi på sikt vill se ett förstatligande av arbetslöshetsförsäkringen. Skälet till det är att vi ser ekonomisk trygghet vid arbetslöshet som en fråga som staten bör hantera likväl som ekonomisk trygghet vid sjukdom. Den nya a-kassan som bygger på inkomster istället för arbetad tid kan ses som ett led i det arbetet. Partiet kommer även fortsättningsvis agera för en arbetslöshetsförsäkring för alla löntagare då försäkringen, precis som motionärerna påpekar, till största del är skattefinansierad.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna 2025

att anse motionen besvarad.

AM03 - Skapa en organisation som kan ta tillvara arbetstagares villkor på arbetsmarknaden.

Motionär:

Jörgen Ring (78106 - jorgen.ring@sd.se)

Medmotionär(er):

Richard Svensson 62661

Chris Dahlqvist 82570

Annelie Sjöberg 123769

Marcus Lejonqvist 80042

Torgny Maurer 53831

Christopher Jarnvall 148456

Runar Öhman 82612

Max Haienhjelm Andreasson 90560

Erik Johansson 129228

Björn Sandberg 84844

Mikael Eriksson 71644

Motionsmotivering:

En fackförening ska vara en självständig arbetstagarorganisation som har som syfte att företräda medlemmarnas intressen gentemot arbetsgivaren – till exempel när det gäller löner, arbetsvillkor och rättigheter. Av historiska skäl, då Sverige omvandlades från ett jordbrukarsamhälle till en industrination, växte sig arbetarrörelsen stark ur en socialistisk kamp mot adel och patroner. Än i dag finns mycket starka kopplingar till det parti som den socialistiska arbetarrörelsen bildade för drygt 100 år sedan. På senare tid har arbetarklassens sympatier skiftat från Socialdemokraterna till andra partier och då särskilt Sverigedemokraterna vilket lett till att socialisternas rädsla för att tappa makten gjort att, framför allt, Sverigedemokrater diskrimineras av svenska fackföreningar. Då fackföreningarna ser till att inga Sverigedemokrater får möjlighet att demokratiskt påverka och förändra befintliga fackföreningar behöver något göras för att inte utarma demokratin på arbetsmarknaden.

Föreningsfriheten i Sverige är och ska vara stark, därför kan man inte tvinga fackföreningarna att bli demokratiska utom i vissa enskilda fall då domstolar dömer för diskriminering. Staten har tidigare gjort åtgärder för att balansera skeva och ojämlika förhållande, som till exempel att balansera marknaden för bolån genom SBAB. Av samma skäl har staten även kvar vissa statliga bolag som till exempel Systembolaget, Apoteksbolaget, Vattenfall, SJ, Swedavia etc.

Förslag till beslut:

-att staten ska skapa en opolitisk organisation, som på samma sätt som en facklig förening kan ta tillvara arbetstagarens intressen gentemot arbetsgivaren.

-att denna organisation endast får agera på den arbetsplats som har anslutna medlemmar.

-att denna organisation ska debitera sina medlemmar ungefär samma kostnad som annan fackförening på samma plats.

-att staten ska tillskjuta medel så att denna organisation får samma möjligheter som annan fackförening har att ta tillvara arbetstagarens intressen gentemot arbetsgivaren.

-att denna organisation ska vara universell och tillämpbar på alla arbetsplatser i Sverige.

-att anslutning till denna organisation ska vara helt frivillig.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionärerna för motionen. Staten vare sig kan eller bör bedriva fackförbund. Partiet står bakom den svenska modellen där parterna förhandlar om villkoren på arbetsmarknaden.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna 2025

att avslå motionen.

AM04 - Fackföreningarnas status på arbetsmarknaden

Motionär:

Paul Svensson (8733 - paul.svensson@sd.se)

Motionsmotivering:

I dagens LO-kollektiv så röstar cirka 25 % på Sverigedemokraterna. Siffran är högre hos män och lägre hos kvinnor men den genomsnittliga siffran ligger på runt 25 %. Sverigedemokrater som är aktiva i fackföreningar blir ofta stoppade från att inneha förtroendeposter inom fackföreningen på grund av att de är just aktiva inom Sverigedemokraterna eller för den delen öppet sympatiserar med vårt parti.

Vi har i Sverige en grundläggande rättighet att rösta på vilket parti vi vill och sympatisera med vilket parti man vill, detta genom åsiktsfriheten.

Det verkar dock som att just fackföreningar tror sig vara ett undantag från denna frihet, där man i många fall inte kan avancera inom rörelsen just på grund av att man har en avvikande åsikt om hur samhället bör styras. Med tanke på att fackföreningarna är en del av den offentliga makten i Sverige, så är detta ett allvarligt demokratiskt problem.

Om man till exempel läser i IF Metalls stadgar från 2023 så står det följande:

§2 moment 1: Förbundets ändamål och värderingar:

- Industrifacket Metall skall tillvarata medlemmarnas gemensamma intresse och styrka för att skapa bästa möjliga villkor i arbetslivet och i samhället.

Så långt allt bra, men den sista meningen i detta stycke lyder följande:

- Förbundet ska genom denna gemenskap stärka arbetarnas makt i förhållande till kapitalets makt.

Man kan hitta liknande exempel inom andra LO-fack, t.ex i byggnads stadgar där redan i §1 står följande:

- Byggnads uppgift är att tillvarata medlemmarnas intressen på arbetsmarknaden och i övrigt verka för en socialistisk samhällsutveckling på grundval av politisk, social och ekonomisk demokrati.

Detta är enligt vår mening ren och skär socialism i dess ondaste form och det tar inte heller tillvara på ALLA medlemmars åsikter eller uttryck.

Socialdemokraterna har byggt upp ett system inom just åsiktsfriheten som innebär att om du inte är socialist eller för den delen vill verka för ett socialistiskt samhälle är du inte heller välkommen att företräda föreningens medlemmar på en arbetsplats.

Det är också högst anmärkningsvärt att man som medlem i många fackföreningar mer eller mindre är tvångsansluten till just Socialdemokraterna, genom att LO-förbunden sponsrar Socialdemokraternas valrörelse i de allmänna val som hålls i Sverige.

Förslag till beslut:

- Att Sverigedemokraterna verkar för ett system som innebär att fackföreningar kan mista sin status som just fackförening på arbetsmarknaden om de utesluter eller hindrar medlemmar från att bli förtroendevalda inom fackföreningen på grund av deras politiska engagemang.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för motionen. Partistyrelsen har förståelse för den problematik motionären beskriver. Den grundlagsskyddade föreningsfriheten är dock något som partistyrelsen värnar och inte har för avsikt att försöka förändra.

I sammanhanget blir det dock viktigt att påpeka att Sverigedemokraterna tillsammans med regeringen har tagit viktiga steg för att uppnå ökat självbestämmande för fackligt anslutna exempelvis genom att se över finansieringen av politiska partier.[1] Vårt mål är att var medlem ska ges möjlighet att lämna samtycke till att hans eller hennes medlemsavgift ska gå till ett politiskt parti.

När det kommer till frågan om fackligt förtroendevalda sverigedemokrater som mist sitt uppdrag på grund av sitt partipolitiska engagemang vill partistyrelsen vara väldigt tydlig. Vi anser att den som har kunskap relevant för förtroendeuppdraget samt sina kollegors förtroende ska kunna axla ett fackligt uppdrag oavsett vilket riksdagsparti man är medlem i eller röstar på. Ingen ska tvingas välja bort sitt partipolitiska engagemang. Denna förändring måste dock växa fram inom fackförbunden via medlemmarna, inte styras via politiken.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna 2025

att avslå motionen.

[1] https://www.svt.se/nyheter/inrikes/nytt-forslag-hotar-lo-bidrag-till-s-partierna-oeniga

AM05 - Generellt lagkrav på kollektivavtal i Sverige

Motionär:

Ted Nyberg (155193 - ted.nyberg@sd.se)

Motionsmotivering:

I Sverige råder den så kallade ”svenska modellen” där arbetsgivarorganisationerna och arbetstagarorganisationerna förhandlar om villkoren på den svenska arbetsmarknaden, vilket slutligen tar konkret form i kollektivavtal. Det är en modell som gradvis arbetades fram under 1900-talets första hälft och som befästes genom Saltsjöbadsavtalet 1938. I Saltsjöbadsavtalet kom Svenska arbetsgivareföreningen (SAF) och Landsorganisationen (LO) överens om reglerna för avtal på arbetsmarknaden, något som föregicks av politiska uppgörelser ett antal år tidigare. Denna överenskommelse innebar att man kunde få lugn och ro på arbetsmarknaden samt få ett slut på destruktiva konflikter mellan arbetsgivare och arbetstagare genom att parterna skulle försöka komma överens utan politiska ingripanden och godtycklighet. Detta samförstånd kom att kallas för Saltsjöbadsandan.

Den svenska modellen har varit bra för svenska arbetstagare och arbetsgivare då den skapar förutsättningar för dialog, kompromissvilja, gemensamma regler och samförstånd. Ett resultat är att vi inte har minimumlöner i Sverige där politiker bestämmer hur mycket, eller hur lite, arbetstagarna ska tjäna och hur mycket arbetstagarna ska betala i lön. Det är ett förhållande som skiljer oss från många andra länder med följden att långsiktighet, åtminstone i teorin, kan nås mellan arbetsmarknadens parter istället för tillfälliga lösningar som präglas av politisk kortsynthet.

Sverigedemokraterna står upp för den svenska modellen där kollektivavtal i Sverige har blivit något av en norm utan lagkrav på sådana. Dock kan det med fog sägas att den svenska arbetsmarknaden utgår ifrån att kollektivavtal råder där parterna har en gemensam process för att lösa konflikter. Men den svenska modellen behöver beaktas i ljuset av den konflikt som nu pågår mellan fackliga organisationer och elbilstillverkaren Teslas där den senare motsätter sig kollektivavtal. Resultatet har blivit oro på arbetsmarknaden där de fackliga organisationerna helt lagligt har vidtagit stridsåtgärder (strejker med mera) för att lösa ut situationen som råder. Det är svårt att avgöra hur saker och ting kommer att förlöpa, men en sak är nog säker och det är att detta inte var intentionen i Saltsjöbadsandan.

Om vi tror på den svenska modellen kan det väl inte vara meningen att utländska företag ska etablera sig i Sverige för att sedan slå undan benen för det som är praxis och sed på arbetsmarknaden och som dessutom har brett politiskt stöd i riksdagen. Om Tesla ”vinner” konflikten med berörda fackliga organisationer kan detta, i värsta fall, vara en början på en uppluckring av Saltsjöbadsandan, vilket skulle skada förhållandena på arbetsmarknaden samt göra dess villkor till renodlade politiska stridsfrågor. Vi som förordar sammanhållning och pragmatism på arbetsmarknaden

utifrån det gemensamma bästa framför stridsåtgärder och ensidig vinning, bör ta ställning för att kollektivavtal ska vara praxis i Sverige.

Frågan är dock hur detta kan, och bör, göras på bästa sätt. Ett svar är att låta parterna i Tesla-konflikten agera ut detta tills endera parten är nöjd, ett annat svar är att lagstifta om att kollektivavtal ska finnas, i likhet med hur det är i vårt grannland Finland där Tesla också har ingått kollektivavtal. Även om en sådan lagstiftning skulle införas, kan den villkoras genom att exempelvis endast beröra vissa arbetsgivare, företag av en viss storlek och så vidare. I de fall som potentiellt skulle kunna vara undantagna från lagen om kollektivavtal, bör exempelvis dagens svenska modell appliceras. Ett sådant här system kan potentiellt förena det bästa av två världar samtidigt som vi slår vakt om intentionen och andan som utgör den svenska modellen.

Ett lagstadgat krav på kollektivavtal kan givetvis medföra både för- och nackdelar, men en av de mest påtagliga fördelarna är att det kan bidra till ökad stabilitet och harmoni på arbetsmarknaden. När spelreglerna är tydliga och gemensamma för samtliga aktörer minskar också risken för godtyckliga konflikter och långdragna stridsåtgärder. Samtidigt skulle ett sådant system kunna minska incitamenten för vänsterorienterade fackförbund att använda arbetsmarknaden som en politisk kampzon där man försöker slå kilar mellan arbetstagare och arbetsgivare. Istället skulle fokus kunna återföras till att värna goda arbetsvillkor, produktivitet och samförstånd – i linje med den anda som länge har präglat den svenska modellen.

Förslag till beslut:

Motionsskrivaren föreslår därför

Att landsdagarna beslutar att partiet ska arbeta vidare med frågan om ett generellt krav på kollektivavtal i Sverige, exempelvis genom att tillsätta en arbetsgrupp för att bedöma om detta är något som partiet bör gå vidare med.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för motionen. Partistyrelsen värnar dock dagens ordning där kollektivavtal är frivilliga. Det ökar flexibiliteten för både löntagare och arbetsgivare.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna 2025

att avslå motionen.

AM06 - Lägg ner Arbetsförmedlingen och decentralisera efter dansk modell

Motionär:

Christopher Larsson (55615 - christopher.larsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Sveriges arbetsmarknadspolitik lider sedan länge av ineffektivitet, dubbelarbete och en försvagad förtroendenivå. Arbetsförmedlingen, som länge varit huvudaktör i arbetet med att matcha arbetssökande med arbetsgivare, har visat sig vara otidsenlig och dåligt anpassad för dagens arbetsmarknad. Trots upprepade försök till reformer har förtroendet för myndigheten fortsatt att sjunka, både bland medborgare och arbetsgivare.

Istället för att försöka lappa och laga en myndighet som sedan länge förlorat sin relevans bör Sverige ta intryck av Danmark, som för ett antal år sedan genomförde en grundläggande reform av sin arbetsförmedlingsstruktur. I den danska modellen avvecklades den nationella arbetsförmedlingen och ansvaret flyttades till kommunal nivå. Där har kommunerna, i nära samverkan med arbetsgivare och utbildningsaktörer, kunnat erbjuda ett mer individanpassat och effektivt stöd till arbetssökande. Resultaten har varit tydliga med ett högre förtroende och snabbare matchningar.

En decentraliserad modell skulle möjliggöra en arbetsmarknadspolitik som bättre tar hänsyn till lokala behov, branschspecifika kompetenskrav och en verklighetsnära förmedlingstjänst. Kommunerna är närmare både invånarna och det lokala näringslivet, och kan därmed agera mer flexibelt och precist än en centraliserad statlig myndighet.

Förslag till beslut:

att partistyrelsen verkar för att driva frågan om att Arbetsförmedlingen avvecklas i sin nuvarande form.

att partistyrelsen verkar för att driva frågan om att uppdraget att förmedla arbete och stödja arbetssökande i huvudsak decentraliseras till kommunerna.

Partistyrelsen yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för motionen. Partistyrelsen delar till stor del motionärens grundläggande uppfattning om Arbetsförmedlingens funktionssätt men den nationella arbetsmarknadspolitiken är komplex och flera delar ryms inte inom ramen för kommunal verksamhet. En fullskalig avveckling vore därmed inte möjlig.

En avveckling av Arbetsförmedlingen till förmån för en decentraliserad modell öppnar upp för flera effekter. Partistyrelsen delar till stor del uppfattningen att det kan finnas vinster med en decentraliserad arbetsmarknadspolitik med fokus på lokala behov, inte minst när det kommer till arbetsmarknadsutbildningar. Idén påminner om det tidigare systemet med Länsarbetsnämnder. Problematiken som uppstod då och som troligen

skulle uppstå igen är att länsarbetsnämnderna arbetade för snävt med de arbetssökande vilket utgjorde ett problem på flera plan inte minst utifrån att arbetslöshetsförsäkringen kräver ett nationellt perspektiv.

Syftet med dagens system med Arbetsförmedlingen som har ett övergripande ansvar och perspektiv samt kompletterande matchningsaktörer är att skapa en bredd av möjligheter där den arbetssökande får ett skräddarsytt stöd. Nuvarande system har genomgått ett flertal förbättringar. Ett tydligt exempel på det är att Arbetsförmedlingen har börjat rensa ut avtal med privata aktörer som inte lever upp till kraven[2]. Att helt ändra kurs mitt i denna utveckling vore vanskligt. Partistyrelsen avser avvakta större kursändringar först när denna modellen utvärderats.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna 2025

att anse motionen besvarad.

[2] https://www.altinget.se/artikel/leverantorer-haaller-inte-maattet-arbetsformedlingen-haver-avtal

AM07 - Sänkta arbetsgivaravgifter för unga

Motionär:

Christopher Larsson (55615 - christopher.larsson@sd.se)

Motionsmotivering:

I dagens Sverige är ungdomsarbetslösheten fortsatt allvarligt hög. Siffror från februari 2025 visar att hela 25,1 % av de mellan 15–24 år var arbetslösa, att jämföra med EU-snittet på 14,6 % . Samtidigt bär små och medelstora företag ofta ett stort ansvar när det gäller att ta emot, handleda och utveckla unga medarbetare. Insatsen att lära upp unga på arbetsmarknaden är dock inte något som belönas ekonomiskt för företagen.

Det är tydligt att en välriktad och uthållig sänkning av arbetsgivaravgifterna för unga skulle kunna växla upp både ungdomars inträde på arbetsmarknaden och företagens vilja att anställa. Enligt Svenskt Näringslivs senaste undersökning skulle 41,8 % av företagen absolut och ytterligare 36,5 % troligen anställa fler unga om arbetsgivaravgiften sänktes. Detta visar tydligt att reformen får ett brett stöd från näringslivet och fungerar som ett starkt incitament.

En sänkning av arbetsgivaravgiften för unga är således inte bara en kostnadsminskning för företagen, utan en investering som snabbt betalar sig i form av ökade skatteintäkter, minskade bidragskostnader och stärkta ungas livschanser. När företag vittnar om att handledning av unga kräver resurser och att en lägre avgift direkt gynnar rekrytering av unga framför mer erfarna arbetskraft , bekräftar det att detta är ett effektivt och träffsäkert verktyg att använda för att minska ungdomsarbetslösheten i Sverige.

Det är avgörande att ge företag bättre förutsättningar att ta ansvar för vägledning och utveckling av unga anställda. Därför är det dags att vi belönar företag som vågar satsa på unga och skapar bättre förutsättningar för unga på arbetsmarknaden.

Som parantes kan nämnas att sveriges småföretagare vill även sänka arbetsgivaravgifterna för alla företag från 31,42% till EUs genomsnittsnivå på 20%. Det skulle spara 40.000kr per år och anställd som istället kan investeras i den egna verksamheten, det kan vi ta i steg 2.

Förslag till beslut:

att partistyrelsen får i uppdrag att driva frågan om minskade arbetsgivaravgifter för unga

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens uppfattning att ungdomsarbetslösheten är ett bekymmer och att åtgärder för att minska arbetslösheten i första hand måste riktas mot de områden där verkliga arbetstillfällen skapas: i företag som växer och nyanställer tack vare ökad efterfrågan och tillväxt, inte genom omfattande statliga subventioner.

Det måste bli billigare och enklare att starta företag, mer gynnsamt att expandera verksamheten och tydligare lönsamt att gå från bidrag till arbete. Partiet har återkommande lagt fram förslag i denna riktning, både i våra budgetmotioner i riksdagen och i det pågående samarbetet med regeringen.

Inom ramen för Tidösamarbetet har viktiga steg redan tagits. Det utvidgade växa-stödet innebär att enmansföretag nu får nedsatta arbetsgivaravgifter vid anställning av upp till två personer, med ett tak på 35 000 kronor per månad. Tillsammans med regeringen har vi också lagt fram flera förslag som minskar och kommer att minska företagens regelkrångel och administrativa kostnader.

Vi är stolta över de framsteg som har gjorts, men vi är samtidigt medvetna om att mer behöver göras för att stärka näringslivets konkurrenskraft och skapa långsiktigt hållbara jobb.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

AM08 - Avgiftsfri första anställning i småföretag

Motionär:

Gabriella Eriksson (133705 - gabriella.eriksson@sd.se)

Motionsmotivering:

Småföretagen är ryggraden i det svenska näringslivet. Det är där idéer föds, människor möts och arbete skapas. Men många småföretagare står idag och stampar. De vill växa, men vågar inte. Inte för att viljan saknas utan för att kostnaderna är för höga och riskerna för stora.

För en ensamföretagare är första anställningen det största steget. Det innebär ansvar, osäkerhet och kostnader som kan fälla hela verksamheten om något går snett. Arbetsgivaravgifter, försäkringar och krånglig byråkrati gör att många låter bli, samtidigt som arbetslösheten biter sig fast bland både unga och långtidsarbetslösa.

Vi behöver vända på detta. Sverige behöver fler riktiga jobb. Inte fler bidrag. Och småföretag behöver rätt förutsättningar att våga anställa. Ett system borde därför införs där första anställningen i ett mindre företag görs avgiftsfri under en begränsad tid, under förutsättning att det är en svensk medborgare som anställs och att anställningen sker under ordnade former.

Modellen bör följas upp med en tydlig utvärdering, där effekter på sysselsättning, företagstillväxt och skatteintäkter analyseras. Liknande reformer har gett goda resultat i andra länder och skulle kunna bli en viktig del i att bryta utanförskapet, minska beroendet av bidrag och få fler människor i arbete.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraterna verkar för att införa ett system där småföretag får undantag från arbetsgivaravgifter för sin första anställda svenska medborgare

att modellen tidsbegränsas till maximalt 24 månader per företag, och riktas mot mindre företag med låg omsättning för att undvika missbruk

att systemet utvärderas efter tre år med syfte att mäta dess effekter på sysselsättning, skatteintäkter och företagstillväxt

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens uppfattning att åtgärder för att minska arbetslösheten i första hand måste riktas mot de områden där verkliga arbetstillfällen skapas: i företag som växer och nyanställer tack vare ökad efterfrågan och tillväxt, inte genom omfattande statliga subventioner.

Det måste bli billigare och enklare att starta företag, mer gynnsamt att expandera verksamheten och tydligare lönsamt att gå från bidrag till arbete. Partiet har återkommande lagt fram förslag i denna riktning, både i våra budgetmotioner i riksdagen och i det pågående samarbetet med regeringen.

Inom ramen för Tidösamarbetet har viktiga steg redan tagits. Det utvidgade växa-stödet innebär att enmansföretag nu får nedsatta arbetsgivaravgifter vid anställning av upp till två personer, med ett tak på 35 000 kronor per månad. Tillsammans med regeringen har vi också lagt fram flera förslag som minskar och kommer att minska företagens regelkrångel och administrativa kostnader.

Vi är stolta över de framsteg som har gjorts, men vi är samtidigt medvetna om att mer behöver göras för att stärka näringslivets konkurrenskraft och skapa långsiktigt hållbara jobb.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

AM09 - Implementering av politisk uppfattning i diskrimineringslagen.

Motionär:

Glenn Sjögren (56047 - glenn.sjogren@sd.se)

Medmotionär(er):

Gunilla Gomér 84717

Pierre Syrén 77636

Motionsmotivering:

Sverigedemokrater har historiskt och även i nutid diskriminerats bland annat på arbetsmarknaden på grund av sina politiska åsikter. Enligt FNs deklaration av de mänskliga rättigheterna ingår politisk uppfattning som en av grundrättigheterna.

Därför vill vi:

Förslag till beslut:

Att: Sverigedemokraterna verkar för implementering att även diskriminering av politisk uppfattning skall ingå som grund i

diskrimineringslagen [2008:567].

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionärerna för engagemang i frågan om att värna meritokrati, individuella val och fria förutsättningar framför könskvotering. Vi delar motionärens uppfattning att kvotering och annan positiv särbehandling på basis av kön riskerar att undergräva jämställdhetens kärna och förminska individens meriter, samtidigt som den kan skapa nya orättvisor. Även på EU-nivå i Europaparlamentet motsätter sig Sverigedemokraterna könskvotering och röstar konsekvent emot sådana förslag.

Vi menar vidare att den nuvarande diskrimineringslagstiftningen, som strikt utgår från ett antal uppräknade diskrimineringsgrunder, bidrar till ett snedvridet fokus där kön ofta lyfts fram som en särskilt styrande kategori. Som framgår av vårt yrkande i *motion 2024/25:1412 om Jämställdhet och diskriminering* bör diskrimineringslagstiftningen istället reformeras i grunden. Genom att ersätta dagens sju grunder med ett generellt förbud mot ”otillbörlig särbehandling” skapas ett mer inkluderande och principiellt hållbart skydd mot alla former av diskriminering – oavsett om det gäller kön, språk, sjukdom, politisk åskådning eller andra faktorer.

En sådan lagstiftning skulle även minska behovet av särlösningar såsom könskvotering, eftersom fokus då förflyttas från grupper till individens faktiska förutsättningar och

meriter. På så sätt kan vi både värna rättssäkerhet och stärka jämställdheten utan att inskränka människors fria val.

Mot bakgrund av att partiet redan driver dessa ställningstaganden och förslag inom ramen för befintliga politiska program och motioner anser partistyrelsen att motionen är tillgodosedd och därmed besvarad.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna 2025

att anse motionen besvarad.

AM10 - Reform av dygnsviloregler för samhällskritiska yrken

Motionär:

Jimmy Friberg (116634 - jimmy.friberg@sd.se)

Medmotionär(er):

Björn Sundman (140131), Nina Terenziani (112825)

Motionsmotivering:

Sveriges nuvarande krav på 11 timmars dygnsvila utgör ett hinder för verksamheter med kontinuerligt bemanningsbehov, såsom sjukvård, äldreomsorg, räddningstjänst och polis. Dessa regler leder ofta till bristfällig kontinuitet i vården, ineffektiv schemaläggning samt ökad belastning på redan pressad personal. Exempelvis får reglerna om 11 timmars dygnsvila inom arbetsmiljölagen oväntade negativa konsekvenser för personer med funktionsnedsättning. Många som är beroende av personlig assistans upplever att de hindras från att delta i samhällsliv och kulturevenemang när dessa kräver assistans under längre perioder än 13 timmar.

Den strikta tillämpningen av regler kring dygnsvila utan att utnyttja dispensmöjligheten gör det i praktiken omöjligt för assistenter att arbeta vid exempelvis:

- Kulturfestivaler
- Långa resor
- Speciella evenemang eller familjetillställningar

Detta strider mot FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (CRPD), som garanterar rätten till fullt deltagande i samhället.

För att möta dagens och framtidens behov i samhällskritiska verksamheter föreslås en reform där dessa yrkesgrupper undantas från dygnsviloregeln. I stället införs en modell som säkerställer personalens återhämtning genom exempelvis 48 timmars veckovila och stärkt uppföljning av arbetsmiljön.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraterna verkar för en ändring i arbetsmiljölagen som undantar samhällskritiska yrkesgrupper (sjukvård, omsorg, räddningstjänst, polis, m.fl.) från kravet på 11 timmars dygnsvila,

- att Sverigedemokraterna verkar för att dessa yrkesgrupper omfattas av ett krav på exempelvis 48 timmars sammanhängande veckovila,

• att Sverigedemokraterna verkar för att Arbetsmiljöverket ges i uppdrag att skyndsamt ta fram tydliga riktlinjer för implementering, kompensation vid längre arbetspass samt hälsouppföljning av personalen,

• att en reformutvärdering genomförs efter två år med fokus på verksamhetsresultat, personalhälsa och rekryteringseffekter.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionärerna för motionen. Partistyrelsen har full förståelse för den problematik som motionärerna beskriver. Dessvärre har vi begränsade möjligheter att agera i enlighet med det motionärerna önskar. EU-direktivet om 11 timmars dygnsvila har funnits sedan 2007 men i kommuner, regioner och kommunala företag har direktivet inte uppfyllts vilket uppmärksammades när det anmäldes till EU-kommissionen. Från och med 2023 har direktivet implementerats genom kollektivavtal och gäller generellt för arbetstagare i regioner och kommuner men vissa undantag finns för livsavgörande verksamheter om det finns särskilda skäl. Exemplet motionärerna lyfter gällande personer med funktionsnedsättning faller inte inom ramen för livsavgörande verksamhet. Däremot finns det möjlighet att via kollektivavtalen förhandla fram andra tillfälliga lösningar som möter den typen av problematik. Kommunal har exempelvis gjort en överenskommelse med Fremia för dem som arbetar inom hälsa, vård och omsorg samt personlig assistans som möjliggör utökat stöd.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna 2025

att anse motionen besvarad.

AM11 - Lägg ned jämställdhetsmyndigheten!

Motionär:

Petter Nilsson (69171 - petter.nilsson@sd.se)

Medmotionär(er):

Per Carlberg, 19005

Pontus Persson 150940

Leonid Yurkovskiy 83418

Lars Forsgren 77736

Motionsmotivering:

Jämställdhetsmyndigheten, som inrättades för att samordna och stärka Sveriges arbete för jämställdhet, vilar på en ideologisk grund som riskerar att göra dess arbete ineffektivt och ensidigt. Med en socialkonservativ utgångspunkt, där trygghet, individens frihet och evidensbaserade lösningar prioriteras, föreslår denna motion att Jämställdhetsmyndigheten läggs ned och att dess relevanta uppdrag, särskilt kopplat till våldsprevention och hedersrelaterat våld, överförs till Brottsförebyggande rådet (BRÅ). Det är inte rimligt att föda en onödig byråkrati – som till synes endast står en marxistisk-epistemologisk ideologi till tjänst. BRÅ har den analytiska och brottsförebyggande expertis som krävs för att bedriva ett mer verklighetsnära och effektivt arbete, utan att tyngas av ideologiska ramverk som begränsar lösningsorienterade insatser. Jämställdhetsmyndighetens arbete präglas av en ontologisk grund som vilar på en feministisk analys, ofta med inslag av en marxistiskt präglad könsmaktsordning. Denna ram, som fokuserar på patriarkala strukturer, könsstereotyper och heteronormativitet, är inte bra när det gäller att hantera komplexa samhällsproblem som hedersrelaterat våld och förtryck. Hedersrelaterat våld har sina rötter i kollektivistiska normsystem, ofta kopplade till religiösa och kulturella maktstrukturer, snarare än västerländska föreställningar om könsroller. Myndighetens ideologiska förankring riskerar att leda till en självbekräftande och icke-falsifierbar politik som missar målet, särskilt i frågor som kräver specifika och empiriska angreppssätt.

Vidare har Jämställdhetsmyndigheten visat begränsad kapacitet att bedriva verklighetsnära och statistiskt grundad analys, vilket är avgörande för att utveckla effektiva strategier mot våld och förtryck. Detta är särskilt tydligt i ljuset av

SOU 2025:28, där den föreslagna jämställdhetspolitiska strategin försökte inordna hedersrelaterat våld i en generell könsmaktsordning, vilket förbiser fenomenets kulturella och sociala kontext. Ur ett socialkonservativt perspektiv är detta oacceptabelt, då politiken bör bygga på beprövad erfarenhet och empirisk evidens snarare än ideologiska doktriner.

Ytterst missar man inte bara problemet, utan trivialiserar hedersvåld. Något som innebär en fokusförskjutning från ett symptom av det mångkulturella projekt övriga partier drivit på för att införliva i Sverige, vilket också innebär att det framgent blir väsentligt mycket svårare att bekämpa problemet.

BRÅ, med sin expertis inom brottsförebyggande arbete och statistisk analys, är betydligt bättre lämpat att hantera frågor som rör våldsprevention, inklusive hedersrelaterat våld. Brå:s arbete är inriktat på objektiva och deskriptiva analyser, vilket gör att myndigheten kan ta fram lösningar som är anpassade till problemens specifika natur utan att begränsas av dåliga ideologiska ramverk.

I instruktionen för jämställdhetsmyndigheten ges vidare uppdrag till den, men dessa uppdrag bör svårligen göras av en myndighet med icke-falsifierbara ideologiska skygglappar som riskerar att självbekräfta en felaktig världsbild – för

resten av myndighetssverige likväl som i en internationell kontext. Det riskerar bara sprida felaktig information som skadar de som drabbas hårdast av hedersvåld och de komplexa samhällsproblem som rimligen behöver prioriteras att bekämpas.

Förslag till beslut:

Med anledning av ovanstående föreslår jag att Landsdagarna beslutar:

Att Sverigedemokraterna ska verka för att lägga ned jämställdhetsmyndigheten.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionärerna för motionen. Partistyrelsen delar motionärens grundläggande uppfattning om Jämställdhetsmyndigheten. Arbetet mot sexuellt våld mot kvinnor och män är en viktig fråga som vi tar på stort arbete. Sverige har en lång historia av ett aktivt arbete för jämställdhet långt innan Jämställdhetsmyndigheten bildades. Om Jämställdhetsmyndigheten inte kan fokusera på de viktiga frågorna kan det eventuellt uppstå en situation där myndigheten behöver läggas ner och delar av arbetet flyttas. Sverigedemokraterna följer löpande jämställdhetsfrågornas hantering inom ramen för Tidösamarbetet.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna 2025

att anse motionen besvarad

AM12 - Riskerna med en offentligt finansierad lobby

Motionär:

Petter Nilsson (69171 - petter.nilsson@sd.se)

Motionsmotivering:

NGO:s – Nongovernmental organizations, har av goda skäl utgjort en stark grund i samhället. Människors önskan om att förbättra samhället genom ideellt engagemang i gemensamma frågor av stor vikt.

I Sverige har emellertid många NGO:s kommit att bli offentligt finansierade i varierande grad. Vissa av organisationerna har professionaliserats – kanske rentav bolagiserats. Organisationer med välarvoderad styrelse, kommunikatörer likväl som ekonomer och controllers. Risken inte obetydlig att den skattefinansierade, professionaliserade NGO:n trycker undan de områden där ideella initiativ skulle ha kunnat ta plats för att genuint lyfta frågor med folklig förankring. Risken att NGO:s organiseras för att ta emot skattemedel, hellre än att drivas av ideella krafter går att motverka genom att minska beroendet av skattemedel. Ytterst krävs att inga skattemedel går till en NGO, för att NGO:er inte ska fungera som en förlängd arm av sittande regering. Folklig förankring är ett krav för att en NGO ska hålla sig flytande – de behöver drivas ideelt (av idealism).

I takt med att den offentliga finansieringen ökat, har beroendet av ideella krafter inom organisationer minskat. Detta innebär att ifall vi vill se mer idealism i samhället, är det rimligt att överväga att minska bidragsfinansieringen av NGO:s. För utan folklig representation har således även organisationerna kommit att glida ifrån den grund de egentligen byggt på. I vissa fall tycks även privata intressen ta plats inom ramen för skattefinansierade NGO:s också.

Skriver detta om NGO:s för att tydliggöra problemen med en – i värsta fall – ickefolklig lobby som riskerar drabba samhället i allmänhet, men de som värnar om frågorna NGO:s egentligen verkar för i synnerhet. Vilket förstås försämrar samhällstilliten.

Detta för oss till organisationen Sveriges Kommuner och Regioner (SKR) i detta stycke, som tekniskt sett är att klassificera som en NGO, med en enorm offentlig finansering av kommuner och regioner. Den utövar styrning och lobby. Samtidigt har den ingen större demokratisk förankring. Kritiken som tillkommer SKR är förstås vidare än så. Den färgar besluten som kommuner och regioner – vilka också finansierar SKR genom en avgift i egenskap av medlemmar. Därtill erbjuder organisationen arvoden till politiker – vilka inte sällan tillika har en ledande roll för de medlemmar som utgör SKR. SKR är en NGO som de facto påverkar demokratin enormt.

Har själv kommit att problematisera transparensen inom organisationen, genom att begära ut information. Har även höjt en motion till SKR:s kongress som hanterade organisationens offentlighet.

Emblematiskt för organisationen är emellertid, som Knape uttryckte i ett tidigare debattsvar, ”SKR är ingen myndighet”; vilket innebär att man inte är skyldig att erbjuda samma offentlighet som skattefinansierade myndigheter. Trots att myndigheten är de facto skattefinansierad. Med Offentlighets- och sekretesslagen i åtanke, vore det emellertid rimligt att kräva transparens utifrån den finansiering den får genom offentliga medel. I synnerhet ifall organisationen åtnjuter stora bidrag från privata aktörer, är det också viktigt att redovisa detta.

I SKR:s fall vore det klokt att utreda – likväl som begränsa – riskerna med organisationen. För NGO:s över huvud behöver vi ha en generell inställning att stärka de med folklig förankring, hellre än de som professionaliserats.

Att möjliggöra samarbete mellan kommuner – i synnerhet mellan regioner – kräver inte en egen juridisk person. Dialog mellan chefer, eller gemensamma kommunala bolag är inget som heller kräver en NGO som bedriver lobby – dessutom utan klart demokratiskt mandat.

Oavsett bör Sverigedemokraterna som socialkonservativt parti inta en kritisk inställning jämte SKR – då organisationen i likhet med överstatliga organisationer saknar ett klart demokratiskt mandat. En organisation vars kongressledamöter tillsätts genom synnerligen obskyra indirekta val.

Förslag till beslut:

Med anledning av ovanstående föreslår Sverigedemokraterna att landsdagarna beslutar:

Att utreda riskerna med en offentligt finansierad lobbyverksamhet inom NGO:er.

Att principiellt verka för att värna ideella NGO:er med folklig förankring före professionaliserade organisationer.

Att särskilt utreda möjligheterna att begränsa SKR:s mandat – särskilt som lobbyaktör – samt undvika framtida delegationer av statliga, regionala och kommunala uppgifter till SKR.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för en viktig motion. Sverigedemokraterna delar uppfattningen att NGO:er med betydande offentlig finansiering riskerar att utvecklas till professionaliserade intresseorganisationer, snarare än genuint folkliga rörelser. I synnerhet gäller detta organisationen Sveriges Kommuner och Regioner, som med en särställning i det svenska statsskicket både utövar lobbyverksamhet och påverkar beslutsfattande – utan ett tydligt demokratiskt mandat och utan skyldighet att tillämpa offentlighetsprincipen.

Frågan om transparens och inflytande för aktörer som finansieras av offentliga medel men inte omfattas av myndighetsreglering har nyligen uppmärksammats i

betänkandet *Ökad insyn i politiska processer* (SOU 2025:52). Sverigedemokraterna kommer även fortsättningsvis att driva linjen att insynen måste stärkas och att NGO:er med folklig förankring bör värnas framför professionaliserade, bidragsberoende organisationer.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna 2025

att anse motionen besvarad.

AM13 - Stärk rätten till arbete, fler riktade jobb för personer med intellektuell funktionsnedsättning.

Motionär:

Stina Isaksson (71619 - stina.isaksson@sd.se)

Motionsmotivering:

Riksförbundet FUB har vid upprepade tillfällen lyft fram hur personer med intellektuell funktionsnedsättning blir utestängda från arbetsmarknaden. Trots det faktum att många vill och kan arbeta, lever många i utanförskap och beroende av socialt stödssystem. En rapport från Socialstyrelsen och Försäkringskassan visar att sysselsättningsgraden för personer med funktionsnedsättning är betydligt lägre än för befolkningen i övrigt.

FUB välkomnar också rapporten ”Värdet av outnyttjad kompetens” som visar på de stora samhällsvinsterna med att fler inkluderas på arbetsmarknaden. De efterlyser också en höjning av lönebidraget och fler målmedvetna åtgärder för att personer med intellektuell funktionsnedsättning ska få riktad anställning.

Det är tydligt att dagens struktur med daglig verksamhet (LSS) istället för reguljära jobbtillfällen missgynnar gruppens självständighet, ekonomiska trygghet och rätt till delaktighet.

Att stödja arbete handlar inte enbart om social rättvisa, det är en ekonomisk investering. Sysselsättning minskar bidragsberoende, höjer livskvaliteten och utgör en tydlig värdering om att alla människor räknas och kan bidra.

En nationell plan med fokus på arbete och delaktighet skulle stärka människors rätt till självbestämmande, rättvisa och värdighet. Det skulle även leda till att fler personer med intellektuell funktionsnedsättning går från en livslång beroendesituation till en meningsfull gemenskap och försörjning.

Det är också i linje med Sverigedemokraternas grundläggande värdering, att varje individ ska ha möjlighet att bidra till samhället utifrån sina förutsättningar.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att staten inför en nationell handlingsplan för ökad sysselsättning hos personer med intellektuell funktionsnedsättning, med konkreta mål och regional uppföljning.

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att lönebidrag och andra stödformer höjs, så att det är ekonomiskt möjligt för företag att anställa personer med intellektuell funktionsnedsättning på vanlig arbetsplatsnivå.

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att kommuner och regioner uppmuntras att anställa personer med intellektuell funktionsnedsättning inom egen verksamhet, med anpassade uppgifter och stödstruktur.

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att daglig verksamhet ska komplettera, inte ersätta, möjligheten till reguljär anställning för de som vill och kan.

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att utbildningsinsatser bedrivs tidigt, genom folkhögskola, komvux, yrkesintroduktion, för att rusta för arbete i daglig verksamhet eller på reguljär arbetsmarknad

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för motionen. I december 2024 beslutade regeringen att ge Myndigheten för delaktighet i uppdrag att ta fram ett förslag till en ny nationell handlingsplan för funktionshinderpolitiken. I arbetet ska de observationer och rekommendationer som FN:s kommitté för rättigheter för personer med funktionsnedsättning lämnat till Sverige beaktas. Personer med en intellektuell funktionsnedsättning ryms inom ramen för detta arbete. Partistyrelsen avser avvakta detta arbete för att därefter se om det behövs kompletteringar för någon grupp.

Partiet har under flera år drivit förslag kring Lönebidragsanställningarna. En del i det är att indexera lönebidragen.

Partistyrelsen ser positivt på att våra företrädare inom kommuner och regioner belyser frågan om riktade anställningar för personer med funktionsnedsättningar som medför nedsatt arbetsförmåga. Partistyrelsen har dock ingen intention att särskilt ge stöd till en grupp av funktionshindrade framför en annan.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna 2025

att anse motionen besvarad.

AM14 - En nationell strategi för ökad nativitet och framtidssäkrad kompetensförsörjning.

Motionär:

Stina Isaksson (71619 - stina.isaksson@sd.se)

Motionsmotivering:

Sverige står inför en växande demografisk utmaning, befolkningen åldras samtidigt som födelsetalen sjunker i en alarmerande takt. Denna utveckling riskerar att urholka vårt samhälles bärande strukturer, inte minst inom vård, skola och omsorg. Det skapas en växande obalans mellan de som förväntas arbeta och försörja samhället och de som är beroende av dess tjänster.

För att långsiktigt säkra både välfärden och en hållbar utveckling krävs att staten antar ett helhetsgrepp om nativitetsfrågan. Det handlar inte enbart om barnbidrag eller ekonomiska styrmedel, utan om bostadspolitik, förlossningsvård, tillgången till barnomsorg, flexibla arbetsvillkor och tryggheten att bilda familj.

Vi Sverigedemokrater menar att det är dags för Sverige att ta denna frågan på allvar. Andra länder, såsom Finland och Frankrike, arbetar redan aktivt med befolkningspolitik. Sverige bör följa efter med en strategi som fokuserar på att underlätta familjebildning, inte minst bland unga vuxna.

Ett Sverige med sjunkande nativitet är ett Sverige som förlorar sin framtidskraft. Att trygga framtidens välfärd börjar med att trygga förutsättningarna för liv och familjebildning här och nu. En nationell nativitetsstrategi är inte bara en familjepolitisk satsning, det är ett framtidsansvar. Sverigedemokraterna bör gå i täten för ett Sverige som värnar familjen, tryggheten och samhällsbygget.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att en nationell nativitetsstrategi tas fram, med syftet att öka barnafödandet i Sverige och möta framtida demografiska utmaningar.

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att strategin inkluderar samhällsfaktorer som påverkar människors val att skaffa barn, bostadssituation, tillgång till förlossningsvård, barnomsorg, arbetslivsvillkor samt barnhälsovård.

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att staten stärker samverkan med kommuner och regioner för att skapa familjevänliga samhällen och strukturellt stöd till barnfamiljer.

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att strategin kopplas till behovet av långsiktig kompetensförsörjning, särskilt inom vård och omsorg, i takt med att befolkningen åldras.

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att staten i samverkan med andra aktörer säkerställer att utbildningsutbudet inom samhällsbärande yrken anpassas till kommande demografiska förutsättningar.

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att regionerna bör ha nativitetsstrategi som en del i sitt regionala utvecklingsansvar.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för motionen, som i många avseenden tangerar områden där partiet redan profilerar sig. Välfärd och kompetensförsörjning är till exempel redan nu viktiga delar av Sverigedemokraternas politik och i stor utsträckning samarbetar vi kring dessa frågor med regeringen inom Tidö-samarbetet. Detsamma gäller till exempel lag och ordning, vilket vi hoppas bidrar till framtidstro och unga familjers önskan att skaffa barn. Strukturellt stöd finns ju redan idag i form av barnomsorg och barnbidrag.

Partiet ägnar frågan (demografi) sin uppmärksamhet, även om det inte alltid exponeras medialt. Det kan inte uteslutas att detta arbete resulterar i någon form av definierad ”nativitetsstrategi” av det slag motionären efterfrågar, men partistyrelsen vill inte binda sig vid ett sådant beslut just nu.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna 2025

Att avslå första och sjätte att-satsen

Att övriga att-satser anses besvarade

AM15 - Införande av tidsbestämda chefsförordnanden som norm inom hela den offentliga sektorn i Sverige

Motionär:

Måns Lorichs (147970 - mans.lorichs@sd.se)

Motionsmotivering:

Jag föreslår att tidsbestämda chefsförordnanden införs som norm inom hela den offentliga sektorn i Sverige. Syftet är att säkerställa ett effektivt, opartiskt och dynamiskt ledarskap som möter verksamheternas mål och implementerar den politiska viljan, oavsett vilka partier som styr.

Sverige lider av ett betydande problem inom offentlig förvaltning, präglat av Socialdemokraternas långa dominans i svensk politik. Under deras styre har förvaltningar byggts upp och formats av deras ideologiska inriktning, vilket har skapat strukturer som inte alltid är opartiska. Offentlig förvaltning ska vara neutral och verkställa den politiska viljan från de folkvalda, oavsett politisk färg på regeringen, regionen eller kommunen.

I praktiken ser vi dock att detta inte alltid fungerar. Många offentligt anställda bedriver vad som kan beskrivas som aktivism, där personliga eller politiska agendor påverkar beslutsfattandet och verksamhetsutövandet. Detta underminerar förvaltningens opartiskhet och effektivitet, och i förlängningen skadas även demokratin när implementeringen av politiska beslut obstrueras. Chefer är nyckelpersoner som har stor inverkan på den organisation de är satta att leda. De måste vara kompetenta och opartiska.

För att lösa detta problem och stärka den offentliga sektorns förmåga att leverera resultat föreslår motionären ett system med tidsbestämda chefsförordnanden. Genom att införa förordnanden på bestämd tid om 4 år, med möjlighet till förlängning efter utvärdering, skapas en struktur där ledarskapet kontinuerligt granskas och anpassas till verksamhetens krav. Detta gör det möjligt att byta ut chefer som inte levererar – oavsett om det beror på inkompetens eller politisk partiskhet – i samband med varje ny mandatperiod.

Regelbundna utvärderingar av chefers prestationer mot tydliga verksamhetsmål främjar en kultur av ansvarstagande och hög kvalitet. Detta motiverar chefer att leverera resultat och bidrar till att förändring och utveckling ses som något positivt och naturligt.

Förslag till beslut:

Sverigedemokraterna verkar för införandet av ett system med tidsbestämda chefsförordnanden om 4 år, med möjlighet till förlängning efter utvärdering, som norm inom hela den offentliga sektorn i Sverige.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för motionen. Partistyrelsen delar motionärens uppfattning om att det finns en problematik inom offentlig förvaltning som ytterst visar sig som politisk aktivism. Det är av största vikt att offentlig förvaltning är effektiv och neutral. Partiet har lyft frågan under en längre tid och den hanteras nu inom ramen för Tidöavtalet där vi tillsammans med regeringen återinför tjänstemannaansvaret för politiker och tjänstemän och även inför ett nytt brott ”missbruk av offentlig förvaltning” som ska gälla offentligt anställda. Offentligt anställda har stor makt och ansvar måste kunna utkrävas för de beslut som fattas. Partistyrelsen anser att ett återinförande av tjänstemannaansvaret kommer att hantera den problematiken som motionären lyfter fram.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna 2025

att anse motionen besvarad.

EU

EU01 – Skapa opinion för ett svenskt utträde ur EU

Motionär

Janita Kirchberg 60000

Medmotionärer

Martin Kirchberg 59999

Johan Karlsson 137274

Motionstext

Sedan Sveriges inträde i Europeiska unionen har vi överlåtit en allt större del av vårt nationella självbestämmande till överstatliga institutioner i Bryssel. EU har förvanskats från ett mellanstatligt samarbete till en politisk union med egna lagar, domstolar och långtgående befogenheter över medlemsländerna. Resultatet är att Sveriges demokratiska inflytande minskat radikalt, vår självständighet har urholkats till oigenkännlighet och folkstyret försvagats.

I praktiken har Sverige reducerats till en bidragsgivare som förväntas rätta sig efter beslut som fattas av andra, oftast utan att svenska folkets vilja beaktas. EU:s migrationspolitik, klimatpolitik, energipolitik och jordbrukspolitik är tydliga exempel där svenska intressen gång på gång får stå tillbaka för kompromisser som sällan gynnar vårt land.

Samtidigt ser vi hur EU driver på för ett än mer centraliserat samarbete med gemensamma skatter, skuldpaket och en ambition att bli en "federal superstat". Detta är inte den typ av samarbete som svenska folket en gång röstade ja till. Allt fler väljare uttrycker nu en växande skepsis mot unionen och önskar att Sverige återtar kontrollen över sina egna lagar, gränser och pengar.

Ett fritt och självständigt Sverige är inte bara möjligt, det är nödvändigt! .

Yrkande

Jag föreslår Landsdagarna besluta

att Sverigedemokraterna ska utforma en intern strategi för att bygga ett folkligt stöd för ett EU-utträde och därigenom verka för ett svenskt utträde ur Europeiska unionen,

att partiet inför valrörelsen 2026 ska undersöka möjligheten att lyfta frågan om en folkomröstning om EU-medlemskapet.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar Janita Kirchberg med flera för motionen. Vi delar motionärens syn på problematiken kopplad till Sveriges medlemskap i EU. Svenska intressen måste

sättas främst och det finns skäl utvärdera det svenska medlemskapet mot bakgrund av hur samarbetet utvecklats sedan vi blev medlemmar, med större inslag av överstatlighet, maktförskjutning till Bryssel och en bördefördelning där Sverige sällan kommer ut som vinnare när medlemsstaterna förhandlat. Partistyrelsens bedömning är därför att även om Sverigedemokraterna inte bör avfärda möjligheten för ett framtida utträde ur EU på lång sikt, så är frågan inte aktuell idag. I en opinionsundersökning gjord av SCB's i år så var stödet för EU bland svenskar rekordstort, 64,4% var positiva till EU, det är den högsta uppmätta siffran sen EU-inträdet Enligt Sverigedemokraterna valanalys efter senaste valet till Europaparlamentet var partiets väljare mycket splittrade i frågan om det svenska medlemskapet. Den mycket turbulenta omvärldssituationen påverkar säkerligen och den gängse uppfattningen är att det är läge för samarbete och sammanhållning. En folkomröstning om EU-medlemskap i närtid skulle sannolikt bli en jordskredsseger för ja-sidan, det riskerar att ytterligare motivera mer makt till Bryssel, vilket skulle vara en mycket olycklig utveckling för svenska intressen. Partiet ska fortsätta inom alla tillämpliga forum driva en politik som sätter svenska intressen först, men också en politik där EU fokuserar på rätt saker, t.ex. skydda EU:s yttre gräns. Det är inte lämpligt att Landsdagarna ska binda upp partiets kommunikativa aktiviteter under kommande valkampanj.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2023 besluta

att avslå motionen

EU02 - Utträde ur EU

Motionär:

Johnny Grahn (35585 - johnny.grahn@sd.se)

Medmotionär(er):

Lisbeth Jarnbro, medlemsnummer 63722

Motionsmotivering:

Sverige har nu varit medlem i Europeiska unionen i en herrans massa år. Under denna tid har medlemskapet inneburit ett kontinuerligt nettobidrag – vi har betalat in mer till EU än vad vi fått tillbaka. Detta innebär i praktiken att svenska skattebetalare finansierar andra länders infrastruktur, jordbruk och välfärd, samtidigt som våra egna resurser är begränsade och behoven i Sverige växer.

EU har dessutom genomgått en tydlig förändring. Det som en gång utlovades som ett samarbete mellan suveräna stater, grundat på samförstånd och gemensamma intressen, har gradvis utvecklats till en överstatlig struktur med maktbefogenheter som påminner om dem vi förknippar med auktoritära system. EU:s utveckling går i riktning mot att medlemsstaterna i praktiken tvingas följa beslut som går på tvärs med nationella parlament, folkvilja och nationellt självbestämmande.

Att avsluta eller omförhandla Sveriges ekonomiska åtaganden inom EU – det vill säga att avskaffa den form av "skatt" som medlemsavgiften innebär – skulle innebära flera betydande fördelar:

• Sveriges offentliga ekonomi skulle stärkas genom att miljardbelopp varje år stannar kvar i den svenska statsbudgeten.

• Mer resurser kan riktas till svenska kärnuppgifter, såsom sjukvård, skola, försvar och trygghet.

• Det svenska folkstyret återfår större inflytande, då färre beslut påverkas av överstatliga direktiv.

• Staten får ökad handlingsfrihet att utforma politik efter svenska förhållanden, snarare än att anpassa sig till kompromisser där Sverige ofta har en svag röst.

Det är inte rimligt att Sverige år efter år ska fortsätta betala in mer till unionen än vad vi får tillbaka, samtidigt som vår handlingsfrihet urholkas. I en tid där resurserna måste användas klokt och där nationellt självbestämmande bör värnas, är det motiverat att ompröva Sveriges ekonomiska åtaganden inom EU.

Förslag till beslut:

Att SD återgår till tidigare hållning om att vi ska lämna EU.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar Johnny Grahn och Lisbet Jarnbro för motionen. Det finns utmaningar med EU och vi har sett en maktförskjutning från medlemsländerna till Bryssel, en utveckling som oroar. Samtidigt finns det idag en annan majoritet i parlamentet så vi är övertygade om att denna mandatperiod i EU kan bli ett steg i rätt riktning. Det finns idag ett starkt nationellt stöd för ett svenskt EU-medlemskap, närmare 65 % av svenskarna är positiva. Vi lever i en turbulent tid, krig i Europa, en världsekonomi i gungning samtidigt som vi har stora utmaningar att hantera nationellt med allt från inflation till gängkriminalitet. Att parallellt med dessa utmaningar driva frågan om Swexit är inte seriöst. Vi ska vara med och påverka EU, till det bättre, dra nytta av EU där vi kan och se till att EU fokuserar på rätt saker. Vi vill se en maktförskjutning från EU tillbaka till nationalstaten men att verka för ett utträde ur unionen på kort sikt avråder Partistyrelsen ifrån.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

EU03 - Swexit är framtiden

Motionär:

Lars Larsson (63194 - lars.larsson@sd.se)

Medmotionär(er):

Axel Sundström 146240

Marcus Lejonqvist 80042

Motionsmotivering:

Sverige står idag inför en situation som vi inte varit i sedan Kalmarunionen. Utländska fogdar i Bryssel kräver beskattningsrätt över oss samtidigt som en alldeles för stor del av besluten tas fram av en kommission som det svenska folket inte har fått rösta fram. En kommission som det svenska folkets företrädare i regeringen inte kan avsätta. Hela systemet kan summeras som odemokratiskt.

Vidare är EU-parlamentet ett rådgivande organ som inte besitter någon lagstiftande makt. Parlamentet kan inte avsätta Kommissionen (effektivt EU:s regering) och inte heller Ministerrådet (effektivt EU:s lagstiftande instans) med en enkel majoritet. Det krävs nämligen en 2/3 majoritet för att avsätta Kommissionen. Ministerrådet kan dock EU-parlamentet inte avsätta överhuvudtaget.

Ett land som hade haft samma demokratiska brister som Europeiska unionen hade blivit nekad medlemskap till samma union på grund av just brister i landets demokrati och författning.

EU-medlemskapet kostar Sverige årligen över 45 miljarder. En astronomisk siffra där vi inte får tillbaka i närheten av vad vi pytsar in. Pengar som i stället hade kunnat gå till att utveckla den svenska skolan, sjukvården eller rättsväsendet. Riksdaler som rättmätigen tillhör det svenska folket.

Vi som parti har sedan valet 2018 försökt driva linjen om att förändra inifrån. Ett argument som inte ter sig hållbart när vi som land bara har 21 av 720 mandat. I stället fick vi under förra årets EU-val se hur vi hade svårt att mobilisera våra väljare till att gå och rösta. En bidragande orsak till detta är troligtvis otydligheten i vår nuvarande inställning till unionen.

Låt oss därför följa i Gustav Vasas fotspår och vara tydliga inför nästa val, Sverigedemokraterna är för och kommer tydligt driva frågan om att makten över lagstiftning, skatter och utrikesfrågor tillhör Sverige och ska återföras till det svenska folket.

Swexit är framtiden!

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna verkar för ett utträde ur den Europeiska unionen.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar Lars Larsson med flera för motionen. Sveriges medlemskap i EU är en mycket viktig fråga och vi förstår att den engagerar. Det är stora summor som varje år betalas till EU och det är fullt rimligt att ställa sig frågan: vad får vi för pengarna? Partistyrelsen linje är att makt bör flyttas tillbaka till medlemsländerna från Bryssel, EU ska lämna många områden där man idag är inne och petar därhän. Det finns många fördelar med ett EU-medlemskap, fri rörlighet, skydd av yttre gränser, frihandel, gemensamma möjligheter att bekämpa terrorism och islamism med mera. Vi som parti ska fokusera på att EU arbetar mer med dessa frågor och mindre med sådan som EU bör låta bli, till exempel vår skog. Sverigedemokraterna har inte ändrat åsikt angående Sveriges förhållande till överstatliga organ utan arbetar i alla sammanhang för att öka Svenskt självbestämmande.

Det omvärldsläge vi har i kombination med det rekordstarka stödet bland svenskar för EU gör att det är direkt olämpligt att driva frågan om ett utträde ur EU.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

EU04 - Swexit är sexigt

Motionär:

Ungsvenskarna

Motionsmotivering:

Sverige befinner sig idag i en situation där vår nationella självbestämmanderätt hotas från flera håll. Den kanske mest påtagliga källan till detta är Europeiska unionen. EU utvecklas alltmer till en överstatlig struktur där makten förflyttas från folkvalda församlingar till byråkratiska och odemokratiska institutioner i Bryssel.

EU-kommissionen, som fungerar som unionens "regering", utses utan folkligt mandat och kan inte avsättas av medborgarna i något medlemsland. Även EU-parlamentet, som ofta utmålas som unionens demokratiska inslag, saknar egentlig lagstiftande makt och fungerar snarare som ett rådgivande organ än ett verkligt parlament. Att denna konstruktion kallas demokratisk är i praktiken en illusion.

Sverige bidrar årligen med över 40 miljarder kronor till EU:s budget – pengar som i betydligt högre grad hade kunnat användas till att förbättra svensk sjukvård, skola, infrastruktur och trygghet. Samtidigt står vi maktlösa inför beslut som fattas på EU-nivå i frågor som borde tillhöra den svenska riksdagen – såsom skatter, migration, jordbruk, energi och utrikespolitik.

Vi har länge försökt driva linjen om att reformera EU inifrån. Men med endast 21 av 720 mandat i parlamentet är Sveriges reella inflytande minimalt. För att återfå verklig kontroll över vår framtid krävs därför en tydlig kursändring.

Det är dags att Sverige återtar makten. Vi vill se en återgång till nationellt självbestämmande, där lagstiftning, skatter och utrikespolitik bestäms av svenska folket genom svenska valda församlingar – inte av anonyma kommissionärer i Bryssel.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraterna verkar för att Sverige lämnar den Europeiska unionen.

att Sverigedemokraterna verkar för en folkomröstning rörande Sveriges medlemskap i den Europeiska unionen.

att Sverigedemokraterna verkar för att svenska skattepengar i första hand används till att bygga upp Sverige – inte till att finansiera ineffektiva överstatliga system.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar Ungsvenskarna för motionen. Som ungdomsförbundet påtalar finns det utmaningar med EU. Utvecklingen under senare år har varit mot överstatlighet och med minst inflytande för nationalstaten. Denna utveckling är givetvis oroande men den nya majoriteten i parlamentet efter valet 2024 ger hopp om en kursändring.

Samtidigt som EU är dyrt, i många delar ineffektivt och dessutom på väg att äta sig allt längre in i de områden som ska vara nationella angelägenheter lever i vi en mycket orolig värld där vi inte minst i Europa behöver samarbete. Ett aktuellt exempel är Rysslands invasion av Ukraina där den absoluta merparten av EU kunnat samarbeta med allt från ekonomiska stöd, sanktioner mot Ryssland, vapenleveranser till gemensamma påtryckningar mot USAs president. Den samordnade insatsen hade sannolikt inte varit möjlig utan EU. I kombination med den nytta som EU gör så är det folkliga stödet i Sverige rekordhögt för EU. Närmare 65 % av svenskarna är positiva till vårt medlemskap i unionen. Att driva igenom en folkomröstning nu skulle sannolikt bli en stor seger för ja-sidan, det vidimerar ett ökat maktöverförande till Bryssel snarare än att arbeta för det motsatta.

Det är självklart att skattepengar ska användas effektivt; därför arbetar partiet för att EU:s gemensamma budget inte ska öka och inte heller den svenska medlemsavgiften. Både i EU-parlamentet och i Riksdagen driver partiet en politik som gynnar svenska skattebetalares intressen; vi ska vara med och påverka för ett bättre EU, inte för att lämna unionen. Sverigedemokraterna arbetar intensivt för att begränsa den svenska medlemsavgiften och möjligheten att delta i dessa förhandlingar hade starkt begränsats om Sverige drivit ett utträdeskrav.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå den första att-satsen

att avslå den andra att-satsen

att anse den tredje att-satsen besvarad

EU05 - Öka djurvälfärden inom djurhållningen i Sverige och i övriga EU

Motionär:

Ebba Leandersson (150324 - ebba.leandersson@sd.se)

Motionsmotivering:

Denna motion innehåller dels en generell önskan att Sverigedemokraterna ska verka för att utreda, belysa och styra inriktningen på EU-stöden till förmån för djurvälfärden, dels en specifik önskan om ett slutdatum för koldioxidbedövning inför slakt samt att EU-medel avsätts till det.

Det är svårt att få en överblick över EU-reglerna och vad EU-medel går till inom jordbrukssektorn. En period var det till exempel förbjudet med tjurfäktning men sedan blev det tillåtet igen. Åtminstone tidigare har en del av stöden gått till uppfödning av djur till tjurfäktning. Det är av vikt att det finns en tydlighet kring vad EU-medel går till, både för att öka medvetenheten och för att kunna förändra vad stöden används till.

Även de bestämmelser och EU-stöd kring sommarbete som missgynnar svenska lantbrukare bör rättas till så att Sverige inte behöver backa på våra djurskyddsregler för att våra lantbrukare ska få ta del av samma stöd som resten av EUs lantbrukare får.

Lantbruksstöd ska gå till verksamheter som bejakar djurvälfärden och syfta till att försörja invånarna med mat, inte till uppfödare av till exempel tjurfäktningstjurar. Politiska sanktioner och stöd inom lantbruket bör syfta till förbättringar för djuren, aldrig till stöd för djurtortyr. Därför är det viktigt att ha en aktiv politik inom området.

Det finns många tidigare motioner, från flera olika partier inklusive Sverigedemokraterna, på temat att avveckla koldioxidbedövning inför slakt i Sverige, men problemet kvarstår. Fortfarande är inget datum satt när det ska vara förbjudet att bedöva djur med koldioxid vare sig i Sverige eller EU.

Att återigen motivera och förklara det lidande som koldioxidbedövning innebär även i denna motion känns överflödigt. Alternativa gaser är dyrare att använda av olika skäl och tyvärr går ekonomi före. Det vore därför önskvärt att Sverigedemokraterna tar beslut om att aktivt sätta en högre press på en avveckling och ett slutdatum inom EU och samtidigt driva på att alternativa metoder ges en större andel ekonomiskt stöd från EU.

Förslag till beslut:

- att Sverigedemokraterna aktivt arbetar för att utreda och belysa de verksamheter som innefattar djur som erhåller ekonomiskt stöd från EU.

- att Sverigedemokraterna aktivt arbetar för att ändra inriktningen på EU-stöden för att gynna djurvälfärden, exempelvis finansiering av de extrakostnader som kan uppkomma vid omställningen från plågsamma bedövningsmetoder

- att Sverigedemokraterna aktivt arbetar för att EU kraftigt ska missgynna verksamheter som inte ser till djurens bästa, exempelvis uppfödning av tjurfäktningstjurar

- att Sverigedemokraterna aktivt arbetar för att sätta ett slutdatum för bedövning med koldioxid både i Sverige och i övriga EU.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar Ebba Leandersson för motionen. Sverige har sannolikt det absolut bästa och mest långtgående djurskyddet inom EU. Det här ska vi vara stola över och arbeta för att sprida. Från EU finns nu förslag som kommer möjliggöra djurvälfärdsersättningar även för nationella särkrav vilket tidigare inte varit möjligt. Det ser vi som positivt då det kommer öka svenska bönders möjlighet att vara konkurrenskraftiga på den inre marknaden samtidigt som även andra länder får möjlighet att stärka sitt djurskydd såsom de finner bäst. Partiet arbetar aktivt i både Riksdagen och Bryssel för en ökad djurvälfärd inom EU. Det finns flera förslag som syftar till att stärka djurskyddet som är under behandling. Rent realistiskt, i den tid som råder nu med ökade levnadskostnader, inte minst på livsmedel i hela Europa, finns det en utmaning med att reglera ytterligare om det medför kostnadsökningar för både producenter och konsumenter.

När det gäller frågan om att EU kraftigt ska missgynna verksamheter som inte ser till djurens bästa blir det en väldigt subjektiv bedömning. All animalieproduktion syftar främst till att föda EU:s befolkning och ge både primär- och sekundärproducenter i livsmedelskedjan en lön. Ett gott djurskydd är viktigt men graden av djurskydd kommer alltid stå i konflikt med lönsamhet och betalningsvilja.

Ett slutdatum för användning av koldioxid som bedövningsmetod är önskvärt; i en rapport från SLU 2023 konstateras dock att det idag inte finns några alternativa bedövningsmetoder som är kommersiellt rimliga, antingen är det alldeles för dyrt eller så har det forskats för lite. För att ett slutdatum ska vara rimligt och trovärdigt för branschen att förhålla sig till behöver det finnas godkända alternativ att investera i. Partiet vill därför se att forskning kring detta premieras.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

Att anse första att-satsen besvarad

Att anse andra att-satsen besvarad

Att avslå tredje att-satsen

Att avslå fjärde att-satsen

Familj, bostad och civilrätt

FBC01 - Ändring av LAV 6 och möjligheten att utveckla landsbygdsområden med eget VA

Motionär:

Andreas Havasi (74526 - andreas.havasi@sd.se)

Motionsmotivering:

Bakgrund:

Enligt 6 § i lagen om allmänna vattentjänster, den så kallade LAV 6, är en kommun skyldig att ordna en allmän vatten- och avloppsanläggning om det behövs för att skydda människors hälsa eller miljön. Detta innebär att områden som utvecklas med egna lösningar för vatten och avlopp i praktiken kan komma att omfattas av kommunalt ansvar om dessa enskilda lösningar längre fram inte anses uppfylla kraven för att skydda hälsa eller miljö, även om de initialt har godkänts.

Enligt rättspraxis kan kommunens skyldighet att inrätta en allmän VA-anläggning uppstå redan vid 10 fastigheter, men det vanligaste är att gränsen går vid cirka 20 fastigheter inom ett så kallat större sammanhang. Det finns ingen exakt definition av vad detta innebär, men ofta anses det föreligga om fastigheterna ligger inom ett begränsat område, där avståndet mellan dem är upp till cirka 150 meter. Detta innebär att även mindre grupper av fastigheter kan omfattas av kommunalt ansvar, vilket ytterligare förstärker den osäkerhet som många kommuner upplever i sin planering.

I många fall skulle kommuner vilja möjliggöra ny bebyggelse i mindre områden där det är långt till befintligt kommunalt vatten och avlopp, eller där befintliga anläggningar redan är nära sin kapacitetsgräns. Att bygga ut kommunala VA-system, särskilt i glesbygd eller i områden där anläggningarna redan är fullbelagda, är ofta mycket kostsamt. I sådana fall skulle en komplettering med exempelvis 30 till 40 bostäder kunna möjliggöras genom enskilda eller gemensamma VA-lösningar. Dessa kan ofta vara fullt tillräckliga, och dessutom ett både hållbart och kostnadseffektivt alternativ som gör det möjligt att bebygga områden som annars lämnas outnyttjade. Trots detta kan kommuner enligt dagens lagstiftning bli skyldig att ta över ansvaret för VA i sådana områden, även om det varken finns kommunala ledningar i närheten eller några planer på att bygga ut systemet dit. Denna osäkerhet kring framtida ansvar och kostnader gör att kommunerna ofta tvingas avstå från att planlägga för ny landsbygdsbebyggelse, även där det finns lokalt godtagbara lösningar.

Det finns därför ett behov av att se över hur lagstiftningen kan moderniseras. Målet bör vara att skapa större trygghet och förutsägbarhet för kommunerna, och samtidigt tydliggöra vilka kriterier som behöver vara uppfyllda för att enskilda VA-lösningar långsiktigt ska kunna godtas utan att kommunalt ansvar senare uppstår. En möjlig lösning skulle kunna vara att det införs en lagstadgad skyldighet för samfällighetsföreningar att ansvara för drift och underhåll av gemensamma vatten- och avloppsanläggningar inom det egna området, när flera fastigheter är anslutna. På

så sätt kan långsiktiga lösningar säkras utan att kommunerna riskerar att i framtiden tvingas ta över ansvaret.

Om det bedöms nödvändigt, kan en statlig utredning vara ett första steg för att klargöra vilka lagändringar som krävs. Det viktiga är att lagstiftningen moderniseras så att kommuner tryggt kan planera för landsbygdsutveckling utan att tvingas ta över VA-anläggningar, samtidigt som det säkerställs att någon annan aktör har ett tydligt och långsiktigt ansvar för drift och underhåll.

Därför föreslås det för landsdagarna 2025 besluta:

Förslag till beslut:

1. Att Sverigedemokraterna driver frågan om att ändra LAV 6, så att kommuner ges ett tydligt handlingsutrymme att tillåta och stödja egna eller gemensamma VA-lösningar i landsbygdsområden, utan att senare tvingas ta över ansvaret.

Partistyrelsens yttrande:

Sverigedemokraterna har sedan länge drivit och driver frågorna kopplade till hållbar vattenförsörjning och vattenhantering på nationell nivå. Förvaltarskapstanken är central för Sverigedemokraterna. Värnandet om Sverige, vår natur, naturresurser och inte minst vattnet är en mycket viktig del inom förvaltarskapet. Vattentjänster är olika tjänster för vattenförsörjning och avlopp. Vattentjänstlagen har som syfte att säkerställa att vattenförsörjning och avlopp ordnas med långsiktighet med hänsyn till miljön och människors hälsa. Kommunerna är skyldiga att ordna vattentjänster om det finns ett tillräckligt stort samhällsintresse, vilket behöver bedömas från fall till fall. Sverigedemokraterna arbetar aktivt med att utveckla området rörande vattentjänster både inom ramen för riksdagens arbete men också i samarbetet med regeringen.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FBC02 - Statlig finansiering av VA

Motionär:

Johan Karlsson (137274 - johan.karlsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Sveriges VA-system är i många fall väldigt gamla och står inför enorma renoverings och investeringsbehov. Som det ser ut idag så är det primärt kommunerna och respektive VA-kollektiv som ska finansiera investeringar och restaureringar. För att undgå att kunderna och kommunerna behöver belåna sig till tänderna alternativt fortsätta skjuta viktiga investeringar i VA framför sig krävs det att staten är med och medfinansierar. Staten behöver bidra med resurser för att hålla uppe hela Sveriges VA-system och garantera att det finns en hållbar investeringstakt. Detta både för krisberedskap men även för VA- kunderna och kommunernas ekonomier.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraterna verkar för att staten ska ta en stor roll i finansieringen av Sveriges VA-system

Partistyrelsens yttrande:

Vattentjänster är olika tjänster för vattenförsörjning och avlopp. Vattentjänstlagen har som syfte att säkerställa att vattenförsörjning och avlopp ordnas med långsiktighet med hänsyn till miljön och människors hälsa. Kommunerna är skyldiga att ordna vattentjänster om det finns en tillräckligt stor samhällspåverkan. Det finns också enskilda fastighetsägare, utanför tätbebyggda områden, som har en skyldighet att själva sköta och upprätthålla sina VA-anläggningar. Ofta till kostnader som vida överskrider även många års sammanlagda förbrukning i de dyraste VA-kommunerna. Inom tätbebyggt utgör vatten- och avloppsledningar en del av samhällsinfrastrukturen, vilken är nödvändig för att ett samhälle ska kunna fungera. Underhållet av VA-stammar är och kommer att innebära betydande kostnad för Sveriges kommuner. För att minska kostnaden bör det finnas möjlighet för kommuner att via ett påslag på VA-taxan fondera medel för framtida underhållsinvesteringar. Kommuner behöver förbättra arbetet med att ta fram kalkyler och riskbedömningar kring de vatten- och avloppssystem man ansvarar för. Det minskar risken att kommunerna tvingas ta lån med höga låneräntor för underhåll. Detta är emellertid inte en fråga för staten.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

FBC03 - Proaktiva VA-investeringar

Motionär:

Jonathan Fritzdorf (103617 - jonathan.fritzdorf@sd.se)

Medmotionär(er):

Andrea Kronvall

Motionsmotivering:

Sverigedemokraterna värnar om en fungerande infrastruktur som skyddar vanliga svenskars vardag och ekonomi, men dagens VA-system skapar stora problem med ett enormt investeringsbehov på upp till 560 miljarder kronor fram till 2040. Detta behov handlar om att hantera åldrande ledningar, befolkningstillväxt och ökade krav, medan en växande underhållsskuld leder till plötsliga och kraftiga avgiftshöjningar i genomsnitt på 14 procent för de senaste åren. Sådana höjningar belastar särskilt hushåll på landsbygden och skapar osäkerhet för både kommuner och medborgare.

Självkostnadsprincipen i Lag (2006:412) begränsar fondering till specifika planer, vilket tvingar kommunerna till kortsiktiga åtgärder och höjda taxor när investeringar blir akuta.

Genom att öppna upp för mindre, gradvisa investeringsavgifter ger vi kommunerna större flexibilitet att bygga reserver för framtida underhåll och utbyggnad. Detta stabiliserar kostnaderna, undviker ekonomiska chocker och ser till att resurserna går till kärnverksamheten istället för dyra lån.

Motargument som risk för överskott eller orättvisa kan bemötas med tydliga regler för transparens och koppling till kommunala planer. Dagens system är betydligt mer belastande med sina chockhöjningar, och förslaget ligger i linje med förvaltarskapstanken. Detta ger kommunerna ett bättre verktyg för att ta ansvar för VA-frågorna.

Detta förslag syftar till att förändra Lag (2006:412) om allmänna vattentjänster genom att lägga till bestämmelser som tillåter kommunerna större flexibilitet med mindre investeringsavgifter för fondering, utan att stryka självkostnadsprincipen utan snarare komplettera den med krav på transparens och rättvis fördelning.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraternas landsdagar beslutar om att partiet ska verka för en översyn av vattentjänstlagen i syfte att öppna upp för möjligheter till mindre investeringsavgifter som kan fonderas till framtida underhåll och utbyggnad av VA-infrastrukturen.

Partistyrelsens yttrande:

Sverigedemokraterna har sedan länge drivit och driver frågorna kopplade till hållbar vattenförsörjning och vattenhantering på nationell nivå. Förvaltarskapstanken är central för Sverigedemokraterna. Värnandet om Sverige, vår natur, naturresurser och inte minst vattnet är en mycket viktig del inom förvaltarskapet. Vattentjänster är olika tjänster för vattenförsörjning och avlopp. Vattentjänstlagen har som syfte att säkerställa att vattenförsörjning och avlopp ordnas med långsiktighet med hänsyn till miljön och människors hälsa. Kommunerna är skyldiga att ordna vattentjänster. För att minska kostnaden ska det enligt Sverigedemokraterna finnas möjlighet för kommuner att via ett påslag på VA-taxan fondera medel för framtida underhållsinvesteringar. Sverigedemokraterna arbetar aktivt med att utveckla området rörande vattentjänster både inom ramen för riksdagens arbete men också i samarbetet med regeringen.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FBC04 - Försvara rättssäkerheten, stoppa orimliga förelägganden om enskilda avlopp.

Motionär:

Stina Isaksson (71619 - stina.isaksson@sd.se)

Medmotionär(er):

Peter Berndtsson 61035

Motionsmotivering:

Sverige ser i dag en ökande trend där miljö- och byggnadsförvaltningar, ofta med hänvisning till Havs- och vattenmyndighetens generella riktlinjer, kräver omfattande ombyggnationer av fullt fungerande enskilda avloppsanläggningar, trots att ingen individuell miljöpåverkan påvisats.

Detta skapar stor oro, ekonomisk press och rättsosäkerhet för många hushåll i gles- och landsbygd. Fastighetsägare med fungerande avloppslösningar, ibland nyinstallerade eller väl underhållna, tvingas genom myndighetsförelägganden till investeringar på hundratusentals kronor.

Domen från Mark- och miljödomstolen i Växjö (mål M4660-20) slår fast att det inte är tillräckligt att hänvisa till anläggningens ålder eller konstruktion, det krävs en konkret miljöutredning som visar faktisk skada. Även domen i Vänersborg (mål M220-19) betonar proportionalitetsprincipen, där åtgärder ska stå i rimlig relation till miljönyttan. Dessutom ligger bevisbördan på myndigheten, inte den enskilde.

I praktiken bryter många kommuner idag mot dessa rättsprinciper genom att fatta beslut utan individanpassad prövning. Fall som det som det rapporterats om i Vatten & Avlopp i Tiden, där en privatperson tvingas flytta på grund av ett felaktigt föreläggande, visar på den akuta nödvändigheten av politisk handling.

Landsbygdsbor som sköter sina avlopp enligt sunt förnuft och utan att orsaka miljöpåverkan ska inte behöva leva i rädsla för myndighetsaktivism. Sverigedemokraterna värnar om rättssäkerhet, förvaltningsmässig proportionalitet och individens trygghet inför statens maktutövning.

Det är hög tid att svensk miljötillsyn återgår till faktabaserad, rättssäker handläggning, inte schablonbeslut utan stöd i lagen.

Detta är en fråga för landsbygden och många fastighetsägare känner sig maktlösa gentemot myndighetsutövare i kommun, länsstyrelse och miljödomstol.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att Miljöbalkens tillämpning för enskilda avlopp förtydligas i lag, så att förelägganden endast får utfärdas efter individuell, konkret utredning av faktisk miljöpåverkan.

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att regeringen tillsätter en granskning av rättssäkerheten i myndigheternas förelägganden om enskilda avlopp, med syfte att upphöra med generella beslut baserade på ålder eller konstruktion, miljöbalken är teknikneutral och ger inga direktiv om hur ett avlopp skall vara konstruerat, vare sig gällande ålder eller tekniskt.

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att EU-rättens företräde, gällande proportionalitet och krav på dokumenterad miljöpåverkan, tydliggörs i svensk rättspraxis och tillämpning.

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att kommunala beslut ska kunna omprövas i snabb ordning vid uppenbart felaktig tillämpning enligt förvaltningslagen §38.

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att Sverigedemokraterna nationellt lyfter frågan om den moderna rättsosäkerheten för enskilda fastighetsägare i riksdagen och begär lagändringar i miljötillsynens befogenheter.

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att en lagändring övervägs för att införa möjlighet till skadestånd för fastighetsägare som lidit ekonomisk skada av förelägganden som visat sig olagliga eller oproportionerliga.

Partistyrelsens yttrande:

Sverigedemokraterna har sedan länge drivit och driver frågorna kopplade till hållbar vattenförsörjning och vattenhantering på nationell nivå. Förvaltarskapstanken är central för Sverigedemokraterna. Värnandet om Sverige, vår natur, naturresurser och inte minst vattnet är en mycket viktig del inom förvaltarskapet. Sverigedemokraterna vänder sig mot den rättsosäkra tillämpning av Miljöbalken som i dag medför att fungerande VA-anläggningar rivs ut enbart på grund av ålder eller konstruktion. Vi menar att detta strider mot såväl lagens teknikneutralitet som grundläggande krav på proportionalitet. Vår uppfattning är att förelägganden endast ska få utfärdas efter en individuell och konkret utredning av faktisk miljöpåverkan. Endast då kan tillsynen uppfattas som legitim och rättssäker för de fastighetsägare som berörs. Vi anser att det är av största vikt att rättssäkerheten i myndigheternas beslut granskas och att den moderna rättsosäkerhet som många enskilda fastighetsägare upplever upphör. För Sverigedemokraterna är det självklart att lagens syfte ska vara att värna miljön, inte att utan grund belasta enskilda människor med omfattande kostnader och krav som saknar bevisad nytta.

Ur ett beredskapsperspektiv är det dessutom av stor betydelse att fungerande enskilda avloppslösningar kan bibehållas. Att slå ut fungerande anläggningar minskar samhällets resiliens och försvagar vår förmåga att hantera kriser och påfrestningar. Vi menar att det därför finns behov av en lagändring som förtydligar Miljöbalkens tillämpning samt stärker möjligheterna till rättelse vid felaktiga beslut. Vidare bör det övervägas att införa en rätt till skadestånd för fastighetsägare som lidit ekonomisk skada till följd av oproportionerliga eller olagliga förelägganden.

Sverigedemokraterna kommer fortsatt att verka för att dessa frågor lyfts på nationell nivå. Vår målsättning är att säkerställa en miljölagstiftning som både värnar miljön och samtidigt upprätthåller rättssäkerheten för enskilda medborgare.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FBC05 - Nationell satsning på hållbar vatten- och avloppsinfrastruktur

Motionär:

Ewa Bergstedt (109237 - ewa.olsson.bergstedt@sd.se)

Motionsmotivering:

Sveriges vatten- och avloppssystem står inför allvarliga utmaningar. Många av våra ledningar och reningsverk är kraftigt åldrande, underhållsskulden växer, vi som nu styr i kommunerna får detta på vårt bord, löpande underhåll borde ha gjorts men det har man under tidigare styren inte prioriterat.

Kommunerna bär idag det huvudsakliga ansvaret för vatten och avlopp, men resurserna räcker inte till. Utan en nationell strategi och stöd riskerar vi försämrad folkhälsa och ökade kostnader för medborgarna.

Enligt branschorganisationen Svenskt Vatten krävs investeringar om upp till 23 miljarder kronor per år fram till 2040 för att säkerställa funktion och framtidssäkring.

Vatten är en grundläggande samhällsresurs, genom att ta ett gemensamt nationellt ansvar kan vi säkerställa att infrastrukturen håller för framtidens behov, samtidigt som vi stärker miljö- och hälsoskyddet.

Förslag till beslut:

Jag föreslår att Sverigedemokraterna bör verka för att:

- Staten inrättar ett särskilt investeringsstöd till kommuner för upprustning och modernisering av vatten- och avloppssystem.

- Nationella mål och riktlinjer tas fram för hållbar vattenhantering.

Partistyrelsens yttrande:

I grund och botten regleras förhållandet mellan kommunen, huvudmannen och brukaren i Vattentjänstlagen. Vattentjänster är olika tjänster för vattenförsörjning och avlopp. Vattentjänstlagen har som syfte att säkerställa att vattenförsörjning och avlopp ordnas med långsiktighet med hänsyn till miljön och människors hälsa. Kommunerna är skyldiga att ordna vattentjänster om det finns tillräckligt många hushåll för att uppnå ett samhällsintresse, medan enskilda hushåll på vår landsbygd bekostar sina egna VA-anläggningar. VA-taxan består av anläggningsavgifter och brukningsavgifter. Det totala avgiftsuttaget får inte överstiga de kostnader som är nödvändiga för att ordna och driva VA-anläggningen, och fördelningen av avgiftsuttaget ska ske utifrån vad som är skäligt och rättvist. Sverigedemokraterna ser att underhållet av VA-stammar är och kommer att innebära betydande kostnad för Sveriges kommuner. För att minska kostnaden bör det finnas möjlighet för kommuner att via ett påslag på VA-taxan fondera medel för framtida underhållsinvesteringar. Vi

arbetar också aktivt med mål och riktlinjer för funktion och säker vattenhantering. Sverigedemokraterna arbetar aktivt med att utveckla området rörande vattentjänster både inom ramen för riksdagens arbete men också i samarbetet med regeringen.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FBC06 - Lagstifta om max 30-dagars fakturatid

Motionär:

Axel Sundström (146240 - axel.sundstrom@sd.se)

Medmotionär(er):

Lars Larsson 63194

Motionsmotivering:

Långa betaltider på leverantörsfakturor till stora bolag har visat sig vara förödande för små och medelstora företag. För att svensk ekonomi ska kunna blomstra så behövs alla Sveriges småföretagare mer än någonsin. Att dessa tvingas att agera finansiärer till våra stora svenska bolag är ett stort tillväxthinder och något vi måste råda bot på. Det har inte visat sig vara tillräckligt att näringslivsorganisationer tagit fram en uppförandekod kring betaltider, utan det krävs faktisk verkliga, tvingande och tydliga besked från politiken. Att därför ändra räntelagen till en tvingande maxgräns på 30-dagars fakturatid är därför nödvändigt.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna ska driva frågan om att lagstifta om max 30-dagars fakturatid

Partistyrelsens yttrande:

EU-kommissionen presenterade 2023 ett förslag till ny förordning om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner, som ska ersätta det nuvarande EU-direktivet på området från 2011. Förslaget innebär bl.a. att betalningstiden vid alla handelstransaktioner, både i förhållande mellan näringsidkare och mellan näringsidkare och det allmänna, inte får vara längre än 30 dagar. Förslaget till förordning förhandlas för närvarande inom EU. Sverigedemokraterna följer frågan och är positiva till inriktningen.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FBC07 - Rätten att testamentera – Avskaffa laglotten och återupprätta äganderätten

Motionär:

Kent Svensson (112656 - kent.svensson@sd.se)

Medmotionär(er):

Christian Lindefjärd 60984

Motionsmotivering:

Sverige har länge varit ett land där staten kliver in där familj och förnuft borde råda. Ett tydligt exempel på detta är laglotten – en ordning som fråntar människor rätten att själva bestämma över sitt livsverk.

I dagens Sverige är det omöjligt att fullt ut testamentera sin egendom som man vill. Barn – oavsett hur de levt, agerat eller behandlat sina föräldrar – har rätt att kräva sin laglott. Det innebär att den som slitit och sparat ett helt liv inte ens på dödsbädden får full rätt att välja vem som ska ärva.

Säg att ett av tre barn är en dömd pedofil, ett annat har övergivit familjen och aldrig ringt sin mamma på ålderdomshemmet – medan det tredje barnet har stått vid sin förälders sida i livets alla skeden. Lagen säger: alla ska ha lika mycket. Det är inte rättvisa – det är moralisk flathet.

Vi konservativa vet att verklig respekt för individen börjar med respekt för äganderätten. Och vi vet att det är i familjen – inte i riksdagen – som de mest rättvisa besluten fattas. Den som är kapabel att bygga ett liv, bygga ett hem och ta ansvar för sina närmaste, är också kapabel att fatta beslut om vad som ska ske med tillgångarna den dag man inte längre finns.

Laglottens försvarare säger att vissa äldre inte är vid sina sinnens fulla bruk. Men det har vi redan lagstiftning för – genom god man, förmyndarskap och medicinska bedömningar. Det ska inte vara ett argument för att kollektivt omyndigförklara hela Sveriges äldre.

Andra säger att risken för osämja i familjen ökar. Men tvister om arv finns redan i dag – ibland just på grund av laglotten, där syskon anser sig ha rätt till pengar utan att ha burit någon del av ansvaret. Om något, skapar fri testationsrätt incitament att ta ansvar, vårda relationer och respektera sina föräldrar.

Vi Sverigedemokrater talar ofta om att civilsamhället ska stärkas. Men i dag kan inte en äldre person testamentera hela sitt arv till exempelvis en förening, kyrka eller annan ideell organisation – oavsett hur gärna man vill. Staten sätter stopp. Detta hämmar viljan att donera och kväver det fria samhällets andning.

Att avskaffa laglotten vore en tydlig markering: Vi litar på våra äldre. Vi tror på familjens ansvar. Vi sätter äganderätten främst. Och vi ger människor tillbaka kontrollen över sitt liv – även över hur det avslutas.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraterna driver på för att laglotten ska avskaffas, så att alla människor i Sverige återfår full rätt att själva bestämma över sitt arv.

Partistyrelsens yttrande:

Regeringen har fattat beslut om att tillsätta en utredning som ska göra en bred översyn av reglerna om arv och testamente. I uppdraget ingår bland annat att utreda om kusiner ska få legal arvsrätt och om ett testamentesregister ska införas. Syftet med utredningen är att skapa en modern, tydlig och trygg arvs- och testamentsrätt. Laglott i Sverige är den del av ett arv som en bröstarvinge, det vill säga barn eller barnbarn, alltid har rätt till, oavsett vad som står i ett eventuellt testamente. Laglotten är hälften av den arvslott som bröstarvingen skulle ha fått om inget testamente funnits. Sverigedemokraterna finner ingen anledning att ändra just den ordningen.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

FBC08 - Ge kusiner och deras ättlingar arvsrätt igen

Motionär:

Martin Kirchberg (59999 - martin.kirchberg@sd.se)

Medmotionär(er):

Janita Kirchberg 60000

Motionsmotivering:

Sverigedemokraterna värnar om traditionella svenska värderingar, där familj och släktband har en central roll. Arvsrätten är en viktig del av detta, då den säkerställer att en persons livsverk och tillgångar förs vidare till de som står dem närmast. I dagens arvsrättsliga system saknar kusiner och deras ättlingar rätt till arv när närmare släktingar inte finns, vilket innebär att tillgångar i stället tillfaller Allmänna arvsfonden. Detta upplevs av många som orättvist och som en avvikelse från principen om att arv bör stanna inom familjen så långt det är möjligt.

Allmänna arvsfonden, trots sitt förmenta syfte att finansiera välgörande ändamål, uppfattas ofta som en opersonlig mottagare av arv som rättmätigt borde tillfalla avlägsnare släktingar, såsom kusiner. Genom att återinföra arvsrätt för kusiner och deras ättlingar skulle vi stärka respekten för familjeband och säkerställa att arv hanteras på ett sätt som bättre återspeglar medborgarnas önskemål. Detta skulle även minska känslan av att staten lägger beslag på tillgångar som individen själv skulle ha föredragit att lämna till sin släkt.

Förslaget är enkelt och rättvist: när ingen närmare släkting finns, bör kusiner och deras ättlingar få arvsrätt före Allmänna arvsfonden. Detta stärker den svenska familjetraditionen och bidrar till en arvsrättslagstiftning som känns mer legitim i medborgarnas ögon.

Förslag till beslut:

att partiet verkar för att ändra ärvdabalken så att kusiner och deras ättlingar ges arvsrätt när närmare släktingar saknas, före Allmänna arvsfonden.

Partistyrelsens yttrande:

I Tidö-avtalet ingår en översyn av arvsrätten ”Ett uppdrag ges att göra en bred översyn av olika aspekter av arvsrätten. I det sammanhanget ska bland annat frågan om arvsrätt för kusiner ingå.”.

I detta sammanhang ingår uttryckligen att utreda om kusiner ska få legal arvsrätt. En särskild utredning har tillsatts *(kommittédirektiv Dir. 2024:28)*, där uppdraget omfattar att, utreda om kusiner bör omfattas av legal arvsrätt samt, analysera konsekvenserna av ett sådant reformförslag, särskilt för Allmänna arvsfonden och civilsamhällets

möjligheter till finansiering. Uppdraget leds av hovrättslagmannen Amina Lundqvist. Utredningen ska redovisas senast den 29 augusti 2025. Syftet med utredningen är att skapa en modern, tydlig och trygg arvs- och testamentsrätt. Sverigedemokraterna verkar således redan för att göra de förändringar som motionären efterfrågar.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FBC09 - Verka för att allmännyttan ska exkluderas från (lagen om offentlig upphandling) LOU för att öka byggandet av bostäder.

Motionär:

Christopher Larsson (55615 - christopher.larsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Våra kommunala allmännyttiga bostadsbolag ska bygga för kommuninvånarna och skapa prisvärda lägenheter som vanligt folk har råd att bo i. Utredningar av Sveriges allmännytta har visat att kostnaderna för att bygga med LOU är fördyrande för bolagen med mellan 10-12%. De fördyrande upphandlingarna leder till att byggkostnaderna drivs upp och hyrorna i slutändan självklart också drivs upp vilket gör att vanligt folk inte har råd att hyra nyproducerade hyresrätter av god kvalitet.

En annan aspekt med LOU är att bolag kan använda detta för att haverera upphandlingar och kanske stämma en kommun. Även om kommunen vinner i rätten så har det dragit ut på tiden och företaget som stämde kommunen kan lämna in på nästa upphandling igen. Lagen om offentlig upphandling togs fram för att bland annat minska korruption inom byggsektorn men har idag bara blivit en bromskloss.

Kort sagt, LOU är idag en kostnadsdrivande koloss som gör att de kommunala allmännyttiga bolagens kostnader i nyproduktion är 10% DYRARE än de privata aktörerna. De 10% kan vara skillnaden mellan att kunna bygga nya bostäder eller inte. De kommunala bostadsbolagen styrs bland annat av allbolagen.

“Allbolagen trädde i kraft 2011. Enligt lagen ska bolagen i allmännyttigt syfte förvalta fastigheter i vilka bostadslägenheter upplåts med hyresrätt, främja bostadsförsörjningen i ägarkommunen och erbjuda hyresgästerna möjlighet till boendeinflytande och inflytande i bolaget. I det allmännyttiga syftet ingår ett samhällsansvar. Verksamheten ska samtidigt bedrivas enligt affärsmässiga principer.”

Denna motion kommer inte kosta något för statskassan och kanske rent av kan vara avgörande för att det byggs över huvud taget i flera av allmännyttans bolag.

Förslag till beslut:

att ge partistyrelsen i uppgift att verka för att de allmännyttiga bostadsbolagen undantas från LOU.

Partistyrelsens yttrande:

Sverigedemokraterna har aktivt drivit och driver på för förenklingar av byggregler och byggprocesser, en ökad konkurrens mellan byggbolagen och finansiella möjligheter

för fler byggbolag att anta byggprojekt ska hjälpa till att minska byggkostnaderna. På så sätt kan boendekostnaderna minskas, vilket är av största vikt för att fler ska kunna efterfråga de bostäder som byggs och skapa förutsättningar för att få till en bättre flyttkedja. Att allmännyttiga bostadsföretag undantas från Lagen om offentlig upphandling, LOU är ett intressant förslag som förutsätter att bland annat EU:s grundläggande principer om öppenhet och transparens följs. Detta förslag kommer att vägas mot andra förslag, i det vidare arbetet, som Sverigedemokraterna redan driver.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FBC10 - Gemensamt digitalt systemstöd för bygglovshantering

Motionär:

Teddy Nilsson (58404 - teddy.nilsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Bygglovsprocessen är en grundläggande del av kommunernas myndighetsutövning och är nära knuten till planmonopolet och det kommunala självstyret. Trots detta är det uppenbart att dagens bygglovshantering varierar kraftigt i både form och tillgänglighet mellan landets kommuner. Medan vissa kommuner erbjuder smidiga digitala lösningar och automatiserade direktbeslut, hanteras ärenden i andra kommuner fortfarande manuellt, vilket kan leda till långa handläggningstider, bristande transparens och ojämlik service för medborgarna.

Samtidigt pågår ett nationellt arbete, bland annat via Boverket, med att ta fram gemensamma standarder och digitala verktyg för lov-, bygg- och tillsynsprocesserna. Här finns stor potential för effektivisering, samordning och rättssäkerhet, om kommunerna ges förutsättningar att använda gemensamma system, samtidigt som de behåller den lokala kontrollen över hur beslut ska fattas utifrån kommunens egna förutsättningar och prioriteringar.

Jag vill värna det kommunala självstyret, men ser samtidigt ett behov av att modernisera och harmonisera de grundläggande administrativa processerna. Jag menar att ett gemensamt digitalt systemstöd för bygglovshantering, som är baserat på nationella tekniska standarder, är fullt förenligt med vårt kommunala självstyre i sakfrågorna.

Ett sådant system skulle inte styra vad kommunerna beslutar, men väl hur själva processen kan hanteras tekniskt, med digitala ansökningar, spårbarhet, automatik i enkla ärenden och högre service till medborgare och företag. Kommunerna ska själva styra reglerna för beslut, men arbeta i ett gemensamt gränssnitt.

Det är också rimligt att staten tar ett större ansvar för att möjliggöra denna omställning, särskilt för mindre kommuner som idag saknar resurser att utveckla egna system.

Förslag till beslut:

Därav föreslår jag att partiet ska verkar för:

Att ett gemensamt digitalt systemstöd för bygglovshantering tas fram på nationell nivå i samverkan med Boverket, SKR och kommunerna.

Att systemet utformas så att det ger stöd för digital ansökan, direktbeslut enligt beslutade delegationer, kommunikation med sökande samt spårbar dokumentation, men utan att inskränka på det kommunala självstyret över innehållet i besluten.

Att staten erbjuder ekonomiskt och tekniskt stöd för kommuner som behöver anpassa sina system till den nationella lösningen.

Att samordningen av detta arbete ges hög prioritet inom statliga digitaliseringsinitiativ, med tydlig uppföljning av rättssäkerhet, servicegrad och användarvänlighet.

Partistyrelsens yttrande:

Sverigedemokraterna har drivit och driver på arbetet med att öka och förenkla byggandet i Sverige samt att det skapas en effektivare och mer lätthanterlig plan- och byggprocess. Sverigedemokraterna delar uppfattningen att digitalisering är avgörande för en mer effektiv och rättssäker bygglovsprocess. Vi konstaterar dock att det som efterfrågas redan är under utveckling. Boverket driver sedan flera år det nationella arbetet med digitala plan- och byggprocesser, bland annat genom utvecklingen av standarder, digitala tjänster och vägledning för kommunerna. SKR och kommunerna är nära involverade i detta arbete, och Lantmäteriet har parallellt utvecklat gemensamma digitala kart- och fastighetsdata som integreras i processerna. Genom statliga digitaliseringsinitiativ ges också ekonomiskt och tekniskt stöd för att underlätta kommunernas anpassning till gemensamma lösningar.

Propositionen *2024/25:169 Ett nytt regelverk för bygglov*, som träder i kraft den 1 december 2025, stärker ytterligare kommunernas möjligheter att använda digitala system och korta ledtiderna. Mot denna bakgrund bedömer partistyrelsen att yrkandet är tillgodosett.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FBC11 - Förenklad bygglovsprocess för enklare badbryggor

Motionär:

Timothy Tréville (106277 - timothy.treville@sd.se)

Medmotionär(er):

Jörgen Fogelklou 59316

Motionsmotivering:

I Sverige är det vanligt att fastighetsägare vill anlägga eller renovera enklare badbryggor vid sina tomter, särskilt under sommaren. Men dagens regelverk gör detta onödigt krångligt. Bygglovsprocessen styrs av flera lagar, främst Plan- och bygglagen (PBL) och Miljöbalken, samt lokala tolkningar som varierar stort mellan kommuner.

Detta gäller inte bara nybyggnation – även underhåll, förbättring eller återuppbyggnad av befintliga bryggor omfattas ofta av samma krav som vid nybygge. Fastighetsägare som vill byta ut ruttet trä, förstärka förankring eller ersätta en gammal brygga i samma storlek och läge, möts ofta av krav på ny bygglovsansökan, strandskyddsdispens och miljöbedömning. Detta upplevs som oproportionerligt och försvårar underhåll av traditionella, småskaliga anläggningar som ofta funnits i generationer.

Övertolkning av PBL och brist på nationell samordning gör att bygglov kan krävas även för tillfälliga flytbryggor eller säsongsbryggor som tas upp inför vintern – trots att de inte påverkar allmänhetens tillgång eller miljön i någon nämnvärd grad. Resultatet blir en orimlig byråkrati och rättsosäkerhet för vanliga fastighetsägare.

Motionens syfte är att minska onödig byråkrati, öka rättssäkerheten och underlätta för enskilda fastighetsägare att både bygga och underhålla mindre badbryggor, utan att göra avkall på miljöhänsyn eller allmänhetens tillgång till strandområden. Ett mer proportionerligt regelverk skulle främja både det rörliga friluftslivet och ett rimligt brukande av privat ägd strandnära mark.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna verkar för att förenkla och förtydliga regelverket så att det blir lättare att anlägga, underhålla och återuppföra mindre badbryggor, genom en enhetlig, rättssäker och proportionerlig tillämpning av bygglovs- och strandskyddsregler.

Partistyrelsens yttrande:

I februari 2025 presenterade regeringen med stöd av Sverigedemokraterna det första stegen för att reformera strandskyddet. Förslagen innebär att fler land- och vattenområden undantas från strandskydd och möjligheterna att bygga eller vidta åtgärder i strandnära lägen ökar samt att undantaget för areella näringar blir mer

generöst och kompletteras bland annat så att även vattenbruk omfattas. Förslagen syftar till att skapa ett tydligare och mer ändamålsenligt strandskydd med bättre förutsättningar att kunna bygga i strandnära lägen. Nästa steg i reformeringen av strandskyddet är den planerade strandskyddsutredningen, där utredare presenterades i juni 2025 där uppdraget är att analysera strandskyddsbestämmelserna och föreslå ändringar för att reformera strandskyddet med inriktningen att öka möjligheterna att bygga nära vatten.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FBC12 - Avskaffad skyldighet att tillhandahålla särskilda religiösa gravplatser

Motionär:

Terje Skaarnes (83728 - terje.skaarnes@sd.se)

Medmotionär(er):

Gunilla Gomér, 84717

Motionsmotivering:

Det är inte rimligt att det svenska samhället ska vara skyldigt att tillhandahålla särskilda gravplatser för människor utifrån religiösa krav. I dag innebär begravningslagen att kommuner och pastorat tvingas erbjuda särskilda gravplatser för vissa religiösa grupper. Det är en eftergift som bygger på idéer om särbehandling och religiös särlagstiftning – inte på jämlikhet eller ansvarstagande.

Sverige är ett sekulärt land. Det innebär att staten inte ska organisera människors religiösa liv i detalj. En grav är en plats för vila och minne – inte en markör för grupptillhörighet. Det är orimligt att svenska skattebetalare ska stå för kostnader, administration och markresurser för att tillgodose krav från enskilda religiösa grupper. Detta blir särskilt provocerande när det gäller grupper som samtidigt ofta ställer sig kritiska till den svenska samhällsmodellen.

Vi ser också att dessa krav riskerar att skapa lokala konflikter. Kommuninvånare som ser sina gemensamma kyrkogårdar delas upp efter religiös tillhörighet upplever att deras samhälle fragmenteras. Det är inte en väg mot samhörighet utan mot uppdelning och parallellsamhällen – även i döden. Särskilt känsligt blir detta när dessa gravkvarter placeras i direkt anslutning till den svenska kyrkans mark, vilket ofta är fallet. Det upplevs av många som ett intrång på något som är djupt kulturellt och andligt förankrat i det svenska samhället. För en stor del av befolkningen är kyrkogården en plats som symboliserar kontinuitet, historia och kulturell tillhörighet. När denna plats används för att tillgodose andra religiösa gruppers krav på separata utrymmen undermineras den gemensamma kulturens symbolvärde.

Det bidrar till en känsla av att den svenska majoritetskulturen pressas undan till förmån för särkrav. Det handlar inte om att människor inte får tro som de vill – utan om att staten inte ska vara den som institutionellt upprätthåller religiös uppdelning. Integration förutsätter gemenskap, inte avskildhet.

Vill man begravas enligt särskilda religiösa villkor får det ske genom privata initiativ eller samfundens egen organisation. Det är inte ett statligt ansvar. Den som har valt att leva i Sverige måste också acceptera svenska normer. Det gäller även efter döden.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraterna ska verka för att skyldigheten för kommuner och pastorat att tillhandahålla särskilda gravplatser baserade på religiös tillhörighet avskaffas.

Partistyrelsens yttrande:

Det är *Begravningslag (1990:1144)* som reglerar förutsättningarna för begravningsplatser. I andra paragrafen – Huvudmannaskap – är det inskrivet att ”huvudmannen skall, inom det egna förvaltningsområdet eller inom ett närbeläget förvaltningsområde, tillhandahålla särskilda gravplatser för dem som inte tillhör något kristet trossamfund.”. Den som har begravningsansvaret i ett område kallas för huvudman. I Sverige är det församlingar inom Svenska kyrkan som har det ansvaret, utom i Stockholm och Tranås där kommunen har uppdraget. Det är Kammarkollegiet som har i uppdrag att bestämma procentsatsen för begravningsavgiften, vilken finansierar Svenska kyrkans begravningsverksamhet. Då Begravningslagen även reglerar begravningsavgiften d v s alla som är folkbokförda i Sverige och har en beskattningsbar förvärvsinkomst betalar begravningsavgift, vilken baseras på inkomst och betalas i samband med inkomstskatten blir det svårt att exkludera medborgare med annan religiös åskådning. Sverigedemokraterna ser ingen anledning till att ändra denna ordning.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

FBC13 - Stärkt statligt ansvar för begravningsverksamheten

Motionär:

Petter Nilsson (69171 - petter.nilsson@sd.se)

Medmotionär(er):

Markku Abrahamsson 107145

Samuel Stephan 109507

Robert Fredriksson 98240

Motionsmotivering:

Svenska kyrkan har kvarstått som huvudman för begravningsverksamheten i de flesta svenska kommuner, ett viktigt samhällsuppdrag som måste fungera väl, även vid kris och krig. Begravningsväsendet är en del av totalförsvaret och en förutsättning för att bevara respekt för de avlidna och trygghet för anhöriga, vilket i sin tur är centralt för att upprätthålla stridsvilja1 och sammanhållning i samhället.

Finansieringen sker genom två skilda avgifter: begravningsavgiften, som alla folkbokförda betalar via skattsedeln oavsett medlemskap, och kyrkoavgiften, som endast betalas av medlemmar och används för kyrkans sakrala verksamhet.

Det nuvarande systemet medför risker för osäker gränsdragning mellan vad som ska finansieras via begravningsavgiften respektive kyrkoavgiften. Detta gäller särskilt när det gäller indirekta kostnader kopplade till begravningsverksamheten. Några av de områden som enligt särredovisningsmodellen särskilt har svårt att idag hantera rör utsmyckningar och andra åtgärder på begravningsplatser och lokaler, något som aktualiserats när pastorat har kommit att ersätta kors med konst. Samtidigt är lokaler svåra att särredovisa, då tanken är att förvaltningen ska göra en bedömning kring fastigheter och lokaler – där huvudmannen väntas göra en bedömning kring vilken verksamhet som har störst nytta av lokal. Huvudregeln som man idag arbetar efter är att där läget är tveksamt huruvida en åtgärd ska räknas som kyrklig eller begravningsverksamhet – är att låta kyrkoavgiften bekosta åtgärden2

Det här är förstås inte så enkelt att hantera för de minsta av Sveriges pastorat. I praktiken riskerar således kyrkoavgiften att belastas med kostnader som borde bäras av begravningsavgiften. Detta skapar oklarheter och ekonomisk snedvridning, samt försvårar en långsiktig och rättssäker planering för begravningsverksamheten.

Att staten stärker den kyrkoantikvariska ersättningen är en del i detta och kan bidra till bevarande av kyrklig kulturmiljö. Men det i sig löser inte problemen med begravningsverksamheten, uppdraget – och de tillskott som är nödvändiga för att kapell och gravplatser ska kunna hållas i bruk och i gott skick. Särskilt med ett sviktande medlemsunderlag i Svenska Kyrkan. Självklart medför den vänsterliberalt präglade konsensus som idag styr Svenska Kyrkan att fler

konservativa lämnar kyrkan. Men. Svårligen inspirerar det många att vara medlem, såvida man som kristen förväntas finansiera bortplockande av kors med sin medlemsavgift.

Vi måste säkerställa att kapellens religiösa och kulturella uttryck bibehålls, eftersom kristna symboler har en stark kulturell acceptans i Sverige och bidrar till samhällets sammanhållning, särskilt vid livets slut och i kris.

Vi som socialkonservativt parti bör verka för att säkerställa att samhället behålls tryggt. Att erbjuda alla – och deras anhöriga – en värdig minnesceremoni, är en grund för att vilja leva och dö i Sverige.

Kanske bör begravningsavgiften stärkas, så för att inte bestraffa medlemmarna i Svenska Kyrkan, särskilt de från de minsta av våra pastorat. Kanske är det rimligt att staten tar ett större ansvar för begravningar, för att inte kyrkan – som vi ärvt från våra förfäder för att förvalta till kommande generationer – eller hennes medlemmar ska drabbas.

1. Försvarsutskottets DS 2023:34, ”Kraftsamling”, s 297 ff

2. KRED 2024:2, ”modell för särredovisning av begravningsverksamhetens intäkter och kostnader 2024”

Förslag till beslut:

Med anledning av ovanstående föreslår jag att Landsdagarna beslutar:

Att Sverigedemokraterna ska verka för att utreda ett stärkt statligt ansvar för begravningsverksamheten.

Partistyrelsens yttrande:

Den övergripande lagstiftningen som reglerar området är *Begravningslag (1990:1144)* där också begravningsavgiften regleras. Alla som är folkbokförda i Sverige och har en beskattningsbar förvärvsinkomst betalar begravningsavgift. Avgiften baseras på inkomst och betalas i samband med inkomstskatten. Den som har begravningsansvaret i ett område kallas för huvudman. I Sverige är det församlingar inom Svenska kyrkan som har det ansvaret, utom i Stockholm och Tranås där kommunen har uppdraget. Det är Kammarkollegiet som har i uppdrag att bestämma procentsatsen för begravningsavgiften, vilken finansierar Svenska kyrkans begravningsverksamhet. Sverigedemokraterna ser ingen anledning till att ändra denna ordning.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

FBC14 - Statligt ekonomiskt ansvar för Bostadsanpasningsbidraget Motionär:

Ted Nyberg (155193 - ted.nyberg@sd.se)

Motionsmotivering:

Med anledning av Sveriges demografiska utveckling, där befolkningen snabbt blir äldre, står många kommuner inför en växande ekonomisk belastning genom bostadsanpassningsbidraget (BAB), ibland kallat ”Babben”. Fler äldre väljer eller behöver bo kvar i sin befintliga bostad långt upp i åren, vilket är positivt ur social och omsorgssynpunkt. Samtidigt innebär detta att kommunerna i allt större utsträckning måste bistå med investeringar i hemmet – exempelvis ramper, dörröppnare, duschutrymmen och trapphissar – som kräver betydande resurser.

Det är min fasta övertygelse att äldre människor ska kunna bo kvar i hemmet med trygghet och värdighet. Det är inte detta motionen syftar till att ändra. Istället föreslås att finansieringsansvaret för bostadsanpassningsbidraget ska flyttas från kommunerna till staten. Kommunerna, närmare bestämt byggnadskontor eller motsvarande nämnd, bör fortsatt hantera handläggning och myndighetsutövning – det vill säga bedömning av behov, beslut och uppföljning – men inte bära de ekonomiska kostnaderna.

I dagsläget regleras bidraget nationellt i lagen om bostadsanpassningsbidrag (2018:222), men det är kommunerna som administrerar processen och står för kostnaderna. Det finns dock ännu inte ett politiskt förslag att flytta finansieringen från kommunal till statlig nivå. I social- och bostadsdebatt har frågan diskuterats, men formella initiativ till kostnadsflytt har inte vunnit politisk acceptans hittills.

Att utreda en omfördelning skulle innebära analys av olika modellalternativ, till exempel statlig budgetansvar för bidraget, medan kommunerna behåller sin plats som utfärdande myndighet. Därigenom blir processen fortsatt lokal och individanpassad, samtidigt som ekonomisk osäkerhet och variationspåverkan mellan kommuner elimineras. Det skulle också kunna leda till en mer enhetlig rättssäkerhet i hela landet.

Mot bakgrund av detta anser jag att Sverigedemokraterna bör ta initiativ till att utreda lämpliga modeller för att statligt övertagande av finansiering ska kunna genomföras, samtidigt som kommunernas roll i handläggning kvarstår. Detta skulle ge äldre folk rättvisa och trygghet likvärdigt över hela landet, utan att vissa kommuner drabbas oproportionerligt hårt.

Förslag till beslut:

Med anledning av detta föreslår jag, Ted Nyberg:

- att Sverigedemokraterna utreder möjligheten för den ekonomiska belastningen från byggnadskontor eller kommuner att flyttas till stat gällande bostadsanpassningsbidraget, och att Sverigedemokraterna sedan driver politik i denna riktning.

Partistyrelsens yttrande:

Frågan om bostadsanpassningsbidrag regleras via Lag (2018:222) om bostadsanpassningsbidrag. Här tydliggörs att det är kommunerna som ansvarar för bidrag enligt denna lagen. Sålunda faller frågan under det kommunala självstyret. Sverigedemokraterna ser ingen anledning att ändra den ordningen.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

FBC15 - Motverka markinlåsning – följ upp obebyggd planlagd mark

Motionär:

Cecilia Lange Rosén (123784 - cflange@gmail.com)

Medmotionär(er):

Lars Engelbrektsson 109168

Björn Hansson 142505

Motionsmotivering:

Bakgrund

I många kommuner – inte minst Gotland – finns en växande mängd planlagd men obebyggd mark. Det rör sig om fastigheter där detaljplan antagits, men där ingen byggnation inletts inom rimlig tid. I praktiken hålls dessa byggrätter vilande av exploatörer eller markägare i väntan på högre vinstmarginaler, vilket skapar ett glapp mellan kommunernas planberedskap och det faktiska bostadsbyggandet.

Resultatet blir ett sken av bostadsförsörjning som inte existerar i verkligheten. Det cementerar bostadsbrist, försvårar planering och skapar en marknad där spekulation gynnas framför befolkningens behov.

Motionens förslag

Sverigedemokraterna Gotland föreslår att partiet verkar för att staten inrättar ett system för nationell uppföljning av planlagd men obebyggd mark, samt att kommuner ges ett lagstöd att vid långvarig passivitet ställa krav på byggstart – eller häva markanvisning.

Motivering:

Byggrätt är inte ett lagerobjekt

En beviljad detaljplan är inte en tomt i bankvalvet. Den bygger på att kommunen gjort investeringar, avvägt mot allmänintresse och tagit ansvar för bostadsförsörjningen. Om byggherrar använder planen som spekulationsobjekt urholkas samhällskontraktet.

Kommunerna måste kunna agera

Många kommuner står maktlösa inför långvarig passivitet, trots bostadsbrist. Med ett tydligt regelverk – där kommunen efter exempelvis tre år utan byggstart kan återkalla markanvisning eller tillämpa särskild tomtskatt – skapas incitament för ansvarstagande.

Bättre planeringsdata nationellt

Idag finns ingen heltäckande statistik över planlagd men obebyggd mark. En nationell uppföljning behövs för att identifiera var mark inlåses, hur lång tid som förflyter mellan

plan och byggstart, och vilka mönster som uppstår i olika kommuntyper. Det stärker både lokalt självstyre och nationell överblick.

Genomförande

Sverigedemokraterna bör verka för:

En nationell databas och uppföljningsfunktion inrättas för planlagd men obebyggd mark,

Kommuner ges lagstöd att införa tidsgräns för byggstart, t.ex. fem år från antagen detaljplan, varefter kommunen får rätt att återkalla markanvisning eller tillämpa särskild tomtskatt,

Undantag görs för särskilda fall, t.ex. planlagd mark med dokumenterad etappvis utbyggnad, samförvaltning eller rättsliga hinder.

Syftet är inte att straffa, utan att frigöra mark i kommuner med verklig bostadsbrist – och att säkerställa att planmonopolet används till nytta för invånarna, inte till spekulationsvinst.

Förslag till beslut:

Sverigedemokraterna Gotland yrkar:

Att Sverigedemokraterna verkar för att staten inrättar ett system för nationell uppföljning av planlagd men obebyggd mark,

Att kommuner ges lagstöd att införa krav på byggstart inom rimlig tid, samt rätt att vid passivitet återta markanvisning eller införa särskild tomtskatt,

Att planmässig passivitet inte ska kunna blockera bostadsförsörjningen i kommuner med dokumenterad efterfrågan.

Partistyrelsens yttrande:

Sverigedemokraterna har drivit och driver på arbetet med att öka och förenkla byggandet i Sverige samt att det skapas en effektivare och mer lätthanterlig plan- och byggprocess. Idag kan tungrodd administration och upplevt svårhanterliga processer förhindra att byggandet når den takt som behövs för att möte efterfrågan. Kommunerna behöver ha goda förutsättningar för att kunna minska sin administrativa börda, vilket i sin tur skulle underlätta byggandet. Samtidigt kan detta leda till minskade kostnader för både företag och privatpersoner genom att ledtiderna kortas ner. Kommunerna bär huvudansvaret för bostadsförsörjningen och en större överflyttning av ansvar på staten står i strid med vår decentraliserande politik. Den fria avtalsrätten gör det också möjligt för en kommun att kräva byggstart inom rimlig tid. Vi förespråkar också förenklingar av plan- och bygglagen. En smidigare plan- och bygglag ska beröra både företag, kommuner och privatpersoner. För privatpersoner ska både nya husbyggen och förändringar av befintliga hus eller tomter omfattas av förenklingar. Ett första resultat av vårt samarbete med regeringen kan vi se i den proposition (2024/25:169) - *Ett nytt regelverk för bygglov* – som presenterades under våren 2025 och som träder i kraft 1 december i år.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FBC16 - Begränsad rätt till överklagan vid detaljplaner

Motionär:

Lars Larsson (63194 - lars.larsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Rätten till överklagan är en viktig del av det svenska och västerländska rättsväsendet. Det är en förutsättning för att man ska kunna få sin sak prövad om man anser sig har blivit orättmätigt behandlad av en myndighet. Samtidigt har den rätten urvattnats när fler människor väljer att köpa tid för sin sak eller för att ställa till det för myndigheterna även om man vet att man kommer förlora.

Detta problem blir som tydligast när det kommer till antagandet av nya detaljplaner. Något som hämmar utvecklingen i många kommuner. Det blir allt vanligare att miljörörelser och diverse andra nischade organisationer använder bulvaner och spökskrivare för att överklaga nya detaljplaner.

Något som leder till att nya skolor, bostäder och viktig infrastruktur drar ut på tiden och blir betydligt dyrare än vad som var planerat. Givetvis behöver rätten till överklagan finnas kvar men för att underlätta för samhällsprocessen bör man utreda hur definitionen av sakägare kan snävas ner så att invånare som egentligen inte påverkas av planerna inte kan sätta käppar i hjulen för viktiga samhällsinvesteringar.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna ställer sig positiva till att utreda hur man kan snäva ner vem som har rätt till att överklaga antagandet av nya detaljplaner.

Partistyrelsens yttrande:

Sverigedemokraterna har drivit och driver på arbetet med att öka och förenkla byggandet i Sverige samt att det skapas en effektivare och mer lätthanterlig plan- och byggprocess. I frågan om överklaganden har vi tillsammans med regeringen tagit betydande steg. Regeringen har i januari 2025 gett Miljötillståndsutredningen tilläggsdirektiv som omfattar frågor kopplade till plan- och bygglagen (PBL). Utredningen ska bland annat analysera om kretsen som får överklaga detaljplanebeslut kan begränsas, samt utreda möjligheten att införa avgifter vid överklaganden enligt PBL. Dessutom ska utredaren bedöma om det offentligas behov av utredningar inom planprocessen kan förtydligas och minskas. Sverigedemokraterna delar motionärens ambitioner och avser att fortsätta arbeta i den utpekade riktningen.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FBC17 - Motion om att kommunerna själva ska få reglera fastighetsavgifter.

Motionär:

Christoffer Wallin (50952 - christoffer.wallin@sd.se)

Motionsmotivering:

Fastighetsavgiften, även kallad kommunal fastighetsskatt, utgör idag en viktig del av finansieringen av kommunernas verksamhet i Sverige. Avgiften bestäms enligt nationella riktlinjer, vilket innebär att alla kommuner tillämpar samma nivå oavsett lokala förhållanden, ekonomiska förutsättningar eller politiska prioriteringar.

Att ge kommunerna möjlighet att själva reglera fastighetsavgiften innebär ökat självbestämmande, större flexibilitet och möjlighet till anpassning efter lokala förhållanden. Man får också ett större inflytande av vad som kan omfattas av avgiften vilket ger ett större självbestämmande och en stor potential till minskad byråkrati.

Förslag till beslut:

Att partiet ska verka för kommunernas självbestämmande över fastighetsavgiften.

Partistyrelsens yttrande:

Den statliga fastighetsskatten på bostäder avskaffades 2008 och ersattes då av en kommunal fastighetsavgift. Konstruktionen för finansiering av denna förändring var att de avgiftsmedel som kom in till staten överfördes till kommunerna. För staten del finansierades införandet dels genom en nedjustering av det generella statsbidraget till kommunerna det första året, dels genom förändringar av

kapitalinkomstbeskattningen av privatbostäder. Motionärens förslag skulle sålunda innebära ett behov av att se över denna finansieringslösning. Det skulle också uppstå en stor osäkerhet och risk för den enskilda fastighetsägaren om fastighetsavgiften plötsligt kan öka kraftigt och därigenom minska värdet på fastigheten avsevärt. Sverigedemokraterna driver istället frågan om möjligheten att se över sänkning av nivån för hur mycket fastighetsavgiften, utifrån individens inkomst, maximalt ska kunna uppgå till.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

FBC18 - Uppmuntra framtidsfullmakter

Motionär:

Emma Altenhammar (124958 - emma.altenhammar@sd.se)

Medmotionär(er):

Emma Altenhammar 124958

Rasmus Ragnarsson 105327

Sanda Anton Henriksson 136439

Agneta Kjaerbeck 100285

Motionsmotivering:

Många äldre riskerar i dag att hamna i ett rättsligt och byråkratiskt vakuum när de förlorar förmågan att fatta egna beslut, särskilt om ingen framtidsfullmakt har upprättats i förväg. Det är tyvärr vanligt att både äldre och anhöriga inser behovet först när det redan är för sent – när vardagliga ärenden som att betala hyra, hämta ut mediciner, hantera post eller fatta beslut om boende inte längre kan genomföras utan juridiskt stöd. Konsekvensen blir ofta att anhöriga tvingas ansöka om god man, en process som är både omständlig och resurskrävande för såväl familjen som för kommuner och rättsväsendet.

Genom att i god tid uppmuntra vuxna att ta ställning till framtidsfullmakt, till exempel genom riktad information från Skatteverket, Pensionsmyndigheten eller banker kan vi förebygga många av dessa situationer. Det handlar inte om tvång, utan om att sprida kunskap om ett frivilligt verktyg som stärker individens självbestämmande, avlastar anhöriga och bidrar till en mer effektiv välfärdsförvaltning.

För Sverigedemokraterna, som värnar ett värdigt åldrande och ett tryggt stöd för äldre och deras familjer, ligger detta helt i linje med vår politik. Det är en reform som kombinerar respekt för individens vilja med ett ansvarsfullt sätt att hushålla med samhällets resurser.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraterna verkar för att staten aktivt ska uppmuntra alla vuxna att ta ställning till framtidsfullmakt.

Partistyrelsens yttrande:

Sverigedemokraterna är positiva till upprättandet av framtidsfullmakter. Syftet med att upprätta en framtidsfullmakt är att du som privatperson ger någon annan fullmakt om du på grund av sjukdom, psykisk ohälsa, försvagat hälsotillstånd eller liknande inte längre kan ta hand om dina ekonomiska och personliga angelägenheter. Den du ger fullmakten till får rätt att företräda dig. Du kan själv bestämma vad fullmakten ska omfatta. Detta är bra. Sverigedemokraterna ser emellertid att det redan idag finns och sprids god information kring just framtidsfullmakter via bland annat Skatteverket,

pensionärsföreningar och branschföreningar m.fl. och på det sättet är motionärernas intentioner redan tillgodosedda även om allt kan bli bättre.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FBC19 - Förstärkta åtgärder mot kriminell exploatering av bostäder

Motionär:

Henrik Ekberg (76544 - henrik.ekberg@sd.se)

Motionsmotivering:

Kriminella nätverk i Sverige utnyttjar systematiskt folkbokföring, bostadsrätter och hyreskontrakt för att dölja identitet, ekonomi och verksamhet. Trots nyligen genomförda lagstiftningsåtgärder kvarstår utmaningar. Det förekommer fortfarande exempel där:

10-20 personer skrivits på en liten lägenhet där ingen faktiskt bott.

kriminella nätverk använder målvakter - ofta personer med låg inkomst eller missbruk, som bulvaner för att äga eller hyra fastigheter.

Socialtjänst, polis och Skatteverket, trots vissa nya verktyg, behöver stärka sin förmåga att agera mot dessa upplägg innan grov brottslighet redan har begåtts.

Även om steg har tagits mot att ge fastighetsägare och därmed kommuner större möjligheter att agera mot missbruk av hyreskontrakt, och myndighetssamverkan har stärkts i vissa avseenden - saknas fortfarande ett tillräckligt effektivt och samordnat regelverk för proaktiv kontroll och uppföljning av folkbokföring och ägande vid misstanke om kriminell verksamhet. Detta möjliggör att gäng och organiserade aktörer fortsätter att etablera sig i bostadsområden med låg insyn och hög anonymitet.

För att ytterligare komma till rätta med problemen bör partiet verka för:

En dedikerad kontrollfunktion som inrättas inom Skatteverket, eller i nära samverkan mellan berörda myndigheter, med uppdrag att systematiskt och proaktivt granska misstänkta upplägg med falska ägare, bulvaner och uppenbart överdriven trångboddhet. Denna funktion ska ha tydliga mandat och resurser att initiera granskningar och vidta åtgärder baserat på indikationer, snarare än att enbart agera när grov brottslighet redan har begåtts. Regler som ytterligare skärper kraven på kontroll och uppföljning vid folkbokföring i trångbodda hushåll. Det kan innebära att en särskild granskning och uppföljning krävs om fler än exempelvis 6 personer folkbokför sig i en mindre bostad, särskilt i identifierade riskområden, med syfte att aktivt förhindra och upptäcka fortsatt missbruk av folkbokföringen.

Vidare bör en fördjupad utredning göras i syfte att införa och implementera ett nationellt fastighetsägarregister - omfattande både fastigheter och bostadsrätter, där det i vissa fall finns möjlighet att koppla ägaruppgifter till relevanta brottsregister eller uppgifter om ekonomiska hinder, särskilt vid misstanke om brott eller bulvanförhållande. Syftet är att försvåra för kriminella att dölja tillgångar och verksamhet genom fastighetsägande.

Vi föreslår Landsdagarna besluta att:

Förslag till beslut:

1: Sverigedemokraterna verkar för att en dedikerad kontrollfunktion inrättas för att proaktivt granska misstänkt bulvanägande och felaktig folkbokföring.

2: Sverigedemokraterna verkar för att det införs ytterligare skärpta regler för folkbokföring i trångbodda hushåll, med fokus på proaktiv upptäckt och åtgärd.

3: Sverigedemokraterna verkar för att ett nationellt fastighetsägarregister med möjlighet till brottskontroll utreds och implementeras för att försvåra för kriminella att dölja tillgångar.

Partistyrelsens yttrande:

I Tidö-avtalet lyftes följande avseende folkbokföring m.m. ”Ett arbete ska genomföras för att förbereda en storskalig nationell folkräkning. Samordningsnummer, som inte bekräftas på ett betryggande sätt av innehavaren, ska på sikt återkallas. I arbetet ska myndighetsöverskridande uppdrag ges för att förbereda det praktiska genomförandet av en sådan folkräkning. I samband med folkräkningen ska övervägas att återkalla och avsluta samordningsnummer som inte bekräftas på ett betryggande sätt av innehavaren. Myndigheter ska åläggas att anmäla misstänkt folkbokföringsfusk. Skatteverket ska få skärpta befogenheter att på eget initiativ ändra folkbokföringsadress då den som registrerats är uppenbart osannolik. Möjligheter att avisera boenden i ett hushåll vid folkbokföringsförändringar ska öka och det ska bli lättare att i efterhand spåra vilka som varit folkbokförda på en viss lägenhet eller fastighet för att lagföra folkbokföringsbrott.”. I juni 2025 så presenterades bland annat utredningen - *Folkbokföringsverksamhet, biometri och brottsbekämpning (SOU 2025:75)*, vilken nu bereds i Regeringskansliet.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FBC20 - Komplement till en sverigedemokratisk bostadspolitik

Motionär:

Jörgen Fogelklou (59316 - jorgen.fogelklou@sd.se)

Medmotionär(er):

Timothy Tréville 106277

Henrik Ekberg 76544

Motionsmotivering:

Sverigedemokraternas politik ska underlätta för människor att kunna skapa sig ett hem. Kommunerna äger planmonopolet och mycket styrs också via lagar och regler, (Tex plan- och bygglagen, det kommunala självbestämmandet mm). Men det finns några delar som vi skulle kunna rätta till – saker som var och en skulle kunna vara just den pusselbit som fattats. Den här motionen tar upp tre saker.

Arrende på ofri grund, Först på plats – en rättviseprincip värd att försvara samt Tomträtter..

Arrende på ofrigrund.

Idag kan man inte ta ett bolån för att införskaffa sig ett arrende på ofrigrund. Banken har ingen säkerhet, trots att många av dessa stugor ligger på priser långt över en miljon i attraktiva lägen. Du måste med andra ord ha rejält med tillgångar för att skaffa dig din drömstuga.

Vidare kan de som idag redan har ett arrende, inte ta ett bolån för att renovera sin stuga. Det finns det såklart en stor variation på arrenden, personliga finanser, ägarförhållande mm. Sverigedemokraterna bör verka för att delar av ett arrende på ofrigrund ska kunna lånefinansieras via SBAB, om rätt förutsättningarna finns..

Först på plats – en rättviseprincip värd att försvara.

Samhället vilar på principer om rättvisa, rimlighet och långsiktighet. En av de mest grundläggande, men ofta förbisedda, principerna är att den som etablerat sig först också bör ha rätten att vara kvar, så länge verksamheten är laglig och följer gällande regler.

I dag finns det dock en växande rättsosäkerhet i hur denna princip tillämpas, särskilt i ärenden som rör miljöpåverkan, störningar och samhällsplanering. Det är inte ovanligt att etablerade verksamheter, som jordbruk, hästgårdar, verkstäder eller skolor, hamnar i kläm vid nyexploatering eller när nyinflyttade upplever exempelvis lukt, ljud eller allergener som störande. Trots att dessa verksamheter ofta funnits på platsen i årtionden, och ibland i generationer, tvingas de ibland att inskränka sin drift eller till och med avveckla. Denna utveckling är orimlig, både rättsligt och moraliskt och riskerar att underminera såväl äganderätten som landsbygdens livskraft.

Problemet förvärras av att nuvarande lagstiftning inte på ett tydligt sätt väger in tidsordningen i etableringar. Istället får den subjektiva upplevelsen hos den som flyttat in i närheten av en redan existerande verksamhet ofta stor tyngd. I praktiken innebär detta att nyinflyttade kan tvinga befintliga verksamheter att ändra eller upphöra, trots att verksamheten bedrivits i god tro och enligt regler.

Sverigedemokraterna bör därför ta ställning för att den allmänna och djupt rotade rättsuppfattningen: ”att den som kom först har företräde” också tydligt ska återspeglas i lagstiftning och myndighetspraxis. Detta innebär att plan- och bygglagen, miljöbalken och relaterade regelverk behöver ses över för att säkra ett rättvisare förhållningssätt. Den som medvetet väljer att exploatera nya bostäder eller bosätta sig nära en etablerad verksamhet bör inte kunna använda lagar som verktyg för att förändra sin omgivning i efterhand.

Samtidigt bör det personliga ansvaret tydliggöras i prövningar: människor förväntas göra medvetna val. Den som söker lugn och tystnad bör tänka efter innan man flyttar till ett område där det bedrivs aktiv verksamhet. Vi behöver ett rättssystem som gynnar långsiktighet, stabilitet och sunt förnuft.

Ändrade villkor för tomträtter för mer förutsägbara boendekostnader

I många kommuner har tomträtterna fått kraftiga avgiftshöjningar, (ibland flera hundra procent). I Göteborg har tomträttshavarna betalat omkring en halv miljard kronor årligen till staden. Rejäla och plötsliga avgiftshöjningar innebär stora problem för ekonomisk planering, både för bostadsrättsinnehavare och som för offentliga aktörer.

Med stegvis reglerade höjningsnivåer (t.ex. max 5 % per år vid omförhandling) vid avgäldsuppgörelser blir det möjligt att undvika plötsliga chockökningar i boendekostnaderna.

En minskad standardpraxis för avgäldsperioder hade gett en bättre anpassning till markvärdets utveckling och möjliggör smidigare justeringar.

Att erbjuda ett frivilligt friköp till marknadsmässiga villkor – även en alternativ “hyrköpsmodell” med avbetalningar under en fastställd period bör utredas. Detta borde ger fler tomträttshavare möjligheten till långsiktig äganderätt och stabilitet.

Det vore även relevant att se över och justera de schablonräntor som ligger till grund för avgälden för att bättre spegla aktuella räntenivåer och marknadsvärden.

Vi Sverigedemokrater värderar individens frihet och möjlighet att äga sitt boende med förutsägbara villkor. Det nuvarande systemet missgynnar framför allt små bostadsrättsföreningar och privatägande, samtidigt som kommunerna drar nytta av höga avgifter utan långsiktig ägarstruktur.

En ny reform stärker den privata äganderätten, främjar riskspridning och förhindrar att boende blir fast i avgiftsspiraler som påverkar hela hushållsekonomin

Förslag till beslut:

Att partistyrelsen får i uppdrag att vidareutveckla hela eller delar av det som anförts i motionen.

Partistyrelsens yttrande:

Sverigedemokraterna har en väl utarbetad bostadspolitik som presenterats i riksdagen via våra kommittémotioner som spänner över allt från planering, finansiering, ägandeformer m.m. Vi samarbetar även med regeringen inom ramen för exempelvis Sverigehus. Vad gäller byggnader på ofri grund, så finns ett inbyggt problem då fastighetens värde blir högst osäkert, beroende på vem som äger marken som byggnaden står på. Därav problematiken med svårigheter kring banklån då risktagandet för banken blir svårbedömt. Även tomträtter är problematiska, av samma anledning, ur ett ägarperspektiv. Rimligare är ett system som succesivt överför ägandet av marken och byggnaden till samma person, t.ex genom hyrköpsmodell. Att däremot öka andelen fastigheter på ofri grund och tomträtter, när det redan idag är mycket problematiskt då köparna av fastigheterna sällan fullt ut förstår all problematik runtomkring, är inte något som är förenligt med vår syn på enkla och lättförstådda regelverk. Sverigedemokraterna driver på för förenklingar av byggregler och byggprocesser, en ökad konkurrens mellan byggbolagen och finansiella möjligheter för fler byggbolag att anta byggprojekt vilket syftar till att minska byggkostnaderna. Därmed kan boendekostnaderna minskas, vilket är av största vikt för att fler ska kunna efterfråga de bostäder som byggs och skapa förutsättningar för att få till en bättre flyttkedja. Sverigedemokraterna arbetar kontinuerligt med att utveckla vår bostadspolitik både som parti men även tillsammans med regeringen.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FBC21 - Dags att återinföra statliga investeringsstöd – för en levande arbetsmarknad och tillgängliga hyresbostäder i hela landet

Motionär:

Mikael Strandman (56265 - mikael.strandman@sd.se)

Medmotionär(er):

Mikael Strandman, medlemsnummer 56265

Kally Fröjd, medlemsnummer 142769

Johnny Grahn, medlemsnummer 35585

Alexander Arnesson, medlemsnummer 126043

Stefan Nordqvist, medlemsnummer 117020

Lisbeth Jarnbro, medlemsnummer 63722

Anders Nordström Birkefjärd, medlemsnummer 142154

Motionsmotivering:

I flera mindre svenska kommuner råder en paradoxal situation: arbetsmarknaden är stark och företagen skriker efter arbetskraft, men det saknas hyreslägenheter. Unga vuxna och nyanställda från annan ort vill ofta pröva sig fram gällande ett nytt jobb eller en ny ort och inte omedelbart binda sig vid ett kostsamt fastighetsköp. Många vill i stället börja med att hyra sin bostad.

Kommunernas allmännyttiga bostadsbolag ser behovet och vill bygga, men stöter på en avgörande ekonomisk barriär: nyproduktionens marknadsvärde understiger produktionskostnaden. Det leder till stora direktavskrivningar som i praktiken gör det omöjligt för bolagen att få lån till nya projekt.

Problemet gäller framförallt kommuner utanför storstadsregionerna där det finns starka basnäringar men där fastighetspriserna är långt under de i storstadsregionerna.

Situationen är ohållbar – och lösningen är tydlig: återinför statliga investeringsstöd för hyresbostäder där behovet är som störst. Utan detta riskerar våra basnäringar att försvinna från många mindre kommuner.

Villkoren för detta investeringsstöd skulle kunna vara att man kan visa på en stor arbetspendling från andra kommuner, en stark arbetsmarknad, högre produktionskostnader än marknadsvärdet och en lång bostadskö i allmännyttan. Samt att kommunen ligger utanför storstadsregionerna.

Investeringsstödet ska på ett betryggande sätt kompensera för den negativa mellanskillnad som uppstår vid första årets direkta nedskrivning av den nybyggda fastighetens värde.

Varför behövs investeringsstödet?

1. Byggkalkylerna går inte ihop utan stöd

I många mindre kommuner är marknadsvärdet på nya hyreslägenheter lägre än vad det kostar att bygga dem. Banker kräver säkerheter och marknadsvärderingar, vilket innebär att allmännyttan måste skriva ner värdet på fastigheterna direkt. Det urholkar det egna kapitalet och gör det svårare att få nya lån. Resultatet blir att nödvändiga bostadsprojekt inte blir av – trots att arbetsgivare och unga vuxna står utan alternativ.

2. Investeringsstödet har visat sig fungera

När investeringsstödet fanns kunde fastighetsägare och allmännyttiga bolag få mellan 3 800 och 6 600 kronor per kvadratmeter boarea, beroende på var i landet projektet låg. Det gjorde det möjligt att bygga hyresrätter med rimliga hyror även där marknadsvärdet var lågt. Stödet bidrog till att över 60 000 lägenheter kunde byggas, många i mindre kommuner där bostadsbristen annars hade varit akut.

3. Stödet främjar ekonomisk och social utveckling

Med investeringsstöd kan kommunerna erbjuda hyreslägenheter till unga, nyanställda och hushåll med olika ekonomiska förutsättningar. Det stärker arbetsmarknaden, motverkar utflyttning och skapar förutsättningar för tillväxt även utanför storstäderna.

Motargumenten håller inte

Vissa menar att marknaden själv ska lösa bostadsbristen. Men i mindre kommuner fungerar inte marknaden – där är hyrorna för låga i förhållande till byggkostnaderna, och privata aktörer drar sig för att investera. Utan statligt stöd riskerar hela orter att stagnera, företag att tappa kompetens och unga att tvingas flytta.

Slutsats

Att återinföra statliga investeringsstöd för hyresbostäder i utpekade kommuner är en investering i Sveriges framtid. Det ger unga en chans att bo kvar eller flytta in, stärker företagens möjligheter att rekrytera och bidrar till levande samhällen i hela landet. Utan stödet riskerar vi att arbetsmarknaden stryps och landsbygden utarmas – trots att viljan och behovet att bygga finns. Det är dags att agera.

Förslag till beslut:

1. Landsdagarna ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda införandet av ett statligt investeringsstöd för mindre kommuner med god arbetsmarknad men med brist på hyreslägenheter och där investeringskostnaden är högre än marknadsvärdet.

2. Landsdagarna ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det statliga investeringsstödet på ett betryggande sätt kompenserar för den negativa mellanskillnad som uppstår vid första årets direkta nedskrivning av den nybyggda fastighetens värde.

Partistyrelsens yttrande:

I november 2022 presenterade regeringen med stöd av Sverigedemokraterna beslutet att investeringsstödet ska avvecklas, vilket togs av riksdagen 2021. Investeringsstödet infördes av den dåvarande Socialdemokratiska regeringen. Sverigedemokraternas syn på den regionala bostadsbristen är att den inte kan lösas med kostsamma subventioner med låg träffsäkerhet. Syftet med investeringsstödet var att det skulle byggas fler hyresrätter och bostäder för studerande med relativt sett lägre hyror. Sverigedemokraterna och regeringen anser att det var ett dyrt stöd som riskerade gå till projekt som ändå skulle ha genomförts och därför kan hade en begränsad effekt på bostadsbyggandet. Stödet löste inte heller de grundläggande problem som var orsaken till regional bostadsbrist och köer på hyresrättsmarknaden. Sverigedemokraterna vill i stället genomföra en effektivare bostadspolitik för ökat bostadsbyggande. Under mandatperioden har och kommer reformer tas fram som ökar tillgången till byggbar mark, förenklar byggreglerna och ger incitament till ökat byggande.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

FBC22 - Inför lagstadgade krav på ett öppet och transparent anbudsförfarande vid försäljning av all offentlig egendom

Motionär:

Mikael Strandman (56265 - mikael.strandman@sd.se)

Medmotionär(er):

Robin Lennartsson, medlemsnummer 124049

Kally Fröjd, medlemsnummer 142769

Johnny Grahn, medlemsnummer 35585

Alexander Arnesson, medlemsnummer 126043

Stefan Nordqvist, medlemsnummer 117020

Lisbeth Jarnbro, medlemsnummer 63722

Anders Nordström Birkefjärd, medlemsnummer 142154

Motionsmotivering:

I Sverige och inom EU finns rigida lagkrav gällande offentlig upphandling. Denna ska vara öppen och transparent. Syftet är att motverka korruption och att offentliga inköp blir så kostnadseffektiva som möjligt.

Motsvarande lagstiftning finns inte gällande försäljning av offentlig egendom. Utförsäljning av egendom, exempelvis fastigheter eller lös egendom, omfattas inte av LOU (lagen om offentlig upphandling), utan regleras i stället av exempelvis förordningen om överlåtelse av statens fasta egendom eller specifika beslut på kommunal/regional nivå. Kravet är generellt att sälja till marknadsvärde, men det finns inget generellt krav på öppet anbudsförfarande som vid inköp.

Vid försäljning får inte egendomen säljas till underpris, eftersom det då kan utgöra otillåtet statsstöd enligt EU-rätt, men denna kontroll avser värderingen och inte processformen. Statsstödsregler och marknadsvärdering är därmed centrala snarare än anbudsplikten. Beslut om försäljning av offentlig egendom fattas utifrån budgetlagar eller särskilda ägardirektiv och inte genom konkurrensupphandling. Transparens i dessa processer handlar snarare om insyn och politiskt ansvar än anbudsprocedurer.

Att inte låta marknaden avgöra priset på en offentligt ägd egendom som ska säljas skapar korruption i ett samhälle. Vi har i decennier fått se mängder av exempel på detta, både internationellt och i Sverige. Till exempel vårdcentraler som sålts utan öppet anbudsförfarande eller fastigheter som sålts långt under marknadsvärdet till närstående och bekanta.

Strävan efter ett korruptionsfritt samhälle är ett av de viktigaste åtagande vi politiker kan ägna oss åt. Rättsstaten förtärs av korruption och leder till ekonomisk och social nedgång. Korruptionen är en av de viktigaste faktorerna till att många länder inte utvecklas.

Därför bör rikets lagar uppdateras på detta område. På samma sätt som Lagen om offentlig upphandling givit det offentliga en anbudsplikt bör även försäljning av offentlig egendom göras detsamma. Kampen mot korruption måste, även gällande försäljning, vara överordnat kommunalt självstyre och fristående, självständiga myndigheter.

Ett öppet och transparent anbudsförfarande är ett av de mest verkningsfulla sätten att motverka vänskapskorruption och annan otillbörlig påverkan vid försäljning av offentlig egendom.

När försäljningen annonseras offentligt kan alla intresserade lämna anbud. Fördelarna blir:

• En viktig grogrund för korruption tas bort

• Risken minskas att särskilda personer eller företag gynnas genom hemliga eller informella processer.

• Det skapas konkurrens, vilket i regel ökar chansen att det allmänna får ett marknadsmässigt pris.

• Insynen och möjligheten för media, revision eller allmänheten att granska processen i efterhand ökar och leder till mer tillit för det offentliga.

Sveriges kommuner och regioner (SKR) rekommenderar till exempel denna praxis för att stärka allmänhetens förtroende. På så vis blir processen robust mot misstankar om vänskapskorruption och andra oegentligheter.

Sammanfattat:

Ett öppet, transparent och konkurrensutsatt förfarande är den främsta försäkringen mot korruption vid försäljning av offentlig egendom, både i praktiken och ur ett förtroendeperspektiv. Många experter och kontrollorgan betraktar detta som "best practice" även om det inte alltid är lagstadgat.

Därför bör det utredas hur ett lagkrav på ett öppet och transparent anbudsförfarande vid försäljning av offentlig egendom kan införas.

Förslag till beslut:

Landsdagarna ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda införandet av ett lagkrav som stipulerar att försäljning av offentlig egendom (statlig, kommunal och regional) ska ske genom ett öppet och transparant anbudsförfarande.

Partistyrelsens yttrande:

Idag finns det redan ett regelverk avseende försäljning av statlig egendom i form av Förordning (1996:1190) om överlåtelse av statens fasta egendom, m.m. Här regleras

försäljning av statens fasta egendom. Vad som sägs om försäljning av fast egendom gäller även byte av sådan egendom samt i tillämpliga delar även upplåtelse av tomträtt samt försäljning och byte av tomträtt och sådan byggnad som är lös egendom. När det gäller regional och kommunal egendom så faller det under det kommunala självstyret och är därmed en fråga för de beslutande församlingarna i regioner och kommuner.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

Finans

FI01 - Motion om tillgången till kontanter samt kontantbetalning

Motionär

Anni Juhl Nielsen (100948 - anni.juhl.nielsen@sd.se)

Motionstext

Sverigedemokraterna bör verka för att det ska vara praktisk möjligt att använda kontanter som betalmedel i Sverige samtidigt som partiet ska verka för att bankerna tar sitt ansvar för att säkra tillgången till kontanter.

Sverige är på väg att utvecklas mot ett kontantfritt samhälle. Det finns fördelar med det men det finns även nackdelar. Denna motion handlar om de negativa konsekvenser av det kontantfria samhället samt om vikten av att säkre tillgången till kontanter i landets bankomater.

Turister som kommer till Sverige kan inte betala med Swish. Det är inte alltid möjligt att betala med kort. Då är det viktigt att turisten har möjlighet att ta ut kontanter i en Bankomat samt möjlighet att betala varor med kontanter.

Det finns även grupper av svenska medborgare som inte har möjlighet för att använda Swish (och som ofta inte heller har ett BankID). Dessa medborgare diskrimineras i dagens samhälle när det inte alltid är självklart att man kan använda kontantbetalning och när det i perioder inte finns pengar att ta ut i många av landets Bankomater.

Under sommaren har vi fått till oss berättelser om att försäljare på marknader, gårdsförsäljare med flera har gått miste om intäkter på grund av att Bankomaterna inte har fungerat. Det är ett hot mot små företag som många gånger redan har en tuff ekonomisk situation.

Här bör staten ta ett ansvar för att säkra att kontantbetalning är giltig som betalmedel i alla (eller i de flesta) butiker samt att bankerna tar sitt ansvar för att kontanter finns tillgängliga för uthämtning i Bankomaterna.

Yrkande

Att Sverigedemokraterna verkar för att bankerna ska ta sitt ansvar för att befolkningen (inklusive turister) alltid ska ha tillgång till kontantuttag i Bankomat eller i banken.

Att Sverigedemokraterna verkar för att det ska vara ett undantag att en butik eller liknande inte tar emot kontantbetalning.

Partistyrelsens yttrande:

Kontanter fyller en viktig roll för de personer som av olika anledningar inte kan eller vill hantera elektroniska betalmedel. Frågan om kontanter berör även beredskap och förberedelser inför eventuella kriser som kan uppstå till följd av den geopolitiska omvärldsutvecklingen. Partistyrelsen delar därmed motionärens problembild.

Dennis Dioukarev (SD) var utredare för *Kontantutredningen Fi2024/00068* som presenterades i slutet av 2024. Utredningen fastställde att betalningssystemet ska präglas av motståndskraft och robusthet där kontanterna fyller en viktig roll i vår beredskap. Det är centralt att vissa grupper inte sätts i finansiellt utanförskap. Däremot finns det problem som uppstår av att tvinga alla näringsidkare att hantera kontanter. Att hantera kontanter innebär en högre administrativ börda, högre kostnader för butikerna och i vissa fall en säkerhetsfråga då risken för rån ökar. Därför föreslås kontantplikt gälla för livsnödvändig konsumtion. Vilket innefattar livsmedel, apotek och offentligrättsliga avgifter som exempelvis fordonsbesiktning, tandvård och avgifter för körkort/pass. Kontantplikten föreslås gälla mellan 06.00-20.00 på dygnet. Utöver detta presenterade en rad andra förslag för att säkra tillgången på kontanter för allmänhet och företag. Arbetet för att säkra kontanternas ställning i samhället är därmed redan en fråga som partiet driver i enlighet med tidigare Landsdagarsbeslut.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

FI02 - Återupprätta våra kontanter!

Motionär

Bo Ammer (104244 - bo.ammer@sd.se)

Motionstext

Av olika anledningar tycks nödvändigheten av att använda kontanter som betalningsmedel starkt ha reducerats. Ändå skall kontanterna enligt Riksbanken utgöra godkänt betalningsmedel inom Sverige. Riksbanken har också förordat att användning av kontanter måste öka. Det finns medborgare som inte kan förstå varför deras kontanter inte duger som betalvaluta.

Anledningarna kan vara många. En anledning är att våra banker tar ordentligt betalt för att hantera kontanter. I vissa fall säger man blankt nej. Detta leder till att affärsägare sätter upp en skylt i skylfönstret – ”ingen kontanthantering i denna butik”. Utifrån detta anser man, att varje kund som går in i butiken passivt accepterar ett avtal om att inte använda kontanter i aktuell butik. Skall man med en enkel skylt kunna undandra sig ansvaret att följa Riksbankens direktiv om rätten att använda kontanter?

En annan anledning utgöres av att rånrisk anses föreligga om kontanter hanteras i banker och butiker. I flera sammanhang där kontanter används har man investerat i rån-säker teknik för pengaförvaring. Sådana investeringar torde reducera denna argumentering. Rånarna har inte försvunnit utan följer sin instinkt att attackera där pengarna finns – på medborgarnas bankkonton. Särskilt äldre med låg kunskap om digitala tjänster är nu utsatta i stället för banker och butiker. Har det därmed blivit bättre?

Vi behöver våra kontanter då särskilt våra äldre känner sig ha bättre kontroll på sin ekonomi när man fysiskt kan följa hur pengarna i hushållskassan rör sig. Det är också en trygghet att kunna gå till sin butik och betala ur plånboken. Den äldre generationens breda okunnighet kring de digitala systemen, gör denna grupp dessutom till måltavla för bedragare. Är detta en acceptabel utveckling om vi vill måna om våra äldre.

Även ur beredskapssynpunkt spelar kontanterna en viktig roll för medborgarnas trygghet. Vid en eventuell konflikt där de digitala systemen är utslagna och där en hel befolkning är i avsaknad av pengar, så riskerar en sådan situation att spela en eventuell fiende i händerna. Den 23 april 2025 utsattes BANK-ID systemet för en riktad hackerattack, vilket gjorde de flesta banktjänster oåtkomliga under flera timmar. I skrivande stund är angriparen okänd, men tänk om det är främmande makt som testar funktioner inför ett kommande bredare angrepp.

Jag säger inte att samhällets tillgång till kontanter är den enda lösningen på ett mycket komplext problem, men hävdar att kontanter i samhället även är en del av landets försvarsstrategi.

Yrkande

Jag vill därför föreslå landsdagarna:

att Sverigedemokraterna verkar för

att lagstifta om en i alla led fungerande kontanthantering i Sverige samt

att särskilt fastställa kontanternas betydelse för krisberedskapen.

Partistyrelsens yttrande:

Kontanter fyller en viktig roll för de personer som av olika anledningar inte kan eller vill hantera elektroniska betalmedel. Frågan om kontanter berör även beredskap och förberedelser inför eventuella kriser som kan uppstå till följd av den geopolitiska omvärldsutvecklingen. Partistyrelsen delar därmed motionärens problembild.

Dennis Dioukarev (SD) var utredare för *Kontantutredningen Fi2024/00068* som presenterades i slutet av 2024. Utredningen fastställde att betalningssystemet ska präglas av motståndskraft och robusthet där kontanterna fyller en viktig roll i vår beredskap. Det är centralt att vissa grupper inte sätts i finansiellt utanförskap. Däremot finns det problem som uppstår av att tvinga alla näringsidkare att hantera kontanter. Att hantera kontanter innebär en högre administrativ börda, högre kostnader för butikerna och i vissa fall en säkerhetsfråga då risken för rån ökar. Därför föreslås kontantplikt gälla för livsnödvändig konsumtion. Vilket innefattar livsmedel, apotek och offentligrättsliga avgifter som exempelvis fordonsbesiktning, tandvård och avgifter för körkort/pass. Kontantplikten föreslås gälla mellan 06.00-20.00 på dygnet. Utöver detta presenterade en rad andra förslag för att säkra tillgången på kontanter för allmänhet och företag. Arbetet för att säkra kontanternas ställning i samhället är därmed redan en fråga som partiet driver i enlighet med tidigare Landsdagarsbeslut.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

FI03 - Kontanter som betalmedel för ökad tillgänglighet för funktionsnedsatta

Motionär

Jimmy Friberg (116634 - jimmy.friberg@sd.se)

Medmotionär(er)

Albin Gilbertsson (85677)

Åse Niklasson (79632)

Motionstext

Möjligheten att betala med kontanter är en förutsättning för att många personer med funktionsnedsättning ska kunna delta fullt ut i samhället. Enligt artikel 19 i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning har alla rätt att leva självständigt och ha tillgång till samhällsservice på lika villkor. Trots detta förbises ofta de som är beroende av kontanter, vilket tydligt framgår i exempelvis utredningen SOU 2023:16. Att neka kontanter som betalmedel utgör i praktiken ett hinder, precis som avsaknaden av rullstolsramper skulle göra.

Staten har ett ansvar att säkerställa att regelverk och kostnader inte förhindrar kontanthantering, särskilt för små näringsidkare. Kostnads- eller effektivitetsskäl får inte väga tyngre än individens rätt till delaktighet.

Kontantutredningen (Fi2024/00068) som presenterades i december 2024 mynnade inte ut i att Sverige följer artikel 19 i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning har alla rätt att leva självständigt och ha tillgång till samhällsservice på lika villkor utan där kan funktionsnedsatta inte fullt ut ta del av annat än överlag samhällskritiska tjänster. Detta betyder att kontatnutredningen går emot överordnad internationell lagstiftning och funktionsnedsattas rättigheter kränks.

Förslag till beslut:

• Sverigedemokraterna verkar för att kontanter accepteras som betalmedel i samtliga offentliga institutioner där service riktas till allmänheten,

• Sverigedemokraterna verkar för att kontanter ska vara giltiga betalmedel i alla verksamheter som erbjuder varor eller tjänster till privatpersoner. Det ska säkerställa att personer med funktionsnedsättning, äldre och andra som hänvisas till kontanter inte diskrimineras eller exkluderas från samhällets betalningssystem, i enlighet med artikel 19 i FN:s konvention.

• Sverigedemokraterna verkar för att staten säkerställer att kontanthantering inte förhindras av orimliga regelverk eller kostnader, särskilt med hänsyn till företageres/småföretagares möjligheter.

Partistyrelsens yttrande:

Kontanter fyller en viktig roll för de personer som av olika anledningar inte kan eller vill hantera elektroniska betalmedel. Frågan om kontanter berör även beredskap och förberedelser inför eventuella kriser som kan uppstå till följd av den geopolitiska omvärldsutvecklingen. Partistyrelsen delar därmed motionärens problembild.

Dennis Dioukarev (SD) var utredare för *Kontantutredningen Fi2024/00068* som presenterades i slutet av 2024. Utredningen fastställde att betalningssystemet ska präglas av motståndskraft och robusthet där kontanterna fyller en viktig roll i vår beredskap. Det är centralt att vissa grupper inte sätts i finansiellt utanförskap. Däremot finns det problem som uppstår av att tvinga alla näringsidkare att hantera kontanter. Att hantera kontanter innebär en högre administrativ börda, högre kostnader för butikerna och i vissa fall en säkerhetsfråga då risken för rån ökar. Därför föreslås kontantplikt gälla för livsnödvändig konsumtion. Vilket innefattar livsmedel, apotek och offentligrättsliga avgifter som exempelvis fordonsbesiktning, tandvård och avgifter för körkort/pass. Kontantplikten föreslås gälla mellan 06.00-20.00 på dygnet. Utöver detta presenterade en rad andra förslag för att säkra tillgången på kontanter för allmänhet och företag. Arbetet för att säkra kontanternas ställning i samhället är därmed redan en fråga som partiet driver i enlighet med tidigare Landsdagarsbeslut.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

FI04 - Förbud mot marknadsfientliga ESG investeringspolicys för offentliga aktörer

Motionär

Axel Sundström (146240 - axel.sundstrom@sd.se)

Medmotionär(er)

Lars Larsson 63194

Motionstext

Den politiska korrektheten har brett ut sig över samhället och tar sig in och förstör på fler och fler områden inom vårt samhälle. Nu också inom vilken typ av investeringsfilosofi som kommuner, regioner och statliga organisationer ska få investera i när det allmänna gör placeringar i fonder, aktier och andra tillgångar.

ESG, eller ”Environmental, Social, and Corporate Governance”, är en uppsättning aspekter som beaktas när man investerar i företag. I dag är det vanligt att försvarsindustrin, tobaksindustrin och energisektorn med inriktning mot kolväten exkluderas, eftersom de inte anses vara etiskt goda investeringar.

Individer får gärna ha åsikter om dessa industrier men att dra undan benen, alltså finansieringen för dessa är ett hot mot Sverige som nation. Det handlar om branscher som ofta tillverkar samhällskritiska produkter.

Det är orimligt att svenskt snus betraktas med samma negativitet som röktobak vid investeringsbeslut. Det är orimligt att svensk försvarsindustri betraktas som icke hållbar, när den är en förutsättning för Sveriges försvarsförmåga. Det är också orimligt att vi i Sverige ska förlita oss på utländska energiföretag för att hantera, förädla och leverera en så samhällskritisk verksamhet som olja, bränsle och gas är för kommuner, företag och hushåll. Det är särskilt viktigt att kärnkraften inte exkluderas.

Att exkludera dessa viktiga sektorer vid investeringsbeslut skadar också den avkastning som skattebetalarna kan få på sitt kapital, därför är detta ett viktigt beslut för att stärka vår ekonomisk hushållning.

Det är dags att vi genomgår en verklighetsanpassning av hur vi investerar våra gemensamma resurser och förbjuder marknadsfientliga investeringspolicys för offentliga aktörer. Så vi får en mer välfungerande marknad för samhällskritiska produkter och mer svensk innovationskraft inom fler sektorer – även de sektorer som den ”gröna miljölobbyn” och socialliberaler bedömt vara ondskan själv.

Yrkande

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att förbjuda investeringspolicys för offentliga aktörer som exkluderar försvarsindustrin, tobaksindustrin samt bränsle- och energiindustrin.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens motivering om att ESG investeringspolicys historiskt har gynnat politisk korrekthet. Investeringsåtaganden som gynnat den ”gröna miljölobbyn” som Northvolt har visat sig vara rent skadliga investeringar för i detta fall våra pensionsfonden. Dessa har tillåtits då de har ansetts uppfylla ESG-policys medans andra mer gynnsamma investeringar som försvarsindustrin inte godkänts, vilket är problematiskt. Att offentliga aktörer inte ska investera i rent politikdrivande projekt anser Sverigedemokraterna är givet. Däremot är det en tolkningsfråga vart gränsen går för dessa och bör därför handskas med försiktighet.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

FI05 - Avpolitisering av AP-fondernas investeringar för tryggare pensioner

Motionär

Björn Sundman (140131 - bjorn.sundman@sd.se)

Medmotionär(er)

Jonas Eriksson 85103

Motionsmotivering

Vi har idag ett pensionssystem där AP-fonderna styrs av ett ESG-fokuserat investeringsramverk. ESG, eller Environmental, Social and Governance, är en uppsättning kriterier som används för att bedöma ett företags hållbarhetsarbete och etiska praxis. ESG-faktorer omfattar miljömässiga, sociala och styrningsmässiga aspekter av ett företags verksamhet. Detta innebär att hållbarhetsprofil och symbolpolitik i praktiken ibland väger tyngre än affärsmässig lönsamhetsanalys. Detta gör fonderna mer benägna att ta politiskt gångbara men finansiellt riskabla beslut på direkt bekostnad av medborgarnas framtida pensioner.

Ett tydligt exempel är Northvolt. Det lyftes fram som ett ESG-projekt i världsklass men var från start beroende av subventioner, saknade lönsamhet och stod inför stora osäkerheter i produktion och leveranskedjor. Trots detta investerade AP-fonder och andra tungt, inte för att kalkylen höll utan för att berättelsen passade. Northvolt visar hur ESG kan få kapital att styras av politik snarare än ekonomi.

En fondförvaltare ska inte välja strategi för att den är godtagbar. Målet är att maximera avkastning och begränsa risk. ESG sätter snäva ramar som utesluter lönsamma sektorer som energi. Flera studier visar dessutom att ESG-fonder ofta underpresterar, särskilt i oroliga tider. När pensionskapital styrs av den logiken får vi inte bara lägre avkastning utan ett strukturellt problem i hela systemet.

Pensionskapital är inte till för politiska experiment. Det är framtida trygghet för miljoner svenskar. ESG saknar robust stöd i data och används i praktiken som ett ideologiskt styrmedel snarare än ett verktyg för faktisk avkastning. När pensionssystemet redan pressas av demografiska obalanser har vi inte råd att låta symbolpolitik styra investeringarna. Varje krona måste placeras med rationella, inte moraliskt trendiga, grunder.

Yrkande

Med anledning av ovanstående föreslås att:

Landsdagarna beslutar att Sverigedemokraterna ska verka för att AP-fondernas lagstadgade hållbarhetskrav omformuleras, så att fokus läggs på ekonomisk långsiktighet och riskjusterad avkastning snarare än symbolpolitiska målsättningar.

Landsdagarna beslutar att Sverigedemokraterna ska driva på för att ESG-baserade investeringsstrategier ska utvärderas utifrån faktisk avkastning och samhällsekonomisk nytta, inte ideologisk överensstämmelse.

Landsdagarna beslutar att Sverigedemokraterna förespråkar särskild granskning av investeringar i projekt med hög politisk exponering, exempelvis Northvolt, med avseende på riskhantering och pensionssystemets stabilitet.

Landsdagarna beslutar att Sverigedemokraterna tillser att Riksrevisionen ges i uppdrag att genomlysa hur tillämpningen av ESG påverkat AP-fondernas avkastning och riskprofil under de senaste fem åren.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens ståndpunkt att ESG investeringspolicys historiskt har varit snedvriden med fördel till den politiska korrektheten. Investeringsåtaganden som gynnat den ”gröna miljölobbyn” som Northwolt har visat sig vara rent skadliga investeringar för i detta fall våra pensionsfonden. Dessa har tillåtits då de har ansetts uppfylla ESG policys medans andra mer gynnsamma investeringar som försvarsindustrin inte godkänns är problematiskt. Att offentliga aktörer inte ska investera i ren politikdrivande projekt anser Sverigedemokraterna är givet. Däremot är det en tolkningsfråga vart gränsen går för dessa och bör därför handskas med försiktighet.

Sverigedemokraternas företrädare i riksdagen har lyft detta i flera relevanta forum och avser fortsätta driva frågan på sätt möjliga.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

FI06 - Spekulera inte med våra pensioner

Motionär

Martin Kirchberg (59999 - martin.kirchberg@sd.se)

Medmotionär(er)

Janita Kirchberg 60000

Motionsmotivering:

De senaste årens utveckling kring AP-fondernas investeringar, särskilt i fallet Northvolt, visar på allvarliga brister i hanteringen av svenska folkets pensionsmedel. Genom lagändringar 2018 och 2020, som samtliga riksdagspartier ställde sig bakom, togs förbudet bort mot att investera pensionsmedel i onoterade aktiebolag. Detta möjliggjorde högriskinvesteringar, såsom de 5,8 miljarder kronor som Första till Fjärde AP-fonderna placerade i Northvolt via det egna riskkapitalbolaget 4 to 1 Investments KB. När Northvolt försattes i konkurs i mars 2025 gick dessa miljarder upp i rök, vilket är en oacceptabel förlust av pensionsspararnas pengar.

Pensionsmedel ska förvaltas med högsta försiktighet och säkerhet för att garantera trygghet för Sveriges pensionärer. Att tillåta investeringar i onoterade bolag, som per definition är mer riskfyllda och saknar transparens jämfört med börsnoterade företag, strider mot detta ansvar. Northvolt-fallet visar hur lagändringar, drivna av politiska visioner om "grön omställning", kan leda till att pensionsspararnas pengar används i spekulativa projekt utan tillräcklig riskbedömning.

AP-fondernas mandat måste återgå till en striktare och mer ansvarsfull förvaltning. Förbudet mot investeringar i onoterade aktiebolag bör återinföras för att skydda pensionssystemets stabilitet och förtroende. Vi måste säkerställa att pensionsmedel inte används för att finansiera högriskprojekt, oavsett politiska motiv, och att fokus ligger på långsiktig trygghet för Sveriges pensionärer.

Yrkande

att Sverigedemokraterna verkar för att återinföra förbudet mot att AP-fonderna investerar pensionsmedel i onoterade aktiebolag och stärker lagstiftningen för att säkerställa trygg och transparent förvaltning av pensionsmedel.

Partistyrelsens yttrande:

I sak instämmer partistyrelsen men detta måste vägas mot alla andra budgetdrivande förslag. Partistyrelsen ser inget problem med att spela in det i budgetförhandlingarna men kan inte binda oss till förslaget då det gör i överenskommelse med övriga Tidö partier med respekt för budgetförhandlingarna.

Sverigedemokraterna har sett till att AP-fonderna kallats till finansutskottet för att förklara sitt agerande och bedömningen är att de har kringgått gällande regelverk i fallet av Northvolt. Däremot är det inte uppenbart att alla investeringar är dåliga.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

FI07 - Inför förenklat avvecklingsförfarande för vilande aktiebolag

Motionär

Emma Altenhammar (124958 - emma.altenhammar@sd.se)

Medmotionär(er)

Emma Altenhammar 124958

Rasmus Ragnarsson 105327

Agneta Kjaerbeck 100285

Motionstext

I Sverige är processen för att frivilligt avveckla ett vilande aktiebolag onödigt lång och byråkratisk, även när bolaget saknar verksamhet, skulder, tillgångar och endast har kvar sitt aktiekapital. Enligt nuvarande regler krävs en frivillig likvidation med minst sex månaders kallelsetid på okända borgenärer, följt av en slutredovisning innan bolaget kan upplösas. För småföretagare och enskilda ägare innebär detta att kapital hålls inlåst i upp till ett år och att man tvingas genomgå en juridiskt tungrodd process, trots att bolaget är helt vilande.

Sverige skiljer inte mellan stora aktiva bolag med komplex skuldbild och små, avvecklingsklara bolag utan rörelse. Detta står i kontrast till flera andra europeiska länder där avveckling av vilande bolag är betydligt mer proportionerlig och moderniserad. I Storbritannien kan ett aktiebolag som inte längre är aktivt och inte har skulder avregistreras genom ett förenklat förfarande (”voluntary strike-off”) via en enkel blankett till bolagsverket (Companies House) med handläggningstid på endast några veckor. Danmark erbjuder en liknande lösning, där ett vilande bolag utan skulder kan avvecklas snabbt genom en anmälan till Erhvervsstyrelsen, utan krav på fleråriga kallelsetider.

Dessa system skiljer på vilande bolag och verkliga borgenärsrisker, något det svenska systemet inte gör. Resultatet är att många företagare i Sverige tvingas betala för att sälja sina bolag till bolagsserviceföretag som genomför en så kallad snabblikvidation. Det har i praktiken skapat en dyr omväg runt ett stelbent system som politiken borde reformera.

Det är rimligt att fortsatt ställa höga krav på spårbarhet och rättssäkerhet när det gäller bolag med pågående eller nyligen avslutad verksamhet. Men för bolag som varit vilande under en längre tid, som saknar skulder och där ägarna själva intygar att inga fordringar föreligger, bör ett förenklat avvecklingsspår införas i likhet med hur det redan fungerar i länder som Storbritannien och Danmark.

Yrkande

att Sverigedemokraterna verkar för att ett förenklat förfarande införs i Sverige för att avveckla vilande aktiebolag.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen välkomnar förslag som underlättar för aktieägare att omprioritera investeringar som är mer gynnsamma. Idag med den längre processen har det istället skapats företag som tjänar på att köpa upp dessa avvecklade vilande aktiebolag för att sedan vänta ut tiden. Det är orimligt att regelverket är så pass långsamt att personer är villiga att köpa ut sig själv från att avveckla sitt egna aktiebolag.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

FI08 - Ta utredningsförslaget om nytt utjämningssystem ur byrålådan

Motionär

Janita Kirchberg (60000 - janita.kirchberg@sd.se)

Medmotionär(er)

Martin Kirchberg 59999

Motionstext

I april 2022 beslutade riksdagen att en parlamentarisk utredning skulle göra en heltäckande översyn av det kommunalekonomiska utjämningssystemet. Denna uppgick i betänkandet Nätt och jämnt, Likvärdighet och effektivitet i kommunsektorn (SOU 2024:50), som lämnades till regeringen den 2 juli 2024.

Utredningen behandlar inkomstutjämning, kostnadsutjämning, LSS-utjämning, strukturbidrag och riktade statsbidrag. Förslaget är avsett att införas från och med den 1 januari 2026.

Efter remisstiden är utredningen nu under beredning i Regeringskansliet, men en proposition finns ännu inte inplanerad för 2025 trots att målet inledningsvis var att systemet skulle träda i kraft 2026. Detta trots att SKR redan i maj 2025 har presenterat vad utredningen innebär för varje kommun och region.

Att frågor som påverkar möjligheten att tillhandahålla likvärdig välfärd i hela landet med tanke på skillnader i skattekraft och demografi fortsätter stå stilla är inte acceptabelt. Regeringens långdragna beredning utan tydlig tidplan skapar osäkerhet för kommuners- och regioners budgetarbete samt förhindrar en långsiktig planeringshorisont.

Sveriges mindre kommuner, t.ex. landsbygdskommunerna, drabbas hårt och blöder ekonomiskt av utfallet i dagens system. Nya pålagor kommer hela tiden från staten och andra myndigheter utan att det tillförs några nya medel till kommunerna. Detta i sin tur kommer att innebära att medborgarna får lida, då en sämre välfärd måste erbjudas.

Yrkande

Att partiet ställer sig bakom kravet att utredningsförslaget SOU 2024:50 – Nätt och jämnt tas ur “byrålådan” och ges prioritet i riksdag och regering.

Att partiet via sina riksdagsledamöter försöker driva fram ett tillkännagivande i riksdagen om att regeringen snarast ska lägga fram en proposition baserad på utredningens förslag.

Att Landsdagarna beslutar att kommunalpolitiker inom partiet ska agera för att skapa internt och externt tryck, exempelvis via SKR eller kommunförbunden, så att frågan om ett nytt utjämningssystem prioriteras politiskt och implementeras under 2026.

Partistyrelsens yttrande:

Precis som motionärerna anför är möjligheten att tillhandahålla likvärdig välfärd i landet en för partiet viktig fråga. Den bygger bland annat på principen om kommunalekonomisk utjämning men även andra aspekter är viktiga, exempelvis att kommunen/regionen har en god ekonomisk hushållning och använder skattepengarna rätt i förhållande till välfärd och samhällsuppdraget.

Utredningen har tagits fram efter ett gediget arbete och omfattar många olika delar och parametrar som i vissa fall föreslås att justeras, införas eller tas bort och som kommer påverka utfallet ekonomiskt för kommuner och regioner, där man i slutänden tillförs eller förlorar en viss andel medel.

Det är rimligt att regeringskansliet efter den mycket omfattande remissrundan har en möjlighet att överväga de synpunkter som inkommit och vad eventuella justeringar skulle innebära på helheten. Något som kan uppfattas som en mindre justering kan i förlängningen innebära att även andra delar i förslaget påverkas. En proposition kan först läggas fram när ett förslag är fullt genomarbetat.

Då förslaget är budgetpåverkande skulle det som en proposition redan förhandlas inom ramen för Tidöavtalet och utifrån detta behövs inget tillkännagivande gentemot regeringen. Då förslaget innebär att kommuner/regioner får en förändrad utjämning som innebär en ökning eller minskning i kronor bör de kunna vara fria att inte driva opinion mot deras intresse i frågan. I övrigt så försöker partiets ledamöter alltid lyfta aktuella frågor gentemot regeringen när så är möjligt.

Partistyrelsen vill slutligen lyfta att regeringskansliets resurser idag används fullt ut för att genomföra Tidöavtalets olika delar innan kommande val och att beredningen av andra förslag kan ta något längre tid. Frågan om utjämningssystemet kommer dock att fortsätta att följas och lyftas i olika sammanhang från partiets representanter.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse första att-satsen besvarad

att avslå den andra och tredje att-satsen

FI09 - Förändra det kommunala utjämningssystemet

Motionär

Johan Karlsson (137274 - johan.karlsson@sd.se)

Motionstext

En stor mängd lands och glesbygdskommuner brottas med svåra ekonomiska utmaningar. Inte enbart på grund av dålig politiks skötsel utan rena faktum såsom en pågående urbanisering och en åldrande befolkning. Regeringen tillsatte därför 2022 en kommitté för att se över systemet och komma med förslag på ändringar. En enig kommitté lämnade 2024 över en rad förslag på ändringar som skulle innebära viktiga ekonomiska tillskott till särskilt lands och glesbygdskommunerna.

Tyvärr så lades hela utredningen i regeringens skrivbordslåda då en rad välbärgade och befolkningstäta Stockholmskommuner kraftigt opponerade sig. Sverigedemokraterna bör därför som det landsbygdsvänligaste partiet driva på för att regeringen ska arbeta vidare med kommitténs förslag för att stärka våra fantastiska landsbygdskommuner runt om i Sverige.

Yrkande

Att Sverigedemokraterna ska verka för att driva på regeringen att arbeta vidare med kommitténs förslag på ändringar kring det kommunala utjämningssystemet.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens bild av att frågan om det kommunalekonomiska utjämningssystemet är viktig och genom detta möjligheten att bedriva välfärd på goda villkor runtom i Sverige. Partistyrelsen har stor förståelse för att en förändring hos vissa kommuner och regioner är efterfrågad utifrån utredningens slutsatser, inte minst i landsbygds- och glesbygdsområden.

Utredningen är omfattande och rör ett flertal olika delar och parametrar som föreslår justeras, tillföras eller tas bort. Utredningen har varit på remiss med möjlighet för kommuner, regioner och organisationer att inkomma med svar, något som skett i stor omfattning och som därför behandlas inom ramen för regeringskansliets arbete. Således har arbetet fortsatt med förslaget efter att utredningen överlämnat sina förslag, utifrån detta är motionärens intention uppfylld.

Partistyrelsen vill slutligen påpeka att regeringskansliet jobbar hårt med att skriva fram förslag inom ramen för Tidöavtalet så att dessa kan förverkligas innan valet och att allt därför inte hinner hanteras så skyndsamt som man kan önska. Representanter för partiet lyfter dock frågor löpande inom ramen för samtal med ministrar, departement osv, så även denna fråga.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta
att anse motionen besvarad.

FI10 - Inta en restriktiv hållning till vinster i välfärden

Motionär

Johan Karlsson (137274 - johan.karlsson@sd.se)

Motionstext

Det är en socialkonservativ utgångspunkt att staten och det offentliga har vissa kärnuppdrag dit våra våra skattepengar ska gå. Välfärden, med skola och omsorg hör till de kärnuppgifterna. Därför är det av yttersta vikt att de skattepengar som används för att finansiera välfärden går dit de är tänka att användas. Att privata vinstdrivande aktörer ska kunna plocka ut vinster från välfärdsverksamhet är därför olyckligt och på sikt inte ett önskvärt sätt att förvalta skattemedel.

Det är värt att noterna att en privata välfärdsaktörer idag är väl utbrett i samhället och av respekt för både elever och vårdtagare till privata aktörer är det inte önskvärt med ett omedelbart förbud mot vinstuttag då det skulle leda till nedlagd verksamhet och ett stort kortsiktigt stort tomrum.

Däremot är det viktigt att tydligt begränsa möjligheten att ta ut vinst vilket kommer leda till att minska nyetableringar samt att det offentliga succesivt kommer ta kontrollen över välfärden.

Yrkande

att Sverigedemokraterna verkar för ett införande av ett succesivt minskande vinsttak för privata välfärdsaktörer

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen instämmer i motionärens resonemang. Det viktiga med skola, vård och omsorg är inte huruvida det drivs privat eller offentligt. Det viktiga är att tjänsten som utförs är av god kvalitet och möter de förväntningar och mål som finns.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen.

FI11 - Möjliggör för kommuner och regioner att lyfta in pensionsförpliktelser i enlighet med fullfonderingsmodellen

Motionär

Jonas Eriksson (85103 - jonas.j.o.eriksson@sd.se)

Medmotionär(er)

Björn Tenland Nurhadi 62458

Motionstext

I dagsläget rekommenderas blandmodellen för pensioner intjänade innan 1998. Dessa pensionsåtaganden ligger utanför balansräkningen och räknas inte som en skuld i balansräkningen men belastar resultatet vid pensionsutbetalningar. Modellen innebär att stora skulder inte redovisas enligt normala redovisningsprinciper och även att de flesta regioner egentligen har negativ soliditet. De kommuner och regioner som har fullfonderingsmodellen får en oren revisionsberättelse trots att denna ger en mer rättvisande ekonomisk bild. Detta minskar transparensen till invånarna och beslutsfattarna eftersom det ekonomiska läget inte stämmer överens med verkligheten. Risken blir att beslut fattas på oriktiga grunder som får negativa konsekvenser längre fram. Eftersom skulden kommer att finnas kvar i upp till 30 år när de sista pensionsutbetalningarna beräknas vara genomförda och med Sverigedemokraternas vilja till långsiktigt ansvarstagande inom ekonomistyrning borde dessa alltså i stället läggas in i balansräkningen. Regioner och kommuner med dålig eller negativ soliditet får således större anledning till att uppdatera sina ekonomiska långsiktiga mål. Det är dock viktigt att en inläggning i balansräkningen inte innebär en balansering mot resultatet eftersom det skulle innebära en förlust för gällande år som inte skulle kunna gå att hämta hem inom en tre-årsperiod.

Yrkande

Jag föreslår Landsdagarna besluta

att Sverigedemokraterna verkar för att fullfonderingsmodellen ska vara den rekommenderade modellen.

att Sverigedemokraterna verkar för att en inläggning av pensionsförpliktelserna i balansräkningen inte påverkar resultaträkningen på ett sätt som skulle tvinga fram ett återställande av balanskravsresultatet inom 3 år enligt gällande regelverk.

Partistyrelsens yttrande:

Det är i nuläget oklart vad konsekvenserna av förslaget hade inneburit för kommun och region. Med tiden kommer dessutom problemet att försvinna ändå eftersom

pensionsförpliktelserna som tjänats in efter 1998 redovisas som skuld i balansräkningen.

Däremot vill partistyrelsen inte binda partiers representanter i SKR men eftersom att partistyrelsen inte kan överblicka konsekvenserna föreslås avslag.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen.

FI12 - Överföring mellan olika banker

Motionär

Jonas Eriksson (85103 - jonas.j.o.eriksson@sd.se)

Motionstext

I dagens snabba teknikutveckling verkar det märkligt att det kan gå fortare att föra över pengar från Sverige till Belgien än mellan två svenska banker. För man över pengar till ett konto inom samma bank sker det omgående. Detta borde rimligen också kunna göras med samma hastighet till konton i en annan bank inom samma land. Med dagens teknik så borde detta inte vara något problem (exempelvis swish). Införs detta så skulle det underlätta för både företag och privatpersoner. Det skulle inte spela någon roll vilken bank man har, pengarna skulle synas direkt.

Yrkande

Jag föreslår Landsdagarna besluta

Att Sverigedemokraterna ska verka för att monetära transaktioner ska gå snabbare mellan banker i Sverige.

Partistyrelsens yttrande:

Motionären lyfter synpunkten att betalningsavveckling mellan konton i olika banker borde ske i realtid. Bankerna utvecklar ständigt sina tjänster, däribland Swish - ett exempel som motionären själv tar upp.

Anledningen till att banköverföringar mellan konton i olika banker tar tid beror på flera anledningar, däribland bryttider, bearbetningstider, heldagar och säkerhetskontroller av transaktioner. Hur dessa processer kan utvecklas för att öka hastigheten i överföringarna bör rimligtvis vara en fråga för svenska banker och inte för politiken att lagstifta om. Det finns redan ett motsvarande system som Riksbanken håller i, vilket vi från statens håll inte bör reglera på det sättet motionären beskriver. Därför föreslår partistyrelsen att motionen avslås.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen.

FI13 - Likställ ränteavdrag för belåning av värdepapper mellan kontoformer

Motionär

Jonathan Andersson (84282 - jonathan.andersson@sd.se)

Medmotionär(er)

Peter Arvidsson (108719)

Motionstext

Nästa år fasas ränteavdraget av för lån utan säkerhet (blancolån) för att främja en mer hållbar skuldsättning och minskad överskuldsättning av dåliga krediter. Krediter utan säkerhet kännetecknas av dåliga villkor med större kreditförluster och i längden kronofogdeärenden som destabiliserar hushållens ekonomi.

I proposition Avtrappat ränteavdrag för lån utan säkerhet (2024/25:26) föreslog Finansdepartementet att ränta ska dras av på lån med säkerhet i bostad, värdepapper, fordon, båt, skepp eller luftfartyg, samt på lån som har lämnats av en pantbank.

Detta gäller dock inte i praktiken enligt Skatteverket (2025) som i sin rättsliga vägledning anser att ”Kapitalförsäkringar är inte upptagna till handel på en reglerad marknad eller handlas på en MTF-plattform eller är andelar i en värdepappersfond eller specialfond, varför Skatteverket anser att ränta inte ska dras av på lån med säkerhet i kapitalförsäkring.”

Trots att propositionen inkluderar värdepapper har Skatteverket valt en snäv tolkning där kontoformen som värdepapperna förvaltas i är av vikt då en kapitalförsäkring (KF) formellt sätt ägs av ett pensionsbolag/mäklare. Aktier i en KF kommer inte efter årsskiftet medge ränteavdrag för värdepapper som används som säkerhet för krediter. Detta är beklagligt då personer med betalningsförmåga begränsas från att ta lån med värdepapper som säkerhet till samma villkor som för andra kontoformer.

Det finns en klar nackdel för skattebetalarna att göra kapitalförsäkring (KF) mindre förmånligt än investeringsparkonto (ISK) då investerare av utländska värdepapper som ger upphov till utländsk källskatt (skatt vid utdelningar) riskerar beskattas mer än vad som är tillåtet i utlandet enligt de dubbelbeskattningsavtal som Sverige har med en stor mängd länder. Länder som Sverige har avtal med kan den juridiska ägaren av värdepapperna, det vill säga försäkringsbolaget som tillhandahåller kapitalförsäkringen begära tillbaka skatt.

Sammanfattningsvis bör alla kontoformer för värdepapper ge samma möjlighet till ränteavdrag och nyttjande som säkerhet för krediter. En sund kreditmarknad är en hörnsten i ekonomin och en grundläggande förutsättning för en effektiv marknadsekonomi som skapar tillväxt och välstånd.

Yttrande

Med anledning av detta föreslår jag därför:

- Landsdagarna ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverigedemokraterna ska verka för att likställa alla kontoformer för värdepappers möjlighet till ränteavdrag och nyttjande som säkerhet.

Partistyrelsens yttrande:

Sverigedemokraterna har försökt driva på denna fråga men det verkar inte vara rent lagtekniskt genomförbart då den enskilda bankkunden inte äger tillgångarna som ligger i kapitalförsäkring.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

FI14 - Minska bankernas godtycke – skydda medborgarnas rätt till banktjänster

Motionär

Kent Alexander Ekeroth (47009 - kent.ekeroth@sd.se)

Motionstext

Bankernas makt över våra vardagsliv har växt till en nivå där de i praktiken kan avstänga konton och avslå tjänster utan motivering. Godtyckliga beslut hotar inte bara individers ekonomi, utan även föreningsliv och politisk verksamhet – ett maktmissbruk som riskerar att undergräva demokratin.

Lagar som penningtvättslagen används ofta som svepskäl för att stänga konton – inte sällan i politiskt kontroversiella sammanhang – vilket illustreras i flera uppmärksammade fall. Samhällsskritiker upplever att bankerna agerar mer som politiska censorer än neutrala institutioner.

Finansinspektionens rapport visar att antalet tvångsavslutade bankkonton i Sverige ökade från 45 000 år 2020 till 60 000 år 2022 – en ökning med en tredjedel. Dessutom var dessa beslut ofta baserade på "bristande kundkännedom" eller interna riskbedömningar, utan transparenta motiv eller möjlighet till överklagan.

Exempel på godtyckliga och bisarra bankbeslut

Före detta SD-profil Simon Alm nekas bankkonto

Simon Alm avslogs av Nordea när han ansökte om ett konto – utan förklaring. Hans analys är att banken “googlat mitt namn” och av politiska skäl nekade honom konto tills media blev uppmärksam på det

SwebbTV’s konto spärrat av Marginalen Bank

SwebbTV nekades eget bankkonto. De tvingades gå via företagets konto, eftersom banken ansåg att journalisternas rapportering varit för “känslig” – sannolikt triggat av Expo-kritik – och därför blockerade dem utan riktig förklaring

Widar Nord (Fria Tider)

Swedbank stängde Widar Nords privata konto och bank-ID med hänvisning till “negativ publicitet” och bristande kundkännedom – trots rättsligt stöd, där Stockholms tingsrätt underkände bankens agerande nacka.se

Nordea säger upp företagskonto efter 20 år

Biljardhuset, kund i 20 år, fick plötsligt sitt konto uppsagt med motiveringen “saknad kundkännedom”. Trots att de varit stabila och transparenta. Verksamheten riskerade stopp då de inte kunde betala löner eller hyra .

Mira Aksoy – cancerpatient får konto stängt

Medan Mira Aksoy vårdades för cancer och låg inlagd i Norge, stängde Swedbank hennes konto och bank-ID – trots att hon uppdaterade uppgifter och var tydlig med förseningarna. Anledning: påstådd bristande uppdatering.

Det svenska bankväsendet har utvecklats till ett slutet och maktkoncentrerat system där ett fåtal aktörer tillåts agera både domare och bödel. Samtidigt gömmer de sig bakom gummiparagrafer som "bristande kundkännedom" eller diffusa riskbedömningar. Den verkliga anledningen till att konton stängs eller nekas handlar i många fall inte om ekonomi eller lagbrott – utan om politik. Det är i grunden en ny form av censur, där bankerna agerar grindvakter för vem som får delta i det moderna samhället.

Flera exempel visar att detta inte är enskilda misstag, utan ett mönster. Människor stängs ute från grundläggande funktioner som löneutbetalningar, hyresinbetalningar eller e-legitimation. Konton avslutas på ett sätt som gör att de drabbade mister möjligheten att driva företag, verka politiskt eller ens betala sin sjukvård. Att bank-ID numera krävs för nästan all interaktion med staten förvärrar problemet ytterligare – eftersom den som mister sitt bankkonto inte längre har praktisk tillgång till samhällets tjänster.

När bankerna agerar på detta sätt – ofta utan att ge någon motivering – används penningtvättslagen som ett bekvämt alibi. Det är ett missbruk av lagstiftningen. Istället för att skydda samhället från verklig brottslighet används reglerna för att sortera bort kunder som upplevs som politiskt känsliga eller mediala belastningar. I vissa fall har det räckt med att någon arbetat för en viss alternativmedieplattform, haft fel åsikter eller figurerat i kritiska sammanhang för att banken ska säga upp relationen. Det är godtycke – ibland ren ideologisk diskriminering – förklädd till regelverk.

Sverige står därför inför ett vägval. Antingen fortsätter vi att låta storbankerna sätta upp sina egna regler, utan insyn och utan ansvar – eller så återställer vi den rättsstatliga balansen. Rätten till ett bankkonto är inte en lyx eller tjänst att beviljas efter ideologisk lämplighetsprövning. Det är en grundläggande del av att kunna verka i ett modernt samhälle. Om inte staten sätter tydliga ramar kommer de digitala grindvakterna att fortsätta missbruka sin makt. Det är dags att ta tillbaka kontrollen.

Yrkande

Att banker ska vara skyldiga att ange en konkret och juridiskt prövad grund för att stänga ett konto eller neka en banktjänst. Banken måste dokumentera orsaken och möjliggöra överklagan till en oberoende instans.

Att penningtvättslagen och relaterade regler aldrig får användas som svepskäl för politisk censur eller ekonomisk exklusion av privatpersoner, alternativmedier eller andra organiserationer och företag.

Att automatiserade riskbedömningssystem måste kombineras med mänsklig granskning och kundkontakt innan ett konto stängs.

Att Finansinspektionen ges befogenhet att ålägga banker återaktivering av felaktigt stängda konton, utdöma straffavgifter vid systematiska överträdelser och offentliggöra fall där banker agerat godtyckligt.

Att grundläggande tillgång till bankkonto, inklusive för företag med tillhörande betalningstjänster, och e-legitimation garanteras som en medborgerlig rättighet, nödvändig för fullt deltagande i demokratin och samhällslivet.

Att ovanstående punkter ska tas med in i framtida regeringsförhandlingar

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens problembeskrivning. Tillgång till betalkonto och grundläggande betaltjänster är i praktiken nödvändiga för att kunna delta i samhället. Vi ser med oro på uppsägningar och nekanden som upplevs som godtyckliga, och instämmer i behovet av ökad transparens, dokumentation och reella möjligheter till överprövning. Penningtvättsregelverket ska tillämpas proportionerligt och får inte bli ett svepskäl för diskriminering, inklusive på politisk grund.

Samtidigt är det en komplex materia med avvägningar mot bland annat penningtvättslagen, banksekretess, tillsyn och statsstöds- samt konkurrensaspekter. Här finns redan relevanta förslag och samt befintliga klagovägar via ARN och domstol. Partistyrelsen anser därför att inriktningen i motionen i huvudsak är tillgodosedd genom vårt riksdagsarbete och att vidare hantering bör ske genom beredningar och utredning innan skarpa lagändringar utforma.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

FI15 - Skärpt tillsyn och sanktioner mot misskötsamma försäkringsbolag

Motionär

Liza Holmkvarn (107791 - liza.holmkvarn@sd.se)

Motionsmotivering

Sverigedemokraterna bör verka för att tillsynen över försäkringsbolag skärps genom utökade befogenheter för Finansinspektionen och Konsumentverket, samt att kännbara sanktioner införs mot bolag som systematiskt brister i skadehantering, kommunikation och ärendeuppföljning. Syftet är att stärka konsumentskyddet, rättssäkerheten och allmänhetens förtroende för försäkringssystemet.

Att ha en försäkring är inte en lyx, det är en grundförutsättning för ekonomisk trygghet vid olyckor, sjukdom, skada eller förlust. Därför är det avgörande att försäkringsbolag lever upp till sitt samhällsansvar, behandlar sina kunder korrekt och agerar transparent och skyndsamt vid skadeprövningar.

Men i praktiken ser det ofta annorlunda ut. Trots att bolagen åtar sig långtgående åtaganden i sina försäkringsvillkor, visar upprepade rapporter från Finansinspektionen, Konsumentverket och ARN (Allmänna reklamationsnämnden) att brister i handläggning, kommunikation och rättssäkerhet är återkommande. Detta gäller särskilt i mer komplexa eller kostsamma skadeärenden, där vissa bolag systematiskt fördröjer utbetalningar eller avslår utan tydlig grund.

Det är orimligt att enskilda konsumenter ska behöva slåss mot miljardbolag i veckor eller månader för att få ut ersättningar de har rätt till. Staten har ett ansvar att stärka tillsynen och skyddet för kunder som riskerar att stå rättslösa i kontakt med marknadens starkaste aktörer.

Finansinspektionen har vid flera tillfällen, senast i tillsynsrapporter från 2022 och 2023, pekat på systematiska brister i försäkringsbolags skadehantering, där otydliga beslut, uteblivna svar, dåligt dokumenterade avslag och bristande motivering förekommer. Kritiken gäller både traditionella sakförsäkringar (t.ex. hem och bil) och personförsäkringar (t.ex. olycksfalls-, sjuk- eller livförsäkring).

Ett återkommande problem är att kundens rätt att få beslut omprövade i praktiken undergrävs av otydliga villkor, svår kontaktväg, långa svarstider och brist på transparens. Detta slår särskilt hårt mot äldre, personer med låg juridisk kunskap och redan utsatta konsumenter.

Samtidigt är sanktionsmöjligheterna begränsade. Finansinspektionen kan visserligen kritisera bolag, men saknar ofta möjlighet att utdöma kännbara ekonomiska påföljder för bristande kundbemötande, till skillnad från exempelvis Datainspektionen (GDPR) eller Konkurrensverket.

Konsumenter måste kunna känna förtroende för att försäkringssystemet fungerar när det verkligen gäller. Det handlar om trygghet vid olyckor, ekonomisk stabilitet i kris

och tillit till att samhällets spelregler respekteras – också av privata aktörer med stor makt.

Sverigedemokraterna bör stå upp för en rättssäker försäkringsmarknad, där den enskilde inte hamnar i underläge mot stora bolag. Genom tydligare regler, skärpt tillsyn och faktiska konsekvenser för misskötsel sätter vi press på branschen att göra rätt från början.

Yrkande

Att införa en nationell klagomålsdatabas där kunder anonymt kan registrera ärenden där försäkringsbolag fördröjt, avslagit eller ignorerat skador utan rimlig grund.

Att ge Finansinspektionen och Konsumentverket utökade sanktionsmöjligheter, inklusive rätt att utdöma avgifter vid upprepade överträdelser mot god försäkringssed och mot konsumenträttsliga skyldigheter.

Att införa lagstadgad svarstid för försäkringsbolag vid skadeärenden, t.ex. svar inom 30 dagar från anmälan, samt krav på motiverat besked vid avslag.

Att tydliggöra försäkringsbolagens informationsskyldighet. Kunden ska enkelt kunna förstå vilka villkor som gäller, vilka handlingar som krävs och hur beslut kan överklagas.

Att uppdra till Justitiedepartementet att utreda en oberoende ombudsman för försäkringsärenden, med uppdrag att företräda konsumenter i fall där ärenden fördröjs eller hanteras osakligt.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen instämmer i problematiken och ser positivt på att utreda frågan för att hitta lösningar. Exakt vilka åtgärder som bör tillsättas måste dock utredas ytterligare. Yrkandena är lite för detaljerade för att kunna binda oss till. Istället är det värt att utreda de olika möjligheterna framåt.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

FI16 - Lätta upp reglerna kring betalningsanmärkning.

Motionär

Magnus Edman (64037 - magnus.edman@sd.se)

Medmotionär(er)

Erik Johansson 92880

Gisela Carstinge 139759

Per Carlberg 19005

Motionstext

Idag är reglerna hårda kring den som av olika anledningar har en obetald faktura som går vidare till Kronofogdemyndigheten att inkassera. En faktura som gått vidare resulterar i en personlig betalningsanmärkning som sträcker sig över tre år. Detta händer även om skulden betalats strax innan Kronofogdemyndigheten nåtts av ärendet och skulden därmed vid det laget redan är betald. Detta bör givetvis ändras så betalda skulder inte tas upp som ett ärende av Kronofogdemyndigheten. Efter att ärende väckts bör också personen få en begränsad tid på sig att betala skulden.

Tre års anmärkning är en mycket besvärlig tid för den som drabbas. En betalningsanmärkning under dessa tre år innebär att personen är oförmögen att exempelvis kunna få ett hyreskontrakt, avtala ett telefonabonnemang, betala via faktura eller liknande. Ekonomiskt trångmål kan inträffa under speciella skeenden i livet, exempelvis vid en skilsmässa, arbetslöshet, skada eller sjukdom. Det kan också ske i samband med en flytt där posten inte når rätt adress eller post som av andra skäl inte når mottagaren som den ska, exempelvis brinner postlådor ibland som mycket annat i vårt samhälle gör idag.

Personen som drabbas av en försvunnen postförsändelse kan inte få upprättelse utan blir registrerad och dömd till tre års karantän från ekonomiskt vardagliga händelser. Att likställa en person som drabbas av ett tidsbegränsat ekonomiskt trångmål eller andra händelser personen inte kan rå över, med en person som kanske notoriskt avstår från att göra rätt för sig är inte nyanserat. Reglerna är alltför snäva och bör lättas upp, likt de regler som finns i vårt grannland Norge. En skuld som betalas ska innebära att betalningsanmärkningen upphör i samband med att skulden regleras, medan en skuld som kvarstår ska ge fortsatt betalningsanmärkning.

Yrkande

Att partistyrelsen vidare formulerar vår politiska inriktning i enighet med motionens intentioner.

Partistyrelsens yttrande:

Sverigedemokraterna driver en aktiv politik avseende överskuldsättning. Lån och krediter är efterfrågade och förenklar i bästa fall människors vardag. Det finns dock problem med överskuldsättning till följd av konsumtion hos privatpersoner, som kommit att bli ett samhällsproblem. Förutom de problem det ger i privatekonomin, med dålig kreditvärdighet vilket kan leda till svårigheter att erhålla lån och att få eller att behålla en bostad, medför överskuldsättning även lidande och psykisk ohälsa. Sverigedemokraternas inriktning är att stärka den kommunala konsumentvägledningen. Konsumentvägledning är bra ur ett preventivt perspektiv och kan med fördel kombineras med budget- och skuldrådgivning. Då den privata ekonomin inte går ihop eller då en person har problem med skulder kan stöd och råd av budget- och skuldrådgivning vara lämpligt. Preventivt stöd och rådgivning till konsumenter som ingått eller har frågor om krångliga avtal eller vägledning inför ett lånebeslut, minskar risken för överskuldsättning. Uppdrag har getts till Konsumentverket, från regeringen, att genomföra insatser för att fortsatt stärka och utveckla stödet till den kommunala konsumentvägledningen samt, så långt det är möjligt, redovisa effekterna av dem. Uppdraget inriktas på kostnadseffektiva insatser som syftar till att stärka konsumentskyddet och förebygga överskuldsättning och privatekonomiska problem, genom att konsumenter via ett behovsanpassat stöd ges goda möjligheter att ta tillvara sina rättigheter. Insatserna ska särskilt avse sårbara konsumenter. Sverigedemokraterna är positiva till denna inriktning.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

FI17 - Avdragspolitik framför bidragspolitik

Motionär

Mattias Bengtsson (72377 - mattias.bengtsson@sd.se)

Medmotionär(er)

Björn Qvarnström 68146

Motionstext

Regeringen och Sverigedemokraterna driver en linje kallad arbetslinjen. Syftet är att få så många som möjligt att försörja sig själva.

Samtidigt säger sig alla 4 inblandade partier vara för att offentliga kostnader sänks och att effektiviteten inom myndigheterna kraftigt ökas, dvs. minska byråkratin.

Idag har vi, enkelt förklarat, ett system där skattemedel först tas in och sedan fördelas ut via bidrag i olika former. Detta innebär att skattemedel, administrativt hanteras två ggr.

Vore det inte bättre med en administrativ effektivisering och att istället hantera detta enligt en skatteavdragsprincip framför en bidragsprincip? Dvs. att bidrag som betalas ut beroende av inkomst avskaffas för att istället ersättas med en motsvarande rätt till skatteavdrag.

Det finns givetvis inkomster en individ kan ha idag som inte räknas som beskattningsbar inkomst som t.ex. försörjningsstöd, studiebidrag, eller sjukersättning och naturligtvis finns det människor i befolkningen som inte har möjlighet att arbeta även om de gärna vill. Det gäller människor med olika former av funktionsnedsättningar och människor som drabbats av sjukdom som gör att de inte kan vara tillgängliga för arbetsmarknaden hur gärna de än vill. Dessa måste naturligtvis tas om hand på individnivå så dessa inte drabbas av förändringen.

För de som har behov av att få ut pengar månatligen finns idag systemet med jämkning.

Frågan är givetvis komplex och behöver givetvis utredas och utvärderas då den även påverkar den kommunala skatteinkomsten vilket staten i så fall behöver ersätta för att inte drabba kommunernas ekonomi, men om Sverigedemokraterna antar en grundläggande principiell inställning kan vi ändå möjliggöra att utveckla våra politiska förslag som går i denna linje.

Yrkande

Landsdagarna beslutar att Sverigedemokraterna, där det är möjligt, utformar vår politik i enlighet med principen om avskaffande av inkomstbaserade bidrag som istället ersätts med ett motsvarande skatteavdrag.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen instämmer i motionärens motivering om att bidrag istället bör ersättas med ett motsvarande skatteavdrag. Detta är något vi har drivit i sakfrågor som t.ex. föräldraavdrag istället för flerbarnstillägg. Detta träffar även bättre då det blir ett jobbstimulerade avdrag som inte kan nyttjas om den inte jobbar.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

FI18 - Inför en svensk version av DOGE

Motionär

Oscar Lundkvist (77817 - oscar.lundqvist@sd.se)

Medmotionär(er)

Patrik Nyström 81392

Tom Persson 92637

Motionsmotivering

En av de mest intressanta förändringar som den nya Trump-administrationen i USA har infört, det är Department of Government Efficiency (DOGE). Syftet är enkelt, identifiera allt skatteslöseri och optimera de offentliga finanserna. Samma behov finns även i Sverige.

Att intresset är stort kring frågan hos befolkningen är tydligt och något man hört efterfrågas över tid, dock inte att arbetet ska ske på myndighetsnivå. Det kända citatet ”Vad fan får jag för pengarna?” är precis samma fråga de flesta ställer sig.

Inom Sverigedemokraterna har det på olika håll diskuterats kring just att införa en svensk version av DOGE, något som kan vara en av flera valvinnande frågor.

Yrkande

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att skapa “Effektiviseringsmyndigheten” som tydligt inspireras av Amerikanska DOGE.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen instämmer i motionärens motivering om att det är angeläget att besvara frågan ”vad fan får jag för pengarna?”. Frågan handlar inte bara om transparens som är grundläggande i ett demokratiskt system där folk betalar skatt. Där är även likaså viktigt att finanserna fördelas motiverbart, vilket många gånger med tidigare regeringar inte har gjorts. Genom att ta inspiration från DOGE kan Sverige dra nytta av en modell som sätter fokus på att optimera offentliga finanser, vilket stärker förtroendet för hur skattepengar används. Införandet av en så kallad effektiviseringsminister eller hushållsminister är en fråga som utreds inom partiet.

Skatteslöseri är ett utbrett problem som bör arbetas med mer än vad det redan gör. Partistyrelsen ser detta som ett positivt och framåtsyftande initiativ som adresserar en fråga som engagerar många svenskar. Våra skattepengar ska användas på ett effektivt och ansvarsfullt sätt.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

FI19 - Stärk ISK för Sveriges ekonomi och tillit

Motionär

Petter Nilsson (69171 - petter.nilsson@sd.se)

Motionsmotivering

Investeringssparkontot (ISK) har under de senaste åren blivit en av de vanligaste sparformerna för svenska privatpersoner. Tyvärr har utvecklingen gått mot att en allt större andel av kapitalet inom ISK kanaliseras till globala och oreglerade tillgångar, såsom kryptovalutor och utländska värdepapper, vilka varken gynnar svensk ekonomi, svenska arbetstillfällen eller statens långsiktiga skattebas.

Särskilt krypto-investeringar är problematiska ur flera aspekter. Dels bidrar kryptomining till en kraftigt ökad elförbrukning, vilket i sin tur leder till högre elkostnader för vanliga hushåll och företag. Dessutom har kryptovalutor visat sig användas av organiserad brottslighet för penningtvätt, narkotikahandel och illegala transaktioner. En ökad legitimitet för dessa tillgångar riskerar därmed att undergräva både samhällsmoralen och rättsstatens principer.

Att stärka incitamenten för svenska medborgare att investera i tillgångar som främjar Sveriges ekonomi innebär även att vi långsiktigt stärker tilliten i vårt land. Ett ökat ägande i svenska företag skapar gemensamma intressen mellan medborgare och näringsliv, samtidigt som det bidrar till ökad självförsörjning och robustare inhemsk kapitalbildning.

Därtill utgör detta ett indirekt skydd för ISK som sparform. Om majoriteten av ISK-kapitalet är investerat i svenska tillgångar, blir eventuella framtida angrepp på ISK från politiska krafter svårare att genomföra utan betydande ekonomiska och opinionsmässiga konsekvenser.

Sverigedemokraterna bör därför ta initiativ till en reform av ISK-systemet, där investeringar i svenska tillgångar — exempelvis aktier i svenska företag och svenska räntepapper — ges en skatteförmånlig behandling genom en riktad subvention eller lägre schablonskatt. På så vis premieras sparande som stärker svensk ekonomi, skapar arbetstillfällen i landet och ökar kapitalbildningen i svenska företag.

Ett sådant förslag skulle stå i tydlig kontrast till alternativa investeringar som krypto, där nyttan för Sverige som nation är obefintlig eller direkt negativ.

Förslag till beslut:

Jag föreslår att Sverigedemokraterna verkar för:

Att subventionera investeringar i svenska tillgångar inom ISK i enighet med motivtexten.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen förstår motionärens mening med förslaget. Det är värt att påpeka att svenskar är bäst i EU på att investera sitt sparkapital. Detta är för att vår investeringsform är enkel, förutsägbar och effektiv, skattemässigt rimlig och hade man ändrat på detta så hade den inte blivit lika populär. Popularitеten hos de svenska investeringarna beror på att de är så fria och effektiva.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen.

FI20 - Reglering av marknadsföring och försäljning av energidrycker i barn- och ungdomsmiljöer

Motionär:

Agneta Kjaerbeck (100285 - agneta.kjaerbeck@sd.se)

Medmotionär(er):

Emma Altenhammar 124958

Rasmus Ragnarsson 105329

Timothy Tréville 106277

Sanda Anton Henriksson 136439

Motionsmotivering:

Konsumtionen av energidrycker har ökat kraftigt bland barn och unga i Sverige under de senaste åren. Detta har väckt oro bland både skolpersonal, vårdnadshavare och folkhälsoexperter, eftersom konsumtionsmönstret i vissa grupper är intensivt och kopplas till negativa effekter såsom sömnsvårigheter, oro, hjärtklappning och koncentrationsproblem. Sverige är ett av få länder i Europa som saknar en nationell reglering kring energibaserade drycker med höga halter koffein, taurin och socker.

Problemet ligger inte i att energidrycker existerar som produkt, utan i att de är lättillgängliga för unga, säljs i miljöer där barn vistas dagligen och marknadsförs via kanaler som riktar sig direkt till ungdomar - särskilt genom e-sport, actionkultur och sociala medier. De säljs i färgglada burkar med namn som förknippas med styrka, attityd och prestation, de är ofta billigare än vatten per liter. Samtidigt saknas regler för hur och var de får säljas - trots att koffeinhalten motsvarar 2–3 koppar kaffe per burk.

Flera länder har valt att begränsa försäljning och marknadsföring av energidrycker, särskilt i skolmiljöer. Litauen införde redan 2014 18-årsgräns för alla energidrycker. Lettland har förbjudit försäljning till personer under 18 år och infört särskild märkning. Polen införde lagstadgad 18-årsgräns 2023, efter kraftig ökning i konsumtion bland barn. Norge tillämpar en 16-årsgräns i flera kommuner, och har nationell reglering under utredning. I Sverige är sådana begränsningar frivilliga och oreglerade, vilket skapar otydlighet och ojämn tillämpning.

För att motverka skadliga konsumtionsmönster bland unga krävs proportionella åtgärder som fokuserar på tillgänglighet och påverkan snarare än totalförbud eller moralpanik. Det vore därför rimligt med ett förbud av försäljning av energidrycker på skolor och fritidsanläggningar, samt utökade krav och regler kring marknadsföring till barn och unga.

Idag finns varningstexter på vissa produkter, men dessa räcker inte när marknadsföringen samtidigt gör produkten attraktiv för barn genom populärkultur och sociala kanaler. En tydligare reglering av marknadsföring vore därför ett naturligt steg. Sverige kan också agera för att påverka innehållet i produkterna genom att nationellt verka för lägre koffeinhalt i energidrycker - inom ramen för nuvarande regler.

Förslag till beslut:

Landsdagarna föreslås besluta att partiet ska verka för:

1. Ett rikstäckande förbud mot försäljning av energidrycker på skolor och fritidsanläggningar införs.

2. Att införa ett förbud mot riktad marknadsföring av energidrycker till barn och unga, särskilt i digitala och ungdomsinriktade miljöer.

Partistyrelsens yttrande:

Svensk Dagligvaruhandels styrelse beslutade redan i mars 2009 om åldersgräns vid försäljning av energidrycker, vilken reviderats så sent som den 20/4 2022. Sverigedemokraterna ser positivt på att branschen själva utfärdat denna typ av branschöverenskommelser. Svensk Dagligvaruhandels beslut innebär en åldersgräns om 15 år vid försäljning av energidrycker, vilket även inkluderar produkter som är avsedda att slutkonsumeras som energidryck. Förutom åldersgränsen rekommenderar även Svensk Dagligvaruhandels medlemsföretag butikspersonal att vara uppmärksamma på om ungdomar över 15 år köper energidrycker i en sådan omfattning att det kan leda till överkonsumtion eller missbruk. Vad som säljs av skolor och fritidsanläggningar är en lokal fråga som bäst beslutas lokalt utan generella förbud.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FI21 - Om riktlinjer för representativitet i skattefinansierad reklam

Motionär:

Björn Sundman (140131 - bjorn.sundman@sd.se)

Motionsmotivering:

I internationell reklam, särskilt från USA och Storbritannien, har det vuxit fram ett tydligt mönster där vissa grupper, framför allt vita män, ofta framställs som inkompetenta, passiva eller löjeväckande. Humor sker återkommande på deras bekostnad, medan andra grupper systematiskt lyfts fram som mer kompetenta eller som symboler för framtiden.

Även om detta mönster inte är fullt utvecklat i svensk reklam, ser vi en tendens till att liknande idéer börjar påverka även offentlig kommunikation i Sverige. Ett tydligt uttryck är det onödigt stora fokus som ofta läggs på etnisk representation, ibland på bekostnad av proportionalitet och verklighetsförankring. I flera offentliga kampanjer har det blivit vanligt att personer med utrikes bakgrund syns i oproportionerligt hög grad i förhållande till deras andel av befolkningen. I vissa fall saknas etniska svenskar helt, eller så framställs de på ett sätt som är avvikande i förhållande till traditionella normer om familj, könsroller eller auktoritet. Sådana mönster skapar en snedvridning av verklighetsbilden och riskerar att urholka förtroendet för offentlig kommunikation som helhet.

Vad som är talande är att det finns en ökande benägenhet att utforma kampanjer utifrån ideologiska syften snarare än saklig information, särskilt när det gäller genus, normkritik och identitetspolitik.

Detta sker med skattebetalarnas pengar. Stat, regioner och kommuner är stora annonsköpare. Det innebär att det är fullt rimligt att ställa krav på att offentligt finansierad kommunikation utformas med respekt för hela befolkningen, i balans med verkligheten och utan politiserande övertoner.

Offentlig reklam ska inte vara ett verktyg för värdegrundsstyrning. Den ska informera, nå ut brett och bygga förtroende. För att säkerställa detta krävs tydliga och principfasta riktlinjer som vägleder offentliga aktörer i hur kommunikation utformas med respekt för den svenska befolkningen som helhet

Förslag till beslut:

Med anledning av ovanstående föreslås att:

Landsdagarna beslutar att Sverigedemokraterna ska verka för att offentlig reklam i möjligaste mån utformas enligt proportionalitetsprincipen och speglar befolkningens sammansättning vad gäller kön, ålder och etnicitet, baserat på tillgänglig statistik.

Landsdagarna beslutar att Sverigedemokraterna ska verka för att offentlig reklam inte används för att främja aktivistiskt färgade normbilder eller identitetspolitiska syften.

Landsdagarna beslutar att Sverigedemokraterna ska verka för att offentliga upphandlingar av reklam- och kommunikationstjänster innehåller krav på verklighetsförankrad, balanserad och opartisk representation.

Partistyrelsens yttrande:

I Sverige har vi en ordning där näringslivet utifrån principen om självreglering ska verkar för en hög etisk nivå i all kommersiell marknadskommunikation riktad mot den svenska marknaden. Det görs genom prövning via Reklamombudsmannen som bedömer om anmäld reklam följer Internationella Handelskammarens regler för reklam och marknadskommunikation samt genom information, utbildning och vägledning. Motsvarande självregleringssystem finns inom flertalet länder i Europa och i övriga delar av världen. Inom Europa samordnas självreglering av reklam genom organisationen European Advertising Standards Alliance. I övriga världen samordnas självreglering av reklam genom organisationen International Council for Advertising Self Regulation. Sverigedemokraterna ser att denna ordning är att föredra framför politisk detaljstyrning.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

Folkhälsa

FH01 - Stärkta nationella insatser för suicidprevention och förstärkt kompetens inom offentlig sektor

Motionär:

Agneta Kjaerbeck (100285 - agneta.kjaerbeck@sd.se)

Medmotionär(er):

Sanda Anton Henriksson 136439, Rasmus Ragnarsson 105329, Timothy Tréville 106277

Motionsmotivering:

Varje år tar över 1 500 människor sina liv i Sverige. Självmord är en av de vanligaste dödsorsakerna bland unga och ett betydande folkhälsoproblem. Psykisk ohälsa är dessutom ett växande samhällsproblem som påverkar människor i alla åldrar - från skolungdomar till äldre inom omsorgen.

Sverigedemokraterna har tidigare lyft behovet av bättre tillgång till vård, tryggare uppväxtmiljöer och förstärkt stöd till utsatta grupper. Men suicidprevention är ett område där det fortfarande saknas ett samordnat, långsiktigt och effektivt nationellt arbete, särskilt utanför hälso- och sjukvårdens ram. Det behövs ett större helhetsgrepp. En nationell suicidpreventiv strategi måste inkludera kommuner, skolor, äldreomsorg, civilsamhälle och arbetsgivare inom hela den offentliga sektorn.

Personal inom skolan, äldreomsorgen och andra kommunala verksamheter möter dagligen människor i psykisk kris - men saknar ofta den utbildning som krävs för att uppmärksamma tidiga tecken på suicidrisk eller agera på rätt sätt i en krissituation.

Utbildningar i första hjälpen till psykisk hälsa (t.ex. Mental Health First Aid) är ett konkret och beprövat verktyg som kan stärka personalens förmåga att hjälpa och hänvisa rätt. Liknande insatser finns i flera andra länder med goda resultat, men i Sverige saknas krav på att offentlig personal ska få sådan kompetens.

Vidare krävs en starkare nationell styrning av det suicidpreventiva arbetet, med ökade krav på samverkan mellan kommun, region och stat - samt ett ökat fokus på systematisk uppföljning och kunskapsutveckling.

För att Sverige ska lyckas minska antalet självmord krävs konkreta åtgärder och tydligt politiskt ledarskap. Sverigedemokraterna bör ta initiativ till att stärka den suicidpreventiva kompetensen inom offentlig sektor samt arbeta för att införa ett nationellt kunskaps- och samverkansorgan som kan följa upp utvecklingen.

Förslag till beslut:

Vi föreslår Landsdagarna besluta att:

1. Partiet ska verka för att en nationell satsning införs för att utbilda offentlig personal i första hjälpen till psykisk hälsa (exempelvis enligt modellen MHFA), med särskilt fokus på skolpersonal, omsorgspersonal och andra yrkesgrupper som möter personer i psykisk kris.

2. Partiet tar initiativ till att inrätta ett nationellt samverkansorgan eller referensgrupp för suicidprevention, där kommuner, regioner och civilsamhälle deltar, med uppdrag att främja samordning, identifiera utvecklingsbehov och följa upp den suicidpreventiva strategin.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för en angelägen motion. Psykisk ohälsa och självmord är bland de största folkhälsoproblemen i Sverige, och varje förlorat liv är en tragedi. För Sverigedemokraterna är detta en högt prioriterad fråga. Vi har länge framhållit vikten av att stärka psykiatrin, utveckla det förebyggande arbetet, skapa tryggare uppväxtmiljöer och ge ett bättre stöd till utsatta grupper. Partistyrelsen delar motionens uppfattning att psykisk ohälsa och suicid utgör ett enormt samhällsproblem. Partiet ägnar frågan stor uppmärksamhet, vilket också framgår av vår riksdagsmotion 2024/25:1362 – En stärkt psykisk hälsa i hela landet.

Det är samtidigt viktigt att konstatera att frågan redan är en tydlig nationell prioritet. Den nya nationella strategin för psykisk hälsa och suicidprevention 2025–2034 – Det handlar om livet – ger ett långsiktigt ramverk för området, med mål, delmål och prioriterade insatsområden i hela samhället. Strategin omfattar inte bara hälso- och sjukvården, utan även skolan, arbetslivet, omsorgen och civilsamhället. Den betonar bland annat tidig upptäckt, trygg vård vid självmordsrisk, samarbete mellan aktörer och systematisk uppföljning.

Utöver strategin finns redan flera nationella satsningar på plats. Regeringen har tillsatt en nationell samordnare för suicidprevention för att samla och driva på arbetet. En handlingsplan för 2025–2026 är beslutad med konkreta myndighetsuppdrag för att snabbt omsätta strategin i praktiken. Dessutom har staten och SKR enats om en satsning på 1,56 miljarder kronor, där en del är särskilt avsatt för suicidpreventiva insatser, men även för att stärka barn- och ungdomspsykiatrin och den psykiatriska vården i stort.

Kan också nämnas att Sverigedemokraterna varit en aktiv kraft i att få på plats en ny nationell stödlinje för psykisk hälsa och suicidprevention (Hjälplinjen), en stödlinje som nu erbjuder anonymt, kostnadsfritt stöd till människor i psykisk kris och fungerar som ett viktigt komplement till vården.

Mot bakgrund av detta ser partistyrelsen att motionens intentioner redan tillgodoses genom den nationella strategin och de beslutade satsningarna. Krav på utbildningsinsatser och stärkt samverkan mellan kommun, region och stat är centrala delar i det arbete som nu rullas ut, och vi ser därför inte behov av att inrätta ytterligare organ eller fatta separata partimotionsbeslut.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

Att första att-satsen avslås.

Att andra att-satsen anses besvarad

FH02 - Finlandsmodell för svensk alkoholförsäljning

Motionär:

Albin Gilbertsson (85677 - albin.gilbertsson@sd.se)

Medmotionär(er):

Marcus Lejonqvist 80042

Motionsmotivering:

Sverige har i dag ett detaljhandelsmonopol för alkoholdrycker genom Systembolaget. Endast folköl (upp till 3,5%) får säljas i vanliga butiker. I kontrast har Finland sedan 1969 tillåtit försäljning av öl och cider upp till 4,7% i mataffärer. År 2018 höjdes gränsen till 5,5%, och från 2024 tillåts jästa drycker upp till 8% i finska butiker.

Den finländska alkohollagen reglerar vilka drycker som får säljas, vilka tider som gäller samt vilka aktörer som får licens. Starka drycker och vin säljs fortsatt endast via statliga Alko.

Finlands modell erbjuder ett exempel på hur alkoholförsäljning i butik kan kombineras med bevarad kontroll. Konsumenter får större tillgänglighet och valfrihet, samtidigt som skador begränsas genom reglerade öppettider, ålderskontroller och höga skatter. Erfarenheten visar att en måttlig reform inte nödvändigtvis leder till en bred ökning i alkoholkonsumtion. Sverige bör nu utreda en liknande väg.

Sveriges alkohollag är förlegad, där vuxna människors alkoholkonsumtion regleras genom att göra det svårt och dyrt. Överkonsumtion av alkohol hanterar samhället bäst på individnivå och genom förebyggande folkhälsoåtgärder – inte genom ett kollektivt omyndigförklarande.

Förslag till beslut:

Sverigedemokraterna verkar för att utreda möjligheten att tillåta försäljning av

alkoholdrycker i mataffärer enligt finsk modell.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen välkomnar motionen och understryker att motionären lyfter en principiellt relevant frågeställning.

Förslaget har tydliga marknadsmässiga fördelar, samtidigt kan man inte blunda för folkhälsoaspekterna kopplade till försäljning av alkohol. Alkohol är den mest hälsoskadliga lagliga produkten (som är avsedd för mänsklig konsumtion) och är en stor bidragande orsak till vårdrelaterade samhällskostnader samt ohälsa och tidig död för enskilda människor. Detta gör att politiken hanterar alkoholpolitiska förslag med

särskild försiktighet. Systembolaget arbetar utifrån det svåra uppdraget att sälja alkoholhaltiga produkter utan att ge konsumenten incitament till ökad alkoholkonsumtion, ett ansvar som inte läggs på livsmedelsbutiker.

Därutöver är en majoritet av Sveriges befolkning positiva till Systembolaget och vill behålla dess detaljhandelsmonopol. Det visade förtroendet och nöjdheten som allmänheten visar systembolaget är unikt bland statliga institutioner. Vi anser att detta talar emot behovet av förändring av just Systembolaget.

Slutligen vore det problematiskt om en ändrad politik på området skulle utgöra en bidragande orsak till att öka mängden alkohol som konsumeras och bryta den annars positiva trenden för befolkningens attityd till alkohol, framförallt bland unga vuxna.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen.

FH03 - Är man myndig borde man få köpa alkohol

Motionär:

Christopher Larsson (55615 - christopher.larsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Sveriges alkoholpolitik har under lång tid präglats av ett restriktivt förhållningssätt, med syftet att motverka missbruk och värna om folkhälsan. Som en följd av detta har Systembolaget ensamrätt på försäljning av starka alkoholdrycker. I dagsläget gäller att endast personer som fyllt 20 år får handla på Systembolaget, vilket grundar sig i en föreställning om att yngre vuxna inte är tillräckligt mogna för att fatta ansvarsfulla beslut gällande alkohol.

Men enligt svensk lag är en person myndig vid 18 års ålder, ett tydligt erkännande av individens förmåga att själv ta ansvar för sitt liv. Det är därför motsägelsefullt att 18-åringar tillåts fatta långtgående beslut som att skriva avtal, bli föräldrar eller gifta sig, men samtidigt inte ges förtroendet att köpa alkohol på Systembolaget. Den nuvarande åldersgränsen underminerar principen om likvärdiga rättigheter för myndiga medborgare.

Systembolaget gör idag ett utmärkt arbete med att informera om riskerna med alkohol, varför borde inte personer som är myndiga få handla och ta del av systembolaget redan från 18 års ålder? Att ge alla myndiga svenskar möjlighet att köpa alkohol på Systembolaget vore ett steg mot en mer konsekvent och rättvis alkoholpolitik.

Förslag till beslut:

att partistyrelsen verkar för att driva frågan om att sänka åldersgränsen för att köpa alkohol på systembolaget till 18 år

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för motionen och ser logiken i resonemanget. Med detta noterat finns det en tydlig skillnad mellan de rättigheter som idag erhålls vid 18-års ålder och rätten till att köpa alkohol på systembolaget.

Rösträtten och rätten att ta körkort ger individen ett ökat inflytande i samhället respektive en ökad rörelsefrihet. Rätten att köpa alkohol på Systembolaget, däremot, ger i princip obegränsad tillgång till den mest hälsoskadliga lagliga produkten som är avsedd för mänsklig konsumtion.

De hälsomässiga fördelarna med att skjuta upp ungdomars alkoholkonsumtion ett par år är tydliga. Varje uteblivet berusningstillfälle innebär en påtaglig vinst för folkhälsan och Partistyrelsen anser att det vore olyckligt att stimulera ökad alkoholkonsumtion genom att sänka den nuvarande åldersgränsen till 18 år.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

FH04 - Avskaffa alkoholmonopolet – utan att avskaffa Systembolaget

Motionär:

Samuel Stephan (109507 - samuel.stephan@sd.se)

Medmotionär(er):

Tindra Hasslerot Forsberg 121712

Msciwoj Swigon 74231

Henrik Mellström 56065

Pelle Carlberg 19005

Pontus Persson 150940

Motionsmotivering:

Sverige är ett av få länder i Europa där staten fortfarande har monopol på all detaljhandel med alkohol över 3,5 %. Systembolaget är i dag den enda tillåtna aktören, vilket begränsar valfriheten och snedvrider marknaden trots att alkohol enkelt kan beställas online eller köpas utomlands.

Att avskaffa monopolet innebär inte att Systembolaget ska upphöra. Däremot bör andra aktörer tillåtas verka parallellt exempelvis vinhandlare eller e-handelsplattformar med kontrollerad distribution.

I dag är det tillåtet att köpa alkohol direkt på en gård, även på röda dagar. Samma flaska får inte säljas i butik då Systembolaget håller stängt. Detta visar tydligt att monopolet inte handlar om folkhälsa, utan om ett föråldrat kontrollsystem.

Sveriges nuvarande modell bygger på principer som inte längre har täckning i verkligheten. Folkhälsan kan skyddas genom andra verktyg inte genom att förbjuda konkurrens.

Sverigedemokraterna bör ta ställning att tillåta fler aktörer som ökar valfriheten, gynnar svenska producenter och avlastar ett statligt system som tappat sin trovärdighet. Systembolaget kan fortsätta existera – men inte som ensam herre på täppan.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraterna ska verka för att det svenska detaljhandelsmonopolet på alkohol avskaffas.

att Systembolaget fortsatt ska tillåtas verka som en av flera aktörer på en reglerad alkoholmarknad.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen medger att motionären lyfter en principiellt relevant frågeställning och delar resonemanget vad avser de marknadsrelaterade fördelarna med förslaget.

Emellertid finns det en försvårande folkhälsoaspekt när det gäller specifikt försäljning av alkohol. Alkohol är den mest hälsoskadliga lagliga produkten (som är avsedd för mänsklig konsumtion) och är en stor bidragande orsak till vårdrelaterade samhällskostnader samt ohälsa och tidig död för enskilda människor. Detta gör att vi hanterar alkoholpolitiska förslag med särskild försiktighet.

Systembolaget arbetar utifrån det svåra uppdraget att tillhandahålla lagliga alkoholhaltiga produkter utan att ge konsumenten incitament att öka sin konsumtion. Partistyrelsen anser inte att livsmedelsbutiker kan axla det ansvaret.

Därutöver är en majoritet av Sveriges befolkning positiva till Systembolaget och vill behålla dess detaljhandelsmonopol. Det visade förtroendet och nöjdheten som allmänheten visar systembolaget är unikt bland statliga institutioner. Vi anser att detta talar emot behovet av att avskaffa detaljhandelsmonopolet.

Slutligen vore det problematiskt om en ändrad politik på området skulle utgöra en bidragande orsak till att öka mängden alkohol som konsumeras och bryta den annars positiva trenden för befolkningens attityd till alkohol, framförallt bland unga vuxna.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

FH05 - Förenkla regelverket kring gårdsförsäljning

Motionär:

Christopher Larsson (55615 - christopher.larsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Under lång tid har Sverigedemokraterna varit en drivande kraft för införandet av gårdsförsäljning av alkoholdrycker i Sverige, ett förslag som äntligen blivit verklighet. Syftet med gårdsförsäljningen var tydligt. Bland annat skulle det stärka besöksnäringen, underlätta för småskaligt företagande och bidra till en levande landsbygd. Trots denna positiva utveckling präglas det nu införda regelverket av en överdriven detaljstyrning och byråkrati som i praktiken riskerar att göra reformen till en chimär för många av de små producenter som den avsåg att gynna.

Enligt det gällande regelverket måste besökare genomgå ett arrangemang på minst 30 minuter med informationsinslag innan de får möjlighet att köpa produkterna. Kravet är i grunden välmenande men i praktiken oproportionerligt och svårhanterligt, särskilt för mindre gårdar som saknar personal och logistik för att arrangera formella presentationer flera gånger dagligen. Spontanbesök vilket är en naturlig del av svensk turism riskerar därmed att utestängas helt.

Utöver detta måste varje besökare både muntligen och skriftligen informeras om alkoholens skadeverkningar, något som enkelt borde kunna lösas med synliga informationsskyltar eller digitala presentationsskärmar. Producenterna måste dessutom genomgå särskilda prov eller tester innan de kan påbörja sin verksamhet krav som riskerar att orsaka förseningar och missade intäkter under högsäsong. Slutligen ställs krav på omfattande internkontroller och dokumentationssystem, utformade som om varje gård vore ett Systembolag i miniatyr, snarare än den småskaliga producent som det i själva verket är.

Vi som driver politiken för en levande landsbygd, starkt företagande och enklare regelverk måste våga stå upp mot onödig byråkrati. Regelverket för gårdsförsäljning måste vara rättvist, funktionellt och anpassat efter målgruppen, inte kvävande och avskräckande.

Förslag till beslut:

att partistyrelsen verkar för att driva frågan om att förenkla regelverket för gårdsförsäljning av alkoholdrycker.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens syn vad gäller bristerna i de nuvarande reglerna kring gårdsförsäljning. Att tillåta gårdsförsäljning har efterfrågats länge och utretts tre gånger. Fördelarna är många och Sverigedemokraterna har såväl medialt som inom

det parlamentariska arbetet tagit tydlig ställning för gårdsförsäljningen och minska antalet begränsningar.

Vi i Sverigedemokraterna har välkomnat förslagen i reformen som möjliggör en begränsad form av gårdsförsäljning men vi har motsatt oss volymbegränsningar för såväl producenter som konsumenter. Vidare har vi motsatt oss krav på betald upplevelse i anslutning till köp. Det är inte rimligt att grannar till en vingård som för femte gången åker förbi för att köpa två flaskor vin inför en middag ännu en gång tvingas att betala för "upplevelsen". Det är också beklagligt att de låga volymbegränsningarna som föreslås i reformen för producenterna riskerar att verka tillväxthämmande och motverka själva syftet med reformen. Slutligen har vi motsatt oss att reformen ska vara tidsbegränsad till sex år, det är väldigt sällsynt att hantera politiska reformer på det sättet.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FH06 - Om att tillåta alkohol i rökrum

Motionär:

Lars Larsson (63194 - lars.larsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Sverigedemokraterna har länge varit drivande i att utveckla Sveriges restaurang- och nattliv. Detta genom att bland annat öppna upp för gårdsförsäljning och sänka serveringskravet av mat vid utskänkning av alkohol. En fråga som glömts bort är den om att tillåta alkohol i krogarnas rökrum. Något som har varit förbjudet sedan man uppdaterade lagen (2018:2088) om tobak och liknande produkter.

Frågan må vara nischad men vi har i Sverige en lång tradition av att människor ska njuter av bland annat cigarrer och piprökande. En kulturell aspekt som tyvärr motverkas av nuvarande lagstiftning. Argumenten som används för att förbjuda rökning på krogar och uteservering är ej heller giltiga här. Rökrummen har krav på sig att ha bra ventilationen och vara avskilda från övriga gäster och personal. Således drabbas bara rökarna av effekterna av rökningen.

Mot bakgrund av ovanstående ter det sig fullt rimligt att vuxna människor ska kunna njuta av en whisky till sin cigarr när man besöker en krogs rökrum.

Någon gräns måste finnas för förmynderiet.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att tillåta alkoholförtäring i krogarnas rökrum.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens resonemang. Besöksnäringen är ålagd med en rad orimliga regler och frågan om att tillåta alkohol i rökrum är också något som bör utredas.

Vid frågor som rör alkohol och tobak finns det alltid en folkhälsoaspekt att ta hänsyn till. Med det sagt konstaterar vi att frågan ryms inom Sverigedemokraternas pågående arbete kopplat till att underlätta för landets näringsidkare och kunder.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FH07 - Underlätta för permanenta uteserveringar genom översyn av regelverk inom PBL och andra berörda lagstiftningar

Motionär:

Timothy Tréville (106277 - timothy.treville@sd.se)

Medmotionär(er):

Jörgen Fogelklou 59316

Motionsmotivering:

Uteserveringar är en viktig del av det lokala näringslivet, särskilt inom besöksnäring, restaurang och caféverksamhet. De bidrar till ett levande stadsrum, skapar arbetstillfällen och ger ökade möjligheter för företag att bedriva en stabil och lönsam verksamhet även under större delen av året.

Många näringsidkare ser ett stort behov av att kunna erbjuda sina kunder väderskyddade, delvis eller helt inglasade uteserveringar som kan användas även under kyligare månader eller vid dåligt väder. Detta kräver dock ofta stora investeringar, samtidigt som tillståndsprocesserna är komplexa och oförutsägbara.

I dag regleras uteserveringar av flera olika lagar och förordningar – främst plan- och bygglagen (PBL), ordningslagen och i vissa fall alkohollagen – vilket skapar en omfattande och ofta betungande administration för den enskilde företagaren.

Problem:

Bygglovsprövning enligt PBL: Mer permanenta uteserveringar, såsom de med fasta väggar, tak eller inglasning, kräver ofta bygglov. Bedömningen är individuell och görs av bygglovshandläggare i varje kommun, vilket skapar osäkerhet och otydlighet för företagaren.

Offentlig plats och tillstånd från polis: Om uteserveringen placeras på offentlig plats krävs ytterligare tillstånd enligt ordningslagen, vilket innebär ännu en process och fler handlingar.

Detaljplanens begränsningar: Möjligheterna att anlägga en uteservering styrs av områdets detaljplan, vilket kan förhindra eller försvåra etablering även när det finns lokala behov och efterfrågan.

Omfattande administration: Ansökningarna omfattar ofta många handlingar, ritningar, yttranden från fastighetsägare, tillstånd för alkoholservering, snöröjning, tillgänglighet och framkomlighet – något som särskilt drabbar småföretagare med begränsade resurser.

Säsongsberoende tillstånd: Många kommuner tillåter uteserveringar endast under sommarhalvåret, vilket försvårar investeringsviljan för mer permanenta och hållbara lösningar.

Genom att modernisera och förenkla regelverken för permanenta uteserveringar ges näringsidkare bättre förutsättningar att bedriva sin verksamhet året runt, vilket stärker den lokala ekonomin, ökar stadens attraktionskraft och bidrar till ett levande och tillgängligt offentligt rum. Många kommuner har redan sett hur uteserveringar stärker stadslivet – det behövs regelverk som möter verklighetens behov.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna initierar och verkar för att regelverken som rör uteserveringar – inklusive plan- och bygglagen (PBL), ordningslagen och rådgivande kommunala riktlinjer – ses över, i syfte att underlätta för näringsidkare att etablera mer permanenta och väderskyddade uteserveringar, genom förenklade och samordnade tillståndsprocesser, minskad administration, tydligare prövningsgrunder och möjlighet till helårsanvändning där det är lämpligt.

Partistyrelsens yttrande:

Ett levande ute- och krogliv är såväl en trivselhöjande som tillväxtbefrämjande komponent i den lokala stadsbilden. Partistyrelsen tackar motionärerna för förslagen som dessutom är småföretagarvänliga. Mycket av det som motionärerna efterlyser – en förenklad Plan- och bygglag – är redan tillgodosett genom *motion 2024/25:1383 Planering och byggande* där partiet driver flera förslag för ett förenklat byggande och borttagande av onödiga administrativa hinder, inte bara för krögare, men för alla berörda överlag. Slutligen vill partistyrelsen framhålla att det är viktigt att kommunerna får vara fria att dra upp sina egna riktlinjer. Detta givet att Sverigedemokraterna prioriterar kommunalt självbestämmande, dessutom har kommunerna bäst kunskap om de lokala förutsättningarna för tillstånd.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FH08 - Inför möjligheten till självavstängning från alkoholinköp på Systembolaget

Motionär:

Lenn Arvid Jaans (93954 - lenn.jaans@sd.se)

Motionsmotivering:

Bakgrund

Alkoholkonsumtion är en av våra största folkhälsoutmaningar. Systembolaget har sedan 1955 haft ett tydligt uppdrag: att begränsa alkoholens skadeverkningar i samhället. Trots detta saknas i dag ett verktyg som i andra beroenderelaterade verksamheter redan är etablerade – möjligheten att frivilligt utesluta sig själv i den mån det är möjligt från att kunna köpa produkten.

Inom spelområdet kan individer enkelt spärra sig själva från spelverksamhet via exempelvis spelpaus.se, vilket visat sig vara ett verksamt skyddsnät för personer med spelberoende. En liknande funktion bör därför införas även när det gäller alkohol.

Motivering

Sverigedemokraterna står för ett socialt ansvarstagande politik där individens frihet går hand i hand med skydd för den som befinner sig i en utsatt livssituation. Ett verktyg för självavstängning från Systembolaget skulle ge människor som kämpar med ett alkoholberoende möjlighet att själva fatta ett aktivt beslut – i ett nyktert tillstånd – om att begränsa sin tillgång till alkohol.

Ett sådant system skulle stärka Systembolagets folkhälsouppdrag, minska alkoholrelaterad ohälsa och bidra till tryggare familjer och samhällen. Det skulle också kunna minska trycket på socialtjänst och vårdinstanser.

Förslag till beslut:

Yrkande

Jag yrkar därför på att:

1. Sverigedemokraternas partistyrelse verkar för att införa ett nytt regelverk som möjliggör frivillig självavstängning från alkoholinköp på Systembolaget.

2. Legitimation ska vara obligatoriskt vid varje köp på Systembolaget, för att säkerställa att självavstängning kan följas upp på ett rättssäkert sätt.

3. Sverigedemokraterna driver frågan på såväl riksdagsnivå som inom berörda myndigheter och bolag, i syfte att stärka samhällets stöd för individer i beroendeproblematik.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för en intressant motion. Tyvärr finns det flera problem med motionärens förslag. Kommer detta att leda till minskat missbruk eller kommer missbrukaren istället köpa smuggelsprit eller hembränt? Man bör också väga in den praktiska aspekten att alla skulle bli tvungna att legitimera sig på Systembolaget och att man skulle vara tvungen att ha en tämligen omfattande registerföring av de personer som har anmält att man vill vara avstängd från inköp.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

FH09 - Stopp för offentlig finansiering av könskorrigerande kirurgi

Motionär:

Ungsvenskarna

Motionsmotivering:

Det svenska hälso- och sjukvårdssystemet är till för att ge människor vård vid sjukdom, olycksfall och andra medicinska tillstånd. Syftet är att säkerställa att resurserna går till dem som behöver det mest – exempelvis svårt sjuka barn, kvinnor och män. Trots detta bekostas idag så kallade könsbytesoperationer med offentliga medel, vilket innebär att stora summor av skattebetalarnas pengar går till icke-medicinskt nödvändiga ingrepp.

Vi menar att könskorrigerande kirurgi i grunden bör likställas med annan kosmetisk kirurgi – såsom bröstförstoring eller ansiktslyft – där det är individens ansvar att bekosta ingreppen. Att allmänheten ska stå för kostnaden när en fullt frisk kropp opereras om för att bekräfta en identitetsuppfattning är orimligt.

Det handlar inte bara om ekonomi, utan även om att vi som samhälle inte bör bekräfta vanföreställningar. En person som lider av anorexi får inte bantningspiller, utan hjälp att se verkligheten. Samma princip bör gälla vid könsdysfori – fokus bör vara på vård och stöd, inte kirurgisk bekräftelse.

Undantag bör göras för de få fall där könskorrigerande ingrepp är nödvändiga av medicinska skäl, exempelvis vid medfödda missbildningar. Men utgångspunkten ska alltid vara att offentliga medel används för livsnödvändig vård – inte ideologiskt motiverade ingrepp.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraterna verkar för att könskorrigerande kirurgi som inte är medicinskt nödvändig inte ska finansieras med offentliga medel.

att Sverigedemokraterna verkar för att könskorrigerande kirurgi i icke-medicinska fall i stället ska betraktas som kosmetisk kirurgi och bekostas av individen själv.

att Sverigedemokraterna verkar för att vården i första hand ska fokusera på att erbjuda psykologiskt stöd vid könsdysfori, snarare än att bekräfta identitetsuppfattningar med kirurgi.

Partistyrelsens yttrande:

Vi instämmer i att vården inte ska bekosta kirurgi som inte är medicinskt motiverad. Emellertid utesluter vi inte att det kan förekomma fall där kirurgi utgör lämplig behandlingsmetod för en patient med könsdysfori. Med det sagt vill vi återigen understryka kritiken mot den förda transvården och betona våra politiska förslag, som

med stor sannolikhet kommer leda till att ingen (eller åtminstone färre personer) opereras utan god medicinsk grund.

I övrigt hänvisas motionären till Sverigedemokraternas kommittémotion 2024/25:1358 ”Den könsbekräftande vården i Sverige”

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FH10 - Vårdnadshavares tillgång att läsa barnets journal på 1177

Motionär:

Daniel Persson (36026 - daniel.persson@sd.se)

Motionsmotivering:

Du kan hantera ditt barns vårdärenden och läsa barnets journal på 1177.se till och med barnet är 12 år. När barnet fyller 13 år kan du inte längre automatiskt se det som rör ditt barn. Barnet kan själv logga in på 1177.se med en e-legitimation, vilket gör att barnet kan boka tid och förnya recept. Att värna barns integritet är givetvis viktigt, men exempelvis barn som har en intellektuell funktionsnedsättning, med flera läkarbesök per år, och recept som är viktiga för barnets välmående, så ställer till problem för vårdnadshavare som många gånger redan befinner sig i en pressad vardag. Därför är det bättre att barn som är så pass mogna den dagen de fyller 13 år, att de enkelt kan välja om vårdnadshavare ska ha tillgång till hela eller delar av sin journal, det vill säga att barnet kan göra detta via ett aktivt val. Om barnet inte gör detta aktiva val så har vårdnadshavaren full tillgång till barnets journal.

Förslag till beslut:

Jag yrkar att Landsdagarna bifaller motionen om att de som fyllt 13 år, att de enkelt kan välja om vårdnadshavare ska ha tillgång till hela eller delar av sin journal, det vill säga att barnet kan göra detta via ett aktivt val. Om barnet inte gör detta aktiva val så har vårdnadshavaren full tillgång till barnets journal.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för en angelägen motion och delar dess slutsatser. Frågan om vårdnadshavares tillgång till barns vårdärenden är av stor betydelse. I dag kan vårdnadshavare följa och hantera barns vårdkontakter via 1177 fram till dess att barnet fyller 13 år. Därefter krävs egen inloggning och i åldern 13–15 år saknar både barnet och vårdnadshavaren åtkomst till e-journalen. Detta har i praktiken visat sig skapa problem för såväl barn som föräldrar och även för vården, särskilt i familjer där barnet har kroniska sjukdomar, funktionsnedsättning eller psykisk ohälsa.

Sverigedemokraterna har upprepade gånger i riksdagen påpekat att detta är en stelbent ordning som riskerar att minska tryggheten för både barn och föräldrar. Många tonåringar är helt enkelt inte redo att själva ta ansvar för sina vårdärenden vid 13 års ålder. Samtidigt finns situationer där insyn inte är lämplig, exempelvis vid risk för kontroll eller hedersrelaterat våld. Detta bör dock avgöras genom individuella bedömningar, inte genom en generell åldersgräns som drabbar alla.

Sverigedemokraterna har därför konsekvent drivit på för förändringar och kommer fortsätta att kräva att vårdnadshavares roll i barnets vård stärks, utan att barns rätt till skydd åsidosätts. En utredning på detta område har också lagts fram och frågan är föremål för vidare beredning och regeringen avser återkomma med ett lagförslag. Sverigedemokraternas står bakom utredningens förslag och kommer att följa denna process noggrant, allt för att säkerställa att den leder till en välfungerande lösning i praktiken, som stärker tryggheten för barn, vårdnadshavare och vårdgivare.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FH11 - Avskaffa begränsningen av vårdnadshavares tillgång till barns vårdärenden vid 13 års ålder

Motionär:

Benjamin Albertsson (96106 - benjamin.albertsson@sd.se)

Motionsmotivering:

I dagens svenska sjukvårdssystem sker en automatisk förändring när ett barn fyller 13 år. Då begränsas vårdnadshavares möjlighet att ta del av och hantera barns vårdärenden. Detta görs oavsett barnets mognad och behov av stöd, samt innebär att föräldrar inte längre har lika god insyn eller möjlighet att hjälpa sina barn i kontakten med vården. Många föräldrar upplever detta som ett hinder, särskilt i fall där barnet har särskilda behov eller lider av psykisk ohälsa.

Det nuvarande systemet riskerar leda till bristande vårdkontinuitet, minskad trygghet för barnet och sämre informationsflöde mellan familj och vårdgivare.

Samtidigt är det viktigt att erkänna att det finns situationer där föräldrar inte agerar i barnets bästa intresse, eller där det finns risk för kontroll, manipulation eller övergrepp. Därför bör inte vårdnadshavares rättigheter vara absoluta. En ny modell bör kombinera föräldrainflytande där det gynnar barnet, med möjlighet för vården att begränsa insynen där det är uppenbart att föräldrakontroll är skadlig eller olämplig.

Förslag till beslut:

Jag yrkar att Sverigedemokraternas Landsdagar beslutar:

Att Sverigedemokaterna verkar för att den automatiska åldersgränsen vid 13 år för begränsad föräldrainblick i barns vård slopas.

Att Sverigedemokaterna verkar för att varje beslut om barnets självbestämmande i vården istället ska bygga på en individuell bedömning, i dialog mellan vårdpersonal, barnet och (där det är lämpligt) vårdnadshavare.

Att Sverigedemokaterna verkar för att vårdnadshavare ska ha fortsatt rätt att ta del av och hantera barns vårdärenden tills barnet visar tillräcklig mognad, såvida det inte finns särskilda skäl att skydda barnet från påverkan eller kontroll.

Att Sverigedemokaterna verkar för att tydliga riktlinjer och utbildning tas fram för vårdpersonal om hur mognad, integritet och risk för olämplig föräldrakontroll ska bedömas och hanteras.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för en angelägen motion och delar dess slutsatser. Frågan om vårdnadshavares tillgång till barns vårdärenden är av stor betydelse. I dag kan vårdnadshavare följa och hantera barns vårdkontakter via 1177 fram till dess att barnet fyller 13 år. Därefter krävs egen inloggning och i åldern 13–15 år saknar både barnet och vårdnadshavaren åtkomst till e-journalen. Detta har i praktiken visat sig skapa problem för såväl barn som föräldrar och även för vården, särskilt i familjer där barnet har kroniska sjukdomar, funktionsnedsättning eller psykisk ohälsa.

Sverigedemokraterna har upprepade gånger i riksdagen påpekat att detta är en stelbent ordning som riskerar att minska tryggheten för både barn och föräldrar. Många tonåringar är helt enkelt inte redo att själva ta ansvar för sina vårdärenden vid 13 års ålder. Samtidigt finns situationer där insyn inte är lämplig, exempelvis vid risk för kontroll eller hedersrelaterat våld. Detta bör dock avgöras genom individuella bedömningar, inte genom en generell åldersgräns som drabbar alla.

Sverigedemokraterna har därför konsekvent drivit på för förändringar och kommer fortsätta att kräva att vårdnadshavares roll i barnets vård stärks, utan att barns rätt till skydd åsidosätts. En utredning på detta område har också lagts fram och frågan är föremål för vidare beredning och regeringen avser återkomma med ett lagförslag. Sverigedemokraternas står bakom utredningens förslag och kommer att följa denna process noggrant, allt för att säkerställa att den leder till en välfungerande lösning i praktiken, som stärker tryggheten för barn, vårdnadshavare och vårdgivare.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FH12 - 1177 - Ungdomar är fortfarande våra barn

Motionär:

SD Vara

Motionsmotivering:

Sedan några år tillbaka så kan man som vårdnadshavare inte se en ungdoms- (från 13år) journal, provresultat eller tidsbokning på 1177. Vi förstår andemeningen med detta förfarande då det finns ungdomar som kanske söker vård eller liknande där de är utsatta för våld, har blivit oplanerat gravid eller är i behov av preventivmedel till exempel.

Ungdomar är dock fortfarande våra barn, som vi har ansvaret över. Det är oftast vi som vårdnadshavare som bokar läkartider när vårt barn är sjukt, det är vi som vårdnadshavare som behöver lösa med ledighet och planering för att ta oss till och från en läkartid. Dessutom så behöver ungdomen ett utökat bankid för att själv komma åt sina handlingar på 1177.

Att det finns vissa mottagningar och instanser som kan välja att inte ha sina anteckningar för vårdnadshavare är självklart motiverande, om ungdomen så önskar.

Förslag till beslut:

Landsdagarna besluta att Sverigedemokraterna verkar för att återinföra möjligheten för vårdnadshavare att följa och vara delaktiga i sina barns vård på 1177.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för en angelägen motion och delar dess slutsatser. Frågan om vårdnadshavares tillgång till barns vårdärenden är av stor betydelse. I dag kan vårdnadshavare följa och hantera barns vårdkontakter via 1177 fram till dess att barnet fyller 13 år. Därefter krävs egen inloggning och i åldern 13–15 år saknar både barnet och vårdnadshavaren åtkomst till e-journalen. Detta har i praktiken visat sig skapa problem för såväl barn som föräldrar och även för vården, särskilt i familjer där barnet har kroniska sjukdomar, funktionsnedsättning eller psykisk ohälsa.

Sverigedemokraterna har upprepade gånger i riksdagen påpekat att detta är en stelbent ordning som riskerar att minska tryggheten för både barn och föräldrar. Många tonåringar är helt enkelt inte redo att själva ta ansvar för sina vårdärenden vid 13 års ålder. Samtidigt finns situationer där insyn inte är lämplig, exempelvis vid risk för kontroll eller hedersrelaterat våld. Detta bör dock avgöras genom individuella bedömningar, inte genom en generell åldersgräns som drabbar alla.

Sverigedemokraterna har därför konsekvent drivit på för förändringar och kommer fortsätta att kräva att vårdnadshavares roll i barnets vård stärks, utan att barns rätt till skydd åsidosätts. En utredning på detta område har också lagts fram och frågan är

föremål för vidare beredning och regeringen avser återkomma med ett lagförslag. Sverigedemokraternas står bakom utredningens förslag och kommer att följa denna process noggrant, allt för att säkerställa att den leder till en välfungerande lösning i praktiken, som stärker tryggheten för barn, vårdnadshavare och vårdgivare.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FH13 - Hjälp till våldtäktsutsatta kvinnor

Motionär:

Anders Birkefjärd (142154 - anders.birkefjard@sd.se)

Medmotionär(er):

Mikael Strandman - Distriktsordförande Värmland, medlemsnummer 56265

Pia Sterner - Medlemsnummer 147643

Motionsmotivering:

Motion: Kostnadsfri vård, psykologhjälp och ekonomiskt skydd för kvinnor som utsatts för våldtäkt.

Bakgrund:

Att utsättas för våldtäkt är en av de mest traumatiska händelser en människa kan uppleva. Förutom de fysiska skador som kan uppstå innebär det nästan alltid ett djupt psykiskt trauma, med långvariga konsekvenser för den drabbades psykiska hälsa, arbetsförmåga, livskvalitet och trygghetskänsla.

Trots detta tvingas kvinnor som blivit våldtagna i många fall själva stå för kostnader relaterade till psykologhjälp, vård eller sjukskrivning. I vissa fall uteblir också möjligheten till ekonomisk ersättning för förlorad inkomst, vilket gör att kvinnor som redan är utsatta även drabbas ekonomiskt – mitt i en period när de som mest behöver trygghet och stöd.

Det är ovärdigt ett välfärdssamhälle att den som utsatts för ett grovt brott ska bära kostnaden för sin egen återhämtning.

Problembild:

I dagens system är tillgången till vård och psykologiskt stöd ojämn. Många våldtagna kvinnor måste stå i kö till psykolog via vårdcentral eller betala ur egen ficka för privat behandling. Sjukskrivning kan ge ekonomiska konsekvenser, särskilt för den som är student, timanställd eller egenföretagare. Samhällets stöd är alltså ofta otillräckligt eller svårtillgängligt – trots att det handlar om ett brottsoffer som borde ha fullt skydd.

Förslag till beslut:

För att säkerställa att kvinnor som utsätts för våldtäkt får det stöd de behöver för att kunna återhämta sig, återgå till arbete eller studier och återfå kontroll över sina liv, krävs ett förstärkt samhälleligt ansvar. Det ska inte finnas några ekonomiska hinder för att få hjälp efter en våldtäkt. Följande åtgärder bör införas:

1. Verkar för att införa lagstiftning som ger kvinnor som blivit utsatta för våldtäkt rätt till kostnadsfri vård och behandling, inklusive gynekologisk vård och specialistvård.
2. Inför ett system där psykologhjälp eller traumabehandling efter våldtäkt är kostnadsfritt under en adekvat tidsperiod, exempelvis minst 12 månader.
3. Säkerställer att den utsatta inte förlorar inkomst på grund av brottet – genom förstärkt sjukpenning, krisstöd, eller särskild brottsofferersättning som täcker inkomstbortfall även för studenter, timanställda och egenföretagare.
4. Tydliggör och förstärker samverkan mellan sjukvård, rättsväsende och brottsofferstöd, så att insatserna blir samordnade, lättillgängliga och långsiktiga.

Slutsats:

Den som utsätts för våldtäkt ska mötas av ett samhälle som tar ansvar – inte med byråkrati, kostnader och väntetid. Att erbjuda kostnadsfri vård, psykologhjälp och ekonomiskt stöd är inte bara en fråga om rättvisa – det är en fråga om medmänsklighet, trygghet och jämställdhet.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för en motion på ett viktigt område. Sverigedemokraterna håller en hög profil vad gäller brottsoffers stöd och upprättelse, samt inte minst strängare straff för gärningsmän och det finns dessutom en långtgående samsyn i dessa frågor inom Tidö-samarbetet. Partistyrelsen noterar vidare att det finns ett nätverk av organisationer (brottsofferjourer, kvinnojourer med mera) som stödjer kvinnor som utsatts för brott och som åtminstone i någon mån samordnar samhällets insatser. Det finns även viss tillgång till psykolog och rätt till sjukpenning och inte minst skadestånd, vilket samordnas av Brottsoffermyndigheten.

Det innebär inte att samhället har kommit hela vägen med att ge våldtäktsoffer den trygghet och upprättelse de förtjänar, men det är Partistyrelsens uppfattning att partiet verkligen strävar i denna riktning. Det kan också nämnas att Tidö-regeringen har formulerat ett åtgärdsprogram, som omfattar 132 åtgärder, bland annat för att förebygga och bekämpa mäns våld mot kvinnor, våld i nära relationer och hedersrelaterat våld och förtryck..

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FH14 - HVB-Hem

Motionär:

Anders Birkefjärd (142154 - anders.birkefjard@sd.se)

Medmotionär(er):

Mikael Strandman - Distriktsordförande Värmland, medlemsnummer 56265

Motionsmotivering:

Motion: Tillåt endast kommunala HVB-hem – för att skydda vården från oseriösa och kriminella aktörer

Bakgrund:

HVB-hem är en viktig del av det sociala skyddsnätet i Sverige. Här placeras barn, ungdomar och vuxna i behov av stöd, vård och struktur – ofta efter mycket svåra upplevelser. Det är samhällets ansvar att garantera att dessa personer får trygg och professionell behandling i en säker miljö.

I dag tillåts både privata och offentliga aktörer att driva HVB-hem. Tyvärr har detta öppnat dörren för oseriösa och i vissa fall kriminella aktörer att etablera sig i en verksamhet som borde vara bland de mest skyddsvärda. Flera granskningar – från bland annat IVO, medier och kommuner – har avslöjat HVB-hem med allvarliga brister: obehörig personal, undermålig dokumentation, övergrepp, misskötsel och kopplingar till organiserad brottslighet.

Problembild:

När vinstintresse kombineras med svag tillsyn och låg tröskel för att få driva HVB-verksamhet, riskerar vården av samhällets mest utsatta att exploateras. Det finns exempel på privata HVB-hem som drivits av personer med kriminella bakgrunder, där barn vanvårdats eller personal inte haft rätt kompetens. Detta urholkar förtroendet för systemet och riskerar både barnens och samhällets säkerhet.

Kommunala HVB-hem, däremot, står under full demokratisk kontroll, har större krav på transparens och ansvar, samt ett uppdrag som styrs av behov – inte av vinst.

Förslag till beslut:

För att förhindra att oseriösa och kriminella aktörer får tillgång till HVB-verksamhet, och för att säkerställa trygg och adekvat behandling, bör kommunen endast tillåta HVB-hem i kommunal regi genom följande åtgärder:

1. Beslutar att endast HVB-hem i kommunal regi ska tillåtas inom kommunens ansvarsområde.
2. Avvecklar eller låter befintliga avtal med privata HVB-aktörer avslutas när avtalstiden löper ut.
3. Arbetar aktivt för att bygga upp egen kommunal kapacitet för att möta behovet av HVB-placeringar.

4. Tydligt markerar att HVB-verksamhet är en offentlig kärnuppgift och inte ska överlåtas till privata aktörer.
5. Verkar nationellt – via Sveriges Kommuner och Regioner (SKR) eller riksdagen – för att HVB-hem i framtiden endast ska få drivas i offentlig regi.

Slutsats:
Vi har ett särskilt ansvar att skydda barn och andra utsatta grupper från ytterligare skada. Att låta oseriösa eller kriminella aktörer få fotfäste i vård och behandling är ett allvarligt systemfel. Endast kommunala HVB-hem kan garantera trygghet, ansvar och kvalitet i den vård vi som samhälle erbjuder. Det är en fråga om förtroende, säkerhet och värdighet.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för en välskriven motion och delar helt uppfattningen att HVB-verksamheten måste präglas av trygghet, kvalitet och högsta möjliga säkerhet för de barn och unga som placeras där. Det finns tyvärr flera exempel på oseriösa privata aktörer som brustit i sitt ansvar, ibland med kopplingar till kriminella miljöer. Detta är oacceptabelt.

Samtidigt visar tillsynsrapporter från IVO att även kommunala HVB-hem haft allvarliga brister, bland annat vad gäller bemanning, kompetens och trygghet. Det visar att problemet inte i första hand är en fråga om huvudmannaskap, utan om kvalitet, ledning och tillsyn. Att förbjuda privata utförare skulle inte i sig lösa de grundläggande problemen, men däremot riskera att minska kapaciteten i en redan pressad verksamhet.

Regeringen har, i linje med Tidöavtalet, vidtagit åtgärder för att komma till rätta med dessa brister. IVO har fått utökade befogenheter och resurser, myndighetssamverkan mot kriminella aktörer har stärkts, och en nationell översyn av HVB-systemet pågår för att tydliggöra kompetenskrav, befogenheter och kvalitetskontroll. Detta är vägen framåt: att stänga ute oseriösa aktörer och höja kraven för alla, oavsett om driften är kommunal eller privat.

Partistyrelsen förslår Landsdagarna 2025 besluta att

att avslå motionen

FH15 - Statlig medfinansiering av placeringskostnader för barn och unga

Motionär:

Liza Holmkvarn (107791 - liza.holmkvarn@sd.se)

Motionsmotivering:

Sverigedemokraterna bör verka för att staten övertar ett större finansiellt ansvar för kostsamma placeringsåtgärder enligt SoL, LVU, LSS och LVU/SIS, särskilt i fall där kostnadsnivån hotar kommunens ekonomiska stabilitet. Det bör ske genom en statlig medfinansieringsmodell och införandet av en särskild fond för extraordinära fall.

Det är ett grundläggande ansvar för kommunerna att skydda barn och unga som far illa eller har särskilda behov. Men kostnaderna för vissa typer av placeringar till exempelvis inom Statens institutionsstyrelse (SiS), HVB-hem eller i vissa LSS-boenden kan vara så höga att de hotar kommunens möjlighet att upprätthålla övrig välfärdsverksamhet. Det gäller särskilt mindre kommuner där ett eller två enskilda ärenden kan slå ut hela budgetposter.

Dagens system innebär att det är den enskilda kommunen som fullt ut bär ansvaret för dessa kostnader, oavsett omfattning eller extraordinära behov. Det leder till en orimlig obalans i välfärdssystemet, där barns skyddsnivå och insatsers kvalitet i praktiken kan påverkas av kommunens skattekraft, inte barnets behov.

En nationell välfärdsmodell ska präglas av likvärdighet, förutsägbarhet och ansvarsfördelning. Staten har ett övergripande ansvar för att garantera att barn, oavsett var i landet de bor, får tillgång till nödvändiga insatser utan att kommunens ekonomi ska stå i vägen. Det är därför både rimligt och nödvändigt att staten medfinansierar särskilt kostsamma ärenden för att säkra både rättssäkerhet och en hållbar kommunal ekonomi.

Placeringskostnader enligt SiS kan i vissa fall uppgår till över 10 000 kronor per dygn, det vill säga mer än 3,5 miljoner kronor per år – per individ. Även HVB-placeringar och vissa avancerade LSS-insatser kan kosta mellan 5 000–8 000 kr per dygn. Dessa summor är omöjliga för mindre kommuner att hantera utan att övrig verksamhet påverkas, särskilt i kombination med andra lagstadgade åtaganden.

Samtidigt är antalet barn och unga med omfattande psykosocial problematik eller neuropsykiatriska diagnoser i behov av skydd eller vård i växande. Detta gäller även vuxna med omfattande funktionsvariationer enligt LSS. Kommunernas ansvar har ökat, men statens ekonomiska engagemang har inte hängt med i utvecklingen.

Redan idag finns viss statlig ersättning via schabloner, exempelvis enligt LSS § 20, men dessa är ofta otillräckliga och täcker inte den verkliga kostnadsbilden. Resultatet blir att kommuner ibland tvingas skjuta upp, omförhandla eller välja mindre lämpliga insatser – med risk för både rättsosäkerhet och bristande kvalitet. Att barn och unga med de största behoven får rätt stöd och skydd är en grundsten i ett civiliserat samhälle. Detta ansvar får inte påverkas av postnummer, kommunstorlek eller tillfälliga

ekonomiska lägen. Genom att införa en statlig medfinansiering av särskilt kostsamma placeringar visar vi att välfärdsstaten gäller alla – oavsett var man bor. Det stärker rättssäkerheten, tryggheten och långsiktigheten i den svenska socialpolitiken.

Sverigedemokraterna bör därför driva frågan om ett nationellt ansvarstagande där staten kliver fram som garant för jämlikhet och barns rätt till skydd och utveckling.

Förslag till beslut:

Att införa en statlig fond som kommuner kan ansöka till vid extraordinära kostnader för placeringar av barn och unga enligt SoL, LVU och SiS.

Att etablera ett nationellt kostnadstak för insatser enligt LSS. Överstiger insatsen detta tak, ska staten automatiskt gå in med en medfinansiering, till exempel med 50–75 % av överskjutande kostnad.

Att skapa ett regelverk för kostnadsdelning vid långvariga och komplexa vårdbehov, särskilt där barnens behov omfattar flera huvudmän (exempelvis psykiatri, socialtjänst och skola).

Att förtydliga och förenkla möjligheten till interkommunal och regional samverkan, samt utveckla riktlinjer för samordnad vårdplanering med statliga aktörer.

Att uppdra till Socialstyrelsen att utvärdera och kartlägga hur placeringskostnader påverkar kommunernas ekonomi, med särskilt fokus på glesbygd och små kommuner.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för motionen. Kommuner kan redan, via Socialstyrelsen, ansöka om riktat statsbidrag för att täcka extraordinära kostnader för placeringar enligt SoL, LVU eller SiS. Medlen är avsedda att säkerställa att barn och unga verkligen får den vård de behöver, även när kostnaderna blir höga.

Kommunerna bär idag det huvudsakliga ekonomiska ansvaret för LSS-insatser, inklusive boendeformer och daglig verksamhet. Staten finansierar personlig assistans via Försäkringskassan om behovet överstiger 20 timmar per vecka, samt betalar ut utjämningsbidrag till kommuner med höga LSS-kostnader. Den totala kostnadsfördelningen innebär att största delen av LSS-systemet vilar på kommunal nivå, medan staten kompenserar utvalda delar. Då den största kostnaden, får antas, ligger inom assistansen, har staten redan en stor del av kostnaden.

Då det inte framgår om yrkandet avser SoL, LVU eller LSS, vuxna eller barn ombeds motionären att förtydliga yrkandet vid nästa landsdagartillfälle.

Det finns tydliga nationella krav på att kommuner och regioner ska samverka vid samordnad vårdplanering, enligt både hälso- och sjukvårdslagen och socialtjänstlagen. Samordnad individuell plan (SIP) är ett lagreglerat verktyg som ska användas när en person har behov av insatser från båda huvudmännen. Socialstyrelsens föreskrifter ställer dessutom krav på att samverkan ska vara en del av verksamheternas ledningssystem. Regionala överenskommelser och strukturer används ofta för att konkretisera samverkan i praktiken.

Utformningen av yrkandet gör det svårt att bifalla. Sverigedemokraterna som parti tar inte ställning till vem som ska utvärdera och kartlägga en frågeställning.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att första och fjärde att-satserna är besvarade

att andra, tredje och femte att-satserna avslås

FH16 - Rättvisa för brottsoffer – skadestånd ska inte räknas bort från försörjningsstödet

Motionär:

Kent Svensson (112656 - kent.svensson@sd.se)

Medmotionär(er):

Christian Lindefjärd 60984

Motionsmotivering:

Sverige har under decennier haft ett system som mer tycks skydda brottslingens intressen än brottsoffrets. Vi i Sverigedemokraterna har konsekvent arbetat för att vända på den ordningen – och det är dags att gå ett steg längre.

Den som tvingas söka försörjningsstöd har i grunden ofta hamnat i en mycket svår livssituation. Det är ett stöd avsett som sista utväg – inte en livsstil, utan ett tillfälligt skyddsnät. Det är en rimlig ordning.

Men vad händer när en person i denna situation blir utsatt för ett brott – och tilldöms skadestånd? Jo, då räknas skadeståndet som inkomst och dras av från försörjningsstödet. Istället för att vara en kompensation för lidande blir det i praktiken ett nollsummespel.

Detta innebär att rättvisa i Sverige i dag är en klassfråga. Den som är fattig får ingen upprättelse – den får bara tillfällig lindring av kommunens försörjningsbudget. Vi menar att ett skadestånd inte är en inkomst – det är en kompensation, en moralisk och rättslig markering som inte bör jämställas med lön eller försörjningsmöjlighet.

En invändning som kan förväntas är att alla inkomster ska räknas vid försörjningsstöd – för att systemet ska vara rättvist. Men rättvisa innebär inte alltid likabehandling. Skadestånd efter brott är inte som att vinna på Triss eller få en bonus från en arbetsgivare – det är en kompensation för en skada som samhället erkänner har uppstått. Att behandla det som "pengar att leva för" är cyniskt.

Vidare är rädslan för systemmissbruk ogrundad. Skadestånd är nästan alltid ett engångsbelopp. Om det finns oro för att större skadestånd skulle skapa en orimlig dubbel finansiering, kan man införa ett schablonmässigt undantag under en viss tid, exempelvis 12 månader, därefter individuell bedömning.

Det är också viktigt att klargöra att denna reform enbart avser skadestånd som utdömts till brottsoffer eller via Brottsoffermyndigheten – inte vid civilrättsliga tvister eller ersättningar mellan företag. På så vis minimeras risken för gränsdragningsproblem, samtidigt som lagstiftningen blir tydlig och rättssäker.

Slutligen ska vi komma ihåg att dagens system inte bara skadar brottsoffret – det belastar även våra socialsekreterare. Dessa handläggare får lägga tid på att bedöma moraliska frågor istället för att ge konkret hjälp. Det är både ineffektivt och ovärdigt ett rättssamhälle.

Sverigedemokraterna har gång på gång visat att vi sätter brottsoffret i centrum – inte gärningsmannen. Den här reformen är en naturlig del i att återställa förtroendet för staten och dess rättsvårdande funktioner.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraterna verkar för att reglerna för försörjningsstöd ändras så att skadestånd och brottsskadeersättning till brottsoffer inte längre får räknas som inkomst vid bedömning av rätt till stöd.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för motionen. Syftet med försörjningsstöd är att det ska utgöra samhällets yttersta skyddsnät för personer som inte kan tillgodose sina egna behov och att stötta dessa personer så att de kan bli självförsörjande genom att exempelvis få hjälp att komma i arbete. Det innebär att biståndet ska vara kortvarigt och ge möjlighet att lösa den akuta ekonomiska situationen, samt erbjuda stöd för att underlätta en varaktig självförsörjning.

Skadestånd räknas generellt som en tillgång vid bedömning av rätten till försörjningsstöd, eftersom det kan tillgodose ett behov på annat sätt än genom bidraget. Både ekonomiskt och ideellt skadestånd räknas in.

Det finns dock undantag, socialtjänsten kan göra undantag för pengar som avser att täcka vissa specifika kostnader för rehabilitering eller liknande. Försörjningsstöd ses som samhällets yttersta skyddsnät, och det krävs en individuell bedömning i varje enskilt fall.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

FH17 - Reglering av ersättningar till privata familjehem – för en hållbar och rättvis vårdstruktur

Motionär:

Liza Holmkvarn (107791 - liza.holmkvarn@sd.se)

Motionsmotivering:

Sverigedemokraterna bör verka för att ett nationellt ersättningstak införs för privata familjehem, så att ersättningsnivåer inte tillåts vida överstiga de nivåer som kommuner själva kan erbjuda. Taket bör utgå från Socialstyrelsens riktlinjer och tillämpas oavsett om verksamheten är kommunalt eller privat driven.

Familjehemsplacering är en av de mest känsliga och skyddsvärda formerna av social omsorg. Det handlar om att erbjuda barn och unga, ofta med svåra erfarenheter och trauman, en trygg och stabil vardag i en annan familj. Men i takt med att fler privata aktörer etablerat sig på området har ersättningsnivåerna till familjehem i vissa fall drivits upp till osunda nivåer, långt över vad kommunerna själva kan erbjuda.

Detta skapar snedvridning på vårdmarknaden, där privata bolag genom högre ersättning rekryterar familjehem från kommunala verksamheter. Det i sin tur urholkar kommunernas egen förmåga att bygga långsiktiga och kvalitativa familjehemsnätverk, samtidigt som kostnaderna för placerade barn ökar kraftigt. Detta är varken hållbart ekonomiskt eller förenligt med vård på lika villkor.

Att ett barn placeras i ett tryggt och fungerande hem ska inte vara avhängigt vilken aktör som råkar ha störst ekonomisk uppbackning. En nationell reglering av ersättningsnivåerna är därför en nödvändig åtgärd för att återställa balans, rättvisa och kvalitet i familjehemsvården.

En granskning från Riksrevisionen (2022) visar att ersättningar till familjehem som förmedlas via privata aktörer i vissa fall ligger upp till 60 % högre än vad kommunerna själva betalar. Det är inte ovanligt att ersättningarna överstiger 50 000–60 000 kr/månad per barn, exklusive handledning och stödinsatser, vilket motsvarar en årskostnad på över 700 000 kronor.

Samtidigt är den statliga styrningen av familjehemsersättningar svag. Socialstyrelsen ger endast rekommenderade nivåer, men dessa är inte bindande, vilket gör att privata aktörer kan lägga sig långt över utan tillsyn eller konsekvens. Resultatet är en marknad med växande klyftor och minskad insyn, där barnets behov riskerar att hamna i skuggan av ekonomiska incitament.

Detta förstärks av bristen på transparens kring vad ersättningen faktiskt omfattar som tex. utbildning, handledning, jourberedskap, m.m. Det saknas ett enhetligt regelverk för vad som räknas som grundersättning och tillägg, vilket gör jämförelser och uppföljning mycket svåra.

Förslag till beslut:

Att införa ett nationellt ersättningstak för familjehemsplaceringar, där ersättningen, oavsett om den ges via kommunal eller privat aktör, inte får överstiga Socialstyrelsens rekommendationer med mer än ett visst procentuellt påslag (ex. 10–15 %).

Att uppdra till Socialstyrelsen eller IVO att utveckla ett tydligare och juridiskt förankrat ramverk för ersättningsnivåer, inklusive differentiering utifrån barnets behov, familjehemmets kompetens och geografisk variation.

Att införa krav på att privata aktörer redovisar ersättningsnivåer öppet vid upphandling eller samarbete med kommuner, samt att dessa dokumenteras i offentlig statistik.

Att tydliggöra att huvudmannen (kommunen) ska ha inflytande över ersättningens utformning även när privata aktörer anlitas, särskilt vid kostnader som belastar kommunen.

Att utreda möjligheten att inrätta en nationell tillsynsenhet för att granska ersättningspraxis inom privat familjehemsverksamhet, i syfte att motverka överprissättning och förbättra kvalitetssäkringen.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för en bra motion som adresserar ett konkret problem, nämligen överpriser för familjehemsplaceringar vilket mycket riktigt har uppmärksammats av Riksrevisionen. Partistyrelsen sympatiserar med motionens intentioner och tackar för de konstruktiva förslagen som alltså ligger i linje med ett arbete som pågår, kopplat till Riksrevisionens förslag.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FH18 - Trygghetsgaranti för kvinnor och barn i skyddade boenden

Motionär:

Gabriella Eriksson (133705 - gabriella.eriksson@sd.se)

Motionsmotivering:

Att lämna en våldsam partner är ett av de modigaste, men också mest riskfyllda beslut en kvinna kan fatta, särskilt när barn är inblandade. Det är då samhället borde vara som mest närvarande. Men i dag faller alltför många offer för just det motsatta: byråkrati, glapp i ansvar och orimliga väntetider.

Kvinnor och barn i skyddade boenden vittnar om att de nekas vård, tvingas avbryta skolgång, blir utan bostad, utan barnomsorg och utan kontakt med psykolog. Ingen myndighet tar ett helhetsansvar. Det är orimligt att människor som just flytt från våld dessutom ska behöva slåss mot systemen för att få sina grundläggande behov tillgodosedda.

För att undvika att skyddade boenden blir en isolerad hållplats utan framtid måste Sverige införa en nationell trygghetsgaranti. Den ska säkerställa att varje våldsutsatt kvinna och hennes barn omedelbart får ett tryggt och stabilt boende med sekretesskydd, tillgång till psykologiskt och medicinskt stöd, skolgång för barnen, utan avbrott eller identifieringsrisk, barnomsorg som tar hänsyn till skyddsbehov, hjälp till långsiktig etablering i ny bostad och kommun. Detta utan att kvinnan eller barnen själva behöver samordna kontakterna mellan kommuner, skolor, vårdgivare och socialtjänst.

Det finns stora skillnader i hur skyddade boenden fungerar beroende på kommun eller region. Ett barn som får psykologhjälp i en stad kan bli helt utan stöd i en annan. Det är ovärdigt en rättsstat. Tryggheten måste vara likvärdig.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraterna verkar för att införa en nationell trygghetsgaranti för kvinnor och barn i skyddade boenden

att garantin ska inkludera boende, vård, psykologstöd, skolgång, barnomsorg och hjälp till etablering i ny bostad

att samordning av stödet ska ske myndighetsgemensamt och inte vila på den våldsutsatta

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för en motion som berör ett viktigt område. Som motionären konstaterar uppstår en lång rad problem när en partner eller före detta partner skadar eller hotar sin familj. Socialtjänsten i den berörda kommunen har det övergripande

ansvaret för att erbjuda skyddat boende till kvinnor som är utsatta för våld och hot. Kommunen ansvarar även för att säkerställa att de som behöver skydd får tillgång till adekvat vård och stöd. Partistyrelsen noterar också att Sverigedemokraterna över tid att strävat efter att exempelvis rättsväsendet och sjukvården ska få adekvat finansiering så att samhället ska kunna hantera den här typen av svåra situationer, ett arbete som fortgår. Däremot är Partistyrelsen tveksam till att formulera en garanti. Garantier kan vara svåra att tolka och sedan uppstår frågan vad som händer när en kommun inte lever upp till en sådan garanti. Att från fall till fall avgöra vem som behöver exempelvis psykologstöd bör kunna avgöras i respektive kommun, det är så det kommunala självstyret är tänkt att fungera.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025

att avslå första att-satsen

att anse andra att-satsen besvarad

att anse tredje att-satsen besvarad

FH19 - Skydda barn från kriminella vårdnadshavare

Motionär:

Gabriella Eriksson (133705 - gabriella.eriksson@sd.se)

Motionsmotivering:

Barnets rätt till trygghet och skydd måste alltid väga tyngre än förälderns rätt till vårdnad. I dag finns inget automatiskt system som säkerställer att barn får skydd när en vårdnadshavare döms för allvarlig brottslighet, inte ens vid grovt våld, sexualbrott eller upprepad kriminalitet. Istället krävs det att en annan aktör (exempelvis den andra föräldern eller socialtjänsten) driver ärendet vidare, vilket ofta uteblir.

Detta leder till att barn ibland fortsätter leva med, eller har rättsligt beroende till, en person som samhället samtidigt anser vara en fara för andra.

Domstolar tenderar dessutom att utgå från fortsatt gemensam vårdnad, även i fall där socialtjänsten rekommenderar ensam vårdnad för den andra föräldern. Det är inte bara orimligt utan det är rättsosäkert för barnet.

När en vårdnadshavare döms för brott som direkt eller indirekt hotar barnets trygghet, ska det inte vara upp till slumpen eller civilkurage från enskilda att agera. Staten måste ta ett aktivt ansvar. Det bör därför bli obligatoriskt att inleda en vårdnadsutredning så snart en förälder dömts för grovt våldsbrott (t.ex. grov misshandel, grovt olaga hot), sexualbrott, grov fridskränkning, hedersrelaterad brottslighet, gängrelaterad brottslighet eller upprepad allvarlig kriminalitet.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraterna verkar för att införa en lagstadgad skyldighet för socialtjänst att inleda vårdnadsutredning när en vårdnadshavare döms för allvarlig brottslighet

att vårdnadsutredningen alltid ska omfatta barnets skyddsbehov och riskbedömning även när brottet inte direkt riktats mot barnet

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för motionen. Det är verkligen hjärtskärande varje gång ett barn råkar illa ut på grund av att en eller båda föräldrar begår brott eller i övrigt missköter sig. Sverigedemokraterna värnar om samhällets mest utsatta och det är välkommet att detta ämne debatteras.

Enligt 19 kap. 1 § Socialtjänstlagen (2025:400), SoL, är flera utpekade myndigheter, bland annat Kriminalvården och Polismyndigheten, skyldiga att anmäla till socialtjänsten om de misstänker att ett barn far illa.

Enligt 20 kap. 1 § SoL är socialtjänsten sedan skyldig att fatta beslut om barnen behöver omedelbart skydd. I alla händelser är socialtjänsten skyldig att utreda alla ärenden vidare inom 14 dagar. Barnets bästa skall då vara vägledande, se 3 kap. 1 § SoL. Om en vårdnadshavare har begått ett brott, även av ganska ringa art, har således berörda myndigheter en anmälningsplikt och socialtjänsten en utredningsplikt. Motionens intentioner torde således vara tillgodosedda.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FH20 - Säkra tillgången till Barnahus i samtliga kommuner med nationella direktiv

Motionär:

Gabriella Eriksson (133705 - gabriella.eriksson@sd.se)

Motionsmotivering:

När ett barn misstänks ha utsatts för våld eller övergrepp är det avgörande att samhällets stödinsatser är samordnade och utgår från barnets behov, inte från myndigheternas organisatoriska gränser. Barnahus är en samverkansmodell där polis, åklagare, socialtjänst, hälso- och sjukvård samt ibland rättsmedicin samlas under ett tak för att minska barnets lidande och säkerställa rättssäkerheten.

Ur barnets synvinkel kan behovet av att ha en närvarande anhörig vara särskilt problematiskt. Ibland är det just en nära anhörig som förövare och då saknas trygga medföljare. Alternativt kan barnet sakna någon utomstående att åberopa vid de många instanser som kan vara inblandade. Att i stället ha tillgång till en trygghetsperson, till exempel en skolkurator eller socialsekreterare, som följer med vid Besök på Barnahus ger barnet trygghet och stabilitet under en traumatisk situation (det finns t.ex. intervjuer där barn kallats direkt från skolan med en kurator som trygghetsperson). Forskning visar även att Barnahus generellt upplevs positivt av barn, bland annat för att de enskilda berättelserna endast behöver berättas en gång, i en barnanpassad miljö där de känner sig mindre pressade än i ett traditionellt polishus.

Idag är det en stor variation i tillgången till Barnahus runtom i landet, eftersom etableringarna har vuxit fram genom lokala initiativ. Det har lett till ojämlikhet både vad gäller geografisk tillgång, professionell samverkan och stödinsatser. Vissa kommuner har tillgång till fullvärdiga Barnahus, andra till halvfungerande samverkansmodeller och vissa saknar det helt.

Det är oftast en rimlig ståndpunkt att varje kommun känner sina förutsättningar bäst. Men just Barnahus skiljer sig från andra sociala verksamheter genom sin gränsöverskridande karaktär. Barnahus är inte endast en socialtjänstinsats, utan också ett brottsutredande samarbete, där flera statliga aktörer har en självklar roll. Därför bör staten ta ett större ansvar för att säkerställa likvärdighet.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraterna verkar för att initiera en utredning om hur tillgången till Barnahus kan säkerställas i samtliga kommuner.

att Sverigedemokraterna verkar för att nationella riktlinjer för Barnahus etableras i syfte att skapa enhetlighet och kvalitet i verksamheten.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för motionen. Barn som misstänks vara utsatta för våld, övergrepp eller andra brott ska självklart få ett tryggt, samordnat och barnanpassat bemötande.

Barnahus i sig inte är en juridisk myndighet eller en enhetlig modell med exakt samma utformning överallt. Det är ett samverkanskoncept mellan olika aktörer – socialtjänst, polis, åklagare, sjukvård och barnpsykiatri – och bygger på frivilligt samarbete mellan myndigheter som har olika huvudmän (stat, region, kommun).

Att tvinga alla kommuner att använda en specifik samverkansmodell riskerar att krocka med kommunalt självstyre och det kan också vara svårt att genomföra i små kommuner där resurser eller närhet till ett Barnahus saknas. I stället ställs krav på att samverkan ska ske på ett barnanpassat sätt – men exakt hur det görs kan variera beroende på lokala förutsättningar.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

FH21 - Stärk rättssäkerheten i socialtjänstens ärenden, barnets bästa måste bli rätt för alla.

Motionär:

Stina Isaksson (71619 - stina.isaksson@sd.se)

Motionsmotivering:

Rapporter och vittnesmål från bland andra Centrum för rättvisa och barnrättsorganisationen B.A.R.N. visar att rättssäkerheten i socialtjänstens hantering av barnärenden är allvarligt bristfällig.

Enligt dessa källor förloras över 90 % av överklagade myndighetsbeslut, inte på grund av felaktigheter hos den som överklagar, utan på grund av de strukturella brister i handläggningen och domstolsprocessen

Den nya socialtjänstlagen riskerar bli ett ytskikt utan verklig förändring om inte de grundläggande principerna om objektivitet och barns rättssäkerhet förstärks.

Att skydda barnens rättigheter är ett grundläggande ansvar. Socialtjänsten är en maktinstitution, och när myndighet utkräver omedelbara ingripanden mot familjer måste det ske med full rättssäkerhet.

Genom att ge barn ombud och stärka rättssäkerheten i deras ärenden kan vi säkerställa att oskyldiga inte får sina liv omvälvda utan prövning. Genom mandat för nedstängning av socialtjänstkontor med allvarliga brister skyddas barn från strukturella fel och felprövningar.

Det handlar inte om ideologi. Det handlar om att införa konkreta, nationellt styrda åtgärder som säkerställer att socialtjänstens makt aldrig åsidosätter barns grundläggande rättigheter och trygghet.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att införa krav på oberoende rättsligt ombud för barn i ärenden som rör LVU, vårdnad eller omhändertagande, subventionerat av staten.

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att Ge IVO, Inspektionen för vård och omsorg, mandat att stänga ned socialkontor med systematiska brister, på samma princip som Skolinspektionen kan ingripa mot skolor.

Att Sverigedemokraterna driver frågan om obligatorisk rättshjälp till överklaganden av LVU-beslut, så att ekonomisk situation inte avgör möjligheten att överklaga.

Att Sverigedemokraterna driver frågan om regelbundna externa revisioner av socialnämnders utredningar i barnärenden, för att upptäcka systematiska fel och säkerställa att barnkonvention och bästa-principen tillämpas.

Att Sverigedemokraterna driver frågan om omedelbara förbättringar i socionomutbildningen, med krav på specialisering i rättssäker handläggning och barnrättsperspektiv efter gymnasiet.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för motionen. När det har gått så långt i tillvaron att man tvingas ha kontakt med socialtjänsten behöver man ofta allt bistånd man kan få. Nu aktuell motion innehåller flera olika förslag om hur man skulle kunna stärka rättssäkerheten kopplat till socialtjänstens insatser och hjälpa enskilda, framför allt barn, att ta tillvara sina rättigheter. Socialtjänsten har varit en prioriterad fråga för Sverigedemokraterna under mandatperioden och flera olika utredningar, varav några som resulterat i lagstiftning, har presenterats. Här märks bland annat den nya Socialtjänstlagen (SFS 2025:400), En reform av den statliga barn- och ungdomsvården för en trygg och kvalitativ vård Dir. 2024:13 och En mer effektiv tillsyn över socialtjänsten SOU 2024:25. Alla produkter skall betraktas som en helhet och kan förväntas leda till att det individuella rättighetsperspektivet och kvalitetskontrollen över socialtjänsten och olika utförare stärks signifikant. Andra frågor, såsom bättre socionomutbildning driver vi *motion 2024/25:1366 Socialtjänsten*. Motionens intentioner kan därmed anses tillgodosedda.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025

Att anse motionen besvarad

Förskola, skola och utbildning

UTB01 - Sänkt studieskuld för förstföderskor

Motionär:

Anders Birkefjärd (142154 - anders.birkefjard@sd.se)

Medmotionär(er):

Mikael Strandman - Distriktsordförande Värmland, medlemsnummer 56265

Motionsmotivering:

Motion: Sänkt studieskuld för kvinnor som studerar efter första barnet – ett incitament för ökat barnafödande

Bakgrund:

Födelsetalen i Sverige har minskat kraftigt de senaste åren. Samtidigt väntar allt fler kvinnor med att skaffa barn, ofta på grund av utbildning, ekonomisk osäkerhet eller oro för att hamna efter på arbetsmarknaden. Det är en samhällsutmaning, både ur demografiskt och ekonomiskt perspektiv, att allt färre kvinnor väljer att skaffa fler än ett barn.

Många kvinnor upplever idag att de måste välja mellan utbildning och familjebildning. Det är inte ovanligt att kvinnor skjuter upp barn för att "hinna utbilda sig först", eller att de efter att ha fått sitt första barn inte återvänder till studier eller arbetsliv på grund av ekonomisk stress. Det här bidrar till både låg nativitet och en ojämställd arbetsmarknad.

Problembild:

Dagens system erbjuder små ekonomiska incitament för kvinnor som vill kombinera barn med studier och karriär. Tvärtom kan det upplevas som riskabelt att påbörja en utbildning efter att ha blivit mamma – med ökad skuldsättning och svår balans mellan studier och föräldraskap. Detta kan i sin tur påverka beslutet att skaffa fler barn negativt.

Förslag till beslut:

Förslag till landsdagarsbeslut:

För att bryta denna negativa spiral och uppmuntra fler kvinnor att våga skaffa barn tidigare och i fler antal, behöver samhället visa att det går att kombinera utbildning och familj – och att den som tar det ansvaret får något tillbaka. Genom att sänka studieskulden för kvinnor som får barn och sedan väljer att studera vidare, stärker vi deras framtidsutsikter och sänker tröskeln till att skaffa fler barn. Följande åtgärder bör betraktas:

1. Verkar för att införa en statlig modell där kvinnor som får sitt första barn och därefter påbörjar studier ges möjlighet till reducerad studieskuld efter avslutad utbildning.

2. Säkerställer att systemet är utformat så att det ger ytterligare fördelar (t.ex. ytterligare skuldavskrivning eller föräldrabonus) för de kvinnor som därefter väljer att få fler barn.

3. Utreder hur CSN och socialförsäkringssystemet tillsammans kan skapa starkare incitament för att kombinera utbildning med familjebildning utan att ekonomisk osäkerhet ska behöva stå i vägen.

Slutsats:

Om Sverige ska kunna vända den negativa trenden i barnafödandet måste vi satsa på reformer som gör det möjligt för kvinnor att förena utbildning, arbetsliv och familj. En riktad skuldavskrivning för kvinnor som utbildar sig efter sitt första barn är både en jämställdhetsreform och en framtidsinvestering – för kvinnors ekonomi, för familjers trygghet och för landets långsiktiga demografiska utveckling.

Anders Nordström Birkefjärd - Medlemsnummer 142154

Partistyrelsens yttrande:

Det är av yttersta vikt för Sverige att det föds fler barn och att återväxten i befolkningen vidmakthålls. Här har motionären helt rätt. Partistyrelsen vill understryka att arbetet med att finna olika modeller för att åstadkomma det motionären lyfter pågår kontinuerligt och det är möjligt att se framför sig olika modeller för att skapa ekonomiska incitament av den typ motionären är inne på. Partiet arbetar därmed redan i den anda som motionären önskar.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad.

UTB02 - Inför No Excuses-modellen i svensk skola

Motionär:

Andreas Birgersson (81527 - andreas.birgersson@sd.se)

Motionsmotivering:

Bakgrund:

Sverige står inför en allvarlig utbildningspolitisk utmaning. Skillnaderna i skolresultat mellan elever med svensk bakgrund och elever med utländsk bakgrund har vuxit sig oacceptabelt stora. I utsatta områden är resultaten alarmerande låga, med undermåliga kunskaper, bristande studiero och hög brottslighet i skolmiljön. Detta är inte bara en skola i kris – det är en nationell integrationskris.

Samtidigt visar internationell forskning tydligt att det finns lösningar. En av de mest framgångsrika metoderna är No Excuses-modellen – en evidensbaserad skolmodell som framgångsrikt tillämpats i USA, England och Chile, särskilt i skolor belägna i socialt utsatta områden.

Vad är No Excuses?

No Excuses-modellen bygger på höga förväntningar, tydliga regler, elevdisciplin, kunskapsfokus och lärarledd undervisning. Vanliga inslag är skoluniform, längre skoldagar, tydliga konsekvenstrappor, täta kunskapsuppföljningar samt en trygg och varm skolkultur där läraren har ett naturligt ledarskap. Elever fostras till ansvarstagande, punktlighet och respekt – värderingar som också stärker deras framtida arbetsliv.

Modellen har visat sig särskilt effektiv för elever från socioekonomiskt svaga miljöer. Exempelvis visar studier från Boston och Harlem att några års skolgång enligt No Excuses-modellen kan utjämna skillnader motsvarande flera års inlärning. Effekter har även noterats inom det brottsförebyggande området – med minskad kriminalitet som följd.

Problemet i Sverige:

Svensk skollagstiftning och läroplan bygger idag på elevcentrerade idéer där elevinflytande väger tyngre än kunskapsfokus och ordning. Skolinspektionen har även satt stopp för skoluniform. Det innebär att skolor som vill tillämpa No Excuses i praktiken är förhindrade att göra det, trots modellens vetenskapligt bevisade framgångar.

Motivering:

För att vända utvecklingen i våra mest utsatta skolor måste vi våga tänka nytt – eller snarare återgå till beprövade principer om disciplin, kunskap och ansvar. No Excuses-modellen visar vägen för hur vi kan ge även barn i utanförskapsområden samma

chanser till framgång som andra. Det är inte att ställa för höga krav – det är att visa verklig omtanke och tro på varje elevs potential.

Förslag till beslut:

Jag yrkar att Sverigedemokraterna verkar för:

Att en översyn av skollagen genomförs i syfte att möjliggöra No Excuses-modellen i svensk grund- och gymnasieskola.

Att det lagstadgade kravet på elevinflytande i undervisningens utformning avskaffas eller reformeras för att öka lärarens mandat att leda klassrummet.

Att skollagen kompletteras med explicit lagstöd för att skolor frivilligt ska kunna införa skoluniform.

Att en försöksverksamhet med No Excuses-skolor inleds i särskilt utsatta områden, med inspiration från framgångsrika exempel såsom KIPP-skolorna i USA och Michaela School i Storbritannien.

Att skolor som önskar tillämpa modellen ska kunna få statsbidrag eller stöd, under förutsättning att de upprätthåller evidensbaserade metoder med tydligt fokus på kunskapsförbättringar.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens syn på att lärarens befogenheter behöver stärkas och att ordning, disciplin och kunskap måste återfå en central roll i skolan. I dag ger skollagen och läroplanerna elever och vårdnadshavare ett stort inflytande över undervisningen, vilket riskerar att undergräva lärarens mandat och försvåra arbetet med studiero. Tillsammans med regeringen har vi därför tillsatt en utredning som ska se över lagstiftningen i syfte att tydliggöra att det är läraren som planerar och beslutar om undervisningen.

Sverigedemokraterna har redan uttalat sig positivt till införandet av No Excuses-skolor i Sverige. Detta bottnar främst i att konceptet starkt påminner om de krav på skolor med hård disciplin och fokus på ordning och reda som vi sedan lång tid tillbaka förespråkar. I offentliga debatter har vi därför ställt oss positiva till No Excuses, även om viss anpassning till svenska förhållanden måste ske.

När det gäller frågan om skoluniform delar vi uppfattningen att enhetlig klädsel kan bidra till trygghet och gemenskap. Detta bör dock införas på frivillig basis, där både kommunala och fristående skolor ges samma möjlighet. För att säkerställa detta anser vi att möjligheten till enhetlig klädsel bör skrivas in i skollagen.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad.

UTB03 - Färre men mer effektiva skolmyndigheter

Motionär:

Annelie Sjöberg (123769 - annelie.sjoberg@sd.se)

Medmotionär(er):

Richard Svensson 62661

Chris Dahlqvist 82570

Marcus Lejonqvist 80042

Torgny Maurer 53831

Christopher Jarnvall 148456

Runar Öhman 82612

Max Haienhjelm Andreasson 90560

Erik Johansson 129228

Björn Sandberg 84844

Jörgen Ring 78106

Mikael Eriksson 71644

Motionsmotivering:

Svenskt utbildningsväsende lider av omfattande problem. Sjunkande resultat, bristande studiero och Sverige riskerar att hamna på efterkälken som kunskapsnation. Orsakerna är många och det finns inga snabba eller enkla lösningar. För att säkerställa en likvärdig utbildning med hög kvalitet finns ett antal skolmyndigheter med uppdrag att både utveckla svenskt utbildningsväsende och utöva tillsyn och granskning. Tyvärr måste dessa myndigheter konstateras ha misslyckats med sina uppdrag. Förutom att vara rent aktivistiska och inte sällan driva en skadlig vänsterliberal och progressiv pedagogik så leder sällan inspektion eller granskning till att brister och missförhållanden uppmärksammas eller åtgärdas.

Att reformera befintliga myndigheter med en etablerad organisationskultur är ofta svårt. Ofta är det helt enkelt bättre att lägga ned dysfunktionella myndigheter och börja om på nytt.

Sverige behöver idag färre och helt nya skolmyndigheter med uppdrag att säkerställa utbildning på vetenskaplig grund och ansvar för tillsyn och granskning

Fakta och bakgrundsinformation

Sverige har idag 5 olika skolmyndigheter med olika uppdrag och syften.

Dessa 5 skolmyndigheter är:

- Statens skolverk (Skolverket)

- Statens skolinspektion (Skolinspektionen

- Specialpedagogiska skolmyndigheten (SPSM)

- Sameskolstyrelsen

- Skolforskningsinstutet (Skolfi)

Utöver dessa 5 skolmyndigheter finns även andra myndigheter med uppdrag som rör skola och utbildning
https://www.skolverket.se/download/18.5e6fbba7183ff3c49821b6c/1670512791458/Deltagarmaterial%20-%20De%20fem%20skolmyndigheterna.pdf

Av dessa skolmyndigheter har Skolinspektionen i uppdrag att granska och utöva tillsyn medan övriga myndigheter i huvudsak har som uppdrag att utveckla och förvalta det svenska utbildningsväsendet och administrera statsbidrag

Åsikt och ställningstagande

Svensk skola och utbildning kräver omfattande reformer för att komma till rätta med de problem som vi ser idag. Våra svenska skolmyndigheter har tjänat ut sin roll och det är lättare att skapa nytt än att försöka reparera det som är gammalt och trasigt. Vi behöver färre men mer

effektiva skolmyndigheter som kan säkerställa likvärdig utbildning av hög kvalitet på vetenskaplig grund och en oberoende tillsyns- och granskningsmyndighet.

Sveriges fem skolmyndigheter bör avvecklas och minskas till två myndigheter. En myndighet med uppdrag att ansvara för skolutveckling och en myndighet med ansvar för tillsyn och granskning.

Dessutom kan med fördel ett utbildningsråd bestående av särskilt lämpade och skickade personer med kunskap som rör skola och utbildning tillskapas, liknande Lagrådet som gäller för juridik och rättsväsende. Detta utbildningsråd skulle kunna utgöra en överordnad expertgrupp med ansvar att utgöra remissinstans i samband med pedagogiska reformer och utredningar som rör skola och utbildning.

Förslag till beslut:

-Att Sverigedemokraterna verkar för att antalet skolmyndigheter minskar och reformeras

- Att Sverigedemokraterna verkar för att en utredning skyndsamt tillsätts i syfte att få fram färre men mer effektiva skolmyndigheter med uppdrag att tillskapa ett likvärdigt utbildningsväsende som vilar på vetenskaplig grund

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens uppfattning om att det behövs välfungerande och kompetenta myndigheter inom utbildningsväsendet och att myndighetsstrukturen

behöver effektiviseras. Vi instämmer också i att antalet skolmyndigheter på sikt bör minskas och reformeras, exempelvis genom att låta Sameskolstyrelsen ingå i Skolverket.

Statskontoret har även fått i uppdrag att göra en översyn av Skolverket, Specialpedagogiska skolmyndigheten, Skolinspektionen och Skolforskningsinstitutet i syfte att skapa en mer ändamålsenlig och effektiv ansvarsfördelning. Utöver detta genomför Riksrevisionen just nu en granskning av arbetet med att säkerställa att utbildningen i den svenska skolan vilar på vetenskaplig grund och beprövad erfarenhet. Partistyrelsen avser därför att avvakta granskningens slutsatser innan vi tar vidare ställning i frågan.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad.

UTB04 - Tvåårig gymnasial yrkesutbildning

Motionär:

Axel Sundström (146240 - axel.sundstrom@sd.se)

Motionsmotivering:

Idag tvingas elever på byggprogrammet, industriprogrammet och liknande yrkesutbildningar att läsa en utbildning på tre år, trots att en tvåårig yrkesutbildningen kunde varit möjlig.

Att elever ska ha möjligheten att ändra sig i ett senare skede och vilja börja plugga är mycket rimligt men det försvarar inte argumenten för de tusentals andra eleverna som måste gå en för lång utbilning gentemot vad de faktiskt vill ha. Detta är något som hämmar Sveriges tillväxt och hindrar elever att ta sig ut på arbetsmarknaden.

Samtidigt som man underlättar för elever att ta sig ut på arbetsmarknaden bör även kraven att komma in på dessa yrkesutbildningar sänkas. Idag är det många elever från grundskolan som fastnar i ett IM-program med ett underkänt betyg i exemplevis engelska eller matematik. Dessa elever bör rimligen komma in trots underkända betyg.

Faktum är att många av dessa yrkesprogrammen idag inte har tillräckliga kurser för att kunna läsa vidare, utan måste ändå läsa upp sina betyg för att kunna fortsätta studier på högskola.

Låt oss släppa byggeleverna fria på arbetsmarknaden och återinför tvååriga yrkesprogram på gymnasiet!

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna verkar för att införa tvååriga yrkesprogram i gymnasiet på lämpliga program.

Att Sverigedemokraterna verkar för att slopa kravet på godkänt betyg vid antagning till ett tvåårigt yrkesprogram.

Partistyrelsens yttrande:

Sverigedemokraterna driver sedan länge frågan om att återinföra tvååriga yrkesprogram, då vi anser att de yrkesförberedande programmen blivit alltför teoretiska. Det har under lång tid varit et alldeles för starkt fokus på att alla elever ska ha högskolebehörighet, snarare än att möta arbetsmarknadens behov. Vi har därför förordat en modell där högskolebehörigheten görs frivillig på yrkesprogrammen, något vi valt att kalla en 2+1-modell, där den som vill ska kunna läsa in högskolebehörighet under tredje året.

I pågående förhandlingar driver Sverigedemokraterna dessutom att det införs ett alternativt spår till yrkesprogrammen. Vi vill se införandet av en tvåårig yrkesskola som ska rikta sig till de elever som inte kommer in på ett nationellt program. Till denna

skolform ska antagningskraven vara låga, så att så många som möjligt kan få en utbildning som leder till jobb.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad.

UTB05 - Förenkla möjligheten för lärare att utforma alternativa läroplaner för både högpresterande och lågpresterande elever

Motionär:

Benjamin Albertsson (96106 - benjamin.albertsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Sveriges skolsystem bygger på principen om likvärdig utbildning för alla elever. Trots detta visar erfarenhet och forskning att vissa elevgrupper – såväl högpresterande som lågpresterande – inte alltid får sina individuella behov tillgodosedda inom ramen för den ordinarie läroplanen. Högpresterande elever får ofta inte tillräckliga utmaningar, vilket kan leda till bristande motivation, medan lågpresterande elever kan halka efter om undervisningen inte anpassas efter deras förutsättningar. Lärare upplever att det är såväl administrativt som tidsmässigt krångligt att anpassa undervisningen för dessa grupper.

Detta riskerar att göra att både de som behöver större utmaningar och de som behöver mer stöd inte ges möjlighet att nå sin fulla potential. För att stärka skolans kompensatoriska uppdrag och säkerställa att alla elever får en anpassad utbildning utifrån sina förutsättningar, behövs ett mer flexibelt och stödjande system.

Förslag till beslut:

Jag yrkar att Sverigedemokraternas Landsdagar beslutar:

Att Sverigedemokaterna verkar för att Skolverket ges i uppdrag att ta fram riktlinjer och mallar för alternativa läroplaner riktade till både högpresterande och lågpresterande elever.

Att Sverigedemokaterna verkar för att skolhuvudmän och rektorer ges större frihet att godkänna och implementera alternativa läroplaner på skolnivå för dessa elevgrupper.

Att Sverigedemokaterna verkar för att administrativa processer för att ta fram och godkänna alternativa läroplaner förenklas och digitaliseras.

Att Sverigedemokaterna verkar för att fortbildning erbjuds till lärare om hur man identifierar, stödjer och utformar alternativa läroplaner för både högpresterande och lågpresterande elever.

Partistyrelsens yttrande:

Alla elever ska ges möjlighet att utvecklas utifrån sina förutsättningar, både de som behöver större utmaningar och de som behöver mer stöd. Att högpresterande elever inte får tillräcklig stimulans är inte bara negativt för den enskilda eleven utan även för

samhället i stort. Samtidigt är det också ett stort problem att allt för många elever lämnar grundskolan utan godkända betyg, ofta för att stödet sätts in för sent.

Tillsammans med regeringen har vi vidtagit flera viktiga åtgärder. Spetsutbildningarna har gjorts permanenta och byggts ut vilket säkerställer att ambitiösa elever får den utmaning de behöver för att utvecklas. Sedan juli 2024 har elever i grundskolan dessutom möjlighet att läsa gymnasiekurser och få betyg i dessa. Att förändra läroplanen i enlighet med motionärens förslag är inte möjligt eller önskvärt. Läroplanerna skall behandla andra perspektiv av lärandet. Att minska administrationen och underlätta för lärarna för att anpassa studiegången är däremot önskvärt. .

För de elever som behöver mer stöd har ett antal utredningar tillsatts. Bland förslagen finns att stödet ska sättas in tidigare, bli mer flexibelt och mindre administrativt betungande för lärarna. Det ska också bli enklare att placera elever i mindre undervisningsgrupper och möjligheter till mer undervisningstid för de elever som behöver det. Fortbildning för lärare som är mer adekvat för yrket arbetas det kontinuerligt med. Dessutom är arbetet på gång med en helt ny lärarutbildning.

Fortbildning för lärare som är mer adekvat för yrket arbetas det kontinuerligt med. Dessutom är arbetet på gång med en helt ny lärarutbildning.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att avslå att-satserna 1, 2 och 3 samt

att anse att-sats 4 besvarad.

UTB06 - Inför möjlighet till kommunala trygghetsvakter vid skolor med beväpning under statlig kontroll

Motionär:

Björn Sundman (140131 - bjorn.sundman@sd.se)

Medmotionär(er):

Jimmy Friberg 116634,

Pontus Boby 144397

Motionsmotivering:

Sverige står inför en systemhotande utveckling där den organiserade brottsligheten inte längre begränsar sig till vissa områden utan tränger in i samhällets mest skyddsvärda miljöer. Skolan är en sådan. Den ska vara frizon från kriminalitet. I praktiken har den blivit en plats där gäng rekryterar barn, där hot och våld förekommer mellan elever och där lärare och rektorer tvingas hantera situationer som går långt utöver deras mandat och utbildning.

I vissa kommuner övar skolor idag inrymning, det vill säga hur barn och personal ska låsa in sig för att skydda sig från yttre hot. Det är en tydlig indikation på att hotbilden förändrats. Ändå saknas en motsvarande förstärkning av det fysiska skyddet för dessa skolor. Detta är en oacceptabel inkonsekvens. Samhället har beväpnat skydd vid flygplatser, domstolar, idrottsevenemang och statsinstitutioner, men bryr sig inte om att skydda barn som har plikt att infinna sig i skolmiljön varje dag, oavsett hur hotfull den blivit.

Lärare ska undervisa, inte hantera våldsamma konflikter. Barn ska lära, inte rekryteras av kriminella. Samhället talar ofta om att kraftsamla, men verklig kraftsamling kräver mer än proklamerad viljeriktning. Det kräver faktisk närvaro. Med beväpnade trygghetsvakter på särskilt utsatta skolor kan vi återta kontrollen, avlasta polisen, skydda barnen och visa att samhället menar allvar.

Barn har enligt skollagen rätt till en trygg skolmiljö och enligt barnkonventionen rätt till skydd mot våld och övergrepp. Om staten inte förmår upprätthålla detta skydd i praktiken är det inte längre bara ett misslyckande, utan ett brott mot det ansvar man har åtagit sig gentemot barn som har skolplikt och saknar valmöjlighet.

Förslag till beslut:

Med anledning av ovanstående föreslås att:

Landsdagarna beslutar att Sverigedemokraterna ska verka för att införa en lagstiftning som gör det möjligt för kommuner att ansöka om att klassificera skolor eller

skolområden som Trygghetszoner av särskild betydelse, baserat på dokumenterad hotbild eller gängpåverkan.

Landsdagarna beslutar att Sverigedemokraterna ska verka för att skolor som bedöms vara särskilt utsatta ska kunna klassificeras som skyddsobjekt enligt skyddslagen (2010:305), eller omfattas av likvärdigt rättsligt skydd, så att de kan bemannas med särskilt utbildade trygghetsvakter med rätt att bära vapen under statlig tillsyn och med Polismyndighetens godkännande.

Landsdagarna beslutar att Sverigedemokraterna ska verka för att införa ett riktat statsbidrag som kommuner kan söka för att finansiera trygghetsvakter, vilket även skulle avlasta polisens resurser.

Landsdagarna beslutar att Sverigedemokraterna ska verka för att säkerställa att sådan beväpning aldrig får ske på kommunens eget initiativ utan ska vara föremål för godkännande av staten, enligt fastställda kriterier och under årlig omprövning.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen instämmer att skolan ska vara en trygg plats för elever och en frizon från kriminalitet. Tillsammans med regeringen har vi vidtagit en rad åtgärder för att stärka säkerheten i skolan. Efter skolattacken i Örebro har arbetet med Skolsäkerhetsutredningens förslag prioriterats ytterligare. Riksdagen har nyligen beslutat om nya lagändringar som bland annat innebär att alla skolor och förskolor ska ha en beredskapsplan och ett löpande beredskapsarbete för att hantera allvarliga våldssituationer, att obehöriga inte får vistas på skolområdet, att rektorer åläggs att polisanmäla brottsliga handlingar i samband med skolverksamheten och att rektorer får möjlighet att besluta om väskkontroller för att motverka ordningsstörningar och öka säkerheten.

Utöver detta har det fattats beslut om ändringar i alla läroplaner för att stärka skolans arbete med att förmedla och förankra respekten för lagar och regler. Vi satsar även på skolsociala team, akutskolor för stökiga elever, fler speciallärare och mindre undervisningsgrupper för att skapa tryggare miljöer och förebygga rekrytering till kriminalitet. Sverigedemokraterna vill dessutom införa särskilda pliktskolor för elever som utgör fara för andra elever eller skolpersonal, där fokus ska ligga på disciplin och fostran.

Att öppna upp för beväpnade vakter på skolor är däremot fel väg att gå och dessutom ett resultat av att skolan resignerat. Det är betydligt bättre att fullt ut genomföra vår politik. Då behövs inga beväpnade vakter.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att avslå motionen

UTB07 - SFI

Motionär:

Bo Ammer (104244 - bo.ammer@sd.se)

Motionsmotivering:

Det kommer ideliga rapporter om att alltför många hoppar av SFI-utbildningen i förtid. I en debatt i Örebro kommunfullmäktige försvarade sig ansvarigt kommunalråd med att först förneka att det fanns någon sådan statistik, för att sedan, när statistiken hade

presenterats, hävda att man i Örebro prioriterade att ordna jobb åt SFI eleverna vilket uppenbarligen både skulle förklara och motivera de förtida avhoppen, som även i Örebro varit alltför många. Tyvärr förefaller det som om detta inte är en lokal företeelse i Örebro, utan motsvarande trend synes förekomma runt om i hela vårt land.

Av egen erfarenhet inom vårdboenden och hemtjänst, har jag kunnat se att ett flertal ny-, vikarie- eller visstidsanställda har hämtats direkt från SFI för att klara bemanningsproblemen inom den kommunala omsorgen. Jag har full förståelse för att det kan finnas problem med att uppnå önskad bemanning, då denna typ av arbeten enligt uppgift inte är tillräckligt lockande för arbetssökande via arbetsförmedlingen. Märkligt i sig då det enligt arbetslöshetsstatistiken torde finnas arbetssökande som mycket väl skulle kunna arbeta med människor inom omsorgen. Dessutom torde inte ett ensamt språkbevis utgöra kompetens för ett vårdarbete. Även utdrag från belastningsregister bör kunna presenteras.

Problemet med att hämta personalen som inte är färdigutbildad inom SFI drabbar så småningom våra äldre och vårdbehövande. Språkförbistring skapar problem som absolut kan försvåra hälsoläget för de s k brukarna.

Att jag även fått höra nedsättande och ifrågasättande kommentarer om kvaliteten inom SFI är naturligtvis också en allvarlig iakttagelse.

Det har kommit till min kännedom att regeringen har en pågående remiss om skärpta krav för SFI. Inte desto mindre vill jag via denna motion påtala vad partiet torde prioritera vid ett eventuellt kommande lagförslag.

Förslag till beslut:

Sammantaget vill jag därför föreslå:

att tillskapa ett regelverk som kräver ett godkänt intyg ifrån SFI innan man kan placeras i arbete inom offentliga omsorgsboenden.

samt

att med ett sådant godkännande skall SFI eleven anmälas som arbetssökande till arbetsförmedlingen och i konkurrens med andra söka lediga arbeten

samt

att verka för att SFI utbildning erhåller godtagbar kvalitet.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen instämmer i att goda språkkunskaper i svenska är en förutsättning både för att kunna etablera sig på arbetsmarknaden och för att äldreomsorgen ska vara trygg och säker för de äldre. Bristande språkförståelse hos omsorgspersonal riskerar att äventyra såväl patientsäkerheten som de äldres möjlighet att själva påverka sin vardag.

Utbildningsdepartementet har remitterat ett förslag om skärpta krav inom SFI, där rätten att delta begränsas till tre år för att öka genomströmningen och säkerställa kvalitet. Samtidigt har en särskild utredning tillsatts för att ta fram förslag på språkkrav för personal inom äldreomsorgen. Utredningen ska analysera vilken nivå av språkkunskaper som är lämplig för undersköterskor, vårdbiträden och andra yrkesgrupper i omsorgen, samt vilka konsekvenser sådana krav får för kompetensförsörjningen.

Partistyrelsen anser därför att förslagen redan hanteras genom pågående reformer.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad

UTB08 - För fler sammanhållna F–9-skolor

Motionär:

Carita Boulwén (75072 - carita.boulwen@sd.se)

Motionsmotivering:

Sveriges elever förtjänar en trygg, sammanhållen och kunskapsfokuserad skolgång, där varje barn ges bästa möjliga förutsättningar att lyckas. Tyvärr skapar dagens splittrade skolstruktur, där elever ofta byter skola flera gånger (t.ex. mellan F–3, 4–6 och 7–9), onödig oro, otrygghet och pedagogiska avbrott.

Sverigedemokraterna har alltid värnat trygghet och tydliga strukturer i skolan. Ett konkret steg i den riktningen är att fler skolor bör organiseras som sammanhållna F–9-enheter (åk 0–9). Det innebär att elever kan gå kvar i samma skola hela sin grundskoletid, från första skoldagen till sista, med kontinuitet i både undervisning och relationer.

Fler F–9-skolor ger flera viktiga fördelar:

- Trygghet och stabilitet: Elever slipper onödiga övergångar och får bygga långvariga relationer till lärare och kamrater.

- Pedagogisk kontinuitet: Lärare får bättre överblick och kan samverka över åldersgränser, vilket stärker kvaliteten i undervisningen.

-Tidiga insatser blir mer effektiva: Elevhälsa och särskilt stöd kan planeras långsiktigt inom samma organisation.

-Stärkt skolgemenskap: I en F–9-skola växer barn och ungdomar tillsammans i en naturlig social miljö. Yngre barn får förebilder och äldre elever får lära sig att ta ansvar och samarbeta över åldersgränser. Detta bygger ömsesidig respekt och minskar den oro som ofta uppstår när elever byter till högstadiet och möter en ny skolmiljö med äldre elever de kanske aldrig tidigare träffat.

Det är tydligt att sammanhållna skolor främjar både trygghet och kunskap, två kärnvärden i Sverigedemokratisk skolpolitik.

Förslag till beslut:

Jag yrkar på att Sverigedemokraterna ska verka för att fler svenska skolor organiseras som sammanhållna F–9-enheter (åk 0–9), med syftet att öka tryggheten, främja åldersöverskridande gemenskap, stärka studieresultaten och skapa pedagogisk kontinuitet genom hela grundskoletiden.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens uppfattning om att elever förtjänar en trygg skolgång som främjar kunskap. Det finns både för- och nackdelar som motionären lyfter fram avseende sammanhållna F–9-skolor. Vi har generellt varit positiva till mindre skolor, då

dessa skapar ökad trygghet för eleverna. Vi vill inte se en utveckling där små skolor tvingas läggas ner på grund av en politisk vision om storskaliga enheter. Det vore olyckligt, inte minst för landsbygden, där vi redan noterat sådana tendenser.

Samtidigt är det viktigt att understryka att frågan om skolornas organisationsform ytterst är en kommunal angelägenhet så länge skolan har et kommunalt huvudmannaskap. Kommunerna behöver ha frihet att anpassa sin skolstruktur efter lokala förutsättningar, som elevunderlag, geografi och resurser.

Tillsammans med regeringen har vi tagit flera initiativ för att stärka trygghet och kunskapsfokus i skolan, bland annat genom utredningar om studiero, stödinsatser och lärarens befogenheter. Mot denna bakgrund menar partistyrelsen att motionens syfte redan tillgodoses genom det reformarbete som nu pågår. Samtidigt vill vi gå längre och verka för att grundskolan ska ha staten som huvudman. På så sätt kan skolor få mer enhetliga förutsättningar i sin verksamhet och hålla en jämn och hög kvalitetsnivå över hela landet.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att avslå motionen

UTB09 - Betona vikten av lärares ämnesbehörighet

Motionär:

Ebba Leandersson (150324 - ebba.leandersson@sd.se)

Medmotionär(er):

Patrik Nyström 81392

Oscar Lundqvist 77817

Tom Persson 926337

Motionsmotivering:

Skolans huvudman är ansvarig för att skollagen och behörighetsförordningen följs. Statistik och sammanställningar över lärarnas behörighet bör utgå från ett elevperspektiv, där det redovisas hur stor andel av elevernas lärare som är utbildade och legitimerade i det specifika ämne som lärarna undervisar klassen i. Detta skulle ge en relevant bild av hur skollagen på respektive skola efterlevs.

Nuvarande statistik över lärarbehörigheten visar enbart hur stor andel av de anställda lärarna som på en viss skola innehar lärarlegitimation. Statistiken visar inte om lärarna är utbildade och legitimerade i de specifika ämnen som de undervisar i. Det förekommer att en lärare som är utbildad och legitimerad i två ämnen (t ex historia och religion) undervisar i flera, eller helt andra ämnen (t ex engelska), än vad läraren är utbildad i. Nuvarande statistik är därför otillräcklig.

Enligt skollagen (2010:800) och behörighetsförordningen (2011:326) är en lärare behörig enbart i vissa ämnen. Exempelvis gäller att en lärare som innehar lärarlegitimation och är behörig enbart i matematik inte får undervisa i samhällskunskap. Detta framkommer i Förordning (2011:326) 1 kap. 3, 6, 8 § om behörighet och legitimation för lärare och förskollärare; ”En lärare som avses i första stycket är endast behörig att undervisa i det eller de ämnen som omfattas av lärarens examen”. I samma förordning föreskrivs det att detta även framgår i legitimationen; ”På legitimationen ska det anges i vilken eller vilka skolformer eller fritidshem, årskurser eller motsvarande, ämnen eller ämnesområden, som läraren eller förskolläraren är behörig att undervisa i”.

Enligt Skollagen (2010:800) 2 kap. 13§ är det huvudmannen som är ansvarig för att bestämmelserna följs. Därför är det viktigt att huvudmannen har vetskap om hur stor andel ämnesbehöriga lärare som varje klass har i respektive ämne. Då betydelsen av behöriga lärare är väl belagd, bl.a. i Skolinspektionens "Tematisk kvalitetsgranskning 2022" (SI 2019:5786), är det av vikt att det finns tillgång till en rättvisande bild av hur stor andel av lektionerna som bedrivs av behöriga lärare.

I dagens läge väljer dock många huvudmän att inte föra sådan statistik. Det behöver därför förtydligas och bli tvingande för huvudmännen att göra sådana sammanställningar. Det ska rapporteras in till Skolverket, istället eller utöver den statistik som skolorna måste rapportera in i nuläget.

Skolinspektionen observerar samband mellan andel behöriga lärare och hög kvalitet. Det torde vara självklart för de flesta att en lärare som själv inte är utbildad i exempelvis fysik har sämre förutsättningar att undervisa, utmana och entusiasmera eleverna med samma kvalitet som en fysiklärare med egna goda ämneskunskaper har.

Tillgänglig statistik tar alltså inte hänsyn till att legitimerade lärare undervisar i fler ämnen än vad deras legitimation omfattar. För att huvudmannen ska få en mer rättvisande bild av nuläge och utveckling när det gäller tillsättningar av tjänster, tjänstefördelning samt schemaläggning är det viktigt att inkludera även vilka ämnen som lärarna är behöriga i. Det borde vara ett viktigt led i att höja skolresultaten. Nedan syns ett exempel på hur statistiken kan utformas.

(Tabell som inte kan bifogas i formuläret)

I ovanstående exempel innehar 73% av lärarna på skolan legitimation, vilket är den typ av statistik som finns tillgänglig i nuläget. Med den aktuella lärargruppens tjänstefördelning är den totala andelen ämnen vars lektioner utförs av behöriga lärare bara 55%. För vissa klasser i exemplet är motsvarande siffra endast ca 38% medan en klass har ca 77%. Detta kommer inte fram med nuvarande statistik.

Eftersom det ofta är dyrare att anställa behöriga lärare bör statsbidragen som tilldelas skolorna baseras på andelen legitimerade lärare och att lärarna undervisar i de ämnen som de är behöriga i. De skolor som väljer att använda outbildad personal och/eller legitimerade lärare som saknar behörighet i ämnet de undervisar i bör få sänkt skolpeng och sänkta riktade statsbidrag. Att anpassa statsbidragen efter hur väl huvudmännen följer skollagen vore en tydlig markering och ett bra styrmedel.

Förslag till beslut:

- att Sverigedemokraterna verkar för att skolornas huvudmän ska rapportera lärarnas behörighet så som behörigheten definieras enligt skollagen (2010:800) och behörighetsförordningen (2011:326) till Skolverket

- att Sverigedemokraterna verkar för att andelen behöriga lärare för respektive ämne påverkar statsbidrag som tilldelas skolan.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens problembeskrivning om att statistiken över lärarbehörighet i dag inte alltid ger en rättvisande bild. Att redovisningen endast visar hur många lärare som har legitimation, men inte om de undervisar i de ämnen de faktiskt är behöriga i, innebär en brist. Vi ser också att behöriga lärare är avgörande för kvaliteten i undervisningen.

Samtidigt menar partistyrelsen att det långsiktigt viktigaste steget är att säkerställa en likvärdig skola i hela landet. För oss är vägen framåt därför att staten tar över som huvudman för grundskolan. Med ett statligt huvudmannaskap kan alla skolor få mer

enhetliga förutsättningar och en hög och jämn kvalitetsnivå, även när det gäller lärarbehörighet.

Frågan om att koppla statsbidrag till andelen behöriga lärare menar vi är fel och något som kommer att drabba eleverna på en skola som av någon anledning har svårt att hitta behöriga lärare. Då anser vi det är bättre att finna nya vägar för obehöriga lärare att bli behöriga.

Mot den bakgrunden anser vi att motionens intentioner delvis redan är omhändertagna genom pågående reformer och vårt arbete för ett återförstatligande av skolan.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att bifalla att-sats 1 samt

att avslå att-sats 2.

UTB10 - Inför minimikrav på läromedel i skolor

Motionär:

Ebba Leandersson (150324 - ebba.leandersson@sd.se)

Medmotionär(er):

Tom Persson 926337

Patrik Nyström 81392

Oscar Lundqvist 77817

Bo Ammer 104244

Motionsmotivering:

Inom de kommande åren behövs tusentals nya forskarutbildade och högskoleutbildade med naturvetenskaplig kompetens. Behoven ser inte ut att avta på längre sikt. Det har blivit allt svårare för företagen att hitta den kompetens de behöver. Sju av tio kemirelaterade industrier uppger att de har svårt att rekrytera rätt kompetenser.

För att Sverige ska kunna konkurrera som innovativ industrination även i framtiden krävs att fler elever väljer naturvetenskapliga och tekniska utbildningar. Dessvärre visar undersökningar att elevernas intresse och självförtroende i dessa ämne minskar redan i grundskolan.

Socioekonomiska faktorer spelar en allt större roll för elevernas resultat, vilket indikerar att skolan har svårt att kompensera för olika förutsättningar. Det konstaterar Skolverket när de analyserar resultaten från TIMSS 2023. Det varierar stort mellan olika skolor vilka möjligheter och resurser som står till buds i undervisningen. Ju mer resurskrävande ett ämne är desto större blir skillnaderna mellan en skola vars huvudman satsar på skolan och huvudmän som inte gör det. De naturvetenskapliga ämnena drabbas ofta hårt.

I kursplanerna för naturvetenskapliga ämnen krävs laborationer för att eleverna ska kunna uppfylla kunskapskraven samt för att öka intresset för ämnesområdet. Tyvärr sänks kvaliteten på undervisningen på grund av brist på ändamålsenliga lokaler, utrustning samt storleken på elevgrupperna.

Under 2024 genomfördes en undersökning på uppdrag av IKEM där de undersökte lärarnas perspektiv på kemiundervisningen. Det framkom att kemilärare i grundskolan anser att laborationer är det enskilt viktigaste verktyget för att stimulera elevernas intresse för kemi.

Möjligheten att uppleva är självklart mer betydelsefullt för att öka elevernas intresse än till exempel filmer. De hinder som naturvetenskapliga lärare ser i sin undervisning är

framför allt bristfällig tillgång till material samt laborationssalar. Lärarna beskriver att det saknas resurser för att bedriva en stimulerande undervisning.

Resurserna omfattar kemikalier, labbutrustning och dragskåp samt laborationssalar. Dessutom har lärare uppgett att stora elevgrupper gör det svårt att genomföra laborationerna effektivt. De anger även tidsbrist för laborationer, kursplanens omfattning, säkerhetsfrågor och kompetens som strukturella hinder för undervisningen.

Det är uppenbart att inte alla huvudmän tar sitt ansvar när det gäller elevgruppstorlekar, undervisningslokaler, laborationsutrustning och läromedel. Därför är det nödvändigt att sätta upp specifika krav för huvudmännen att följa.

Listor på lägsta krav på utrustning, läromedel, maxstorlek på elevgrupper, minimikrav på laborationssalar för respektive ämne bör sammanställas och lagkrav ska införas på att de följs. Det kan liknas vid de litteraturlistor som redan har införts.

Statsbidrag bör användas som styrmedel för att kraven ska följas, t ex genom att minska bidragen till skolor som inte följer kraven eller att införa riktade statsbidrag.

Förslag till beslut:

- att Sverigedemokraterna verkar för att specifika tvingande krav på elevgruppstorlekar, undervisningslokaler, laborationsutrustning och övriga läromedel fastställs för varje ämne

- att Sverigedemokraterna verkar för att statsbidrag ska användas som styrmedel för att påverka skolornas huvudmän att följa de fastställda kraven för elevgruppstorlekar, undervisningslokaler, laborationsutrustning och övriga läromedel.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens uppfattning om att kvaliteten i de naturvetenskapliga ämnena är avgörande för att Sverige ska kunna möta framtidens behov av kompetens inom forskning och industri.

Samtidigt menar partistyrelsen att orsaken inte främst ligger i avsaknaden av nationella detaljkrav, utan i den splittrade ansvarsfördelningen efter skolans kommunalisering. Kommuner prioriterar olika, vilket leder till stora skillnader mellan skolor i hela landet. För oss är lösningen därför inte fler riktade statsbidrag eller nya regelverk, utan att grundskolan åter får staten som huvudman.

Med ett statligt huvudmannaskap kan alla skolor ges mer enhetliga förutsättningar och en hög, jämn kvalitetsnivå, även när det gäller elevgruppernas storlek, undervisningslokaler, laborationsutrustning och läromedel. Det är först då vi på riktigt kan säkerställa att alla elever, oavsett bakgrund eller bostadsort, får en likvärdig och kunskapsfokuserad undervisning i de naturvetenskapliga ämnena.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att avslå motionen

UTB11 - Lagstadga barngruppstorlekar och personaltäthet i förskolorna

Motionär:

Ebba Leandersson (150324 - ebba.leandersson@sd.se)

Medmotionär(er):

Patrik Nyström 81392

Motionsmotivering:

Skolverket anger att barngrupperna i förskolan ska ha en lämplig sammansättning och storlek. Barnen ska även i övrigt erbjudas en god miljö och det är huvudmannen som ansvarar för detta.

Hur många barn en avdelning i förskolan får bestå av är inte exakt reglerat, men Skolverket poängterar att det är viktigt att det inte blir för många relationer för barnen att förhålla sig till under en dag. Som riktmärke rekommenderar Skolverket 6–12 barn per barngrupp för barn i åldern 1–3 år. För barn i åldern 4–5 år är riktmärket 9–15 barn per barngrupp.

År 2024 var över hälften av alla barngrupper för stora sett till Skolverkets riktlinjer. Skolverkets siffror visar att det blev värre sedan året innan, med en ökning från 54 till 54,8 procent på nationell nivå.

Det är dessutom stora regionala skillnader. Det finns flera kommuner där i stort sett alla barngrupper är för stora och det finns kommuner där knappt några alls är det, vilket innebär att det inte blir likvärdigt. Det är alltså uppenbart att Skolverkets riktlinjer inte följs och skarpare styrning krävs.

Det är heller inte reglerat vilken personaltäthet som förskolan måste ha. Hur många som arbetar i förskolan är viktigt för kvaliteten, eftersom personaltätheten dels påverkar omsorgen, dels samspelet och kommunikationen mellan barn och personal. Personaltätheten varierar även den mellan olika huvudmän, vilket så klart ger en ojämlikhet mellan olika förskolor och olika delar av landet. Därför behövs det skarpare styrning även när det gäller personaltätheten.

Förslag till beslut:

- att Sverigedemokraterna verkar för att ett maxtak för barngruppernas storlek i förskolan blir lagstadgad

- att Sverigedemokraterna verkar för att en miniminivå på personaltäthet inom förskolan blir lagstadgad

- att Sverigedemokraterna verkar för att statsbidrag ska användas som styrmedel för att påverka förskolornas huvudmän att följa de riktlinjer och lagar som finns.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen ser också problemet i att många barngrupper i Sverige är större än Skolverkets riktmärken och att personaltätheten varierar kraftigt mellan kommuner och huvudmän. Detta leder till ojämlikhet i förskolan och riskerar att påverka barnens utveckling negativt.

I dag finns varken lagstadgade gränser för barngruppernas storlek eller för personaltäthet. Skolverket har riktmärken, men de är inte bindande. I Norge har man infört en lagstadgad bemanningsnorm som innebär högst tre barn per vuxen i småbarnsgrupper och högst sex barn per vuxen i grupper med äldre barn.

Partistyrelsen anser därför att regeringen borde överväga att tillsätta en utredning som analyserar förutsättningarna för att införa en liknande bemanningsnorm i Sverige. En sådan utredning behöver också väga in hur detta påverkar kompetensförsörjningen, ekonomin och likvärdigheten mellan olika kommuner.

Mot den bakgrunden anser partistyrelsen att motionens intentioner delvis är tillgodosedda genom vårt arbete för en ökad nationell styrning av förskolan, men att frågan om ett lagstadgat maxtak för barngrupper och miniminivå för personaltäthet först måste utredas grundligt.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad

UTB12 - Avskaffa elevlett inflytande i undervisningen – stärk lärarens roll

Motionär:

Emelie Wassermann (119373 - emelie.wassermann@sd.se)

Motionsmotivering:

Svensk skola befinner sig i en allvarlig kunskapskris. Internationella mätningar visar sjunkande resultat inom centrala ämnen som matematik, läsförståelse och naturvetenskap. Samtidigt har ett pedagogiskt ideal vuxit fram där elever förväntas ta ett allt större ansvar för sitt eget lärande, trots att de varken har mognaden eller kunskapsunderlaget att själva styra över undervisningen.

Elevinflytande har blivit ett självändamål i skolan, på bekostnad av struktur, tydliga förväntningar och lärarledd undervisning. Detta är en utveckling som behöver bromsas.

Forskning visar att det är just lärarledd undervisning – med tydliga mål, tydliga ramar och aktivt ledarskap – som ger bäst resultat för eleverna, särskilt för dem som inte får stöd hemifrån samt elever med NPF.

Det är inte rimligt att unga elever själva ska styra undervisningens upplägg eller innehåll. Det skapar ojämlikhet, gynnar de redan starka och lämnar de svagaste bakom.

Skolan ska vara en kunskapsinstitution, inte ett experiment i självorganiserat lärande.

I dag stipulerar skollagen att eleverna ska ha inflytande över utbildningen (Skollagen 2010:800, 4 kap. 9 §). Denna formulering måste omarbetas. Lärarens auktoritet och yrkeskunnande ska vara vägledande för hur undervisningen bedrivs. Elevinflytande ska istället koncentreras till frågor som rör trygghet, trivsel och den sociala arbetsmiljön – inte undervisningens innehåll.

Genom att ändra skollagen och ta bort det elevledda inflytandet i undervisningen kan vi återupprätta lärarrollen och lägga grunden för ett skolväsende som fokuserar på kunskap.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna verkar för att ändra skollagen så att elevlett inflytande över undervisningens innehåll och upplägg tas bort, och att lärarens ansvar för undervisningens utformning tydliggörs ytterligare.

Partistyrelsens yttrande:

Precis som motionären beskriver har det länge funnits en problematik i skollagen och läroplanerna där både elever och vårdnadshavare ges långtgående inflytande över undervisningens utformning. Detta riskerar att begränsa lärarens professionella mandat

och skapa otydlighet om ansvaret för undervisningen. I såväl utredningen för trygghet och studiero samt läroplansutredningen föreslås en uppgörelse med detta synsätt. Sverigedemokraterna driver således redan den fråga som efterfrågas av motionären.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad.

UTB13 - Stärk användningen av fysiska läromedel i svensk skola

Motionär:

Emelie Wassermann (119373 - emelie.wassermann@sd.se)

Motionsmotivering:

Digitalisering har kommit att prägla stora delar av den svenska skolan. Trots att digitala verktyg kan vara ett värdefullt komplement, finns det starka skäl att återupprätta det fysiska läromedlets ställning.

Allt fler skolor har övergått till digitala plattformar som huvudsaklig källa till information, vilket har lett till att elever ofta saknar läroböcker i exempelvis matematik, historia och samhällskunskap. Detta påverkar både koncentration, inlärning och läsförståelse negativt.

Forskning visar att elever som lär sig via tryckta läromedel ofta får djupare förståelse för innehållet, minns mer av det de läser och lättare kan orientera sig i texten. Det finns även studier som visar att elever generellt presterar bättre vid läsförståelsetester när de läser tryckt material jämfört med digitalt. Den fysiska boken erbjuder en överblick och struktur som digitala skärmar ofta saknar.

Det finns även en arbetsmiljöaspekt. Längre skärmtid i skolan ökar risken för trötta ögon, huvudvärk och koncentrationssvårigheter. Fysiska läromedel hjälper till att variera arbetsformerna, minska den totala skärmtiden och bidrar till ökad studiero i klassrummet.

Ett annat växande problem är att elever som arbetar vid dator lätt distraheras av annat innehåll än skolarbete. Många elever använder skoldatorer till att spela spel, titta på videor eller surfa på internet under lektionstid. Detta underminerar undervisningen, splittrar uppmärksamheten och leder till att värdefull undervisningstid går förlorad. Med fysiska läromedel försvinner dessa distraktioner, vilket bidrar till ett mer fokuserat och lärandeinriktat klassrumsklimat.

Skollagen (2010:800) slår fast i 1 kap. 4 § att undervisningen ska vila på vetenskaplig grund och beprövad erfarenhet. Den pedagogiska nyttan av fysiska läromedel är väl belagd och har lång beprövad användning i den svenska skolan. I 10 kap. 10 § anges även att elever ska ha tillgång till böcker och andra läromedel. Detta måste tolkas som mer än digital tillgång via skärm.

Läroplanen (Lgr22) betonar vidare att eleverna ska ges möjlighet att utveckla ett kritiskt förhållningssätt, förmåga till fördjupning och struktur – något som förutsätter ett läromedel som tillåter överblick och upprepning, vilket fysiska böcker gör bättre än skärmar.

Det är därför hög tid att vi i lagstiftning och läroplan tydliggör att alla elever ska ha tillgång till fysiska läromedel – inte som ett undantag, utan som en självklar del av en kunskapsorienterad undervisning.

Förslag till beslut:

Med hänvisning till ovanstående föreslår jag ATT Sverigedemokraterna verkar för förslag till ändringar i skollagen och läroplanen som tydliggör vikten av fysiska läromedel och säkerställer att alla elever har tillgång till fysiska böcker i alla ämnen.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar problembeskrivningen och vikten av fysiska läromedel. Digitaliseringen av skolan har gått för snabbt och till stora delar skett utan hänsyn till barns kognitiva utveckling eller beprövade metoder för lärande.

Tillsammans med regeringen har vi tagit flera viktiga steg i den riktning motionären efterfrågar. Från och med den 1 juli 2024 gäller lagändringar som definierar begreppen lärobok, läromedel och läroverktyg i skollagen och som stärker elevers rätt till läromedel. Vidare har beslut fattats om lagändringar som trädde i kraft den 1 juli 2025, vilket innebär att skolor som huvudregel ska ha tillgång till ett skolbibliotek på den egna skolan.

Utöver detta satsades över en halv miljard kronor i budgetpropositionen för 2025 på att köpa in riktiga läroböcker till skolorna. Det markerar en tydlig återgång till en kunskapsskola där undervisningen vilar på vetenskaplig grund och beprövad erfarenhet. Vidare anser partistyrelsen att det bör övervägas att ta fram nationella riktlinjer för digitalisering och datoranvändning.

Mot denna bakgrund anser partistyrelsen att motionen därmed är besvarad.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad.

UTB14 - Tillåt skoluniform i svensk skola – ändra skollagen

Motionär:

Emelie Wassermann (119373 - emelie.wassermann@sd.se)

Motionsmotivering:

Svensk skola präglas i dag av växande klyftor och bristande studiero. En åtgärd som visat sig verkningsfull i flera andra länder är införandet av skoluniform. Skoluniformen bidrar till ökad ordning, minskar statusmarkörer och klädhets, och stärker känslan av gemenskap och tillhörighet. Forskning visar dessutom att skoluniform kan ha positiv påverkan på både disciplin och studieresultat.

I Sverige finns dock juridiska hinder för att införa skoluniform. Enligt Skollagen (2010:800) 1 kap. 5 § ska utbildningen vara likvärdig och främja alla elevers utveckling och lärande. Den ska också vila på demokratins grund, vilket har tolkats som att tvingande klädregler strider mot individens frihet. Detta synsätt har inneburit att skolor i praktiken inte kan införa skoluniform, även om såväl skolledning, personal och föräldrar önskar det.

Detta är olyckligt. Skoluniform handlar inte om tvång, utan om att skapa en neutral och trygg skolmiljö där fokus ligger på kunskap – inte kläder. Det handlar också om att minska den ekonomiska pressen på familjer att köpa dyra märkeskläder för att barnen ska passa in.

En lagändring bör tydligt tillåta skolor att införa skoluniform, så länge det sker på ett rättssäkert sätt och med hänsyn till barns och ungas integritet. Det bör även klargöras att införandet av skoluniform kan anses förenligt med skollagens grundläggande principer, inklusive barns rätt till inflytande och individanpassning.

Om vi menar allvar med att återupprätta studiero, jämlikhet och respekt i skolan, måste vi ge skolorna möjlighet att själva pröva verktyg som skoluniform.

Förslag till beslut:

Med hänvisning till ovanstående föreslår jag ATT Sverigedemokraterna verkar för att ändra skollagen så att det möjliggörs för skolor att införa skoluniform.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar uppfattningen att enhetlig klädsel kan bidra till trygghet och gemenskap. Detta bör dock införas på frivillig basis, där både kommunala och fristående skolor ges samma möjlighet. Vi driver därför redan frågan om att göra nödvändiga ändringar i skollagen.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad

UTB15 - Återupprätta handskriftens roll i skolan

Motionär:

Emelie Wassermann (119373 - emelie.wassermann@sd.se)

Motionsmotivering:

Det svenska skolsystemet har under senare år präglats av en omfattande digitalisering. Även om digitala verktyg har sin plats i undervisningen finns det skäl att ifrågasätta den utveckling där handskrift gradvis får stå tillbaka för tangentbordsbaserat skrivande. Forskning visar nämligen att förmågan att skriva för hand är direkt kopplad till barns språkutveckling, läsförståelse, minnesförmåga och kognitiva utveckling.

Studier från bland annat Norge, USA och Frankrike har visat att barn som lär sig skriva för hand får bättre förståelse för bokstävernas form och ljud, minns ord bättre och utvecklar en djupare förståelse för det skrivna språket. Handskrift aktiverar även fler delar av hjärnan än digitalt skrivande, vilket gör att inlärningen blir mer effektiv och långsiktig.

Trots detta tycks handskrift ha fått en alltmer undanskymd roll i svensk skola. Det är inte ovanligt att elever redan i lågstadiet skriver majoriteten av sina texter på platta eller dator. Denna utveckling riskerar att underminera deras förmåga att utveckla ett funktionellt skriftspråk.

Skollagen (2010:800) slår i 1 kap. 4 § fast att utbildningen ska vila på vetenskaplig grund och beprövad erfarenhet. Det är tydligt att undervisning i handskrift uppfyller detta krav. I läroplanen för grundskolan (Lgr22) anges vidare att elever i svenska ska utveckla "förmåga att formulera sig och kommunicera i tal och skrift" samt "förmåga att läsa och analysera texter". För att uppnå detta krävs en solid grund i skriftens motorik, något som handskrift i högre grad än digitala hjälpmedel bidrar till.

Det är därför hög tid att tydligt markera handskriftens betydelse i lagstiftning och styrdokument. Undervisning i handskrift bör vara en självklar del av svensk grundskola – inte bara som ett inslag i lågstadiet, utan som en återkommande färdighet som tränas och utvecklas genom hela skolgången.

Förslag till beslut:

Med hänvisning till ovanstående föreslår jag ATT Sverigedemokraterna verkar för att stärka undervisningen i handskrift i grundskolan samt att detta förtydligas i skollagen och läroplanen.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen instämmer i att digitaliseringsivern i svensk skola har haft förödande konsekvenser för barns läs- och skrivförmåga. Sverigedemokraterna har tillsammans med övriga Tidöpartier utrett frågan om en ny läroplan, i vilken just den tidiga läs- och

skrivfärdigheten lyfts fram. Ett beslut om ny läroplan enligt utredningens förslag kommer inom kort. Motionärens önskemål är således uppfyllda.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad.

UTB16 - Verklighetsförankrad forskning av skolresultat.

Motionär:

Ernst Torin Mattias Gustafsson (58447 - mattias.gustafsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Pojkar presterar allt sämre i skolan jämfört med flickor. De har oftare ett problematiskt beteende, är bråkiga och utåtagerande. Att pojkar hänger efter eller faller ut av skolan blir gärna presenterat som ett nytt problem, uppstått samtidigt som att flickors rättigheter och möjligheter har stärkts.

Ser man historiskt på det, har bekymmer med ”problempojkar” alltid existerat. De som inte tillpassat sig samhällets normer, utan är olydiga, skapar oordning och blir kriminella.

Nu har pojkproblemet i allt större grad blivit politik, ett problem vi som samhälle aktivt måste göra något åt för att lösa.

Men, i de försök man gjort till utredningar och lösningar, är dem baserade på feministisk forskning. Där utgångspunkten är ”En orättfärdig könsordning och undertryckande könsideologier kan förklara problemen och den vidriga kulturen. Sättet pojkar lär sig bli män på går stick i stäv med det vi vill se i gemenskapen”. Att även om pojkar gör det dåligare i skolan, även om de faller ifrån är det fortfarande pojkarna som dominerar i skolan. Patriarkatet slår igenom. Nya över- och underordningsformer uppstår under jämställdhetsideologin, nåt som gör att män upprätthåller makten i samhället. De att pojkar inte passar in i skolan, har att göra med en pojk-och manskultur som är knuten till en form av hegemonisk maskulinitet.”

Detta påverkar uppenbart verklighetsförståelsen och vilka åtgärder som föreslås, också då vidare den offentliga politiken.

Snarare borde man i större grad förklara könskillnader i skolprestation, med skillnader i kognitiva färdigheter, biologiska skillnader, familjeförhållanden, förskola, skola och arbetsmarknad.

Istället för en sammansättning av jämställdhets- och genusbyråkrater, feministiska teoretiker och litteraturvetare i utredningsgrupperna. Borde istället medicinare, psykologer, ekonomer och samhällsvetare ha en central plats.

Förslag till beslut:

att: Sverigedemokraterna i Riksdagen tillser att utredning av skillnaden mellan pojkar och flickors skolresultat, i motionens intention, sammansätts av forskare som fokuserar på exempelvis skillnader i kognitiva färdigheter, biologiska skillnader, familjeförhållanden, förskola, skola och arbetsmarknad. Såsom medicinare, psykologer, ekonomer och samhällsvetare.

att: Sverigedemokraterna i riksdagen tillser att utredningsgrupper vid alla utredningar, sammansätts av forskare med rätt kompetens och relevant kunskap för ändamålet.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens uppfattning om att genusforskning och feministiska teorier har haft ett alldeles för stort inflytande över såväl undervisningsmetoder som skolforskning. Just därför har vi sett till att en ny läroplan för grundskolan kommer till stånd och som kommer att göra upp med detta vänsterflum. Vad gäller skillnader i pojkars och flickors studieresultat finns det emellertid omfattande forskning som inte grundar sig i dessa marxistiska teorier och som just bygger på de parametrar som motionären anger. Således finns ingen anledning för Sverigedemokraterna att initiera en utredning om detta. Vad gäller sammansättningen av utredningsgrupper är det något som är förbehållet varje enskild regering och vår policy är redan att utredare ska ha rätt kompetens och relevant kunskap för ändamålet.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att avslå att- sats 1

att anse att-sats 2 besvarad.

UTB17 - Inför självförsvarskurser i idrottsundervisningen

Motionär:

Gabriella Eriksson (133705 - gabriella.eriksson@sd.se)

Motionsmotivering:

Många unga, framför allt flickor men också pojkar, känner sig otrygga i sin vardag. Det kan handla om vägen till skolan, om kvällar på fritiden, eller om den egna skolmiljön. Förnedringsrån, övergrepp, trakasserier och hot är inte undantag längre. Många barn och ungdomar bär på en konstant vaksamhet där vissa planerar till och med hur de går hem, vilka kläder de har på sig, om de vågar ta cykelvägen eller inte.

Samtidigt är det just skolan som har ett av samhällets allra tydligaste uppdrag att arbeta för barns fysiska och psykiska välmående. Det är där vi ska bygga både kunskap, självkänsla och trygghet.

Att införa självförsvar som en naturlig del av idrottsundervisningen är att ge eleven kunskap och verktyg att hantera svåra situationer. Självförsvar handlar inte bara om att kunna slå sig fri utan det handlar om att lära sig läsa av omgivningen, känna sina egna gränser, förstå vad som är lagligt, och att kunna undvika farliga situationer. Det handlar om att träna mentalt mod, fysisk kontroll och tydlig kommunikation. Självförsvar bygger inre styrka, inte bara muskler. Konsten att kunna självförsvar är en konkret livskunskap som både stärker kroppen och självbilden.

Det finns olika kommuner och föreningar arbetar med detta i mindre skala, men det räcker inte. Det ska inte vara upp till varje enskild skola, lärare eller förälder att barnen får tillgång till den här kunskapen. Därför borde grundläggande självförsvarskunskap införas som en schemalagd del av idrottsundervisningen, anpassad efter ålder och mognad.

Undervisningen bör genomföras i samarbete med legitimerade och licensierade instruktörer, och ha fokus på icke-våldsbaserade tekniker, ökad kroppsmedvetenhet, gränssättning, nödvärnsrätt, samt på att utveckla trygghet snarare än konfrontation.

Vi lär barn att simma för att inte drunkna. Därför borde vi också lär dem grunderna i självförsvar, för att de inte ska tystna eller gå sönder.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraterna verkar för att en nationell utredning tillsätts för att införa grundläggande självförsvarskurser som en del av idrottsundervisningen i grundskolan

att detta ska vara en återkommande aktivitet under grundskoletiden

att undervisningen utformas i samarbete mellan idrottslärare och licensierade instruktörer, med fokus på icke-våldsbaserade metoder, trygghet, juridik och gränssättning

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen instämmer i att skolan har blivit en otrygg plats i takt med att kriminella gäng som en följd av massinvandringen alltför länge har fått härja fritt i samhället. Sverigedemokraterna har under innevarande mandatperiod varit drivande i att det genomförts omfattande reformer såväl vad gäller skolsäkerhet som det brottsbekämpande arbetet i stort. Att införa obligatoriska självförsvarskurser inom skolans ram ser vi däremot inte som en lösning på problemen, utan menar att fokus måste ligga på återvandring, brottsbekämpning och att farliga elever skiljs från övriga med hjälp av tillträdesförbud eller akutskolor.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att avslå motionen.

UTB18 - Inför visselblåsarfunktion för elever i skolan

Motionär:

Gabriella Eriksson (133705 - gabriella.eriksson@sd.se)

Motionsmotivering:

Vi har alla hört berättelserna om elever som har blivit utsatta för kränkningar, övergrepp eller trakasserier i skolan, men som inte blivit trodda eller tagna på allvar när de försökt slå larm. Istället för att få stöd har de bemötts med tystnad, skuld eller till och med motangrepp från skolledning eller personal. Det är fullständigt oacceptabelt.

Sedan några år tillbaka finns en visselblåsarlag som skyddar vuxna anställda inom offentlig verksamhet. Den ger möjlighet att anmäla allvarliga missförhållanden utan risk för repressalier. Skolan omfattas av lagen, men bara för de vuxna. Det är alltså vuxna som skyddas från vuxna. Men barnen, de som är mest utsatta, de som inte kan välja att lämna skolan, de som ofta saknar både röst och makt, står utan skydd.

Barn och unga har skolplikt. De måste vara i skolan varje dag, oavsett hur de mår eller hur de behandlas. Ändå saknas en tydlig, trygg och anonym väg för dem att larma när något allvarligt händer, särskilt när det är just vuxna i skolan som står för övertrampet. I en tid där vi pratar mycket om barns rättigheter är detta ett glapp som måste åtgärdas.

Det handlar om att skapa trygghet. Barn som utsätts för diskriminering, hot, kränkningar eller psykiska övergrepp – oavsett om det kommer från andra elever eller från personal – måste ha möjlighet att säga ifrån utan att behöva vara rädda för repressalier. Ingen ska behöva vara tyst för att inte bli ifrågasatt, hånad eller straffad.

Elever har också rätt att bli lyssnade på. Att veta att deras röst betyder något även när den är kritisk.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraterna verkar för att en särskild visselblåsarfunktion införs för elever i skolan, med möjlighet till anonym anmälan av allvarliga missförhållanden såsom kränkningar, hot, diskriminering eller övergrepp

att definitionen av ”missförhållande” anpassas till skolans verklighet, så att barns särskilda utsatthet beaktas när det gäller både psykiska och fysiska övertramp

att visselblåsarlagen utvidgas eller förtydligas så att även elever omfattas av skyddet när de anmäler missförhållanden i skolmiljön

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen instämmer i motionärens uppfattning om att kränkningar, övergrepp och trakasserier inte ska få förekomma i skolans värld. Just därför har Sverigedemokraterna tillsammans med övriga Tidöpartier genomfört flera reformer i syfte att stärka tryggheten och säkerheten på våra skolor. Det bör däremot understrykas att det är viktigt att begreppet kränkning inte reduceras till att handla om att en elev känner sig kränkt för att ha fått en tillsägelse eller blivit utkörd från klassrummet. Det finns många exempel på sådana situationer. Just därför menar vi att det finns en risk för att öppna upp för en visselblåsarfunktion som direkt vänder sig till eleverna. Detta skulle kunna leda fram till en rad okynnesanmälningar och därmed en omfattande administrativ börda för lärarna. Vi anser det är mer framgångsrikt att lagreglera krav på rektorer att anmäla brott, vilket vi också gjort inom ramen för Tidösamarbetet.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad.

UTB19 - Ordningsvakter i skolan

Motionär:

Gabriella Eriksson (133705 - gabriella.eriksson@sd.se)

Motionsmotivering:

I allt fler och fler skolor runt om i Sverige vittnar både elever och personal om en verklighet där tryggheten är satt ur spel. Det handlar inte längre bara om stökiga klassrum utan om hot, bespottning, fysiskt våld, förnedring och till och med kriminella handlingar riktade mot lärare. Lärare som får ta emot slag, hotas med strypgrepp eller får bilen vandaliserad på parkeringen. Situationen är oacceptabel, men ändå har samhället lämnat skolledningar utan verkliga verktyg för att hantera detta.

Att begära stöd från polis fungerar i teorin, men i praktiken saknas resurser och närvaro. Samtidigt behöver skolpersonal få möjlighet att arbeta tryggt utan att agera väktare. Det är här en väl reglerad närvaro av ordningsvakter skulle kunna fylla ett viktigt tomrum.

Sedan januari 2024 finns en uppdaterad ordningsvaktslag där det enligt § 3 är möjligt att ansöka om tillstånd att använda ordningsvakter i särskilda miljöer med behov av trygghet och ordningshållning. Det gäller redan idag för torg, resecentrum, centrumanläggningar, men inte för skolor, trots att behovet är lika stort, om inte större.

Antalet ärenden där kommuner sökt LOV § 3-tillstånd för olika områden har ökat stadigt, från 472 ärenden år 2016 till 534 bara några år senare. Men skolmiljön har aldrig varit ett självklart tillämpningsområde.

Att ha ordningsvakter synliga i skolan är inte en fråga om att skapa rädsla utan om att skapa respekt, lugn och ordning. Ungefär som att vi automatiskt slår ner blicken på hastighetsmätaren när vi ser en polisbil i backspegeln, fungerar ordningsvakter i praktiken avskräckande. De kan avstyra konflikter, förebygga bråk och skapa en tryggare miljö både för de elever som vill gå i skolan och för den personal som har rätt att känna sig trygg på sin arbetsplats. Det skapar trygghet, struktur och en viktig signal: I Sverige tolererar vi inte våld i klassrummet.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraterna verkar för att skolor med upprepade eller allvarliga ordningsproblem ska kunna ansöka om att klassas som särskilda trygghetszoner enligt ordningsvaktslagens § 3

att skolledning, efter dokumenterat behov, ges möjlighet att tillfälligt använda ordningsvakter för att återställa trygghet och studiero

att detta sker i nära samverkan med Polismyndigheten, socialtjänst och skolans personal utan onödiga administrativa hinder

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens uppfattning om att det är viktigt att sätta punkt för våldsamheterna i och omkring skolor. Just därför tillsatte Tidöpartierna den s.k. Skolsäkerhetsutredningen, som i mars 2024 kom med sitt delbetänkande *Skolor mot brott* (2024:17). Utredningens förslag har resulterat i en rad regleringar i syfte att stärka säkerheten på skolan, såsom förberedelser inför allvarliga situationer, beredskapsplaner, statsbidrag för t.ex. kameraövervakning och passersystem. I finansplanen i BP26 har Tidöpartierna dessutom enats kring att det ska vara möjligt att införa tillträdesförbud för särskilt farliga elever. Vidare har vi infört statsbidrag om 300 miljoner i syfte att stärka säkerheten på våra skolor. Sverigedemokraterna och regeringen har vidare infört möjlighet för polisen att inrätta så kallade säkerhetszoner under vissa bestämda förutsättningar. Detta sammantaget gör att motionärens förslag ligger i linje med den politik vi genomfört i Tidösamarbetet.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad.

UTB20 - Förbjud slöjan i svensk grund- och gymnasieskola

Motionär:

Håkan Lösnitz (72024 - hakan.losnitz@sd.se)

Medmotionär(er):

Pernilla Börjesson 103704

Johan Sösaeter Johansson 69105

Terje Skaarnes 83728

Motionsmotivering:

Sverige har proportionellt tagit emot alldeles för många asyl- och anhöriginvandring. I många fall från länder med för oss totalt främmande seder och traditioner. Då är det viktigt att vi inte tillåter att dåliga eller skadliga seder fortsatt får utövas även här i Sverige. Det får helt enkelt inte accepteras.

Idag särbehandlas många unga flickor genom att de till exempel tvingas använda slöja från tidig ålder. Att Sverige, som är ett av världens mest jämställda länder, tillåter detta är inte värdigt för ett land som under decennier kämpat för flickor och kvinnors rättigheter.

Vi Sverigedemokrater anser att barn och unga har rättigheter och detta bekräftas av FN:s barnkonvention. Låt därför alla barn som är i skolålder åtminstone har en fristad i skolan och där kan vara fria från dessa skadliga seder och traditioner.

Förslag till beslut:

att: Sverigedemokraterna aktivt driver frågan om ett slöjförbud i svensk grund- och gymnasieskola.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen instämmer i att slöjan är ett uttryck för förtryck och driver sedan länge kravet på att slöja inte ska tillåtas i vare sig förskola eller grundskola. Det finns dock fler aspekter av frågan som man behöver ta hänsyn till. Det faktum att myndighetsåldern inträder under gymnasietiden är problematiskt, eftersom ett sådant förbud skulle kunna leda till att somliga ungdomar då inte alls kommer att genomföra en gymnasieutbildning. En sådan ordning skulle kraftigt försvåra dessa ungdomars möjligheter att komma in på arbetsmarknaden.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad.

UTB21 - Gemensam klädkod i den svenska skolan

Motionär:

Håkan Lösnitz (72024 - hakan.losnitz@sd.se)

Medmotionär(er):

Pernilla Börjesson 103704

Motionsmotivering:

Idag har några av Sveriges mest populära och framgångsrika skolor en slags frivillig gemensam klädkod då det enligt lag inte är tillåtet att kräva detta. Den gemensamma klädkoden har varit starkt bidragande till både deras popularitet och goda skolresultat.

Ser vi oss runt om i världen så är det många av de länder som toppar listan över framgångsrika skolor och skolpolitik som har gemensam klädkod. Några av dessa är till exempel skolor i Singapore, Japan, Latinamerika, Storbritannien med flera.

En gemensam klädkod i den svenska skolan innebär inte att alla skolor måste ha samma klädkod utan alla elever på en skola har det. Det är snarare en fördel att olika skolor har olika klädkod för att öka känslan av tillhörighet, likt supportrar till olika idrottslag.

Fördelar:

-Minska mobbning

-Minska kostnader för föräldrar

-Ökad säkerhet på skolor, då man enkelt kan särskilja obehöriga

-Känsla av tillhörighet

-Minskad stöld-, rån- och överfallsrisk i syfte att ta dyra märkeskläder

Nackdelar:

-De som har råd med märkeskläder kan inte visa upp det i skolan.

Detta talar sitt tydliga språk att även Sverige skall införa gemensam klädkod.

Förslag till beslut:

Att: sverigedemokraterna verkar för att införa gemensam klädkod inom den svenska grund- och gymnasieskolan.

alt.

Att: Sverigedemokraterna verkar för att det skall vara tillåtet för en skolhuvudman att införa gemensam klädkod på sin eller sina skolor.

Partistyrelsens yttrande:

Frågan har diskuterats ingående vid de senaste årens landsdagar. Det finns flera tydliga fördelar med gemensam klädsel i skolan. Precis som motionären skriver kan enhetlig klädsel bidra till att minska statusjämförelser mellan elever, motverka mobbning kopplad till märkeskläder och skapa en starkare känsla av samhörighet och stolthet över skolan. Samtidigt anser partistyrelsen att ett införande av skoluniform ska ske på frivillig basis vilket innebär att kommuner och fristående huvudmän själva ska kunna besluta om enhetlig klädsel och hur den finansieras. Vidare ska ingen kommun kunna förbjuda en friskola från att använda enhetlig klädsel. Partistyrelsen anser därför att skollagen ska ses över så att det framgår att skolhuvudmän har rätt att införa enhetlig klädsel.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad.

UTB22 - Inför ett system för terminsavgifter vid universitetsutbildningar

Motionär:

Johan Karlsson (137274 - johan.karlsson@sd.se)

Medmotionär(er):

Motionsmotivering:

Sverige erbjuder helt skattefinansierad högre utbildning. En stor förmån och en bra politik för bland annat ekonomisk tillväxt. Men universitetens utbildningar och antalet utbildningsplatser behöver också spegla arbetsmarknadens behov. Långt ifrån alla kurser och utbildningar leder till jobb eller skapar ett värde för samhället utan kostar bara skattepengar. För att effektivt styra personer till utbildningar som speglar Sveriges och arbetsmarknadens behov samt för att minska incitamenten för skolor att ta in för många elever till utbildningar där arbetsmarknaden kan vara mättad borde ett system för terminsavgifter för vissa utbildningar införas. Det skulle leda till att elever som inte får någon av de kostnadsfria platserna fortfarande kan läsa sin drömutbildning om dock för en avgift. Det skulle också leda till att allt fler söker sig till de utbildningar som har många avgiftsfria platser vilket också skulle vara anpassad efter arbetsmarknadens och Sveriges behov.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna verkar för ett införande av terminsavgift vid universitet i enlighet med motionens intentioner

Partistyrelsens yttrande:

Sverigedemokraterna motsätter sig å det skarpaste att införa terminsavgifter vid våra lärosäten. I Sverige är tillgången till högre utbildning inte kopplad till föräldrarnas inkomst. Vi har dessutom ett generöst studiemedelssystem som bekräftar detta. Det är en radition väl värd att behålla. Möjligheten att kunna läsa på universitet och högskolor ska avgöras av kompetens, inte förmögenhet.

Sverigedemokraterna ser hellre ökade krav på dagens utbildningar samt att utbudet av utbildningar får ökad koppling till arbetsmarknadens behov. Vi ser även gärna en omfördelning av medel från lärosätena till yrkeshögskolan, samt en total översyn av antalet lärosäten i landet.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att avslå motionen

UTB23 - Undervisning i Samhällsekonomi inom skolan

Motionär:

Jonas Eriksson (85103 - jonas.j.o.eriksson@sd.se)

Medmotionär(er):

Jimmy Friberg 116634

Motionsmotivering:

Idag har många unga dåliga kunskaper i hur privatekonomi fungerar. Det visar sig bland annat genom att många unga är kunder hos Kronofogden. En obligatorisk utbildning inom skolans verksamhet i hur man upprättar och balanserar inkomster och utgifter samt ger kunskap om räntor, lån och rent praktiskt lär sig exempelvis att deklarera borde därför prioriteras. Med andra ord, att man ska vara bättre förberedd för vuxenlivet. Man bör även ges kunskap om hur hushållens, bankernas, företagens och den offentligas ekonomi hänger samman. Detta för att få en helhetssyn på hur samhällsekonomin fungerar.

Det gör att ungdomar ges kunskaper i hur samhället är uppbyggt och ger dem bättre förutsättningar för att klara vuxenlivet och fatta kloka beslut.

Förslag till beslut:

Jag föreslår Landsdagarna besluta

Att Sverigedemokraterna verkar för att det införs obligatorisk utbildning om privat- och samhällsekonomi inom skolans verksamhet.

Partistyrelsens yttrande:

Idag ingår privatekonomi som en del av hem- och konsumentkunskapen i årskurs 7–9. Partistyrelsen anser dock att privatekonomi bör utgöra den absoluta tyngdpunkten i ämnet för att säkerställa att alla elever får de praktiska och teoretiska verktyg som krävs för att fatta kloka ekonomiska beslut. Utöver detta anser partistyrelsen att det bör införas en ny, bred individuellt valbar kurs på gymnasiet som omfattar ekonomi, juridik och aktiemarknad. Individuellt val innebär att det blir upp till varje huvudman att inkludera ämnet utan att ta tid från andra viktiga ämnen. När det gäller samhällsekonomi får elever redan grundläggande kunskaper genom ämnet samhällskunskap. Partistyrelsen anser därför att motionens syfte tillgodoses bäst genom att stärka privatekonomins ställning i undervisningen och förtydliga kopplingarna till hur hushållens och samhällets ekonomi hänger ihop.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad

UTB24 - Förbud mot religiösa klädkoder för minderåriga i skola och förskola – barns rätt till frihet framför religiös lydnad

Motionär:

Kent Svensson (112656 - kent.svensson@sd.se)

Medmotionär(er):

Christian Lindefjärd 60984

Per Carlberg 19005

Motionsmotivering:

Bakgrund

I Sverige ska barn få vara just det – barn. De ska slippa bära vuxnas bördor, oavsett om dessa är politiska, religiösa eller kulturella. Tyvärr ser vi idag hur små flickor kommer till förskolan eller skolan insvepta i religiösa symboler, ibland utan att ens förstå varför.

Detta är inte ett uttryck för tro – det är ett uttryck för kontroll.

Religiösa klädkoder som slöja eller andra liknande symboler på barn har ingenting med barns fria val att göra. Det är snarare ett tydligt exempel på hur barn socialiseras in i underkastelse, könsroller och i värsta fall hederskultur.

Vi har som samhälle ett ansvar att sätta barnets frihet före förälderns ideologi.

Syfte

Att införa ett förbud mot religiösa klädkoder, inklusive slöja och andra symboler för religiös tillhörighet, i svensk förskola och grundskola – för alla barn under 18 år.

Motivering

Ett demokratiskt samhälle kan inte stå passivt när barn används som symbolbärare för vuxnas trosuppfattningar. I Sverige har vi religionsfrihet – men religionsfrihet innebär också rätten att slippa religion, särskilt när man är barn.

Religiösa symboler kan vänta tills individen själv är mogen att förstå, reflektera och välja. Ett påtvingat plagg, som slöjan, är inte en religiös handling – det är en social och kulturell markör med patriarkala förtecken.

Ett barn ska inte behöva känna att det är fel att leka, springa, bada eller umgås med andra – för att det har påtvingats en klädkod. Detta är inte förenligt med svensk barnsyn, med barns rätt till självständighet, eller med jämställdhet.

Förslag till beslut:

Att införa ett förbud mot religiösa klädkoder för barn under 18 år inom skola och förskola.

Att förbudet omfattar plagg och symboler som signalerar religiös tillhörighet eller lydnad.

Att fokus ligger på barnets rätt till frihet, trygghet och lek – inte föräldrars eller religiösa ledares krav.

Att lagstiftningen utformas i linje med barnkonventionens andemening: varje barns rätt till egen utveckling utan tvång.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens uppfattning att det är en självklarhet att barn ska få växa upp fria från vuxnas religiösa eller kulturella påbud. Enligt diskrimineringslagen ska lika rättigheter och möjligheter främjas oavsett kön. Klädkoder som syftar till att skyla just flickor strider mot denna grundläggande princip.

Partistyrelsen anser därför att det bör införas ett förbud mot slöja i både förskola och grundskola. Vi vill också se ett förbud mot heltäckande värderingsstyrd slöja på alla offentliga platser samt ett uttryckligt förbud mot tvång att bära den. Slöjförbud bör också gälla inom rättsväsendet och sjukvården.

Genom detta markerar vi tydligt att barns frihet, trygghet och jämställdhet alltid ska gå före föräldrars eller religiösa ledares krav. Skolan och det offentliga rummet ska vara platser för kunskap, utveckling och gemenskap – inte för förtryck. Motionärens förslag ligger således i linje med den politik vi redan för.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad

UTB25 - Inför kommunal vetorätt mot religiösa friskolor – för lokal sammanhållning och svensk skolro

Motionär:

Kent Svensson (112656 - kent.svensson@sd.se)

Medmotionär(er):

Christian Lindefjärd 60984

Motionsmotivering:

Bakgrund

Under många år har Sverige haft en politik där staten gett frikostiga tillstånd till religiösa friskolor, ofta mot kommunens vilja. Dessa skolor har i många fall bidragit till ökad segregation, parallella normsystem och minskad integration – inte minst i invandrartäta områden.

Det är kommunerna som har ansvar för skolväsendet på lokal nivå. Det är också kommunerna som ser verkligheten på nära håll: var barnen hamnar, hur skolorna fungerar tillsammans, och vad som stärker eller splittrar lokalsamhället.

Att en kommun idag inte kan stoppa etableringen av en religiös friskola – trots att man vet att det försvårar integrationen och bidrar till parallella värdesystem – är orimligt. Det är ett demokratiskt underskott.

Syfte

Att ge kommunerna vetorätt mot etablering av religiösa friskolor inom den egna geografiska gränsen.

Motivering

Svensk skola ska stå för kunskap, sammanhållning och jämlikhet – inte för dogmer, särkrav och religiösa lojaliteter.

Kommuner har bäst kännedom om lokala förhållanden, behov och utmaningar. De ska därför ha sista ordet när en religiös friskola vill etablera sig i kommunen.

Det är inte rimligt att staten – via Skolinspektionen – ska kunna tvinga en kommun att acceptera en skola som den vet kommer att underminera integrationen, splittra barn efter religionstillhörighet eller till och med stärka inslag av könssegregering och hederskultur.

Det är dags att låta folket – via sina kommunpolitiker – bestämma vad som är bäst för deras barn och deras samhälle.

Förslag till beslut:

Att kommuner ges vetorätt mot etablering av religiösa friskolor.

Att denna vetorätt gäller oavsett inriktning, religionstillhörighet eller huvudman.

Att kommunens bedömning ska väga tyngre än friskoleaktörens rätt att etablera sig.

Att barnens rätt till gemenskap, likabehandling och en sekulär undervisningsmiljö prioriteras.

Partistyrelsens yttrande:

Tillsammans med regeringen har vi skärpt tillsynen av skolor med konfessionell inriktning. Skolinspektionen har fått i uppdrag att intensifiera sin granskning, bland annat genom oanmälda besök, med särskilt fokus på verksamheter där det finns risk för extremism, hederskultur eller annan påverkan som strider mot demokratiska värderingar. Kommunerna har fortsatt en viktig roll i uppföljning och lokalt ansvar, men vetorätt riskerar att skapa rättsosäkerhet och olika villkor mellan kommuner.

Numera måste alla skolor ange om de har en konfessionell inriktning vid ansökan om tillstånd. För transparensens skull anser partistyrelsen att det även bör framgå vilken konfessionell inriktning det rör sig om.

Sammanfattningsvis anser partistyrelsen att motionens syfte tillgodoses genom pågående reformer och skärpt tillsyn. Vidare avser partistyrelsen att avvakta resultaten av de pågående reformerna innan vi överväger andra alternativ.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att avslå motionen

UTB26 - Motion om antagningsprov vid högskolan

Motionär:

Lars Larsson (63194 - lars.larsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Införandet av ett antagningsprov på fler utbildningar skulle ge fler möjligheten att kunna komma in baserat på kunskap snarare än gamla meriter. Detta system tillämpas bland annat idag på vissa juristprogram och på bland annat konsthögskolor.

Igenom att låta en begränsad andel av platserna på ett program tilldelas de med goda förkunskaper så skapar man fler vägar in till högskolan. Detta ger en chans åt dem som hade mediokra betyg under sin skolgång men som nu kan uppvisa goda kunskaper inom ämnet man vill studera.

Proven skulle designas av den berörda akademin och mäta nödvändiga förkunskaper. På sådant sätt skulle det bli en konkurrens om de platser som erbjuds via antagningsproven och man skulle få fram de bästa kandidaterna. Utbildning hamnar trots allt om att skapa möjligheter och med antagningsprov så får fler den möjligheten att bevisa sin värdighet.

Vidare skulle man kunna lösa många av de brister som finns med dagens högskoleprov, som inte prövar en mer djupgående förståelse i de ämnen som kommer vara aktuella vid utbildningen.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna skall verka för att fler utbildningar skall tillämpa antagningsprov för delar av sina platser.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens uppfattning om att antagningssystemet måste vara rättvist och ge fler vägar in till högre utbildning. Vi menar dock att det största problemet i dag inte är bristen på möjligheter, utan att för många studenter antas utan de grundläggande kunskaper som krävs för att klara utbildningen. Detta leder i sin tur till sänkta krav, hög avhoppsfrekvens och onödiga kostnader för både individ och samhälle.

Partistyrelsen anser därför att det behövs ett betygssystem som mer rättvisande speglar elevernas faktiska kunskaper. Högskoleprovet fyller även en viktig funktion som en andra chans för dem som inte fått tillräckligt höga betyg, och används på flera utbildningar som komplement till betyg för att säkerställa tillräcklig kunskapsnivå. Dessutom finns andra urvalskriterier som arbetslivserfarenhet och tidigare studier.

Sammanfattningsvis anser partistyrelsen att antagningsprov bör ses som ett möjligt komplement i vissa fall, men inte som en generell lösning. Vårt fokus måste vara att höja kvaliteten i hela utbildningssystemet så att fler studenter får rätt förutsättningar redan från början.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att avslå motionen

UTB27 - Ordning och reda i skolan

Motionär:

Lena Camp (83116 - lena.camp@sd.se)

Motionsmotivering:

Det är oordning, kaos och hotfulla situationer i skolan alltför ofta.

Det behövs en lagändring så rektorer, lärare och personal kan ta i eleverna när det behövs. Det ska inte vara fel att lägga sig i fysiskt som vuxna och få slut på bråk och hot. Även att få ut stökiga elever ur klassrummen. Orden om att “sluta”, behöver stöd i fysiska aktioner så eleverna respekterar oss vuxna och varandra.

Förslag till beslut:

Att landsdagarna beslutar att ställa sig bakom det som framförs i motionen och att detta härmed är partiets politik.

Partistyrelsens yttrande:

Trygghet och studiero är en grundläggande förutsättning för att elever ska kunna lära sig och utvecklas. I dag upplever många lärare och rektorer att de saknar tillräckliga befogenheter att ingripa i stökiga eller hotfulla situationer, vilket skadar både arbetsmiljön och elevernas trygghet.

Tillsammans med regeringen tillsattes därför en utredning (SOU 2025:8) som skulle föreslå viktiga förändringar: rektors ansvar för trygghet och studiero ska tydliggöras i skollagen, lärare ska få ökade befogenheter att visa ut elever ur klassrummet, och särskilt våldsamma elever ska kunna placeras i akutskolor. I dessa fall kan även distansundervisning användas som en riktad åtgärd. Utredningens förslag presenterades i början av året och en proposition kommer att lämnas till riksdagen inom kort.

Genom dessa reformer skapas tydligare regler, större trygghet i klassrummen och bättre förutsättningar för skolpersonalen att ingripa när det behövs. Därmed menar partistyrelsen att motionens intentioner redan är tillgodosedda genom pågående reformarbete.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad

UTB28 - Införande av ett universitetsintegrerat militärutbildningsprogram – Svensk Akademisk Legion

Motionär:

Lisbeth Ekström (58151 - lisbeth.p.ekstrom@sd.se)

Motionsmotivering:

Det säkerhetspolitiska läget i vårt närområde har förändrats drastiskt under senare år. Sveriges försvarsförmåga måste stärkas inte bara genom ökade anslag till Försvarsmakten utan även genom att skapa bredare medborgerlig förankring i totalförsvaret. Ett sätt att uppnå detta är att skapa möjligheter för unga människor att kombinera sina högskolestudier med grundläggande militär utbildning.

I Polen har man sedan flera år tillbaka drivit ett initiativ kallat Legia Akademicka, där universitetsstudenter frivilligt genomgår en militär utbildning uppdelad i teoretiska och praktiska moment. Utbildningen sker delvis på universitetet och delvis under sommaren i samarbete med Försvarsmakten. Detta ger studenten möjlighet att bidra till det nationella försvaret utan att avbryta sina akademiska studier.

Ett motsvarande svenskt program – Svensk Akademisk Legion – skulle kunna organiseras i samverkan mellan Försvarsmakten, Totalförsvarets rekryteringsmyndighet och Sveriges universitet och högskolor. Programmet bör vara frivilligt och ge möjlighet att erbjuda:

Grundläggande teoretisk försvarsutbildning på universitet/högskola

Praktisk militär utbildning under sommarlov

Fortsättningsspår för underofficers- eller officersutbildning

Ekonomisk ersättning under praktikperioden

Meritvärde i offentliga anställningar

Ett sådant system skulle bidra till ökad försvarsvilja bland unga, stärkt militär reserv, bättre samverkan mellan civilsamhälle och försvar samt ett bredare rekryteringsunderlag för Försvarsmakten.

Förslag till beslut:

Att Landsdagarna ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa ett frivilligt militärt utbildningsprogram integrerat med högskolestudier, med inspiration från det polska programmet Legia Akademicka.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för sitt förslag och instämmer i slutsatsen att den säkerhetspolitiska situationen både globalt och i närområdet förvärrats. Motionen tar sikte på en frivillig verksamhet med syfte att stärka försvarsvilja, kunskaper och folkförankring i totalförsvaret bland studenter på högskolenivå. Partistyrelsen delar motionärens ambition att det är viktigt med ett folkförankrat försvar och framförallt för den generation som inte haft möjlighet att göra värnplikten. Det finns idag goda möjligheter för studenter att engagera sig frivilligt inom en rad olika frivilligorganisationer, Försvarsutbildarna är en central aktör som bedriver verksamhet tillsammans med Försvarsmakten. För de personer som inte genomfört värnplikten finns idag möjlighet till GU-F (Grundläggande utbildning- frivillig), det är en två veckorsutbildning som oftast är förlagd sommartid. Där erhåller personen grundläggande soldatkunskaper och kan därefter gå in i Hemvärnet som specialist. Det är också möjligt att gå in i någon av de 18 frivilligorganisationerna och därefter spendera så mycket tid som kan avvaras. Sverigedemokraterna driver idag frågan om en stärkt frivilligutbildning och även om den nuvarande politiken inte till fullo fångar 100 procent av motionärens förslag ligger den i linje med yrkandena. Utöver detta kommer också andelen unga som genomför värnplikten öka till omkring 12 000 per år 2032, vilket också stärker folkförankringen men den kan också agera språngbräda för en livslång karriär som officer.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad

UTB29 - Omsorgslyft för lärare – en investering i skolans kärna

Motionär:

Liza Holmkvarn (107791 - liza.holmkvarn@sd.se)

Motionsmotivering:

Sverigedemokraterna bör verka för ett nationellt omsorgslyft för lärare, med syftet att förbättra arbetsmiljön, minska byråkratin och förstärka det pedagogiska stödet i klassrummen. Detta för att säkerställa läraryrkets långsiktiga attraktivitet och kvalitet.

Lärarna är inte bara en yrkesgrupp bland andra, de är själva förutsättningen för kunskapsskola, bildning och framtidstro. Trots detta larmar lärare i hela landet om ökad stress, utbrändhet, bristande stöd och växande krav på dokumentation och administration. Det är en ohållbar situation både för individen och för skolans kvalitet.

Att allt fler lärare väljer att lämna yrket inom de första fem åren, trots god utbildning och höga ambitioner, är ett systemfel. Det handlar inte bara om löner, utan om arbetsvillkor: övertid, frånvaro av resurser, och en arbetsbörda där undervisningen alltmer trängs undan av dokumentationskrav och krishantering.

Om vi vill att skolan ska bli lugnare, tryggare och mer kunskapsfokuserad då måste vi börja med att ge lärarna den arbetsro och det stöd de behöver för att vara just lärare. Ett omsorgslyft är en investering i hela skolans framtid.

Enligt Lärarförbundet och Skolverket är arbetsmiljö, stress och brist på stöd bland de främsta orsakerna till lärarbrist och avhopp. I synnerhet nyexaminerade lärare upplever ett glapp mellan utbildningens ideal och verklighetens pressade förhållanden.

Lärare i Sverige har också en ovanligt hög andel administrativt arbete jämfört med lärare i andra europeiska länder. Samtidigt är antalet vuxna per elev ofta lågt, särskilt i utsatta skolor, vilket gör att lärare förväntas agera både mentor, kurator, socialarbetare och ordningsvakt utöver sitt pedagogiska uppdrag.

När läraryrket urholkas riskerar vi både sjunkande skolresultat, växande klyftor och svårigheter att rekrytera nästa generations lärare. Ett omsorgslyft är därför både akut och långsiktigt nödvändigt.

Skolan blir inte bättre än villkoren för de vuxna som arbetar i den. Därför behöver vi inte fler ord. Vi behöver praktiska reformer som ger lärarna tid, stöd och arbetsro. Ett omsorgslyft handlar om att ta lärarnas arbetsmiljö på allvar, inte bara för deras skull, utan för elevernas.

Sverigedemokraterna bör vara den kraft i skolpolitiken som prioriterar lärarnas arbetsvillkor framför byråkratiska symbolåtgärder, och som inser att en stark skola byggs underifrån med respekt för professionen.

Förslag till beslut:

Att minska dokumentationsbördan se över nationella och kommunala krav på uppföljning, utvärdering och åtgärdsprogram. Skapa ett enklare och mer tillitsbaserat system där lärarens professionella bedömning väger tyngre.

Att införa årliga arbetsmiljörevisioner i alla skolor, där lärarnas egen upplevelse av arbetsbelastning, arbetsro och psykosocial miljö är central.

Att skapa ett särskilt statligt bidrag för arbetsmiljöförstärkningar i skolan, med öronmärkta medel till arbetslag, samplaneringstid och återhämtning.

Att införa en handledargaranti för nya lärare, där varje nyanställd har tillgång till en mentor eller kollega med betald handledningstid under de första två åren.

Att stärka rektors ansvar att organisera arbetet lärarvänligt i uppdrag, schema och bemanning. Detta bör kopplas till kvalitetsgranskning och huvudmännens tillsynsansvar.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens bild av att lärarnas arbetsmiljö behöver förbättras och att yrket måste ges bättre förutsättningar för att vara långsiktigt attraktivt. Lärare ska kunna fokusera på sitt pedagogiska uppdrag, inte tyngas ned av onödig administration och otydliga ansvarsområden.

För att ge lärarna mer tid till undervisning och minska den administrativa bördan föreslår Tidöpartierna att återinföra en reglerad undervisningstid samt reglering av tid för för- och efterarbete. Förslaget aviseras i budgetpropositionen för 2026 och träder ikraft den 1Vidare har en anna julki 2027. Sverigedemokraterna och regeringen inför även regelverk i syfte att stärka lärarens mandat i klassrummet och se över möjligheterna att minska dokumentationskraven.

I budgetpropositionen för 2025 slogs flera statsbidrag för personalförstärkningar samman och förstärktes med syfte att ge skolorna bättre förutsättningar att arbeta med trygghet, studiero och tidiga stödinsatser. Medlen kan bland annat användas för läraravlastande personal, speciallärare och förstärkningar inom elevhälsan. Från och med 2026 avsätts också 200 miljoner kronor årligen till statsbidrag för fortbildning av lärare och förskollärare, bland annat för utbildning till speciallärare.

Genom dessa reformer säkerställs att läraryrket får bättre arbetsvillkor och starkare stöd, vilket i sin tur bidrar till ökad kvalitet och attraktivitet. Det är däremot viktigt att vi inte skapar nya system som kommer att belägga lärarna med nya arbetsbördor. Det är viktigt at vi nu rensar i systemet. Mot denna bakgrund anser partistyrelsen att motionens huvudsakliga intentioner redan är tillgodosedda genom pågående reformarbete.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse att-satserna 1,3 och 5 besvarade

att avslå att-satserna 2 och 4

UTB30 - Tillvarata alla talanger!

Motionär:

Maria Lindgren (115306 - maria.lindgren@sd.se)

Motionsmotivering:

Under de kommande åren behöver Sverige ha tiotusentals fler elektriker, rörmokare och montörer. Montörer är redan idag ett stort bristyrke. Vi behöver därför verka för att alla med praktisk intelligens har tillträde till behövliga yrkesutbildningar/lärlingsutbildningar. Idag klarar 15% av alla unga inte gymnasiebehörigheten. Detta leder ofta till ett tidigt utanförskap från arbetslivet för den enskilde och en brist på inkomst för samhället. Det finns också en ökad risk för kriminalitet vad gäller yrkesval.

Vi behöver därför se till att bredda villkoren för att praktiskt begåvade elever får en bra yrkesutbildning. - Alla passar inte som akademiker eller hantverkare. Vi behöver uppvärdera den praktiska intelligensen och ge möjligheter till var och en som inte klarade grundskolekompetensen i svenska, matte och engelska, att trots detta, få möjligheter att hitta sin profession och lyckas i sitt yrkesliv.

Lärlingssystemet innebär att man väljer arbete efter intresse och fallenhet. Man får motivation, självförtroende och jobb. Arbetsgivare som tar emot lärling ska kunna få särskilt stöd under upplärningstiden och den unge ska kunna få studiebidrag.

Yrkesprogram ska kunna förbereda unga för arbetslivet. Detta kan ske genom att man förutom de högskoleförberedande program som redan finns, inför särskilda yrkesprogram utan krav på godkänt i svenska, engelska och matematik. - Detta kan kompletteras under utbildningstiden. På så sätt utvecklar Sverige alla unga talanger som snabbare kan hitta sin plats i yrkeslivet och finna sin identitet som vuxen. - Att så många unga som möjligt hittar sin väg till arbete är oerhört viktigt för Sveriges framtida välstånd. Föreslår därför:

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna verkar för att införa särskilda yrkesprogram utan krav på godkänd grundskolekompetens i svenska, matematik och engelska där kärnämnena kan kompletteras under utbildningens gång.

Att bygga ut lärlingssystemet genom att erbjuda arbetsgivare särskilt stöd för detta under utbildningstiden och att lärlingen omfattas av rätt till studiestöd.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen är eniga med motionären om att elever med praktisk intelligens måste ges bättre möjligheter att utveckla sina talanger. Det är helt avgörande för att möta arbetsmarknadens behov av elektriker, montörer, rörmokare och andra yrkesgrupper som i dag är bristyrken.

Sverigedemokraterna och regeringen utreder för närvarande införandet av en ny inriktning inom gymnasieskolan, en så kallad yrkesskola som särskilt riktar sig till dem som idag inte kommer in på nationellt program. Sverigedemokraterna förordar – till skillnad från förslagen i utredningen Fler vägar till arbetslivet (SOU 2024:74) - att denna ska vara tvåårig. Vi vill inte föregå den diskussion som förs och binda fast oss vid förslag som kan leda till att det inte genomförs en nödvändig reform.

Vad gäller lärlingsutbildningar är Sverigedemokraterna positiva till en utbyggnad och driver denna fråga sedan länge.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad

UTB31 - Kunskap om odling i grundskolans läroplan

Motionär:

Mattias Eriksson Falk (36568 - mattias.b.eriksson@sd.se)

Motionsmotivering:

I dagens samhälle är barn och unga ofta avskurna från processen som tar maten från jord till bord, vilket leder till en bristande förståelse för jordbrukets och naturens betydelse. Studier visar att praktisk odlingsutbildning i skolor inte bara förbättrar elevernas förståelse för biologi och miljövetenskap, utan också främjar hälsosamma matvanor. I flera länder, som USA och Storbritannien, har odlingsprojekt i skolor visat sig ha positiva effekter på elevernas lärande och välbefinnande. Till exempel har forskning från Royal Horticultural Society visat att skolträdgårdar förbättrar barns sociala färdigheter, koncentration och förståelse för naturen. I USA har initiativ som ”Farm to School”-programmet ökat elevernas intag av frukt och grönsaker och förbättrat deras kunskap om jordbruk och näringslära.

Förslag till beslut:

Att partistyrelsen får i uppdrag att överväga hur ett förslag i enlighet med motionens intention kan drivas inom ramen för riksdagsarbetet

Partistyrelsens yttrande:

Att införa odlingskunskap i en läroplan ligger inte i linje med vad som regleras i just en läroplan. Vi har dessutom nyligen utrett en kommande ny läroplan. Möjligen skulle man kunna tänka sig att inslag av det som efterlyses i motionen förs in i ämnet hem- och konsumentkunskaps kursplan. Något mer omfattande och generellt odlingsprogram kan inte införas i skolan utan att det sker på bekostnad av andra ämnen.

Vi anser däremot att det inte bör finnas något hinder för skolor att på frivillig basis – utanför skoltid – ha odlingar och på så vis undervisa eleverna. Det skulle kunna vara särskilt lämpligt inte minst i de lägre årskurserna eller som ett individuellt val på lämpligt program i gymnasieskolan.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att avslå motionen

UTB32 - Dags att införa differentierade nivåer på studiestöd för att gynna samhällsviktiga utbildningar

Motionär:

Mikael Strandman (56265 - mikael.strandman@sd.se)

Medmotionär(er):

Pia Sterner, medlemsnummer 147643

Kally Fröjd, medlemsnummer 142769

Johnny Grahn, medlemsnummer 35585

Alexander Arnesson, medlemsnummer 126043

Stefan Nordqvist, medlemsnummer 117020

Lisbeth Jarnbro, medlemsnummer 63722

Anders Nordström Birkefjärd, medlemsnummer 142154

Motionsmotivering:

Sverige lider idag brist på kvalificerad arbetskraft inom många områden samtidigt som arbetslösheten är historiskt sett mycket hög. En betydande del av den uppkomna situationen beror på den kravlösa massinvandringen av människor från Afrika och Mellanöstern. Nästan inga relevanta krav på kompetens för svensk arbetsmarknad har ställts och nästan inga relevanta krav på egen försörjning har krävts för att få uppehållstillstånd eller medborgarskap. Detta har lett till en stor arbetslöshet i ovanstående grupper.

Samtidigt har den vänsterliberala diskursen i samhället, framburet av en kulturelit och ett medialt/politiskt etablissemang, likställt eller till och med premierat utbildningar som på intet sett tillför det svenska välfärdssamhället något värdehöjande, framför de essentiellt viktiga utbildningarna som krävs för välfärdssamhällets utveckling och bevarande. Detta har lett till att vi nu har mängder av studenter som väljer utbildningar inom humaniora och byråkrati, och ofta då sådana som ökar konfliktnivån i samhället, till exempel utbildningar inriktat på normkritik, identitetspolitik eller klimatalarmism.

Om Sverige på sikt ska kunna konkurrera med Kina, Indien eller andra stora nationer på framgång, måste landet åter rikta in sig på att utbilda för den kompetens som både näringsliv och det offentliga efterfrågar på riktigt. Med andra ord måste Sverige rikta in sig på de utbildningar som verklighetens industrialiserade välfärdssamhälle kräver, inte på de konstruerade, teoretiskt kvasiintellektuella utbildningarna som är uppfunna vid våra universitet.

I Sverige är vi stolta över att alla vår universitets- och högskoleutbildningar är gratis. Studenterna får dessutom studiebidrag och förmånliga studielån. Förhoppningsvis kan Sverige fortsätta med detta. Men för ett långsiktigt hållbart utbildningssystem måste stöden utformas så att de på ett bättre sätt får våra studenter att välja de utbildningar som efterfrågas av näringslivet och den offentliga sektorn och som är essentiella för en industrination och ett välfärdssamhälle som Sverige.

Utbildningarna vid våra universitet och högskolor skulle kunna kategoriseras/klassificeras på så vis att de utifrån samhällets behov, både inom näringslivet och det offentliga, ges olika möjligheter till studiemedel och nivåer/villkor för dessa. Denna kategorisering/klassificering skulle bli bäst om den utformades av näringslivet tillsammans med det offentliga och då av aktörer som har ett intresse av att komma till rätta med kompetensbristen. Viktigt här är att inga fackliga organisationer, yrkesföreningar eller studentförbund är med då dessa kan ha ett egenintresse att bevara en bristsituation inom sitt område.

Till exempel skulle arbetsgivarorganisationen Svenskt Näringsliv tillsammans med SKR och relevanta statliga myndigheter kunna göra en kategorisering/klassificering av utbildningar och i denna kategorisering/klassificering tilldela högre belopp och bättre villkor för studiemedel gällande de utbildningar som näringslivet och den offentliga sektorn efterfrågar.

Förslag till beslut:

1. Landsdagarna ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda införandet av differentierade nivåer på studiestöd och där gynna de utbildningar som näringslivet och den offentliga sektorn efterfrågar.

2. Landsdagarna ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en särskild grupp bestående av relevanta representanter från både näringsliv och offentlig sektor tillsätts för att kategorisera/klassificera utbildningarna utifrån näringslivets och den offentliga sektorns behov i enlighet med intentionerna i motionen.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärernas problembeskrivning att antalet utbildningsplatser i dag inte matchar samhällets behov.

För att möta efterfrågan på kvalificerad arbetskraft krävs en rad åtgärder. En grundläggande del är att höja kvaliteten i hela utbildningskedjan. Kunskapstappet i svensk skola och betygsinflationen har bidragit till att kvaliteten på många högre utbildningar har sjunkit. Det vill vi åtgärda genom ett nytt betygssystem som bättre speglar elevernas faktiska kunskaper. Skolan måste åter sätta fokus på kunskap och fakta i stället för flum.

Vi vill också skapa bättre förutsättningar för ambitiösa elever att utvecklas, bland annat genom satsningar på spetsklasser och genom att ge grundskoleelever möjlighet att läsa kurser på gymnasienivå. För att uppnå en högre grad av matchning på arbetsmarknaden behöver dessutom studie- och yrkesvägledningen stärkas och effektiviseras. Gymnasieskolan ska ha en tydlig koppling till universitet, högskolor och arbetsmarknad.

Satsningar görs även på nya yrkesutbildningar med en tydlig praktisk inriktning, så att elever kan ges möjligheter till en snabbare etablering på arbetsmarknaden. För att de nya utbildningarna ska svara mot de kompetenser som arbetsgivarna efterfrågar ska företrädare för arbetslivet involveras när det gäller utbildningarnas innehåll.

Det ska också finnas goda möjligheter att byta bana senare i livet. Här spelar omställningsstödet en viktig roll för att stärka människors möjligheter att möta arbetsmarknadens behov.

Vidare anser partistyrelsen att dimensioneringen av den högre utbildningen bör ses över, så att utbildningsutbudet bättre anpassas efter samhällets behov. Däremot menar vi att högre utbildning inte får reduceras till enbart arbetsmarknadspolitik. Studievalen måste även fortsatt vila på individens fria val, samtidigt som utbildningarnas kvalitet och arbetslivets behov ges större tyngd.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att avslå motionen

UTB33 - Inför ämnet privatekonomi i skolan

Motionär:

Nils Erik Martin Arvidsson (60107 - erik.arvidsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Sverige har under lång tid haft en god tradition av folkbildning, men inom ett av de mest avgörande områdena i människors vardag – privatekonomi – brister undervisningen fortfarande kraftigt. Barn och ungdomar lämnar grundskolan och gymnasiet utan att ha fått en grundläggande förståelse för ekonomi, sparande, ränta, kredit, skulder eller långsiktig hushållning.

Följden är att många unga vuxna tidigt hamnar i ekonomiskt riskbeteende, som:

Dyra mobilabonnemang och snabblån

Köp på avbetalning utan konsekvensanalys

Låg kunskap om ränta och ränta-på-ränta-effekt

Dålig förmåga att planera för framtida utgifter

Detta leder till att allt fler unga hamnar i skuldfällor – i vissa fall redan innan 20 års ålder. Att Kronofogden i dag har tusentals ungdomar i sitt register är ett misslyckande från samhällets sida.

Ett införande av obligatorisk undervisning i privatekonomi – redan i högstadiet och sedan fördjupat på gymnasiet – är ett enkelt, billigt och långsiktigt mycket effektivt sätt att rusta unga för livet. Det stärker också föräldraansvar, framtidstro och självständighet.

Det handlar inte om att lära barn att spekulera på börsen – utan om att förstå hur man gör en budget, vad ett bolån innebär, hur ränta fungerar, vad förfallodag betyder och varför ekonomisk disciplin är viktigt för friheten.

Förslag till beslut:

1 Att Sverigedemokraterna verkar för att ämnet privatekonomi införs som en obligatorisk del i grundskolans senare årskurser (åk 7–9)

2. Att ämnet privatekonomi även förstärks i gymnasieskolans samtliga program, inte enbart inom ekonomi- eller samhällslinjer

3. Att utbildningsmaterial och lärarstöd tas fram i samarbete med t.ex. Konsumentverket, Finansinspektionen och Kronofogdemyndigheten, med fokus på att förebygga skuldsättning bland unga

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar problembilden och anser att kunskap i privatekonomi är en viktig åtgärd för att motverka att ungdomar hamnar i skuldfällor. Det skulle ge elever verktyg att förstå sin ekonomi och fatta kloka beslut. I utbildningsutskottets motioner (2024/25:1446 och 2024/25:1447) föreslås därför att privatekonomi ska utgöra den centrala delen av hem- och konsumentkunskapen i årskurs 7–9. På gymnasiet vill vi dessutom införa en ny bred kurs i ekonomi, juridik och aktiemarknad som elever kan välja individuellt, för att ge fler ungdomar praktiska kunskaper inför vuxenlivet. Vi menar således att den politik som redan förs ligger i linje med det syfte som motionären vill uppnå.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad.

UTB34 - Framtidens kompetensförsörjning inom vårdrelaterade yrken.

Motionär:

Patrik Nyström (81392 - patrik.nystrom@sd.se)

Medmotionär(er):

Ebba Leandersson 150324

Bo Ammer 104244

Motionsmotivering:

Nationell yrkesutbildning (NY) erbjuder praktiska yrkesutbildningar för vuxna, utbildningarna är öppen för alla att söka. Utbildningarna ska möta arbetslivets behov och syftar till att den studerande snabbt ska komma i arbete inom bristyrken.

Dessa bristyrken som utbildningsformen riktas till är nästintill kopplade till i första den privata sektorn och industrin.

Utbildningsformen sker som en pilotverksamhet och sträcker sig under 2024-2026, fördelarna med denna satsning är att den vänder sig till alla samt ger aktörer rätt till att söka statsbidrag men även berättigar de studerande CSN stöd.

Sveriges befolkning lever allt längre. Fram till 2033 kommer de som är 85 år eller äldre öka med 60 procent. Även om äldres hälsa har förbättrats kommer behoven av vård och omsorg öka kraftigt.

(Källa SKR)

Behovet av utbildade vårdbiträden, undersköterskor samt sjuksköterskor kommer att öka kraftigt i takt med att de demografiska effekterna förändras.

Förslag till beslut:

-Att Sverigedemokraterna verkar för att nationella yrkesutbildningarna även skall innefattas av vård och omsorgsutbildningar.

-Att utbildningsformen med fördel kan drivas som en pilotverksamhet med tydlig uppföljning för att säkerställa att resultaten motsvarar förväntningarna.

-Att Sverigedemokraternas riksdagsgrupp formulerar krav och riktlinjer kopplat till exempelvis rättighet till försörjningsstöd om personer som bedöms följa kriterierna för att söka till utbildningen väljer att ej söka till utbildningen vid anmodan.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar bilden av att Sverige står inför stora demografiska utmaningar som kommer att kräva betydligt fler medarbetare inom vård och omsorg. Samtidigt tror vi

inte att lösningen är att sänka kraven på utbildning eller kompetens i yrken som redan i dag brottas med låg status och kvalitetsproblem. Det skulle riskera både vårdens kvalitet och tryggheten för vårdtagarna. Vi ser redan i dag hur äldre far illa när personalen inte har rätt förutsättningar och hur duktiga och kompetenta medarbetare lämnar yrket på grund av dåliga arbetsvillkor och för låg lön. För att långsiktigt säkra en högkvalitativ vård behöver statusen på vårdyrkena höjas genom att stärka kompetensen och skapa bättre möjligheter för personal att stanna kvar och utvecklas i yrket.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att avslå motionen

UTB35 - Skapa en nationell digital utbildningsplattform för grund- och gymnasieskola

Motionär:

Pernilla Börjesson (103704 - pernilla.borjesson@sd.se)

Medmotionär(er):

SD Göteborg

Motionsmotivering:

Hela kommunsverige kämpar hårt för att alla elever ska gå ut grundskolan med godkända betyg och ta sig vidare till gymnasieskolan för att förberedas inför livet. Vår välfärd bygger till stor del på vilken utbildning och kunskapsnivå vår befolkning har samt att alla är delaktiga och bidrar efter bästa förmåga. För att främja allas rätt att lära och skolplikten är det avgörande att vi utforskar kreativa lösningar som gynnar lärandet på bred front.

Att skapa en digital utbildningsplattform, en nationell digital skola, för grund- och gymnasieskolan kan gynna de som behöver komplettera en kurs, gå om en kurs, eller som är hemmasittare. Särskilt hemmasittare som efter flertalet åtgärder fortsatt är just hemmasittande kan gynnas av en digital utbildning. Likaså de barn och unga som genomgår svår sjukdom och av smittorisk eller kapacitet inte kan ta sig till skolan eller som behöver en anpassad studietakt.

En digital plattform för utbildning skulle kunna bidra till ett stort kunskapslyft och göra undervisning tillgänglig för fler, oavsett livssituation. Låt oss satsa på en framtid där varje elev, oavsett förutsättningar, får möjlighet till en utbildning av hög kvalitet.

Förslag till beslut:

Sverigedemokraterna verkar för att ta fram en nationell digital utbildningsplattform för grund- och gymnasieskola.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar uppfattningen att vi måste värna både lärandet och skolplikten. Att allt fler barn blir hemmasittare är ett allvarligt och växande problem som måste tas på största allvar. Partistyrelsen anser dock att distansundervisning emellertid riskerar att fördjupa barnens utanförskap och göra det ännu svårare för eleverna att återvända till skolan.

Partistyrelsen anser vidare att en viktig orsak till hemmasittande är att inkluderingstanken har drivits för långt. Många elever med NPF-diagnoser eller hög skolfrånvaro har inte fått det stöd de behöver i stora klassrum, vilket i sin tur bidragit

till att de tappat både motivation och tillhörighet. Vi vill därför se mindre och mer elevanpassade undervisningsgrupper, där dessa elever kan känna trygghet, få rätt stöd och samtidigt behålla sin anknytning till den ordinarie klassen. Vår målsättning är att återskapa en skola där alla elever både kan och vill fullgöra sin skolplikt. För att bättre förstå problemets omfattning och kunna vidta nödvändiga åtgärder har Skolverket fått i uppdrag att kartlägga elevfrånvaron genom ett nationellt frånvaroregister. Vi kommer därför avvakta slutsatserna från denna kartläggning innan vi går vidare med andra åtgärder.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att avslå motionen

UTB36 - Säkerställ att vårdutbildningar motsvarar dagens faktiska vårdbehov

Motionär:

Richard Svensson (62661 - richard.e.svensson@sd.se)

Medmotionär(er):

Chris Dahlqvist 82570

Annelie Sjöberg 123769

Marcus Lejonqvist 80042

Torgny Maurer 53831

Christopher Jarnvall 148456

Runar Öhman 82612

Max Haienhjelm Andreasson 90560

Erik Johansson 129228

Björn Sandberg 84844

Jörgen Ring 78106

Mikael Eriksson 71644

Motionsmotivering:

Sveriges vårdutbildningar är i dag otillräckliga för att möta de stora utmaningar som vården står inför. En allt äldre befolkning, fler patienter med kroniska sjukdomar och ökad digitalisering kräver modern kompetens hos både legitimerade och icke-legitimerade yrkesgrupper. Trots dessa välkända uppmaningar har många utbildningar knappt utvecklats sedan början av 2000-talet, med endast marginella justeringar istället för nödvändiga moderniseringar, och där iden att jämställdhets- och genusperspektiv bör genomsyrar hela utbildningen tagit framkant till förmån av att prioritera medicinsk kvalitet, evidensbaserad praktik och ny teknik/digitalisering.

Universitetskanslersämbetet (UKÄ) har upprepade gånger kritiserat bristen på relevans i kursplanerna, som ofta utformas utan hänsyn till de verkliga utmaningar inom sjukvården. Socialstyrelsen har så sent som 2023 varnat för att vårdpersonal saknar nödvändiga kunskaper i evidensbaserad vård, vilket leder till onödiga och ineffektiva vårdinsatser. Myndigheten för vård- och omsorgsanalys har pekat på att staten måste ta ett större ansvar för att samordna och modernisera utbildningarna för att matcha verklighetens krav. Inte minst krävs en tydligare styrning för att säkra kompetensförsörjningen utanför storstäderna, där bristen på personal är särskilt akut. Här finns stora behov av att högskoleutbildningarnas koppling till landsbygden stärks exempelvis genom verksamhetsförlagd utbildning (VFU) i landsbygden och utbildningar anpassade till landsbygdens specifika behov, som glesbygdsmedicin.

Dagens situation är ohållbar. För att vården ska klara framtidens krav och belastning måste staten återta ett tydligt nationellt ansvar för vårdutbildningarnas innehåll, struktur och inriktning – med fokus på kunskap som är rustad för vårdens verkliga utmaningar och behov.

Förslag till beslut:

Att verka för att staten ges ett tydligare ansvar för att samordna, utveckla och anpassa vårdutbildningarna till dagens och framtidens vårdbehov.

Partistyrelsens yttrande:

Vi delar motionärens synpunkt om att lärosätenas kursplaner måste stärkas. Det gäller inte bara för vårdyrken, utan för de flesta kurser som ges inom högskolans och universitetens ramar. Det är viktigt att framtidens vård är verklighetsbaserad och patientnära. För att nå detta syfte måste staten ta ett tydligare ansvar. Sverigedemokraterna driver däremot redan denna fråga i förhandlingarna med regeringen. Vi vill därför inte föregå detta arbete.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad

UTB37 - Årliga hälsokontroller i lågstadiet

Motionär:

Sanda Henriksson (136439 - sanda.anton.henriksson@sd.se)

Medmotionär(er):

Agneta Kjaerbeck

Motionsmotivering:

Allt fler barn mår dåligt – både fysiskt och psykiskt. Det märks tidigt, ofta redan i lågstadiet. Många är trötta, oroliga, stressade eller rör sig för lite.

Samtidigt får barn i dag endast ett fåtal hälsokontroller under hela grundskoletiden. Dessa är ojämnt fördelade och sker sällan under de första skolåren. Det gör att många barn går igenom lågstadiet utan att någon vuxen i skolan fångar upp hur de egentligen mår.

Vi vet att ju tidigare man upptäcker tecken på sjukdom, psykisk ohälsa eller riskfaktorer som undervikt, fetma eller stillasittande, desto större möjlighet har samhället att erbjuda rätt stöd i tid – och förebygga allvarligare hälsotillstånd längre fram.

Skolan är den plats där samhället möter alla barn – oavsett bakgrund eller hur mycket stöd de får hemifrån. Det gör skolan till en självklar arena för att upptäcka ohälsa tidigt.

En årlig hälsokontroll i lågstadiet är en enkel men betydelsefull åtgärd. Den stärker tryggheten för barnen, underlättar för föräldrarna och minskar risken att tidiga tecken på ohälsa förbises. Det är ett klokt och ansvarstagande sätt att bygga en friskare framtid – i linje med Sverigedemokraternas omsorg om familj, trygghet och folkhälsa.

Förslag till beslut:

Vi föreslår Landsdagarna besluta att:

- Sverigedemokraterna ska verka för att alla barn i lågstadiet, från förskoleklass till årskurs tre, får en årlig hälsokontroll i skolan.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar uppfattningen att dagens elevhälsa inte räcker till. Stödinsatser sätts ofta in alldeles för sent och tillgången varierar stort mellan olika skolor. För att möta dessa brister tillsatte vi, tillsammans med regeringen, en utredning med uppdrag att ta fram förslag för att stärka elevhälsan och skolans stödinsatser. Utredningen kommer att presentera de delar som berörs av motionen den 27 november 2025

Utredaren ska bland annat analysera elevhälsans nuvarande syfte och uppdrag, huvudmannaskap och ledning, samt föreslå hur de medicinska, psykologiska och

psykosociala insatserna kan utvecklas. Uppdraget omfattar också att ta fram förslag till en elevhälsogaranti, med tydliga tidsfrister för när elever ska få stöd och hjälp.

En central del i arbetet är att säkerställa att hälsobesöken håller hög kvalitet och omfattar både fysisk och psykisk hälsa. Det är också viktigt att elevhälsopersonal finns tillgänglig i skolans lokaler så att elever på eget initiativ kan söka stöd. Vidare ska utredningen föreslå hur samverkan mellan skola, elevhälsa, hälso- och sjukvård och socialtjänst kan förbättras, liksom hur arbetet med stöd och särskilt stöd kan bli mer effektivt.

Utredningens direktiv ligger i linje med vad motionären önskar, men då utredningsarbetet är inne i sin slutfas vill vi inte föregå arbetet och binda oss vid specifika detaljer.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad

UTB38 - Barnomsorgspeng - låt föräldrar vara föräldrar

Motionär:

SD Vara

Motionsmotivering:

För varje barn finns en barnomsorgspeng som betalas ut från staten till kommunen för att förskolor, pedagogisk barnomsorg och fritids ska kunna bedrivas. I de fall där föräldrar faktiskt har förutsättningar och möjlighet att vara föräldrar, kunna finnas för och se sina barn utvecklas, innebär detta att kommunen får en peng som inte nyttjas av det barnet som faktiskt är grunden till att skattekassan ökar. I vissa fall kanske det finns föräldrar som ligger på gränsen till att ha råd att vara hemma men som trots allt prioriterar det för att få följa och var en del av barnens uppväxt.

Att ge föräldrar möjlighet att själva få vårda sina barn under förutsättning att barnen följer det obligatoriska BVC programmet, familjen uppmuntras till deltagande på öppna förskolan och där man inte ser att barnet hämmas i sin utveckling osv. Ser vi som positivt. Detta är också ett steg mot att minska barngrupperna i förskolan och en minskad arbetsbelastning på personalen.

Förslag till beslut:

Landsdagarna besluta att Sverigedemokraterna verkar för att en del av barnomsorgspengen kan ansökas av och betalas ut till föräldrar som väljer att inte nyttja den offentliga eller privata barnomsorgen.

Partistyrelsens yttrande:

Det som motionären kallar för barnomsorgspeng är den avgift för förskola, familjedaghem och fritidshem som baseras på en maxtaxa och som betalas av föräldrarna. Skolverket betalar sedan ut statsbidrag till kommunerna för att de ska kunna erbjuda förskoleplatser. Det finns alltså ingen peng som betalas ut direkt till föräldrar och någon sådan är vi heller inte intresserade av att införa.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att avslå motionen

UTB39 - Huvudman vs rektor

Motionär:

SD Vara

Motionsmotivering:

I kommuner är det skolorna som bär huvudansvaret, dock är det rektorerna som har beslutanderätten över sin respektive enhet. När kommuner vill säkerställa en likvärdighet inom de kommunala skolorna så går detta inte alltid att genomföra, då det är "rektorernas mandat". Även om vi som kommunpolitiker kan rekommendera och skicka medskick, så ställer detta ibland till det.

Att riktlinjer antas av nämnder och kommunfullmäktige väger inte särskilt tungt då det är just "riktlinjer", rektor som vill köra sitt eget race och grunda sin "egen skola" har i och med detta mandat möjlighet att helt frångå politikens rekommendationer och medskick.

Förslag till beslut:

Landsdagarna besluta att Sverigedemokraterna verkar för att stärka huvudmannaskapet inom skolan

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens uppfattning om att dagens ordning skapar problem med likvärdigheten i skolan. När rektorer ges alltför stort eget mandat riskerar vi att få stora skillnader mellan skolor även inom samma kommun samtidigt som politikens möjligheter att styra försvagas. Detta är en del av det större problemet med den misslyckade kommunaliseringen av skolan, som bidragit till både ojämlika förutsättningar och en försvagning av läraryrkets status.

Partistyrelsen anser därför att grundskolan bör ha staten som huvudman. Det skulle skapa mer enhetliga förutsättningar för alla skolor, stärka likvärdigheten och höja kvaliteten i hela landet. I Tidöavtalet finns redan förslag om nationell skolpeng och författningsändringar för mer likvärdig kvalitet, bland annat gällande tillgång till skolgårdar och läromedel. Vi anser också att nationella ordningsregler bör införas.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad

UTB40 - Lagstiftning om minimibemanning i förskolan

Motionär:

Stina Isaksson (71619 - stina.isaksson@sd.se)

Motionsmotivering:

Förskolan är en avgörande del av barnens tidiga utveckling, språkinlärning och sociala trygghet. Personalens närvaro och möjligheter att skapa trygga, stimulerande och lugna miljöer är helt avgörande för barnens välmående. Trots detta finns det idag ingen nationell lagstiftning om minimibemanning i svenska förskolor.

I många kommuner är barngrupperna stora och personalen färre än vad forskning och erfarenhet visar är rimligt. Detta leder till en stressig arbetsmiljö för personalen och en otrygg vardag för barnen. Barn med särskilda behov eller svårigheter i språkutvecklingen, riskerar att inte få det stödet dem behöver.

Skolverkets allmänna råd och riktlinjer, är just råd. De är inte bindande och efterlevnaden varierar kraftigt. Vårdnadshavare vet inte vad de kan förvänta sig, och personal pressas att räcka till för fler barn än vad som är hållbart.

Sverigedemokraterna har länge värnat om att barn ska få en trygg start i livet. Att införa en lagstadgad minimibemanning i förskolan är ett naturligt nästa steg för att garantera kvalitet och säkerhet i hela landet, oavsett kommun.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att det införs en nationell lagstiftning om minimibemanning i förskolan.

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att bemanningen minst ska motsvara Skolverkets rekommendationer, högst 6 barn per personal i småbarnsgrupp (1–3 år) och högst 12 barn per personal i barngrupper för äldre barn (4–5 år).

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att detta ska gälla som ett lägsta golv, inte ett tak, och att kommunerna får möjlighet att anställa ytterligare personal utöver detta vid behov.

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att lagstiftningen införs med en skälig övergångsperiod för att kommunerna ska ges möjlighet att kunna anpassa verksamheten.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens uppfattning om att barn behöver tillgång till fler vuxna för trygghet, omsorg och stöd. I dag finns varken en lagstadgad bemanningsnorm eller fasta gränser för barngruppernas storlek, vilket gör att förutsättningarna varierar kraftigt mellan kommunerna. Skolverket framhåller att utbildning och kompetens hos

personalen är avgörande för kvaliteten, men riktmärkena för barngruppernas storlek följs inte alltid i praktiken.

Internationella exempel, som Norges beslut 2018 att införa en lagstadgad bemanningsnorm, visar att det är möjligt att skapa tydligare ramar för personalens arbetsvillkor och barns trygghet. Vi vill därför tillsätta en utredning med uppdraget att se över förutsättningarna för att införa en bemanningsnorm i svensk förskola. På så sätt kan vi säkerställa att alla barn, oavsett var i landet de bor, får en trygg start i livet.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad

UTB41 - Nationell reglering av specialistsjuksköterskeutbildning, för patienternas trygghet och vårdens hållbarhet.

Motionär:

Stina Isaksson (71619 - stina.isaksson@sd.se)

Motionsmotivering:

Vårdförbundet betonar hur Sverige nu halkar efter i en internationell kontext. Avancerade specialistsjuksköterskor behöver utbildas genom en nationellt reglerad utbildning med skyddad yrkestitel, men idag saknas en sådan struktur.

Vi i Sverige riskerar att hamna på efterkälken om vi inte skapar tydliga karriärvägar för kvalificerad vårdpersonal. När utbildningarna är fragmenterade och saknar nationell standard bidrar det till en ojämlik vårdkvalitet och risk för rekryteringsproblem.

Som Sverigedemokrater är det vårt ansvar att säkerställa att svensk sjukvård har kompetens att möta framtidens utmaningar.

En reglerad AVS-utbildning ger strukturell trygghet och professionell tydlighet.

Tanken är att höja vårdens kvalitet och patientsäkerhet, både WHO och International Council of Nurses (ICN) rekommenderar att länder inför denna funktion med en reglerad utbildning och skyddad yrkestitel för avancerade specialistsjuksköterskor.

I glesbygd, där resurserna är begränsade och avstånden långa, är en satsning på AVS ett konkret steg mot en tryggare, mer tillgänglig och jämlik vård. Internationell forskning visar att AVS bidrar till högre vårdkvalitet, kortare vårdförlopp och färre sjukhusinläggningar, särskilt för äldre och multisjuka patienter.

Men utan en nationellt reglerad utbildning riskerar vi ett splittrat system där varje region eller kommun tvingas uppfinna hjulet på nytt. Uppdragsutbildningar är dyra, varierar i kvalitet och saknar den struktur som krävs för att yrkesrollen avancerad specialistsjuksköterska ska bli en etablerad och trygg roll i vården.

Vi behöver skapa karriärvägar för våra erfarna specialistsjuksköterskor, så att de stannar kvar i den patientnära vården. Vi måste värna patientsäkerheten, särskilt där tillgången till läkare ibland är begränsad. AVS kan göra skillnad, men bara om staten tar sitt ansvar.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att initiera en nationell utredning för att utreda införande av en reglerad utbildning för avancerade specialistsjuksköterskor (AVS).

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att AVS får skyddad yrkestitel och utbildningen standardiseras över landet, baserad på WHO och ICN:s rekommendationer.

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att staten finansierar karriärvägar för sjuksköterskor, inklusive specialisering, fortbildning och handledning.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen instämmer i vad motionären anför gällande behovet av ökade karriärvägar för specialistsjuksköterskor. Tidöpartierna har under mandatperioden också tillsatt en utredning under mandatperioden för att säkra den långsiktiga kompetensförsörjningen inom hälso- och sjukvården. I januari 2024 presenterade Nationella vårdkompetensrådet slutbetänkandet Förslag till en nationell plan för hälso- och sjukvårdens kompetensförsörjning (S2023/00256). I denna plan tas bland annat frågan om en översyn om regelverket för antagning till specialistsjuksköterska upp. Mot bakgrund av detta vill vi inte föregå den lagstiftning som förväntas följa i anledning av den nationella planen.

Vad gäller frågan om att staten ska finansiera karriärvägar för sjuksköterskor i den utsträckning som motionären önskar vill vi understryka att det kan bli extremt kostsamt för staten, som dessutom inte är huvudman för hälso- och sjukvården.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse att-sats 1 och 2 besvarade samt

att avslå att-sats 3.

UTB42 - Möjliggörande av skoluniform i svensk skola

Motionär:

Ted Nyberg (155193 - ted.nyberg@sd.se)

Motionsmotivering:

Svensk skola är i fritt fall. Det råder en alarmerande brist på disciplin, respekt och studiero. Lärarnas auktoritet har urholkats, och skolmiljön präglas allt oftare av stök, otrygghet och sociala motsättningar. För att vända utvecklingen krävs det mod att pröva nya – eller i vissa fall beprövade – vägar.

Ett exempel på en sådan väg är skoluniform. I flera andra länder är det en självklarhet att elever klär sig enhetligt i skolan. Det skapar struktur, sammanhållning och respekt. Men i Sverige har skoluniform snarare bemötts med ideologiska skygglappar, vilket nyligen visade sig när Skolverket avslog en ansökan från en fristående skola som ville införa uniform – trots att initiativet var uppskattat av både elever och föräldrar. Beslutet motiverades med att uniform kunde hindra elevernas möjlighet att uttrycka sin personlighet, vilket speglar en grundläggande missuppfattning om vad skolan är. Skolan ska i första hand vara en plats för lärande, inte en plattform för individens självförverkligande genom klädval.

Skoluniform skulle kunna bidra till att förebygga mobbning och exkludering, genom att minska den sociala pressen att bära "rätt" kläder. Den kan också förstärka känslan av gemenskap och tillhörighet i skolan – ett "vi" snarare än "jag". Dessutom förenklar den vardagen för elever och vårdnadshavare genom att eliminera klädbeslut varje morgon, vilket sparar tid och minskar stress.

Inte minst är skoluniform ett sätt att återupprätta ordning och disciplin. En gemensam klädsel markerar att skolan är något annat än fritiden – en plats för ansvar, prestation och respekt. Sverige behöver åtgärder som i praktiken leder dit.

Det bör utredas om skoluniform bör vara möjlig för de skolor som själva ser behovet – men även om det i vissa fall kan vara motiverat att ha skoluniform som en generell, nationell norm. Kanske är det så att skolor i särskilt utsatta områden behöver det mer än andra, eller kanske är det en åtgärd som bör gälla samtliga skolor. Det är frågor som kräver noggrann analys innan ställningstaganden sker.

Förslag till beslut:

Med anledning av detta föreslår jag, Ted Nyberg:

- att Sverigedemokraterna inhämtar information och utreder möjligheterna för skolor att införa skoluniform i syfte att stärka ordning, trygghet och gemenskap, för att partiet därefter ska kunna ta ställning till att driva denna politik.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens syn på att skoluniform bidrar till ökad ordning, trygghet och gemenskap i skolan. Vi vill därför att möjligheten till enhetlig klädsel ska införas i det svenska skolsystemet. Det bör dock ske på frivillig basis, där enskilda kommuner själva kan fatta beslut om införandet och välja finansieringsmodell.

Samtidigt är det viktigt att friskolor ges samma möjlighet. Ingen kommun ska kunna förbjuda en friskola att införa skoluniform. För att säkerställa detta bör möjligheten till enhetlig klädsel skrivas in i skollagen. På så sätt skapas en tydlig och rättvis grund för de skolor som vill använda skoluniform som ett verktyg för att stärka studieron och sammanhållningen.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad

UTB43 - Simundervisning måste kunna genomföras, inför simlärarbehörighet i lärarutbildningen

Motionär:

Teddy Nilsson (58404 - teddy.nilsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Simkunnighet är avgörande för barns säkerhet och utveckling, och är inskriven som kunskapskrav i både läroplanen och skollagen. Alla elever ska enligt Lgr22 kunna simma 200 meter, varav 50 meter rygg, senast i årskurs 6.

Trots detta har många kommuner, särskilt mindre, återkommande svårt att rekrytera behöriga simlärare till undervisningen. Detta leder till att simundervisning tvingas ställa in, skjutas upp, vilket i praktiken gör det omöjligt att uppfylla lagens krav och därmed undergräver både rättssäkerhet och likvärdighet.

Att så många kommuner är beroende av ett fåtal externa simlärare är inte långsiktigt hållbart. Det är både dyrt, osäkert och sårbart.

Partiet bör därför driva kravet att alla lärarutbildningar med inriktning mot F–6 samt ämneslärare i idrott automatiskt ska ge simlärarbehörighet, inklusive praktiska moment och livräddningskunskap.

Detta skulle lösa simlärarbristen, och säkerställa att alla elever får rätt undervisning i rätt tid, samt bidra till ökad barnsäkerhet och bättre badvett

Det är en praktisk reform som förenar krav, behov och tillgänglighet.

Förslag till beslut:

Därav yrkar jag

Att partiet verkar för att lärarutbildningen med inriktning mot årskurs F–6 samt ämneslärarutbildningar i idrott snarast ska innehålla obligatoriska moment för simlärarbehörighet.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar uppfattningen att kvaliteten på undervisningen varierar stort mellan olika kommuner. Att införa obligatoriska moment för simlärarbehörighet i lärarutbildningen för årskurs F–6 och ämneslärarutbildningar i idrott skulle dock bli både resurskrävande och kostsamt. Vi menar att problemet snarare är en följd av kommunaliseringen av skolan, där särskilt mindre kommuner har sämre förutsättningar att upprätthålla samma kvalitet som större. För att komma till rätta med detta vill vi att grundskolan åter ska ha staten som huvudman. Det skulle ge mer enhetliga förutsättningar och säkerställa en hög och jämn kvalitetsnivå i hela landet.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att avslå motionen

UTB44 - Ett nationellt arbete för att förbättra pojkars skolresultat

Motionär:

Timothy Tréville (106277 - timothy.treville@sd.se)

Motionsmotivering:

Pojkars skolresultat har under lång tid varit lägre än flickors inom det svenska utbildningssystemet. Statistiken visar att pojkar i genomsnitt erhåller sämre betyg, har lägre behörighet till gymnasiet och i betydligt mindre utsträckning påbörjar eller fullföljer högre studier. Detta är ett mönster som återkommer över hela landet och som utgör en allvarlig strukturell utmaning för både skolan och samhället i stort. Trots stora och över tid ökande betygsskillnader mellan könen fortsätter skolan ännu efter 25 år att luta sig mot teorier om pojkarnas antipluggkultur som förklaringsmodell till pojkars sämre skolprestationer.

Forskning av bland andra Fredrik Zimmerman vid Högskolan i Borås, har belyst förklaringsmodeller till pojkars sämre skolresultat. Enligt Zimmerman kan pojkars tillbakadragande i skolmiljön ofta förklaras av en rädsla för att misslyckas inför kamrater, vilket i vissa fall leder till att de hellre distanserar sig från uppgiften än riskerar att misslyckas öppet. Flera studier visar att män generellt är mer rädda för att visa misslyckanden än kvinnor, vilket påverkar skolengagemanget negativt. Forskning visar också att när pojkar får rätt stöd, exempelvis genom tydligare instruktioner, konkret studieteknisk vägledning och uppgifter som är mer överskådliga, förbättras resultaten avsevärt.

Det är angeläget att skolan inte fastnar i ett konfliktperspektiv där fokus riktas bort från det pedagogiska uppdraget. Diskussionen om pojkars skolresultat bemöts ofta med skepsis eller relativisering, vilket indikerar att det saknas tillräcklig problemmedvetenhet kring pojkars specifika utmaningar i skolan. Varje elev ska ges bästa möjliga förutsättningar att lyckas.

Mot denna bakgrund föreslås att Sverigedemokraterna verkar för att initiera ett nationellt arbete med syfte att förbättra pojkars skolresultat. Arbetet bör bygga på aktuell forskning och utformas så att skolor får stöd i att anpassa undervisningen till att bättre passa pojkarna, höja förväntningarna på pojkar samt utveckla undervisningsmetoder som inkluderar alla elever, oavsett kön. Lärarutbildning och fortbildning bör även stärkas i sin förmåga att identifiera och hantera könsbundna olikheter i klassrummet. Därutöver bör föräldrar ges stöd i hur de kan uppmuntra läsning och studiemotivation i hemmet.

Detta handlar inte om att ställa flickor och pojkar mot varandra, utan om att säkerställa att alla barn får likvärdiga möjligheter att lyckas i skolan. Flickors positiva resultat ska fortsatt uppmuntras, men vi måste samtidigt ta ansvar för att lyfta de pojkar som i dag riskerar att hamna efter.

Sverige har inte råd att ignorera detta mönster. För att säkerställa framtidens kompetensförsörjning, jämlikhet och sammanhållning krävs att skolans kompensatoriska uppdrag stärks. Det är därför nödvändigt att ett nationellt, forskningsbaserat arbete påbörjas för att höja pojkars skolresultat med tillämpning av metoder som visat sig fungera.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna verkar för att initiera ett nationellt arbete med syfte att förbättra pojkars skolresultat.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens oro över pojkars studieresultat. Vi noterar däremot att trenden bryts i Skolverkets rapport över kunskapsresultaten från vårterminen 2025 (publicerad den 27 augusti 2025). Inte minst gäller detta ämnet matematik, där pojkars resultat överträffar flickor.

Över tid har dock pojkars resultat generellt sett legat lägre, vilket bl.a. kan förklaras med ett behov av tydligare styrning och mer stöd av lärare i skolan, men även av faktorer som stök i klassrummen, användandet av mobiltelefoner, betygssystemet samt kurs- och ämnesplanernas utformning.

Inom ramen för Tidösamarbetet läggs nu en rad förslag som förhoppningsvis på sikt kommer att öka pojkars studieresultat. Det handlar om trygghet och studiero, nya läroplaner med tillhörande kurs- respektive ämnesplaner, ett nytt betygssystem och nya betygskriterier.

Partistyrelsen föreslår landsdagarna besluta

att anse motionen besvarad

Försvarspolitik

FÖ01 - Att etablera drönarförband inom Försvarsmakten

Motionär:

Bonny Niels-Björn Trolle (155560 - bonny.trolle@sd.se)

Motionsmotivering:

Den militära utvecklingen i världen går i snabb takt mot ökad automatisering och teknologibaserad krigföring. En av de mest omvälvande förändringarna på senare år är det omfattande och framgångsrika användandet av drönare i väpnade konflikter, särskilt i Ukraina, där både enkla och avancerade drönarsystem har visat sig ha avgörande betydelse för spaning, målangivning, bekämpning samt elektronisk krigföring.

Samtidigt befinner sig det svenska försvaret fortfarande i ett uppbyggnadsskede. Det är därför av största vikt att vi inte enbart återupprättar äldre strukturer, utan även utvecklar ny kapacitet för att möta samtidens hotbild. Här spelar drönarteknik en mycket central roll.

Sveriges militära trovärdighet och vår förmåga att försvara vårt territorium, våra intressen och våra medborgare förutsätter att Försvarsmakten håller jämna steg med den tekniska utvecklingen. Detta innebär att vi både måste kunna möta fientliga drönare och själva använda moderna system effektivt, i såväl defensiva som offensiva operationer.

För att Sverige ska ha ett modernt, relevant och kapabelt försvar måste vi ligga i teknologisk framkant. Utvecklingen inom drönarteknik är inte ett framtidsscenario utan redan en realitet på dagens slagfält. Om Sverige ska kunna försvara sig effektivt i framtidens konflikter, måste vi agera redan nu.

Förslag till beslut:

1. Att Sverigedemokraterna verkar för att Försvarsmakten ges i uppdrag att etablera särskilda drönarförband inom armén, marinen och flygvapnet. Dessa förband ska ha ansvar för utveckling, taktik, utbildning och operativ användning av drönarsystem.

2. Att Sverigedemokraterna verkar för att Försvarsmaktens materielförsörjning samt forskning och utveckling, det vill säga FoU, tilldelas särskilda resurser för att anskaffa och vidareutveckla drönarteknik. Detta inkluderar autonoma system, samverkande drönarsvärmar samt AI-baserad målsökning och koordinering.

3. Att Sverigedemokraterna verkar för att Sverige, inom ramen för totalförsvaret, bygger upp en långsiktig kompetensförsörjning kopplad till drönarkrigföring. Detta bör ske i samarbete med universitet, tekniska högskolor och den svenska försvarsindustrin.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för en aktuell och relevant motion. Det är mycket riktigt så att utvecklingen av obemannade farkoster har förändrat slagfältet såväl ovan som under ytan. Den snabba utvecklingen från kriget mellan Azerbajdzjan och Georgien till fronten i Ukraina 2025 har visat på hur fort teknologiska språng kan ta. Sverige har en lång bakgrund som stolt ingenjörnation och ett land som också legat i framkant när det gäller militär innovation.

Utifrån Försvarsbeslutet som deltar Sverige redan i flera konstellationer kring både skydd och utveckling av drönare, en av dessa är inom ramen för Ukraine Defence Contact Group. Försvarsmakten har också tillförts drönare under 2025 och har sedan några år också experimenterat med drönare. Även FMV arbetar aktivt med frågan kring drönarhot och allmän FoU på uppdrag av Försvarsmakten. Vi instämmer dock i att mer behöver ske särskilt inom ramen för som motionären beskriver det, försöksförband, samtidigt är det vår uppfattning att Försvarsmakten äger rådigheten över hur detta ska utformas på bästa sätt. Partiet har också arbetat tillsammans med regeringen när det gäller både forskning och utveckling och tillskjutit mer pengar på området.

Däremot så anser inte partiet att det är vår roll att med pekpinnar rikta pengar till enskilda projekt inom försvaret utan vi anser att det främst är försvarsledningen som avgör hur vi på bästa sätt skyddar landet. Detta görs sedan genom dialog med politikerna.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att den första attsatsen i motionen avslås.

att den andra attsatsen avslås

att anse den tredje attsatsen som besvarad.

FÖ02 - Att främja svensk utveckling och produktion av militära drönarsystem

Motionär:

Bonny Niels-Björn Trolle (155560 - bonny.trolle@sd.se)

Motionsmotivering:

Drönartekniken har under det senaste decenniet genomgått en revolutionerande utveckling och är i dag ett av de mest avgörande militära verktygen på det moderna slagfältet. Användningen av drönare i kriget i Ukraina, liksom Kinas och Rysslands massiva satsningar på drönarteknik, visar tydligt att denna typ av system utgör en grundpelare i framtidens försvarsförmåga.

Sverige har i dag god teknologisk kompetens, men saknar i stor utsträckning storskalig produktion av militära drönarsystem. Om Sverige ska kunna möta framtida hot och samtidigt vara en trovärdig aktör inom totalförsvaret måste staten agera för att både den tekniska utvecklingen och produktionskapaciteten inom området ska kunna växa snabbt.

För att detta ska bli möjligt krävs politisk vilja och en aktiv satsning från staten, antingen genom direkt finansiellt stöd, riktade innovationssatsningar, offentlig upphandling eller annat strategiskt stöd till svenska företag och utvecklingsmiljöer.

Sverige kan inte stå passivt medan omvärlden rustar upp med moderna teknologier. För att vi ska kunna skydda vårt territorium, våra medborgare och våra intressen krävs att vi har tillgång till egna avancerade system – både för att undvika sårbarhet i leveranskedjor och för att kunna delta i utvecklingen av framtidens försvar. Drönarteknik är en av de viktigaste komponenterna i detta arbete och måste prioriteras på högsta politiska nivå.

Förslag till beslut:

1. Att Sverigedemokraterna verkar för att svenska staten genomför en bred nationell satsning för att stimulera utveckling och produktion av militära drönarsystem i Sverige.

2. Att Sverigedemokraterna verkar för att Regeringen skyndsamt tillsätter en särskild utredning för att identifiera hinder, behov och möjligheter inom svensk drönarindustri, samt föreslår åtgärder för att stärka innovationsmiljöer, forskning och industriell kapacitet.

3. Att Sverigedemokraterna verkar för att Försvarsmakten och FMV ges i uppdrag att, inom ramen för materielanskaffning, prioritera svenska eller europeiska leverantörer av drönarteknik i de fall det är möjligt.

4. Att Sverigedemokraterna verkar för att Samverkan med universitet, tekniska högskolor och svensk försvarsindustri stärks för att bygga upp spetskompetens inom området.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för en aktuell och viktig fråga. En slutsats som vi kan dra från omvärldsutvecklingen är att den tekniska utvecklingen inte bara är militär utan den är också en del av utrikespolitiken. Ett teknologiskt övertag kommer vara avgörande i framtiden och Sveriges roll som ingenjörnation och militär tekniskt kunnande är något som både ska bevaras och utvecklas. Sverigedemokraterna har lämnat synpunkter och tillägg till regeringens försvarsindustristrategi vilken i stor omfattning behandlar det som motionären yrkar på. En stor del av forskningen är idag civil och regeringen har tillsammans med Försvarsmakten, FMV, FOI och branschorganisationen SOFF tittat på möjliga lösningar för att snabba på processen. Vi är medvetna om att det inte går så pass snabbt som man kanske önskar men försvarsindustristrategin kommer avhjälpa många av de strukturella hinder som tidigare existerat. Samtidigt kan vi dela motionärens yrkande om att det borde bli tydligare att en del av drönarsatsningarna ska träffa den svenska drönarindustrin, samtidigt får vi inte glömma bort att en del av systemen också ska kunna integreras i ett större Natosammanhang. Det finns idag samarbeten mellan försvarsindustrin, högskolor, universitet och försvarsindustrin på några utvalda ställen i Sverige.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025

att anse motionen besvarad

FÖ03 - Sveriges försvar kräver en nationell drönarsatsning – nu

Motionär:

Nils Erik Martin Arvidsson (60107 - erik.arvidsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Bakgrund

Det pågående kriget i Ukraina har visat att obemannade system – från billiga FPV-drönare till avancerade kamikazedrönare och långdistans-UAV:er – har revolutionerat modern krigföring. De nationer som misslyckas med att snabbt utveckla och integrera drönare och anti-drönarförmåga riskerar att stå helt försvarslösa vid nästa större konflikt.

Under en militärkonferens i Wiesbaden 2025 höll den ukrainske drönarkommandören Robert "Magyar" Broudi ett tal som borde väcka hela västvärlden. Han leder 12 UAV-pilotförband som enligt honom står för att slå ut en tredjedel av alla ryska mål. I talet varnade han:

"Det finns inte en stridsvagn i världen som inte kan stoppas av en drönare för 300 dollar. [...] Jag besökte en NATO-bas i Europa. Den var välorganiserad, modern och välutrustad. Men jag sa: fyra ukrainska drönarförband skulle kunna förvandla den till Pearl Harbor på 15 minuter – utan att ens gå närmare än 10 kilometer."

Detta bör ses som en tydlig varning för Sverige – vi ligger efter, både i offensiva UAV-system och i anti-drönarförsvar.

Problem

Sverige har i dagsläget inte de volymer eller den bredd av drönarsystem som krävs för modern krigföring. Likaså är vårt skydd mot drönarsvärmar mycket svagt. Vi saknar ett modernt eldrörsluftvärn av typ Skynex, med 35–40 mm automatkanoner och programmerbar sprängammunition – ett system som är högst effektivt mot både små UAV:er och kryssningsrobotar. Saab-Bofors har kompetens och resurser att utveckla ett svenskt system av detta slag, men det krävs tydliga politiska direktiv och budgetanslag.

Motivering

Robert "Magyar" Broudi påpekade i Wiesbaden att han på 15 minuter skulle kunna slå ut en hel NATO-bas med drönare. Detta är ett uppvaknande för Sverige. Vi behöver ett mångskiktat försvar med Skynex-liknande 35–40 mm-system som bas i anti-drönarförsvaret – kompletterat av mjuka motmedel, jaktdrönare och avancerade sensorsystem.

Det är hög tid att Sverige, med Sverigedemokraternas ledning i försvarsfrågor, driver denna satsning med kraft i försvarsberedningen.

Förslag till beslut:

Jag föreslår att Sverigedemokraterna verkar för att Sverige:

1. Bygger upp en inhemsk storskalig produktion av drönare i flera klasser:

FPV-drönare för frontnära attack och spaning

Medeltunga attackdrönare

Tunga MALE-drönare med lång uthållighet

Kryssningsrobot-liknande drönare med lång räckvidd

Fiberoptiskt styrda UAV:er

Jaktdrönare för bekämpning av fientliga UAV:er

2. Utvecklar ett svenskt anti-drönarsystem, med fokus på:

Skynex-liknande eldrörsluftvärn med 35–40 mm automatkanoner och programmerbar ammunition, utvecklat av Saab-Bofors eller annan svensk industri

AI-styrning och radar/lidar för att upptäcka och bekämpa små UAV:er

Anti-drönardrönare (”drone hunters”)

Portabla mikrovågsvapen och lasersystem

Uppgradering av RBS 70/90 och IRIS-T för UAV-hot

3. Integrerar drönare och anti-drönarsystem på förbandsnivå från pluton och uppåt, samt anpassar Försvarsmaktens taktik och utbildning därefter.

4. Stärker samarbetet med Ukraina och NATO för att dra nytta av deras erfarenheter och tekniska lösningar.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för en väl utarbetad motion som ligger rätt i tiden. Vi har fått in flera motioner som avser drönarproduktion och den problembild som existerar inom både Försvarsmakten och inom industrin när det gäller storskalig produktion av drönare. Problembilden blir inte heller förbättrad av att utvecklingstakten på området går väldigt snabbt. Uppställningen med myndigheterna som beställare av specifika system kopplat med en överbelastad Försvarsmakt som ska expandera på alla fronter skapar friktion. Vi är medvetna om att näringslivet och forskare tycker att det går för långsamt. Sverigedemokraterna har fört diskussioner kring möjliga lösningar för att få fart på produktionen men det är många aktörer och flera myndigheter inblandade vilket gör frågan komplicerad. Vikten av drönare fastslogs i både försvarsberedningen och försvarsbeslutet och det sker mycket på området givet de stora satsningar som också lagts på forskning och utveckling. Sverige deltar i flera olika initiativ inom EU och bilateralt, det finns enskilda bolag i

Sverige som arbetar med framstående produkter. Sverigedemokraterna var delaktiga i regeringens Försvarsindustristrategi och avsikten är att den ska stärka arbetet med innovation och skynda på samarbetet mellan det civila och militära. När det gäller enskilda vapensystem pågår det också utveckling och tester - ett exempel är SAAB:s Loke. En av frågorna som partiet driver mot regeringen och Försvarsdepartementet är att myndigheterna ska arbeta mer systeminriktat, dvs att Försvarsmakten via FMV beställer ett system och inte en specifik produkt. Sen är det upp till marknaden att möta det behovet. Avslutningsvis är det oklart om det är en uppgift för den lagstiftade församlingen att i detaljerade fall för mindre vapensystem styra vad Försvarsmakten beställer eller drar för slutsatser vilka system som är bäst. Partiet kommer under hösten medverka i diskussioner kring vilka satsningar som Sverige behöver se och där är det centralt som motionären skriver att Sverige stärker samarbetet med Ukraina och Nato för att dra nytta av teknisk utveckling, produktionskapacitet m.m.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att den första attsatsen avslås

att den andra attsatsen avslås.

att den tredje attsatsen avslås.

att den fjärde attsatsen anses besvarad.

FÖ04 - Inför FPV-skydd på individnivå – beväpna infanteriet med hagelvapen mot drönare

Motionär:

Nils Erik Martin Arvidsson (60107 - erik.arvidsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Bakgrund:

I dagens moderna krigföring har så kallade FPV-drönare (First Person View) blivit ett dödligt hot mot enskilda soldater. Dessa små, snabba och billiga enheter används inte bara mot fordon eller truppansamlingar, utan letar aktivt upp och attackerar enskilda soldater på marken. Att kasta sig på marken eller försöka fly har visat sig vara i stort sett meningslöst – förlusterna är ofta totala.

I Ukraina har man sett hur soldater desperat försökt slå ner drönare med gevärskolvar eller till och med använda sina vapen som klubbor. Vanliga automatkarbiner är i praktiken verkningslösa mot dessa snabba, små mål. Däremot har erfarenheter visat att hagelautomatgevär, laddade med grova hagel och tung laddning, haft överraskande god effekt. Rätt använt har dessa vapen kunnat skjuta ner ett flertal drönare inom 20–60 meters avstånd.

Detta är en billig och effektiv lösning som kan ge infanteriet en rimlig chans att försvara sig. Vapnet kan förses med enkla rödpunktsikten för snabb reaktion, och kräver minimal teknisk integration. Det krävs inte några större förändringar i befintlig organisation – endast ett tydligt beslut att börja införa detta på plutonsnivå.

Förslag till beslut:

1. Att Sverigedemokraterna i försvarsberedningen verkar för Att:

Sverige skyndsamt upphandlar kraftiga hagelautomatgevär, med inriktning på kaliber 12 eller grövre, för bruk mot FPV-drönare.

2. Att Vapnen utrustas med rödpunktsikten och laddas med tunga hagelladdningar med grova hagel för maximal verkan.

3: Att vapnen tilldelas på plutonsnivå inom infanteriet som en del av ett aktivt FPV-skydd.

4: Att taktik och utbildning för drönarförsvar med hagelvapen utvecklas och införs i samtliga berörda förband.

5: Att behovet av sådana vapen beaktas även inom Hemvärnet och territorialförsvar.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för en mycket aktuell och viktig motion. Det stämmer att den senaste utvecklingen av FPV-drönare i stort har förändrat slagfältet just nu. Historiskt sett har de flesta krigen i modern tid handlat om medel och motmedel. Utvecklingen av stridsvagnen under andra världskriget är ett bra exempel och under det kalla kriget tog utvecklingen av jetflygplan ett enormt kliv. Som motionären säkert är medveten om pågår det redan idag ett omfattande arbete inom Försvarsmakten med att behandla frågan, även om den till synes inte går speciellt snabbt så ombesörjs den. Försvarsmakten är precis som många andra Försvarsorganisationer trögrörliga och utveckling i fredstid tenderar tyvärr att gå långsamt. Sverigedemokraterna hade en framträdande roll i den nu vilande Försvarsberedningen som presenterade sin slutrapport i april 2024. Vi var också delaktiga i utformandet av försvarsbeslutet för den kommande perioden. Avslutningsvis var vi också delaktiga i utformandet av den nyligen presenterade försvarsindustristrategin vilken också tar sikte på innovation, också inom drönarområdet. En av komponenterna i strategin är att skapa en bättre samverkan mellan Försvarsmakten och den civila industrin för att kunna utveckla nya motmedel och strategier på området. Som riksdagsparti har vi gjort mycket för att underlätta för en utveckling inom området, och huruvida detaljstyrning via lagstiftning kring exempelvis hagelgevär är rätt väg att gå är tveksamt, men vi fortsätter att följa utvecklingen kring vilken teknik som morgondagens drönarförsvar kräver. Vi har gjort och gör enormt mycket på området, och utöver detta kommer vi till hösten också delta i diskussion kring fortsatt satsningar på försvarsområdet.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025

att avslå motionen

FÖ05 - Försvarsmakten ska bygga sina egna datasystem

Motionär:

Evald Magnus Häggblad (60831 - magnus.haggblad@sd.se)

Motionsmotivering:

Försvarsmakten har under en längre period arbetat med att införa ett nytt datasystem som heter PRIO. Systemet bygger i grunden på ett civilt affärssystem som med konsulters hjälp har anpassats till Försvarsmaktens behov. PRIO ska spänna över Försvarsmaktens alla instanser och verksamheter och ersätta de föråldrade men väl beprövade system som finns i dag. Under införandet som har tagit längre tid och kostat mer än beräknat så finns än idag problem som inte är lösta och kritik inifrån Försvarsmakten förekommer i riklig mängd. Frågan i fredstid blir: ”Men vad händer om det blir krig på riktigt då?” och besvaras oftast med ”Gud hjälpe oss..” eller liknande.

Datasystem har en förmåga att snabbt bli föråldrade och kanske står Försvarsmakten snart vid ett nytt tekniskt vägskäl där en ny upphandling och en mängd nya konsulttimmar ska utgöra lösningen på nya krav. Trenden är att gamla system körs till sin absoluta botten innan ett nytt upphandlas och proceduren upprepas.

I skenet av de långsiktiga, säkerhetsmässiga och unika behov som Försvarsmakten har så bör Försvarsmakten inom sin organisation snabbt bygga upp kompetens som klarar att från grunden utveckla och underhålla och utveckla sitt eget datasystem. Det kommer att vara en lång och omständlig procedur, men slutresultatet kommer vara överlägset alla lösningar som finns att köpa och kommer att ha en större flexibilitet och framtidssäkring än lösningar som köps in.

Förslag till beslut:

Att: Försvarsmakten inom sin organisation bygger upp kompetens som från grunden utvecklar och över tid underhåller sitt eget datasystem.

Samt att: Försvarsmakten snarast inleder ett arbete med att från grunden utveckla ett datasystem som i framtiden kan bli de nuvarande systemen, PRIO o dylikas efterträdare.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för motionen och instämmer i problembeskrivningen att det finns ett stort utrymme för förbättringar när det gäller det offentliga och upphandlingar av datorsystem. Utöver Prio så har vi sett exempel på Region Västra Götalands vårdsystem Millenium som mer eller mindre blivit en finansiell katastrof. I slutändan är det däremot en uppgift som ligger på varje myndighet att upphandla system som ska uppfylla en rad kriterier, däribland kostnadseffektivitet. Huruvida det är en uppgift för riksdagen att stifta en lag eller på annat sätt försöka påverka

myndigheterna att köpa in system som å ena sidan är kostnadseffektiva och uthålliga men som också är tillräckligt säkra är en svår balansgång.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen.

FÖ06 - Erkänn Gotland som strategiskt prioriterat område i totalförsvaret

Motionär:

Cecilia Lange Rosén (123784 - cflange@gmail.com)

Medmotionär(er):

Björn Hansson 142505

Lars Engelbrektsson 109168

Motionsmotivering:

Bakgrund

Gotland har en unik position i Sveriges totalförsvar. Öns läge mitt i Östersjön gör den till en central pusselbit i försvaret av hela riket – både militärt och civilt. Det geografiska avståndet från fastlandet innebär särskilda sårbarheter i kris och krig, inte minst gällande sjukvård, livsmedelsförsörjning och transportinfrastruktur.

Under senare år har både Försvarsmakten och länsstyrelsen identifierat Gotland som en särskilt utsatt region. Regeringen har tillsatt flera uppdrag för att stärka totalförsvarsplaneringen här, och i proposition 2024/25:34 Totalförsvaret 2025–2030 framhålls behovet av förstärkt civil beredskap i strategiskt viktiga områden.

Sverigedemokraterna anser att detta nu måste förtydligas i politiken. Gotland bör klassas som ett strategiskt prioriterat område i totalförsvaret – och tilldelas riktade resurser därefter.

Motionens förslag

Sverigedemokraterna Gotland föreslår att partiet verkar för att Gotland ges status som särskilt prioriterat område i totalförsvarets nationella planering, och att detta återspeglas i resursfördelning, infrastrukturinvesteringar och beredskapsåtgärder.

Motivering:

Gotland har särskilda sårbarheter

Vid en kris eller ett angrepp mot Sverige är Gotland i frontlinjen. Samtidigt saknar ön redundans i försörjning av el, mat, sjukvård och kommunikation. Att säkra tillgång till färjetrafik, flyg, vårdresurser och civila lager är avgörande för både befolkningens trygghet och rikets förmåga.

Staten har redan pekat ut Gotland

Länsstyrelsen på Gotland har haft ett särskilt regeringsuppdrag att utveckla totalförsvaret, och arbetet har blivit vägledande för andra regioner. I

totalförsvarspropositionen nämns Gotland som ett strategiskt exempel. Det är logiskt att detta nu följs av konkret status och riktad resursfördelning.

Infrastruktur måste prioriteras nationellt

Färjetrafiken och flyget till Gotland är inte privata transportfrågor – de är en del av Sveriges krisberedskap. Det är orimligt att ett så utsatt område inte ingår i MSB:s prioriterade struktur för skydd av kritisk infrastruktur. Staten måste ta helhetsansvar.

Genomförande

Sverigedemokraterna bör verka för att regeringen formellt klassar Gotland som strategiskt prioriterat i den nationella totalförsvarsplaneringen, och att denna prioritet får konsekvenser i budget, infrastruktur och civila beredskapsåtgärder.

Färjeleder, flygförbindelser, vårdresurser, skyddade lager, kommunikation och reservkraft ska särskilt analyseras och förstärkas. Gotlands särställning bör också erkännas i MSB:s arbete med skydd av samhällsviktig verksamhet och riksintressen.

Förslag till beslut:

Sverigedemokraterna Gotland yrkar:

Att Sverigedemokraterna verkar för att Gotland klassas som strategiskt prioriterat område i Sveriges totalförsvarsplanering,

Att särskilda medel för civil beredskap, förråd och livsmedelslager riktas till Gotland,

Att färjetrafiken och flygförbindelserna till Gotland prioriteras i nationell krisplanering.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för motionen. Gotlands militärstrategiska betydelse för Östersjön och Baltikum kan inte understrykas nog. Vikten av att Gotland i händelse av allvarlig kris eller krig kan vara självförsörjande är en viktig prioritering. En av utgångspunkterna för regeringsuppdraget var just utpekandet av Gotland som strategiskt viktigt 2017. Sverige ska i ytterst möjliga mån dimensionera sitt totalförsvar för uthållighet och för tryggandet av medborgarna. Samtidigt kan vi konstatera att med Natomedlemskapet blir gränsen delvis flyttad till Finland och Baltikum. Med det sagt är inte Gotland oviktigt men medlemskapet och våra allierade i närområdet innebär också ett avsevärt styrkebesked, det är en faktor som också måste beaktas. Utifrån slutsatserna i rapporten *Totalförsvar för ett starkare Gotland* framgår det att mycket arbete sker inom ramen för återuppbyggnaden av Totalförsvaret på Gotland. Återuppbyggnaden av Totalförsvaret utgår också ifrån ansvarsprincipen vilket innebär att en offentlig aktör är ansvarig för en verksamhet i såväl fred som krig. Det föreligger alltså ett stort ansvar på enskilda offentliga aktörer att i fredstid utveckla och arbeta med dessa frågor. När det gäller särskilda medel för den civila beredskapen och livsmedelslager pågår det ett arbete på området. Gotlands kommun har också möjligheter att ansöka om finansiella medel från MSB för detta ändamål. När det gäller färjetrafiken innehåller det nya avtalet klausuler för vilket uppdrag som färjetrafiken har i händelse av kris eller krig samt att Försvarsmakten fortsatt hyr färjor vid överskeppning pekar också på att färjetrafiken i stor utsträckning idag är prioriterad i nationell krisplanering. Visby flygplats har också av Försvarsmakten och Trafikverket pekats ut som ett riksintresse

för Totalförsvaret; huruvida det finns något avtal mellan Länsstyrelsen på Gotland och dessa aktörer framgår ej. Givet att vissa typer av frågor och svar kan tänkas lyda under sekretess såsom planering och förberedelser går det inte att inhämta mer specifik information kring detta. Det är dock en uppgift för kommunen att tillsammans med Länsstyrelsen i det framtida samrådet undersöka dessa frågor. Utöver detta kan det nämnas att Sverigedemokraterna drev frågan om ett förstärkt Gotland i förarbetet till försvarsberedningens rapport *En stärkt försvarsförmåga*.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att den första attsatsen avslås.

att anse den andra attsatsen som besvarad.

att anse den tredje attsatsen som besvarad.

FÖ07 - Bygg ett nytt sjukhus på Gotland i samverkan med Försvarsmakten

Motionär:

Cecilia Lange Rosén (123784 - cflange@gmail.com)

Medmotionär(er):

Lars Engelbrektsson 109168

Björn Hansson 142505

Motionsmotivering:

Bakgrund

Gotland är Sveriges mest utsatta region ur ett säkerhetspolitiskt perspektiv. Öns läge i Östersjön gör den central i totalförsvarets planering, och militär närvaro har successivt återetablerats under det senaste decenniet. Samtidigt har Gotlands civila sjukvård begränsad kapacitet, både i vardag och i kris. Visby lasarett är sårbart – geografiskt isolerat, logistiskt beroende av fastlandet och redan idag pressat vid större händelser.

Sverigedemokraterna Gotland anser att nästa stora investering i Gotlands hälsoinfrastruktur inte bara bör ses som en regional vårdfråga, utan som en nationell försvarsfråga. Sverige bör därför utreda och möjliggöra byggandet av ett nytt, robust sjukhus på Gotland i samverkan mellan Region Gotland, staten och Försvarsmakten.

Modellen har tydliga förebilder i andra länder där civil och militär beredskap planeras gemensamt. En sådan lösning skulle ge Gotlands befolkning tillgång till modern vård i fredstid – och samtidigt skapa sjukvårdskapacitet vid höjd beredskap, krig, olyckor eller militära övningar.

Motionens förslag

Sverigedemokraterna Gotland föreslår att partiet verkar nationellt för att ett nytt sjukhus på Gotland planeras, finansieras och dimensioneras i samverkan med Försvarsmakten, som en del av totalförsvarsplaneringen.

Motivering:

Gotland är ett strategiskt nav

Regeringen och Försvarsmakten har själva betonat Gotlands betydelse i totalförsvaret. Ändå saknas ett robust, redundant vårdsystem som kan hantera både civil och militär belastning i kris. Ett nytt sjukhus måste dimensioneras för Gotlands verkliga roll – inte bara dess befolkningstal.

Sjukvården är totalförsvar

Enligt Totalförsvarspropositionen 2025–2030 är sjukvården en samhällskritisk funktion som måste fungera även under krig. Det gäller särskilt på Gotland, där evakuering till fastlandet kan vara omöjlig vid ett angrepp. Att separera civil och militär sjukvårdsplanering vore ett strategiskt misstag.

Synergieffekter för träning, logistik och personal

Ett gemensamt sjukhus möjliggör samövning, delad infrastruktur och krigsplaceringsmöjligheter för personal. Det skapar även möjligheter till kompetensutbyte, övningar och förstärkt logistik mellan civil och militär nivå – något som Sverige eftersträvar i sin totalförsvarsstrategi.

Genomförande

Sverigedemokraterna bör verka för att Försvarsdepartementet, Socialdepartementet och Försvarsmakten gemensamt får i uppdrag att utreda möjligheten att uppföra ett nytt sjukhus på Gotland. Syftet är att säkra både civil vård och militär sjukvårdsberedskap vid höjd beredskap.

Utredningen bör även inkludera finansieringsmodeller där staten och Försvarsmakten deltar, samt överväga organisatorisk samverkan i drift, övning, säkerhet och logistik. Erfarenheter från Norge och Finland bör beaktas som internationella förebilder.

Förslag till beslut:

Sverigedemokraterna Gotland yrkar:

Att Sverigedemokraterna verkar för att ett nytt sjukhus på Gotland planeras och byggs i samverkan mellan staten, Region Gotland och Försvarsmakten,

Att regeringen ges i uppdrag att utreda samfinansiering, drift och gemensam beredskap för ett civil-militärt sjukhus på Gotland inom ramen för totalförsvarsplaneringen.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för motionen. Gotland är mycket riktigt utsatt ur ett säkerhetspolitiskt perspektiv och det finns också ett behov av att ön har en god infrastruktur och robust vårdkapacitet i händelse av krig eller annan extraordinär händelse. Det är också troligt att allierad trupp kan förstärka Gotland i händelse av ett försämrat omvärldsläge vilket i sin tur kommer ha en påverkan på sjukvårdskapaciteten. Samtidigt är det också sannolikt att en stor del av öns invånare kommer att evakueras vid kris. En ytterligare aspekt är också att den nya frontlinjen vid en storskalig konfrontation ligger i Finland och Baltikum. Med det sagt är det inte orimligt att öns sjukvårdskapacitet bör stärkas men hur och på vilket sätt är en regional fråga i första hand. Återuppbyggnaden av Totalförsvaret utgår också ifrån ansvarsprincipen vilket innebär att en offentlig aktör är ansvarig för en verksamhet i såväl fred som krig. Det föreligger alltså ett stort ansvar på enskilda offentliga aktörer att i fredstid utveckla och arbeta med dessa frågor.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

FÖ08 - Inför statliga kreditgarantier för att snabbt öka svensk försvarsproduktion

Motionär:

Nils Erik Martin Arvidsson (60107 - erik.arvidsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Bakgrund

Det säkerhetspolitiska läget i Europa är det allvarligaste sedan andra världskriget. Rysslands invasion av Ukraina har visat att krigföring i stor skala är en realitet även på vår kontinent. Samtidigt ser vi en tydlig trend: de länder som klarar av att snabbt öka sin inhemska försvarsproduktion är de som står starkast inför långvariga säkerhetshot.

Sverige har en högteknologisk försvarsindustri i världsklass – med aktörer som Saab, Bofors, Nammo, GKN och flera andra. Men dagens produktionstakt och investeringsklimat är inte anpassade för expansion i krisläge. Företagen har kompetensen och viljan att skala upp, men hindras ofta av finansiell osäkerhet, kreditrisker och långa beslutsprocesser.

Flera länder, däribland Finland, Polen, Frankrike och Tyskland, har redan infört statliga kreditgarantier och långsiktiga ramavtal för att möjliggöra snabb kapacitetsökning. Sverige riskerar att halka efter – både militärt och industriellt.

Motivering

Det är inte tillräckligt att bara höja försvarsbudgeten – produktionen måste också kunna skalas upp i tid. Svenska företag kan bygga mer, snabbare och smartare – men bara om staten tar sin del av risken.

Statliga kreditgarantier har redan visat sig fungera i andra europeiska länder. Det ger stabilitet, tryggar leveranser, och stärker den svenska industrins roll i både det nationella och europeiska försvaret.

Drönarsystem och anti-drönarteknik utgör särskilt prioriterade förmågor, vilket jag redan lyft i tidigare motion. Det är därför av särskild vikt att detta område får en egen kreditgarantipost, så att produktion, forskning och integrering kan accelereras direkt.

Sverigedemokraterna bör driva detta som en del av vår politik för nationell försörjning, säkerhet och teknisk suveränitet.

Förslag till beslut:

1. Att Sverigedemokraterna verkar för att Sverige inför statliga kreditgarantier för försvarsindustriell uppskalning, särskilt inom:

Ammunitionsproduktion (artilleri, granater, robotar, luftvärn)

Pansar- och marksystem (CV90, Archer, stridsvagnar bandvagnar, lastbilar och övriga pansarfordon)

Sensorer, radar, elektronik

Fartygs- och ubåtstillverkning

2. Att en särskild punkt avsätts för kreditgarantier kopplade till produktion av drönarsystem och anti-drönarförsvar, i linje med redan inlämnad motion om nationell drönarsatsning:

FPV-drönare, attackdrönare och loitering munitions

Jaktdrönare och anti-UAV-drönare

Skynex-liknande eldrörsluftvärn (t.ex. 35–40 mm från Saab-Bofors)

Mjukvarubaserade system, AI-styrning, störsändare och laserskydd

3. Att garantierna ska kunna nyttjas av både större företag och underleverantörer, inklusive komponenttillverkare, test- och utvecklingsmiljöer samt logistikaktörer i hela produktionskedjan.

4. Att staten, i samverkan med Försvarsmakten, FMV och EKN, inrättar en snabbspårsprövning för industriella expansionslån kopplade till försvarsproduktion.

5. Att garantisystemet inte belastar det ordinarie försvarsanslaget, utan hanteras separat via EKN eller liknande finansiell ram – men med fullt politiskt prioriterat stöd.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för en omfattande och intressant motion som ligger väl i tiden med utveckling av både Försvarsmakten och försvarsindustrin. Som hänvisats till i flera andra motionssvar kan partistyrelsen konstatera att mycket sker på området. Ansatsen i den här motionen syftar till att stärka statens stöd till försvarsindustrin genom kreditgarantier för aktörer på marknaden. Sverigedemokraterna är medvetna om de begränsningar som existerar inom försvarsindustrin idag, omställningstakten går inte så snabbt som många önskar och det återstår ett stort arbete. Små och medelstora företag är idag begränsade på många områden, särskilt när det gäller utvecklingsfasen som ofta kräver banklån för investeringar och demoprodukter med hög risk. En del i försvarsindustristrategin avser att utveckla det nuvarande systemet och undersöka möjligheterna för att kunna använda statligt riskkapital. Vår bedömning är att det sker mycket arbete på området men att det kan finnas behov att beakta utvecklingen givet att det är ett val nästa år, men också att det under hösten kommer att följas upp hur försvarsindustristrategin ska realiseras.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse den första attsatsen i motionen besvarad.

att avslå den andra attsatsen i motionen.

att anse den tredje attsatsen i motionen besvarad.

att anse den fjärde attsatsen i motionen besvarad.

att anse den femte attsatsen i motionen besvarad.

FÖ09 - Förstärkning av det civila försvaret, en grundbult i Sveriges totalförsvar

Motionär:

Ted Nyberg (155193 - ted.nyberg@sd.se)

Motionsmotivering:

Rysslands brutala angreppskrig mot Ukraina har inte bara demonstrerat vikten av ett starkt militärt försvar, utan även visat att det civila försvaret är minst lika avgörande i ett modernt högintensivt krig. De insikter som konflikten har gett oss borde för länge sedan ha lett till en kraftfull svensk upprustning av det civila försvaret. Det civila försvarets förmåga att motstå och hantera kriser, katastrofer och krig är en förutsättning för att det militära försvaret ska kunna fokusera på sin huvuduppgift: att möta och slå tillbaka ett väpnat angrepp. Civilförsvaret måste kunna upprätthålla samhällsviktig verksamhet, skydda civilbefolkningen, understödja Försvarsmakten och bidra till uthållighet vid krig och kris.

Trots att Sveriges försvarsbudget nu ökar och att stora satsningar görs på det militära försvaret, kvarstår obalansen mellan militärt och civilt försvar. I ett totalförsvarsperspektiv är detta allvarligt. Den återuppbyggnad av civilförsvaret som påbörjats efter decennier av nedmontering har hittills varit långsam, fragmentarisk och ofta utan tydlig förmågeökning i praktiken. Räddningstjänst, sjukvård och andra stödjande aktörer – inklusive frivilliga försvarsorganisationer – saknar ofta både ekonomiska resurser, samordnade planer och utbildningsinsatser för att kunna spela sin roll i totalförsvaret.

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB), som inom kort byter namn till Myndigheten för civilt försvar (MCF), har själva nyligen slagit fast att det civila försvaret är i behov av en omfattande förstärkning. Detta rör såväl materiel och beredskapslager som personalförsörjning, ledningsstruktur och utbildningskapacitet. Sverige måste därför ta detta på största allvar och säkerställa att det civila försvaret utvecklas i takt med det militära.

För Sverigedemokraterna borde det vara självklart att det civila försvaret måste prioriteras som en integrerad del av Sveriges totalförsvar. Vi borde också anse att det är hög tid att skapa ett starkt politiskt underlag för att framtida reformer ska vila på en bred och förankrad grund gällande framtidens civilförsvar.

Förslag till beslut:

Med anledning av detta föreslår jag, Ted Nyberg:

- Att Sverigedemokraterna inhämtar information och utreder hur vi på bästa sätt kan stärka det civila försvaret så att det ges förutsättningar att matcha det militära försvarets nivå, samt att denna utredning används som underlag för Sverigedemokraternas framtida politik inom området.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för motionen. Det är mycket som har skett sedan regeringsskiftet och den fullskaliga invasionen av Ukraina 2022. Under det senaste året har en rad utredningar på området publicerats. Sverigedemokraterna deltog framgångsrikt i arbetet med försvarsberedningens rapporter och utformandet av försvarsbeslutet. Vi har också medverkat i flertalet av de satsningar som skett på området, satsningar som är på miljardnivå. Under våren beslutades en ambition kring fem procent av BNP på försvarsrelaterade satsningar där 1,5 procent av dessa ska tillfalla det civila försvaret i någon form. Dessa frågor kommer att diskuteras till hösten och det pågår således arbete kring vad som behöver prioriteras och i vilken utsträckning. Vi har en god bild utifrån försvarsberedningens rapport plus en nära samverkan med både myndigheter och frivilligorganisationer.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

FÖ10 - Motion om civilt försvar – mer än bara brandövningar och krisplaner

Motionär:

Benjamin Albertsson (96106 - benjamin.albertsson@sd.se)

Medmotionär(er):

Rickard Daxner rickard.daxner@sd.se

Motionsmotivering:

Det civila försvaret har länge legat i träda, en landstäckande beredskap har saknats på grund av naiva politiker. De senaste årens satsningar och ny strukturreform visar dock att Sverige äntligen vaknat på denna front. Det handlar inte längre bara om brandövningar i skolan eller reservkraft till sjukhusen, utan om ett motståndskraftigt samhälle som ska kunna stå emot olika typer av framtida samhällsstörningar i form av cyberattacker, kriser och pandemier.

Förslag till beslut:

Mot bakgrund av det ovan anförda yrkar jag:

Att Sverigedemokraterna verkar för att införa nationella kunskapskrav i krisberedskap och civilt försvar för kommuner och regioner – så att alla kan sin roll när krisen kommer.

Att Sverigedemokraterna verkar för att tillgängliggöra information om och tillhandahålla utbildningar i krisberedskap.

Att Sverigedemokraterna verkar för att förstärka MSB:s resurser och stöd till kommuner och övriga aktörer i krisberedskap, med extra fokus på digital infrastruktur och försörjningsberedskap.

Att Sverigedemokraterna verkar för att prioritera och öka samarbetet med näringsliv och frivilligorganisationer.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för motionen. Som motionären nämner så påbörjas återuppbyggnaden av det civila försvaret från en mycket låg nivå. Det civila försvaret börjar också som motionären nämner också längst ned, hos den enskilde i kommunen och arbetar sig därifrån uppåt. De personer som arbetar inom offentlig verksamhet har ett stort ansvar när krisen kommer och det är som motionären också nämner viktigt att alla vet sin roll. Det finns redan idag omfattande krav som utgår ifrån ansvarsprincipen att den myndighet som är ansvarig för en verksamhet i fred också är det i krig. Det innebär att kommuner enligt lag är skyldiga att utbilda och förbereda sig inför kris och- krig. Som nämnt i den tidigare motionen ligger *SOU 2024:65 – kommuners och regioners grundläggande ansvar inför och under fredstida kriser och*

höjd beredskap snart på regeringens bord, vilket också kommer att skräpa kraven. Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) arbetar aktivt mot kommuner för att tillgängliggöra information och tillhandahålla utbildningar, det finns också en rad privata företag som också gör detta. Myndigheten för psykologiskt försvar anordnar också gratis utbildningar för aktörer inom det offentliga.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå den första attsatsen.

att anse den andra attsatsen i motionen besvarad.

att anse den tredje attsatsen i motionen besvarad.

att anse den fjärde attsatsen i motionen besvarad.

FÖ11 - Stärkt civilförsvar i glesbygdskommuner

Motionär:

Nils Erik Martin Arvidsson (60107 - erik.arvidsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Bakgrund

NATO har beslutat att medlemsländerna ska satsa minst 5 % av BNP på totalförsvaret, där 3,5 % ska gå till det militära och 1,5 % till det civila försvaret. Sverige har ställt sig bakom denna inriktning, vilket Sverigedemokraterna välkomnar. Nu är det avgörande att dessa satsningar fördelas strategiskt – även utanför storstadsområdena.

Ett robust civilt försvar måste omfatta hela Sverige, inklusive våra glesbygdskommuner och mindre orter. Dessa områden är ofta de mest utsatta vid kriser och samhällsstörningar, samtidigt som de är centrala för livsmedelsförsörjning, skogsnäring, transporter och totalförsvarslogistik. Trots detta saknas ofta basala resurser för civil beredskap: reservkraft, vattenrening, skyddsutrustning och fungerande ledningsplatser.

Det är inte förenligt med svensk totalförsvarstanke att kommuner som bär upp viktiga delar av samhället saknar medel att organisera grundläggande civilförsvar. Staten måste ta ansvar för att även mindre befolkningstäta delar av landet har förmåga att stå emot och återhämta sig vid kris och krig.

Förslag

Sverigedemokraterna bör verka för att en tydlig del av de 1,5 % av BNP som öronmärks till civilförsvaret används till att bygga upp civil beredskap i Sveriges glesbygdskommuner.

Det bör inrättas ett särskilt statligt stödprogram för civilförsvar i glesbygd, som inkluderar:

Beredskapsdepåer med vatten, mat, skyddsutrustning, sjukvårdsmaterial och reservbränsle

Reservkraft till äldreboenden, skolor, vårdcentraler och kommunhus

Stöd för att ta fram och upprätthålla lokala civilförsvarsplaner

Kommunikationslösningar och redundanta ledningsplatser

Utbildning och utrustning till hemvärn, Lottakåren och civila frivilligkrafter

Ersättning eller skattefördelar för lantbrukare, åkerier och maskinägare som upplåter resurser vid höjd beredskap

Allt detta ska ske i samverkan med MSB, Försvarsmakten och de lokala myndigheterna – men styras av riksdagen så att resurserna når fram och fördelas efter behov, inte befolkningstäthet.

Förslag till beslut:

1. Att Sverigedemokraterna verkar för att ett riktat civilförsvarsstöd inrättas för glesbygdskommuner, finansierat inom ramen för Sveriges NATO-åtagande om 1,5 % av BNP till civilt försvar.

2. Att detta stöd särskilt ska möjliggöra lokala beredskapsdepåer för bränsle, sjukvårdsutrustning och livsmedel, samt säkra tillgången till reservkraft och ledningsresurser i kris.

3. Att Sverigedemokraterna driver att lantbrukare, entreprenörer och transportaktörer i glesbygd ges skattefördelar eller statlig ersättning, om deras resurser tas i anspråk vid höjd beredskap.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för en relevant och aktuell motion. Avvecklingen av det civila försvaret har idag visat sig vara katastrofal för det svenska Totalförsvaret. Utformningen av det civila försvaret har behandlats i Försvarsberedningen rapport och i det senaste försvarsbeslutet. Givet att återuppbyggnaden sker från en mycket låg nivå är det avgörande att detta sker prioriterat och med väl avvägda beslut. Ansvaret för det civila försvaret utgår ifrån ansvarsprincipen vilket innebär att den offentlig verksamhet som är ansvarig för en tjänst i fred är också ansvarig i krig och att ansvaret för det civila försvaret faller på kommuner och regioner. Det finns idag omfattande material från både MSB, Försvarsmakten och andra aktörer som arbetar utifrån en rad olika troliga scenarion. En behandlar fullskaligt krig på svenskt territorium, en avhandlar krig på svenskt territorium inom ett avgränsat område, och en avhandlar krig i Baltikum eller Finland. Hur Sveriges totalförsvar ska dimensioneras utifrån dessa olika scenarion arbetar man med just nu. Återuppbyggnaden är dyr och som det ser ut idag hanteras mycket av det som staten skötte tidigare av privata bolag, vilket innebär att staten behöver göra svåra avvägningar kring hur det här dels ska hanteras och finansieras. I en nylig publicerad utredning (*SOU 2025:68*) föreslår utredaren ett nytt system för hur lagerhållning och avtal mellan staten och näringslivet kan se ut. Partiet lade tillsammans med regeringen 2 miljarder extra på bland annat dricksvatten och livsmedelsförsörjning inför 2025 och vi har för avsikt att fortsätta bedriva en politik som angränsar till motionärens förslag. Detta gäller även delar av sjukvårdssektorn som också har köpt in och skapat lager av medicinsk materiel, läkemedel m.m. När det gäller förfogandelagstiftning så är det en äldre lagstiftning som inte har reviderats sedan 1978. Enligt förfogandelagens nuvarande utformning utgår skälig ersättning vid ianspråktagande av lös egendom, som exempelvis en traktor.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att motionen avslås

FÖ12 - Totalförsvaret – Sveriges upprustning för nutid och framtid

Motionär:

Benjamin Albertsson (96106 - benjamin.albertsson@sd.se)

Medmotionär(er):

Rickard Daxner rickard.daxner@sd.se

Motionsmotivering:

Vi står nu inför en ny tid där säkerhetspolitiska utmaningar och krisberedskap är viktigare än någonsin. Det är viktigt att tidigare misstag såsom nedläggningen av Insats- och Totalförsvaret under 90-talet inte upprepas.

Försvarsbeslutet 2025–2030 innebär satsningar på 170 miljarder extra till det militära försvaret och drygt 37 miljarder till det civila.

För att vara trovärdiga ska Sverige kunna försvara sin suveränitet, men snabba politiska beslut riskerar försena nödvändig upprustning.

Förslag till beslut:

Mot bakgrund av detta yrkar jag:

Att Sverigedemokaterna verkar för att samhället genom en stabil finansiering och förstärkning av totalförsvaret ska öka fokus på uthållighet– både militärt och civilt.

Att Sverigedemokaterna verkar för att å det snaraste en färdplan för totalförsvaret bortom 2030 tas fram.

Att Sverigedemokaterna verkar för att samverkan mellan försvar, kommuner, företag och frivilligorganisationer stärks.

Att Sverigedemokaterna verkar för att satsningar på elektronisk kommunikation, elförsörjning och reservmateriel etc prioriteras.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för motionen. Det är mycket riktigt så att vi står inför säkerhetspolitiska utmaningar där avrustningen av det svenska försvaret visat sig vara en mycket dålig ide. Idag kan vi konstatera att kostnaden för återupprustningen kommer bli mycket dyr och kommer ta lång tid. Riksdagens partier enades i våras om en gemensam ambition mot fem procent av BNP där uppåt 1,5 procent av BNP ska till det civila försvaret. Under hösten kommer dessa diskussioner fortsätta i mer detaljerad form och partiet arbetar för närvarande med en inriktning kring detta. Partistyrelsen instämmer däremot med motionärens yrkande kring behovet av en färdplan bortom 2030 vilken dels bör syfta på finansiering samt inriktning. För

närvarande är framtiden behäftad med stora osäkerheter givet hur utvecklingen ser ut, samtidigt kan det vara bra med en övergripande färdplan kring ett antal prioriteringar som behöver vara på plats. När det gäller samverkansfokus har utredningen *SOU 2024:65 – kommuners och regioners grundläggande beredskap inför kris och krig* presenterat en rad intressanta förslag. Myndigheten för samhällsskydd och beredskap arbetar också mot kommuner och regioner för att stärka samarbetet mellan alla relevanta aktörer. Ansvarsprincipen stipulerar också att det redan idag finns ett tydligt juridiskt ansvar för samtliga myndigheter att samverka med varandra. När det gäller samverkan mellan näringslivet och frivilligorganisationer är det partiets uppfattning att det finns en naturlig grund för detta på många områden, även om det givetvis finns rum för förbättring. Avslutningsvis har Sverigedemokraterna arbetat nära regeringen i frågan om att på kort sikt stärka satsningar på elektronisk kommunikation, elförsörjning och reservmaterial. Senast inför budgetpropositionen 2025 medverkade vi i en satsning på ca 2 mdkr inom dessa områden. I höst har partiet också för avsikt att delta i förhandlingarna kring vilka prioriteringar som behöver ske inom ramen för 1,5 procent av BNP på det civila försvaret.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att den första attsatsen anses som besvarad.

att den andra attsatsen besvarad.

att den tredje attsatsen besvarad.

att den fjärde attsatsen anses som besvarad.

FÖ13 - En nationell krisberedskapsstyrka

Motionär:

Lars Larsson (63194 - lars.larsson@sd.se)

Medmotionär(er):

Andreas Ahlqvist 73519

Motionsmotivering:

Sverige hade under lång tid ett civilförsvar som syftade till att öka vår motståndskraft vid kris och krig. Vi tog lärdom om vad som hände runtom i Europa under andra världskriget och såg till att den svenska civilbefolkningen inte skulle behöva genomlida samma förödande konsekvenser vid en konflikt. Denna förmåga är sedan ett par årtionden tillbaka helt raserad av politiker och militärer som ansåg att den eviga freden hade kommit. Dessvärre pekar omvärldsutvecklingen nu på att vårt närområde återigen har blivit en konfliktzon för stormakterna. Med Rysslands invasion av Ukraina som det tydligaste exemplet.

Därför är det av yttersta vikt att det svenska samhället och det svenska folket förbereder sig på att kunna hantera den värsta sortens kriser. Oavsett om det rör sig om miljökatastrofer, pandemier, terrorism eller krig. Planeringen inför ett nytt civilförsvar har påbörjats men det kommer ta lång tid för oss att återfå en basplatta för det civila försvaret. Det saknas materiell, pengar och kompetens.

Under tiden bör Sverige återupprätta en nationell krisberedskapsstyrka. Styrkan bör vara centralt placerad vid viktiga geografiska platser och bör besitta särskilda kunskaper inom exempelvis medicin, logistik, räddningsarbete och ledning. Styrkan ska kunna sättas in vid skogsbränder, vid utbrott av pandemier och vid andra samhällsstörande kriser. Helt enkelt en insatsstyrka specialiserad på att hantera kriser som slår mot civilbefolkningen.

Denna nationella krisberedskapsstyrka ska även kunna sättas in utomlands vid exempelvis jordbävningar och svältkatastrofer. Detta då erfarenheter från utlandet kommer ge oss en möjlighet att bygga upp vår egen kompetens här hemma. Givet styrkans disposition är det rimligt att den finansieras av biståndsbudgeten. Detta då direkt hjälp på plats är påvisat mer effektivt än att ge en säck med pengar till berörda stater.

Värt att påpeka är att en nationell krisberedskapsstyrka inte kan ersätta ett riktigt civilförsvar. Däremot så kan den garantera att vi kan hantera begränsade kriser under den tid det tar att bygga upp ett mer omfattande civilförsvar. Genom arbetet utomlands så kommer Sverige återfå den nödvändiga kompetensen som behövs och som vi idag saknar tack vare pensionsavgångar. Vidare skulle styrkan bidra med behövd kompetens inom Nato.

Hela Sverige är värt att beskydda och alla uppgifter om att motståndet har upphört skall anses som falsk.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna verkar för etableringen av en nationell krisberedskapsstyrka,

Att denna krisberedskapsstyrka ska besitta kunskaperna som krävs för att bemöta kriser som riskerar att lamslå det civila samhället,

Att denna krisberedskapsstyrka ska kunna sättas in utomlands utefter behov,

Att styrkan finansieras via biståndsbudgeten.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för en tidsenlig och aktuell motion. Det säkerhetspolitiska läget i kombination med en sannolikt höjd hotbild de kommande åren kräver en snabb och uthållig återuppbyggnad av det civila försvaret. Utifrån Försvarsberedningens rapporter och försvarsbeslutet vet vi att återuppbyggnaden börjar från en mycket låg nivå. Rapporter från MSB vittnar också om att återuppbyggnaden gick mycket långsamt under den förra socialdemokratiska regeringen. Sedan regeringsskiftet har det däremot skett mycket på området. En rad utredningar har lämnat förslag på återuppbyggnad av det civila försvaret inom den nya sektorsindelningen. Det som skett i närtid är civilplikt för personer inom Räddningstjänst och elförsörjningsområdet. Det innebär att personer som arbetar inom det här området kan bli inkallade i händelse av kris eller krig. Ambitionen är att på längre sikt återaktivera civilplikten för en rad andra områden, såsom exempelvis byggnads- och reparationsberedskap. När det gäller sjukvård är det regionen som är ansvarig och ansvaret utgår ifrån ansvarsprincipen att den offentliga verksamhet som ligger närmast också är ansvarig. Med det sagt innebär det inte att myndigheterna inte kan samverka eller begära hjälp från varandra, det är snarare tvärtom. Myndigheter ska i fredstid samverka, öva och planera för händelser i kris- och krig. När det gäller den internationell krisberedskapsstyrkan så finns det en existerande funktion på Myndigheten för Samhällsskydd och beredskap som skickas till krisdrabbade områden. Ett exempel är insatsen mellan MSB och Försvarsmakten i Turkiet och Syrien 2023. Finansieringen av MSB:s krisberedskapsstyrka tas från försvarets utgiftsområde eftersom myndigheten ligger under Försvarsdepartementet.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025

att anse den första attsatsen besvarad.

att anse den andra attsatsen besvarad.

att anse den andra attsatsen besvarad.

att avslå den fjärde attsatsen.

FÖ14 - Stärk Hemvärnet

Motionär:

Erik Johansson (92880 - erik.johansson@sd.se)

Motionsmotivering:

Hemvärnet utgör en grundpelare i Sveriges militära beredskap och är en central del av totalförsvaret. Hemvärnssoldaterna är frivilliga kvinnor och män som engagerar sig för att skydda landet vid kris och krig. Trots detta är ersättningen för tjänstgöring låg och anslagen otillräckliga för att möjliggöra nödvändig modernisering av materiel, fordon och tekniska system.

Samtidigt ser vi en allt mer komplex säkerhetspolitisk situation där gråzonsproblematik och hybridhot blir vanligare. Hemvärnet behöver kunna agera effektivt även under denna typ av påfrestningar, innan ett formellt väpnat angrepp är konstaterat.

Ett starkt och handlingskraftigt Hemvärn är en billig försäkring för Sveriges säkerhet. Att höja anslagen ger omedelbara effekter i form av högre operativ förmåga och snabbare insatskapacitet. Höjd ersättning skapar bättre förutsättningar för rekrytering och långsiktig personalförsörjning.

Genom att tydliggöra och förstärka Hemvärnets mandat i gråzonslägen minskar risken för att Sverige överrumplas vid hybridhot. I en tid av ökade säkerhetspolitiska spänningar måste Hemvärnet ges både de resurser och det förtroende som krävs för att vara den robusta och handlingskraftiga kraft Sverige behöver.

Förslag till beslut:

Med hänvisning till ovanstående förslås Landsdagarna besluta att verka för:

- Ökade anslag för modern utrustning, fler övningar och bättre fordonsförsörjning.
- Höjd ersättning till hemvärnssoldater.
- Utökat mandat i gråzonslägen för snabbare och effektivare insats mot hybridhot, sabotage och drönarhot.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för en ytterst angelägen motion. Hemvärnet och frivilligorganisationerna är ryggraden i det svenska försvaret. Nedskärningarna inom Försvaret har utöver att drabba yrkessoldaterna också drabbat hemvärnet som dragits med föråldrad utrustning under många år, allt från enskilda persedlar till utrustning som i vissa fall är från innan andra världskriget. Motionären föreslår ett ökat anslag för utrustning, ersättning och ett utökat mandat i gråzonslägen. Som bekant har Sverigedemokraterna medverkat i Försvarsberedningen och också varit med i utformandet och beslutandet av det senaste försvarsbeslutet. I försvarsbeslutet framgår det att Försvarsmakten de närmaste åren ska satsa på att modernisera Hemvärnets utrustning. När det gäller ersättningen för Hemvärnssoldater har

utredningen *SOU 2025:86* föreslagit en höjning, och hur mycket detta blir återstår att se men Sverigedemokraterna är med i förhandlandet kring detta. Angående ett utökat mandat framgår det inte riktigt vad som åsyftas men det kan sägas att Hemvärnet idag har ett starkt mandat att handla i händelse av gråzon eller kupp. Grundberedskapen är 6 timmar, huvuddelen av förbandet ska kunna verka inom 24 timmar och ha en uthållighet i 90 dagar. Det innebär att Hemvärnet snabbt kan kallas in även i fredstid.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse den första attsatsen besvarad

att anse den andra attsatsen besvarad

att avslå den tredje attsatsen

FÖ15 - Stärk den fysiska beredskapen inför mönstring

Motionär:

Jimmy Friberg (116634 - jimmy.friberg@sd.se)

Medmotionär(er):

Pontus Boby (144397)

Motionsmotivering:

Sveriges totalförsvar bygger i ökande utsträckning på värnplikt. Det är en utveckling som i grunden är nödvändig, men som ställer krav på att en tillräckligt stor andel av varje årskull är fysiskt rustad att genomföra militär grundutbildning. I dagsläget faller många ungdomar bort redan i mönstringsskedet på grund av bristande fysisk förmåga. Det försvårar Försvarsmaktens personalförsörjning, men är också en missad möjlighet till personlig utveckling för den enskilde.

Värnplikten ska inte vara förbehållen elitidrottare. Men grundläggande fysisk förmåga är nödvändig, både av säkerhetsskäl och för att utbildningen ska kunna genomföras effektivt. En individ som annars skulle vara lämplig kan nekas uttagning enbart på grund av låg kondition, dålig kroppskontroll eller övervikt. Det innebär inte bara ett resursslöseri utan även en signal till unga om att dörren till ett av samhällets viktigaste åtaganden stängs innan de ens fått chansen att förbereda sig.

I dag saknas strukturerade insatser för att höja den fysiska beredskapen inför mönstring. Även om ungdomar får kallelse i god tid är det upp till var och en att förbereda sig. Det finns heller inga offentliga insatser som identifierar riskgrupper, erbjuder riktad träning eller ger stöd till dem som skulle kunna nå upp till kraven med rätt förberedelser.

Med hänsyn till rättssäkerhet, likabehandling och den individuella friheten bör det eventuellt inte införas någon obligatorisk fysisk träning innan mönstring utan noggrann analys. Däremot finns goda skäl att låta staten utreda hur en sådan förberedelse kan organiseras på frivillig grund, i syfte att öka mönstringsgraden, bredda urvalet och stärka den fysiska hälsan hos framtida värnpliktiga.

Vidare bör staten överväga om fysisk förberedelse inför mönstring på sikt kan likställas i lag med mönstring i sig själv. Ett sådant steg skulle markera hur viktig denna förberedelse är, och på ett rättssäkert sätt ge möjlighet till framtida styrning av resurser, ansvarsfördelning och utbildningsinsatser.

En utredning bör omfatta både rättsliga, praktiska och ekonomiska aspekter, samt föreslå former för samverkan med skolor, kommuner, föreningsliv och privata aktörer. Det långsiktiga målet bör vara att så många ungdomar som möjligt får realistisk chans att uppfylla kraven – inte bara för totalförsvarets skull, utan även för att främja fysisk hälsa, självtillit och samhällsengagemang hos unga. Den frivilliga delen skulle lämpligen

kunna innefatta någon form av incitament för att motivera till förberedande träning innan mönstring då ett bra och ökat resultat ökar urvalsmöjligheterna för Försvarsmakten.

Förslag till beslut:

• att Sverigedemokraterna ska verka för att regeringen utreder hur staten kan erbjuda frivillig fysisk förberedelse inför mönstring, i syfte att fler ungdomar ska kunna kvalificera sig till värnplikt.

• att Sverigedemokraterna verkar för att staten om nödvändigt i framtida lagstiftning ska kunna likställa den fysiska förberedelsen inför mönstring med faktisk mönstring i sig, som del i totalförsvarets personalförsörjning

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för motionen. Folkhälsan och främst ungdomars hälsa är ett problemområde som behöver ses över på ett konstruktivt sätt. Ökat stillasittande och skärmtid är några av de orsaker som ofta nämns. Motionären anser att det statliga stödet är begränsat i frågan och att det behövs mer riktade insatser för att skapa bättre förutsättningar för ungdomar att röra på sig i anslutning till mönstringen och förbättra sin fysiska förmåga. Frågan kring folkhälsa är delad med Socialutskottet och partiet bedriver politik på området. När det gäller förberedelser inför mönstring instämmer vi i delar av motionärens yrkanden om att staten i större möjliga mån kan erbjuda frivillig fysisk förberedelse. Det är möjligt att regeringen i takt med att mönstringsunderlaget blir större gör riktade kampanjer och insatser genom tävlingar eller utskick. Samtidigt skickar Plikt- och prövningsverket ut ”Mönstringshandboken” en tid innan mönstring för att den kallade ska ha tid på sig att förbättra sin fysiska prestanda. Försvarsmakten har också ett specifikt träningsprogram som riktar sig till ungdomar som ska mönstra. När det gäller lagstiftandet kring den fysiska förberedelsen så är det ett förslag som går emot grundlagens andra kapitel § 6 paragrafen om påtvingat kroppsligt ingrepp, och det är i partistyrelsens mening ett ansvar som dels tillfaller den enskilde men också föräldrarna.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att den första attsatsen anses besvarad

att den andra attsatsen avslås.

FÖ16 - Värnplikt med förnuft – obligatorisk för män, frivillig för kvinnor

Motionär:

Ungsvenskarna

Motionsmotivering:

Sverige står inför ett nytt säkerhetspolitiskt läge där hotet om krig eller väpnad konflikt inte längre kan avfärdas som ett avlägset scenario. I en sådan situation är det självklart att alla som bor i Sverige förväntas sluta upp och bidra till landets försvar. Att försvara fosterlandet är en hedersam och nödvändig plikt för varje medborgare. Men försvar av ett land handlar inte enbart om krigsinsatsen i sig – utan lika mycket om vad som kommer därefter. Ett land måste ha förmåga att resa sig, att återuppbygga samhällsstrukturer, kultur och framtid. För detta krävs ett starkt svenskt folk, och en grundförutsättning för det är att det finns fungerande familjer och möjlighet till barnafödande även under oroliga tider. Samtidigt ser vi nu hur krigsplaceringar och värnplikt diskuteras utifrån ett ensidigt jämställdhetsperspektiv, där kvinnor i fertil ålder, gravida eller med spädbarn kan tvingas in i krigstjänst. Detta är inte bara kontraproduktivt – det är orimligt. En familj där båda föräldrar är krigsplacerade lämnar sina barn utan trygghet. Det strider mot både förnuft, naturliga roller och vårt ansvar för nästa generation. Verklig jämställdhet handlar inte om att likrikta män och kvinnor som om de vore identiska – utan om att respektera de olikheter som finns. Kvinnor och män har olika roller, särskilt i kris- och krigssituationer. Därför bör värnplikten fortsatt vara obligatoriskt för män men frivillig för kvinnor. Detta innebär inte att kvinnor inte får tjänstgöra – tvärtom ska de som vill bidra i Försvarsmakten få göra det. Men staten ska inte med tvång inskränka den familjebildande roll som är avgörande för Sveriges framtid.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraterna verkar för att värnplikten i Sverige fortsatt ska vara obligatorisk för unga män och frivillig för kvinnor.

att Sverigedemokraterna verkar för att kvinnor med spädbarn eller i barnafödande ålder inte ska krigsplaceras mot sin vilja.

att Sverigedemokraterna verkar för att Sveriges försvarspolitik utformas med hänsyn till landets långsiktiga behov av familjebildning och befolkningstillväxt.

att Sverigedemokraterna verkar för att synen på jämställdhet inom totalförsvaret ska ta hänsyn till biologiska skillnader och olika roller – inte utgå från ideologisk likriktning.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för motionen. Partistyrelsen förstår motionärens utgångspunkt givet att det generella barnafödandet i Sverige men även i västvärlden är på nedgång. Vi behöver samtidigt beakta andra faktorer däribland att rikets försvar är en uppgift

för hela befolkningen och att snittåldern för förstagångsföräldrar fortsatt är 30 – 32 år. I och med upprustningen av Totalförsvaret kommer vi få en allt större utbredd civilplikt inom en rad viktiga samhällsområden där det är av stor vikt att medborgare med specifika kunskaper krigsplaceras och tjänstgör. Utformningen av dagens försvar ställer också större krav än tidigare vilket innebär att det finns ett stort behov av personal med tekniska och avancerade kunskaper inom en rad olika områden.

När det gäller krigsplacering i barnafödande ålder är partistyrelsens uppfattning att det är möjligt att detta skulle hämma möjligheterna till kompetent personal på rätt plats. När det gäller krigsplacering i allmänhet kommer det bli svårt att driva sjukhus, förskolor, skolor och annan viktig omsorgsverksamhet i kris eller krig om ingen krigsplaceras. Partistyrelsen instämmer däremot i andemeningen att det inte ska ske någon kvotering utan att den som är bäst lämpad för en tjänst helt enkelt får den baserat på fysisk och psykisk lämplighet. Det finns redan idag möjligheter för uppskov vid graviditet eller föräldraskap eller tjänstgöring med vapenfri tjänst. Avslutningsvis anser partistyrelsen att arbetet med att hitta incitamentsstrukturer för att unga vuxna ska bilda familj i större utsträckning behöver bli bättre och utvecklas.

Partistyrelsen kommer att fortsatt följa frågans utveckling

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse den den första attsatsen besvarad

att anse den andra attsatsen som besvarad

att den tredje attsatsen avslås

att den fjärde attsatsen anses besvarad

FÖ17 - Stärkt försvarsförmåga genom samverkan med bevakningsbranschen.

Motionär:

Markku Abrahamsson (107145 - markku.abrahamsson@sd.se)

Medmotionär(er):

Per Carlberg, 19005.

Motionsmotivering:

Det försämrade omvärldsläget påverkar Sveriges säkerhetsläge. Även om den allmänna uppfattningen uteslöt väpnade angrepp mot Sverige för bara några år sedan, har Putins invasionskrig i Ukraina bevisat att sådana antaganden är vårdslösa och naiva. Därför är det bra att Sverigedemokraterna tillsammans med Tidöpartierna verkar för att stärka totalförsvaret och öka motståndskraften.

Bevakningsbranschen, som idag tillhandahåller väktare, ordningsvakter och skyddsvakter över hela Sverige, kan bli en betydande resurs för denna uppgift. Lite har redan hänt i detta avseende – anställda inom bevakningsbranschen har t ex krigsplacerats inom sina respektive bevakningsföretag. Men mer kan göras för att låta bevakningsbranschen bidra till totalförsvaret.

Idag har bevakningsbranschen, över landet, redan en viktig uppgift i skyddet av samhällsviktiga anläggningar och infrastruktur, men potentialen för dessa företag att bidra vid höjd beredskap eller krigssituation kan fortfarande utvecklas. Ett närmare samarbete mellan Försvarsmakten och bevakningsföretagen skulle kunna skapa denna utveckling.

Bevakningsföretag skulle t ex tillfälligt kunna överta ansvar för skyddsobjekt och stötta försvarsmakten vid t ex tillträdeskontroller eller transporter, samverka med försvarsmakten genom gemensamma övningar och utbildningar, bidra i arbetet för rapportering av säkerhetshot och incidenter.

Genom en tydlig ansvarsfördelning och rollbeskrivning kan svensk bevakningsbransch ta ett stort ansvar för Sveriges säkerhet och nationella försvarsförmåga.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna verkar för att formalisera och utveckla samarbetet mellan myndigheter viktiga för totalförsvaret (såsom Försvarsmakten) och bevakningsföretagen, i syfte att stärka totalförsvarsförmågan.

Att Sverigedemokraterna verkar för att öka kapaciteten och förmågan bland svenska skyddsvakter i enlighet med vad som anförs i första beslutspunkten.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för motionen. Partiet har inom ramen för försvarsberedningen och försvarsbeslutet behandlat säkerhetsfrågan och det är också en fråga som uppkommit vid föreläsningar och kommunbesök. Det är mycket riktigt så att bevakningsbranschen idag fyller en viktig funktion i händelse av kris- eller krig. Det civila försvaret och de delar som berörde bevakning sköttes i stor utsträckning tidigare av bland annat Driftvärn och Polis samt delar av Hemvärnet. Idag är resurserna betydligt mindre samtidigt som den kritiska infrastrukturen blivit allt större. Den senaste utredningen *SOU 2025:6 – Plikten kallar* behandlar och föreslår en återaktivering av civilplikten inom bevakning och säkerhet. Vi anser att frågan är viktig och avvaktar därför remissvaren innan vi kan ta ett definitivt ställningstagande.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FÖ18 - Införskaffa bandgående artilleri till Sveriges mekaniserade brigader

Motionär:

Nils Erik Martin Arvidsson (60107 - erik.arvidsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Bakgrund

Sveriges försvar har de senaste åren återtagit förmågan att verka i brigadstruktur, och antalet mekaniserade brigader ökar. Med det följer krav på att alla vapensystem inom brigaden ska kunna samverka, följa med i terrängen och tåla strid i högintensiva miljöer.

I dag är huvuddelen av Sveriges artilleri bestyckat med hjulgående Archer, ett system med hög precision och snabb verkan. Archer är mycket effektivt vid skyddad rörlig strid på svensk mark – men har begränsad framkomlighet i mjuk terräng och saknar det skydd som krävs för tät samverkan med stridsvagn och pansarskytteförband.

Flera europeiska länder – däribland Tyskland, Polen, Nederländerna och Ungern – har nu gått över till eller uppgraderat till system som PzH 2000, K9 Thunder eller likvärdiga bandgående plattformar. Dessa möjliggör:

Framryckning i samma tempo som övriga brigaden

Bättre överlevnad mot moteld och drönare

Skydd vid laddning, eldgivning och omgruppering

Högre eldhållbarhet i långvariga strider

Motivering

Svensk markstrid måste ha både rörlighet, eldkraft och skydd. Hjulgående Archer-system har sin plats, men kan inte ersätta behovet av bandgående artilleri i manöverförband.

Erfarenheterna från Ukraina har visat att tungt bepansrade system som PzH 2000 överlever stridens hetta, även mot drönare, moteld och artilleriduell. Trots flera års krig har endast ett fåtal pjäser gått förlorade. Detta visar vikten av både skydd och rörlighet i kombination.

För att våra brigader ska vara moderna, stridståliga och interoperabla med NATO-standard, krävs ett artillerisystem som:

Tål moteld och drönarangrepp

Kan verka i mjuk eller bruten terräng

Följer med i brigadens taktiska rörelser

Ingår i eldsamordning med NATO:s stridsvagnar och IFV

Komplementet av avancerat kamouflage, som t.ex. Saabs Barracuda-system, utgör dessutom ett viktigt teknologiskt skydd för att minska upptäckt och förlust i moderna konflikter. Det bör vara standard på alla nya bandartillerisystem.

Sverigedemokraterna bör därför driva frågan i försvarsutskottet om att snarast införa bandgående artilleri med hög skyddsnivå och svensk kamouflageteknik i Sveriges brigadstruktur.

Förslag till beslut:

1. Att Sverigedemokraterna i försvarsberedningen verkar för att Sverige anskaffar minst ett bandgående artillerisystem, exempelvis:

PzH 2000S (moderniserad version av den tyska standardpjäsen)

Alternativt likvärdigt system med motsvarande skydd och prestanda

2. Att det bandgående artilleriet tillförs mekaniserade brigader inom armén, och samövas med stridsvagn, CV90 och pansarbandvagnar som en organisk del av brigadens eld- och rörelseförmåga.

3 Att Archer behålls parallellt, som ett snabbt och strategiskt verktyg för indirekt eld i övriga artilleribataljoner- och territoriella förband – men att bandgående system utgör kärnan i de mekaniserade stridsförbandens artillerikomponent, samt har möjlighet att verka direkt tillsammans med pansarbataljonerna.

4. Att samtliga nya bandartillerisystem utrustas med avancerade kamouflagesystem, exempelvis Saab Barracuda MCS, för att minska signatur i synligt ljus, IR och radar, samt öka överlevnaden mot sensorer, drönare och precisionseld.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för en väl utvecklad och detaljerad motion. Initialt kan vi konstatera att försvarsberedningen presenterade sin slutrapport i april 2024 och att beredningen idag är vilande. Huruvida den ska aktiveras till hösten är inte helt beslutat och hur formerna för diskussionerna kring de framtida satsningarna kommer se ut återstår att se. Sveriges medlemskap i Nato kommer att ha viss påverkan på utformningen av Försvarsmakten, vilket innebär att det idag inte är helt klart vilka typer av system som Sverige behöver satsa på. För tillfället pågår leverans av 48 stycken Archerpjäser vilka ska fördelas på svenska förband. Motionären anför ett resonemang kring att bandgående artilleri i huvudsak är en bättre investering än den hjulgående och det är sant att de olika systemen har olika prestanda. Vi kan konstatera att Archer gjort mycket bra ifrån sig i Ukraina och är ett uthålligt och pålitligt system. Utifrån de öppna diskussioner som fördes runt försvarsberedningen och den slutgiltiga utformningen av försvarsbeslutet är det inte vår uppfattning att någon bandgående förmåga utöver Archer ska ha lyfts. Balansen mellan politikens uppfattning om vad som behövs och vad som Försvarsmakten önskar är komplicerad. Vi är nu inne i genomförandefasen av försvarsbeslutet 2025 – 2030 vilket innebär att det artilleri som ska organiseras är en raketartilleribataljon och fortsatt utveckling av de befintliga med Archer. Inför höstens förhandlingar kring möjliga inköp och framtida

utveckling eller omvärdering av försvarsbeslutet kan det vara så att man gör en annan bedömning utifrån det önskade fokuset på det svenska försvaret enligt Natos uppdaterade Capability Targets.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen.

FÖ19 - Inrättande av system för militärt överskott

Motionär:

Evald Magnus Häggblad (60831 - magnus.haggblad@sd.se)

Motionsmotivering:

Natointrädet tillsammans med de kommande kraftiga satsningarna på den svenska krigsmakten kommer innebära att stora mängder materiel kommer att köpas in. Materiel såsom tekniska system, förbrukningsmaterial, verktyg, fordon, kläder och stridsutrustning kommer att fylla upp de nya mobiliseringsförråd som kommer att uppföras.

Ofrånkomligen så blir även ny materiel omodern och föremål för avveckling. I dagsläget så skrotas eller bränns mycket av den materiel som blir övertalig inom Försvarsmakten då den i väldigt liten utsträckning återfinns på den öppna marknaden. I stället så dyker den ofta upp som skrot hos metallåtervinnare runt om i landet. Metallåtervinnarna har förbundit sig att destruera utrustningen och den går inte att köpa. Överskottshandlare som arbetar med kläder/persedlar meddelar att det i dagsläget inte finns materiel för dem att vidaresälja trots att intresset hos allmänheten är stort. Efter försvarets snabba bantning i slutet av 90-talet så verkar en kultur av destruktion som lösning på all avveckling ha infunnit sig.

Historiskt så var det FFV Överskott som från 60-talets början och fram till 1989 skötte avvecklingen av övertalig materiel. Vi som är lite äldre kommer ihåg dessa fysiska butiker. Idag så finns ingen motsvarighet i den svenska krigsorganisationen utan det är istället politisk vindriktning som avgör om tex fordon försäljs eller destrueras.

Som exempel så har Natomedlemmen USA sedan länge ett väl fungerande system för avveckling av materiel vilket beskrivs här:

https://www.gsa.gov/buy-through-us/government-property-for-sale-or-lease/office-of-personal-property-management/for-citizens-seeking-surplus-property/how-to-purchase-surplus-property

Man har följt sin tid och man kan se dagsaktuella försäljningar på nätauktioner på sidan:

https://www.gsaauctions.gov/auctions/home

Detta exempel är ett mycket bättre alternativ än destruktion och skulle förutom att skapa kanaler för att föra materielen till den civila marknaden också ge ökad respekt för Försvarsmaktens verksamhet samt stärka landets beredskap. Avveckling i motionens andemening kan uppfattas bara vara försäljning till allmänheten men skulle lika gärna kunna innebära gåva till andra nationer eller behövande. Ett återtagande av den återbrukskultur som präglade 60, 70 och 80-talen bör återinföras.

Jag gjorde ansatser att i text söka beskriva den omfattande kapitalförstöring som Försvarsmakten i dagsläget och historiskt ägnat sig åt men i stället så vill jag uppmana läsaren att kontakta en person med en djupare insyn i Försvarsmakten som organisationen och be denne berätta om vad som faktiskt händer med övertalig materiel. Om personen var aktiv runt millennieskiftet så bör det snabbt gå att få rikligt med redogörelser för ett hårresande resursslöseri.

Förslag till beslut:

Att: Sverigedemokraterna ska verka för att stoppa skrotning/förbränning/destruktion osv. av utrangerad materiel/utrustning inom Försvarsmakten. Målsättningen skall i stället vara att utrangerad materiel/utrustning osv. skall försäljas på den öppna marknaden eller bortskänkas.

Att: Sverigedemokraterna ska verka för att svenska staten på lämplig nivå i lämplig instans inrättar ett system för att avveckla militärt överskott.

Att: Sverigedemokraterna ska verka för att svenska staten ska utreda möjligheten att inrätta ett system för att avveckla militärt överskott i enlighet med motionens mening.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för en intressant motion som så många andra på området ligger rätt i tiden. Partiet har likt motionären också noterat det enorma resursslöseri av försvarsmateriel som skett de senaste decennierna, främst under 2000-talets början. Det finns idag omfattande regelverk för avskrivningar och rekvisit som ska vara uppfyllda. Samtidigt kan vi konstatera att omvärldsutvecklingen går i fel riktning och att hotbilden ökar. Det finns idag ett större behov än tidigare att kunna få spridning av både persedlar och materiel till exempelvis ungdoms- eller frivilligrörelser. Men det kan också tänkas att överbliven materiel kan säljas till privatpersoner för att stärka hemberedskapen. Sverigedemokraterna har under de senaste två åren lyft ärenden där det skett risker för kapitalförluster och materielförsörjning och yrkandet ligger därmed inom ramen för redan befintlig politik. Vi kan också konstatera att det idag råder stor materielbrist globalt till följd av att alla vill köpa samtidigt; det är således också viktigt att kunna cirkulera befintlig materiel nedåt i systemet. Dels för att spara pengar men också för att begränsa resursslöseriet eller ren kapitalförstöring.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

FÖ20 - Nationellt försvar mot ballistiska hot – Sverige behöver höghöjdssystem som Arrow 3 eller motsvarande

Motionär:

Nils Erik Martin Arvidsson (60107 - erik.arvidsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Det säkerhetspolitiska läget har förändrats i grunden. I och med Sveriges inträde i NATO, samt ökade hotbilder från länder med långdistans- och ballistisk kapacitet, behöver Sverige nu ta nästa steg i sitt luftförsvar. De nuvarande systemen – inklusive det amerikanska Patriot – erbjuder ett visst skydd mot kortdistansrobotar och kryssningsmissiler, men saknar förmåga att intercepta hot i stratosfären, såsom:

Ballistiska missiler med hög bana

Hypersoniska glidvapen

Strategiska angrepp i inledningen av en konflikt

I takt med att Ryssland moderniserar sina robotstyrkor, inklusive Iskander och Kinzhal, samt Kinas och Irans utveckling av hypersoniska system, är det tydligt att Sverige står utan ett aktivt skydd mot högbaniga robotvapen.

I Tyskland har man redan beslutat att köpa det israelisk-amerikanska systemet Arrow 3, som har kapacitet att slå ut hot i stratosfären och lägre omloppsbana – alltså långt utöver vad Patriot klarar av. Systemet är också interoperabelt med NATO och redan samordnat med USA:s teknologi.

Sverige bör nu utreda och planera för att anskaffa ett liknande system, antingen i form av Arrow 3, amerikanska THAAD, Aegis Ashore, eller genom att delta i utvecklingen av ett europeiskt höghöjdssystem, exempelvis tillsammans med Tyskland, Polen, Frankrike, Finland och Storbritannien.

Det är även viktigt att Sverige inte bara är kund, utan aktiv partner i utvecklingen av framtidens ballistiska skyddssystem – något som också kan ge svensk industri, såsom SAAB och BAE Systems, möjlighet att bidra med teknik, sensorer och kamouflageskydd som exempelvis Barracuda.

Ett höghöjdssystem frigör dessutom Patriot till mer taktiska uppgifter såsom att skydda truppkoncentrationer, hamnar, logistikcentra och nyckelinfrastruktur. Genom att ha ett eget ballistiskt skiktat skyddssystem skapas större operativ flexibilitet och redundans i hela luftförsvaret.

Det svenska folket har rätt till ett skydd mot moderna långdistanshot – inte bara på marken, utan även från ovan.

Förslag till beslut:

1. Att Sverigedemokraterna verkar för att Sverige utreder behovet av ett höghöjdssystem för ballistiskt skydd mot stratosfäriska och hypersoniska hot

2.Att detta inkluderar system såsom Arrow 3, THAAD, Aegis Ashore eller andra likvärdiga lösningar med förmåga att bekämpa hot i hög bana och nära rymd

3. Att Sverige ges möjlighet att delta i utveckling och saminvestering i ett framtida europeiskt eller NATO-baserat ballistiskt skyddssystem

4. Att svensk industri ges möjlighet att bidra med teknik såsom sensorer, eldrörskomponenter och kamouflageskydd i internationella program

5. Att införandet av ett höghöjdssystem också ses som ett sätt att frigöra Patriot-systemet till mer taktiska och flexibla försvarsuppgifter

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären. Frågan kring skydd mot ballistiska robotar är i ljuset av Rysslands återkommande bombningar av civila mål i Ukraina väldigt aktuell. Sverige är sedan 2023 deltagare i European Sky Shield Initiative (ESSI) vilken syftar till just det som motionären yrkar på. ESSI syftar till en gemensam satsning på ett markintegrerat luftvärnssystem med kapacitet att möta anti-ballistiska missiler. Som nämnt ovan är det en rad andra länder som har investerat i system som har kapacitet att möta ballistiska robotar; bedömningen utgår sannolikt från att det inte finns ett behov av att samtliga frontstater investerar i kostsamma system, utan att det finns en spridning. Beroende på vad som framkommer i Nato:s nya capability targets kan det däremot vara så att Sverige får en ny roll inom alliansen vilket innebär att vi kan behöva satsa på just höghöjdssystem men som det ser ut idag bedrivs den här verksamheten inom ramen för ESSI. I det senaste försvarsbeslutet framgår det också att Sverige kommer att integreras i Natos integrerade luft- och robotförsvar (IAMD).

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

FÖ21 - Nationellt rymd- och cyberförsvar inom totalförsvarsramen

Motionär:

Nils Erik Martin Arvidsson (60107 - erik.arvidsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Sveriges inträde i NATO förändrar vår försvarsstrategi i grunden. Ett område där Sverige snabbt måste stärka sin förmåga är i det moderna högteknologiska totalförsvaret – med särskild fokus på rymd- och cyberdomänen. Båda dessa är idag centrala krigsskådeplatser och har avgörande betydelse för allt från robotförsvar till kommunikation, energiförsörjning och ledning.

Jag har redan i en tidigare motion lyft behovet av att Sverige inför robotbaserat höghöjdsförsvar mot ballistiska hot – såsom system i stil med Arrow 3 – då nuvarande luftvärn som Patriot inte når tillräckligt högt eller långt i tid. Denna motion fokuserar dock på ett kompletterande och avgörande område: sensor- och övervakningsförmåga.

Rymdhot och behovet av Space Domain Awareness

Nya vapensystem – inklusive hypersoniska glidfarkoster, manövrerande ballistiska robotar och satellitbaserade vapen – kräver att Sverige, liksom andra NATO-länder, snabbt utvecklar förmåga att:

Tidigt detektera, spåra och identifiera hot i stratosfären och låg omloppsbana

Skydda kritisk infrastruktur (luftförsvar, ledningscentraler, elnät)

Integreras i NATO:s framtida sensor- och skyddsstruktur i rymddomänen

Sverige har goda tekniska förutsättningar genom Esrange, FOI, LTU, FMV, SAAB Surveillance och andra aktörer. Det är nu dags att kraftsamla nationellt för att skapa ett Space Domain Awareness-program.

Cyberdomänen – totalförsvarets akilleshäl

Parallellt är hoten mot vår digitala infrastruktur redan mycket påtagliga. Sabotage, ransomware, psykologiska operationer och AI-genererade angrepp är en växande realitet. Samhället måste kunna:

Skydda elnät, vatten, sjukvård, betalsystem och kommunikation

Skapa resiliens i civil och militär kommunikation

Bygga upp ett kraftigt förstärkt cyberförsvar inom totalförsvaret

Det krävs en samordnad nationell strategi där rymd- och cybersäkerhet prioriteras på samma nivå som mark-, luft- och sjödomänen.

Förslag till beslut:

1. Att Sverigedemokraterna verkar för att Sverige etablerar ett nationellt rymdövervakningsprogram (Space Domain Awareness) för att spåra ballistiska, hypersoniska och andra höghöjdshot

2. Att detta program utvecklas i samverkan med Esrange, FOI, LTU, FMV, SAAB och internationella partners, t.ex. inom NATO

3. Att Sverige förstärker sin cyberförmåga inom totalförsvaret och skyddet av kritisk civil och militär infrastruktur

4. Att en totalförsvarsstrategi för rymd- och cyberdomänen tas fram, där ansvarsfördelning, samordning och utvecklingsmål tydliggörs

5. Att Sverige driver frågan inom NATO om att rymd- och cyberförsvar ska behandlas som självständiga strategiska domäner i det kollektiva försvaret

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för en intressant och tidsenlig motion. Rymden är en för Sverige ny domän inom det militära försvaret. I juli 2024 presenterade regeringen en försvars- och säkerhetsstrategi för rymden vilken tar ett brett grepp på rymdfrågan. Syftet är att skapa handlingsfrihet och säkerställa att Sveriges intressen i rymden bibehålls. Rymdfrågan behandlades också av försvarsberedningen och har också ett avsnitt i det nuvarande försvarsbeslutet. Den övergripande inriktningen tar dels sikte på svensk uppskjutningsförmåga där vi i hemlighet sköt upp vår första militära satellit i januari 2025. Sverige deltar utöver detta i en rad olika samarbeten inom både EU och det är inte helt otänkbart att vi kommer få se fler projekt inom Nato. När det gäller att stärka den svenska cybersäkerhetsförmågan har regeringen flyttat det nationella cybersäkerhetscentret från MSB till FRA. Utöver detta kommer stärkt lagstiftning på området under året. Samtidigt instämmer vi i behovet av en stärkt cybersäkerhetsförmåga inom totalförsvaret; trots Sveriges snabba digitalisering har Sverige visat sig vara sårbart. Partiet behandlade frågan inom ramen för försvarsberedningen och det nya försvarsbeslutet där vi stöttat regeringens satsningar på området och vi kommer också fortsätta att driva frågan inom ramen för den kommande perioden.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

FÖ22 - Återinför utgivning av identitetsbricka vid födsel

Motionär

Elizabeth Puhls (130278 - elizabeth.puhls@sd.se)

Medmotionär(er)

Mattias Eriksson Falk 36568

Thomas Norrman 119675

Peter Asp Vilén 117729

Motionstext

Mellan 1960 och den 1 januari 2010 utfärdade den svenska staten en identitetsbricka till alla nyfödda, avsedd att förvaras i hemmet. Brickan var tänkt att medföras vid militärtjänstgöring samt användas i krigstid. På brickan präglades bland annat personuppgifter in.

År 2010 upphörde staten med utgivningen av identitetsbrickan, med hänvisning till att hotbilden mot Sverige då bedömdes som låg. I dag ser situationen annorlunda ut – hotbilden har ökat sedan beslutet att avskaffa brickan fattades. Regeringen bör därför överväga att återinföra utgivningen av identitetsbrickor till nyfödda, samt utreda möjligheten att även tilldela brickor till barn födda under perioden sedan utgivningen upphörde.

Identitetsbrickan kan spela en avgörande roll i krigstid, särskilt i situationer där digitala tjänster och legitimationer inte är tillgängliga. I sådana fall kan möjligheten till korrekt identifiering vara direkt livsavgörande.

Yrkande

Att Sverigedemokraterna ska driva frågan om att återinföra utgivning av identitetsbricka vid födseln

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen instämmer med motionärens motivering om identitetsbrickor. Identitetsbrickor var mer angeläget innan vi hade möjlighet till DNA identifiering. Däremot i läge av krig kan det vara fördelaktigt att ha möjlighet till enklare sätt till identifiering.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

Klimat och energi

KE01 - Motion om nationell reglering av solcellsparker

Motionär:

Andreas Havasi (74526 - andreas.havasi@sd.se)

Motionsmotivering:

Bakgrund:

Solcellsparker har på senare år vuxit i antal och omfattning, men dagens lagstiftning ger begränsad vägledning kring var och hur dessa bör etableras. Till skillnad från andra energislag, såsom vindkraft och vattenkraft, saknas en tydlig nationell reglering av solcellsparker.

I dagsläget krävs i många fall endast ett samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken med länsstyrelsen för att få bygga en solcellspark, vilket innebär att det saknas en systematisk och enhetlig prövning av miljömässiga och markanvändningsrelaterade faktorer. Detta har lett till att solcellsparker etableras på jordbruksmark och andra känsliga områden.

För att säkerställa en hållbar och ansvarsfull utbyggnad av solenergi föreslås att en utredning hur en reglering för solcellsparker kan göras. Förslagsvis kan det göras med en solcellsförordning. Denna förordning bör reglera var solcellsparker får eller bör byggas, större anläggningar bör omfattas av en prövning enligt miljöbalken, där en helhetsbedömning görs av miljöpåverkan och markanvändning, kommuner bör ges möjlighet att ha en tydligare roll i planeringsprocessen för att säkerställa lokal acceptans och hållbar markanvändning och framförallt göra det obligatoriskt att bygglov skall sökas för solcellsparker.

Genom en reglering kan Sverige säkerställa en mer långsiktigt hållbar utbyggnad av solenergi samtidigt som viktiga natur och jordbruksresurser bevaras. Detta skulle ge tydligare riktlinjer för såväl företag som myndigheter.

Om partiet anser att det behövs en närmare analys innan en reglering införs, kan en statlig utredning vara ett första steg. Det viktiga är att en tydlig och enhetlig reglering kommer på plats, så att både miljöhänsyn, markanvändning och lokalt inflytande säkras.

Därför föreslås det för landsdagarna 2025 besluta:

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att införa en nationell reglering av solcellsparker.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar Andreas Havasi för motionen. 2023 skickades en skrivelse från de sju sydligaste länens landshövdingar till Klimat- och näringslivsdepartementet där likande utmaningar som motionären beskriver togs upp.

Partistyrelsen delar uppfattningen om att det behövs en reglering kopplat till anläggandet av solcellsparker där man å ena sidan behöver beakta äganderätten och å andra sidan solenergins påverkan på vårt elsystem, men även frågor kopplat till gestaltning, landskapspåverkan och alternativ markanvändning. Partiet arbetar nationellt för att en reglering ska komma på plats.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

KE02 - Kommunalt veto mot större solcellsanläggningar i naturmiljöer

Motionär:

Jimmy Friberg (116634 - jimmy.friberg@sd.se)

Medmotionär(er):

Albin Gilbertsson (85677)

Motionsmotivering:

Solenergi är en central del av Sveriges energiomställning. Dock har etablering av större markbaserade solcellsanläggningar i natur- och grönområden visat sig medföra betydande ingrepp i ekosystemen. Forskning från RISE och DIVA-portalen visar att markförändringar vid installation av markbundna solcellsanläggningar är en av de största drivkrafterna bakom förlust av biologisk mångfald och ekosystemtjänster DIVA Portal+3RISE+3Ecogain+3.

En annan relevant faktor är att produktionen från markbundna solcellsanläggningar ofta koncentreras till sommarmånaderna, då Sveriges elbehov är lägre, vilket kan skapa obalanser i elnätet. Dessa utmaningar talar för att lokalt inflytande behövs vid beslut om stora anläggningar i miljöer med högt naturvärde.

Motivering

• Större anläggningar (exempelvis över 0,2 hektar eller 100 kW installerad effekt) kan orsaka långsiktiga ekologiska skador utan lokal kunskap och påverkan.

• Ett kommunalt veto, liknande det som redan gäller för landbaserad vindkraft – ger kommunerna möjlighet att väga projektens påverkan mot lokala naturvärden och samhällsbehov.

• Lokalt beslutsmandat främjar tillitsfull dialog mellan investerare och lokalsamhällen, och ger förutsättningar för att styra anläggningar till områden där de orsakar minimalt intrång.

Förslag till beslut:

1. att Sverigedemokraterna verkar för att införa ett kommunalt veto vid etablering av större solcellsanläggningar (exempelvis >0,2 ha markyta eller >100 kW) i naturmässigt värdefulla eller gröna områden,

2. att Sverigedemokraterna verkar för att en tydlig definition av "större solcellsanläggning" tas fram och införs som tillägg i miljöbalken,

3. att Sverigedemokraterna verkar för att kommunernas rätt till veto ska åtföljas av krav på tydlig motivering och konsekvensbedömning, för att säkerställa rättssäkerhet och transparens.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar Jimmy Friberg och Albin Gilbertsson för motionen. Partistyrelsen delar uppfattningen om att det behövs nationell reglering av större solcellsparker. Idag är det endast transformatorstationen som är bygglovspliktig vilket gör att den kommunala möjligheten att påverka anläggandet av större solcellsanläggningar är begränsad. Länsstyrelserna har en större möjlighet att ingripa, men även länsstyrelserna efterlyser nationella riktlinjer för att kunna göra en rättssäker och effektiv bedömning. Det är en stor utmaning för elsystemet att solkraften inte är planerbar; solkraft kan vara ett tillskott men framförallt behöver Sverige mer planerbar energi.

Stora solcellsparker påverkar också omgivningen, t.ex. i form av värden på kringliggande fastigheter och som motionären påtalar, den biologiska mångfalden. För att värna olika intressen och målkonflikter behövs tydliga regler på nationell nivå. En utmaning i frågan är också äganderätten; en solcellspark är möjlig att ta bort och sen fortsätta bruka marken för t.ex. odling, till skillnad mot om man bebygger marken, då är marken ur produktion för all framtid. Markägaren hyr rimligen ut sin mark till en solcellsexploatör för att det är mer lönsamt än att producera livsmedel eller ha bete på marken, vilket i sig är problematiskt. Frågan är om det är rimligt att en kommunal byggnämnd ska kunna förhindra en markägare att driva en lönsam verksamhet? Partistyrelsen förstår motionärernas frustration i frågan och även länsstyrelserna har i en skrivelse till ansvariga ministrar adresserat problemet med solcellsparker. Det är på många sätt rimligt att solcellsparker bör vara bygglovspliktiga i fler avseenden än transformatorstationen, men hur kommunen ska få ett ökat inflytande och vilka definitioner som ska finnas avseende storlek och effekt behöver utredas.

Partistyrelsen vill se ett nationellt regelverk som både tar hänsyn till markägarens intressen men också tittar på frågor som påverkan på elsystem, behov av förändringar i PBL, kommunalt inflytande, påverkan på kringliggande fastigheter osv.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

KE03 - Ge kommunerna vetorätt mot solcellsparker

Motionär:

Jörgen Ring (78106 - jorgen.ring@sd.se)

Medmotionär(er):

Richard Svensson 62661

Chris Dahlqvist 82570

Annelie Sjöberg 123769

Marcus Lejonqvist 80042

Torgny Maurer 53831

Christopher Jarnvall 148456

Runar Öhman 82612

Max Haienhjelm Andreasson 90560

Erik Johansson 129228

Björn Sandberg 84844

Mikael Eriksson 71644

Motionsmotivering:

Idag kan kommuner inte säga nej till markägare som vill anlägga en solcellspark inom kommunen. Kommunen får endast ta ställning till tillhörande transformatorstationer genom bygglov. Endast Länsstyrelsen kan stoppa anläggande av solcellsparker.

I begreppet solcellspark avses markförlagda solcellsanläggningar som i allt större utsträckning anläggs på skogs- eller åkermark och upptar en yta på minst 4 hektar. Särskilt problematiskt är det då stora arealer åkermark tas i anspråk då Sverige möjligheter till inhemsk matproduktion minskar och gör Sverige mer beroende av importerad mat vilket även försvagar Sverige ur ett civilförsvarsperspektiv. De som bäst kan avgöra om mark kan avsättas för annat än matproduktion är den kommun som jordbruksmarken ligger i och som då ska bestämma om jordbruksmarken är för värdefull för att tas ur matproduktion eller inte.

Det är orimligt att kommuner kan köras över när det gäller så stora ingrepp som solcellsparker kan innebära. Därför bör kommuner genom sina demokratiska församlingar få besluta om solcellsparker som är större än 4 hektar ska få anläggas.

Förslag till beslut:

-att kommuner ska ha rätt att neka anläggande av solcellspark.

-att bygglov från kommunen krävs för anläggande av solcellspark.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar Jörgen Ring med flera för motionen. Partistyrelsen instämmer i att det är olyckligt att ta produktiv åkermark i anspråk för att anlägga storskaliga solcellsanläggningar. Vidare är utmaningen med solkraft att denna inte är planerbar. Sverige behöver en större andel planerbar energi för att kunna ha låga och förutsägbara elpriser men också för att ha ett fungerande elsystem. Stora solcellsparker påverkar också omgivningen, värden på kringliggande fastigheter osv. Det som är problematiskt i frågan är äganderätten. En solcellspark är möjlig att ta bort och sen fortsätta bruka marken för odling, till skillnad mot om man bebygger marken, då marken är ur produktion för all framtid. En lantbrukare hyr rimligen ut sin mark till en solcellsexploatör för att det är mer lönsamt än att producera livsmedel på marken, vilket i sig är problematiskt. Frågan är om det är rimligt att en kommunal byggnämnd ska kunna förhindra en lantbrukare att driva en lönsam verksamhet. Partistyrelsen förstår motionärerna frustration i frågan och även länsstyrelserna har i en skrivelse till ansvariga ministrar adresserat problemet med solcellsparker. Det är på många sätt rimligt att solcellsparker bör vara bygglovspliktiga i fler avseenden än transformatorstationen, men det är inte kommunen som har kompetens att avgöra huruvida åkermark behövs ur ett livsmedelsförsörjningsperspektiv. Den frågan kräver nationell samordning och vår livsmedelskedja och konsumtion är väldigt beroende av vissa regioner som är rika på åkermark, så hänsyn behöver tas till nationellt behov, inte mängden åkermark inom kommunen.

Partistyrelsen vill se ett nationellt regelverk som både tar hänsyn till markägarens intressen men också tittar på frågor som påverkan på elsystem, behov av förändringar i PBL, kommunalt inflytande, påverkan på kringliggande fastigheter osv.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

KE04 - Förbjud Geoengineering över Sverige

Motionär:

Bo Ammer (104244 - bo.ammer@sd.se)

Motionsmotivering:

Med Geoengineering avses att man med avsikt injicerar svavelpartiklar i atmosfären som skall skymma jorden från solens strålar för att på så sätt stoppa den globala uppvärmningen.

I en annan motion har jag föreslagit ett förbud mot infångande av CO2. När ett sådant infångande sker och det kombineras med reducerat solljus går fotosyntesen mot total katastrof. Världssvälten står efter sådana beslut för dörren.

Dessutom innebär en injicering av svavelpartiklar att vi kommer att drabbas av sura regn, sura sjöar och sura jordar. Vem minns inte hur vi på 1970- och 1980 talen tvingades kalka sjöar för att motverka försurningen, som i huvudsak kom ifrån svavelutsläpp.

Sammantaget är detta ett verkligt miljövansinne som är farligare än de hypotetiska grader den globala uppvärmningen kan uppnå.

Förslag till beslut:

Jag föreslår därför landsmötet att besluta:

att Sverigedemokraterna verkar för att förbjuda geoengineering över Sverige,

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar Bo Ammer för motionen. Precis som motionären framhäver finns det många risker med geoengineering, framförallt när det handlar om att tillföra svaveloxid till amtmosfären. Detta är redan förbjudet. Partistyrelsen noterar att svenska myndigheter såsom SMHI verkar väl förtrogna med riskerna med att tillföra svaveloxid och det finns inga planer på att detta skulle komma att bli aktuellt i Sverige inom överskådlig framtid även om SMHI menar att geoengineering kan komma att behövas för att nå klimatmålen. Däremot verkar det vara andra sorters geoengineering som ligger närmare till hands.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

KE05 - Förbjud infångande av CO2

Motionär:

Bo Ammer (104244 - bo.ammer@sd.se)

Motionsmotivering:

I klimatpolitikens namn är en investering med skattemedel på ca 20 miljarder för en teknisk anläggning för infångande av CO2 under realiserande i Sverige. Ett helt obegripligt och befängt beslut. I dagsläget utgöres ca 420 ppm i atmosfären av CO2. Till vilken nivå avser den tekniska investeringen att sänka halten till? 300 ppm, 200 ppm eller ännu lägre?

Kommer man ner till 200 ppm riskeras allt levande på jorden. Redan vid 300 ppm påverkas fotosyntesen negativt så, att livsmedelsproduktionen riskerar att kraftigt reduceras eller t o m att helt slås ut. Detta är alltså en mycket farlig väg att ge sig in på.

Dessutom finns det ingen evidens för att en minskning av CO2 från 420 ppm till 300 ppm via en teknisk anläggning utanför Stockholm, skulle påverka klimatet alls. 20 skattemiljarder är således på väg att helt kastas bort.

Hur anläggningen än är tänkt att fungera och var eller hur infångandet än skall ske, ter sig investeringen i relation till nyttan att vara helt bortkastad. Det är också oklart hur investeringen skall förräntas. Vem skall betala för den årliga driften och det löpande infångandet av CO2?

Förslag till beslut:

Jag föreslår därför landsmötet att besluta:

att Sverigedemokraterna verkar för att stoppa investeringen på 20 skattemiljarder samt att för framtiden verka för ett förbud om tekniskt infångande av CO2 i Sverige.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar Bo Ammer för motionen. Sverigedemokraterna driver under innevarande mandatperiod ett samarbete om Sveriges budget tillsammans med regeringspartierna. Sverigedemokraterna står upp för de överenskommelser som sluts och varje budgetproposition måste värderas utifrån en helhet. Det stöd som beslutats fördelas över en tjugoårig period. Förhoppningen är att stödet stegvis ska kunna minskas allt eftersom bolagens egna intäkter för försäljning av utsläppscertifikat ökar. Försäljning av certifikat för lagring är en växande marknad oavsett vad man tycker om frågan i sak. Varje enskilt förslag på klimatområdet måste också sättas i en helhet där man väger kostnader mellan olika typer av åtgärder i en förhandling med olika partier.

EU har godkänt stöd till BIO-CCS dvs infångande av CO2 genom omvända auktioner, det finns nu ett regelverk framtaget av Energimyndigheten framtaget. Det finns ett

stort intresse bland många flera privatägda företag i Sverige att genom bio-CCS fortsätta vara konkurrenskraftiga inom ramen för EU:s politik på klimatområdet.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

KE06 - CCS – det nya klimatindustriella slukhålet

Motionär:

Martin Kirchberg (59999 - martin.kirchberg@sd.se)

Medmotionär(er):

Niclas Nilsson 33280

Janita Kirchberg 60000

Motionsmotivering:

Sverigedemokraterna ska stå för en politik som prioriterar svenska skattebetalares intressen och en klimatpolitik som åtminstone är kostnadseffektiv i förhållande till den beräknade eller påstådda nyttan. I detta sammanhang är subventioner till koldioxidinfångning och lagring (CCS) ett ekonomiskt vansinne som belastar statskassan med miljarder kronor utan påvisbar nytta. Tekniken är experimentell, kostsam och innebär stora risker, såsom läckage av lagrad koldioxid, vilket kan orsaka miljöskador och helt utradera de påstådda klimatfördelarna. Istället för att slösa resurser på CCS bör Sverige fokusera på åtgärder som stärker välfärden och näringslivet.

CCS drivs av en missriktad klimatpolitik, förstärkt av EU:s straffbeskattning genom ETS, som tvingar fram ekonomiskt ohållbara projekt. Exemplet Helsingborg, där Öresundskraft planerar en CCS-anläggning för tre miljarder kronor, visar hur kommuner lockas till spekulativa investeringar i hopp om statliga och europeiska bidrag och genom att sälja utsläppsrätter. Detta är inte ansvarsfullt, särskilt när tekniken saknar mätbar effekt på klimatet utan istället bara ökar kostnaderna för hushåll och företag genom höjda skatter och avgifter.

Regeringen har avsatt cirka 36 miljarder kronor till CCS, och EU bidrar med ytterligare skattemiljarder genom fonder som Innovationsfonden, vilket driver på detta ekonomiska vansinne. Att förslösa skattemedel på CCS, oavsett om det är på kommunal, regional, statlig eller EU-nivå, är oansvarigt och går emot Sveriges intressen.

Sverige behöver inte fler projekt i stil med Northvolt, Stegra och Hybrit där skattemedel slussas till privata företag under förespegling av det behövs för den “gröna omställningen”.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraterna verkar för att koldioxidinfångning och lagring (CCS) inte subventioneras eller finansieras med skattemedel på någon nivå, varken kommunal, regional, statlig eller genom EU-bidrag, samt aktivt motverkar EU:s stöd till sådana projekt.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar Martin Kirchberg med flera för motionen. Sverigedemokraterna driver under innevarande mandatperiod ett samarbete om Sveriges budget tillsammans med regeringspartierna. Sverigedemokraterna står upp för de överenskommelser som sluts och varje budgetproposition måste värderas utifrån en helhet. Det stöd som beslutats fördelas över en tjugoårig period. Förhoppningen är att stödet stegvis ska kunna minskas allt eftersom bolagens egna intäkter för försäljning av utsläppscertifikat ökar. Försäljning av certifikat för lagring är en växande marknad oavsett vad man tycker om frågan i sak. Varje enskilt förslag på klimatområdet måste också sättas i en helhet där man väger kostnader mellan olika typer av åtgärder i en förhandling med olika partier.

EU har godkänt stöd till BIO-CCS dvs infångande av CO2 genom omvända auktioner och det finns nu ett regelverk framtaget av Energimyndigheten. Det finns ett stort intresse bland många flera privatägda företag i Sverige att genom bio-CCS fortsätta vara konkurrenskraftiga inom ramen för EU:s politik på klimatområdet.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

KE07 - Motion om avgiftsfri tillgång till returstationer för småföretag

Motionär:

Benjamin Albertsson (96106 - benjamin.albertsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Sveriges småföretag tvingas idag betala avgifter för att lämna avfall på återvinningscentraler och returstationer, medan privatpersoner oftast kan göra det kostnadsfritt.

För många småföretag med små marginaler innebär dessa avgifter en extra ekonomisk och administrativ börda, samtidigt som det bara blir dyrare för kunden. Avgifternas nivå varierar mellan kommuner, men de kan ofta uppgå till flera hundra kronor per tillfälle.

Detta riskerar att försvåra en korrekt och miljövänlig avfallshantering, något som är negativt både ur ett företagsperspektiv och för samhällets miljöarbete.

Det är angeläget att underlätta för småföretag att bidra till återvinning och hållbarhet, utan att införa onödiga kontrollfunktioner eller ytterligare myndighetsbyråkrati.

Förslag till beslut:

Jag yrkar att Sverigedemokraternas Landsdagar beslutar:

• Att Sverigedemokraterna verkar för att småföretag ska kunna lämna avfall på returstationer och återvinningscentraler avgiftsfritt, på samma villkor som privatpersoner.

• Att Sverigedemokraterna verkar för att tydliga och enkla regler tas fram för att avgiftsfriheten endast ska omfatta mindre mängder verksamhetsavfall från egna småföretag, för att förebygga missbruk – utan att det kräver nya kontrollmyndigheter eller ökad byråkrati.

• Att Sverigedemokraterna verkar för att staten ska kompensera kommunerna för eventuella intäktsbortfall som följer av reformen, så att hushållens avfallstaxa inte påverkas negativt.

• Att Sverigedemokraterna verkar för att informationsinsatser riktas till småföretag om möjligheterna till och villkoren för avgiftsfri återvinning.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar Benjamin Albertsson för motionen. Att vi har en hög grad av återvinning är viktigt. Det är såklart en betungande kostnad för små företag att betala för att återvinna avfall, men att däremot göra det avgiftsfritt i samma utsträckning som för privatperson ser partistyrelsen som svårt. Hushåll betalar för rätten att använda

återvinningscentralerna via fakturan för sophantering, och beroende på boendeform kan denna avgift se olika ut. Bor du i lägenhet är den ofta inkluderad i din avgift till förening eller hyresvärd. Ska kommunerna stå för kostnaderna för små företags avfall behöver kommunerna ha kostnadstäckning för detta på något sätt och här hamnar man i en situation som blir orättvis. Det är inte rimligt att kommuninvånarna ska betala för företagens avfallskostnader, inte heller att kostnaden ska fördelas på alla företagskunder som har sophämtning, eftersom vissa företagstyper genererar stora mängder avfall medan andra mycket lite. Att staten ska betala kommunerna för att ta hand om små företags avfall är inte heller rimligt. Idag så tar företagen betalt för sin avfallshantering via fakturan till kund. Om avgiften för sophantering försvann för små företag har vi svårt att se att kostnaden för kunden skull sänkas i samma omfattning.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

KE08 - Inför ett nationellt moratorium för nyetablering av vindkraftsparker

Motionär:

Max Haienhjelm Andreasson (90560 - max.andreasson@sd.se)

Medmotionär(er):

Richard Svensson 62661

Chris Dahlqvist 82570

Annelie Sjöberg 123769

Marcus Lejonqvist 80042

Torgny Maurer 53831

Christopher Jarnvall 148456

Runar Öhman 82612

Max Haienhjelm Andreasson 90560

Erik Johansson 129228

Björn Sandberg 84844

Jörgen Ring 78106

Mikael Eriksson 71644

Motionsmotivering:

Utbyggnaden av storskalig vindkraft har under det senaste decenniet accelererat kraftigt, ofta utan lokal förankring eller tillräcklig demokratisk förankring. En stark vindkraftslobby påverkar idag kommunpolitiker genom vilseledande marknadsföring och teknisk jargong som många beslutsfattare inte sällan saknar kapacitet att granska eller förstå. Resultatet blir ofta att lokalbefolkningens invändningar ignoreras, trots att det är de som får leva med konsekvenserna.

Samtidigt har den tekniska utvecklingen sprungit ifrån lagstiftningen. Moderna vindkraftverk är mångdubbelt högre och mer kraftfulla än de som tidigare regler och utredningar bygger på. Det saknas heltäckande konsekvensanalyser vad gäller påverkan på människors hälsa, försvarsförmåga, kulturmiljöer, djurliv, miljöpåverkan samt elnätets stabilitet.

Sveriges energipolitik måste bygga på robusthet, planeringsförmåga och folkligt stöd. Dagens tillståndsprocesser präglas av lobbyism, godtycklighet och överkörning av lokalsamhällen.

Under innevarande mandatperiod har regeringen vidtagit vissa åtgärder för att effektivisera och modernisera tillståndsprocesser kopplade till vindkraft. Flera utredningar har genomförts eller pågår, och Försvarsmaktens roll i prövningarna har förtydligats. Trots detta kvarstår betydande brister vad gäller helhetsperspektivet -

särskilt kring lokal förankring, hälsopåverkan, konsekvenser för elnätets stabilitet samt rättssäkerhet för berörd befolkning. Det finns därför ett fortsatt behov av en mer genomgripande översyn och långsiktigt hållbar reglering.

För att möjliggöra en sådan översyn menar vi att krävs ett nationellt moratorium för vindkraftparker där lagstiftning och praxis ges chans att komma ikapp vindkraftsindustrins tekniska utveckling och geografiska expansion.

Ett moratorium skulle ge möjlighet att se över tillståndsprocesser, lagstiftning, praxis och ansvarsfrågor, samtidigt som man undersöker möjligheten att stärka lokalbefolkningens möjlighet till inflytande över att stoppa storskaliga industriparker i närheten av deras boendemiljöer.

För att avgränsa moratoriumets omfattningen föreslår jag att det bör omfatta vindkraftsparker eller gruppstationer med mer än ett verk över 120 meter totalhöjd eller fler än fyra verk oavsett totalhöjd.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna ska verka för ett nationellt moratorium i tillståndsprövningen för nya vindkraftsparker i syfte att möjliggöra en samlad översyn av lagstiftning, tillståndsprocesser och lokal påverkan.

Att Sverigedemokraterna ska verka för en fördjupad översyn av gällande lagstiftning, regler och praxis för etablering av storskalig vindkraft.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar Max Haijenhjelm Andreasson m.fl. för motionen.

Sverigedemokraterna står upp för ett fungerande energisystem som kännetecknas av mer leveranssäker energi än vad som är fallet idag. Samtidigt är det viktigt att understryka att alla energislag är tillåtna och rätt använda tjänar ett syfte. Det finns enligt undersökningar ett mycket starkt stöd för denna ordning bland det svenska folket. Dagens situation har sin grund i skadliga subventioner och avsaknad av adekvata regler om ersättning till enskilda. Inom Tidösamarbetet har Sverigedemokraterna lyckats åstadkomma en kursändring för svensk energipolitik i enlighet med Sverigedemokraternas vision om ett kostnadseffektivt fungerande energisystem med bevarande av folkligt inflytande på kommunal nivå. Tidöavtalet omfattar även energipolitiken vilket har givit gott resultat och vi bedömer att det ligger i Sverigedemokraternas intresse att fortsätta samarbetet. Det pågår ett aktivt arbete så väl med tillståndsprocesser som ersättningsfrågor där mycket kommer att komma på plats redan under innevarande mandatperiod. Det är principiellt tveksamt med införande av moratorium då det etablerar en ny praxis. Behovet bedöms också som mycket litet då det idag i princip inte sker några investeringsbeslut för ny vindkraft på grund av dåliga marknadsförutsättningar och stort motstånd i befolkningstäta områden.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

KE09 - Förbjud vindkraftverk på natura 2000 områden

Motionär:

Emma Altenhammar (124958 - emma.altenhammar@sd.se)

Medmotionär(er):

Emma Altenhammar 124958

Rasmus Ragnarsson 105327

Agneta Kjaerbeck 100285

Motionsmotivering:

Att tillåta nybyggnation av vindkraftverk på Natura 2000-områden är en motsägelse och strider mot själva grunden för dessa skyddade områden.

Natura 2000 är ett nätverk av naturområden inom Europeiska unionen, vilka utsetts för att skydda och bevara den biologiska mångfalden samt främja hållbart nyttjande av naturresurserna. Natura 2000-områdena omfattar såväl land som vatten och inkluderar värdefulla ekosystem och livsmiljöer för en mängd växt- och djurarter.

Det förekommer i nuläget möjligheter att bygga vindkraft på och bredvid dessa skyddade områden efter att en EIA (environmental impact assessment) är utförd. Det är på grund av detta kryphål som tillstånd givits till exempel Krigers flak i Trelleborg som innefattar värdefull Natura 2000-miljö.

Syftet med Natura 2000 är att säkerställa att naturen och dess ekosystemtjänster kan bevaras för framtida generationer. Nybyggnation av vindkraftverk skulle innebära en störning av dessa värdefulla ekosystem och hota många arter som är beroende av en orörd naturmiljö.

Även om vindkraft kan vara del av Sveriges energimix, bör detta inte ske på bekostnad av skyddade naturområden.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna verkar för att förbjuda vindkraftverk inom Natura 2000 områden.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar Emma Altenhammar med flera för motionen. Precis som motionärerna påtalar kan syftet med Natura 2000 områden gå förlorat om det tillåts vindkraftsetableringar inom eller i nära anslutning till ett sådant område. Sverige har dock en väldigt stor andel skyddad natur, både avseende hela geografiska områden som naturreservat, nationalparker eller Natura 2000 områden och annan lagstiftning kopplat till art- och habitatsdirektivet samt fågeldirektivet. Vid varje ingrepp i skyddad

natur så behöver man titta på syften och det kan finnas situationer där intressena som ska mötas på samma geografiska yta inte behöver påverka varandra negativt. Därför vill partistyrelsen se så lite reglering som möjligt; myndigheter måste kunna göra kloka avvägningar efter varje plats där hänsyn tas till både naturvärden men också samhällets och enskildas behov och skada. När det gäller just etablering av vindkraft inom eller i nära anslutning till Natura 2000 har Naturvårdsverket tagit fram både rapport, handbok och en checklista för vad som ska beskrivas och inventeras innan ett eventuellt tillstånd kan ges. Partistyrelsen tycker att detta är en rimlig ordning. Det finns ett starkt skydd men om inte intressena kolliderar ska tillstånd kunna beviljas.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

KE10 - Ändrad minerallag – högre ersättning till markägare och staten

Motionär:

Jimmy Friberg (116634 - jimmy.friberg@sd.se)

Medmotionär(er):

Albin Gilbertsson 85677

Motionsmotivering:

Enligt nuvarande minerallag (1991:45) ska bearbetningskoncessioner årligen betala en mineralersättning om 0,2 % av värdet av utvunna mineralkoncessioner. Av denna total går 75 % (cirka 0,15 %) till markägare och 25 % (cirka 0,05 %) till staten sgu.se+1Riksdagen+1. Det är således felaktigt att hävda en basersättning på endast 0,015 %.

I Norge tillämpas en modell där markägare ges 0,3 % direkt och staten erhåller 0,5 % av försäljningsvärdet. Detta har visat sig både stärka markägares äganderätt och ge ökad avkastning till allmänheten utan att hämma investeringar.

Sveriges modell missgynnar markägare och ger alltför låg avkastning till staten, särskilt vid gruvdrift av utländska koncessionstagare. En reform i linje med den norska modellen skulle göra systemet mer rättvist och långsiktigt hållbart.

Förslag till beslut:

1. att Sverigedemokraterna verkar för en ändring av minerallagen så att markägare erkänns mer än dagens nivå av försäljningsvärdet av utvunna koncessionsmineraler,

2. att Sverigedemokraterna verkar för att statens mineralavgift höjs från dagens nuvarande nivå av försäljningsvärdet av utvunna koncessionsmineraler för att på ett bättre sätt gynna berörda parter.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar Jimmy Friberg och Albin Gilbertsson för motionen. Sveriges rikliga förekomster av mineral betraktar vi i grunden som svenska folkets tillgångar. Utöver att gruvnäringen skapar såväl arbetstillfällen som viktiga värdekedjor är det rimligt att en del av värdet från tillgångarna kommer staten och medborgarna till del, vilket sker genom uttag av en mineralavgift. Nuvarande mineralersättning uppgår till två promille av det beräknade värdet av mängden bruten mineral och betalas under hela gruvans livslängd. Av detta tillfaller tre fjärdedelar berörd fastighetsägare och en fjärdedel tillfaller staten. I en internationell kontext kan den svenska mineralavgiften anses vara låg samtidigt som mineralavgiften skall betraktas som en del av de samlade skatter och avgifter som tas ut från gruvföretagen för att inte bli missvisande.

Förekomsten av och storleken på ersättningar eller royalties av olika slag är en viktig beslutsparameter vid investeringar i prospekterings- och gruvverksamhet. Det är den samlade kostnadsbilden för gruvproduktion som styr om svensk gruvnäring kan konkurrera på den globala marknaden. Om Sverige vill behålla och utveckla gruvnäringen behöver konsekvenserna av förändringar i skatter och avgifter analyseras noga.

Mineralersättningen bör vara på en nivå som inte hindrar nya investeringar i prospektering och gruvverksamhet. Samtidigt bör den utifrån nu rådande praxis avseende ersättning till såväl berörda mark-/fastighetsägare som staten ge upphov till en skälig avkastning. Det finns därför skäl att överväga en översyn av mineralersättningens utformning, nivåer och fördelning. En sådan översyn bör ske i samband med att andra ersättningsmodeller utvärderas.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

KE11 - Riv upp Sveriges nationella klimatpolitiskt ramverk

Motionär:

Rashid Farivar (109566 - rashid.farivar@sd.se)

Medmotionär(er):

Peter Arvidsson 108719

Jonathan Andersson 84282

Glenn Sjögren 56047

Motionsmotivering:

Sveriges Miljömålsberedning inrättades av alliansregeringen Reinfeldt i juli 2010. Beredningens övergripande uppdrag var att utveckla strategier med etappmål, styrmedel och åtgärder för att uppnå bred politisk samsyn kring olika miljöfrågor.

I budgetpropositionen för 2015 meddelade den nytillträdda rödgröna regeringen Löfven att ett nationellt klimatpolitiskt ramverk skulle inrättas. Miljömålsberedningen fick därmed i uppdrag att ta fram ett förslag till ett sådant ramverk med reglering av mål, uppföljning och en strategi för en långsiktig klimatpolitik.

Den 9 mars 2016 överlämnade Miljömålsberedningen sitt betänkande till regeringen. Förslaget bestod huvudsakligen av tre delar: en ny klimatlag, ett klimatmål om nettonollutsläpp till år 2045 samt inrättandet av ett klimatpolitiskt råd med uppgift att övervaka att målen uppnås.

Ett år senare, den 9 mars 2017, presenterade den rödgröna regeringen propositionen Ett klimatpolitiskt ramverk för Sverige (2016/17:146) som byggde på Miljömålsberedningens förslag. Propositionen innehöll en klimatlag, långsiktiga klimatmål och ett klimatpolitiskt råd. Den 15 juni 2017 antog Sveriges riksdag propositionen med bred majoritet: 254 röster för och 41 emot. Samtliga åtta riksdagspartier deltog i omröstningen, men det var endast Sverigedemokraterna som röstade emot förslaget. Det klimatpolitiska ramverket trädde i kraft den 1 januari 2018.

I Sverigedemokraternas följdmotion 2016/17:3655 med anledning av propositionen framgick:

"Sverigedemokraterna står upp för en ansvarsfull och effektiv klimatpolitik, där det globala perspektivet ges en central plats. [...] Vi säger nej till mål och förslag som äventyrar svensk konkurrenskraft utan att göra någon nytta globalt. [...] Sverigedemokraterna ser därför global samverkan som ovärderlig inom klimatpolitiken och ställer sig bakom klimatavtalet från Paris. [...] I övrigt yrkar Sverigedemokraterna på att propositionen avslås. [...] Sverigedemokraterna motsätter sig införandet av en svensk klimatlag. [...] Sverigedemokraterna ställer sig frågande till att föreslå betydligt mer ambitiösa mål än vad som beslutats på EU-nivå, när förslaget helt saknar förslag på styrmedel och analyser av vad dessa styrmedel får för konsekvenser.

Sverigedemokraterna ser därför inget motiv till varför Sverige i dag bör anta nya mål… Regeringen skriver i propositionen att man avser att inrätta ett klimatpolitiskt råd. Sverigedemokraterna avstyrker förslaget och anser inte att ett klimatpolitiskt råd bör inrättas."

Miljöpartiet beskrev det klimatpolitiska ramverket och det klimatpolitiska rådet i ett pressmeddelande den 2 februari 2017 med följande ord:

"Miljöpartiets viktigaste vallöfte blir nu verklighet! Idag presenterade statsminister Stefan Löfven (S) och klimatminister Isabella Lövin (MP) Sveriges nya klimatlag. Den blir hörnstenen i ett klimatpolitiskt ramverk. […] Det är den viktigaste klimatreformen någonsin. Det klimatpolitiska ramverket innebär att Sverige får en klimatlag, ambitiösa långsiktiga klimatmål och ett klimatpolitiskt råd. Med den nya lagen kommer alla kommande regeringar att vara skyldiga att minska klimatutsläppen. Lagen slår också fast att Sverige senast 2045 inte ska ha några utsläpp av växthusgaser."

Detta pressmeddelande finns fortfarande att läsa på Miljöpartiets hemsida.

I juni 2021 antog Europeiska unionen en klimatlag som fastslår att EU ska nå klimatneutralitet senast 2050 och därefter uppnå nettonegativa utsläpp. Denna klimatlag, som är tvingande för alla medlemsstater, anger också att unionen ska minska sina nettoutsläpp med minst 55 procent till 2030 jämfört med 1990 års nivå - ett mål som ytterligare preciserades i mars 2023 genom det så kallade "Fit for 55"-paketet. Den siffra som nu förhandlas som mål för 2040 är en 90-procentig minskning av nettoutsläpp jämfört med 1990.

Klimatpolitiken och klimatmålen har länge varit ett slagträ i samhällsdebatten, samtidigt som meningarna går isär om vad som faktiskt utgör en effektiv och realistisk klimatpolitik. Europa befinner sig i ett långdraget utmattningskrig med Ryssland, samtidigt som många EU-länder brottas med ekonomisk kris, hög arbetslöshet, energikris och migrationskris. Omvärlden förändras i snabb takt, där nya högteknologiska stormakter tar allt större plats i geopolitiken.

Med Sveriges inträde i Nato är pressen på oss större än någonsin att rusta upp vårt försvar - både civilt och militärt - samt vår infrastruktur, på ett mer effektivt och resilient sätt. Samtidigt har relationerna med USA, både vad gäller handel och säkerhet, försämrats till historiskt låg nivå. Europa har halkat efter USA och Kina i den teknologiska utvecklingen, särskilt inom digitalisering och utveckling och användning av artificiell intelligens.

I detta läge pressar EU - som endast står för cirka 7 % av världens koldioxidutsläpp - ännu hårdare för att uppnå klimatmål som i praktiken är tekniskt, ekonomiskt och politiskt orealistiska. Och Sverige, genom sitt klimatpolitiska ramverk, har valt att gå ännu längre: vi ska uppnå samma mål som EU, men fem år tidigare.

Sveriges nationella klimatlag och de klimatmål som följer därav bör rivas upp. Skälet är enkelt: Sverige är redan bundet av EU:s klimatlagstiftning - hur orealistisk den än må vara - och våra egna nationella mål är därför inte bara överflödiga, utan direkt skadliga. I praktiken har övriga partier i Sveriges riksdag genom denna lagstiftning åtagit oss alla att göra mer, snabbare och till högre kostnad än något annat EU-land. Att Sverige ska uppnå nettonollutsläpp till 2045, alltså fem år före resten av EU, är ett recept på ekonomisk och teknologisk självskada för ett exportberoende industriland.

EU:s klimatpolitik är illa genomtänkt. Men Sveriges överimplementering är ännu värre. Den underminerar vår industri, vår konkurrenskraft, vår matproduktion och i förlängningen hela vår ekonomi. Medan andra länder satsar på energisäkerhet, försörjningsförmåga och ekonomisk tillväxt, håller Sverige fast vid ett ramverk som bygger på önsketänkande och ideologisk aktivism - främst formulerad av Miljöpartiet.

Ett tydligt uttryck för detta är det så kallade Klimatpolitiska rådet - ett odemokratiskt organ som i praktiken fungerar som en megafon för Miljöpartiets agenda. Trots att rådet sägs vara ”oberoende” har dess retorik och rekommendationer konsekvent följt en grön vänsterlinje. Att detta råd fortsatt får definiera ramarna för Sveriges klimatpolitik är obegripligt. Det bör avskaffas.

Jag vill i detta sammanhang också rikta kritik mot mitt eget parti. Den överenskommelse om klimatpolitiken som slöts mellan Sverigedemokraterna och regeringen – Tilläggsöverenskommelse till Tidöavtalet: Klimatpolitik för att nå hela vägen till nettonoll, presenterad den 14 november 2023 – byggde på förståelsen att en klimathandlingsplan måste tas fram i enlighet med klimatlagen. Det stämmer visserligen formellt men det var ett misstag att acceptera klimatlagens grundpremisser, som vi ensamma röstade emot den 15 juni 2017 i Sveriges riksdag.

Jag har alltid ansett att detta var fel väg att gå. Det är kanske inte vårt största misstag under denna mandatperiod – det var nog snarare att vi lyckades reta upp en hel jägarkår – men detta kommer strax därefter. Genom att godta överenskommelsen har vi indirekt erkänt legitimiteten i Socialdemokraternas och Miljöpartiets proposition Ett klimatpolitiskt ramverk för Sverige (2016/17:146) som vi då med rätta motsatte oss. Att fortsätta bygga politik på denna grund betyder att vi accepterar Miljöpartiets eskatologiska och utopiska klimatvision trots att vi vet att den är verklighetsfrånvänd.

Vi bör därför inte bara verka för att riva upp Sveriges klimatmål och avskaffa Klimatpolitiska rådet, utan även ompröva och upphäva hela det klimatpolitiska ramverket. Vi bör också lämna vår överenskommelse med den nuvarande regeringen om klimatpolitiken. Sveriges klimatarbete måste utgå från realism, teknologisk utveckling, industrins behov och en rationell balans mellan ekonomi och ekologi – inte symbolpolitik.

Förslag till beslut:

Jag föreslår Landsdagarna besluta

att Sverigedemokraternas riksdagsgrupp verkar för att riva upp Sveriges nationella klimatramverk inklusive klimatlagen, klimatmålen för nettonollutsläpp till 2045 och avveckla klimatpolitiska rådet.

att Sverigedemokraternas riksdagsgrupp verkar för att lämna tilläggsöverenskommelsen till Tidöavtalet: Klimatpolitik för att nå hela vägen till nettonoll vid 2045.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar Rashid Farivar med flera för motionen. Klimatet är en oerhört stor fråga och intresset både bland väljare och den tredje statsmakten är stort. Även om vi inte delar regeringens uppfattning i alla lägen avseenden klimatfrågan är det

orealistiskt att med 10 månader kvar till valet överge delar av Tidöavtalet. Vi har genom vår klimatpolitk gjort skillnad – till det bättre för många svenska hushåll och företag. Även om man inte alltid är överens är det bättre att vara med och påverka åt rätt håll än att stå helt utanför. Det klimatpolitiska rådet har fått omfattande kritik och partistyrelsen instämmer i att hela konstruktionen är felaktig och att just denna funktion bör kunna avvecklas. Sverigedemokraterna ska fortsätta verka för en rimlig klimatpolitik som inte underminerar svensk konkurrenskraft eller drabbar hushåll hårt, det gör vi bäst genom att vara en del av diskussionen, inte genom att lämna den.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

KE12 - En balanserad sverigedemokratisk klimatpolitik byggd på vetenskap

Motionär:

Robert Stenkvist (35686 - robert.stenkvist@sd.se)

Motionsmotivering:

Det är egentligen fel att tala om ”klimatpolitik” överhuvudtaget. Det är omöjligt att ha en politik för klimatet, som ju till stor del går sina egna vägar oavsett vad människan tar sig för.

Klimatet ändras oupphörligt, ibland blir det varmare, ibland kallare. Ibland breder öknarna ut sig, ibland krymper de, likaså glaciärerna.

Det finns klara fakta att människan genom utsläpp av koldioxid påverkar temperaturen. Vår första nobelpristagare Svante Arrhenius, konstaterade detta redan 1896, det är alltså ingen ny kunskap. Under 70-talet fanns det dessutom gott om forskare som propagerade för ökade koldioxidutsläpp som ett sätt att förhindra en kommande istid. Förmodligen kommer inte tillgängliga lager av koldioxid i form av fossila bränslen att räcka för att stoppa en annalkande istid.

Det skall dock noteras att all koldioxid som människan släpper ut genom förbränning av fossila bränslen en gång har tagit från atmosfären, ja luften i vardagligt språk. Växter har under miljontals år tagit upp koldioxid från luften, lagrat kolet, som sedan fossiliserats och under tryck bildat olja. Koldioxiden har alltså en gång tagits bort från syre-kolcykeln, varvid atmosfärens halt av koldioxid under tid minskat och syrehalten ökat i motsvarande grad. När kolatomerna fossiliseras frigörs en syreatom. När kolsyrecykeln är i balans förbränns båda atomerna. Den ökande syrehalten i luften står därför i direkt proportion till fossiliserandet av kolet i koldioxiden.

Människan har i runda slängar ökat koldioxidhalten i luften från 0,03% till 0,04%. Under den Kambriska perioden för cirka 500 miljoner år sedan var koldioxidhalten betydligt högre än i dag (0,06%). Det var också då som livet på jorden samt biomassan fullkomligt exploderade (1).

Det som dock nästan alltid glöms bort är att flera faktorer påverkar klimatet än halten av koldioxid i luften.

Sahara förändras med en frekvens om 21000 år, då Sahara plötsligt blir grönt och frodigt. Man har funnit massvis med arkeologiska bevis för detta (2). Vi befinner oss i en period av återkommande istider (perioden Holocen). Dessa istider kan ha förkommit för miljarder år sedan, men är då svåra att påvisa. Forskarvärlden är ense om att både dessa fenomen beror på de s.k. Milanković-cyklerna (3), vilket är beskrivningar av regelbundna förändringar av jordens banrörelse kring solen och av riktningen på jordens rotationsaxel. Detta benämns vanligen som varierande execentricitet, axellutning och precession.

Det är alltså Milanković-cyklerna som huvudsakligen styr vårt klimat, men självklart finns det flera faktorer som också påverkar klimatet såsom solaktivitet, vulkanutbrott samt mänsklig påverkan genom koldioxid och andra s.k. växthusgaser.

Figur 1 Klimatupplysningen

Kan människan med bakgrund av ovanstående fakta kosta på sig att ohämmat släppa ut koldioxid genom användandet av fossila bränslen? Nej så enkelt är det tyvärr inte. Koldioxiden har under många årmiljoner minskat sedan den kambriska perioden och allt liv på jorden har relativt långsamt kunnat anpassa sig. Människans utsläpp av koldioxid gynnar förvisso växtligheten på jorden där koldioxidhalten egentligen är alarmerande låg för vissa växter, men den antropogena förändringen av koldioxidhalten sker snabbare än vad som kan anses naturligt. Problemet är inte att koldioxiden ökar i atmosfären, det är snarare positivt på lång sikt. Problemet är hastigheten i atmosfärens förändring, att växter och djur inte hinner anpassa sig till en ökande temperatur.

Däremot är de miljömål som regeringen och EU satt upp är med bakgrund av ovanstående helt orealistiska och kommer skada vår ekonomi allvarligt. Transportsektorn kan omöjligt elektrifieras i den takt som planerats från EU och regeringshåll. Det finns inte tillräckligt med el i vårt land och räckvidden för el-fordon är ofta för kort. Dessutom har koldioxidens skadeverkningar överdrivits och på sikt riskerar därför koldioxidhalten att bli alarmerande låg. Målen för minskade koldioxidutsläpp bör därför reformeras och göras mer realistiska. Nuvarande miljömål kommer skada vår ekonomi allvarligt, detta samtidigt som andra faktorer än just koldioxidhalten styr vårt klimat i huvudsak.

1. https://sv.wikipedia.org/wiki/Kambriska_explosionen

2. https://www.curioctopus.se/read/51691/sahara-har-inte-alltid-varit-en-oken-och-i-framtiden-kommer-den-att-bli-bordig-igen-detta-havdar-en-forskning

3. https://sv.wikipedia.org/wiki/Milanković-cykler

4. a) https://sv.wikipedia.org/wiki/Excentricitet_(astronomi)

b) https://sv.wikipedia.org/wiki/Axellutning

c) https://sv.wikipedia.org/wiki/Precession

Förslag till beslut:

Vi yrkar p.g.a. ovanstående

att Sverigedemokraterna inte ställer sig bakom de mål av minskade koldioxidutsläpp som både regering, riksdag och EU satt upp utan formulerar mer realistiska mål baserade på vetenskapliga fakta.

Vi yrkar likaså på

att SD ställer sig negativ till EU:s handelssystem med utsläppsrätter.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar Robert Stenkvist för motionen. Vi som parti har accepterat de mål som motionären föreslår att vi ska backa ifrån. Det finns delar av målen som kan behöva justeras, kompletteras eller utgå men partistyrelsens ser ingen anledning till att backa från ingångna överenskommelser. När det gäller EU:s handelssystem med utsläppsrätter så är den svenska implementeringen en del av Klimathandlingsplanen Hela vägen till netto noll som är en Tidöprodukt som partiet står bakom. Tack vare Sverigedemokratiskt inflytande har vi lyckats påverka utformningen om handlingsplanen vilket bl.a. gjort stor skillnad för svenska privatbilister som idag åtnjuter bland de lägre bränslepriserna i Europa.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

KE13 - Avveckla klimatmålen och säg upp Parisavtalet

Motionär:

Bo Ammer (104244 - bo.ammer@sd.se)

Motionsmotivering:

Sverige är ett av de länder i världen med låga nettoutsläpp av s k växthusgaser. Inte desto mindre vill man via klimatmål påföra Sverige klimatmål, vilka synes helt

orealistiska att uppnå.

Detta yttrar sig i att det för att nå målen satsas mycket stora penningbelopp med mycket ringa eller ingen alls mätbar klimateffekt. Ett sådant exempel såg vi när det satsades miljonbelopp på återställning av våtmarker så blev utsläppsminskningen av växthusgaser i det närmaste omätbara.

I en hysterisk strävan att nå klimatmålen framkommer förslag, där det ena är mer befängt än det andra. T ex Infångande och lagring av CO2 vilket kostar miljardbelopp och nyttan av en sådan åtgärd är diskutabel, inte minst hur våra livsmedel påverkas av en lägre halt av CO2. Dagens halter på ca 450 ppm är definitivt inte vådliga, vare sig för människor eller miljö. Andra märkliga förslag är att ge nötkreatur ”medicin” vilket skall göra att djuren inte skall rapa eller fisa efter sina måltider. Sammantaget synes härigenom klimatmålen utgöra hot mot vår livsmedelsproduktion, vilket i nuläget är helt oacceptabelt.

Lokalt i kommuner och regioner fattas beslut om hur dagliga verksamheter skall anpassas till klimatmålen, vilket leder till onödiga kostnader även på dessa nivåer.

I Sverige har vi i betydande grad redan genomfört mycket kraftiga sänkningar av vad som idag benämns som klimatutsläpp. De klimatmål som skall appliceras i Sverige inträder således på redan mycket låga nivåer, vilket gör de ännu mer kostsamma att genomföra.

Emedan klimatmålen härstammar ifrån Parisavtalet torde detta förslag även omfatta uppsägning av Parisavtalet.

I stället för att söka nå orimliga klimatmål, bör våra resurser i stället användas för att värna vår miljö.

Jag är medveten om att partiet accepterat regeringens klimathandlingsplan och att denna motion går emot denna. Det känns dock viktigt att Sverigedemokraterna inför kommande valrörelse tydligt deklarerar sina ståndpunkter i klimatpolitiken, vilket till del denna motion syftar till.

Förslag till beslut:

Jag föreslår därför:

Att Sverigedemokraterna verkar för att avveckla klimatmålen.

samt

att Sverigedemokraterna verkar för en uppsägning av Parisavtalet

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar Bo Ammer för motionen. Sverige är som medlem i EU bundet att förhålla sig till både EU:s klimatmål och till klimatavtalet från Paris. Även om det nationellt skulle finnas en majoritet för att lämna Parisavtalet är vi fortsatt bundna till Parisavtalet genom vårt medlemskap i Europeiska Unionen. Den mänskliga klimatpåverkan är en av de absolut största politiska frågorna nu och Partistyrelsen delar motionärens uppfattning att i ett land som Sverige, som står för någon promille av de globala utsläppen är många satsningar väldigt kostsamma i förhållande till den miljönytta som uppnås. Det är av yttersta vikt att vi har en klimatpolitik både i Sverige och i EU som inte hämmar vår konkurrenskraft och flyttar produktion till tredje land. Det är kostsamt både för vår befolkning men inte minst för klimatet då det sällan medför någon miljövinst för att inte tala om de ofta mycket sämre arbetssociala villkor som råder där. Partiet verkar för att minimera EU's alltmer långtgående klimatpolitik just för att vi värnar både nationella och europeiska intressen. Det är viktigt för Sverige att vi har en fungerande industri och livskraftiga företag i hela Europa. Samtidigt behöver vi ta klimatfrågan på allvar och på ett konstruktivt sätt verka för att de satsningar som görs verkligen får en effekt, det kan tillexempelvis uppnås genom att EU finansierar klimatsatsningar i tredje land snarare än att reglera sönder den egna marknaden. Det bör samtidigt understrykas att Parisavtalet i sig inte för med sig några förpliktelser eller försvårar för enskilda länder att bedriva en självständig klimatpolitik varför man kan se att även stora utsläppsländer som Kina, Indien, Ryssland och Brasilien har anslutit sig till Parisavtalet. Vi bedömer att vi kan nå betydligt mer resultat att på det klimatpolitiska området genom att förbättra svensk politik och tillsammans med andra europeiska partier driva på i Europa än att lämna mellanstatliga samarbeten med andra länder. Det som pågår i svensk offentlig verksamhet där snart varenda kommun har en klimatnämnd och alla verksamheter har beting att minska sin miljöpåverkan är ett exempel på att frågan på många håll har gått för långt och sannolikt kostar mer pengar för skattebetalarna än den medför faktisk klimatnytta. Här har alla våra lokala företrädare att ansvar att bevaka och arbeta för att skattemedel används på ett rimligt sätt. Sverigedemokraterna är tydliga i sin klimatpolitik, vi vill ha ansvarsfulla klimatsatsningar där vi globalt får mest nytta för pengarna.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

KE14 - Sverige bör lämna parisavtalet

Motionär:

Christopher Larsson (55615 - christopher.larsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Sverige är idag bundet till Parisavtalet som är ett internationellt klimatavtal som syftar till att begränsa den globala uppvärmningen. Avtalet medför långtgående krav på utsläppsminskningar och omställningar inom industri, transport och energisystem, vilket innebär stora ekonomiska kostnader för vårt land.

Medan Sveriges utsläpp är marginella i ett globalt perspektiv, åläggs vi ändå ett oproportionerligt stort ansvar. Samtidigt fortsätter flera av världens största utsläppsländer att öka sina utsläpp utan att mötas av samma krav eller konsekvenser. Exempelvis klassas Kina fortfarande som ett utvecklingsland i Parisavtalet vilket gör att de inte behöver minska sina utsläpp före 2030. Det går inte heller att förringa omständigheterna att ett av världens största länder och utsläppare, USA, har lämnat Parisavtalet.

Svensk klimatpolitik ska formas i Sverige och inte i överstatliga sammanhang utan demokratisk kontroll. Välfärd, trygghet och ekonomisk stabilitet ska prioriteras före symbolisk klimatpolitik som främst syftar till att blidka internationella aktörer.

Vi eftersträvar en politik som är realistisk, ansvarsfull och som sätter svenska medborgares behov främst. Det är dags att lämna Parisavtalet och återta den fulla kontrollen över vår klimat- och energipolitik.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraterna verkar för att Sverige ska lämna Parisavtalet

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar Christopher Larsson för motionen. Sverige har undertecknat Parisavtalet både via EU och nationellt och Sverige kan således inte lämna Parisavtalet då vi är medlemmar i EU. Det bör samtidigt understrykas att Parisavtalet i sig inte för med sig några förpliktelser eller försvårar för enskilda länder att bedriva en självständig klimatpolitik varför man kan se att även stora utsläppsländer som Kina, Indien, Ryssland och Brasilien har anslutit sig till Parisavtalet. Vi bedömer att vi kan nå betydligt mer resultat att på det klimatpolitiska området genom att förbättra svensk politik samt att genom samarbete med andra partier i Europa än att lämna mellanstatliga samarbeten med andra länder. Rådande klimatpolitik har många utmaningar, den är ofta dyr och ger mycket begränsad nytta i förhållande till kostnad. Sverige har som ett stort glesbefolkat land med mycket skog med globala mått mätt väldigt små, nästa försumbara utsläpp. Dock är klimatfrågan en av de absolut tyngsta politiska utmaningarna just nu och att det är viktigt att Sverigedemokraterna för en klok och trovärdig politik inom området. Sverigedemokraterna är tydliga i sin klimatpolitik, vi vill ha ansvarsfulla klimatsatsningar där vi globalt får mest nytta för

pengarna. Det är mer rationellt att både på nationell nivå och på EU-nivå konstruktivt driva frågan om en rimlig klimatpolitik än att arbeta för att EU ska lämna Parisavtalet.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

KE15 - Bevarande av historiska dammar och kraftverksmiljöer

Motionär:

Johnny Grahn (35585 - johnny.grahn@sd.se)

Medmotionär(er):

Lisbeth Jarnbro, medlemsnummer 63722

Mikael Strandman, medlemsnummer 65265

Motionsmotivering:

För några år sedan antogs ett direktiv från Europeiska unionen med målsättningen att återställa älvfåror och liknande vattenmiljöer, i syfte att främja fria vandringsvägar för fisk och andra vattenlevande organismer. Detta är i grunden ett lovvärt initiativ, men dess genomförande riskerar att få allvarliga konsekvenser för både kulturmiljöer och fungerande ekosystem.

Runt om i Sverige finns ett stort antal dammar, ofta kopplade till småskaliga vattenkraftverk, som har varit i bruk i flera hundra år. Dessa har under lång tid utvecklat stabila och livskraftiga ekosystem, där både flora och fauna anpassat sig efter de förhållanden som dammarna skapat. Att riva ut dessa dammar kan i värsta fall leda till att välfungerande biologiska miljöer slås sönder, och att viktiga kulturhistoriska värden går förlorade.

Utöver det ekologiska och kulturella värdet fyller dessa dammar en viktig funktion i det svenska energisystemet. Även om varje enskilt kraftverk kan vara av relativt liten effekt, bidrar de tillsammans till att upprätthålla en stabil och decentraliserad elproduktion – något som är särskilt viktigt i tider av ökande elbehov och utmaningar för elnätets kapacitet.

Dammarna har även en betydande roll i vattenreglering. De bidrar till att minska risken för översvämningar vid kraftiga regnfall och fungerar som vattenreservoarer vid torka. I ett förändrat klimat, där extremväder förväntas bli allt vanligare, är denna funktion inte bara önskvärd utan nödvändig.

Mot denna bakgrund bör Sverige verka för en balanserad tillämpning av EU:s vattendirektiv, där hänsyn tas till både miljömässiga, historiska, kulturella och samhällsnyttiga aspekter. Det måste finnas utrymme för lokala avvägningar och undantag, där nyttan av att bevara en damm väger tyngre än kravet på fri fiskvandring.

Förslag till beslut:

Att verka för att Sverige i sin tillämpning av EU:s vattendirektiv säkerställer att småskaliga kraftverksdammar och historiska vattenmiljöer inte rivs slentrianmässigt,

utan att varje fall prövas med hänsyn till kulturmiljö, biologisk mångfald och samhällsnytta.

Att tydliggöra i lagstiftningen att bevarande av fungerande ekosystem, kulturarv och lokal kraftförsörjning kan väga tyngre än generell kravställning på fri fiskvandring.

Att främja utvecklingen av alternativa lösningar, såsom fiskvägar och tekniska anpassningar, där dessa kan uppnå direktivets syfte utan att riva ut befintliga dammar.

Att säkerställa att vattenkraftens roll i ett robust och hållbart energisystem erkänns även i småskalig form, och att dess bidrag till översvämningsskydd och vattenreglering beaktas i det framtida klimatarbetet.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar Johnny Grahn med flera för motionen. Sverigedemokraternas inriktning är att vi behöver säkerställa så litet bortfall som möjligt från leveranssäker energi. Detta har också varit utgångspunkten för när Sverigedemokraterna förhandlar dessa frågor med samarbetspartierna. EU-lagstiftningen i kombination med svenska myndigheters tolkning och organiseringen av den svenska vattenförvaltningen har gjort detta utmanande. Partiet kommer att fortsätta verka för detta så väl inom ramen för samarbete med andra partier som i riksdagen.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

KE16 - Ta fram ett miljöpolitiskt inriktningsprogram

Motionär:

Martin Kirchberg (59999 - martin.kirchberg@sd.se)

Medmotionär(er):

Janita Kirchberg 60000

Motionsmotivering:

Sverigedemokraterna har länge fört en förnuftig, konstruktiv och resultatinriktad miljöpolitik. Detta har bland annat manifesterats genom återkommande kommittémotioner i Miljö- och jordbruksutskottet samt genom de prioriteringar partiet gjort i riksdagen och inom ramen för Tidö-samarbetet.

Trots detta är vår miljöpolitik i dagsläget utspridd över flera olika inriktningsprogram. För den som vill bilda sig en uppfattning om partiets övergripande miljöpolitiska linje krävs därför en omfattande genomgång av flera dokument. Detta är inte optimalt vare sig för väljare eller för våra egna valarbetare.

I den offentliga debatten blandas begreppen "miljö" och "klimat" ofta samman, vilket har lett till att miljöfrågorna hamnat i skymundan. Många politiska förslag från andra partier motiveras med svepande klimatargument, trots att kopplingen till klimatpåverkan kan vara obefintlig, men ifrågasätts sällan i samhällsdebatten. Detta gynnar partier som Miljöpartiet, vars politik ofta marknadsförs som miljövänlig men som i praktiken många gånger kan ha motsatt effekt.

Sverigedemokraternas politik står i tydlig kontrast till detta. Vi eftersträvar kostnadseffektivitet, verklig miljönytta och ett helhetsperspektiv, exempelvis genom att använda livscykelanalyser vid bedömning av miljöeffekter. För att tydligare synliggöra denna politik behövs ett samlat dokument, ett miljöpolitiskt inriktningsprogram, som visar vad vi står för och vilken väg vi vill gå.

Vi behöver göra programmet lättillgängligt för både väljare och valarbetare inför framtida valrörelser.

Vi har all anledning att vara stolta över vår miljöpolitik. Genom att samla den i ett eget inriktningsprogram kan vi öka tydligheten gentemot väljarna, förbättra vårt opinionsarbete och motverka den ofta verklighetsfrånvända klimatretoriken som idag dominerar svensk miljödebatt.

Förslag till beslut:

att partiet tar fram ett miljöpolitiskt inriktningsprogram som på ett tydligt, samlat och pedagogiskt sätt redogör för partiets syn på miljöpolitiken samt säkerställer att

programmet innehåller motiveringar och prioriteringar utifrån ett kostnads-/nyttoförhållande, med fokus på faktiska miljöeffekter.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar Martin Kirchberger m.fl. för motionen. Precis som motionärerna påtalar är det angeläget att partiet är tydliga med våra ambitioner både avseende klimat och miljö. Detta både för att underlätta för alla förtroendevalda och medlemmar som kommer att arbeta under valrörelsen men också för att väljare på ett enkelt och pedagogiskt sätt ska kunna ta del av partiets politik inom dessa områden. Partistyrelsen delar uppfattning om att begreppen miljö och klimat ofta blandas ihop och det behövs stor tydlighet i partiets kommunikation, så att den är saklig och korrekt. Arbetet med att ta fram olika program, skrifter osv inför valet, både för internt och externt bruk är påbörjat och givetvis kommer dessa två viktiga områden att omhändertas i detta arbete.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

KE17 - Sänk elskatten!

Motionär

Johan Karlsson (137274 - johan.karlsson@sd.se)

Motionstext

På grund av hysterisk klimatpolitisk och bedrövlig energipolitik från tidigare regeringar så har Sverige hamnat i en mycket svår situation för Sveriges energiförsörjning. Höga priser till följd av bland annat nedlagd kärnkraft har orsakat dyra elräkningar för både företag och privatpersoner. En del i kostanden är även elskatten som därför samtliga Tidö-partier lovade att sänka om de vann valet 2022. Så blev det och regeringen hade därför all möjlighet att genomför ett av sina stora vallöften samt minska kostanden för Sveriges invånare och företag. Men istället så gjordes ingenting med elskatten utan den höjdes snarare på grund av uppindexering. Dåligt, inte bara för Sveriges invånare och företag utan även för förtroendet för regeringen och politiken. Sverigedemokraterna behöver därför se till att ta sitt ansvar och driva på för att sänka elskatten.

Yrkande

att Sverigedemokraterna kräver att regeringen sänker elskatten

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen instämmer helt med motionärens ståndpunkt att skatten på el bör sänkas och att det är problematiskt att priset på el är fortsatt högt. Värt att tillägga är att den största anledningen till att priset är så dyrt är på grund av kärnkraftsnedläggningar; ett arbete som vi tillsammans med regeringen jobbar starkt på, men som tar tid. Elskatten vill vi med fördel sänka då det är orimligt att beskatta en så vital kraft för samhället.

I sak instämmer partistyrelsen men detta måste vägas mot alla andra budgetpåverkande förslag. Alla behov behöver vägas mot varandra i en ordnad budgetprocess. Partistyrelsen ser inget problem med att spela in förslaget i kommande budgetförhandlingar men vill inte binda sig till det innan man har en överblick över helheten, över vilka övriga prioriteringar som behöver göras och över vilket budgetutrymme som finns. Sverigedemokraterna står bakom det finanspolitiska ramverket, vilket innebär en budget i balans.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

KE18 - Avskaffa energiskatten

Motionär

Johnny Grahn (35585 - johnny.grahn@sd.se)

Medmotionär(er)

Lisbeth Jarnbro, medlemsnummer 63722

Mikael Strandman, medlemsnummer 65265

Motionstext

Sverigedemokraterna har under många år i debatten framfört att priserna på drivmedel och el behöver sänkas. Ett effektivt och direkt sätt att åstadkomma detta är att avskaffa energiskatten. Slopad energiskatt skulle leda till lägre elpriser för hushåll och företag, samt sänkta bränslekostnader för transporter, jordbruk, skogsbruk och alla som är beroende av bilen i vardagen – inte minst på landsbygden.

De direkta fördelarna med att ta bort energiskatten är flera:

• El- och bränslepriserna sänks omedelbart, vilket stärker hushållens ekonomi och ökar köpkraften.

• Det dämpar inflationen genom att minska kostnaderna för transporter, livsmedel och andra varor.

• Företagens produktionskostnader sjunker, vilket stärker svensk konkurrenskraft – särskilt inom energiintensiv industri.

• Landsbygden gynnas eftersom hushåll och verksamheter där ofta saknar tillgång till kollektivtrafik och fjärrvärme.

Mot denna bakgrund bör energiskatten i sin helhet avskaffas. Det är en åtgärd som på kort tid skulle lindra den ekonomiska bördan för både hushåll och företag i hela landet.

Yrkande

Att avskaffa energiskatten

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen instämmer helt i motionärens ståndpunkt att skatten på el bör sänkas och att det är problematiskt att priset på el är fortsatt högt. Värt att tillägga är att den största anledningen till att priset är så dyrt är på grund av kärnkraftsnedläggningar, ett arbete om vi tillsammans med regeringen jobbar starkt på, men som tar tid. Elskatten vill vi med fördel sänka då det är orimligt att beskatta en sån vital kraft för samhället.

I sak instämmer partistyrelsen men detta måste vägas mot alla andra budgetpåverkande förslag. Alla behov behöver vägas mot varandra i en ordnad budgetprocess. Partistyrelsen ser inget problem med att spela in förslaget i kommande budgetförhandlingar men vill inte binda sig till det innan man har en överblick över helheten, över vilka övriga prioriteringar som behöver göras och över vilket budgetutrymme som finns. Sverigedemokraterna står bakom det finanspolitiska ramverket, vilket innebär en budget i balans.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

KE19 - Avskaffa koldioxidskatten

Motionär

Johnny Grahn (35585 - johnny.grahn@sd.se)

Medmotionär(er)

Lisbeth Jarnbro, medlemsnummer 63722

Mikael Strandman, medlemsnummer 65265

Motionstext

Koldioxidskatten är en helt onödig skatt, och för många symboliserar den en orimlig och onödigt betungande del av dagens drivmedelspriser. Det är sannolikt den skatt som flest svenskar önskar se förpassad till historien.

Sverigedemokraterna har länge framfört vikten av att sänka priserna på drivmedel och el. I detta sammanhang utgör koldioxidskatten ett konkret hinder – men också en möjlighet. Genom att avskaffa denna skatt kan vi på ett snabbt och effektivt sätt sänka både bränslepriserna och elpriserna.

Det skulle leda till en rad positiva effekter för hushåll, företag och samhället i stort:

• Priset på bensin och diesel skulle sjunka, vilket direkt underlättar för arbetspendlare, åkerinäringen och jordbruket.

• Lägre bränslekostnader stärker landsbygdens livskraft, där bilen inte är ett val utan en nödvändighet.

• Minskade energikostnader för företag kan förbättra konkurrenskraften och bidra till fler arbetstillfällen.

• Hushållens köpkraft ökar, vilket kan bidra till att dämpa den ekonomiska pressen som många idag upplever.

Avskaffandet av koldioxidskatten är därmed inte bara en fråga om rättvisa och ekonomi – det är också ett tydligt sätt att följa upp Sverigedemokraternas löfte om sänkta priser på drivmedel och el.

Yrkande

Att koldioxidskatten avskaffas.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen instämmer i motionärens resonemang om att skatten på koldioxid medför merkostnader på både el och bränsle som Sverigedemokraterna avser hålla så låga som möjligt. EU-direktiv har miniminivåer gällande drivmedelspriser, där vi redan ligger på miniminivån för både diesel och bensin.

I sak instämmer partistyrelsen men detta måste vägas mot alla andra budgetpåverkande förslag. Alla behov behöver vägas mot varandra i en ordnad budgetprocess. Partistyrelsen ser inget problem med att spela in förslaget i kommande budgetförhandlingar men vill inte binda sig till det innan man har en överblick över helheten, över vilka övriga prioriteringar som behöver göras och över vilket budgetutrymme som finns. Sverigedemokraterna står bakom det finanspolitiska ramverket, vilket innebär en budget i balans.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

KE20 - Fastighetsskatten från kärnkraftverk ska tillfalla värdkommunerna

Motionär

Måns Lorichs (147970 - mans.lorichs@sd.se)

Motionstext

Jag föreslår att fastighetsskatten som betalas av aktörer som driver kärnkraftverk i Sverige tillfaller värdkommunerna istället för staten. Detta för att kompensera kommunerna för de risker och kostnader som är förknippade med kärntekniska anläggningar samt för att stärka den politiska viljan och opinionen för utbyggnad av kärnkraft.

Invånarna i värdkommunerna bär de potentiella konsekvenserna av en kärnteknisk olycka, vilket innebär en unik risk för dessa samhällen. Dessutom åligger det värdkommunerna att investera betydande resurser för att skapa förutsättningar för utbyggnad av kärnkraft – projekt som är extremt kostsamma och omfattande. Trots detta kompenseras varken värdkommunerna eller deras invånare idag för de kärntekniska anläggningar som finns eller planeras inom deras geografiska område.

En annan avgörande faktor är att politisk stabilitet och en positiv opinion i värdkommunerna är den främsta utmaningen för aktörer som vill investera i ny kärnkraft. Dessa projekt kräver mångmiljardinvesteringar, och osäkerhet kring den politiska viljan eller den allmänna opinionen kan avskräcka investerare, som riskerar stora förluster om stödet sviktar. Fastighetsskatten från kärnkraftverk representerar betydande summor. Om dessa medel tillföll värdkommunerna skulle det stärka både den politiska viljan och den lokala opinionen, vilket i sin tur skulle göra kommunerna mer positivt inställda till utbyggnad av kärnkraft.

Sverigedemokraterna ser en kraftig utbyggnad av kärnkraften som en central del i Sveriges energipolitik för att säkerställa en stabil och konkurrenskraftig energiförsörjning. Genom att låta fastighetsskatten tillfalla värdkommunerna skapas incitament för kommuner att stödja kärnkraftsprojekt, vilket skulle påskynda utbyggnaden och bidra till att möta Sveriges energibehov.

Yrkande

Sverigedemokraterna verkar för att fastighetsskatten som betalas av aktörer som driver kärnkraftverk i Sverige ska tillfalla värdkommunerna istället för staten.

Partistyrelsens yttrande:

Sverigedemokraterna har sedan länge lagt fram förslag om att flytta skattepengar från staten ut i landet genom att regionalisera fastighetsskatten för industrifastigheter och elproduktionsenheter (se *motion 2022/23:2233*). Med fördel hade en ny modell för fördelningen av fastighetskatten införts för att beakta förutsättningarna för Sveriges landsbygds- och glesbygdskommuner att utvecklas gynnsamt om

respektive region, istället för staten, får behålla dessa skatteintäkter. En sådan utredning hade gett bättre förutsättningar för hela landet att leva och har haft brett stöd i många år. Det visar sig att de nordliga regionerna hade gynnats mer av ett sådant förslag.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

KE21 - Sverigedemokraterna ska verka för att småskaliga kärnkraftverk (SMR) möjliggörs och främjas i hela landet

Motionär:

Pontus Boby (144397 - pontus.boby@sd.se)

Medmotionär(er):

Jimmy Friberg 116634

Motionsmotivering:

Bakgrund

Sveriges framtida energiförsörjning kräver stabil, planerbar och fossilfri elproduktion. Samtidigt har flera äldre reaktorer lagts ned, elnäten är överbelastade i delar av landet och utbyggnaden av intermittent kraft har visat begränsningar. För att trygga baslast, stärka elförsörjningen i elområde 3 och 4 samt möjliggöra industriell etablering även utanför storstadsregionerna behöver Sverige utveckla nya tekniska lösningar för kärnkraft i mindre skala och med lägre trösklar för etablering.

Små modulära reaktorer (SMR) är en sådan lösning. De erbjuder en ny generation kärnkraft som bygger på beprövade principer men med högre säkerhet, kortare byggtid, och bättre skalbarhet. SMR kan i framtiden placeras i direkt anslutning till industrier, datacenter eller fjärrvärmesystem. Tekniken har potential att både komplettera och avlasta de storskaliga kraftverken, särskilt i regioner med växande elbehov och svag nätredundans.

Flera länder har redan påbörjat implementering av SMR-teknik. I Sverige finns stort industriellt och politiskt intresse, men regelverken är ännu inte anpassade. Det finns i dag betydande osäkerhet kring tillståndsprocesser, ekonomiska villkor och kommunernas faktiska rådighet vid etablering. Detta hämmar investeringar, teknikutveckling och långsiktig energiplanering.

Motivering

Sverigedemokraterna har tydligt drivit på för kärnkraftens återkomst i svensk energimix. För att detta ska bli verklighet krävs inte bara beslut om nya reaktorer i storskalig form, utan också att lagstiftningen möjliggör och aktivt främjar småskalig kärnkraft där den kan ge mest nytta.

Genom att skapa tydliga nationella förutsättningar för SMR – inklusive teknikneutral tillståndsprövning, effektiv samverkan mellan myndigheter och kommuner, samt incitament för pilotprojekt – stärker vi Sveriges energisäkerhet, minskar sårbarheten i elsystemet och skapar nya möjligheter för regional utveckling.

Den politiska viljan att ställa om till eldrift i industri, transporter och samhällsfunktioner förutsätter att elen finns där den behövs. Med SMR kan vi möjliggöra denna omställning även i regioner som i dag saknar egen stabil elproduktion.

Förslag till beslut:

Yrkande

Jag föreslår att Landsdagarna beslutar

att Sverigedemokraterna ska verka för att små modulära reaktorer (SMR) tillåts och främjas som en del av Sveriges framtida kärnkraftsstrategi,

att Sverigedemokraterna ska verka för att lagstiftning och tillståndsprocesser anpassas för att möjliggöra snabb och säker etablering av SMR i hela landet,

att Sverigedemokraterna ska verka för att kommuner ges incitament att medverka till etablering av småskaliga kärnkraftverk genom tydlig rådighet, ekonomiskt stöd och samordning med statliga aktörer.

Partistyrelsens yttrande:

Sverigedemokraterna och regeringen arbetar redan långt utöver det som föreslås i motionen för att främja utbyggnaden av kärnkraft. Bland annat har en ny lag om statligt stöd till kärnkraftsinvesteringar, inklusive SMR, införts. Vidare har begränsningar för var kärnkraftverk kan byggas, tagits bort, vilket öppnar upp för fler platser för SMR-utbyggnad. Sverige behöver elektrifieras med fossilfri och planerbar elproduktion. Att återuppbygga det som tidigare monterats ned tar tid. Kärnkraften, inklusive SMR-teknik, är en fossilfri och planerbar energikälla – och den enskilt viktigaste komponenten för att skapa ett robust elsystem som kan leverera el till konkurrenskraftiga priser, när och där den behövs.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta
att anse motionen besvarad

KE22 - Stöd till företag som genomför effektiva miljö- och hållbarhetsåtgärder

Motionär:

Henric Lindau (75972 - henric.lindau@sd.se)

Motionsmotivering:

Bakgrund

Sverige står inför stora miljöutmaningar där både industri och näringsliv spelar en central roll. Samtidigt finns det många företag som aktivt arbetar med att minska sin miljöpåverkan genom konkreta, effektiva och ofta kostsamma åtgärder. Många företag har dock svårt att se den direkta nyttan med att vidta miljöåtgärder, särskilt när dessa innebär ökade kostnader eller påverkar konkurrenskraften. Dessa företag tar ett stort ansvar – inte bara för miljön, utan även för Sveriges långsiktiga konkurrenskraft och resiliens. Det är därför både rimligt och strategiskt att staten visar sitt stöd för sådana insatser.

Motivering

Vi Sverigedemokrater anser att den gröna omställningen måste bygga på sunt förnuft, teknikneutralitet och incitament snarare än tvång och symbolpolitik. Genom att införa ett riktat stöd till företag som på ett verifierbart sätt har implementerat effektiva miljö- och hållbarhetsåtgärder, kan staten främja innovation och ansvarstagande inom näringslivet. Sådant stöd kan exempelvis utformas som skattereduktioner, investeringsbidrag eller prioritet i offentlig upphandling.

Det är viktigt att stödet ges utifrån tydliga och mätbara kriterier, och att det fokuserar på faktisk miljönytta – inte på projekt vars resultat är oklara eller symboliska. Ett sådant system skulle premiera verkliga resultat framför tomma ambitioner.

Förslag till beslut:

Jag yrkar:

att Sverigedemokraterna verkar för att införa ett statligt stöd till företag som påvisbart har genomfört effektiva och långsiktiga miljö- och hållbarhetsåtgärder i sin verksamhet.

Partistyrelsens yttrande:

Sverigedemokraterna tror på marknadens krafter och menar att politikens främsta uppgift är att skapa goda förutsättningar för privata aktörer att verka. Det offentliga bör ta ansvar för regelverk, kompetensförsörjning, infrastruktur och – numera – även elförsörjning, medan näringslivet sköter den faktiska affärsverksamheten.

I praktiken ser det dock annorlunda ut. Tvärtom märks en tydlig trend, både i Sverige och internationellt, där politiken blandar sig alltmer i näringslivet. Statsstöd och

handelshinder är åter på frammarsch. För ett litet land som Sverige, med knappt tio miljoner invånare, är konkurrenskraft avgörande – och vi kan aldrig bli långsiktiga vinnare i ett subventionsrace. Trots det har det vuxit fram exempel på hur det offentliga på olika sätt stöder det privata.

Genom krediter, innovationsstöd, företagsrådgivning, EU-bidrag, Klimatklivet, Industriklivet och liknande program får det så kallade privata näringslivet omfattande hjälp från myndigheter som Energimyndigheten, Vinnova, Naturvårdsverket, Tillväxtverket och Almi. I vissa fall handlar det om miljardbelopp – som när Energimyndigheten via Industriklivet beviljade 3,1 miljarder kronor till LKAB och Hybrit.

Det är självklart legitimt att diskutera hur staten bäst kan underlätta för svenskt näringsliv, och inget parti föreslår att alla stödformer ska avskaffas. Men det är avgörande att undvika åtgärder som snedvrider konkurrensen, sätter marknadsmekanismer ur spel eller innebär ett oproportionerligt stort risktagande för staten. Ska statligt stöd förekomma i sammanhanget bör det ske marknadskompletterande och i ett tidigt skeende av processen, inte som motionären föreslår, i efterhand.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta
att avslå motionen

Kultur

KR01 - Öl på arenan – en självklar möjlighet.

Motionär:

Markku Abrahamsson (107145 - markku.abrahamsson@sd.se)

Medmotionär(er):

Petter Nilsson, 69171.

Lars Forsgren, 77736.

Per Carlberg, 19005

Pontus Persson, 150940.

Motionsmotivering:

Många svenskar är frekventa besökare på idrottsevenemang och konserter, vilket är två vanliga anledningar till att våra arenor fylls av folkfestande fans och supportrar. Svensk alkohollagstiftning är dock något rigid när det kommer till den här sortens evenemang.

De flesta idrottsarenor möjliggör försäljning av alkohol i sk loger för de som förbetalat för en yta där servering ingår i priset. Andra besökare hänvisas ofta till en bar där alkohol går att köpa mellan periodpauserna, vilket ofta innebär långa köer och stress för den som vill köpa en öl till matchen.

Att möjliggöra förtäring av sk mellanöl eller motsvarande dryck skulle kunna motverka denna problematik. Det skulle också på många sätt kunna förstärka upplevelsen på ett positivt sätt – att ta en öl samtidigt som man ser sitt favoritlag eller favoritband skapar en trevligare atmosfär än vad trängsel i baren och stress till och från läktarplatsen innebär.

Det finns säkert de som drar likhetstecken mellan utökade serveringsmöjligheter och ökad alkoholförtäring överlag, och att detta i förlängningen påverkar ordningsstörningar och brottslighet. Här måste en bedömning ske som är anpassad mot respektive arena, aktivitet (sport, konsert) och säkerhetsbedömningar i övrigt. Serveringsmöjligheten kanske ska vara utökad under lågriskevenemang men mer åtstramad under sk högriskevenemang.

Arenor skulle förslagsvis kunna söka tillstånd för utökad försäljning under vissa utvalda datum varpå polisen skulle kunna godkänna eller avslå sådana ansökningar baserat på tidigare erfarenheter och bedömningar.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna verkar för att svensk alkohollagstiftning ska tillåta förtäring av alkoholhaltiga drycker motsvarande ”mellanöl” på läktarplats under arena-arrangemang, t ex hockeymatcher eller konserter, och att Sverigedemokraterna verkar för att detta ska kunna regleras på ett sätt som minimerar ökade risker för ordningsstörningar.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens problembeskrivning och ser bristerna i svensk lag sett till dess inkonsekventa karaktär och långtgående restriktioner i den berörda frågan. Sverigedemokraterna är emot förmynderi och arbetar genomgripande för att öka den individuella friheten i samhället inom olika politikområden, så även vad gäller sportevenemang. Frihet under ansvar alltså, med betoning på både frihet, ansvar och konsekvensanalys.

Partistyrelsen ser också positivt på att ordningsstörningarna i samband med sportevenemang har minskat över tid, vilket styrker vår uppfattning att arrangörerna är bättre än myndigheterna på att sätta gränser och hantera risker.

Partistyrelsen anser att motionen tangerar partiets linje - det vill säga att se över de rådande restriktionerna, med reservation för att man även behöver analysera och ta hänsyn till eventuella problem. Partistyrelsen är därför positiv till motionärens intentioner och anser den vara besvarad.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

KR02 - Avskaffa tvångsfinansieringen av public service

Motionär:

Janita Kirchberg (60000 - janita.kirchberg@sd.se)

Medmotionär(er):

Martin Kirchberg 59999

Motionsmotivering:

Sedan 2019 finansieras Sveriges Television (SVT), Sveriges Radio (SR) och Utbildningsradion (UR) genom en särskild public service-avgift som tas ut via skattsedeln. Den tidigare radio- och TV-licensen har därmed ersatts med en obligatorisk skatt, vilket innebär att alla skattebetalare, oavsett om de nyttjar tjänsterna eller ej, tvingas att bidra ekonomiskt till public service.

Detta system innebär att finansieringen sker utan direkt koppling till medborgarnas konsumtion eller förtroende för verksamheten. Det minskar drivkraften till ansvarstagande, opartiskhet och effektivitet inom public service, samtidigt som det tvingar medborgare att finansiera innehåll de kan uppleva som politiskt vinklat, irrelevant eller undermåligt.

Sverigedemokraterna har länge förordat en reformering av public service, med fokus på ett smalare uppdrag, minskade kostnader och ökad objektivitet. Ett viktigt steg i denna riktning borde vara att avskaffa den obligatoriska public service-avgiften.

Frihet och ansvar måste gå hand i hand i en modern demokrati. Medborgarna ska inte tvingas betala för medier de inte efterfrågar eller har förtroende för. Ett frivilligt finansieringssystem skulle stärka medborgarnas valfrihet, öka incitamenten för kvalitet inom public service och respektera den grundläggande principen att skattepengar ska användas ansvarsfullt och med folkligt stöd.

Förslag till beslut:

att partiet ska verka för att tvångsfinansieringen av public service via skattsedeln upphör så att dess finansiering återgår till att vara frivillig för medborgaren.

Partistyrelsens yttrande:

Som motionären påpekar är det inte oproblematiskt att medborgare kan tvingas betala för public service när många inte nyttjar systemet. Finansieringsmodellen ligger dock fast under nästa tillståndsperiod. Detta eftersom bolagen behöver genomföra flera insatser ur ett beredskapsperspektiv, samtidigt som vi – justerat för inflation – minskar deras finansiering. Public service har fortsatt en viktig roll att spela. Sverige är ett litet språkområde och samhällsviktig information behöver nå ut till hela befolkningen – en räckvidd som i dagsläget endast public service-bolagen kan

säkerställa. Framöver kan det bli aktuellt att se över finansieringsmodellen, men i nuläget ligger den kvar som ett resultat av förhandlingarna med regeringen.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen.

KR03 - Public Service för demokratin i hela Sverige

Motionär:

Lars Larsson (63194 - lars.larsson@sd.se)

Medmotionär(er):

Marcus Lejonqvist 80042

Motionsmotivering:

SVT och Sveriges Radio har ett viktigt uppdrag för att upprätthålla Sveriges trygghet samt säkerhet. Vilket innebär att man också har en stor uppgift kopplat till att vara relevanta sätt tills sina lyssnare och tittare. Problemet är att man i alldeles för hög utsträckning har försökt jaga mindre grupper och leka showbusiness.

Vi lever i en tid där allt fler människor jagar klicks och snabba nyheter i stället för viktiga nyheter. Man försöker bli en del av massmedia i stället för att förmedla, det som kan uppfattas som torra men viktiga nyheter till lokalinvånarna.

Mot bakgrund av ovanstående föreslår vi att man anpassar sitt programutbud så att varje relevant kommun- och regionfullmäktige sänds vid en passande tid i respektive region. Det behöver inte ske live. Men public service bör ha ett mål om att bilda kommuninvånarna kring aktuella frågor.

Den lokala demokratins svagaste punkt är ointresse.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna driver på för att Public Service varje månad ska uppmärksamma viktiga händelser i kommun- och regionfullmäktige i sitt ordinarie programutbud.

Partistyrelsens yttrande:

.Inom ramen för bolagens nuvarande uppdrag ingår lokal bevakning, både genom ljud och tv samt via bolagens digitala plattformar. Beslut som fattas på kommunal och regional nivå ska därför fångas upp av bolagen inom deras befintliga uppdrag. I det nya sändningstillståndet, som partiet har förhandlat fram tillsammans med regeringen, läggs särskild vikt vid att bolagen ska verka och finnas i hela landet – detta är en kärna i deras uppdrag. Däremot är det, som motionären föreslår, inte möjligt för politiken att ge direkta direktiv till bolagen, då public service-bolagen har ett redaktionellt oberoende. Det innebär att skarpa instruktioner från politiken inte kan ges. Vi har dock betonat vikten av att bolagen ska ha en lokal och regional bevakning över hela Sverige.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025

att avslå motionen

KR04 - Avveckla Public service

Motionär:

Alexander von Uckermann (69757 - alexander.von.uckermann@sd.se)

Medmotionär(er):

Måns Lorichs, 147970, Uppland

Motionsmotivering:

Dagens Public service är ett resultat av det tidiga 1900-talets expanderande statsapparat, som på den tiden utformades genom social ingenjörskonst och strävan efter social anpassning av samhälle och invånare. Sveriges Radio startade 1924 och Sveriges Television (SVT) år 1956. SVT hade monopol inom TV fram tills 1987 då TV 3, som första kommersiella kanal lanserades i landet. Under dessa år av envälde hade staten mer eller mindre direkt kontroll över Public service-bolagen. En växande kritik över vinklade programutbud och journalistik existerade även då, samtidigt som det inte fanns några alternativa sändningar att ta del av. Under 80- och 90-talet genomfördes ett flertal reformer för att professionalisera och öka oberoendet.

SVT har däremot aldrig varit oberoende och kommer aldrig bli det i sin nuvarande struktur. Även idag tillsätter regeringen och riksdagen politiker till styrelsen för Förvaltningsstiftelsen för Sveriges Radio AB, Sveriges Television AB och Sveriges Utbildningsradio AB. Det är sedan stiftelsen som utser styrelserna för de underliggande bolagen. SVT förblir en förlängning av det offentliga men i struktur av en stiftelse. Det går heller inte att komma ifrån att all skattefinansierad verksamhet indirekt är i beroendeställning till det offentliga i och med finansieringen. Men det är såklart mycket viktigt att i så stor utsträckning skapa förutsättningar för och eftersträva en etik av oberoende, neutralitet och ”en armlängds avstånd”.

Att uppnå en ökad grad av oberoende och neutralitet är mycket svårt. Ökad grad av tillsyn och mer detaljerad lagstiftning riskerar att leda till ökad styrning över stiftelse och bolag. Samtidigt som ett ökat oberoende för stiftelsen och bolagen kan leda till motstånd mot förändring, byråkratstyre och ett upprätthållande av status que.

Idag ser behovet av Public service mycket annorlunda ut. En ökad mångfald av medier både inom TV, radio och på webben gör att Public service förlorat större delen av sitt syfte. Vi slipper reklam, men till en kostnad om 8,5 miljarder per år. En allt större del av befolkningen tar del av nyheter från alla möjliga källor och aktörer, både nationella och internationella. Samtidigt har Public service under de senaste decennierna sett hur deras räckvidd ständigt minskar, främst bland TV-tittare.

Det är såklart viktigt att det finns kanaler och kommunikationsvägar för att förmedla samhällsviktig information vid kriser. Frågan är om det verkligen behövs i form av dagens Public service, som ägnar sig åt allt ifrån kunskapsförmedling, nyhetsbevakning och underhållning. Staten behöver säkerställa förmåga till tillförlitliga kommunikationskanaler för att nå ut till invånarna. Detta behöver inte ske genom Public service utan kan ske genom egen infrastruktur eller genom samverkan med

kommersiella aktörer. De privata aktörerna må vara färgade av kommersiella eller andra intressen, men detta bör jämställas med den beroendeställning som Public service har till statsapparaten.

I Sverigedemokraterna finns en utbredd kritik över bristen på neutralitet hos Public service. Partiet vill verka för att skala ned Public service och övergå till ett större fokus på verksamhetens kärnuppdrag. En betydande del av partiets politiker och medlemmar vill även helt och hållet lägga ned Public service.

Sverigedemokraternas ställningstagande i frågan om att avveckla Public service är otydlig. Riksdagsledamöter för partiet har tidigare motionerat om att övergå till en modell med medieavgift där privata aktörer får möjligheten att söka offentlig finansiering för att bedriva Public service. På senare år har partiet däremot uttalat ett visst stöd till nuvarande modell i och med det förändrande omvärldsläget och behovet av att förmedla information under kris.

Motionärerna menar att en total avveckling av Public service behövs. En modell med en mångfald av kommersiella aktörer är fullt tillräcklig i dagens moderna samhälle. Idag finns redan ett tillräckligt utbud av kommersiella aktörer som helt finansierar sig genom reklamintäkter och abonnemangsavgifter. Det är en modell som kan stå på egna ben utan behov av statlig finansiering. Public service är en föråldrad modell som idag saknar ett tillräckligt starkt syfte i förhållande till vad det kostar och levererar. Motionärerna föreslår därför att avveckla Public service.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna verkar för att avveckla Public service.

Att Sverigedemokraterna i andra hand verkar för en anslagsfinansiering och slopad Public service avgift.

Partistyrelsens yttrande:

Tillsammans med regeringen har partiet förhandlat fram ett nytt sändningstillstånd för public service. I detta ingår en höjning av anslagen som, justerat för inflation, i praktiken innebär en sänkning. I det nya sändningstillståndet märks vårt inflytande, bland annat genom att kraven på jämställdhet och mångfald har tagits bort, att bolagen ska ta större hänsyn till kommersiella aktörer samt att en studie om bolagens opartiskhet ska genomföras. Partiet förordar ett smalare men vassare public service – och i det nya sändningstillståndet har vi lyckats ta ett steg i rätt riktning. Trots problemen med public service och en ny modern mediemarknad har bolagen fortsatt en roll att fylla, framför allt genom nyhetsrapportering i hela landet. Detta uppdrag betonas särskilt i det föreslagna sändningstillståndet. Dessutom har bolagen, vid händelse av kris eller konflikt, en avgörande roll enligt Försvarsberedningen. I dagsläget finns ingen annan aktör än public service-bolagen som kan nå ut med information till hela befolkningen i en sådan situation. Eftersom Sverige är ett litet språkområde spelar bolagen även en viktig roll för att sprida svenska produktioner och folkbildande innehåll som inte hade fått utrymme på den kommersiella mediemarknaden. Public service har således en unik roll på den svenska mediemarknaden, även om bolagen många gånger har expanderat utanför sitt kärnuppdrag. När det gäller finansieringen är det rimligt att bolagen, som ytterst ägs

av allmänheten, också finansieras genom skattsedeln. Det är dessutom transparent för var och en vad man betalar för verksamheten. Det nya sändningstillståndet kommer att tvinga bolagen att prioritera sin verksamhet och utgör ett steg i rätt riktning.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

KR05 - Skärpt statlig kontroll och nedstängning av islamistiska moskéer

Motionär:

Agneta Kjaerbeck (100285 - agneta.kjaerbeck@sd.se)

Medmotionär(er):

Christopher Larsson 55615

Timothy Tréville 106277 , Sanda Anton Henriksson 136439

Motionsmotivering:

Sverigedemokraterna har under lång tid varnat för hur islamism, antisemitism och annan antidemokratisk verksamhet tillåts frodas inom ramen för religiösa samfund i Sverige - ofta med skattefinansierat stöd och i kommunalt ägda lokaler. Tyvärr har detta inte tagits på tillräckligt allvar av övriga partier.

Ett särskilt graverande exempel är Göteborg, där Socialdemokraterna i flera fall har samarbetat med religiösa samfund med dokumenterade kopplingar till islamism. Göteborgs moské på Hisingen har bland annat bjudit in hatpredikanter som kallat judar för "grisar och apor" och där imamer förmedlat att kvinnor inte har rätt att neka sin man sex. Trots detta har Socialdemokraterna i kommunen fortsatt möjliggöra verksamheten genom att förlänga arrendet för marken där moskén står, samt att tillhandahålla olika former av kommunalt stöd.

Under sommaren 2024 höll samma moské en fredagsbön i Slottsskogen där Hamasledaren Ismail Haniyeh hyllades - en akt som i praktiken innebar att en svensk offentlig park användes för att sprida terrorromantik. Samtidigt visar rapporter att salafistisk och fundamentalistisk islam vinner mark i delar av Göteborg, där parallellsamhällen växer fram och värderingar som står i direkt strid med svenska lagar och principer tillåts frodas.

Bellevuemoskén är ett annat exempel på en institution där radikala idéer tillåtits breda ut sig. Sådana verksamheter utgör ett hot mot både säkerheten, kvinnors rättigheter och det svenska rättssamhället.

Religionsfriheten får aldrig vara en frizon för extremism. Det är därför hög tid att Sverige genomför ett systemskifte, där staten tar ett betydligt större ansvar för att reglera, kontrollera och vid behov stänga ned moskéverksamheter som bedriver eller möjliggör antidemokratisk, våldsbejakande eller människofientlig propaganda.

Det är uppenbart att många kommuner, särskilt rödgröna sådana, har visat sig oförmögna att sätta tydliga gränser. Staten måste därför tillförsäkras tydliga verktyg för att:

- Granska finansiering, predikoinnehåll och kontaktnät i religiösa samfund

- Förbjuda offentlig finansiering till verksamheter med extremismkopplingar

- Stänga ner moskéer som uppvisar samröre med islamistiska nätverk, kvinnoförtryck eller antisemitiska uttryck

Förslag till beslut:

Vi föreslår Landsdagarna besluta att:

Partiet ska verka för att införa en statlig kontrollfunktion med tydligt mandat att granska och följa upp innehåll, finansiering, undervisning och samarbetsparter inom moskéverksamheter i Sverige, med särskilt fokus på att motverka islamism, antisemitism och antidemokratiska yttringar.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens syn på att staten under alltför lång tid har finansierat moskéer där det varit känt att extrema budskap spridits och där det funnits andra kopplingar till våldsbejakande islamism. Under mandatperioden har partiet, tillsammans med regeringen, tagit fram demokrativillkor som numera tillämpas vid bidragsgivning. Detta innebär i sak att en förening, ett trossamfund eller en annan civilsamhällesorganisation som bryter mot dessa villkor ska förlora sin finansiering. Vi hade gärna gått längre och bevakar därför tillämpningen av demokrativillkoren. Vi är också beredda att skärpa dessa samt vidta ytterligare åtgärder. Utöver detta har vi, tillsammans med regeringen, gett Center mot våldsbejakande extremism (CVE) vid Brottsförebyggande rådet i uppdrag att förhindra att offentliga medel går till verksamheter med kopplingar till våldsbejakande extremism. Detta är en del av den nationella strategin för att minska tillväxten av våldsbejakande extremism och terrorism. CVE ska fungera som kontaktpunkt för myndigheter och andra aktörer som fördelar eller granskar offentliga medel, samt genomföra fördjupade granskningar av verksamheter som kan antas ha kopplingar till våldsbejakande extremism. Vidare driver partiet frågan om att staten ska ges möjlighet att stänga ned religiös verksamhet som utgör ett hot mot demokratin eller samhället i stort. Vi driver även frågan om att kartlägga islamismen i Sverige, i synnerhet Muslimska brödraskapets inflytande.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025

att anse motionen besvarad.

KR06 – Pressstöd för avvecklad yttrandefrihet?

Motionär:

Bo Ammer (104244 - bo.ammer@sd.se)

Motionsmotivering:

Så här skrev Nerikes Allehandas chefredaktör Anders Nilsson i sin tidning den 9 mars 2024:

”En av mina viktigaste uppgifter som ansvarig utgivare för NA är att försvara det fria ordet. I NA ska så många som möjligt få komma till tals och vädra sina åsikter. Det är i grunden ett demokratiskt uppdrag och något som jag ska se till att redaktionen efterlever. På nyhetsplats ska vi alltid sträva efter att alla parter får säga sitt i en fråga.”

”Det andra kravet på insändare och debattinlägg är att det som skrivs måste vara sant. Vi kan inte publicera fake news. Därför har jag bestämt att från och med nu inte ta in fler inlägg från klimatförnekare. Visst går det att vara tillåtande i den här frågan men det finns alltid en gräns. När larmrapporterna avlöser varandra om klimatkrisen så blir det ohållbart att upplåta plats åt människor som förnekar vetenskapen.”

Å den ena sidan försvarar man alltså det fria ordet men å den andra sidan har man fattat ett beslut som begränsar det fria ordet i en så komplex fråga som klimatproblematiken vilken ingalunda är så okomplicerad som chefredaktören vill göra gällande.

För en fri press utgör yttrandefriheten en viktig grundpelare. När en enskild tidning väljer att avveckla en fri debatt och utesluta röster som avviker från chefredaktörens åsikter, är Regeringsformens grundlagsskyddade yttrandefrihet under attack.

Tidningens beslut har prövats av Mediaombudsmannen (MO) och friats med motiveringen att en tidning måste ha rätten att själv välja vad som skall publiceras. Jag accepterar denna förklaring men anser att NA:s beslut går längre än så, då man generellt censurerar åsikter, kommentarer och repliker i en viktig och aktuell politisk fråga.

Jag anser att en tidning som väljer att inskränka såväl yttrandefrihet som åsiktsfrihet inte uppfyller de grundkrav som samhället ställer på en fri press, vilket bland annat åskådliggöres via ett av samhället beslutat och utbetalat presstöd. Enligt senaste uppgifter har tidningen erhållit miljonbelopp i presstöd. I en utredning med Mats Svegfors som utredare deklarerades också ett nytt demokrativillkor för erhållande av presstödet: ”skall inte tilldelas nyhetsmedier som "väsentligen verkar mot de värderingar som nämns i regeringsformen".

Förslag till beslut:

Jag föreslår därför:

att nyhetsmedier som via egen programförklaring avvecklar yttrandefrihet eller åsiktsfrihet, och därigenom verkar mot de värderingar som regeringsformen föreskriver, skall få sitt presstöd starkt reducerat eller helt avvecklat.

Partistyrelsens yttrande:

Medier är viktiga aktörer för den fria åsiktsbildningen och yttrandefriheten. De benämns ofta som den tredje statsmakten och besitter ett stort inflytande över samhällsdebatten och opinionen. Det är därför viktigt att medier är oberoende av staten, samtidigt som de ges möjlighet att verka. Under framtagandet av det nya mediestödet hade partiet och dess ledamöter kontinuerlig kontakt med utredningen och stod bakom både betänkandet och det nya mediestödet. I detta finns, som motionären påpekar, ett demokratikriterium – vilket partiet står bakom. Staten ska kunna stötta olika aktörer i samhället, men det är minst lika viktigt att staten inte stöttar verksamheter som motverkar demokratins grundvalar. Om Myndigheten för press, radio och tv (Mediemyndigheten), som är den utbetalande myndigheten och ansvarar för att godkänna presstöd, anser att en publikation bryter mot demokratikriteriet, ska stödet dras in. Denna bedömning görs av Mediemyndigheten i samverkan med Mediestödsnämnden, som kan besluta att dra in stödet för tidningar som inte uppfyller villkoren.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen.

KR07 - Inför julefrid på riktigt

Motionär:

Emma Altenhammar (124958 - emma.altenhammar@sd.se)

Medmotionär(er):

Emma Altenhammar 124958

Rasmus Ragnarsson 105327

Jonathan Andersson 84282

Motionsmotivering:

I Sverige är det idag ingen juridisk skillnad mellan att råna en gammal dam på julafton eller en måndag i oktober. Detta är i grunden ett svek mot det vi säger att vi värnar: trygghet, tradition och respekt för våra kulturella rötter. Det är hög tid att vi svenskar återinför en idé som våra nordiska grannar förvaltat bättre än vi. I Finland råder nämligen något som kallas julfred (joulurauha), där den som begår brott under julhelgen kan få strängare straff, just för att brottet bryter mot samhällets förväntade högtidsro. Att sparka in en ruta, misshandla någon eller genomföra ett rån under denna särskilda tid ses där som dubbelt kränkande – mot individen och mot högtidens frid.

I sitt jultal 2023 uttryckte Jimmie Åkesson att även han är villig att införa detta enligt följande citat:

” Julefridslagen – dubbla straff för våld mot kvinnor, sexualbrott, förnedringsrån och annat jävulskap. Dubbla straff för den som stör svenskarnas julefrid med skjutningar, knarkhandel, kidnappningar och bombdåd. Med den redan överenskomna straffskärpningen, dubbla straff för gängkriminella, så skulle det ge fyrdubbla straff för gängkriminella under julen. Det vore en julklapp värd namnet till alla hederliga skötsamma människor i vårt land”.

Detta är inte bara ett retoriskt starkt grepp, utan även ett konkret förslag som sätter ord på vad många svenskar upplever: att vårt samhälle behöver börja markera när gränser passeras – särskilt när det sker under de stunder som borde vara helgade. Trots lovvärda ord om att detta skulle tas med i det fortsatta arbetet har frågan ännu inte lyfts som förslag av moderpartiet.

Landsdagarna bör därför visa vägen i denna fråga. Om vi menar allvar med att försvara svensk kultur och trygghet, då kan vi inte stillatigande acceptera att julen blir ännu ett tillfälle för kriminalitet utan praktisk markering från samhället.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna verkar för att Sverige inför en form av julefrid i lagstiftningen, i enlighet med motionens intentioner.

Partistyrelsens yttrande:

Utlysningen av Julfreden i Åbo är en trevlig begivenhet och förefaller vara av stor betydelse i den finländska jultraditionen och uppskattas även av många svenskar. Den både folkliga och fosterländska inramningen där deklarationen läses både på både finska och ålderdomlig svenska för att sedan följas av traditionella psalmer och marscher spelade av en marinorkester gör den särskild lämplig för politiska liknelser. Det är som sådan den användes av vår partiledare i jultalet 2023.

Alltså; även om deklarationen som läses upp hotar med strängare straff har detta sedan lång tid tillbaka givetvis ingen juridisk betydelse. Det har däremot Petra Lundhs utredning En straffreform SOU 2025:66 där flera straffskärpningar föreslås. Utredningen bereds för närvarande i regeringskansliet och kan väntas medföra en lång rad straffskärpningar i enlighet med vad motionären efterfrågar.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

KR08 - Nationell reglering av fotbollsagenter

Motionär:

Erik Johansson (129228 - erik.g.johansson@sd.se)

Medmotionär(er):

Richard Svensson 62661

Chris Dahlqvist 82570

Annelie Sjöberg 123769

Marcus Lejonqvist 80042

Torgny Maurer 53831

Christopher Jarnvall 148456

Runar Öhman 82612

Max Haienhjelm Andreasson 90560

Björn Sandberg 84844

Jörgen Ring 78106

Mikael Eriksson 71644

Motionsmotivering:

Svensk fotboll är något vackert, svensk fotboll är en folkrörelse som engagerar hundratusentals människor runt om i vårt land. Svensk fotboll har på senare år växt något enormt och är idag en miljardindustri, där framför allt spelarövergångar med tillhörande agentverksamhet och provisioner står för en stor ökning.

Att spelarövergångar med tillhörande agentverksamhet och provisioner står för en stor del av ökningen borde oroa alla fotbollsälskare. Vi kan ta del av rapporter från flertalet länder runt om i Europa där det beskrivs att agentverksamheten är en arena där den organiserade brottsligheten mer och mer får fäste. Rapporter beskriver penningtvätt vid övergångar och en absolut kontroll över unga fotbollsspelares framtid.

Den Europeiska unionen (EU) har viss lagstiftning som är på gång inom detta område, men lagstiftningen planeras att träda i kraft först år 2029. Att på nationell nivå inte göra några åtgärder, utan bara invända lagstiftning från EU är helt och hållet fel, nästintill svagt. Att låta dessa problem fortsätta i flera år, är även det nästintill svagt.

Agentverksamheten i Sverige är i skrivande stund nästintill oreglerad. För att ta uppdrag som fotbollsagent behöver du inte någon nationell licens och det finns ingen tillsynsmyndighet som har ansvar att kontrollera aktörers ekonomiska aktiviteter. Detta lägger en grogrund för oseriösa, detta är en marknad som är öppen för utnyttjning.

Expressen och fotbollsthlm.se kunde i början av 2024 avslöja att Agenten Hasan Cetinkaya och hans agentur HCM Sports Management kan knytas till några av vårt lands mest ökända kriminella gäng.

I början av 2025 riktades sprängattentat mot fotbollsagenter i Västsverige.

Kopplingen till den organiserade brottsligheten är glasklar. Att sätta stopp för den organiserade brottsligheten i Sverige är en överordnad fråga för regeringen med stöd av oss Sverigedemokrater. Att inte ta tag i frågan om fotbollsagenter kommer att spela kriminella aktörer rakt i händerna, det kommer tillåta dem att fortsätta med sin oseriösa verksamhet. Att sätta ned foten här är ett måste, vi kan inte riskera att dessa problem fortsätter att spridas till vår älskade fotboll, vår älskade fotboll som ska värnas.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna ska verka för nationell reglering av fotbollsagenter

Att denna reglering ska innefatta krav på licens för att få verka som fotbollsagent samt införande av en tillsynsmyndighet med ansvar att kontrollera agentverksamhetens ekonomiska aktiviteter och efterlevnad av gällande regler.

Partistyrelsens yttrande:

Den organiserade brottsligheten har letat sig in i allt fler sektorer – även inom idrotten. Som motionären beskriver har just fotbollsagenter ofta varit i blickfånget då deras verksamhet i flera fall kopplats till kriminell aktivitet. Tillsammans med regeringen har vi tillfört medel för att motverka den organiserade brottsligheten inom idrotten, där agentverksamheten ingår i satsningen. Andra åtgärder som partiet driver i samverkan med regeringen träffar också agentverksamhet som har kopplingar till organiserad brottslighet. Som motionären nämner kommer EU dessutom att införa lagstiftning tills 2029 med fokus på att motverka ekonomisk brottslighet inom idrotten. Från och med sommaren 2029 kommer professionella fotbollsklubbar och fotbollsagenter omfattas av EU:s penningtvättsregelverk och stå under tillsyn. Detta innebär att fotbollsklubbar och agenter från detta datum kommer att omfattas av nya, strängare regler för att förhindra missbruk av det finansiella systemet. Denna reglering är skild från FIFAs regelverk som implementerades 2023 och som ställer krav på FIFA-licens för agenter. Redan idag krävs en licens från FIFA för att arbeta med internationella spelarövergångar, och inom Sverige måste man följa SvFF:s regelverk samt vara registrerad som förmedlare hos förbundet.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

KR09 - Inför en nationell Aktivitetsbiljett till barnens fritid

Motionär:

Gabriella Eriksson (133705 - gabriella.eriksson@sd.se)

Motionsmotivering:

Vi vet alla hur viktigt det är att barn har något att se fram emot efter skolan. Något som stärker gemenskapen, bygger självkänsla och håller dem borta från passivitet, skärmtid och destruktiva miljöer. Idrott, musik, föreningsliv, ridning, scoutverksamhet eller dans, oavsett vad det är, skapar fritidsaktiviteter sammanhang. För många barn är det där de får känna att de räknas, att de är bra på något, att någon ser dem. Det är just dessa miljöer som ofta gör störst skillnad i barns liv, både fysiskt och psykiskt.

Men trots att vi är överens om värdet av en aktiv fritid, står allt fler barn utanför. Det handlar inte alltid om att familjen inte vill utan det handlar om att det inte går. Ett av de största hindren för att delta i organiserade fritidsaktiviteter är att ta sig dit. På landsbygden kan det handla om flera mils resväg till närmaste idrottshall. I låginkomstfamiljer finns inte bilen att köra till träningen med. För ensamstående föräldrar kan det vara en omöjlig ekvation att hinna både jobba, hämta, laga mat och sedan skjutsa till träning.

Det finns redan i dag lokala lösningar, så kallade fritidskort, i vissa kommuner eller regioner, men de är olika utformade, kostar ofta pengar och gäller inte över länsgränser.

Vill vi att alla barn (inte bara de som bor i rätt kommun eller har föräldrar med bil) ska kunna vara en del av det organiserade fritidslivet, måste vi tänka större. Vi behöver en lösning som gäller hela Sverige. En lösning som minskar avståndet mellan barn och aktivitet, inte ökar det. Därför bör staten införa en nationell Aktivitetsbiljett som en möjlighet för alla barn att ta sig till sin aktivitet, helt kostnadsfritt, på tider som speglar när träningar, kurser och föreningsverksamhet faktiskt sker.

Aktivitetsbiljetten bör gälla varje dag i veckan från klockan 14.00 till 21.30 och omfatta regional kollektivtrafik oavsett om det är buss, tåg, färja eller spårvagn. Den borde gälla alla barn och unga upp till 18 år, och kunna kopplas till deltagande i godkända aktiviteter via föreningar och studieförbund. Reformen bör dessutom samordnas med det statliga aktivitetsstödet till föreningslivet, så att vi drar nytta av det kontaktnät som redan finns.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraterna verkar för att införa en nationell, kostnadsfri Aktivitetsbiljett för barn och unga

att biljetten ska gälla mellan klockan 14.00 och 21.30 veckans alla dagar, och omfatta kollektivtrafik inom och mellan regioner

att reformen samordnas med det statliga aktivitetsstödet till föreningslivet, så att insatsen kan nå de barn och unga som deltar i organiserade fritidsaktiviteter

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens syn på att föreningslivet spelar en avgörande roll för unga. Under mandatperioden har partiet, i samverkan med regeringen, genomfört flera satsningar för att stötta föreningslivet till förmån för barn och ungdomar. Bland annat har 130 miljoner kronor avsatts för att rusta idrottsanläggningar i hela landet. Därtill har vi tillfört 10 miljoner kronor under perioden 2025–2027 för ett nytt statsbidrag riktat till organisationer inom det civila samhället som främjar rörelse men som inte omfattas av de nuvarande stöden för idrott eller friluftsliv. Tillsammans med regeringen har vi även tagit fram fritidskortet – en satsning som ligger nära det förslag som motionären beskriver. Fritidskortet är ett nytt ekonomiskt stöd som syftar till att ge fler barn och ungdomar möjlighet till en meningsfull fritid. Kortet kan användas för att betala ledarledda fritidsaktiviteter inom idrott, kultur, friluftsliv och föreningsliv, under förutsättning att aktiviteten omfattar minst sex tillfällen under högst sex månader. Mycket av det som möjliggör ungas fritidsaktiviteter omfattas redan av de satsningar som genomförs genom statsbidrag riktade till föreningslivet för verksamhet för barn och unga. Dessutom skulle motionärens förslag om att inkludera kollektivtrafik i fritidskortet bli mycket kostsamt.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen.

KR10 - Avskaffa studieförbundens veto

Motionär:

Jonathan Othén (77254 - jonathan.othen@sd.se)

Motionsmotivering:

De svenska studieförbunden har länge varit en central del av civilsamhället, där medel för folkbildning fördelas via Folkbildningsrådet. Det är ett system som vuxit fram ur de folkrörelser som historiskt präglat det politiska landskapet – och som till stor del fortfarande bär tydliga spår av dessa politiska allianser.

Idag finns ett tiotal etablerade studieförbund med tydliga kopplingar till olika partier eller närstående rörelser. ABF har nära band till Socialdemokraterna och LO, Studiefrämjandet är knutet till Miljöpartiet och Vänsterpartiet, NBV har kopplingar till Kristdemokraterna och IOGT-NTO, medan Sensus samarbetar med Svenska kyrkan och Centerpartiet. Studieförbundet Vuxenskolan har stark förankring i Centerpartiet, Liberalerna och LRF, Medborgarskolan är kopplat till Moderaterna, och Bilda har band till kristna frikyrkor och Kristdemokraterna. Dessa etablerade studieförbund har tillsammans stort inflytande över Folkbildningsrådet.

Folkbildningsrådet, som ansvarar för att fördela statsbidragen, är samtidigt en sammanslutning där dessa etablerade studieförbund själva har inflytande. I praktiken innebär detta att ett nytt studieförbund inte kan godkännas som statsbidragsberättigat utan att de redan etablerade medger det – ett de facto-veto. Det är ett system som cementerar en gammal struktur, där vissa politiska rörelser får tillgång till omfattande statliga resurser för att bedriva sin utbildningsverksamhet, medan andra stängs ute.

Sverigedemokraterna har idag inga kopplingar till något av de etablerade studieförbunden. Det innebär att vår rörelse – till skillnad från samtliga andra riksdagspartier – inte har en offentligfinansierad kanal för kultur, folkbildning och medlemsutbildning. Inte nog med det så motarbetar aktivt flera av de etablerade studieförbunden Sverigedemokraterna. Det demokratiska problemet är uppenbart: så länge systemet är låst, tillåts inte nya rörelser att växa på lika villkor.

Det är också naivt att tro att övriga partier frivilligt kommer att rösta för att släppa in ett Sverigedemokratiskt studieförbund i värmen. Tvärtom är det i deras intresse att behålla de existerande strukturerna – eftersom dessa fungerar som både bildningsplattformar och kampanjorganisationer. Detta politiska lås skapar i praktiken en kulturell snedvridning av det demokratiska spelet.

Jag/vi föreslår därför att:

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna driver kravet att vetot för nya studieförbund avskaffas.

Att Sverigedemokraterna driver att kriterierna för statsbidrag till studieförbund skärps och reformeras så att de vilar på objektiva, demokratiska och transparenta villkor.

Att Sverigedemokraterna aktivt verkar för att ett rörelsen skapar ett eget studieförbund, som på lika villkor ges möjlighet till offentlig finansiering och därmed kan spela på samma kulturella och demokratiska villkor som övriga riksdagspartier.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen instämmer i att systemet för studieförbund är föråldrat och har cementerat gamla strukturer. Studieförbunden har under flera år kantats av skandaler, bland annat fusk med statsbidrag. Fram till nyligen tilläts även Ibn Rushd motta statsbidrag. Samtidigt har partiet, tillsammans med regeringen, under mandatperioden vidtagit flera åtgärder för att stävja denna problematik. Bland annat har förordningen för statsbidraget till studieförbunden skärpts i syfte att motverka fusk och oegentligheter. Den press som partiet och regeringen utövat på Folkbildningsrådet har dessutom resulterat i att Ibn Rushd blivit av med sina statsbidrag. Numera omfattas folkbildningen även av ett demokrativillkor, vilket innebär att aktörer som verkar odemokratiskt ska få sitt statsbidrag indraget. Partiet driver numera också frågan om att helt avskaffa statsbidragen till studieförbunden. Detta har ännu inte vunnit fullt gehör, men vi har genomfört historiska neddragningar av stöden. Förra året presenterades utredningen Bildning, utbildning och delaktighet – folkbildningspolitik i en ny tid (SOU 2024:42), till vilken partiet tillsammans med regeringen tillförde tilläggsdirektiv. I denna presenterades bland annat en helt statlig lösning för folkbildningen, en åtgärd som skulle undanröja vetot och underlätta för partiet att starta ett eget studieförbund om så önskas. Den nuvarande folkbildningspolitiken vilar dock på att studieförbunden tar emot statsbidrag, något som partiet vid de senaste Landsdagarna beslutat att verka för att upphäva.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

KR11 - Skånska som regionalt språk

Motionär:

Linus Nilsson (115137 - linus.nilsson@sd.se)

Medmotionär(er):

Pontus Andersson Garpvall (63277)

Motionsmotivering:

Om man kallar ett folkmål för språk eller dialekt är en definitionsfråga. En dialekt som talas och kodifieras i en stat får status som språk. Ett bra exempel är holländska, som egentligen är en lågtysk dialekt. Den nära besläktade flamländskan i Belgien har lyckats hålla sin ställning trots att det dominerande språket är franska, och detsamma gäller frisiskan i Tyskland. Parallellen mellan skånska och dessa båda folkmål i länder som domineras av andra språk är klargörande. Det är med nationalstaternas uppkomst som tesen "ett land, ett riksspråk" har knäsatts. Ett språk, har det sagts, är "den dialekt som har en armé bakom sig". Länge försökte den franska centralmakten framgångsrikt undertrycka både bretonskan och provensalskan eller langue d'oc, ett språk med mycket äldre litterära anor än franskan. I det nya Europa, som betonar vikten av regionernas egna kulturer, därmed deras eget språk, har dessa språk fått ökad status. De definieras som regionala språk. Detsamma borde gälla skånskan.

Man talade från början om vårt nordiska språk som "norrön tunga" - de olika talesätten i Sverige, Norge och Danmark, småningom också på Island och andra håll, var alltså dialekter av nordiska eller skandinaviska. Hade Kalmarunionen fortsatt att existera skulle vi förvisso ha haft ett gemensamt nordiskt språk, troligen kallat skandinaviska. Svenska, danska, norska, isländska liksom färöiska, skånska, gutniska skulle ha kallats dialekter - eller regionala språk. Så enkelt är det.

Skåne har under långa perioder varit ett självständigt rike och hade förstås då ett eget språk: skånska. Detta språk fortlevde, när Skåneland under 800-talet införlivades med det danska riket. På de danska öarna, främst Själland talades ett andra språk, i Jylland ett tredje. Något enhetligt danskt språk fanns ännu inte, riksdanskan är (liksom rikssvenskan) en skriftlig konstruktion, huvudsakligen grundad på ö-danskan, som utformades under 1500- och 1600-talet. Man kan alltså inte kalla skånskan en "dansk dialekt", eftersom danska skriftspråket precis knäsatts när Skåneland 1658 övergick från Danmark till Sverige.

Ännu felaktigare är det att kalla skånskan en "svensk" dialekt: språket har aldrig varit svenskt och det inkluderar det fortfarande danska Bornholm. Skånskan eller skåneländska kan lika litet kallas en dansk som en svensk dialekt. Dess olika varianter, inkluderande Bornholm, borde kallas sydskandinaviska, vilket den store svenske språkforskaren Adold Noreen för övrigt föreslog redan i ett verk om det nordiska språket mot 1800-talets slut. Ofta hör man påståendet att skånskan skulle ha mottagit så många impulser, främst ord, från danskan. Man kan lika gärna säga att det är tvärtom. Skånska språket fick nämligen sin kodifiering först av alla målen inom det danska riket.

De rikslikare som ligger till grund för ett gemensamt skriftspråk är både i Sverige och Danmark av samma slag: det är lagspråket och det är bibelöversättningen. Skåne-Lagen är den äldsta av alla lagar i det danska riket. Sannolikt utformad på 1100-talet gällde den inte bara i Skåneland (Halland, Skåne, Blekinge och Bornholm) utan något århundrade också i det danska rikets centrum på öarna, innan den Jyske och senare Sjællendske Lov utformades. Det innebar att det skånska språket kan ha haft stort inflytande på utformningen av det danska skriftspråket. Ännu på 1600-talet varnade danska grammatiker för inflytande från skånskan på förebildlig danska.

Skånskan har alla rekvisita som krävs för att man skall tala om ett språk - utom en egen armé. Den har gamla skriftliga källor, främst Skåne-Lagen, som gällde i hela Skåneland under den danska tiden och som skulle ha fortsatt att gälla under den svenska tiden, om inte den svenska regeringen omgående åsidosatt Roskildefredens bestämmelser om att Skåne skulle behållas vid "sina gamla lagar och privilegier". Skånska språket har en egen fraseologi, egna särord och nybildningar, egna ljudutvecklingar, egen intonation och delvis egen grammatik och formlära som skiljer det från danska och svenska.

Det är således främst språket som är bärare av en skånsk identitet. Därför är det beklämmande att höra från en del språkvetare att skånskan skulle vara en svensk dialekt. Som sagt kan det inte vara en svensk dialekt. Skånskan har förvisso i historisk tid varit ett eget språk, och om det idag skall kallas en dialekt, är det förvisso inte en svensk utan en dansk dialekt. Det innebär, om man karaktäriserar det så, att skånskan måste tillerkännas status av minoritetsspråk. Nog är det rimligare att, som man gör i övriga EU, kalla det regionalt språk.

Förslag till beslut:

Sverigedemokraterna skall verka för att erkänna skånska som regionalt språk för landskapet Skåne.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens uppfattning att dialekter och regionala språkformer är viktiga bärare av lokal identitet, historia och kultur. Skånskan har, som motionären tydligt påvisar, en lång historisk förankring och en särprägel som särskiljer den från andra svenska dialekter. Det är värdefullt att denna kulturella särart lyfts och ges uppmärksamhet i språk- och kulturpolitiska sammanhang.

Samtidigt vill partistyrelsen framhålla att det i dagsläget saknas ett fastslaget svenskt regelverk för vad som utgör ett regionalt språk som kategori, till skillnad från begreppet nationella minoritetsspråk som har tydlig rättslig förankring. Inom svensk lagstiftning och förvaltningspraxis behandlas inte regionala språk som en särskild språkstatus med rättsliga konsekvenser, utan snarare som kulturellt betydelsefulla uttryck som i vissa fall bevaras och främjas genom regional kulturpolitik, dialektarkiv eller lokal utbildningsverksamhet.

Ett erkännande av skånskan som regionalt språk skulle alltså innebära att man inför en ny språkpolitisk kategori i Sverige. Det kan i sig vara en möjlig och intressant väg att gå, men förutsätter då ett bredare språkpolitiskt arbete och nationell samsyn kring definitioner, kriterier och konsekvenser av ett sådant erkännande. Här skulle frågor om

resurser, institutionellt ansvar och gränsdragningar gentemot andra regionala språkformer – exempelvis gotländska, älvdalska eller mål i Norrland – behöva beredas.

Partistyrelsen anser därför att frågan om skånskans särskilda status bör ses som en del av en större diskussion om hur Sverige i framtiden kan bejaka och stärka dialekternas och de regionala språkformernas ställning. I det arbetet kan motionärens resonemang om skånskans historiska betydelse och kulturella egenart vara ett viktigt underlag.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

KR12 - Nationell sammanhållning – en uppgift för biblioteken.

Motionär:

Markku Abrahamsson (107145 - markku.abrahamsson@sd.se)

Medmotionär(er):

Per Carlberg, 19005.

Pontus Persson, 150940.

Motionsmotivering:

Genom att utöka bibliotekens uppgifter med uppdraget att också sörja för nationell sammanhållning, genom att erbjuda mer kunskap och aktiviteter kring svensk historia, kunskap om det svenska samhällets funktioner och betydelsen av det svenska medborgarskapet, kan bibliotekens demokratiska uppdrag förbättras i tider av värderingsmässig osäkerhet.

Det finns många positiva aspekter med att lyfta Sverige och individens förhållande till det svenska samhället via biblioteken. Denna skattefinansierade verksamhet kan bidra till att hantera många av de samhällsproblem vi har idag, på ett sätt som strukturerat och långsiktigt motverkar segregation och splittrade verklighetsberättelser, parallella samhällen och identitetspolitisk polarisering.

Jag menar att det dessutom är svårt, närmast omöjligt, för biblioteken att fylla sitt nuvarande grunduppdrag utan att erbjuda den nödvändiga kontext som denna motion innebär. Det kan inte förnekas att samhällskunskap och förståelsen för innebörden av ett medborgarskap är grundfundament för det demokratiska uppdrag som biblioteken har – ändå är det inte prioriterat i bibliotekslagen.

Att ge bibliotekslagen en ny lydelse, om att t ex bidra till förståelse för det svenska samhället, medborgarskapets innebörd och grunden till våra demokratiska principer, skulle ge biblioteken förutsättningar för att stärka och utveckla den nationella sammanhållningen.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna verkar för att svenska bibliotek ska lyfta svensk historia, svensk samhällskunskap och medborgarskapets innebörd – både rättigheter och skyldigheter.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen instämmer i motionärens syn på biblioteken som en sammanhållande kraft och viktig kulturbärare. Bibliotekens huvuduppgift är dock att vara just bibliotek – en plats där människor genom fri vilja kan tillgodogöra sig den kunskap och kultur som de själva önskar. Partiet driver sedan tidigare i riksdagen frågan om en översyn av

bibliotekslagen, i syfte att stärka det svenska språkets ställning och därigenom den svenska kulturen. Samtidigt bör vi vara försiktiga med att ålägga biblioteken för många uppdrag, då deras kärna är att vara en lugn plats där människor själva kan tillgodogöra sig kunskap. Därtill är biblioteken en kommunal angelägenhet, och inom ramen för det kommunala självstyret finns möjlighet att utforma verksamheten i enlighet med bibliotekslagen. Partistyrelsen menar därför att bibliotek främst ska vara bibliotek, och att andra eventuella delar av verksamheten bör vara upp till varje enskild kommun att besluta om.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen.

KR13 - Inför ett långsiktigt klassikerskydd för historiska och samlarvärda fordon

Motionär:

Nils Erik Martin Arvidsson (60107 - erik.arvidsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Bakgrund

Sverige har ett levande fordonsarv. Från veteranbilar till klassiska motorcyklar och nyare samlarfordon – våra vägar, garage och bilträffar bär på en unik teknikhistoria. Entusiastägda fordon, ofta välbevarade och varsamt renoverade, utgör en viktig del av vårt rullande kulturarv och speglar både industriell utveckling och folkhemsanda.

Det handlar om mer än fritid – det är en folkrörelse, där föreningar och privatpersoner lägger ner tid, pengar och engagemang för att bevara teknisk historia. Dessa fordon rullar sällan, men vårdas väl, och är ofta i bättre skick än många moderna bilar.

Trots detta hotas entusiasterna nu från flera håll. Transportstyrelsen har föreslagit att återinföra besiktningskrav för fordon tillverkade mellan 1960 och 1975 – ett förslag som skulle slå hårt mot ansvarstagande ägare. Samtidigt förbereds i EU en ny förordning, "End-of-Life Vehicle Regulation" (ELVR), som i sin nuvarande form hotar att förbjuda återanvändning av reservdelar till äldre fordon.

Sverigedemokraterna bör därför ta initiativ till ett tydligt, enhetligt och långsiktigt klassikerskydd – för att skydda både svenska bil- och MC-ägare och deras fordon från överreglering på nationell och europeisk nivå.

Förslag till beslut:

Förslag

1.Att fordon tillverkade före 1960 ska fortsatt vara helt besiktningsbefriade.

2. Att fordon tillverkade mellan 1960 och 1975 ska även fortsättningsvis vara helt besiktningsbefriade.

Sverigedemokraterna motsätter sig Transportstyrelsens förslag om att återinföra besiktningsplikt för dessa fordon.

3.Att fordon tillverkade mellan 1976 och 2000 ska automatiskt omfattas av klassikerskydd det år de fyller 30.

.De ska då vara skattebefriade

.De ska endast kontrollbesiktigas vart femte år

4 Att fordon tillverkade från och med 2001 ska kunna omfattas av klassikerskydd från det år de fyller 30, genom en enkel ansökan.

Ansökan görs i samband med fordonets ordinarie kontrollbesiktning det år det fyller 30

Godkännande ska ske automatiskt, utan myndighetsprövning

Det enda baskravet är att fordonet är i körbart skick och inte klassas som skrot

5.Att fordon och reservdelar som omfattas av klassikerskydd ska undantas från EU:s kommande "End-of-Life Vehicle Regulation" (ELVR).

Sverige ska i EU aktivt verka för ett permanent undantag för klassikerskyddade fordon, så att ägare fortsatt får sälja, köpa och använda reservdelar – utan onödiga förbud eller återvinningskrav.

6.Att motorcyklar ska omfattas av samma klassikerskydd som personbilar, med anpassning till befintligt regelverk:

MC tillverkade före 1985 ska fortsatt vara helt besiktningsbefriade

MC tillverkade från och med 1985 ska omfattas av klassikerskydd från det år de fyller 30:

Skattebefrielse

Kontrollbesiktning vart femte år

7.Att inga fordon som redan uppnått skatte- eller besiktningsbefrielse enligt dagens regelverk ska förlora den rätten vid ett nytt klassikerskyddssystem.

Om tillämpningen sker från t.ex. 2027 ska fordon som då redan blivit befriade enligt tidigare årsgränser (t.ex. 1977 årsmodeller) behålla sin befrielse permanent.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen instämmer med motionären i bedömningen att Sverige besitter en rik fordonskultur, vilken utgör en central del av vårt kulturarv. Denna kultur bär inte enbart historiskt och Partiet motsätter sig EU:s nya ELV-direktiv, då det i sin nuvarande utformning riskerar att allvarligt försvåra bevarandet och användandet av veteran- och klassiska bilar. Ett genomförande av dessa regler skulle slå hårt mot enskilda bilägare, entusiaster, samlare och ideella föreningar som genom sitt engagemang håller denna kultur levande. Vad gäller besiktningsbefrielse står vi bakom att fordon tillverkade mellan 1960 och 1975 fortsatt ska omfattas av befrielsen från besiktning. Vi står även bakom att fordon tillverkade mellan 1976 och år 2000 ska inkluderas i den så kallade 30-årsregeln. Vi motsätter oss Transportstyrelsens föreslagna ändringar i denna fråga och understryker att samma regler även fortsatt ska tillämpas på motorcyklar.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

KR14 - Kulturarvet ska inte behöva konkurrera med modern konst och kultur.

Motionär:

Pernilla Börjesson (103704 - pernilla.borjesson@sd.se)

Medmotionär(er):

Zandra Pettersson, 85117

Motionsmotivering:

Idag styrs större delen av kulturen i Sverige av kultursamverkansmodellen. För att kommuner och regioner ska kunna ta del av de statliga pengarna som delas ut genom kultursamverkansmodellen måste de även följa den nationella kulturpolitiken. Detta skapar en inre konkurrens och när medel inom kultursamverkansmodellen minskar så minskar även medel till våra museum och därigenom till vårt kulturarv.

Det är ingen hemlighet att den sverigedemokratiska politiken värderar kulturarvet mycket högt. För att i sverigedemokratisk anda säkra Sveriges kulturarv och tillgängliggöra det till kommande generationer är det också dags att utreda om inte nationella medel till kulturarv och museum bör särskiljas från resterande del i kultursamverkansmodellen.

Kultursamverkansmodellen som nyligen varit under luppen och utretts för om den är optimerad och om den behöver göras om har fått blandad kritik och hyllning. Om kultursamverkansmodellen nu ska göras om så finns det tillfälle att även arbeta för en tydligare fördelning av nationella medel. Vi måste ställa oss frågan om vad är det marknaden klarar av att hantera själva och vad behöver stöttning?

Förslag till beslut:

Sverigedemokraterna verkar för att nationella medel till kultur genom kultursamverkansmodellen delas upp i två delar, en del till kulturarv och museiverksamhet samt en del till övriga befintliga delar.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens syn på problemen med kultursamverkansmodellen. Som den är uppbyggd idag blir fördelningen lätt snedvriden, och när medel väl anslås till modellen försvinner det politiska inflytandet över fördelningen. Inom ramen för kultursamverkansmodellen ryms bland annat regional musei- och arkivverksamhet. Dessa verksamheter blir allt oftare förfördelade, och statens primära verktyg för att stötta dessa lokala kulturarvsinstitutioner är just kultursamverkansmodellen. I Mats Svegfors utredning Kultursamhället föreslås flera åtgärder för att förbättra modellen och presenteras en rad lösningar för att öka träffsäkerheten. Även om inte alla delar i utredningen är genomförbara har partiet en pågående dialog med regeringen i frågan,

och vi har sedan tidigare drivit att modellen är i behov av reform. Vi kommer att ta med motionärens synpunkter i det fortsatta arbetet.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

KR15 - Stoppa bidrag till föreningar som stänger ute barn

Motionär:

Sanda Henriksson (136439 - sanda.anton.henriksson@sd.se)

Medmotionär(er):

Timothy Treville (106277)

Motionsmotivering:

Föreningslivet är en av grundpelarna i det svenska samhället. Det är där många barn får röra på sig, hitta gemenskap och bygga självförtroende. Men för att det ska fungera, måste föreningarna vara öppna för alla – inte exkludera barn för att de inte platsar i någon elitsatsning.

Idag förekommer det att föreningar, trots att de får kommunala bidrag, väljer att gallra bort barn redan i låg ålder utifrån prestationskrav. Det riskerar att skapa utanförskap, psykisk stress och känslor av misslyckande – i en tid i livet när barn framför allt behöver trygghet, gemenskap och uppmuntran.

De flesta föräldrar anmäler inte sina barn till föreningslivet för att fostra elitidrottare. Man gör det för att barnen ska få ha kul, röra på sig och träffa kompisar. När barn blir bortvalda i unga år för att de inte presterar tillräckligt, skapas en osund miljö som motverkar det ideella föreningslivets grundtanke.

Det här handlar inte om att förbjuda tävlingsidrott eller elitsatsningar i äldre åldrar – utan om att dra en tydlig gräns: om man tar emot skattepengar för att bedriva barnverksamhet, då ska alla barn få vara med.

I dagsläget hanteras sådana ärenden olika från kommun till kommun, vilket kan leda till godtycke och otydlighet. Sverigedemokraterna värnar om barns bästa, rättvisa villkor och ansvarsfull användning av skattemedel. Därför behövs en tydlig nationell vägledning i frågan.

Förslag till beslut:

Vi föreslår att Sverigedemokraternas landsdagar beslutar:

– att Sverigedemokraterna verkar för att frågan om kommunala föreningsbidrag till verksamheter som exkluderar barn i låg ålder utreds, i syfte att ta fram ett tydligt och rättssäkert regelverk som kan tillämpas nationellt.

Partistyrelsens yttrande:

Idrottsrörelsen står på flera ben, där verksamheten barn och unga utgör en grundsten. Som motionären framhåller är det sociala en central aspekt – men för att bredden ska

finnas är även elitsatsningar en nödvändighet. Samtidigt är kunskapsläget och överblicken av problematiken i dagsläget bristfällig. Regeringen har gett Gymnastik- och idrottshögskolan, genom Centrum för idrottsforskning, i uppdrag att under 2025 genomföra en analys av ökad professionalisering, kommersialisering och tidig selektering inom idrotten, samt hur dessa faktorer påverkar både föreningarnas ekonomi och barn- och ungdomsidrotten i stort. Utifrån denna studie kommer kunskapsläget att stärkas. Motionens yrkande berör främst kommunala bidrag och inte statsbidrag. Här är det upp till de förordningar som kommunerna tillämpar vid bidragsgivning som behöver inskärpas. Från statens sida har demokrativillkor beslutats för statlig bidragsgivning, och stödet till idrotten vilar till stor del på barn och ungas rätt till idrott.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen.

KR16 - Stärk fornnordiskans och fornsvenskans ställning

Motionär:

Ted Nyberg (155193 - ted.nyberg@sd.se)

Motionsmotivering:

De nordiska språken, danska, svenska, norska, färöiska och isländska, utgör tillsammans en nordgermansk undergrupp i den indoeuropeiska språkfamiljen. Vid 800-1200-talet var de nordiska språken så pass lika att de på många sätt kan liknas vid ett och samma språk, även om varianter fanns såsom fornvästnordiska, fornöstnordiska och forngutniska. Detta gemensamma språk kallas ibland för fornnordiska från vilket nutida danska, svenska, norska, färöiska och isländska har utvecklats åt olika håll. Trots att de nordiska språken har samma ursprung kan det idag vara svårt för talare av danska, svenska och norska att förstå varandra och när det kommer till färöiska och isländska blir språkbarriären mer eller mindre oöverkomlig.

Dagens nusvenska (1900- och 2000-talen) har mycket gemensamt med yngre nysvenska (1732-1900) och äldre nysvenska (1526-1732), vilket gör att talare av nusvenska med relativ enkelhet kan förstå dessa varianter av svenska. När det kommer till fornsvenska (cirka 1225-1526), som kan delas in i en äldre och yngre period, samt runsvenska (cirka 800-1225), är det däremot svårare för en talare av nusvenska att förstå dessa utan specialkunskaper eftersom uttal, grammatik och ordförråd skiljer sig rejält från nusvenska.

Idag har språkforskare goda kunskaper om hur det fornnordiska språket, och fornsvenskan, fungerade och på en del högskolor och universitet ges olika introduktionskurser till språken. Det utbud som finns av läroböcker är begränsat eller måste inhandlas via antikvariat, vilket försvårar inlärning av språken. Ett ökat utbud av läroböcker, kurser, utbildningar tillsammans med andra åtgärder skulle kunna skapa ett ökat intresse för, och incitament att lära sig, de båda språken.

För oss konservativa finns det såväl ett intrinsikalt värde som ett instrumentalt sådant för att stärka fornnordiska och fornsvenska. Det förstnämnda är så klart att det finns ett egenvärde att bevara det nordiska och svenska språkarvet, i likhet med vårt kulturarv i övrigt, eftersom det just är vårt arv. Det andra är att ett tydligare framhållande av fornnordiska och fornsvenska skulle kunna bidra till att skapa ett intresse för modern svenska och inte minst visa på vilken rik språkhistoria som vårt land och folk faktiskt har. Som konservativ är det svårt att inte vara nostalgiskt kring vår historia, men om tillräckligt många människor i norden lär sig, inte bara moderna nordiska språk, utan även gamla former, skulle kanske detta på långsikt kunna bidra till en starkare nordisk gemenskap, vilket är i linje med partiets ambition rent generellt.

Förslag till beslut:

Jag vill därför föreslå landsdagarna besluta Att Sverigedemokraterna särskilt ska verka för att stärka fornnordiskans och fornsvenskans ställning i Sverige och i Norden i enlighet med motionens intention.

Partistyrelsens yttrande:

Som motionären nämner pågår än idag både forskning och levandegörande av fornnordiska på universitetsnivå, och för den intresserade finns möjlighet att lära sig språket genom kurser. Riksantikvarieämbetet bedriver dessutom informationsinsatser om runskrift, från vikingatiden till medeltiden. Samtidigt är det naturligt att fornnordiska utvecklats till de moderna nordiska språk som talas idag – en språkutveckling där olika grenar växer ifrån varandra är ett globalt fenomen. Partiet driver redan frågan om att öka anslagen till kulturarvet generellt. I detta ingår även det immateriella kulturarvet, där fornnordiska är en del. Här ligger nyckeln, att språket bevaras och görs tillgängligt för den som är intresserad, samtidigt som mer information sprids om våra gemensamma nordiska rötter.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen.

KR17 - Hedersutmärkelse till minne av Ulf Georgsson för hans insatser inom dansbandskulturen och kampen mot dansbandsmomsen

Motionär:

Timothy Tréville (106277 - timothy.treville@sd.se)

Motionsmotivering:

Ulf Georgsson har under flera decennier haft en central roll i svensk dansbandskultur – som musiker, låtskrivare och engagerad röst för branschens rättvisa och synlighet. Med anledning av hans bortgång vill vi genom denna motion föreslå att en hedersutmärkelse görs i hans namn, för att hylla hans livsgärning och erkänna hans modiga och uthålliga arbete för hela dansbandsbranschen.

Utöver sin omfattande konstnärliga gärning är det Ulf Georgssons rakryggade ställningstaganden för dansbandsbranschen som särskilt förtjänar att lyftas. Han stod upp för hela dansbandssverige i kampen mot den så kallade dansbandsmomsen, en orättvisa som drabbade genren oproportionerligt hårt. Han var också en tydlig röst i debatten om bristen på dansbandsmusik i Sveriges Radios utbud, ett ämne som engagerade många och där han vågade säga ifrån, alltid sakligt, respektfullt, men med tydlig övertygelse.

Efter hans bortgång har uttrycken för sorg och saknad varit massiva i hela dansbandssverige. Minnet av honom är inte bara kopplat till hans musik, utan också till hans personlighet – en oerhört vänlig, ödmjuk och generös människa som behandlade alla med samma respekt och vänlighet, alltid med ett stort leende.

Exempel på hedersutnämning:

En årlig utmärkelse till någon som främjat dansbandskulturen i Sverige,

Ett hedersomnämnande i nationellt kulturarvsregister,

Eller ett offentligt minnesmärke i någon av de orter där Ulf var särskilt verksam.

Att på så vis hedra en man som med sin talang, sitt mod och sin värme gjort avtryck för generationer av musiker, dansbandsälskare och kulturutövare i hela Norden.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna verkar för att instifta en hedersutmärkelse eller särskilt minnespris i Ulf Georgssons namn.

Partistyrelsens yttrande:

Det är viktigt att samhället minns föregångare och de individer som haft stor betydelse för det svenska kulturlivet. Att instifta ett pris i Ulf Georgssons minne är däremot inte en uppgift för partiet eller det offentliga. Motsvarande priser delas ofta ut av stiftelser eller föreningar för att hedra en specifik persons minne och hålla en kulturyttring levande. Det är därför upp till föreningslivet och enskilda entusiaster att upprätta en sådan hedersutmärkelse.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

Lag och ordning

LO01 - Motion om höjd ersättning och stärkt utbildning för nämndemän

Motionär:

Christian Lindefjärd (60984 - christian.lindefjard@sd.se)

Medmotionär(er):

Kent Svensson 112656

Per Carlberg 19005

Motionsmotivering:

Sveriges domstolar vilar på förtroendet från folket. Nämndemännen, som utses för fyra år i taget, är en central del av detta förtroende – de representerar medborgarnas röst i rättssalen. Men systemet står inför allvarliga problem.

Nämndemännen blir allt äldre, och rekryteringen av yngre och yrkesverksamma har blivit synnerligen svår. Domstolsverket efterfrågar inför varje ny mandatperiod en föryngring, men utvecklingen går i motsatt riktning. En avgörande orsak är ersättningen.

I dagsläget får en nämndeman 680 kronor för en heldag. Det är sant att det även utgår ersättning för förlorad arbetsinkomst och reseersättning – men det räcker inte. Många tackar nej eller hoppar av eftersom uppdraget innebär både ekonomiska och praktiska uppoffringar.

Det ska också understrykas att denna ersättning fram till 2023 låg kvar på 500 kronor i hela 16 år – en stillastående nivå som talar sitt tydliga språk om bristen på politisk prioritering.

Vi lever i en tid då både antalet mål och deras komplexitet ökar, inte minst på grund av den växande gängkriminaliteten och den tilltagande grova brottsligheten. Samtidigt har klimatet i rättssalarna blivit hårdare och mer pressande. Det är inte längre ovanligt att nämndemän och annan personal i svenska domstolar inte bara blivit utsatta för påtryckningar utan även direkta hot och då även i själva domstolen.

Att då försöka locka engagerade och kompetenta medborgare till nämndemannauppdraget utan en rimlig ersättning är inte bara orimligt – det är direkt oansvarigt.

Om vi vill att rättsstaten ska förbli stark och förtroendet för domstolarna orubbat, måste vi se till att nämndemännen har rimliga förutsättningar. Annars riskerar vi att nämndemannakåren reduceras till en sluten krets av pensionärer eller de få som har möjlighet att ekonomiskt och praktiskt avstå från sitt ordinarie arbete. Det vore förödande för legitimiteten i hela vårt rättssystem.

Sverigedemokraterna vill se ett Sverige där rättsstaten står orubblig och där nämndemännen är en bred representation av folket – inte en krympande grupp som drivs av pliktkänsla trots bristande förutsättningar.

För att stärka både förtroendet och kvaliteten i domstolarnas arbete bör även utbildningen för nämndemännen utvecklas och fördjupas. Det ska säkerställas att alla som åtar sig detta uppdrag får goda kunskaper om rättsprocessen, lagstiftningen och sin roll i rättssalen. Det bör i detta sammanhang påminnas om att nämndemannen inte bara är en folkets representant utan de facto även är en domare och som domare ska man vara fri från politiska, religiösa och på annat sätt ideologiskt drivna idéer, något som måste tydliggöras i nämndemannens utbildning. En nämndeman ska ha god karaktär och följa kristen moral och etik i sådant som gäller det världsliga alltså vara fri från religiös lagbundenhet. En välutbildad nämndemannakår bidrar till högre rättssäkerhet och ett ökat förtroende från allmänheten.

Att höja ersättningen och indexreglera den årligen är inte en kostnad. Det är en investering i rättssäkerhet, förtroende och demokrati.

Förslag till beslut:

Att: Sverigedemokraterna ska arbeta för att ersättningen till nämndemän i domstolarna höjs.

Att: Ersättningen indexregleras årligen.

Att: Utbildningen för nämndemän stärks och fördjupas för att säkerställa hög kvalitet och rättssäkerhet i domstolarnas arbete.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för motionen. Obundna och kompetenta domare är en förutsättning för en fungerande rättsstat vare sig domaren är jurist eller lekman. I det svenska systemet nomineras nämndemännen av de politiska partierna. Detta har ibland inneburit att vi fått domar och domskäl som varit rent ut sagt vansinniga och som sedan rönt stor uppmärksamhet i media, vilket i sin tur spillt tillbaka på partierna i form av negativ uppmärksamhet. Således finns starka incitamentet för de politiska partierna att nominera nämndemän med omsorg. Givetvis är det viktigt att ersättningen är på en rimlig nivå och att utbildningen håller hög kvalitet. I nuläget tyder det mesta på att utbildningen i huvudsak är väl fungerade och fyller sitt syfte. Givet att nämndemännen redan ersätts för förlorad arbetsinkomst samt erhåller ett numera höjt vederlag anser partistyrelsen att även ersättningsfrågan är omhändertagen. Frågan om ersättning är vidare en del av en större budgetförhandling mellan partierna och Sveriges domstolar har fått gradvis högre anslag under mandatperioden. Att indexreglera ersättningen skulle därför gradvis holka ur reformutrymmet eller försvåra förhandlingen av andra prioriterade budgetområden.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

LO02 - Höj arvodet för nämndemän

Motionär:

Ebba Leandersson (150324 - ebba.leandersson@sd.se)

Medmotionär(er):

Bo Ammer 104244

Motionsmotivering:

Nämndemän spelar en central roll i det svenska rättssystemet genom att bidra med ett medborgarperspektiv i rättsprocessen. Nämndemännen ska vara ett representativt urval av befolkningen. Deras närvaro stärker rättssäkerheten och förtroendet för domstolsväsendet. Trots detta har nämndemännens arvoden inte följt den allmänna löneutvecklingen eller tagit hänsyn till det ansvar och den tid som uppdraget kräver.

I dagsläget är arvodet för nämndemän lågt. Nämndemän som tar ledigt från sitt arbete har dock rätt till ersättning för förlorad arbetsinkomst. Det kräver ett intyg från arbetsgivaren. För egenföretagare och timanställda är det dock svårt att visa inkomstbortfall eftersom de inte bokar in jobb på dagar då de vet att de ska tjänstgöra som nämndemän.

Det nuvarande ersättningssystemet gör det därmed särskilt svårt för yngre personer, egenföretagare och de med otrygga anställningar att ta uppdrag som nämndemän, då det kan innebära inkomstbortfall som inte ersätts på samma sätt som för de som har en tillsvidareanställning. Systemet begränsar mångfalden bland de som har möjlighet att engagera sig i detta viktiga uppdrag. Det är en stor snedfördelning bland nämndemännen i domstolarna, där pensionärer är överrepresenterade.

Det vore mer passande att det ges ett fast högre arvode för alla och att man tar bort ersättningen för inkomstbortfall. På detta sätt skulle det även bli lägre behov av administrativt arbete för både de som är nämndemän, deras eventuella arbetsgivare samt för den instans som betalar ut ersättningen för förlorad arbetsinkomst.

För att säkerställa att nämndemannasystemet förblir starkt, representativt och rättssäkert bör arvodet för nämndemän höjas till ca 2500 kronor för en heldag alternativt 3,5% av riksdagsledamotarvodet. Detta är en rimlig nivå som bättre speglar det ansvar och den tid som uppdraget innebär för alla.

Förslag till beslut:

- att Sverigedemokraterna verkar för att se över möjligheten att justera och öka arvodet för nämndemän

- att Sverigedemokraterna verkar för att ta bort ersättning för inkomstbortfall till förmån för ett högre arvode för nämndemän

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för motionen som är en av flera som tar upp nämndemännens villkor. I denna motion riktas ett särskilt fokus mot egenföretagare och timanställda och deras svårigheter att påvisa förlorad arbetsinkomst. Även om partistyrelsen beklagar att den nuvarande ersättningsmodellen medför att färre personer upplever sig kunna tjänstgöra som nämndemän är partistyrelsen inte beredd att driva frågan om en så kraftig justering uppåt i ersättningen som motionären föreslår. Det är värt att nämna att anslagen till domstolarna redan utgör en betydande utgiftspost i statens budget. Om partiets företrädare dessutom åläggs att driva så tydligt budgetpåverkande frågor i sina förhandlingar med samarbetspartierna minskar utrymmet att driva andra prioriterade frågor i budgetsamarbetet, såsom till exempel nödvändiga reformer inom polisen eller kriminalvården. Partistyrelsen ser heller ingen orsak att knyta ersättningen till en andel av riksdagsarvodet då det dels innebär en indexering av arvodet och dels på ett olyckligt sätt knyter ett uppdrag som är politiskt med ett som är opolitiskt.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

LO03 - Öka attraktiviteten att bli nämndeman

Motionär:

Håkan Lösnitz (72024 - hakan.losnitz@sd.se)

Medmotionär(er):

Pernilla Börjesson 103704

Motionsmotivering:

Det kan alltid diskuteras om hur bra eller dåligt vårt nuvarande rättssystem med nämndemän är.

Men så länge som vi har detta system så är det av största vikt att vi kan attrahera goda, passande och kunniga personer till att sitta som nämndemän.

Idag är ersättningen endast 680 kr för en heldag. Denna relativt låga ersättning vilket gör att de flesta nämndemän i Sverige idag är pensionärer. De har förvisso stor livserfarenhet men det ger en dålig representation av hela vårt samhället.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraterna verkar för att ersättningsnivån för nämndemän höjs till minst 1000 kr per dag och att det framöver indexregleras.

Partistyrelsens yttrande:

Motionen är en av flera som föreslår att ersättningsnivån för nämndemännen höjs. Detta är visserligen lovvärt men all politik handlar om prioritering. Som partistyrelsen har konstaterat skulle en indexerad höjning påverka det politiska reformutrymmet och minska möjligheten för partiet att bedriva en fri budgetförhandling med sina samarbetspartier. Kostnaderna för domstolarna är redan mycket hög och alla medel som läggs där måste tas någonstans ifrån. Detta innebär att poster inom såväl rättsväsendet, socialförsäkringen och andra prioriterade områden blir lidande om partiet åläggs att höja ersättningen för nämndemännen.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen.

LO04 - Stärkt skydd för offer vid våld i nära relationer med effektiva tekniska hjälpmedel

Motionär:

Agneta Kjaerbeck (100285 - agneta.kjaerbeck@sd.se)

Medmotionär(er):

Anette Rangdag 91134

Sanda Anton Henriksson 136439

Timothy Tréville 106277

Motionsmotivering:

Trots införda kontakt- och vistelseförbud är det fortfarande vanligt att gärningspersoner fortsätter att hota, förfölja och trakassera sina tidigare offer. Det svenska rättsväsendet saknar idag tillräckligt effektiva verktyg för att bevaka och upprätthålla dessa förbud - vilket i praktiken lämnar de utsatta utan ett reellt skydd.

Polisens möjligheter att ingripa kommer ofta först efter att ett brott begåtts. Det innebär att ansvaret för säkerheten i alltför stor utsträckning läggs på den utsatta själv. Detta är varken rimligt eller rättssäkert, särskilt inte i fall där gärningspersonen tidigare överträtt förbud eller uppvisat ett hotfullt beteende.

Tekniken måste användas mer offensivt i det förebyggande arbetet mot våld i nära relationer. Det finns idag väl beprövade tekniska hjälpmedel som kan införas skyndsamt och med tydlig rättssäker ram.

Vi föreslår att fotbojor kopplade till vistelseförbud i särskilt allvarliga eller upprepade fall ska kunna utrustas med proaktiva och icke-skadliga funktioner - exempelvis:

• Vibrations- eller ljudsignal som aktiveras när en förbjuden zon överskrids - detta fungerar som en omedelbar påminnelse för personen att lämna platsen.

• Larmsignal till både bäraren och omgivningen, vilket kan användas vid upprepade eller medvetna överträdelser, för att snabbt skapa trygghet och dokumentera händelsen.

• Fluorescerande spårmedel som appliceras på ytor, dörrar eller föremål i känsliga miljöer - som ett stöd i bevisinhämtning vid sabotage, skadegörelse eller intrång.

Dessa hjälpmedel är inte avsedda att bestraffa, utan att förebygga. Syftet är att i god tid avvärja nya kränkningar och ge den utsatta ett konkret och trygghetsskapande skydd. Tekniken är redan i bruk i andra europeiska länder som Frankrike, Spanien och Nederländerna, där de visat god effekt som komplement till polisens arbete.

Metoden är praktiskt genomförbar, rättssäker och kan implementeras snabbt. Den innebär ett viktigt steg mot att samhällets skydd inte bara existerar i teorin - utan fungerar även i praktiken.

Förslag till beslut:

Vi föreslår Landsdagarna besluta att:

1. Partiet verkar för att fotbojor kopplade till vistelseförbud i särskilt allvarliga fall ska kunna utrustas med aktiva, förebyggande funktioner - såsom vibrations- eller ljudsignal, som aktiveras vid överträdelser.

2. Partiet verkar för att fluorescerande spårmedel ska kunna användas som stöd för bevisning vid upprepade intrång, sabotage eller misstänkta vistelseförbudsbrott.

Partistyrelsens yttrande:

Sverigedemokraternas arbete med att ersätta det rådande narrativet där gärningsmannen varit i centrum för att istället fokusera på brottsoffret har äntligen burit frukt och kriminalpolitikens paradigmskifte blir nu gradvis verklighet. Vid mandatperiodens slut kommer brottsoffret stå i kriminalpolitikens centrum. Detta hade inte varit möjligt utan Sverigedemokraternas medlemmar som under lång tid, och ofta i motvind, oförtrutet arbetat med politikutveckling och opinionsarbete. Motionärernas förslag syftar till att förebygga kränkningar och att skydda utsatta brottsoffer och harmonierar därmed väl med partiets övergripande mål att sätta brottsoffret i centrum. Partistyrelsen tackar därför för motionen. I juli i år trädde lagändringar i kraft som bland annat innebär att kontaktförbud kommer att kunna ges lättare och i större områden. En presumtionsregel som innebär att förutsättningarna för att ge kontaktförbud alltid ska anses uppfyllda efter att en dom om allvarliga brott i nära relationer avkunnats har också införts. Uttömmande information finns i Proposition 2024/25:123 Kontaktförbud – ett utökat skydd för utsatta personer och i Betänkande 2024/25:JuU31. Sverigedemokraterna kommer nu att fortsätta det viktiga arbetet med att skydda dem som utsätts för våld i nära relationer, bland annat genom att driva förslag som använder sig av olika smarta tekniklösningar. Något som motionärerna alltså sätter fingret på.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

LO05 - Kronofogden

Motionär:

Anders Birkefjärd (142154 - anders.birkefjard@sd.se)

Medmotionär(er):

Mikael Strandman - Distriktsordförande Värmland, medlemsnummer 56265

Motionsmotivering:

Motion: Förändrat arbetssätt för Kronofogden att förverka brottsvinster av kriminella.

Bakgrund:

Sedan den 1 juli 2024 har brottsoffer möjlighet att få hela eller delar av sitt skadestånd täckt genom att domstol beslutar att förverkade brottsvinster (t.ex. pengar från narkotikaförsäljning) ska tillfalla brottsoffret i stället för staten. Syftet är att förbättra brottsoffers möjligheter att faktiskt få den ersättning de har rätt till.

Men när en domstol beslutar om sådan utdelning minskar gärningspersonens skuld i motsvarande mån. Det betraktas alltså som att gärningspersonen "betalat", trots att det är staten som omfördelat beslagtagna brottsmedlen. Detta skiljer sig från när Brottsoffermyndigheten betalar ut ersättning till ett brottsoffer – i det fallet kvarstår gärningspersonens skuld, men nu till staten.

Den nuvarande ordningen skapar en principiell och rättspolitisk inkonsekvens:

När staten via Brottsoffermyndigheten betalar skadestånd, uppstår en regressrätt – gärningspersonen blir återbetalningsskyldig till staten.

När staten via domstol utdelar förverkade medel direkt till brottsoffret uppstår ingen sådan regressrätt, och gärningspersonen befrias från skuld i motsvarande mån.

Detta innebär att gärningspersoner slipper ansvar i situationer där staten ändå aktivt bidragit till att brottsoffret fått ersättning. Det är inte rättssäkert, inte konsekvent och det skickar fel signal till brottsoffer och till samhället i stort.

Förslag till beslut:

Förslag till landsdagarsbeslut:

För att stärka rättssäkerheten och säkerställa att gärningspersoner inte undgår ansvar, bör Sverigedemokraterna verka för:

1. Att gärningspersonens skadeståndsskuld inte ska minska när förverkade brottsvinster tillfaller brottsoffret.

2. Att det i stället ska skapas en motsvarande skuld till staten, dvs. regressrätt, precis som när Brottsoffermyndigheten betalar ut ersättning.

3. Att staten får samma möjlighet att driva in denna skuld som övriga offentligrättsliga fordringar.

Detta säkerställer att brottsoffer får ersättning utan att gärningspersonen slipper ansvar, och det skapar en enhetlig princip oavsett genom vilken väg ersättningen sker.

Slutsats:

Sverigedemokraterna vill att gärningspersonens skuld kvarstår när brottsoffer får ersättning genom utdelning av förverkade brottsvinster och att staten ska ha rätt att återkräva detta belopp av gärningspersonen.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för motionen som är ett utryck för en strängare syn på brottsvinster och skydd för samhället och dess medborgare. Bägge värden som är viktiga komponenter i den Sverigedemokratiska ideologin. Partistyrelsen delar emellertid inte oreserverat motionärernas syn på förverkande och regress. Syftet med gällande rätt är att brottsoffret skall få ersättning av förövaren. Om det sker via staten, i detta fallet Brottsofferfonden, uppstår ett negativt netto för det allmänna med påföljande regressrätt. Om det istället sker genom en förverkad brottsvinst uppstår inget sådant negativt netto för det allmänna – pengarna, om än förvärvade genom brott, finns ju där. Syftet med att förverka en brottsvinst är inte att staten skall berikas genom vinsten som genererats av gärningsmannens brottsliga gärningar utan att säkra principen om att brott inte skall löna sig. Även om det finns vissa goda argument för att en brottsvinst inte skall lösa gärningsmannen från att ikläda sig ett betalningsansvar menar partistyrelsen att staten heller inte bör använda sig av kronofogden för att kräva in en skuld som ytterst härrör från brottsliga gärningar och där tillgodohavaren är det allmänna. I synnerhet inte i sådana fall där målsäganden ändå redan kunnat få sitt skadestånd genom att brottsvinsten omfördelats från gärningsman till brottsoffer.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

LO06 - Låt kronofogden sälja vapen

Motionär:

Christopher Larsson (55615 - christopher.larsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Varje år löser staten genom polismyndighetens försorg in 10.000 tals vapen.

Det är dödsbon där dödsbodelägarna inte bryr sig om att sälja, samt mängder med "red flag" händelser,dvs där läkaren meddelat att personen är olämplig.

När vapnet går till inlösen har ägaren haft chans att sälja vapnet men låtit det gå till inlösen.

Då kommer en värderingsman och värderar vapnet ofta ganska lågt och pengarna betalas ut från statskassan till ägaren.

Fram till för 5-8 år sedan såldes många av de här vapnen av dåvarande Värnamo vapen som hade avtalet. Men sedan 5-8 år sker ingen försäljning längre utan 100% skrotas!

Det är inte bara salongsgevär och belgiska hagelbössor som skrotas utan allt.

Holland Holland, bättre drillingar och dubbelstudsare skrotas. Detta sker därför att polismyndigheten anser inte det vara ekonomiskt lönt att försälja dem. Så många fantastiska vapen sågas upp eller smälts ner istället för att säljas till sportskyttar, samlare eller jägare.

Kronofogdemyndigheten är duktig på att försälja allt och genererar pengar på allt.

Varför inte överlåta försäljningsuppdraget till Kronofogden? Vi pratar om stora pengar i sjön!

Men detta kräver en lagändring, tidigare lag krävde försäljning, men så ändrades lagen så det blev upp till polismyndigheten och det kan vi konstatera är ett misslyckande. Förr om åren försålde Värnamo vapen mellan 4000-6000 sådana vapen om året!

Förslag till beslut:

att landsdagarna ger partistyreslen i uppdrag att verka för en lagändring så kronofogdemyndigheten får i uppdrag att värdera och sälja dessa vapen.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för motionen; det är särskilt olyckligt om exklusiva, ovanliga eller antika vapen försvinner till skroten om ingen ny ägare kan uppbådas. Men, som motionären anför, har vapnets ägare då redan haft en möjlighet att själv avyttra vapnet innan detta löses in. Kronofogdemyndigheten har inte längre ansvaret att avyttra vapnen då nyttan med detta inte ansetts stå i proportion till merarbetet som detta inneburit för myndigheten. Ett antal faktorer behöver således vägas mot

varandra. Partistyrelsen anser att frågan behöver analyseras djupare och avser att delegera till riksdagsgruppen att genomföra det arbetet

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

LO07 - Kriminalisera grooming och förberedelse till våldtäkt av barn

Motionär:

Andrea Fors (140736 - andrea.fors@sd.se)

Medmotionär(er):

Ronny Karlsson medlemsnr 47095

Motionsmotivering:

Sverigedemokraterna värnar barns trygghet och ett rättssamhälle som sätter brottsoffret – inte gärningspersonen – i centrum. Det finns få brott som väcker sådan avsky som sexuella övergrepp mot barn, och samhällets svar på dessa handlingar måste vara kraftfullt, tydligt och verkningsfullt.

Barn och unga är idag i hög grad närvarande i digitala miljöer – på sociala medier, spelplattformar och appar för kommunikation. Tyvärr används samma plattformar av vuxna med syfte att exploatera barn sexuellt. Nuvarande lagstiftning innehåller vissa skydd, men är inte alltid anpassade till moderna kommunikationsformer.

Den digitala utvecklingen har medfört att barn och unga i allt större utsträckning utsätts för grooming – ett slags sexuellt rovdjursbeteende där vuxna inleder kontakt med barn på nätet för att manipulera dem till sexuella handlingar, eller förbereda övergrepp i verkliga livet. Det saknas idag en särskild brottsrubricering för grooming i svensk rätt. Detta gör det svårare att driva mål som rör långvarig manipulation, psykisk påverkan och gradvisa överträdelser utan att fysiska möten skett.

En annan lucka i nuvarande svensk lagstiftning handlar om förberedelse till våldtäkt av barn. Nuvarande lagstiftning kriminaliserar en rad förberedelse- och planeringsbrott såsom mord, inbrott och misshandel. Dock saknas en tydlig lagstiftning som kriminaliserar planering och förberedelse av våldtäkt mot barn, trots att detta är ett extremt allvarligt brott med förödande konsekvenser för offret. För att stärka skyddet för barn och verka avskräckande mot potentiella förövare, bör lagstiftningen kompletteras med en specifik bestämmelse som gör det olagligt att planera och förbereda våldtäkt mot barn, och att gärningspersoner ska kunna lagföras även om brottet inte fullbordas.

Förslag till beslut:

Sverigedemokraterna ska verka för att införa en ny bestämmelse i brottsbalken som gör det olagligt att planera och förbereda våldtäkt mot minderåriga.

Sverigedemokraterna ska verka för att införa en ny bestämmelse i brottsbalken som gör det olagligt med grooming av minderåriga.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionärerna för motionen. Grooming och sexuella övergrepp mot unga människor och barn hör till de mest avskyvärda handlingarna som finns. Vad avser bägge yrkandena torde dessa i huvudsak vara tillgodosedda genom befintlig lagstiftning. Det är förbjudet att stämma kontakt med ett barn för att träffa detta i sexuellt syfte, sexuellt ofreda barn och att förbereda sexuella övergrepp på barn. Dessa bestämmelser kommer inom kort att kompletteras med lagstiftning som skärper brott på förberedelsestadiet.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

LO08 - Effektivisering av statliga myndigheter

Motionär:

Håkan Lösnitz (72024 - hakan.losnitz@sd.se)

Motionsmotivering:

Idag har vi tre olika myndigheter som alla arbetar med att skydda våra gränser. Detta är kustbevakningen, gränspolisen samt tullverket.

En statlig myndighet innebär alltid en viss mängd administration och kostnader. Att då i stället slå i ihop dessa tre myndigheter till en skulle spara finansiella resurser samt ge en effektivare myndighet genom att koncentrera tre myndigheters resurser till en supergränsbevakarmyndighet.

En annan stor fördel blir att all information inom de tre grenarna i den nya supergränsbevakarmyndigheten är gemensam och inga sekretessbarriärsproblem.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraterna ska verka för att tillsätta en utredning för att se på möjligheten att slå samman våra tre gränsmyndigheter (Tullen, Gränspolisen och Kustbevakningen) till en ny supergränsbevakarmyndighet.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för motionen. Det är alltid lovvärt att se över olika alternativ för hur stadskassans medel kan användas effektivast. Alla dessa myndigheter har dock sinsemellan ganska olikartade uppdrag utöver att just bevaka gränsen. Till exempel utför Kustbevakningen uppdrag inom sjöräddning och miljöräddning. Tullen skall bland annat fastställa och ta ut tullar, skatter och avgifter och gränspolisen är en del av den mycket större polismyndigheten. Den gränsbevakande delen av polisens verksamhet skulle enligt motionärens förslag då behöva brytas ut ur polismyndigheten. Till detta kan läggas att Kustbevakningen ligger under försvarsdepartementet, Tullen under finansdepartementet och Polisen under justitiedepartementet. Att slå ihop dessa myndigheter och myndighetsgren framstår därför inte med självklarhet som den mest ändamålsenliga lösningen. I synnerhet inte som att dessa redan nu i relevanta delar har ett mycket effektivt samarbete.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen.

LO09 - Inför reglering mot att utan samtycke göra andra till ofrivillig underhållning på sociala medier

Motionär:

Björn Sundman (140131 - bjorn.sundman@sd.se)

Motionsmotivering:

Människor på offentliga platser blir i allt större utsträckning ofrivilliga deltagare i videor som publiceras som underhållning på sociala medier. Ett typiskt exempel är en video där en man i en snabbmatsrestaurang utropar att hans syster är gravid, för att sekunden senare avslöja att det är han själv som ska bli pappa. Gästernas först glada reaktion vänds snabbt till obehag. Syftet är inte meddelandet i sig, utan att fånga och exploatera andras reaktioner.

I sådana videor används förbipasserande som ofrivilliga statister. Deras ansikten, röster, kroppsspråk eller till och med deras barn filmas och sprids, ofta i situationer som är pinsamma eller vilseledande. När klippet dessutom är monetiserat handlar det om att tjäna pengar på att exponera andra utan deras medgivande.

Det handlar i grunden om att ta det gemensamma rummet i anspråk i underhållningssyfte. Människor blir innehåll, inte för att de vill, utan för att de råkar vara där. Det allmänna utrymmet är till för alla, men inte för alla att cyniskt utnyttja som bakgrund för sin personliga föreställning eller som kuliss åt sitt personliga varumärke. Än mindre att dra in ofrivilliga som, oavsett vilja, tvingas finna sig i att vara med i videon.

I kommersiell medieproduktion är samtycke etablerad praxis, och i många fall krävs även ersättning. Skillnaden mellan en professionell produktion och en privatpersons videokanal är teknisk, inte principiell. Båda bygger på att andras närvaro gör innehållet möjligt. I dag saknas regler för hur människor får användas i monetiserat innehåll på sociala medier.

Det är därför rimligt att införa krav på samtycke eller ersättning när identifierbara personer förekommer i innehåll som publiceras i underhållningssyfte och genererar intäkter. Ett tydligt medgivande eller ett symboliskt belopp skulle markera att det inte är fritt fram att använda människor för egen vinning bara för att man filmar i offentlig miljö.

För att en reglering inte ska slå mot journalistik, dokumentation eller privat filmning måste det klart framgå att det handlar om underhållningsinnehåll där andra människor används som del av videons effektvärde, inte där de bara råkar befinna sig i bakgrunden. Fokus bör ligga på avsikten att använda andras närvaro som ett medel för underhållning och kommersiell vinst. Problemet är inte filmningen i sig, utan syftet att göra människor till medvetna eller omedvetna deltagare i ett inslag vars syfte är att underhålla andra.

Det avgörande är tre faktorer: syftet med videon, deltagarnas roll och det kommersiella värdet.

Förslag till beslut:

Med bakgrund av ovanstående föreslås att:

Landsdagarna beslutar att Sverigedemokraterna ska verka för att en sådan reglering utreds av regeringen i syfte att få lagstiftning på plats.

Partistyrelsens yttrande:

Frågan om ofrivillig exponering i sociala medier är viktig. Det finns dock redan lagar som kan tillämpas om en individ utsätts för ett brott i samband med en sådan händelse som motionären beskriver, exempelvis förtal, olaga integritetsintrång, förargelseväckande beteende och dataskyddsregler. Det finns således ett befintligt straffrättsligt ramverk att tillämpa. En ny reglering för detta ändamål skulle kunna bli svår att avgränsa och tillämpa, och det finns dessutom en påtaglig risk att yttrandefriheten begränsas. Samtidigt är det offentliga rummet en plats där yttringar och dokumentation måste kunna förekomma. Utöver detta är många plattformar internationella, och innehåll som publiceras utanför Sverige skulle inte omfattas av svensk lag. Detta riskerar att leda till en ojämn tillämpning och begränsad effekt. Mycket av den lagstiftning som rör immaterialrätt drivs i dag igenom på EU-nivå, just eftersom området sedan digitaliseringens genombrott har fått en mer internationell karaktär.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

LO10 - Skärpt lagstiftning mot kränkande bildmanipulation

Motionär:

Björn Sundman (140131 - bjorn.sundman@sd.se)

Medmotionär(er):

Pontus Boby 144 397

Motionsmotivering:

Sedan den första deepfake-filmen med sexuellt innehåll skapades 2017 har tekniken utvecklats i rasande takt. I dag kan en kvinnas ansikte placeras med skrämmande realism på en kropp i en sexuell handling hon aldrig utfört, i en film hon aldrig deltagit i. Dessa klipp är ofta pornografiska till formen, men det centrala är inte själva innehållet, utan det övergrepp som sker när någon framställs i ett sexuellt sammanhang mot sin vilja.

AI-tekniken utvecklas nu så snabbt att det inom kort, om det inte redan är fallet, blir praktiskt omöjligt att skilja på verkligt och digitalt genererat eller förbättrat bildmaterial.

Internationellt har flera länder redan agerat. I Tyskland, Kina och flera amerikanska delstater är det förbjudet att sprida kränkande bildmanipulation utan samtycke, oavsett om kroppen i filmen är verklig eller inte. Dessa länder förstår att kränkningen inte sitter i teknisk exakthet utan i att offrets ansikte används för att utsätta dem för ett digitalt övergrepp. I Sverige kallas det fortfarande “komplicerat”, vilket är både rättsligt och moraliskt otillräckligt.

Dagens lagstiftning verkar inte vara rustad för detta. Brottet "olaga integritetsintrång" (BrB 4 kap) gäller bara vissa typer av exponering, och har ännu inte prövats i något fall där deepfake-teknik använts. För att det ska leda till åtal krävs dessutom ofta att “allvarlig skada” kan styrkas, vilket försvårar rättsskipningen i en digital miljö där innehåll sprids, raderas och kopieras snabbt.

Det är ett problem som i dagsläget främst drabbar kvinnor och flickor. Det är deras ansikten som används, och det är deras liv som slås i spillror när övergreppen får spridning. Men tekniken är inte bunden till kön eller syfte. Den kan lika gärna användas för att digitalt placera vem som helst i en fabricerad och komprometterande situation. En oskyldig persons ansikte kan klistras på en gärningsman i en djurplågerivideo, ett våldsbrott eller något som liknar terrorverksamhet. Allt som krävs är en bild, ett motiv och ett mål. Då är det inte längre bara integriteten som hotas utan rättssäkerheten i grunden.

Förslag till beslut:

Mot bakgrund av detta föreslås att:

Landsdagarna beslutar att:

Sverigedemokraterna ska verka för att lagen om olaga integritetsintrång kompletteras med en särskild brottsrubricering för spridning av kränkande bildmanipulation där en persons identitet används utan samtycke, oavsett om handlingen är verklig, Ai-genererad eller AI-förbättrad.

Landsdagarna beslutar att Sverigedemokraterna verkar för att införa ett straffrättsligt förbud mot att skapa, inneha eller sprida AI-förstärkt kränkande bildmaterial utan samtycke, med straffskala jämförbar med andra allvarliga integritetsbrott.

Landsdagarna beslutar att Sverigedemokraterna tillser att åklagare ges möjlighet att driva dessa fall oberoende av målsägandens anmälan, för att skydda särskilt utsatta personer och underlätta rättslig prövning.

Landsdagarna beslutar att Sverigedemokraterna verkar för att regeringen tillsätter ett lagstiftningsarbete som bör ges skyndsam prioritet, där brottets teknologiska art inte ses som ett hinder utan som ett skäl till förtur.

Partistyrelsens yttrande:

Motionärerna sätter fingret på en mycket dagsaktuell punkt. Nämligen den om att det är svårt för lagstiftningen att hänga med i teknikutvecklingen. Sverigedemokraterna har en mycket ambitiös politik för AI, se Motion 2024/25:1424 En tillförlitlig, konkurrenskraftig och hållbar svensk AI-politik. Men det finns självklart utrymme för att utveckla denna ytterligare. I det arbetet kommer motionens intentioner att beaktas och yrkandena analyseras djupare.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

LO11 - Stärk skyddet mot "deepfakes"

Motionär:

Janita Kirchberg (60000 - janita.kirchberg@sd.se)

Medmotionär(er):

Martin Kirchberg 59999

Motionsmotivering:

Utvecklingen inom artificiell intelligens (AI) har medfört stora möjligheter, men också betydande risker. En särskilt allvarlig aspekt är spridningen av så kallade deepfakes, realistiska digitala imitationer av människor där AI används för att efterlikna en persons utseende, röst och kropp utan deras medgivande. Dessa deepfakes kan få mycket allvarliga konsekvenser, exempelvis genom att sprida falsk information, kränka individers integritet, eller missbrukas för bedrägeri, trakasserier eller skadlig påverkan i den offentliga debatten.

Danmark har tagit tydlig ställning mot detta genom ett lagförslag som innebär att varje medborgare ska få laglig rätt till sitt eget utseende, sin röst och kropp. Förslaget syftar till att uppdatera upphovsrättslagstiftningen för att skydda den enskilda individens identitet från att missbrukas genom generativ AI.

I Sverige saknas idag ett lagligt skydd för personers identitet mot AI-genererade imitationer. Detta gör att svenska medborgare riskerar att få sina kroppar, röster eller ansikten utnyttjade i deepfake-material utan möjlighet att agera mot det. Denna lucka i lagstiftningen innebär inte bara ett hot mot den personliga integriteten utan också mot rättssäkerheten, yttrandefriheten och tilliten i samhället.

Med utgångspunkt i den danska modellen bör Sverige omgående inleda ett liknande lagstiftningsarbete.

Förslag till beslut:

att partiet ska verka för

1. att en lagändring initieras som ger varje individ en uttrycklig och lagstadgad rätt till sin kropp, röst och sitt ansikte även i digitalt återskapade former,

2. att deepfakes utan samtycke förbjuds, och den som drabbas ska ha rätt att kräva att materialet tas bort från plattformar samt kunna få skadestånd,

3. att skyddet även ska omfatta digitala imitationer av konstnärliga framträdanden, såsom sång, teater eller annan kreativ prestation,

4. att undantag fortsatt ska gälla för satir och parodi, i enlighet med yttrandefriheten, men med tydliga gränsdragningar för att undvika missbruk,

5. att en utredning tillsätts för att se över befintlig lagstiftning och lämna förslag till nödvändiga förändringar i upphovsrätts- och integritetslagstiftningen med hänsyn till AI-teknikens utveckling.

Partistyrelsens yttrande:

Motionen är en av flera som sätter fingret på de problem som uppstår då teknikens utveckling gå snabbare än lagstiftningen. Partistyrelsen vill därför tacka motionärerna för att de uppmärksammat detta. Partistyrelsen konstaterar att riksdagsgruppen har en väl utvecklad politik för AI men att det finns utrymme att utveckla denna ytterligare. I det fortsatta arbetet kommer motionens intentioner att beaktas och motionens yrkanden att analyseras djupare.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

LO12 - Interner ska betala sin mat i fängelser

Motionär:

Ronny Karlsson (47095 - ronny.karlsson@sd.se)

Medmotionär(er):

Andrea Fors 140736

Motionsmotivering:

Sverige har under lång tid haft en kriminalvård där ansvarstagande från de intagna ofta lyser med sin frånvaro. Samtidigt ökar kostnaderna för varje plats inom anstalt, och skattebetalare tvingas bekosta mat, logi och andra förmåner för personer som allvarligt brutit mot samhällets normer och lagar.

Vi anser att detta är orimligt. Det är dags att tydliggöra sambandet mellan ansvar och konsekvens. Den som har dömts till fängelse ska i möjligaste mån bidra till sina egna kostnader, inte minst för mat. Detta gäller särskilt för dem som har sysselsättning inom anstalten och därmed en ersättning att använda.

För de intagna som har för låg ersättning under fängelsetiden ska kostnaden i stället registreras som en skuld till staten, vilken kan betalas tillbaka efter frigivning, exempelvis via avdrag från lön eller annan inkomst. Det är en rimlig och rättvis ordning som stärker ansvarstagandet och minskar belastningen på det allmänna

Förslag till beslut:

Sverigedemokraterna verkar för införandet av ett system där intagna i svenska fängelser betalar för sina måltider

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för motionen. Sverigedemokraterna är visserligen för hårdare tag inom kriminalpolitiken. Inte minst genom längre strafftider. Men ett förslag som detta är för hårt. Dels strider det mot internationell rätt men det är också viktigt att komma ihåg att de flesta intagna på anstalt en dag skall komma ut och då förhoppningsvis som hederliga medborgare. Många som är intagna kommer ut med skulder i form av förfallna fordringar och skadestånd att gälda. Partistyrelsen ser ringa nytta med att skuldsätta dessa personer ytterligare utan anser att själva frihetsberövandet är straff nog. Den lilla summa i lön som de intagna tjänar täcker inte upp för de livsmedel de konsumerar i anstalten. Det finns istället en pedagogisk poäng att göra i att de intagna kan tjäna sina egna pengar hederligt och sedan handla för dessa i fängelsekiosken eller spara till den dag de kommer ut.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen.

LO13 - För en stärkt och rättssäker förtalslagstiftning

Motionär:

Kent Alexander Ekeroth (47009 - kent.ekeroth@sd.se)

Motionsmotivering:

Den svenska förtalslagstiftningen har utvecklats till ett verktyg för att tysta oliktänkande. Opinionsbildare, fristående journalister och samhällsdebattörer – särskilt de som kritiserar makten – riskerar att dras in i rättsprocesser där syftet inte är att försvara någons ära, utan att straffa och tysta kritik. Detta fenomen – ofta kallat lawfare – är djupt destruktivt för yttrandefriheten och rättsstaten.

Förtalslagstiftningen i Sverige har sina rötter i 1800-talets straffrättsliga traditioner och har i grunden varit oförändrad sedan 1960 års brottsbalk. Den är utformad för en tid där information spreds långsamt, medier var få och centralt kontrollerade, och där allmänheten saknade direkt tillgång till offentlig kommunikation. År 2025 lever vi i ett helt annat samhälle: en digital verklighet där gränsen mellan privatperson och offentlig aktör är flytande, där sociala medier, alternativa nyhetssajter och individuell opinionsbildning har ersatt det gamla etermonopolet. Trots denna totala samhällsomvandling tillämpar rättsväsendet fortfarande en ålderdomlig lagtext, utan hänsyn till nutida kommunikationslandskap. Detta gör att lagstiftningen inte bara misslyckas med att skydda yttrandefriheten – utan dessutom används för att godtyckligt tysta den.

Ett grundläggande krav i varje västerländsk rättsstat är förutsebarhet: medborgare måste på förhand kunna veta vad som är tillåtet och otillåtet. Dagens förtalslagstiftning brister allvarligt i detta avseende. Det är i praktiken omöjligt att säkert veta om ett yttrande – även om det är sant, relevant och framförs i ett debatt- eller nyhetssammanhang – kommer att leda till fällande dom. Praxis är spretig, motsägelsefull och i många fall ideologiskt färgad. Den som vill följa lagen vet inte hur man ska göra rätt.

Särskilt otydlig är lagens tillämpning i frågan om vem som är att betrakta som en "offentlig person". Personer som agerar mycket aktivt i samhällsdebatten – via media, föreningsliv, rättsprocesser och offentligt finansierade projekt – har i flera domar ändå bedömts som privatpersoner. Det har lett till att legitim granskning kunnat klassas som förtal, vilket i praktiken skapar censur.

Utöver detta finns ett systemfel i att yttranden som är sanna eller bygger på välgrundad uppfattning, och framförs i tydlig samhällskontext, ändå kan fällas – särskilt om lösryckta citat tas ur sitt sammanhang. Detta gäller trots skydd genom Yttrandefrihetsgrundlagen (YGL) och Tryckfrihetsförordningen (TF), där helhetsbedömning enligt lagens anda borde väga tyngst.

Förtalslagstiftningen måste reformeras i grunden.

Exempel på rättsfall som visar på systemfel:

Tomas Åberg – Näthatsgranskaren-skydd från granskning

Trots att Tomas Åberg är en framträdande gestalt i Näthatsgranskaren, flitigt förekommit i media, erhållit miljonbelopp i offentliga medel och initierat hundratals rättsprocesser, har han av domstolar konsekvent klassats som "privatperson". Detta har lett till att kritiska granskningar mot honom resulterat i fällande domar. Åbergs offentliga roll är uppenbar – men rättsväsendet ger honom ett oproportionerligt skydd.

📎 Källa: samnytt.se, artikel om fängelsedom efter granskning av Näthatsgranskaren

Mats Dagerlind – Fängelsedom fastställd i HD efter artikel om Saeed Alnahhal

Den 29 december 2022 fastställde Högsta domstolen via ett administrativt beslut en fällande dom mot Samhällsnytts ansvarige utgivare, Mats Dagerlind. Domen gällde en artikel om DN-journalisten Saeed Alnahhal, där ord som "misstänkt jihadist" och att Alnahhal erhållit "beskydd och gunst" ansågs nedsättande och osakliga – trots att artikeln publicerats under utgivningsbevis och i tydlig samhällskritisk kontext . Detta innebär att även seriös journalistik med allmänintresse kan leda till fängelse – utan tydlig juridisk vägledning.

https://samnytt.se/hd-fastställer-kontroversiell-fortalsdom-mot-samnytt

Att kalla någon "nazist" – friande dom

I juli 2024 fastslog Svea hovrätt att det inte var förtal att kalla någon för "nazist" i politisk kontext – då det ansågs vara ett värdeomdöme, inte ett faktapåstående . Samtidigt döms andra personer för liknande uttalanden om islamistiske sympatier – ett tydligt tecken på att praxis är beroende av politiskt innehåll, snarare än rättsprinciper.

https://www.dn.se/sverige/dom-inte-fortal-att-pasta-att-nagon-ar-nazist/

Ann-Sofie Hermansson – friad för påståenden om islamism

Den tidigare S-politikern Ann-Sofie Hermansson friades av hovrätten för uttalanden om två kvinnor med påstådd islamistisk koppling – eftersom det ansågs inom ramen för politisk debatt . En idé som lätt kan stå i motsats till andra fall med snarlikt innehåll, t.ex. Dagerlind, där fällande dom utkom – en uppenbar inkonsekvens.

https://www.dn.se/sverige/ann-sofie-hermansson-frias-aven-av-hovratten-fran-grovt-fortal/

Ingrid Carlqvist – förtal fällt men utan skadestånd

I Malmö tingsrätt dömdes Anton Sauer, Centerpartist, för förtal mot journalisten Ingrid Carlqvist – inklusive att kalla henne nazist och anklaga för samröre med NMR. Trots dom om förtal nekades Carlqvist skadestånd då inläggen hade "begränsad spridning" och hon ansågs ha tagit "risktagande position" som offentlig person . En typisk rättslig paradox – erkända förtal kan bli konsekvenslösa.

https://samnytt.se/centerpartist-fortalade-carlqvist-far-60-000-kronor

Förtalslagstiftningen är i dagsläget godtycklig, oförutsebar och underminerar både rättssäkerhet och yttrandefrihet samt granskningar av media. När offentliga debattörer som Tomas Åberg inte anses vara offentliga, när seriös granskande journalistik kan leda till fängelsestraff, när politiskt kontroversiella påståenden får fria medan andra inte får det, och erkända förtalsåtal samtidigt resulterar i noll konsekvens – då har lagen tappat legitimitet. Sverige behöver en ny, frihetsvänlig och rättssäker förtalslagstiftning som garanterar förutsebarhet, rättvisa och skydd för det fria ordet.

Förslag till beslut:

Att partiet verkar för införandet av en tydlig och objektiv lagdefinition av begreppet "offentlig person", där medieexponering, opinionspåverkan, rättsprocesser och offentligt stöd vägs in.

Att partiet verkar för en presumtion om försvarlighet vid yttranden som är:

a) sanna, eller

b) grundade på rimlig grund, och som framförs i en nyhets-, debatt- eller opinionskontext.

Att partiet verkar för att lagstadga krav på helhetsbedömning enligt YGL/TF – så att domstolar inte kan fälla enstaka citat utan att se helheten, syftet och samhällsintresset.

Att partiet verkar för att endast allmän åklagare, inte privatpersoner, ska kunna väcka förtalsåtalsmål kring samhällsdebatt, journalistik eller opinionsbildning.

Att partiet verkar för att införa en proportionalitetsprincip: fängelsestraff för förtal ska endast utdömas vid extremt allvarliga brott. Böter bör räcka i normalfallet och skadeståndsnivåer ska vara rimliga och förutsebara.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för motionen som är en av flera som syftar till att reformera den rådande förtalslagstiftningen. Ibland kan lagstiftningen ha svårt att komma ikapp teknikutvecklingen. I och med att vi lever i ett extremt informationssamhälle skiftar också vad som kan anses vara förtal eller till och med narrativ och sanningar snabbt. Det är således viktigt att lagstiftningen står sig väl över tid. Förtalslagstiftningen har sett likadan ut sedan 1960-talet medan informationstekniken rört sig betydligt snabbare. Partistyrelsen är inte beredda oreserverat ställa sig bakom motionens alla förslag men föreslår istället att Riksdagsgruppen får i uppdrag att se över partiets politik på området där motionens intentioner tas i beaktande samtidigt som yttrandefriheten vägs noga mot den enskildas rätt att inte bli förtalad.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

att bifalla partistyrelsens alternativa förslag att låta riksdagsgruppen, att med beaktande av motionens intentioner, se över förtalslagstiftningen.

LO14 - Förtal eller fakta?

Motionär:

Martin Kirchberg (59999 - martin.kirchberg@sd.se)

Medmotionär(er):

Janita Kirchberg 60000

Motionsmotivering:

Yttrandefriheten är en grundpelare i vårt samhälle, men dagens förtalslagstiftning i brottsbalken 5 kap. 1–3 §§ hotar denna rättighet. Lagen gör det möjligt att straffa den som säger sanningen eller uttrycker en åsikt, bara för att någon känner sig kränkt. Detta är oacceptabelt. I ett fritt samhälle måste man få tala sant och framföra sina åsikter utan rädsla för rättsliga påföljder, även om det sårar någon.

Dagens lagar skapar en kultur där människor tystnar av rädsla för att bli stämda, särskilt i sociala medier där debatten är livlig. Förtalslagstiftningen används ibland som ett vapen för att tysta oliktänkande, vilket urholkar demokratin. Vi behöver en lag som skyddar sanningen och åsiktsfriheten, inte subjektiva känslor. Sanna uppgifter och legitima åsikter måste alltid vara fria från förtalsansvar, oavsett hur de uppfattas.

En reform av förtalslagstiftningen är akut för att stärka yttrandefriheten och säkerställa att svenskar kan tala fritt utan att riskera rättsliga repressalier. Detta är en fråga om att värna demokratin och skydda rätten att säga vad man tycker.

Förslag till beslut:

1) att partiet verkar för en ändring av förtalslagstiftningen i brottsbalken så att sanna uppgifter och åsiktsyttringar undantas från förtalsansvar, oavsett om de uppfattas som kränkande.

2) att partiet driver på för att rättslig praxis tydligt prioriterar yttrandefrihet framför subjektiva upplevelser av kränkning.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionärerna för motionen som är en av flera som syftar till att reformera den rådande förtalslagstiftningen. Ibland kan lagstiftningen ha svårt att komma ikapp teknikutvecklingen. I och med att vi lever i ett extremt informationssamhälle skiftar också vad som kan anses vara förtal eller till och med narrativ och sanningar snabbt. Det är således viktigt att lagstiftningen står sig väl över tid. Förtalslagstiftningen har sett likadan ut sedan 1960-talet medan informationstekniken rört sig betydligt snabbare. Partistyrelsen är inte beredda oreserverat ställa sig bakom motionens bägge förslag men föreslår istället att Riksdagsgruppen får i uppdrag att se över partiets politik på området där motionens intentioner tas i beaktande samtidigt som yttrandefriheten vägs noga mot den enskildas rätt att inte bli förtalad.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

LO15 - Differentierad avgift till brottsofferfonden

Motionär:

Erik Johansson (92880 - erik.johansson@sd.se)

Medmotionär(er):

Magnus Edman 64037

Gisela Carstinge 139759

Motionsmotivering:

Enligt nuvarande Lag (1994:419) om brottsofferfond tas en fast avgift ut av alla som döms för ett brott där minst ett av brotten har fängelse i straffskalan. Avgiften är idag 1 000 kronor och tas ut oavsett den dömdes ekonomiska situation, brottets svårighetsgrad eller återfallsfrekvens.

Detta innebär att en person med mycket låg inkomst belastas i proportion till sin ekonomi betydligt hårdare än en person med hög inkomst. Det innebär också att en person dömd för ett enstaka, mindre allvarligt brott betalar samma som en person dömd för ett mycket grovt och upprepat brott.

En differentierad avgift till brottsofferfonden skulle skapa en rättvisare fördelning av den ekonomiska bördan mellan dömda och samtidigt stärka fondens intäkter, särskilt vid grova och upprepade brott. Ett sådant system skulle också kunna öka legitimiteten för avgiftssystemet hos allmänheten och harmoniera med proportionalitetsprincipen som redan används i andra delar av straffsystemet, exempelvis vid beräkning av dagsböter.

Sverigedemokraterna bör därför verka för att införa en avgiftsmodell där storleken på avgiften relateras både till den dömdes betalningsförmåga och till brottets allvar. Avgiften bör kunna höjas för särskilt grova eller upprepade brott för att ytterligare stärka fondens finansiering. Samtidigt bör en lägsta avgift bibehållas för att säkerställa att alla dömda bidrar, men modellen bör i möjligaste mån vara proportionell. Det bör även utredas om ett system med progressiva avgifter, liknande dagsbotssystemet, kan införas.

Förslag till beslut:

Med hänvisning till ovanstående föreslås Landsdagarna besluta att:

• Partiet ska verka för införandet av en differentierad avgift till brottsofferfonden genom att driva frågan i riksdagen och i relevanta utskott.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för motionen, det är mycket viktigt att allvaret i gärningen speglas i straffet. Avgiften till brottsofferfonden är dock i första hand avsedd att finansiera fondens verksamhet och inte att verka som ett straff i sig. En viss differentiering görs visserligen av avgiften där den är väsentligt högre om man döms till fängelsestraff genom intensivövervakning med elektronisk kontroll. Den skillnaden är emellertid avsedd att spegla att man har en möjlighet att tjäna betydligt mer pengar under frigång än om man sitter på anstalt. Straffet i sig utgörs istället av fängelse eller böter där längden på den frihetsberövande påföljden eller storleken på böterna speglar gärnings allvar.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

LO16 - Fängelsepresumtion

Motionär:

Anders Birkefjärd (142154 - anders.birkefjard@sd.se)

Medmotionär(er):

Mikael Strandman - Distriktsordförande Värmland, medlemsnummer 56265

Motionsmotivering:

Motion: Avskaffande av fängelsepresumtionen för ökad repressionsnivå inom rättsväsendet

Bakgrund:

Sverige står idag inför en växande otrygghet. Grov brottslighet, gängrelaterade våldsbrott och ett ökat förakt för rättssamhället kräver kraftfulla åtgärder. En grundläggande princip i det svenska rättsväsendet är den så kallade fängelsepresumtionen – det vill säga att domstolen som huvudregel ska välja annan påföljd än fängelse, även vid brott där fängelse finns i straffskalan, såvida det inte föreligger särskilda skäl.

Denna princip har historiskt motiverats utifrån humanitära och rehabiliterande syften. I dagens situation innebär den dock att alltför många gärningsmän slipper frihetsberövande påföljder trots att de begått allvarliga eller upprepade brott. Detta riskerar att urholka allmänhetens förtroende för rättsstaten, undergräva den avskräckande effekten av lagstiftningen och försämra skyddet för brottsoffer och samhället i stort.

Problembild:

Fängelsepresumtionen skapar ett läge där många brott inte bestraffas tillräckligt strängt. Exempelvis kan gärningsmän som begår grova våldsbrott, vapenbrott eller systematisk narkotikahandel i vissa fall dömas till villkorlig dom eller skyddstillsyn. I en tid då Sverige behöver tydlighet, konsekvens och trygghet krävs det att rättssystemet markerar tydligare mot brott – särskilt återkommande och organiserad kriminalitet.

För att säkerställa att straffet står i proportion till brottets allvar, och för att möjliggöra en mer effektiv kriminalpolitisk linje med tydlig repression mot kriminalitet, behöver fängelsepresumtionen avskaffas.

Förslag till beslut:

Förslag till landsdagarsbeslut:

Fängelsepresumtionen avskaffas i svensk rättspraxis genom lagändring i brottsbalken.

1. Domstolar i större utsträckning ska prioritera frihetsberövande påföljder vid brott som innefattar våld, hot, vapen, narkotika eller organiserad brottslighet.

2. Lagstiftningen förtydligas så att fängelsestraff betraktas som en rimlig och normerande utgångspunkt i fler brottskategorier.

Slutsats:

Syftet med förslaget är att öka den repressiva kapaciteten inom rättsväsendet och därigenom förstärka rättsstatens auktoritet, förbättra tryggheten i samhället och säkerställa att konsekvenserna för brott står i proportion till brottets allvar.

Sverige befinner sig i ett läge där principerna bakom en återhållsam straffpolitik inte längre är förenliga med den verklighet vi lever i. Ett paradigmskifte är nödvändigt.

Att avskaffa fängelsepresumtionen är ett konkret och verkningsfullt steg i rätt riktning. Fängelsepresumtionen bör således avskaffas genom lagändring, i syfte att möjliggöra en mer effektiv och repressiv kriminalpolitik.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för förslagen. Partistyrelsen delar dessutom motionärernas uppfattning att fängelse bör kunna dömas ut i flera fall än idag och att detta bör framgå tydligare i lagen. En reformerad straffrätt där brottsoffret sätts i fokus har därför varit en prioriterad uppgift under mandatperioden. I betänkandet En straffreform SOU 2025:66 föreslås en rad straffskärpningar och att presumtionen mot fängelse avskaffas i svensk rätt. Vidare föreslås ett nytt system där huvudregeln vid brott som inte förskyller bötesstraff kommer att vara just fängelse. Fängelsestraffet kan sedan i sin tur kan vara villkorligt eller ovillkorligt beroende på brottets svårighetsgrad. Utredningen är utförd av rikspolischefen Petra Lundh och kommer ligga till grund för det vidare reformarbetet där partiet redan intar hållningen att detta system skall införas. Motionens intentioner är således redan tillgodosedda.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

LO17 - Kriminella återfall

Motionär:

Bo Ammer (104244 - bo.ammer@sd.se)

Medmotionär(er):

813 92 Patrik Nyström

Motionsmotivering:

I ett TV-program ”Ur polisens kamera” 24/7 2025 visades en rutinkontroll av en bilist som resulterade i att inget misstänkt eller felaktigt förelåg vid kontrollen varför bilisten kunde åka vidare.

Det visade sig senare, att bilisten i fråga hade inte mindre än 56 noteringar i brottsregistret. Ändå var han ute och körde bil och fick åka vidare utan anmärkning, även om han bara någon timme efter kontrollen var involverad i ett uppmärksammat mordfall.

Är det möjligt att någonstans sätta en gräns? Hur många noteringar i brottsregistret skall vara acceptabelt med hänsyn tagen till allmänhetens trygghet och Sverigedemokraternas krav på lag och ordning i vårt älskade Sverige.

Kan det vara rimligt att var 10:e notering ger 1 års fängelse utöver tidigare utmätta straff?

Eller finns det bättre förslag så är det helt OK.

I detta fall skulle personen med 56 noteringar sannolikt varit frihetsberövad med ett sådant förslag vilket troligen skulle ha förhindrat ett mord.

Tidö-regeringen har i samverkan med Sverigedemokraterna presenterat bra förslag till en skarpare lagstiftning mot kriminella. Dessa förslag välkomnar jag absolut.

Inte desto mindre förefaller kriminella med uppseendeväckande många noteringar i brottsregistret ha förbisetts, förutom om det rör sig om återfallsförbrytare med mycket allvarliga brott på sitt CV.

Förslag till beslut:

Jag föreslår därför Landsdagarna:

att se över möjligheterna till skärpta straff vid ett större antal begångna brott, och om det går att sätta ner foten innan vi kommer till de nivåer som refererats i denna motion.

Partistyrelsens yttrande:

Om brottsligheten är likartad skall återfallsförbrytare självklart straffas hårdare än en som begår en isolerad gärning. I utredningen En straffreform SOU 2025:66 föreslås att återfall skall beaktas tydligare vid val av påföljd, återfall skall med andra ord bestraffas hårdare. Utredningen bereds för närvarande i regeringskansliet och ett förslag om bland annat detta och andra straffskärpningar kommer att landa på riksdagens bord inom kort.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

LO18 - Inför möjlighet till häktning vid upprepade ringa stölder och andra mindre brott

Motionär:

Ebba Leandersson (150324 - ebba.leandersson@sd.se)

Medmotionär(er):

Patrik Nyström 81392

Bo Ammer 104244

Motionsmotivering:

Butiksstölder är ett stort problem för handeln, både som arbetsmiljöproblem för de anställda och för att de ekonomiska förlusterna är stora. Totalt uppgår stölder inom detaljhandeln till flera miljarder kronor varje år och runt 50 000 butiksstölder polisanmäls årligen.

Mörkertalet är dock stort, vilket gör det svårt att bedöma den exakta omfattningen och analysera utvecklingen. Antalet anmälda butiksstölder påverkas i hög grad av butikernas kontrollåtgärder och i vilken grad butiksstölder polisanmäls.

Det finns tre olika grader av brottet stöld; ringa stöld, stöld av normalgraden och grov stöld. När det gäller ringa stöld (8 kap. 2 § BrB) är värdet på det som stulits förhållandevis lågt. Det har av förarbeten dragits en gräns mellan normalgraden och ringa stöld, där ringa stöld är det som är under 1 250 kronor. Begår man ringa stöld så kan man dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Häktning är ett frihetsberövande som beslutas av domstolen på begäran av åklagaren. Den som på sannolika skäl är misstänkt för ett brott som kan ge fängelse i minst ett år får häktas, om det finns risk att han avviker, undanröjer bevis eller fortsätter sin brottsliga verksamhet.

Eftersom ringa stöld som mest kan ge sex månaders fängelse är det inte möjligt att häkta en person oavsett hur många stölder en gärningsperson grips för. Detta har satts i system av en del individer, de vet att så länge de stjäl för under 1250 kr från varje butik vid varje enskilt tillfälle kommer de direkt att släppas av polisen och kan därmed direkt begå samma brott igen. Det kan upprepas flera gånger under samma dag, veckor, månader. Det är självklart frustrerande för både butikspersonalen och för de poliser som råkar ut för beteendet.

Asperationsprincipen innebär att när en gärningsman döms för flera brott samtidigt och får ett gemensamt straff, bedöms det allvarligaste brottet till sitt fulla straffvärde medan straffvärdet för övriga brott reduceras i en fallande skala.

När gärningspersonen döms i domstol ges flertalet ringa brott alltså en stor straffrabatt enligt asperationsprincipen, vilket gör lagföringen ganska tandlös. I nuläget finns dock möjligheten för domstolarna att döma gärningarna som ett samlingsbrott, men det ger fortfarande inte möjlighet till häktning.

En lösning på problemet kan vara att införa en separat brottsrubricering för upprepade ringa stölder som ger möjlighet att kvarhålla gärningspersoner samt att minska straffrabatten, prinicipiellt likt brottet grov fridskränkning.

Förslag till beslut:

- att Sverigedemokraterna verkar för att införa en separat brottsrubricering för upprepade ringa stölder som kan medföra längre fängelsestraff och därmed ge möjlighet till häktning

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens uppfattning om att upprepad brottslighet skall straffas hårdare. Motionen är en av flera motioner som vill se straffskärpningar för upprepad brottslighet. Hårdare straff har även varit en prioriterad del i Tidöavtalet. En utredning har överlämnats till regeringen och bereds för närvarande i regeringskansliet. Utredningen har letts av Petra Lundh och fått namnet En Straffreform 2025:66. I denna föreslås dels att återfallsbrott skall straffas strängare och dels att mängdrabatten förändras så att det går att döma till strängare straff när domstolen vid ett och samma tillfälle mäter ut straff för flera brott. Ett förslag för riksdagen att ta ställning till väntas i närtid. Upprepade återfall vid ringa stöld kan därmed på sikt förväntas leda till flera frihetsberövande påföljder (även i de fall då häktning inte är möjlig) vilket ändå torde ligga i enlighet med förslaget intentioner.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

LO19 - Fängelsestraff i utlandet

Motionär:

Per Carlberg (19005 - per.carlberg@sd.se)

Medmotionär(er):

Petter Nilsson 69171,

Pontus Persson 150940,

Samuel Stephan 109507,

Magnus Edman 64037,

Kent Svensson 112656,

Christian Lindefjärd 60984

Motionsmotivering:

Vi vill att Sverigedemokraterna beslutar att verka för att gängkriminella och grova brottslingar som grips utomlands döms via videolänk och avtjänar sina fängelsestraff i det land där de grips. Detta oavsett den dömdes samtycke.

Bakgrund

Gängkriminalitet och grova brott, ofta kopplade till misslyckad invandringspolitik, hotar Sveriges trygghet och säkerhet. Många kriminella flyr utomlands för att undgå rättvisan, vilket skapar kostsamma hinder för rättsväsendet. Samtidigt har vissa länder betydligt strängare fängelseförhållanden än Sverige, vilket kan fungera som en effektiv avskräckning. Sverigedemokraterna står för en kompromisslös politik där kriminella inte ska kunna diktera villkoren för sitt straff eller gömma sig från rättvisan.

Motivering

Sverigedemokraterna vill sätta trygghet och rättvisa i första rummet. Genom att döma gängkriminella och grova brottslingar via videolänk kan rättsprocessen effektiviseras, och kostnader för utlämning undvikas. Att låta dessa brottslingar avtjäna sina straff i det land där de grips, särskilt i länder med tuffare fängelseförhållanden, sänder en tydlig signal: Sverige accepterar inte kriminella gäng eller grova brott. Detta minskar risken för att dömda återintegreras i kriminella nätverk i Sverige och avlastar vårt fängelsesystem.

För att detta ska vara möjligt krävs att Sverige driver en hård linje i internationella förhandlingar, inom EU och med tredjeländer, för att skapa eller stärka avtal som möjliggör straffverkställighet utan krav på den dömdes samtycke. Detta ska i första hand gälla gängkriminella och personer dömda för grova brott, såsom mord, grov misshandel, eller narkotikabrott kopplade till organiserad kriminalitet. Rättssäkerheten ska garanteras genom tillgång till kvalificerat juridiskt biträde och genom att kräva att fängelseförhållanden i gripandelandet uppfyller minimistandarder för mänskliga rättigheter.

Sverigedemokraterna står för en nolltolerans mot gängkriminalitet och grova brott. Genom att döma kriminella via videolänk och låta dem avtjäna straff i gripandelandet, utan att de själva kan påverka beslutet, markerar vi att Sverige inte är en fristad för kriminella. Detta förslag stärker tryggheten, sparar resurser och visar att rättvisan når gängkriminella oavsett var de försöker gömma sig.

Förslag till beslut:

Att: Sverigedemokraterna beslutar att verka för att gängkriminella och grova brottslingar som grips utomlands döms via videolänk i enlighet med Rättegångsbalken.

Att: Partiet ska driva att fängelsestraff för dessa personer i första hand avtjänas i det land där de grips, oavsett den dömdes samtycke, förutsatt att det är förenligt med internationella rättsliga principer.

Att: Partiet ska verka för att regeringen prioriterar förhandlingar inom EU:s ramverk och med strategiska tredjeländer för att skapa bilaterala avtal som underlättar straffverkställighet i länder med strängare fängelseförhållanden.

Att: Partiet ska kräva att regeringen utreder hur videolänksrättegångar och straffverkställighet utomlands kan genomföras med högsta rättssäkerhet, inklusive tillgång till kvalificerat juridiskt biträde och granskning av fängelseförhållanden för att säkerställa minimistandarder för mänskliga rättigheter

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionärerna för motionen. Motionärerna har identifierat flera viktiga områden där mycket av det som de efterfrågar faktiskt redan görs. En domare kan redan idag besluta att någon kan delta på distans. När ett sådant beslut fattas behöver domaren ta hänsyn till om rättegången hålls inom stängda dörrar eller om någon obehörigen riskerar att ta upp ljud eller bild genom sändningen. En regel om att videolänk skall vara norm vid vissa brott är således inte en framkomlig väg även om detta skulle spara pengar. Avseende att avtjäna fängelsestraff utomlands genomfördes nyligen en sådan förändring där den dömde kan tvingas avtjäna sitt straff utomlands i betydligt fler fall än vad som varit möjligt tidigare, se Internationell verkställighet i brottmål Prop. 2024/25:104. Sverigedemokraternas arbetar dessutom tillsammans med regeringen för att fler skall avtjäna straff utomlands som till exempel i Estland. Det är även viktigt att hålla i åtanke att en fängelsevistelse utomlands inte alltid är den mest ändamålsenliga lösningen då den åtalade alltid har rätt att träffa sin advokat och värdlandet oftast vill ha betalt. En helhetsbedömning, där parametrar som resor, avgifter och stordriftsfördelar spelar in måste således alltid göras när man överväger placering utomlands. I promemorian Hyra anstaltsplatser utomlands DS 2025:1 konstateras att fängelseplatser bör hyras inom EU eller EES för att Sverige skall fullgöra sina internationella förpliktelser och hålla på de mänskliga rättigheterna. Partistyrelsen gör ingen annan bedömning.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå yrkande ett, två och fyra

att anse yrkande tre besvarat

LO20 - Kriminalisera deltagande i parallella rättssystem

Motionär:

Rasmus Ragnarsson (105329 - rasmus.ragnarsson@sd.se)

Medmotionär(er):

Agneta Kjaerbeck (100285)

Sanda Anton Henriksson (136439)

Emma Altenhammar (124958)

Motionsmotivering:

I Sverige ska alla människor omfattas av samma lagar och regler. Rättsstaten är en av grundpelarna i vårt demokratiska samhälle, där alla medborgare har rätt till en rättvis och opartisk prövning, oavsett bakgrund eller grupptillhörighet. Trots detta har parallella rättssystem fått en växande roll i vissa grupper, något som hotar rättssäkerheten och underminerar vår gemensamma rättsordning.

Ett tydligt exempel är romani kris, ett traditionellt romskt rättssystem som skildrats nu senast i en ingående och mycket läsvärd reportagebok av journalisten Jenny Strindlöv. Romani kris fungerar som ett slags eget domstolssystem där tvister, brott och sociala konflikter regleras utanför det svenska rättsväsendet. Förekomsten av sådana system fick stor uppmärksamhet efter mordet på Nadja Blom i Göteborg 2022.

Utöver romani kris förekommer med stor sannolikhet liknande parallella rättssystem inom andra grupper i Sverige, exempelvis i form av klanbaserad konfliktlösning eller rättsskipning med religiös grund, såsom shariabaserad medling. Hur utbredda dessa strukturer är i praktiken är svårt att fastställa, då de ofta verkar i det fördolda och sällan dokumenteras formellt.

Det är viktigt att påpeka att alla former av konfliktlösning mellan samtyckande individer inte är problematiska. Självklart har människor rätt att lösa mindre tvister privat. Problemet uppstår när sådan icke-statlig konfliktlösning ersätter eller direkt motarbetar den lagliga rättsordningen, särskilt när den sker under tvång eller hot. I likhet med kriminella nätverk underminerar parallella rättssystem rättsordningen genom att ersätta lagens väg med egna strukturer, lojaliteter och repressiva åtgärder.

Parallella rättssystem underminerar rättsstaten på flera sätt. De skapar maktstrukturer där grupper hanterar rättsliga och sociala frågor utan statens medverkan. Konsekvensen blir att människor ibland avstår från att anmäla brott eller söker ”rättvisa” genom egna strukturer, vilket i förlängningen försvagar både rättssäkerheten och allmänhetens tillit till staten.

I dessa system saknas oberoende domare, det finns ingen möjlighet till överklagan och beslut fattas ofta under starkt grupptryck eller personliga påtryckningar snarare än på objektiva grunder. Det är dessutom väldokumenterat att dessa rättssystem ofta är förknippade med hot och tvång. Personer kan tvingas delta under hot om social utfrysning eller repressalier, och det har förekommit fall där påtryckningar utövas för att få brottsoffer att dra tillbaka anmälningar till Polisen. Olagliga bestraffningar såsom böter eller andra repressalier utdöms också.

Sammantaget bidrar dessa system till att förstärka segregation och splittring i vårt samhälle eftersom de upprätthåller normer som står i konflikt med majoritetssamhällets. De motverkar samhällets ”vi”-känsla när rättvisan inte hanteras inom samma ramverk för alla medborgare.

Det är samtidigt viktigt att betona att dessa system inte representerar hela gruppers agerande eller värderingar - långt ifrån alla individer inom dessa miljöer deltar i eller ger legitimitet åt sådana parallella rättsordningar. Samtidigt är det omvittnat att dessa parallella rättssystem påverkar medlemmar ur våra minoriteters liv mer än det ordinarie rättssystemet.

Det är av stor vikt att vårt ställningstagande tydligt markerar att det är organisatörerna, de så kallade "domarna" och andra ledande personer inom dessa parallella rättssystem - inte de individer som tvingas infinna sig inför dem - som ska hållas rättsligt ansvariga.

Precis som vi Sverigedemokrater varit pådrivande i frågan om att kriminalisera deltagande i kriminella gäng - där syftet varit att försvaga organiserad brottslighet och återupprätta statens våldsmonopol - bör vi nu ta nästa steg och agera mot parallella rättssystem. Därför ska Sverigedemokraterna verka för att deltagandet i parallella rättssystem kriminaliseras.

Förslag till beslut:

Sverigedemokraterna ska verka för att deltagandet i parallella rättssystem kriminaliseras.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för motionen som sätter fingret på många ömma punkter. Parallella samhällsstrukturer och därmed ”rättssystem” har tillåtits växa fram under flera decennier i Sverige. Det är ett oskick. Lever man i Sverige skall man följa svenska normer, lagar och regler. I samarbetet med regeringen har vi succesivt äntligen kunnat börja motverka detta. Tack vare Sverigedemokraterna kommer det snart att bli förbjudet att genomföra oskuldskontroller, utfärda oskuldsintyg och genomföra oskuldsingrepp, se Regeringens proposition 2024/25:189. Arbetet mot parallellsamhällena är emellertid inte över än och många åtgärder för att motverka det så kallade utanförskapet kommer att behöva sättas in. I det arbetet ingår absolut att se över ett förbud för deltagande i diverse shariadomstolar och liknande verksamhet.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

LO21 - Antikorruptionsmyndighet

Motionär:

Josef Fransson (35198 - josef.fransson@sd.se)

Motionsmotivering:

Till Landsdagarna 2021 motionerade distrikt SD Skaraborg om införande av en antikorruptionsmyndighet. Frågan har inte blivit mindre aktuell sedan dess. Insikterna om omfattningen av Socialdemokraternas institutionaliserade korruption har sedan dess ökat, detta samtidigt som den organiserade brottsligheten fortsatt äta sig in i svenska institutioner och myndigheter.

En utredning föreslog nyligen att Ekobrottsmyndigheten skulle inkorporeras i Polismyndigheten och därmed upphöra som egen myndighet. Regeringen valde att inte gå vidare med detta förslag. Vid införande av en antikorruptionsmyndighet skulle man kunna överväga att bygga upp den kring befintliga strukturer i Ekobrottsmyndigheten. Dock bör myndigheten, likt riksrevisionen, ligga under riksdagen och inte regeringen, just för att säkerställa dess oberoende.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna ska verka för att införa en antikorruptionsmyndighet under riksdagen

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för motionen, korruption och tjänstemannaaktivism är ett oskick. En sådan myndighet som motionären efterfrågar finns i princip redan och är den oberoende Riksrevisionen. I övrigt har nyligen avlämnats ett utredningsbetänkande, Straffrättsliga åtgärder mot korruption och tjänstefel SOU 2025:87, som bland annat föreslår att straffen för tjänstefel skärps och att ett nytt straffansvar för missbruk av offentlig ställning införs. Betänkandet bereds för närvarande i regeringskansliet och ett förslag för riksdagen att ta ställning till kan väntas inom kort.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen.

LO22 - Införande av begränsad rättskapacitet för foster för att möjliggöra ansvarsskyldighet vid våld från tredje part och skyddsåtgärder vid risk för fostrets hälsa

Motionär:

Björn Sundman (140131 - bjorn.sundman@sd.se)

Medmotionär(er):

Jimmy Friberg 116634, Albin gilbertsson 85677, Åse Niklasson79632.

Motionsmotivering:

I Sverige saknas ett tydligt rättsligt skydd för foster, eftersom foster inte betraktas som juridiska personer före födseln. Detta innebär att gärningspersoner som orsakar skada eller död på foster genom våld mot en gravid kvinna inte kan hållas ansvariga för den direkta skadan på fostret.

Det saknas även möjligheter att ingripa i situationer där riskfyllt beteende från moderns sida, såsom missbruk av skadliga substanser, allvarligt hotar fostrets hälsa. Forskning visar att fosterskador till följd av missbruk kan leda till allvarliga och livslånga komplikationer för barnet. För att säkerställa skydd för foster, både mot yttre våld och mot fosterskador till följd av moderns beteende, föreslår jag att foster från och med vecka 22 tilldelas begränsad rättskapacitet.

Vecka 22 är en relevant gräns då fostret enligt Socialstyrelsens riktlinjer anses vara potentiellt livsdugligt och därmed särskilt skyddsvärt. Vid denna tidpunkt har även den bortre gränsen för abort passerats, vilket innebär att fostret ges ett implicit skydd i lagstiftningen mot att graviditeten avbryts, förutom i extrema undantagsfall. Genom att tilldela fostret rättslig status i detta skede kan vi bättre tillgodose skyddsbehovet för foster och harmonisera med det skydd som redan finns reglerat genom abortlagstiftningen.

Förslag till beslut:

Med anledning av ovanstående föreslås att:

Landsdagarna beslutar att Sverigedemokraterna ska verka för att införa begränsad rättskapacitet för foster från och med fosterutvecklingsvecka 22.

Landsdagarna beslutar att Sverigedemokraterna ska verka för att utreda och införa brottsrubriceringar som möjliggör ansvarsskyldighet vid skada eller död på foster från tredje part.

Landsdagarna beslutar att Sverigedemokraterna ska verka för att möjliggöra omhändertagande av gravida kvinnor vid allvarlig risk för fostrets hälsa.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för motionen, som lyfter minst sagt intressanta juridiska överväganden till diskussion. Som det fungerar i Sverige idag kan man straffas om man utför en illegal abort, en högst aktuell omständighet ifall fostret har passerat 22:a veckan. Det kan då bli fängelse i upp till fyra år, så det är på intet vis en tillåten eller negligerbar handling i lagens mening.

Om en gärningsman mördar en gravid kvinna så anses det faktum att kvinnan är gravid som en försvårande omständighet, det vill säga gärningsmannen kommer att få ett strängare straff men döms inte för dubbelmord. I båda de fall (i Linköping och Örebro) som motionen hänvisar till dömdes gärningsmännen till livstids fängelse, svensk lags strängaste straff.

Sålunda handlar motionen om definition av liv, en medicinsk och filosofisk fråga där Partistyrelsen föredrar att ta ett steg tillbaka.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

LO23 - De oföddas avsaknad av rätt

Motionär:

Gunilla Gomér (84717 - gunilla.gomer@sd.se)

Motionsmotivering:

Om fostret dör till följd av t.ex en våldshandling mot den gravida kvinnan, räknas det inte som mord eller dråp enligt svensk lag, eftersom inte fostret är en juridisk person.

Enligt svenska nyhetskällor, har en gravid kvinna mördats i Linköping. Den misstänkte gärningsmannen är en man som hade en relation med kvinnan och är far till det ofödda barnet. Mannen har dömts till livstids fängelse för mordet.

Fallet har väckt stor uppmärksamhet då det rör sig om ett mord på en gravid kvinna och motivet tros vara att mannen inte ville ha barnet.

Detta fall är ett av flera där en gravid kvinna mördats i Sverige det senaste året. I ett annat fall i Örebro dömdes en man till livstids fängelse för mordet på sin gravida flickvän, där motivet också tros vara hedersrelaterat.

Dessa fall belyser den allvarliga våldsproblematiken mot kvinnor i Sverige och behovet av att synliggöra att det är två individer som brags om livet, och att det skall tas med i straffpåföljden. Detta skulle innebära att det från och med graviditetsvecka 22 skulle betraktas som dubbelmord att mörda en gravid kvinna.

Även en misshandel av kvinnan, som resulterar i att havandeskapet avbryts, och fostret dör skall beaktas som dråp, och vållande till annans död. v 22+0

Medicinsk gräns för livsduglighet är vecka 22 i Sverige.

Om barnet visar livstecken vid födseln- även i vecka 22- räknas det som ett levande fött barn. Ett dödfött barn definieras som ett barn efter graviditetsvecka 22

Föds barnet levande i vecka 22 får det ett personnummer och räknas fullt ut i vården och statistiken

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna verkar för att en gravid kvinnas barn, från graviditetsvecka 22 inte blir avsaknad av rätt, utan att mord, eller våldshandling mot gravid kvinna skall även innefatta brott mot ofött barn efter graviditetsvecka v 22.+0

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för motionen, som lyfter minst sagt intressanta juridiska överväganden till diskussion. Som det fungerar i Sverige idag kan man straffas om man utför en illegal abort, en högst aktuell omständighet ifall fostret har passerat 22:a veckan. Det kan då bli fängelse i upp till fyra år, så det är på intet vis en tillåten eller negligerbar handling i lagens mening.

Om en gärningsman mördar en gravid kvinna så anses det faktum att kvinnan är gravid som en försvårande omständighet, det vill säga gärningsmannen kommer att få ett strängare straff men döms inte för dubbelmord. I båda de fall (i Linköping och Örebro) som motionen hänvisar till dömdes gärningsmännen till livstids fängelse, svensk lags strängaste straff.

Sålunda handlar motionen inte i första hand om straffskärpningar, i sådana fall skulle den anses vara besvarad givet partiets inställning till brott och straff. Istället handlar den om definition av liv, en medicinsk och filosofisk fråga där Partistyrelsen föredrar att ta ett steg tillbaka.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

LO24 - Tillåt jakt med sportskyttevapen

Motionär:

Christopher Larsson (55615 - christopher.larsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Vapen som används inom sportskytte eller precisionsskytte bör kunna tillåtas vid jakt, förutsatt att de uppfyller kraven för den viltklass som det aktuella bytet tillhör. Det innebär att vapnets prestanda, ammunition och tekniska specifikationer ska motsvara de regler som gäller för den viltart som ska jagas.

För att få jaga krävs, precis som i dag, att jägaren har genomgått godkänd jägarexamen, innehar statligt jaktkort samt följer gällande jaktlagstiftning.

Högvilt som endast får jagas med kulvapen i klass 1 inkluderar:

Älg

Hjort (kronhjort, dovhjort, sikahjort, vitsvanshjort)

Vildsvin

Mufflonfår

Björn

Faktaruta: Klass 1-ammunition

Enligt Svenska Jägareförbundet innebär klass 1 att ammunitionen har tillräcklig kraft för att användas vid jakt på samtliga viltarter i Sverige. För att en kula ska klassas som klass 1 gäller följande:

Minst 9 gram i vikt och en anslagsenergi (E100) om minst 2700 joule på 100 meters avstånd, eller minst 10 gram i vikt och en E100 om minst 2000 joule.

För blyfria kulor gäller lägst 7,7 gram och 2000 J E100. Kulvapen ska ha en piplängd om minst 45 cm och magasinet får rymma maximalt fem skott.

Om ett sportskyttevapen uppfyller dessa tekniska och juridiska krav bör det inte finnas några principiella hinder för att det får användas vid jakt. Det är rimligt att tillåta dessa vapen i syfte att bredda valmöjligheterna för jägare, utan att kompromissa med säkerhet eller djurskydd.

Förslag till beslut:

Jag yrkar att partistyrelsen får i uppdrag att verka för att det ska bli tillåtet att använda sportskyttevapen vid jakt, under förutsättning att vapnet uppfyller samtliga krav för den viltklass det avser.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen har tagit del av de motioner som behandlar frågor om vapenlagstiftningens framtida utformning. Motionerna präglas av stort engagemang och omsorg om jägare och sportskyttar. Partistyrelsen välkomnar detta och delar uppfattningen att denna grupp utgör en viktig och ansvarstagande del av det svenska samhället.

Sverigedemokraterna är och förblir ett parti som står upp för laglydiga vapenägare. Vi värnar deras intressen, deras betydelse för svensk kultur och naturvård samt deras roll i totalförsvaret.
Partiets utgångspunkt är att vapenlagstiftningen ska präglas av saklighet och proportionalitet och samtidigt ta hänsyn till omvärldsläget. Bara så kan den förtjäna brett, långsiktigt stöd hos vapenägare och övrig allmänhet.

Under föregående mandatperiod har Sverigedemokraterna medverkat till flera riksdagsbeslut och tillkännagivanden som syftar till att underlätta för laglydiga vapenägare. Dessa reformer genomförs nu av regeringen. Vi har också kommit överens om ytterligare lättnader. Sammantaget utgör detta den mest omfattande avbyråkratiseringen och moderniseringen av vapenregelverket i modern tid.

- Kraftigt utökad vapengarderob från 4 + 2 till 8 + 2.
- Slopade femårslicenser – tillsynsförfarande i enlighet med vapendirektivet införs.
- En möjlighet att förvara vapen på annan plats än folkbokföringsadressen införs – endast anmälan krävs.
- Kravet på synnerliga skäl för enhandsvapen avskaffas och ersätts med särskilda skäl.
- Redan befintliga licenser för vapen med militära magasin kommer fortsatt gälla.
- En vapendelsgarderob införs där man alltid ska antas ha behov för minst två extra pipor.
- De gamla vapenlicenserna i papper ersätts med digitala licenser.
- Ett förtydligande införs i lagen om att byte av icke tillståndspliktiga delar på ett vapen skall vara tillåtet.
- Det europeiska skjutvapenpassets förenklade införselförfarande ska införas för jakt och målskjutning.
- En tydligare uppdelning mellan brott som typiskt sett begås av illegala vapeninnehavare och andra förseelser som begås av legala vapenägare.
- Den så kallade ventilen kommer inte omfatta vapen med jämförbar funktionalitet till de som tidigare varit tillåtna.
- Tydligare regler för utlåning av vapen och utlåning under uppsikt.
- Tiden vapenägare får behålla magasin och ljuddämpare efter försäljning av vapnet utökas till sex månader.

Partistyrelsen konstaterar att detta arbete markerar en viktig kursändring mot ett mer rättssäkert, funktionellt och förtroendebaserat system för legalt vapeninnehav.

Dessa framsteg har möjliggjorts genom samverkan och kompromisser med andra partier. Partistyrelsen vill framhålla att Sverigedemokraterna är ett parti som söker resultat genom medverkan i beslutsfattandet och motsätter sig en isolerad roll som högljudd sanningssägare.

I en kompromiss behöver samtliga parter vara beredda på att ge och ta. Den nuvarande uppgörelsen är en sammanhållen helhet där varje del förutsätter de andra. Om någon part skulle lämna delar av överenskommelsen finns en påtaglig risk att hela överenskommelsen faller – och därmed även de delar som är mest betydelsefulla för Sverigedemokraterna.

Ett ensidigt avsteg från avtalet skulle dessutom få konsekvenser långt bortom vapenområdet. Under mandatperioden har Sverigedemokraterna konsekvent stått fast vid principen att ingångna överenskommelser ska hållas och att regeringen måste genomföra vad som avtalats, annars äventyras samarbetet. Om Sverigedemokraterna själva skulle frångå denna princip vore det första gången ett Tidöparti bröt ett ingånget avtal.

Ett sådant agerande skulle i praktiken öppna dörren för andra parter att göra detsamma – något som i förlängningen skulle underminera samarbetet på centrala områden där Sverigedemokraternas inflytande varit avgörande, som migration, rättspolitik samt energi och klimat. Detta är med andra ord inte bara en fråga om vissa vapentyper utan om att stå fast vid ingångna avtal, vilket har avgörande betydelse för möjligheten att genomföra reformer som är existentiella för vårt lands framtid.

Efter dådet i Örebro i mars 2024 förändrades förutsättningarna för den svenska vapenpolitiken. I de omedelbara efterdyningarna var det oklart om det över huvud taget skulle vara möjligt att gå vidare med några reformer på området. Den politiska och mediala miljön präglades av starka känslor och ett skärpt tonläge, där även begränsade förändringar riskerade att tolkas som brist på ansvarstagande.

Under dessa förhållanden stod det tidigt klart att utrymmet för att driva igenom lättnader för laglydiga vapenägare hade krympt avsevärt. Samtidigt var det nödvändigt att hålla lagstiftningsprocessen i rörelse för att möjliggöra beslut under mandatperioden. Om arbetet hade avstannat vid den tidpunkten fanns en betydande risk att hela processen hade förskjutits till en obestämd tidpunkt, vilket i praktiken hade kunnat innebära att möjligheten att genomföra reformerna före valet gått förlorad.

När möjligheten uppstod att föra arbetet vidare under förutsättning att vissa restriktiva delar infördes valde därför partiets företrädare att agera. Det var ett svårt men nödvändigt beslut. Hellre att processen gick vidare – om än med vissa inslag som inte motsvarade våra ursprungliga ambitioner – än att allt stannade upp. Lagstiftningsprocessen måste fortsätta om den ska kunna slutföras. En regering är inte bunden att genomföra det som förs in i en lagrådsremiss utan kan stryka det i ett senare skede.

I det läget var det med andra ord bättre att säkra en proposition med substantiella lättnader för landets vapenägare än att riskera att stå utan något resultat alls. Att vänta hade sannolikt inneburit en utdragen vapendebatt där Socialdemokraterna hade haft tolkningsföreträde och en latent, vapenrestriktiv opinion hade väckts upp och engagerats till förmån för ytterligare begränsningar. På så sätt hade möjligheten att

alls gå fram med lättnader i lagstiftningen riskerat att gå förlorad.

Polismyndigheten och Socialstyrelsen har därefter genomfört det uppdrag som regeringen med Sverigedemokraternas stöd beslutade om – att stärka och utveckla tillståndsprövningen för vapeninnehav. Arbetet syftar till att säkerställa att personer som är medicinskt olämpliga att inneha vapen kan identifieras i tid, samt att kommunikationen mellan vården och Polismyndigheten förbättras.
Dessa åtgärder bedöms påtagligt stärka rättssäkerheten och minska risken för missbruk av legala vapen. Tack vare dessa förändringar och ett seriöst och metodiskt arbete har vi haft möjlighet att justera överenskommelsen så att tvångsinlösen av vissa vapentyper inte längre är nödvändig.

Partistyrelsen vill erinra om att all rätt till vapeninnehav ytterst vilar på allmänhetens förtroende. För att långsiktigt kunna försvara denna rätt måste politiken föras med ansvar, förankring och taktisk skicklighet.

Flera aktörer, däribland Socialdemokraterna i Europaparlamentet, verkar för långtgående begränsningar av halvautomatiska vapen på EU-nivå. Deras inflytande och potential att påverka vapenpolitiken är stor.

För att motverka detta måste Sverigedemokraterna – tillsammans med andra partier som motsätter sig oproportionerliga inskränkningar för lagliga vapenägare – utgöra ett trovärdigt alternativ som åtnjuter brett stöd hos allmänheten. Detta förutsätter bland annat att vi uppträder med ansvar och undviker att inta positioner som kan framstå som extrema eller saknar förutsättningar att genomföras. Vi behöver också ha handlingsfrihet för att kunna manövrera oss vidare oavsett vilka lägen som uppstår.

Partistyrelsen konstaterar mot bakgrund av det ovan anförda att verkställande utskottet och samordningskansliet i den aktuella frågan har agerat i enlighet med Sverigedemokraternas långsiktiga inriktning och med skicklighet och professionalism bidragit till att trots svåra omständigheter upprätthålla allmänhetens förtroende för partiet i vapenfrågor samt möjliggöra genomförandet av de mest omfattande lättnaderna för landets lagliga vapenägare i modern tid.

Att ensidigt dra sig ur överenskommelsen skulle äventyra dessa lättnader för legala vapenägare. Det skulle också kunna leda till mycket allvarliga konsekvenser på andra politikområden. Övriga parter skulle då på samma sätt kunna välja att lämna uppgörelser om exempelvis minskad invandring. Därför är det av stor vikt att Landsdagarna ställer sig bakom Tidööverenskommelsen om svensk vapenpolitik.

Slutligen är det partistyrelsens avsikt att vidare driva på för rimliga lättnader för vapenägare och vi vill se att en ny vapenutredning tillsätts. I den önskar vi se att de tillkännagivanden och övriga frågor som inte omhändertagits i den här processen förs in, däribland frågorna om vapenbyte över disk, jakt och avlivning med vapen man har på sportskyttelicens samt en ännu tydligare indelning mellan vapenbrott som begås av kriminella och förseelser som begås av personer som lagligen innehar vapen.

Förslag till beslut

Att anse motionen besvarad.

LO25 - Skydd av legala vapenägare och jägares rättigheter

Motionär:

Jimmy Friberg (116634 - jimmy.friberg@sd.se)

Medmotionär(er):

Björn Sundman (140131)

Motionsmotivering:

På SD Skaraborgs stämma i april bifölls enhälligt nedanstående lydelse:

”Förslag från SD Skaraborg till distriktsstämman 2025

Ingen har undgått den debatt som följt i spåren av Örebroskjutningen och de politiska förslag som presenterats av Tidöpartierna för att undvika liknande vansinnesdåd i framtiden.

Även om intentionerna från Tidöpartierna var goda – att agera för att stoppa liknande dåd i framtiden – möttes en av åtgärderna av kritik i media och i väljarkåren. Det gäller förslaget om att begränsa jägares tillgång till vissa halvautomatiska vapen likt AR15 och eventuell inlösen av de samma. Distriktsordförande Tobias Andersson tydliggjorde tidigt att han inte stod bakom det förslaget. Han argumenterade för att man riskerade att träffa snett eftersom illegala vapen är det stora problemet, samt att förslaget kunde föranleda ett misstänkliggörande av hela jägarkåren trots att jägare utgör bland de mest laglydiga i vårt land.

Sedan pressmeddelandet kom och den efterföljande debatten tog vid har Sverigedemokraterna tillsatt en intern referensgrupp i frågan, i vilken vår distriktsordförande ingår, för att värna jägares intressen och verka för att inte regeringspartierna gör livet surt i onödan för laglydiga vapenägare. I skrivande stund har inte partiet fått någon mer information från justitiedepartementet om hur man avser att gå vidare med något av förslagen.

SD Skaraborgs styrelse har valt att fatta beslut om att framföra ett förslag från styrelsen till distriktsstämman för att understödja vår ordförande i det interna arbetet framåt. Oaktat vad som hinner ske innan våra Landsdagar i höst går det att anta att vapendebatten, särskilt angående AR15 och liknande halvautomatiska vapens vara eller icke vara i jaktsammanhang, kommer att leva vidare. Det är sannolikt att frågan också kommer att avhandlas på Landsdagarna på ett eller annat sätt men det är långt till dess.

SD Skaraborgs styrelse anser därför att vi redan på vår distriktsstämma bör fatta beslut om att vi står upp för Sveriges jägarkår och alla legala vapenägare. Vi stödjer att partiet i det fortsatta arbetet värnar om jägares intressen och agerar för att underlätta snarare än försvåra deras jaktbehov. Det innebär att onödiga inskärpningar

undviks och att politikens och polisens fokus i stället läggs på det överflöd av illegala vapen som finns i Sverige.

Vi föreslår därför att SD Skaraborgs stämma bifaller denna framställan/förslag och dess innebörd.”

Sedan stämman har mycket skett och regeringspartierna har tillsammans med Sverigedemokraterna presenterat vad man avser att göra i frågan framåt. Både kopplat till det existerande beredningsunderlaget och vad som behöver utredas på nytt för framtida lättnader, samt den uppmärksammade frågan om vissa halvautomatiska vapen vid jakt. I skrivande stund må åtgärder vara presenterade men det förblir, åtminstone för mig, oklart, vid vilken tidpunkt, och exakt hur de olika presenterade åtgärderna tas vidare av Tidöpartierna. Det är möjligt att denna motion är överflödig vid Landsdagarna men det är svårt att veta innan motionstiden är slut.

Flertalet av de annonserade åtgärderna är positiva och i linje med SD Skaraborgs stämmobesluts intention. Däremot kvarstår förslaget om inlösen av vissa halvautomatiska vapen (i debatten ofta slarvigt uttryckt som AR-10/AR-15 men förslaget tar fäste vid halvautomatiska vapen i grövre kaliber än 9 mm i vilka så kallade ”militära vapenmagasin” passar). Detta tycker jag är olyckligt då det sätter en oönskad rättspraxis rörande gynnande förvaltningsbeslut och det finns redan skäl att vara orolig för hur Polismyndigheten avser att gå till väga i frågan och vilka vapen som i slutändan berörs.

Givet det osäkra i hur långt man kommit med implementeringen av förslagen vid Landsdagarna skriver jag två att-satser. Den första att-satsen accepterar en återgång till Naturvårdsverkets tidigare föreskrifter och därmed inga nya licenser av berörda vapentyper för jaktändamål (den debatten är sannolikt redan förlorad vid Landsdagarna) men vidhåller de gynnande förvaltningsbesluten och sätter därmed stopp för planerade tvångsinlösen av privat egendom. Den andra att-satsen skulle innebära en faktisk möjlighet för de jägare som idag innehar jaktlicens för till exempel en AR-10 att få en ärlig chans att överlåta den till en sportskyttelicens. De två år som övergångsperioden uppgår till i det annonserade förslaget är nämligen en omöjlig tidsfrist för de allra flesta. Det bästa vore enligt mig att inte begränsa jaktvapen utifrån utseende eller andra juridiskt osäkra avgränsningar (likt de presenterade av Tidöpartierna) men jag försöker att vara pragmatisk i sammanhanget.

Förslag till beslut:

1. att Sverigedemokraterna verkar för att stoppa den planerade inlösningen av halvautomatiska vapen för jaktändamål,

2. att Sverigedemokraterna verkar för att förlänga övergångsperioden under vilken man kan flytta vissa halvautomatiska vapen från jaktlicens till sportskyttelicens.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen har tagit del av de motioner som behandlar frågor om vapenlagstiftningens framtida utformning. Motionerna präglas av stort engagemang och omsorg om jägare och sportskyttar. Partistyrelsen välkomnar detta och delar uppfattningen att denna grupp utgör en viktig och ansvarstagande del av det svenska samhället.

Sverigedemokraterna är och förblir ett parti som står upp för laglydiga vapenägare. Vi värnar deras intressen, deras betydelse för svensk kultur och naturvård samt deras roll i totalförsvaret.

Partiets utgångspunkt är att vapenlagstiftningen ska präglas av saklighet och proportionalitet och samtidigt ta hänsyn till omvärldsläget. Bara så kan den förtjäna brett, långsiktigt stöd hos vapenägare och övrig allmänhet.

Under föregående mandatperiod har Sverigedemokraterna medverkat till flera riksdagsbeslut och tillkännagivanden som syftar till att underlätta för laglydiga vapenägare. Dessa reformer genomförs nu av regeringen. Vi har också kommit överens om ytterligare lättnader. Sammantaget utgör detta den mest omfattande avbyråkratiseringen och moderniseringen av vapenregelverket i modern tid.

- Kraftigt utökad vapengarderob från 4 + 2 till 8 + 2.
- Slopade femårslicenser – tillsynsförfarande i enlighet med vapendirektivet införs.
- En möjlighet att förvara vapen på annan plats än folkbokföringsadressen införs – endast anmälan krävs.
- Kravet på synnerliga skäl för enhandsvapen avskaffas och ersätts med särskilda skäl.
- Redan befintliga licenser för vapen med militära magasin kommer fortsatt gälla.
- En vapendelsgarderob införs där man alltid ska antas ha behov för minst två extra pipor.
- De gamla vapenlicenserna i papper ersätts med digitala licenser.
- Ett förtydligande införs i lagen om att byte av icke tillståndspliktiga delar på ett vapen skall vara tillåtet.
- Det europeiska skjutvapenpassets förenklade införselförfarande ska införas för jakt och målskjutning.
- En tydligare uppdelning mellan brott som typiskt sett begås av illegala vapeninnehavare och andra förseelser som begås av legala vapenägare.
- Den så kallade ventilen kommer inte omfatta vapen med jämförbar funktionalitet till de som tidigare varit tillåtna.
- Tydligare regler för utlåning av vapen och utlåning under uppsikt.
- Tiden vapenägare får behålla magasin och ljuddämpare efter försäljning av vapnet utökas till sex månader.

Partistyrelsen konstaterar att detta arbete markerar en viktig kursändring mot ett mer rättssäkert, funktionellt och förtroendebaserat system för legalt vapeninnehav.

Dessa framsteg har möjliggjorts genom samverkan och kompromisser med andra partier. Partistyrelsen vill framhålla att Sverigedemokraterna är ett parti som söker resultat genom medverkan i beslutsfattandet och motsätter sig en isolerad roll som högljudd sanningssägare.

I en kompromiss behöver samtliga parter vara beredda på att ge och ta. Den nuvarande uppgörelsen är en sammanhållen helhet där varje del förutsätter de andra. Om någon part skulle lämna delar av överenskommelsen finns en påtaglig risk att hela överenskommelsen faller – och därmed även de delar som är mest betydelsefulla för Sverigedemokraterna.

Ett ensidigt avsteg från avtalet skulle dessutom få konsekvenser långt bortom vapenområdet. Under mandatperioden har Sverigedemokraterna konsekvent stått fast vid principen att ingångna överenskommelser ska hållas och att regeringen måste genomföra vad som avtalats, annars äventyras samarbetet. Om Sverigedemokraterna själva skulle frångå denna princip vore det första gången ett Tidöparti bröt ett ingånget avtal.

Ett sådant agerande skulle i praktiken öppna dörren för andra parter att göra detsamma – något som i förlängningen skulle underminera samarbetet på centrala områden där Sverigedemokraternas inflytande varit avgörande, som migration, rättspolitik samt energi och klimat. Detta är med andra ord inte bara en fråga om vissa vapentyper utan om att stå fast vid ingångna avtal, vilket har avgörande betydelse för möjligheten att genomföra reformer som är existentiella för vårt lands framtid.

Efter dådet i Örebro i mars 2024 förändrades förutsättningarna för den svenska vapenpolitiken. I de omedelbara efterdyningarna var det oklart om det över huvud taget skulle vara möjligt att gå vidare med några reformer på området. Den politiska och mediala miljön präglades av starka känslor och ett skärpt tonläge, där även begränsade förändringar riskerade att tolkas som brist på ansvarstagande.

Under dessa förhållanden stod det tidigt klart att utrymmet för att driva igenom lättnader för laglydiga vapenägare hade krympt avsevärt. Samtidigt var det nödvändigt att hålla lagstiftningsprocessen i rörelse för att möjliggöra beslut under mandatperioden. Om arbetet hade avstannat vid den tidpunkten fanns en betydande risk att hela processen hade förskjutits till en obestämd tidpunkt, vilket i praktiken hade kunnat innebära att möjligheten att genomföra reformerna före valet gått förlorad.

När möjligheten uppstod att föra arbetet vidare under förutsättning att vissa restriktiva delar infördes valde därför partiets företrädare att agera. Det var ett svårt men nödvändigt beslut. Hellre att processen gick vidare – om än med vissa inslag som inte motsvarade våra ursprungliga ambitioner – än att allt stannade upp. Lagstiftningsprocessen måste fortsätta om den ska kunna slutföras. En regering är inte bunden att genomföra det som förs in i en lagrådsremiss utan kan stryka det i ett senare skede.

I det läget var det med andra ord bättre att säkra en proposition med substantiella lättnader för landets vapenägare än att riskera att stå utan något resultat alls. Att vänta hade sannolikt inneburit en utdragen vapendebatt där Socialdemokraterna hade haft tolkningsföreträde och en latent, vapenrestriktiv opinion hade väckts upp och engagerats till förmån för ytterligare begränsningar. På så sätt hade möjligheten att alls gå fram med lättnader i lagstiftningen riskerat att gå förlorad.

Polismyndigheten och Socialstyrelsen har därefter genomfört det uppdrag som regeringen med Sverigedemokraternas stöd beslutade om – att stärka och utveckla tillståndsprövningen för vapeninnehav. Arbetet syftar till att säkerställa att personer

som är medicinskt olämpliga att inneha vapen kan identifieras i tid, samt att kommunikationen mellan vården och Polismyndigheten förbättras.
Dessa åtgärder bedöms påtagligt stärka rättssäkerheten och minska risken för missbruk av legala vapen. Tack vare dessa förändringar och ett seriöst och metodiskt arbete har vi haft möjlighet att justera överenskommelsen så att tvångsinlösen av vissa vapentyper inte längre är nödvändig.

Partistyrelsen vill erinra om att all rätt till vapeninnehav ytterst vilar på allmänhetens förtroende. För att långsiktigt kunna försvara denna rätt måste politiken föras med ansvar, förankring och taktisk skicklighet.
Flera aktörer, däribland Socialdemokraterna i Europaparlamentet, verkar för långtgående begränsningar av halvautomatiska vapen på EU-nivå. Deras inflytande och potential att påverka vapenpolitiken är stor.

För att motverka detta måste Sverigedemokraterna – tillsammans med andra partier som motsätter sig oproportionerliga inskränkningar för lagliga vapenägare – utgöra ett trovärdigt alternativ som åtnjuter brett stöd hos allmänheten. Detta förutsätter bland annat att vi uppträder med ansvar och undviker att inta positioner som kan framstå som extrema eller saknar förutsättningar att genomföras. Vi behöver också ha handlingsfrihet för att kunna manövrera oss vidare oavsett vilka lägen som uppstår.

Partistyrelsen konstaterar mot bakgrund av det ovan anförda att verkställande utskottet och samordningskansliet i den aktuella frågan har agerat i enlighet med Sverigedemokraternas långsiktiga inriktning och med skicklighet och professionalism bidragit till att trots svåra omständigheter upprätthålla allmänhetens förtroende för partiet i vapenfrågor samt möjliggöra genomförandet av de mest omfattande lättnaderna för landets lagliga vapenägare i modern tid.

Att ensidigt dra sig ur överenskommelsen skulle äventyra dessa lättnader för legala vapenägare. Det skulle också kunna leda till mycket allvarliga konsekvenser på andra politikområden. Övriga parter skulle då på samma sätt kunna välja att lämna uppgörelser om exempelvis minskad invandring. Därför är det av stor vikt att Landsdagarna ställer sig bakom Tidööverenskommelsen om svensk vapenpolitik.

Slutligen är det partistyrelsens avsikt att vidare driva på för rimliga lättnader för vapenägare och vi vill se att en ny vapenutredning tillsätts. I den önskar vi se att de tillkännagivanden och övriga frågor som inte omhändertagits i den här processen förs in, däribland frågorna om vapenbyte över disk, jakt och avlivning med vapen man har på sportskyttelicens samt en ännu tydligare indelning mellan vapenbrott som begås av kriminella och förseelser som begås av personer som lagligen innehar vapen.

Förslag till beslut

Att anse motionen besvarad.

LO26 - AR15 och andra liknande vapentyper

Motionär:

Josef Fransson (35198 - josef.fransson@sd.se)

Motionsmotivering:

AR15 och andra likande vapentyper

Tidösammarbetets hantering av frågan om vissa halvautomatiska vapen efter skjutningen i Örebro lämnar mycket att önska och kommer att ligga oss till stor last i valrörelsen om vi inte löser ut den på ett bättre sätt än vad som ligger på bordet. Att använda statens våldsmonopol till att plocka legalt inköpta vapen ur händerna på skötsamma jägare, dessutom i tider av brådskande militär- och civilförsvarsmässig upprustning, ger en mycket dålig optik.

Det finns mycket i tidösamarbetets hantering som framstår som ologisk och krystad, inte minst finns det inte någon tillfredställande logisk förklaring varför en sportskytt ska kunna vara betrodd med ett AR15-vapen medan en jägare inte är det. Visst kan det finnas en större social kontroll av den som engagerar sig i sportskytte, men landets jägare är en mycket laglydig grupp och legala vapen används mycket sällan till brott. Vapentypen AR15 har inte dokumenterats i kriminella sammanhang alls.

Därmed inte sagt att social kontroll inte är positivt och detta är något som polisen inte kan stå för. I praktiken kan en olämplig person tämligen enkelt skaffa jaktlicens och ett halvautomatiskt vapen även fortsättningsvis, utan att delta i något socialt sammanhang som t.ex. ett jaktlag.

Jag har nedan ett förslag som jag är övertygad om skulle få en bred förankring i jägarkåren, och som också uppfyller det rekvisit som gör att en sportskytt kan anses betrodd med ett vapen av AR-typ. Förslaget går kort och gott ut på att den som önskar äga ett halvautomatiskt vapen av AR-typ på jaktlicens måste vara medlem och aktiv i en jaktskytteklubb och delta i föreningens aktiviteter ett antal gånger per år med såväl övning som enklare tävlingar. Detta liknar alltså ett engagemang i en sportskytteklubb, men med en kravställning som är mer anpassad till den som i huvudsak är intresserad av jakt.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraternas linje i det fortsatta arbete ska vara att man kan äga vapen av AR-typ på jaktlicens om man är medlem och aktiv i en jaktskytteklubb och deltar i föreningens aktiviteter Tidsomställningarna upplevs av många som störande, men valet av permanent tid får konsekvenser för trafiksäkerhet, folkhälsa, skola, beredskap och näringsliv – särskilt i vårt nordliga läge där vintermorgnar kan bli mycket mörka med permanent sommartid. Frågan bör därför avgöras utifrån svenska förhållanden, med ordentlig analys och bred remiss. Samordning med våra närmaste grannländer

kan vara praktiskt, men Sverige ska inte binda sig i förväg till vare sig permanent sommartid eller normaltid.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen har tagit del av de motioner som behandlar frågor om vapenlagstiftningens framtida utformning. Motionerna präglas av stort engagemang och omsorg om jägare och sportskyttar. Partistyrelsen välkomnar detta och delar uppfattningen att denna grupp utgör en viktig och ansvarstagande del av det svenska samhället.

Sverigedemokraterna är och förblir ett parti som står upp för laglydiga vapenägare. Vi värnar deras intressen, deras betydelse för svensk kultur och naturvård samt deras roll i totalförsvaret.

Partiets utgångspunkt är att vapenlagstiftningen ska präglas av saklighet och proportionalitet och samtidigt ta hänsyn till omvärldsläget. Bara så kan den förtjäna brett, långsiktigt stöd hos vapenägare och övrig allmänhet.

Under föregående mandatperiod har Sverigedemokraterna medverkat till flera riksdagsbeslut och tillkännagivanden som syftar till att underlätta för laglydiga vapenägare. Dessa reformer genomförs nu av regeringen. Vi har också kommit överens om ytterligare lättnader. Sammantaget utgör detta den mest omfattande avbyråkratiseringen och moderniseringen av vapenregelverket i modern tid.

- Kraftigt utökad vapengarderob från 4 + 2 till 8 + 2.
- Slopade femårslicenser – tillsynsförfarande i enlighet med vapendirektivet införs.
- En möjlighet att förvara vapen på annan plats än folkbokföringsadressen införs – endast anmälan krävs.
- Kravet på synnerliga skäl för enhandsvapen avskaffas och ersätts med särskilda skäl.
- Redan befintliga licenser för vapen med militära magasin kommer fortsatt gälla.
- En vapendelsgarderob införs där man alltid ska antas ha behov för minst två extra pipor.
- De gamla vapenlicenserna i papper ersätts med digitala licenser.
- Ett förtydligande införs i lagen om att byte av icke tillståndspliktiga delar på ett vapen skall vara tillåtet.
- Det europeiska skjutvapenpassets förenklade införselförfarande ska införas för jakt och målskjutning.
- En tydligare uppdelning mellan brott som typiskt sett begås av illegala vapeninnehavare och andra förseelser som begås av legala vapenägare.
- Den så kallade ventilen kommer inte omfatta vapen med jämförbar funktionalitet till de som tidigare varit tillåtna.
- Tydligare regler för utlåning av vapen och utlåning under uppsikt.
- Tiden vapenägare får behålla magasin och ljuddämpare efter försäljning av vapnet utökas till sex månader.

Partistyrelsen konstaterar att detta arbete markerar en viktig kursändring mot ett mer rättssäkert, funktionellt och förtroendebaserat system för legalt vapeninnehav.

Dessa framsteg har möjliggjorts genom samverkan och kompromisser med andra partier. Partistyrelsen vill framhålla att Sverigedemokraterna är ett parti som söker resultat genom medverkan i beslutsfattandet och motsätter sig en isolerad roll som högljudd sanningssägare.

I en kompromiss behöver samtliga parter vara beredda på att ge och ta. Den nuvarande uppgörelsen är en sammanhållen helhet där varje del förutsätter de andra. Om någon part skulle lämna delar av överenskommelsen finns en påtaglig risk att hela överenskommelsen faller – och därmed även de delar som är mest betydelsefulla för Sverigedemokraterna.

Ett ensidigt avsteg från avtalet skulle dessutom få konsekvenser långt bortom vapenområdet. Under mandatperioden har Sverigedemokraterna konsekvent stått fast vid principen att ingångna överenskommelser ska hållas och att regeringen måste genomföra vad som avtalats, annars äventyras samarbetet. Om Sverigedemokraterna själva skulle frångå denna princip vore det första gången ett Tidöparti bröt ett ingånget avtal.

Ett sådant agerande skulle i praktiken öppna dörren för andra parter att göra detsamma – något som i förlängningen skulle underminera samarbetet på centrala områden där Sverigedemokraternas inflytande varit avgörande, som migration, rättspolitik samt energi och klimat. Detta är med andra ord inte bara en fråga om vissa vapentyper utan om att stå fast vid ingångna avtal, vilket har avgörande betydelse för möjligheten att genomföra reformer som är existentiella för vårt lands framtid.

Efter dådet i Örebro i mars 2024 förändrades förutsättningarna för den svenska vapenpolitiken. I de omedelbara efterdyningarna var det oklart om det över huvud taget skulle vara möjligt att gå vidare med några reformer på området. Den politiska och mediala miljön präglades av starka känslor och ett skärpt tonläge, där även begränsade förändringar riskerade att tolkas som brist på ansvarstagande.

Under dessa förhållanden stod det tidigt klart att utrymmet för att driva igenom lättnader för laglydiga vapenägare hade krympt avsevärt. Samtidigt var det nödvändigt att hålla lagstiftningsprocessen i rörelse för att möjliggöra beslut under mandatperioden. Om arbetet hade avstannat vid den tidpunkten fanns en betydande risk att hela processen hade förskjutits till en obestämd tidpunkt, vilket i praktiken hade kunnat innebära att möjligheten att genomföra reformerna före valet gått förlorad.

När möjligheten uppstod att föra arbetet vidare under förutsättning att vissa restriktiva delar infördes valde därför partiets företrädare att agera. Det var ett svårt men nödvändigt beslut. Hellre att processen gick vidare – om än med vissa inslag som inte motsvarade våra ursprungliga ambitioner – än att allt stannade upp. Lagstiftningsprocessen måste fortsätta om den ska kunna slutföras. En regering är inte bunden att genomföra det som förs in i en lagrådsremiss utan kan stryka saker i ett senare skede.

I det läget var det med andra ord bättre att säkra en proposition med substantiella lättnader för landets vapenägare än att riskera att stå utan något resultat alls. Att vänta hade sannolikt inneburit en utdragen vapendebatt där Socialdemokraterna hade haft tolkningsföreträde och en latent, vapenrestriktiv opinion hade väckts upp och engagerats till förmån för ytterligare begränsningar. På så sätt hade möjligheten att alls gå fram med lättnader i lagstiftningen riskerat att gå förlorad.

Polismyndigheten och Socialstyrelsen har därefter genomfört det uppdrag som regeringen med Sverigedemokraternas stöd beslutade om – att stärka och utveckla tillståndsprövningen för vapeninnehav. Arbetet syftar till att säkerställa att personer som är medicinskt olämpliga att inneha vapen kan identifieras i tid, samt att kommunikationen mellan vården och Polismyndigheten förbättras.

Dessa åtgärder bedöms påtagligt stärka rättssäkerheten och minska risken för missbruk av legala vapen. Tack vare dessa förändringar och ett seriöst och metodiskt arbete har vi haft möjlighet att justera överenskommelsen så att tvångsinlösen av vissa vapentyper inte längre är nödvändig.

Partistyrelsen vill erinra om att all rätt till vapeninnehav ytterst vilar på allmänhetens förtroende. För att långsiktigt kunna försvara denna rätt måste politiken föras med ansvar, förankring och taktisk skicklighet.

Flera aktörer, däribland Socialdemokraterna i Europaparlamentet, verkar för långtgående begränsningar av halvautomatiska vapen på EU-nivå. Deras inflytande och potential att påverka vapenpolitiken är stor.

För att motverka detta måste Sverigedemokraterna – tillsammans med andra partier som motsätter sig oproportionerliga inskränkningar för lagliga vapenägare – utgöra ett trovärdigt alternativ som åtnjuter brett stöd hos allmänheten. Detta förutsätter bland annat att vi uppträder med ansvar och undviker att inta positioner som kan framstå som extrema eller saknar förutsättningar att genomföras. Vi behöver också ha handlingsfrihet för att kunna manövrera oss vidare oavsett vilka lägen som uppstår.

Partistyrelsen konstaterar mot bakgrund av det ovan anförda att verkställande utskottet och samordningskansliet i den aktuella frågan har agerat i enlighet med Sverigedemokraternas långsiktiga inriktning och med skicklighet och professionalism bidragit till att trots svåra omständigheter upprätthålla allmänhetens förtroende för partiet i vapenfrågor samt möjliggöra genomförandet av de mest omfattande lättnaderna för landets lagliga vapenägare i modern tid.

Att ensidigt dra sig ur överenskommelsen skulle äventyra dessa lättnader för legala vapenägare. Det skulle också kunna leda till mycket allvarliga konsekvenser på andra politikområden. Övriga parter skulle då på samma sätt kunna välja att lämna uppgörelser om exempelvis minskad invandring. Därför är det av stor vikt att Landsdagarna ställer sig bakom Tidööverenskommelsen om svensk vapenpolitik.

Slutligen är det partistyrelsens avsikt att vidare driva på för rimliga lättnader för vapenägare och vi vill se att en ny vapenutredning tillsätts. I den önskar vi se att de tillkännagivanden och övriga frågor som inte omhändertagits i den här processen förs in, däribland frågorna om vapenbyte över disk, jakt och avlivning med vapen man har på sportskyttelicens samt en ännu tydligare indelning mellan vapenbrott som begås av kriminella och förseelser som begås av personer som lagligen innehar vapen.

Förslag till beslut
Att anse motionen besvarad.

LO27 - Värna jägarna och äganderätten

Motionär:

Kally Fröjd (142769 - kally.frojd@sd.se)

Motionsmotivering:

Mot bakgrund av tidigare förd politik och stämmobeslut på området vapen, jakt och sportskytte är det lite uppochnedvända världen att denna motion ska behöva läggas och att det inte istället lagts en motion från företrädare hos partistyrelsen. Det vill säga en motion om ett förbud och konfiskering av vissa vapen för jakt. Det har från partiets håll ofta framförts att jägare och sportskyttar bör ses som en resurs och att dessa inte bör begränsas eller motarbetas utan mycket goda skäl. Ledande företrädare för vårt parti har till och med gått så långt att de på partiets sociala medier hörts säga ”EU vill ta era vapen – Över min döda kropp!”. Samtidigt har forskningen visat att antalet brott som begås med jaktvapen, inte inräknat självmord och så kallade familjetragedier, är försumbart. Den så kallade läckage-teorin, det vill säga att lagliga vapen skulle stjälas och komma att användas av kriminella, har även den motbevisats av polismyndighetens egen statistik. Kvarstår gör alltså faktumet att jägare och sportskyttar per definition är den kanske mest laglydiga grupp som finns i samhället. Vi bör därför inte utan vetenskapligt stöd ställa oss bakom godtyckliga förbud eller baserat på känsloargument diktera vilka vapen de behöver eller inte. Att som politiker överpröva expertens eller utövarens bedömning om vad som krävs för att utföra en viss uppgift slår sällan väl ut. Det vore därför dumdristigt att basera ett förbud av vissa vapen utifrån en diskussion om behov. Behöver verkligen björnjägaren möjligheten att skjuta flera skott i snabb följd? Minskar skadeskjutningarna och djurens lidande om jägaren har en möjlighet att snabbt skjuta ett uppföljande skott? Svaret är såklart ja på båda dessa frågor även om det så klart alltid kommer att finnas de som motsätter sig teknisk utveckling. Allt ifrån krutvapnets ersättande av pil och spjut till plastens ersättande av trämaterial kan i så fall ifrågasättas.

Halvautomatiska vapen, dvs att ett skott kan avfyras varje gång avtryckaren trycks in, introducerades under senare delen av 1800 talet och blev vanliga i Sverige redan under 1930- och 40 talet. Modeller som då introducerades och även användes militärt används än idag för både jakt och sportskytte. Att som nu vilja förbjuda halvautomatiska vapen som kan ta militära magasin innebär därför antingen att man egentligen helt vill förbjuda vapen med en funktionsprincip eller design som kan härledas till det senaste århundradet eller att man är för ett godtyckligt förbud utifrån ett vapens utseende. Runt 200 i Sverige vanligt förekommande vapen kan ta emot magasin som någon gång haft en militär utbredning. Värt att känna till är vidare att många av de vapen som togs i bruk under 40-talet skjuter samma patroner och kan utrustas med samma storlek på magasin som moderna jakt- och sportskyttevapen.

Idag uppskattas antalet licenser på halvautomatiska kulvapen för jakt uppgå till ca 98 000 st. Cirka hälften av dem torde ta emot den typ av magasin som nu betecknas som ”militära”. (Ett påhittat begrepp, magasin i sig är bara en behållare med en fjäder i oavsett användare). Det förbud som Sverigedemokraterna tillsammans med övriga

Tidöpartier ställt sig bakom stannar inte vid att förbjuda nya licenser för de flesta halvautomatiska vapen, tidigare meddelade licenser kommer nu att omprövas och berörda vapen tvångsinlösas. Att lösa in dessa vapen kan lågt räknat komma att kosta skattebetalarna en halv miljard kronor, pengar som såklart kan göra nytta annorstädes. Oavsett hur man ställer sig i frågan ovan är detta ett mångfalt större svek och en betydligt djupare fråga där principen om gynnande förvaltningsbeslut och äganderätten aktualiseras. En farlig praxis sätts om detta genomförs, vad kommer härnäst konfiskering av veteranbilar? Senast det var tal om statlig konfiskering av vapen från de som har rätt att inneha dem var när Kristian den II, känd som Kristian tyrann, ville avväpna allmogen år 1520. Det ledde till bondeuppror och sedermera till Gustav Vasas befrielsekrig.

Förslag till beslut:

- Att tillståndsgivningen av jaktvapen ska baseras på om vapnet är lämpligt för sitt ändamål. I den bedömningen ska endast anslagsenergi och möjligheten att bedriva etisk jakt genom att minimera djurets lidande beaktas.

- Att staten inte utan laglydiga medborgares egen förskyllan eller väsentligt ändrade omständigheter ska ändra på gynnande förvaltningsbeslut eller konfiskera lagligt införskaffad egendom.

- Att Sverigedemokraterna ska verka för lättnader i lagstiftning och byråkrati för jägare- och sportskyttar, samt verka för skyttesportens utbredning och att gruppens totalförsvarsnytta bejakas.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen har tagit del av de motioner som behandlar frågor om vapenlagstiftningens framtida utformning. Motionerna präglas av stort engagemang och omsorg om jägare och sportskyttar. Partistyrelsen välkomnar detta och delar uppfattningen att denna grupp utgör en viktig och ansvarstagande del av det svenska samhället.

Sverigedemokraterna är och förblir ett parti som står upp för laglydiga vapenägare. Vi värnar deras intressen, deras betydelse för svensk kultur och naturvård samt deras roll i totalförsvaret.

Partiets utgångspunkt är att vapenlagstiftningen ska präglas av saklighet och proportionalitet och samtidigt ta hänsyn till omvärldsläget. Bara så kan den förtjäna brett, långsiktigt stöd hos vapenägare och övrig allmänhet.

Under föregående mandatperiod har Sverigedemokraterna medverkat till flera riksdagsbeslut och tillkännagivanden som syftar till att underlätta för laglydiga vapenägare. Dessa reformer genomförs nu av regeringen. Vi har också kommit överens om ytterligare lättnader. Sammantaget utgör detta den mest omfattande avbyråkratiseringen och moderniseringen av vapenregelverket i modern tid.

- Kraftigt utökad vapengarderob från 4 + 2 till 8 + 2.
- Slopade femårslicenser – tillsynsförfarande i enlighet med vapendirektivet införs.

- En möjlighet att förvara vapen på annan plats än folkbokföringsadressen införs – endast anmälan krävs.
- Kravet på synnerliga skäl för enhandsvapen avskaffas och ersätts med särskilda skäl.
- Redan befintliga licenser för vapen med militära magasin kommer fortsatt gälla.
- En vapendelsgarderob införs där man alltid ska antas ha behov för minst två extra pipor.
- De gamla vapenlicenserna i papper ersätts med digitala licenser.
- Ett förtydligande införs i lagen om att byte av icke tillståndspliktiga delar på ett vapen skall vara tillåtet.
- Det europeiska skjutvapenpassets förenklade införselförfarande ska införas för jakt och målskjutning.
- En tydligare uppdelning mellan brott som typiskt sett begås av illegala vapeninnehavare och andra förseelser som begås av legala vapenägare.
- Den så kallade ventilen kommer inte omfatta vapen med jämförbar funktionalitet till de som tidigare varit tillåtna.
- Tydligare regler för utlåning av vapen och utlåning under uppsikt.
- Tiden vapenägare får behålla magasin och ljuddämpare efter försäljning av vapnet utökas till sex månader.

Partistyrelsen konstaterar att detta arbete markerar en viktig kursändring mot ett mer rättssäkert, funktionellt och förtroendebaserat system för legalt vapeninnehav.

Dessa framsteg har möjliggjorts genom samverkan och kompromisser med andra partier. Partistyrelsen vill framhålla att Sverigedemokraterna är ett parti som söker resultat genom medverkan i beslutsfattandet och motsätter sig en isolerad roll som högljudd sanningssägare.

I en kompromiss behöver samtliga parter vara beredda på att ge och ta. Den nuvarande uppgörelsen är en sammanhållen helhet där varje del förutsätter de andra. Om någon part skulle lämna delar av överenskommelsen finns en påtaglig risk att hela överenskommelsen faller – och därmed även de delar som är mest betydelsefulla för Sverigedemokraterna.

Ett ensidigt avsteg från avtalet skulle dessutom få konsekvenser långt bortom vapenområdet. Under mandatperioden har Sverigedemokraterna konsekvent stått fast vid principen att ingångna överenskommelser ska hållas och att regeringen måste genomföra vad som avtalats, annars äventyras samarbetet. Om Sverigedemokraterna själva skulle frångå denna princip vore det första gången ett Tidöparti bröt ett ingånget avtal.

Ett sådant agerande skulle i praktiken öppna dörren för andra parter att göra detsamma – något som i förlängningen skulle underminera samarbetet på centrala områden där Sverigedemokraternas inflytande varit avgörande, som migration, rättspolitik samt energi och klimat. Detta är med andra ord inte bara en fråga om vissa vapentyper utan om att stå fast vid ingångna avtal, vilket har avgörande betydelse för möjligheten att genomföra reformer som är existentiella för vårt lands framtid.

Efter dådet i Örebro i mars 2024 förändrades förutsättningarna för den svenska vapenpolitiken. I de omedelbara efterdyningarna var det oklart om det över huvud taget skulle vara möjligt att gå vidare med några reformer på området. Den politiska

och mediala miljön präglades av starka känslor och ett skärpt tonläge, där även begränsade förändringar riskerade att tolkas som brist på ansvarstagande.

Under dessa förhållanden stod det tidigt klart att utrymmet för att driva igenom lättnader för laglydiga vapenägare hade krympt avsevärt. Samtidigt var det nödvändigt att hålla lagstiftningsprocessen i rörelse för att möjliggöra beslut under mandatperioden. Om arbetet hade avstannat vid den tidpunkten fanns en betydande risk att hela processen hade förskjutits till en obestämd tidpunkt, vilket i praktiken hade kunnat innebära att möjligheten att genomföra reformerna före valet gått förlorad.

När möjligheten uppstod att föra arbetet vidare under förutsättning att vissa restriktiva delar infördes valde därför partiets företrädare att agera. Det var ett svårt men nödvändigt beslut. Hellre att processen gick vidare – om än med vissa inslag som inte motsvarade våra ursprungliga ambitioner – än att allt stannade upp. Lagstiftningsprocessen måste fortsätta om den ska kunna slutföras. En regering är inte bunden att genomföra det som förs in i en lagrådsremiss utan kan stryka saker i ett senare skede.

I det läget var det med andra ord bättre att säkra en proposition med substantiella lättnader för landets vapenägare än att riskera att stå utan något resultat alls. Att vänta hade sannolikt inneburit en utdragen vapendebatt där Socialdemokraterna hade haft tolkningsföreträde och en latent, vapenrestriktiv opinion hade väckts upp och engagerats till förmån för ytterligare begränsningar. På så sätt hade möjligheten att alls gå fram med lättnader i lagstiftningen riskerat att gå förlorad.

Polismyndigheten och Socialstyrelsen har därefter genomfört det uppdrag som regeringen med Sverigedemokraternas stöd beslutade om – att stärka och utveckla tillståndsprövningen för vapeninnehav. Arbetet syftar till att säkerställa att personer som är medicinskt olämpliga att inneha vapen kan identifieras i tid, samt att kommunikationen mellan vården och Polismyndigheten förbättras.

Dessa åtgärder bedöms påtagligt stärka rättssäkerheten och minska risken för missbruk av legala vapen. Tack vare dessa förändringar och ett seriöst och metodiskt arbete har vi haft möjlighet att justera överenskommelsen så att tvångsinlösen av vissa vapentyper inte längre är nödvändig.

Partistyrelsen vill erinra om att all rätt till vapeninnehav ytterst vilar på allmänhetens förtroende. För att långsiktigt kunna försvara denna rätt måste politiken föras med ansvar, förankring och taktisk skicklighet.

Flera aktörer, däribland Socialdemokraterna i Europaparlamentet, verkar för långtgående begränsningar av halvautomatiska vapen på EU-nivå. Deras inflytande och potential att påverka vapenpolitiken är stor.

För att motverka detta måste Sverigedemokraterna – tillsammans med andra partier som motsätter sig oproportionerliga inskränkningar för lagliga vapenägare – utgöra ett trovärdigt alternativ som åtnjuter brett stöd hos allmänheten. Detta förutsätter bland annat att vi uppträder med ansvar och undviker att inta positioner som kan framstå som extrema eller saknar förutsättningar att genomföras. Vi behöver också ha handlingsfrihet för att kunna manövrera oss vidare oavsett vilka lägen som uppstår.

Partistyrelsen konstaterar mot bakgrund av det ovan anförda att verkställande utskottet och samordningskansliet i den aktuella frågan har agerat i enlighet med Sverigedemokraternas långsiktiga inriktning och med skicklighet och professionalism bidragit till att trots svåra omständigheter upprätthålla allmänhetens förtroende för partiet i vapenfrågor samt möjliggöra genomförandet av de mest omfattande lättnaderna för landets lagliga vapenägare i modern tid.

Att ensidigt dra sig ur överenskommelsen skulle äventyra dessa lättnader för legala vapenägare. Det skulle också kunna leda till mycket allvarliga konsekvenser på andra politikområden. Övriga parter skulle då på samma sätt kunna välja att lämna uppgörelser om exempelvis minskad invandring. Därför är det av stor vikt att Landsdagarna ställer sig bakom Tidööverenskommelsen om svensk vapenpolitik.

Slutligen är det partistyrelsens avsikt att vidare driva på för rimliga lättnader för vapenägare och vi vill se att en ny vapenutredning tillsätts. I den önskar vi se att de tillkännagivanden och övriga frågor som inte omhändertagits i den här processen förs in, däribland frågorna om vapenbyte över disk, jakt och avlivning med vapen man har på sportskyttelicens samt en ännu tydligare indelning mellan vapenbrott som begås av kriminella och förseelser som begås av personer som lagligen innehar vapen.

Förslag till beslut

Att anse motionen besvarad.

LO28 - Backa från beslutet om halvautomatiska vapen för jakt

Motionär:

Marcus Danielsson (106074 - marcus.danielsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Berörda vapen är:

1. vapnet är utformat för centralantänd pistolammunition i grövre kaliber än 9 millimeter eller centralantänd gevärsammunition, och

2. ett löstagbart vapenmagasin av militär typ med kapacitet för fler än 10 patroner kan sättas in i vapnet utan särskild utrustning eller modifiering av vapnet.

Jag vill backa från beslutet om att tvångsinlösa vapen utifrån utseende eller i vart fall göra det möjligt att få både jakt och målskjutning som ändamål på licensen. Det gör att de som kvalificerar för ett vapenägande via medlemskap och utövande av sportskytte även kan nyttja vapnet vid jakt.

Det här gäller en fråga som berör och upprör ju mer man sätter sig in i den. Det kan framstå som en liten fråga som enbart berör mellan sex och tio tusen vapenägare men det är en stark principfråga. På ytan ser det ut att handla om vapentypen och dess utseende samt hur lämplig den är för jakt.

Under ytan finns en långt mer kritisk grundfråga som gäller principer i vårt styrelseskick. Svenska medborgare måste kunna lita på att staten står fast vid sina beslut. När man fått ett gynnade myndighetsbeslut kan det normalt sett inte återkallas, Medborgaren skyddas av allmänna principer om förvaltningsbesluts rättskraft.

Vapenlicenser kan dras in i specifika fall, men det är då vapenägaren gjort något fel eller av medicinska skäl är olämplig att inneha vapen.

Att dra tillbaka gynnande myndighetsbeslut och beslagta vapen från skötsamma vapenägare, är en mycket vansklig åtgärd. Det innebär att beslagta privat lös egendom från en särskild grupp som med stöd av gällande lag förvärvat dyra vapen samt tillhörande utrustning. Detta ska inte kunna ske om de inte gjort något fel.

Detta är i strid med såväl vår regeringsform som Europakonventionen om mänskliga rättigheter. Beslagtagande av människors ägodelar ska ha laglig grund samt måste vara både nödvändigt och proportionerligt.

De som har licens på den berörda vapentypen via sportskytteklubb berörs inte av den planerade lagändringen och de som fått licens enbart med jägarexamen ska få två år på sig att uppfylla nya krav. För att minimera påverkan för den enskilde vill jag därför att man ska kunna jaga med sitt sportskyttevapen. Det ska alltså stå jakt och målskjutning på licensen i stället för enbart målskjutning.

Förslag till beslut:

-Att vapenlagen inte ändras från nuvarande

-Att om inte första att-satsen får bifall, möjliggöra att få licens för ändamålen jakt och målskjutning för de berörda vapnen.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen har tagit del av de motioner som behandlar frågor om vapenlagstiftningens framtida utformning. Motionerna präglas av stort engagemang och omsorg om jägare och sportskyttar. Partistyrelsen välkomnar detta och delar uppfattningen att denna grupp utgör en viktig och ansvarstagande del av det svenska samhället.

Sverigedemokraterna är och förblir ett parti som står upp för laglydiga vapenägare. Vi värnar deras intressen, deras betydelse för svensk kultur och naturvård samt deras roll i totalförsvaret.

Partiets utgångspunkt är att vapenlagstiftningen ska präglas av saklighet och proportionalitet och samtidigt ta hänsyn till omvärldsläget. Bara så kan den förtjäna brett, långsiktigt stöd hos vapenägare och övrig allmänhet.

Under föregående mandatperiod har Sverigedemokraterna medverkat till flera riksdagsbeslut och tillkännagivanden som syftar till att underlätta för laglydiga vapenägare. Dessa reformer genomförs nu av regeringen. Vi har också kommit överens om ytterligare lättnader. Sammantaget utgör detta den mest omfattande avbyråkratiseringen och moderniseringen av vapenregelverket i modern tid.

- Kraftigt utökad vapengarderob från 4 + 2 till 8 + 2.
- Slopade femårslicenser – tillsynsförfarande i enlighet med vapendirektivet införs.
- En möjlighet att förvara vapen på annan plats än folkbokföringsadressen införs – endast anmälan krävs.
- Kravet på synnerliga skäl för enhandsvapen avskaffas och ersätts med särskilda skäl.
- Redan befintliga licenser för vapen med militära magasin kommer fortsatt gälla.
- En vapendelsgarderob införs där man alltid ska antas ha behov för minst två extra pipor.
- De gamla vapenlicenserna i papper ersätts med digitala licenser.
- Ett förtydligande införs i lagen om att byte av icke tillståndspliktiga delar på ett vapen skall vara tillåtet.
- Det europeiska skjutvapenpassets förenklade införselförfarande ska införas för jakt och målskjutning.
- En tydligare uppdelning mellan brott som typiskt sett begås av illegala vapeninnehavare och andra förseelser som begås av legala vapenägare.
- Den så kallade ventilen kommer inte omfatta vapen med jämförbar funktionalitet till de som tidigare varit tillåtna.
- Tydligare regler för utlåning av vapen och utlåning under uppsikt.
- Tiden vapenägare får behålla magasin och ljuddämpare efter försäljning av vapnet utökas till sex månader.

Partistyrelsen konstaterar att detta arbete markerar en viktig kursändring mot ett mer rättssäkert, funktionellt och förtroendebaserat system för legalt vapeninnehav.

Dessa framsteg har möjliggjorts genom samverkan och kompromisser med andra partier. Partistyrelsen vill framhålla att Sverigedemokraterna är ett parti som söker resultat genom medverkan i beslutsfattandet och motsätter sig en isolerad roll som högljudd sanningssägare.

I en kompromiss behöver samtliga parter vara beredda på att ge och ta. Den nuvarande uppgörelsen är en sammanhållen helhet där varje del förutsätter de andra. Om någon part skulle lämna delar av överenskommelsen finns en påtaglig risk att hela överenskommelsen faller – och därmed även de delar som är mest betydelsefulla för Sverigedemokraterna.

Ett ensidigt avsteg från avtalet skulle dessutom få konsekvenser långt bortom vapenområdet. Under mandatperioden har Sverigedemokraterna konsekvent stått fast vid principen att ingångna överenskommelser ska hållas och att regeringen måste genomföra vad som avtalats, annars äventyras samarbetet. Om Sverigedemokraterna själva skulle frångå denna princip vore det första gången ett Tidöparti bröt ett ingånget avtal.

Ett sådant agerande skulle i praktiken öppna dörren för andra parter att göra detsamma – något som i förlängningen skulle underminera samarbetet på centrala områden där Sverigedemokraternas inflytande varit avgörande, som migration, rättspolitik samt energi och klimat. Detta är med andra ord inte bara en fråga om vissa vapentyper utan om att stå fast vid ingångna avtal, vilket har avgörande betydelse för möjligheten att genomföra reformer som är existentiella för vårt lands framtid.

Efter dådet i Örebro i mars 2024 förändrades förutsättningarna för den svenska vapenpolitiken. I de omedelbara efterdyningarna var det oklart om det över huvud taget skulle vara möjligt att gå vidare med några reformer på området. Den politiska och mediala miljön präglades av starka känslor och ett skärpt tonläge, där även begränsade förändringar riskerade att tolkas som brist på ansvarstagande.

Under dessa förhållanden stod det tidigt klart att utrymmet för att driva igenom lättnader för laglydiga vapenägare hade krympt avsevärt. Samtidigt var det nödvändigt att hålla lagstiftningsprocessen i rörelse för att möjliggöra beslut under mandatperioden. Om arbetet hade avstannat vid den tidpunkten fanns en betydande risk att hela processen hade förskjutits till en obestämd tidpunkt, vilket i praktiken hade kunnat innebära att möjligheten att genomföra reformerna före valet gått förlorad.

När möjligheten uppstod att föra arbetet vidare under förutsättning att vissa restriktiva delar infördes valde därför partiets företrädare att agera. Det var ett svårt men nödvändigt beslut. Hellre att processen gick vidare – om än med vissa inslag som inte motsvarade våra ursprungliga ambitioner – än att allt stannade upp. Lagstiftningsprocessen måste fortsätta om den ska kunna slutföras. En regering är inte bunden att genomföra det som förs in i en lagrådsremiss utan kan stryka saker i ett senare skede.

I det läget var det med andra ord bättre att säkra en proposition med substantiella lättnader för landets vapenägare än att riskera att stå utan något resultat alls. Att vänta hade sannolikt inneburit en utdragen vapendebatt där Socialdemokraterna hade haft tolkningsföreträde och en latent, vapenrestriktiv opinion hade väckts upp och engagerats till förmån för ytterligare begränsningar. På så sätt hade möjligheten att alls gå fram med lättnader i lagstiftningen riskerat att gå förlorad.

Polismyndigheten och Socialstyrelsen har därefter genomfört det uppdrag som regeringen med Sverigedemokraternas stöd beslutade om – att stärka och utveckla tillståndsprövningen för vapeninnehav. Arbetet syftar till att säkerställa att personer som är medicinskt olämpliga att inneha vapen kan identifieras i tid, samt att kommunikationen mellan vården och Polismyndigheten förbättras.

Dessa åtgärder bedöms påtagligt stärka rättssäkerheten och minska risken för missbruk av legala vapen. Tack vare dessa förändringar och ett seriöst och metodiskt arbete har vi haft möjlighet att justera överenskommelsen så att tvångsinlösen av vissa vapentyper inte längre är nödvändig.

Partistyrelsen vill erinra om att all rätt till vapeninnehav ytterst vilar på allmänhetens förtroende. För att långsiktigt kunna försvara denna rätt måste politiken föras med ansvar, förankring och taktisk skicklighet.

Flera aktörer, däribland Socialdemokraterna i Europaparlamentet, verkar för långtgående begränsningar av halvautomatiska vapen på EU-nivå. Deras inflytande och potential att påverka vapenpolitiken är stor.

För att motverka detta måste Sverigedemokraterna – tillsammans med andra partier som motsätter sig oproportionerliga inskränkningar för lagliga vapenägare – utgöra ett trovärdigt alternativ som åtnjuter brett stöd hos allmänheten. Detta förutsätter bland annat att vi uppträder med ansvar och undviker att inta positioner som kan framstå som extrema eller saknar förutsättningar att genomföras. Vi behöver också ha handlingsfrihet för att kunna manövrera oss vidare oavsett vilka lägen som uppstår.

Partistyrelsen konstaterar mot bakgrund av det ovan anförda att verkställande utskottet och samordningskansliet i den aktuella frågan har agerat i enlighet med Sverigedemokraternas långsiktiga inriktning och med skicklighet och professionalism bidragit till att trots svåra omständigheter upprätthålla allmänhetens förtroende för partiet i vapenfrågor samt möjliggöra genomförandet av de mest omfattande lättnaderna för landets lagliga vapenägare i modern tid.

Att ensidigt dra sig ur överenskommelsen skulle äventyra dessa lättnader för legala vapenägare. Det skulle också kunna leda till mycket allvarliga konsekvenser på andra politikområden. Övriga parter skulle då på samma sätt kunna välja att lämna uppgörelser om exempelvis minskad invandring. Därför är det av stor vikt att Landsdagarna ställer sig bakom Tidööverenskommelsen om svensk vapenpolitik.

Slutligen är det partistyrelsens avsikt att vidare driva på för rimliga lättnader för vapenägare och vi vill se att en ny vapenutredning tillsätts. I den önskar vi se att de tillkännagivanden och övriga frågor som inte omhändertagits i den här processen förs in, däribland frågorna om vapenbyte över disk, jakt och avlivning med vapen man har på sportskyttelicens samt en ännu tydligare indelning mellan vapenbrott som begås av kriminella och förseelser som begås av personer som lagligen innehar vapen.

Förslag till beslut

Att anse motionen besvarad.

LO29 - Förenklad och snabbare handläggning av vapenlicenser

Motionär:

Nils Erik Martin Arvidsson (60107 - erik.arvidsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Bakgrund

Sveriges jägare och sportskyttar är en viktig del av totalförsvaret, det civila samhället och vår kultur. Dessa människor har genomgått prövningar, kontroller och visat att de är ansvarstagande medborgare. Trots detta drabbas allt fler av orimligt långa handläggningstider hos Polismyndigheten – även vid mycket enkla ärenden som tillägg av en extra vapenlicens hos redan licensierad individ.

Denna situation är inte hållbar. Det är inte rimligt att exempelvis en licensierad jägare med godkända vapen i vapengarderoben ska behöva vänta flera månader för ett tillägg av ett identiskt vapen i samma kaliber – eller en småviltstudsare i klass 4.

Jag har själv personligen drabbats av dessa förseningar flera gånger, utan saklig motivering eller rimlig återkoppling från handläggare. Detta skapar osäkerhet, frustration och i vissa fall förlorade jaktmöjligheter.

Problem

Polismyndighetens handläggning är i dag både byråkratisk och ineffektiv. I flera regioner tar vapenlicenser upp till 16 veckor eller längre, även i rutinärenden där ingen ny bedömning av lämplighet borde vara nödvändig. Detta tyder på ett systemfel som kräver politisk åtgärd.

Motivering

Den nuvarande hanteringen av vapenlicenser är ineffektiv, orättvis och drabbar de mest laglydiga grupperna i vårt samhälle. Sverigedemokraterna bör i riksdagen och genom sitt arbete i Justitieutskottet driva på för en mer rättssäker, effektiv och jägarvänlig handläggning.

Förslag till beslut:

Jag föreslår att Sverigedemokraterna verkar för:

1. Att handläggningen av vapenlicenser för personer som redan har giltiga vapenlicenser förenklas och hanteras via en separat, påskyndad process.

2. Att Polismyndigheten tillförs särskilda medel för att anställa fler handläggare av vapenärenden, där det behövs, i syfte att minska kötider och säkerställa rättssäker behandling inom rimlig tid.

3. Att en nationell granskning görs av handläggningstiderna för vapenlicenser, med syfte att ta fram tydliga riktlinjer och servicenivåer som garanterar att laglydiga jägare och sportskyttar inte ska behöva vänta orimligt länge.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen har tagit del av de motioner som behandlar frågor om vapenlagstiftningens framtida utformning. Motionerna präglas av stort engagemang och omsorg om jägare och sportskyttar. Partistyrelsen välkomnar detta och delar uppfattningen att denna grupp utgör en viktig och ansvarstagande del av det svenska samhället.

Sverigedemokraterna är och förblir ett parti som står upp för laglydiga vapenägare. Vi värnar deras intressen, deras betydelse för svensk kultur och naturvård samt deras roll i totalförsvaret.

Partiets utgångspunkt är att vapenlagstiftningen ska präglas av saklighet och proportionalitet och samtidigt ta hänsyn till omvärldsläget. Bara så kan den förtjäna brett, långsiktigt stöd hos vapenägare och övrig allmänhet.

Under föregående mandatperiod har Sverigedemokraterna medverkat till flera riksdagsbeslut och tillkännagivanden som syftar till att underlätta för laglydiga vapenägare. Dessa reformer genomförs nu av regeringen. Vi har också kommit överens om ytterligare lättnader. Sammantaget utgör detta den mest omfattande avbyråkratiseringen och moderniseringen av vapenregelverket i modern tid.

- Kraftigt utökad vapengarderob från 4 + 2 till 8 + 2.
- Slopade femårslicenser – tillsynsförfarande i enlighet med vapendirektivet införs.
- En möjlighet att förvara vapen på annan plats än folkbokföringsadressen införs – endast anmälan krävs.
- Kravet på synnerliga skäl för enhandsvapen avskaffas och ersätts med särskilda skäl.
- Redan befintliga licenser för vapen med militära magasin kommer fortsatt gälla.
- En vapendelsgarderob införs där man alltid ska antas ha behov för minst två extra pipor.
- De gamla vapenlicenserna i papper ersätts med digitala licenser.
- Ett förtydligande införs i lagen om att byte av icke tillståndspliktiga delar på ett vapen skall vara tillåtet.
- Det europeiska skjutvapenpassets förenklade införselförfarande ska införas för jakt och målskjutning.
- En tydligare uppdelning mellan brott som typiskt sett begås av illegala vapeninnehavare och andra förseelser som begås av legala vapenägare.
- Den så kallade ventilen kommer inte omfatta vapen med jämförbar funktionalitet till de som tidigare varit tillåtna.
- Tydligare regler för utlåning av vapen och utlåning under uppsikt.
- Tiden vapenägare får behålla magasin och ljuddämpare efter försäljning av vapnet utökas till sex månader.

Partistyrelsen konstaterar att detta arbete markerar en viktig kursändring mot ett mer rättssäkert, funktionellt och förtroendebaserat system för legalt vapeninnehav.

Dessa framsteg har möjliggjorts genom samverkan och kompromisser med andra partier. Partistyrelsen vill framhålla att Sverigedemokraterna är ett parti som söker resultat genom medverkan i beslutsfattandet och motsätter sig en isolerad roll som högljudd sanningssägare.

I en kompromiss behöver samtliga parter vara beredda på att ge och ta. Den nuvarande uppgörelsen är en sammanhållen helhet där varje del förutsätter de andra. Om någon part skulle lämna delar av överenskommelsen finns en påtaglig risk att hela överenskommelsen faller – och därmed även de delar som är mest betydelsefulla för Sverigedemokraterna.

Ett ensidigt avsteg från avtalet skulle dessutom få konsekvenser långt bortom vapenområdet. Under mandatperioden har Sverigedemokraterna konsekvent stått fast vid principen att ingångna överenskommelser ska hållas och att regeringen måste genomföra vad som avtalats, annars äventyras samarbetet. Om Sverigedemokraterna själva skulle frångå denna princip vore det första gången ett Tidöparti bröt ett ingånget avtal.

Ett sådant agerande skulle i praktiken öppna dörren för andra parter att göra detsamma – något som i förlängningen skulle underminera samarbetet på centrala områden där Sverigedemokraternas inflytande varit avgörande, som migration, rättspolitik samt energi och klimat. Detta är med andra ord inte bara en fråga om vissa vapentyper utan om att stå fast vid ingångna avtal, vilket har avgörande betydelse för möjligheten att genomföra reformer som är existentiella för vårt lands framtid.

Efter dådet i Örebro i mars 2024 förändrades förutsättningarna för den svenska vapenpolitiken. I de omedelbara efterdyningarna var det oklart om det över huvud taget skulle vara möjligt att gå vidare med några reformer på området. Den politiska och mediala miljön präglades av starka känslor och ett skärpt tonläge, där även begränsade förändringar riskerade att tolkas som brist på ansvarstagande.

Under dessa förhållanden stod det tidigt klart att utrymmet för att driva igenom lättnader för laglydiga vapenägare hade krympt avsevärt. Samtidigt var det nödvändigt att hålla lagstiftningsprocessen i rörelse för att möjliggöra beslut under mandatperioden. Om arbetet hade avstannat vid den tidpunkten fanns en betydande risk att hela processen hade förskjutits till en obestämd tidpunkt, vilket i praktiken hade kunnat innebära att möjligheten att genomföra reformerna före valet gått förlorad.

När möjligheten uppstod att föra arbetet vidare under förutsättning att vissa restriktiva delar infördes valde därför partiets företrädare att agera. Det var ett svårt men nödvändigt beslut. Hellre att processen gick vidare – om än med vissa inslag som inte motsvarade våra ursprungliga ambitioner – än att allt stannade upp. Lagstiftningsprocessen måste fortsätta om den ska kunna slutföras. En regering är inte bunden att genomföra det som förs in i en lagrådsremiss utan kan stryka saker i ett senare skede.

I det läget var det med andra ord bättre att säkra en proposition med substantiella lättnader för landets vapenägare än att riskera att stå utan något resultat alls. Att vänta

hade sannolikt inneburit en utdragen vapendebatt där Socialdemokraterna hade haft tolkningsföreträde och en latent, vapenrestriktiv opinion hade väckts upp och engagerats till förmån för ytterligare begränsningar. På så sätt hade möjligheten att alls gå fram med lättnader i lagstiftningen riskerat att gå förlorad.

Polismyndigheten och Socialstyrelsen har därefter genomfört det uppdrag som regeringen med Sverigedemokraternas stöd beslutade om – att stärka och utveckla tillståndsprövningen för vapeninnehav. Arbetet syftar till att säkerställa att personer som är medicinskt olämpliga att inneha vapen kan identifieras i tid, samt att kommunikationen mellan vården och Polismyndigheten förbättras.

Dessa åtgärder bedöms påtagligt stärka rättssäkerheten och minska risken för missbruk av legala vapen. Tack vare dessa förändringar och ett seriöst och metodiskt arbete har vi haft möjlighet att justera överenskommelsen så att tvångsinlösen av vissa vapentyper inte längre är nödvändig.

Partistyrelsen vill erinra om att all rätt till vapeninnehav ytterst vilar på allmänhetens förtroende. För att långsiktigt kunna försvara denna rätt måste politiken föras med ansvar, förankring och taktisk skicklighet.

Flera aktörer, däribland Socialdemokraterna i Europaparlamentet, verkar för långtgående begränsningar av halvautomatiska vapen på EU-nivå. Deras inflytande och potential att påverka vapenpolitiken är stor.

För att motverka detta måste Sverigedemokraterna – tillsammans med andra partier som motsätter sig oproportionerliga inskränkningar för lagliga vapenägare – utgöra ett trovärdigt alternativ som åtnjuter brett stöd hos allmänheten. Detta förutsätter bland annat att vi uppträder med ansvar och undviker att inta positioner som kan framstå som extrema eller saknar förutsättningar att genomföras. Vi behöver också ha handlingsfrihet för att kunna manövrera oss vidare oavsett vilka lägen som uppstår.

Partistyrelsen konstaterar mot bakgrund av det ovan anförda att verkställande utskottet och samordningskansliet i den aktuella frågan har agerat i enlighet med Sverigedemokraternas långsiktiga inriktning och med skicklighet och professionalism bidragit till att trots svåra omständigheter upprätthålla allmänhetens förtroende för partiet i vapenfrågor samt möjliggöra genomförandet av de mest omfattande lättnaderna för landets lagliga vapenägare i modern tid.

Att ensidigt dra sig ur överenskommelsen skulle äventyra dessa lättnader för legala vapenägare. Det skulle också kunna leda till mycket allvarliga konsekvenser på andra politikområden. Övriga parter skulle då på samma sätt kunna välja att lämna uppgörelser om exempelvis minskad invandring. Därför är det av stor vikt att Landsdagarna ställer sig bakom Tidööverenskommelsen om svensk vapenpolitik.

Slutligen är det partistyrelsens avsikt att vidare driva på för rimliga lättnader för vapenägare och vi vill se att en ny vapenutredning tillsätts. I den önskar vi se att de tillkännagivanden och övriga frågor som inte omhändertagits i den här processen förs in, däribland frågorna om vapenbyte över disk, jakt och avlivning med vapen man har på sportskyttelicens samt en ännu tydligare indelning mellan vapenbrott som begås av kriminella och förseelser som begås av personer som lagligen innehar vapen.

Förslag till beslut

Att anse motionen besvarad.

LO30 - Tillåt AR 15 för jakt

Motionär:

Oscar Lundkvist (77817 - oscar.lundqvist@sd.se)

Motionsmotivering:

Sverige har en av Europas mest restriktiva vapenlagstiftningar, vilket i sig kan vara motiverat. Problemet uppstår när laglydiga jägare och sportskyttar drabbas av begränsningar som inte har någon verklig koppling till säkerhet, utan snarare bygger på estetik eller symbolpolitik.

Ett tydligt exempel är Polisens avslag på vapnet Tikka T3x TAC A1. Ett jaktvapen som nekades tillstånd enbart på grund av att det anses se ”militärt” ut, trots att funktionen med vikbar kolv är en uppskattad ergonomisk funktion i många andra länder.

Samma typ av synsätt präglar debatten om AR 15. Det är ett civilt halvautomatiskt vapen med modern ergonomi och som uppskattas av många jägare. Att en viss oro förstärktes i spåren av skolskjutningen på Risbergska i Örebro är förståeligt, men det är inte rimligt att bygga vapenpolitik på enskilda tragiska händelser utan koppling till jakt eller lagliga vapenägare. Vi måste kunna skilja på kriminellt vapenmissbruk och laglig jaktutövning.

Sverigedemokraterna står upp för våra extremt laglydiga vapenägare. Så länge ett vapen uppfyller alla tekniska och legala krav för jakt, bör det inte förbjudas på grund av utseende eller politisk rädsla. Då det tidigare saknades politiskt beslut är det därför rimligt att Sverigedemokraterna tar på sig ledatröjan i frågan och aktivt driver på för att AR 15 ska vara lagligt för jaktändamål.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna aktivt verkar för att AR 15 ska tillåtas för jaktändamål.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen har tagit del av de motioner som behandlar frågor om vapenlagstiftningens framtida utformning. Motionerna präglas av stort engagemang och omsorg om jägare och sportskyttar. Partistyrelsen välkomnar detta och delar uppfattningen att denna grupp utgör en viktig och ansvarstagande del av det svenska samhället.

Sverigedemokraterna är och förblir ett parti som står upp för laglydiga vapenägare. Vi värnar deras intressen, deras betydelse för svensk kultur och naturvård samt deras roll i totalförsvaret.

Partiets utgångspunkt är att vapenlagstiftningen ska präglas av saklighet och proportionalitet och samtidigt ta hänsyn till omvärldsläget. Bara så kan den förtjäna brett, långsiktigt stöd hos vapenägare och övrig allmänhet.

Under föregående mandatperiod har Sverigedemokraterna medverkat till flera riksdagsbeslut och tillkännagivanden som syftar till att underlätta för laglydiga vapenägare. Dessa reformer genomförs nu av regeringen. Vi har också kommit överens om ytterligare lättnader. Sammantaget utgör detta den mest omfattande avbyråkratiseringen och moderniseringen av vapenregelverket i modern tid.

- Kraftigt utökad vapengarderob från 4 + 2 till 8 + 2.
- Slopade femårslicenser – tillsynsförfarande i enlighet med vapendirektivet införs.
- En möjlighet att förvara vapen på annan plats än folkbokföringsadressen införs – endast anmälan krävs.
- Kravet på synnerliga skäl för enhandsvapen avskaffas och ersätts med särskilda skäl.
- Redan befintliga licenser för vapen med militära magasin kommer fortsatt gälla.
- En vapendelsgarderob införs där man alltid ska antas ha behov för minst två extra pipor.
- De gamla vapenlicenserna i papper ersätts med digitala licenser.
- Ett förtydligande införs i lagen om att byte av icke tillståndspliktiga delar på ett vapen skall vara tillåtet.
- Det europeiska skjutvapenpassets förenklade införselförfarande ska införas för jakt och målskjutning.
- En tydligare uppdelning mellan brott som typiskt sett begås av illegala vapeninnehavare och andra förseelser som begås av legala vapenägare.
- Den så kallade ventilen kommer inte omfatta vapen med jämförbar funktionalitet till de som tidigare varit tillåtna.
- Tydligare regler för utlåning av vapen och utlåning under uppsikt.
- Tiden vapenägare får behålla magasin och ljuddämpare efter försäljning av vapnet utökas till sex månader.

Partistyrelsen konstaterar att detta arbete markerar en viktig kursändring mot ett mer rättssäkert, funktionellt och förtroendebaserat system för legalt vapeninnehav.

Dessa framsteg har möjliggjorts genom samverkan och kompromisser med andra partier. Partistyrelsen vill framhålla att Sverigedemokraterna är ett parti som söker resultat genom medverkan i beslutsfattandet och motsätter sig en isolerad roll som högljudd sanningssägare.

I en kompromiss behöver samtliga parter vara beredda på att ge och ta. Den nuvarande uppgörelsen är en sammanhållen helhet där varje del förutsätter de andra. Om någon part skulle lämna delar av överenskommelsen finns en påtaglig risk att hela överenskommelsen faller – och därmed även de delar som är mest betydelsefulla för Sverigedemokraterna.

Ett ensidigt avsteg från avtalet skulle dessutom få konsekvenser långt bortom vapenområdet. Under mandatperioden har Sverigedemokraterna konsekvent stått fast vid principen att ingångna överenskommelser ska hållas och att regeringen måste genomföra vad som avtalats, annars äventyras samarbetet. Om Sverigedemokraterna själva skulle frångå denna princip vore det första gången ett Tidöparti bröt ett ingånget avtal.

Ett sådant agerande skulle i praktiken öppna dörren för andra parter att göra detsamma – något som i förlängningen skulle underminera samarbetet på centrala områden där Sverigedemokraternas inflytande varit avgörande, som migration, rättspolitik samt energi och klimat. Detta är med andra ord inte bara en fråga om vissa vapentyper utan om att stå fast vid ingångna avtal, vilket har avgörande betydelse för möjligheten att genomföra reformer som är existentiella för vårt lands framtid.

Efter dådet i Örebro i mars 2024 förändrades förutsättningarna för den svenska vapenpolitiken. I de omedelbara efterdyningarna var det oklart om det över huvud taget skulle vara möjligt att gå vidare med några reformer på området. Den politiska och mediala miljön präglades av starka känslor och ett skärpt tonläge, där även begränsade förändringar riskerade att tolkas som brist på ansvarstagande.

Under dessa förhållanden stod det tidigt klart att utrymmet för att driva igenom lättnader för laglydiga vapenägare hade krympt avsevärt. Samtidigt var det nödvändigt att hålla lagstiftningsprocessen i rörelse för att möjliggöra beslut under mandatperioden. Om arbetet hade avstannat vid den tidpunkten fanns en betydande risk att hela processen hade förskjutits till en obestämd tidpunkt, vilket i praktiken hade kunnat innebära att möjligheten att genomföra reformerna före valet gått förlorad.

När möjligheten uppstod att föra arbetet vidare under förutsättning att vissa restriktiva delar infördes valde därför partiets företrädare att agera. Det var ett svårt men nödvändigt beslut. Hellre att processen gick vidare – om än med vissa inslag som inte motsvarade våra ursprungliga ambitioner – än att allt stannade upp. Lagstiftningsprocessen måste fortsätta om den ska kunna slutföras. En regering är inte bunden att genomföra det som förs in i en lagrådsremiss utan kan stryka saker i ett senare skede.

I det läget var det med andra ord bättre att säkra en proposition med substantiella lättnader för landets vapenägare än att riskera att stå utan något resultat alls. Att vänta hade sannolikt inneburit en utdragen vapendebatt där Socialdemokraterna hade haft tolkningsföreträde och en latent, vapenrestriktiv opinion hade väckts upp och engagerats till förmån för ytterligare begränsningar. På så sätt hade möjligheten att alls gå fram med lättnader i lagstiftningen riskerat att gå förlorad.

Polismyndigheten och Socialstyrelsen har därefter genomfört det uppdrag som regeringen med Sverigedemokraternas stöd beslutade om – att stärka och utveckla tillståndsprövningen för vapeninnehav. Arbetet syftar till att säkerställa att personer som är medicinskt olämpliga att inneha vapen kan identifieras i tid, samt att kommunikationen mellan vården och Polismyndigheten förbättras.

Dessa åtgärder bedöms påtagligt stärka rättssäkerheten och minska risken för missbruk av legala vapen. Tack vare dessa förändringar och ett seriöst och metodiskt

arbete har vi haft möjlighet att justera överenskommelsen så att tvångsinlösen av vissa vapentyper inte längre är nödvändig.

Partistyrelsen vill erinra om att all rätt till vapeninnehav ytterst vilar på allmänhetens förtroende. För att långsiktigt kunna försvara denna rätt måste politiken föras med ansvar, förankring och taktisk skicklighet.

Flera aktörer, däribland Socialdemokraterna i Europaparlamentet, verkar för långtgående begränsningar av halvautomatiska vapen på EU-nivå. Deras inflytande och potential att påverka vapenpolitiken är stor.

För att motverka detta måste Sverigedemokraterna – tillsammans med andra partier som motsätter sig oproportionerliga inskränkningar för lagliga vapenägare – utgöra ett trovärdigt alternativ som åtnjuter brett stöd hos allmänheten. Detta förutsätter bland annat att vi uppträder med ansvar och undviker att inta positioner som kan framstå som extrema eller saknar förutsättningar att genomföras. Vi behöver också ha handlingsfrihet för att kunna manövrera oss vidare oavsett vilka lägen som uppstår.

Partistyrelsen konstaterar mot bakgrund av det ovan anförda att verkställande utskottet och samordningskansliet i den aktuella frågan har agerat i enlighet med Sverigedemokraternas långsiktiga inriktning och med skicklighet och professionalism bidragit till att trots svåra omständigheter upprätthålla allmänhetens förtroende för partiet i vapenfrågor samt möjliggöra genomförandet av de mest omfattande lättnaderna för landets lagliga vapenägare i modern tid.

Att ensidigt dra sig ur överenskommelsen skulle äventyra dessa lättnader för legala vapenägare. Det skulle också kunna leda till mycket allvarliga konsekvenser på andra politikområden. Övriga parter skulle då på samma sätt kunna välja att lämna uppgörelser om exempelvis minskad invandring. Därför är det av stor vikt att Landsdagarna ställer sig bakom Tidööverenskommelsen om svensk vapenpolitik.

Slutligen är det partistyrelsens avsikt att vidare driva på för rimliga lättnader för vapenägare och vi vill se att en ny vapenutredning tillsätts. I den önskar vi se att de tillkännagivanden och övriga frågor som inte omhändertagits i den här processen förs in, däribland frågorna om vapenbyte över disk, jakt och avlivning med vapen man har på sportskyttelicens samt en ännu tydligare indelning mellan vapenbrott som begås av kriminella och förseelser som begås av personer som lagligen innehar vapen.

Förslag till beslut

Att anse motionen besvarad.

LO31 - Vapenfrågan

Motionär:

Petter Nilsson (69171 - petter.nilsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Många av oss aktiva har tagit emot många synpunkter från både medlemmar och sympatisörer angående kommunikationen kring förslaget om att begränsa vapen med ”militärt utseende”. Det är tydligt att frågan engagerar, kanske särskilt bland vapenägare inom vår medlemskår.

Vårt parti präglas av en stark interndemokrati, där medlemmarnas synpunkter är viktiga och tas på allvar. Som aktiva har vi hörsammat kritiken kopplad till just vad som kommit att betecknas som “vapenfrågan”. Vi har tidigare haft interna diskussioner i ämnet, hela vägen upp till partistyrelsen. En konstruktiv dialog där synpunkter har framförts, sedan hör det förstås till möten att det som sägs hålls i lyckta rum. Vår upplevelse är att den dialog vi har haft internt har varit väldigt konstruktiv.

Lagstiftningen på området är komplex och många frågor är fortfarande oklara – både vad gäller de konkreta förslagen och hur olika partier ställer sig till dem.

Vi förstår att kommunikationen kring detta kan ha upplevts som skarp, särskilt med tanke på att frågan aktualiserades i samband med det tragiska dådet i Örebro, vilket har skapat ett känsloladdat debattklimat.

Vi uppskattar att ledningen har varit lyhörd och att diskussionen har gett utrymme för olika perspektiv. Samtidigt ser vi ett behov av att lyfta frågan under Sverigedemokraternas landsdagar.

Vår syn på frågan är: detta är en politisering och en amerikanisering av en fråga som egentligen aldrig har varit politisk i Sverige. Med andra ord: vapenägande har aldrig varit uppe på politikernas agenda eftersom det alltid har funnits en samsyn hos alla partier att vapenägande och jakt sitter djupt i den svenska folksjälen. Att det nu har blivit en politisk fråga beror mycket på att den debatt som länge har präglat amerikansk politik nu medvetet har importerats till Sverige efter dådet i Örebro. Därför har vi varit tydliga med att vi inte bör göra detta till en – för Sverige – främmande ideologisk fråga.

Ytterst menar vi att det, på grund av detta, inte är i linje med Sverigedemokraternas ideologi, eller för den delen är önskvärt utifrån våra tidigare löften i frågan.

Förslag till beslut:

Med anledning av ovanstående yrkar vi att Sverigedemokraternas landsdagar beslutar:

Att partistyrelsen får i uppdrag att återgå till vår tidigare linje i fråga avseende vapen – i enlighet med motivtexten.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen har tagit del av de motioner som behandlar frågor om vapenlagstiftningens framtida utformning. Motionerna präglas av stort engagemang och omsorg om jägare och sportskyttar. Partistyrelsen välkomnar detta och delar uppfattningen att denna grupp utgör en viktig och ansvarstagande del av det svenska samhället.

Sverigedemokraterna är och förblir ett parti som står upp för laglydiga vapenägare. Vi värnar deras intressen, deras betydelse för svensk kultur och naturvård samt deras roll i totalförsvaret.

Partiets utgångspunkt är att vapenlagstiftningen ska präglas av saklighet och proportionalitet och samtidigt ta hänsyn till omvärldsläget. Bara så kan den förtjäna brett, långsiktigt stöd hos vapenägare och övrig allmänhet.

Under föregående mandatperiod har Sverigedemokraterna medverkat till flera riksdagsbeslut och tillkännagivanden som syftar till att underlätta för laglydiga vapenägare. Dessa reformer genomförs nu av regeringen. Vi har också kommit överens om ytterligare lättnader. Sammantaget utgör detta den mest omfattande avbyråkratiseringen och moderniseringen av vapenregelverket i modern tid.

- Kraftigt utökad vapengarderob från 4 + 2 till 8 + 2.
- Slopade femårslicenser – tillsynsförfarande i enlighet med vapendirektivet införs.
- En möjlighet att förvara vapen på annan plats än folkbokföringsadressen införs – endast anmälan krävs.
- Kravet på synnerliga skäl för enhandsvapen avskaffas och ersätts med särskilda skäl.
- Redan befintliga licenser för vapen med militära magasin kommer fortsatt gälla.
- En vapendelsgarderob införs där man alltid ska antas ha behov för minst två extra pipor.
- De gamla vapenlicenserna i papper ersätts med digitala licenser.
- Ett förtydligande införs i lagen om att byte av icke tillståndspliktiga delar på ett vapen skall vara tillåtet.
- Det europeiska skjutvapenpassets förenklade införselförfarande ska införas för jakt och målskjutning.
- En tydligare uppdelning mellan brott som typiskt sett begås av illegala vapeninnehavare och andra förseelser som begås av legala vapenägare.
- Den så kallade ventilen kommer inte omfatta vapen med jämförbar funktionalitet till de som tidigare varit tillåtna.
- Tydligare regler för utlåning av vapen och utlåning under uppsikt.
- Tiden vapenägare får behålla magasin och ljuddämpare efter försäljning av vapnet utökas till sex månader.

Partistyrelsen konstaterar att detta arbete markerar en viktig kursändring mot ett mer rättssäkert, funktionellt och förtroendebaserat system för legalt vapeninnehav.

Dessa framsteg har möjliggjorts genom samverkan och kompromisser med andra partier. Partistyrelsen vill framhålla att Sverigedemokraterna är ett parti som söker

resultat genom medverkan i beslutsfattandet och motsätter sig en isolerad roll som högljudd sanningssägare.

I en kompromiss behöver samtliga parter vara beredda på att ge och ta. Den nuvarande uppgörelsen är en sammanhållen helhet där varje del förutsätter de andra. Om någon part skulle lämna delar av överenskommelsen finns en påtaglig risk att hela överenskommelsen faller – och därmed även de delar som är mest betydelsefulla för Sverigedemokraterna.

Ett ensidigt avsteg från avtalet skulle dessutom få konsekvenser långt bortom vapenområdet. Under mandatperioden har Sverigedemokraterna konsekvent stått fast vid principen att ingångna överenskommelser ska hållas och att regeringen måste genomföra vad som avtalats, annars äventyras samarbetet. Om Sverigedemokraterna själva skulle frångå denna princip vore det första gången ett Tidöparti bröt ett ingånget avtal.

Ett sådant agerande skulle i praktiken öppna dörren för andra parter att göra detsamma – något som i förlängningen skulle underminera samarbetet på centrala områden där Sverigedemokraternas inflytande varit avgörande, som migration, rättspolitik samt energi och klimat. Detta är med andra ord inte bara en fråga om vissa vapentyper utan om att stå fast vid ingångna avtal, vilket har avgörande betydelse för möjligheten att genomföra reformer som är existentiella för vårt lands framtid.

Efter dådet i Örebro i mars 2024 förändrades förutsättningarna för den svenska vapenpolitiken. I de omedelbara efterdyningarna var det oklart om det över huvud taget skulle vara möjligt att gå vidare med några reformer på området. Den politiska och mediala miljön präglades av starka känslor och ett skärpt tonläge, där även begränsade förändringar riskerade att tolkas som brist på ansvarstagande.

Under dessa förhållanden stod det tidigt klart att utrymmet för att driva igenom lättnader för laglydiga vapenägare hade krympt avsevärt. Samtidigt var det nödvändigt att hålla lagstiftningsprocessen i rörelse för att möjliggöra beslut under mandatperioden. Om arbetet hade avstannat vid den tidpunkten fanns en betydande risk att hela processen hade förskjutits till en obestämd tidpunkt, vilket i praktiken hade kunnat innebära att möjligheten att genomföra reformerna före valet gått förlorad.

När möjligheten uppstod att föra arbetet vidare under förutsättning att vissa restriktiva delar infördes valde därför partiets företrädare att agera. Det var ett svårt men nödvändigt beslut. Hellre att processen gick vidare – om än med vissa inslag som inte motsvarade våra ursprungliga ambitioner – än att allt stannade upp. Lagstiftningsprocessen måste fortsätta om den ska kunna slutföras. En regering är inte bunden att genomföra det som förs in i en lagrådsremiss utan kan stryka saker i ett senare skede.

I det läget var det med andra ord bättre att säkra en proposition med substantiella lättnader för landets vapenägare än att riskera att stå utan något resultat alls. Att vänta hade sannolikt inneburit en utdragen vapendebatt där Socialdemokraterna hade haft tolkningsföreträde och en latent, vapenrestriktiv opinion hade väckts upp och engagerats till förmån för ytterligare begränsningar. På så sätt hade möjligheten att alls gå fram med lättnader i lagstiftningen riskerat att gå förlorad.

Polismyndigheten och Socialstyrelsen har därefter genomfört det uppdrag som regeringen med Sverigedemokraternas stöd beslutade om – att stärka och utveckla tillståndsprövningen för vapeninnehav. Arbetet syftar till att säkerställa att personer som är medicinskt olämpliga att inneha vapen kan identifieras i tid, samt att kommunikationen mellan vården och Polismyndigheten förbättras.

Dessa åtgärder bedöms påtagligt stärka rättssäkerheten och minska risken för missbruk av legala vapen. Tack vare dessa förändringar och ett seriöst och metodiskt arbete har vi haft möjlighet att justera överenskommelsen så att tvångsinlösen av vissa vapentyper inte längre är nödvändig.

Partistyrelsen vill erinra om att all rätt till vapeninnehav ytterst vilar på allmänhetens förtroende. För att långsiktigt kunna försvara denna rätt måste politiken föras med ansvar, förankring och taktisk skicklighet.

Flera aktörer, däribland Socialdemokraterna i Europaparlamentet, verkar för långtgående begränsningar av halvautomatiska vapen på EU-nivå. Deras inflytande och potential att påverka vapenpolitiken är stor.

För att motverka detta måste Sverigedemokraterna – tillsammans med andra partier som motsätter sig oproportionerliga inskränkningar för lagliga vapenägare – utgöra ett trovärdigt alternativ som åtnjuter brett stöd hos allmänheten. Detta förutsätter bland annat att vi uppträder med ansvar och undviker att inta positioner som kan framstå som extrema eller saknar förutsättningar att genomföras. Vi behöver också ha handlingsfrihet för att kunna manövrera oss vidare oavsett vilka lägen som uppstår.

Partistyrelsen konstaterar mot bakgrund av det ovan anförda att verkställande utskottet och samordningskansliet i den aktuella frågan har agerat i enlighet med Sverigedemokraternas långsiktiga inriktning och med skicklighet och professionalism bidragit till att trots svåra omständigheter upprätthålla allmänhetens förtroende för partiet i vapenfrågor samt möjliggöra genomförandet av de mest omfattande lättnaderna för landets lagliga vapenägare i modern tid.

Att ensidigt dra sig ur överenskommelsen skulle äventyra dessa lättnader för legala vapenägare. Det skulle också kunna leda till mycket allvarliga konsekvenser på andra politikområden. Övriga parter skulle då på samma sätt kunna välja att lämna uppgörelser om exempelvis minskad invandring. Därför är det av stor vikt att Landsdagarna ställer sig bakom Tidööverenskommelsen om svensk vapenpolitik.

Slutligen är det partistyrelsens avsikt att vidare driva på för rimliga lättnader för vapenägare och vi vill se att en ny vapenutredning tillsätts. I den önskar vi se att de tillkännagivanden och övriga frågor som inte omhändertagits i den här processen förs in, däribland frågorna om vapenbyte över disk, jakt och avlivning med vapen man har på sportskyttelicens samt en ännu tydligare indelning mellan vapenbrott som begås av kriminella och förseelser som begås av personer som lagligen innehar vapen.

Förslag till beslut

Att anse motionen besvarad.

LO32 - Låt utseende inte styra vapenlagstiftningen

Motionär:

Terje Skaarnes (83728 - terje.skaarnes@sd.se)

Medmotionär(er):

Andreas Ahlqvist, 73519

André af Geijerstam, 73258

Björn Qvarnström, 68146

Christopher Larsson, 55615

Håkan Lösnitz, 72024

Louise Skaarnes, 91547

Martin Pettersson, 74582

Ove Kaye, 109077

Peter Asp Vilén, 117729

Teddy Nilsson, 58404

Wilma Stridh, 140860

Motionsmotivering:

Ett beslut har fattats om att begränsa användningen av vissa halvautomatiska vapen vid jakt, där modeller som påminner om AR-plattformen särskilt pekats ut. Dessa vapen fungerar i praktiken på samma sätt som andra fullt tillåtna jaktvapen men har tilldelats en särställning på grund av sitt utseende.

Vapnen har införskaffats lagligt, licensierats och används för jakt. Vapnen ska nu under en period lösas in men för den som vill kan dessa behållas om ägaren istället blir medlem i en skytteklubb och anger sportskytte som syfte. Det väcker berättigad oro: Ska man som jägare betraktas som mindre betrodd än en sportskytt? Och varför ska någon tvingas byta syfte för att behålla ett lagligt och beprövat vapen?

Det finns dessutom inga belägg för att denna typ av vapen förekommer i brottslighet. De är inte efterfrågade av kriminella – som istället får tag på vapen genom smuggling och illegala marknader. Laglydiga jägare, som är en av våra mest ansvarstagande samhällsgrupper, riskerar därmed att felaktigt pekas ut medan de verkliga problemen lämnas orörda.

Samtidigt är det viktigt att inte hämma utvecklingen inom jaktområdet. Många tekniska lösningar som idag är standard – såsom syntetmaterial, kikarsikten och ljuddämpare – var tidigare ifrågasatta. Att förbjuda vapen baserat på deras yttre form snarare än på funktion och säkerhet riskerar att sätta stopp för framtida innovation och försvaga förtroendet för lagstiftningen.

Som sverigedemokrater bör vi särskilt värna rättssäkerheten och likabehandlingen. Att retroaktivt ifrågasätta redan godkända och licensierade jaktvapen är inte bara ologiskt utan underminerar också tilltron till staten och till oss som politisk kraft. Jägarkåren är inte bara laglydig – den bär upp delar av vårt samhälle genom ansvar för viltförvaltning, säker jaktutbildning och naturvård.

Att särskilt peka ut denna grupp för kosmetiska förbud baserade på symbolvärden skadar förtroendet för politiken. Det är inte bara osakligt – det är orättvist. Istället bör lagstiftningen utgå från faktiska hot och risker. När vapen som inte förekommit i brott kopplas till skärpt lagstiftning, samtidigt som illegala vapenflöden förblir det stora problemet, sänder det fel signaler.

Vi Sverigedemokrater måste därför stå upp för våra principer: lag ska bygga på fakta, ansvar ska belönas – och trygghet ska inte offras för att blidka mediala eller känslostyrda utspel. Det är vårt ansvar att motverka moralpanik och hålla en konsekvent linje för trygghet, rättssäkerhet och respekt för laglydiga medborgare.

Motivering

- Estetiska egenskaper säger inget om vapnets farlighet eller användning.
- Att tvinga jägare att byta till sportskytte som syfte är ologiskt och rättsosäkert.
- Dessa vapentyper har inte förekommit i brottslighet och är inte efterfrågade av kriminella.
- Brottsbekämpningen bör riktas mot illegala vapen, inte lagliga vapeninnehavare.
- Jägarna är en viktig del av samhällsstrukturen och förtjänar tydliga, rättvisa regler.
- Utseendebaserade förbud riskerar att hämma utvecklingen av framtidens jaktvapen.

Förslag till beslut:

Jag föreslår Landsdagarna besluta

att Sverigedemokraterna ska verka för att vapenlagstiftning inte ska baseras på ett vapens utseende utan på säker användning och praktisk tillämpning,

att lagligt införskaffade jaktvapen som inte innebär ökad risk fortsatt ska få användas oavsett deras yttre form,

att partiet ska verka för att jägare behandlas likvärdigt med sportskyttar i frågor om vapeninnehav och inte påtvingas syftesbyte för att behålla redan godkända vapen,

att insatser i vapenpolitiken i första hand ska riktas mot illegal vapenhandel och kriminella nätverk – inte mot skötsamma och laglydiga medborgare.

att staten inte ska kunna förverka ett vapeninnehav som beviljats på laglig grund om inte ägaren brutit mot gällande regler – även om den aktuella vapentypen senare förbjuds – utan att ett förbud endast ska påverka framtida licensansökningar.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen har tagit del av de motioner som behandlar frågor om vapenlagstiftningens framtida utformning. Motionerna präglas av stort engagemang och omsorg om jägare och sportskyttar. Partistyrelsen välkomnar detta och delar uppfattningen att denna grupp utgör en viktig och ansvarstagande del av det svenska samhället.

Sverigedemokraterna är och förblir ett parti som står upp för laglydiga vapenägare. Vi värnar deras intressen, deras betydelse för svensk kultur och naturvård samt deras roll i totalförsvaret.

Partiets utgångspunkt är att vapenlagstiftningen ska präglas av saklighet och proportionalitet och samtidigt ta hänsyn till omvärldsläget. Bara så kan den förtjäna brett, långsiktigt stöd hos vapenägare och övrig allmänhet.

Under föregående mandatperiod har Sverigedemokraterna medverkat till flera riksdagsbeslut och tillkännagivanden som syftar till att underlätta för laglydiga vapenägare. Dessa reformer genomförs nu av regeringen. Vi har också kommit överens om ytterligare lättnader. Sammantaget utgör detta den mest omfattande avbyråkratiseringen och moderniseringen av vapenregelverket i modern tid.

- Kraftigt utökad vapengarderob från 4 + 2 till 8 + 2.
- Slopade femårslicenser – tillsynsförfarande i enlighet med vapendirektivet införs.
- En möjlighet att förvara vapen på annan plats än folkbokföringsadressen införs – endast anmälan krävs.
- Kravet på synnerliga skäl för enhandsvapen avskaffas och ersätts med särskilda skäl.
- Redan befintliga licenser för vapen med militära magasin kommer fortsatt gälla.
- En vapendelsgarderob införs där man alltid ska antas ha behov för minst två extra pipor.
- De gamla vapenlicenserna i papper ersätts med digitala licenser.
- Ett förtydligande införs i lagen om att byte av icke tillståndspliktiga delar på ett vapen skall vara tillåtet.
- Det europeiska skjutvapenpassets förenklade införselförfarande ska införas för jakt och målskjutning.
- En tydligare uppdelning mellan brott som typiskt sett begås av illegala vapeninnehavare och andra förseelser som begås av legala vapenägare.
- Den så kallade ventilen kommer inte omfatta vapen med jämförbar funktionalitet till de som tidigare varit tillåtna.
- Tydligare regler för utlåning av vapen och utlåning under uppsikt.
- Tiden vapenägare får behålla magasin och ljuddämpare efter försäljning av vapnet utökas till sex månader.

Partistyrelsen konstaterar att detta arbete markerar en viktig kursändring mot ett mer rättssäkert, funktionellt och förtroendebaserat system för legalt vapeninnehav.

Dessa framsteg har möjliggjorts genom samverkan och kompromisser med andra partier. Partistyrelsen vill framhålla att Sverigedemokraterna är ett parti som söker

resultat genom medverkan i beslutsfattandet och motsätter sig en isolerad roll som högljudd sanningssägare.

I en kompromiss behöver samtliga parter vara beredda på att ge och ta. Den nuvarande uppgörelsen är en sammanhållen helhet där varje del förutsätter de andra. Om någon part skulle lämna delar av överenskommelsen finns en påtaglig risk att hela överenskommelsen faller – och därmed även de delar som är mest betydelsefulla för Sverigedemokraterna.

Ett ensidigt avsteg från avtalet skulle dessutom få konsekvenser långt bortom vapenområdet. Under mandatperioden har Sverigedemokraterna konsekvent stått fast vid principen att ingångna överenskommelser ska hållas och att regeringen måste genomföra vad som avtalats, annars äventyras samarbetet. Om Sverigedemokraterna själva skulle frångå denna princip vore det första gången ett Tidöparti bröt ett ingånget avtal.

Ett sådant agerande skulle i praktiken öppna dörren för andra parter att göra detsamma – något som i förlängningen skulle underminera samarbetet på centrala områden där Sverigedemokraternas inflytande varit avgörande, som migration, rättspolitik samt energi och klimat. Detta är med andra ord inte bara en fråga om vissa vapentyper utan om att stå fast vid ingångna avtal, vilket har avgörande betydelse för möjligheten att genomföra reformer som är existentiella för vårt lands framtid.

Efter dådet i Örebro i mars 2024 förändrades förutsättningarna för den svenska vapenpolitiken. I de omedelbara efterdyningarna var det oklart om det över huvud taget skulle vara möjligt att gå vidare med några reformer på området. Den politiska och mediala miljön präglades av starka känslor och ett skärpt tonläge, där även begränsade förändringar riskerade att tolkas som brist på ansvarstagande.

Under dessa förhållanden stod det tidigt klart att utrymmet för att driva igenom lättnader för laglydiga vapenägare hade krympt avsevärt. Samtidigt var det nödvändigt att hålla lagstiftningsprocessen i rörelse för att möjliggöra beslut under mandatperioden. Om arbetet hade avstannat vid den tidpunkten fanns en betydande risk att hela processen hade förskjutits till en obestämd tidpunkt, vilket i praktiken hade kunnat innebära att möjligheten att genomföra reformerna före valet gått förlorad.

När möjligheten uppstod att föra arbetet vidare under förutsättning att vissa restriktiva delar infördes valde därför partiets företrädare att agera. Det var ett svårt men nödvändigt beslut. Hellre att processen gick vidare – om än med vissa inslag som inte motsvarade våra ursprungliga ambitioner – än att allt stannade upp. Lagstiftningsprocessen måste fortsätta om den ska kunna slutföras. En regering är inte bunden att genomföra det som förs in i en lagrådsremiss utan kan stryka saker i ett senare skede.

I det läget var det med andra ord bättre att säkra en proposition med substantiella lättnader för landets vapenägare än att riskera att stå utan något resultat alls. Att vänta hade sannolikt inneburit en utdragen vapendebatt där Socialdemokraterna hade haft tolkningsföreträde och en latent, vapenrestriktiv opinion hade väckts upp och engagerats till förmån för ytterligare begränsningar. På så sätt hade möjligheten att alls gå fram med lättnader i lagstiftningen riskerat att gå förlorad.

Polismyndigheten och Socialstyrelsen har därefter genomfört det uppdrag som regeringen med Sverigedemokraternas stöd beslutade om – att stärka och utveckla tillståndsprövningen för vapeninnehav. Arbetet syftar till att säkerställa att personer som är medicinskt olämpliga att inneha vapen kan identifieras i tid, samt att kommunikationen mellan vården och Polismyndigheten förbättras.

Dessa åtgärder bedöms påtagligt stärka rättssäkerheten och minska risken för missbruk av legala vapen. Tack vare dessa förändringar och ett seriöst och metodiskt arbete har vi haft möjlighet att justera överenskommelsen så att tvångsinlösen av vissa vapentyper inte längre är nödvändig.

Partistyrelsen vill erinra om att all rätt till vapeninnehav ytterst vilar på allmänhetens förtroende. För att långsiktigt kunna försvara denna rätt måste politiken föras med ansvar, förankring och taktisk skicklighet.

Flera aktörer, däribland Socialdemokraterna i Europaparlamentet, verkar för långtgående begränsningar av halvautomatiska vapen på EU-nivå. Deras inflytande och potential att påverka vapenpolitiken är stor.

För att motverka detta måste Sverigedemokraterna – tillsammans med andra partier som motsätter sig oproportionerliga inskränkningar för lagliga vapenägare – utgöra ett trovärdigt alternativ som åtnjuter brett stöd hos allmänheten. Detta förutsätter bland annat att vi uppträder med ansvar och undviker att inta positioner som kan framstå som extrema eller saknar förutsättningar att genomföras. Vi behöver också ha handlingsfrihet för att kunna manövrera oss vidare oavsett vilka lägen som uppstår.

Partistyrelsen konstaterar mot bakgrund av det ovan anförda att verkställande utskottet och samordningskansliet i den aktuella frågan har agerat i enlighet med Sverigedemokraternas långsiktiga inriktning och med skicklighet och professionalism bidragit till att trots svåra omständigheter upprätthålla allmänhetens förtroende för partiet i vapenfrågor samt möjliggöra genomförandet av de mest omfattande lättnaderna för landets lagliga vapenägare i modern tid.

Att ensidigt dra sig ur överenskommelsen skulle äventyra dessa lättnader för legala vapenägare. Det skulle också kunna leda till mycket allvarliga konsekvenser på andra politikområden. Övriga parter skulle då på samma sätt kunna välja att lämna uppgörelser om exempelvis minskad invandring. Därför är det av stor vikt att Landsdagarna ställer sig bakom Tidööverenskommelsen om svensk vapenpolitik.

Slutligen är det partistyrelsens avsikt att vidare driva på för rimliga lättnader för vapenägare och vi vill se att en ny vapenutredning tillsätts. I den önskar vi se att de tillkännagivanden och övriga frågor som inte omhändertagits i den här processen förs in, däribland frågorna om vapenbyte över disk, jakt och avlivning med vapen man har på sportskyttelicens samt en ännu tydligare indelning mellan vapenbrott som begås av kriminella och förseelser som begås av personer som lagligen innehar vapen.

Förslag till beslut

Att anse motionen besvarad.

.

LO33 - Motion om rätten till självförsvar genom tillstånd för "concealed carry"

Motionär:

Björn Qvarnström (68146 - bjorn.qvarnstrom@sd.se)

Motionsmotivering:

Bakgrund

I dagens Sverige står medborgarna inför en växande känsla av otrygghet. Kriminella grupper har tillgång till illegala vapen, ofta insmugglade från konfliktområden som Balkan eller, i framtiden, potentiellt från Ukraina. Detta skapar en obalans där laglydiga medborgare saknar möjligheter att skydda sig själva, medan brottslingar agerar med låg risk för motstånd. Statens insatser för att garantera medborgarnas säkerhet har inte varit tillräckliga, vilket har lett till en utbredd känsla av utsatthet, särskilt i områden som upplevs som osäkra.

Samtidigt finns en missuppfattning i Sverige att vapen enbart är farliga. Erfarenheter från andra länder visar att vapen i händerna på utbildade och prövade medborgare kan fungera som ett effektivt skydd mot våldsbrott. Exempelvis finns dokumenterade fall där personer med tillstånd att bära vapen (så kallad concealed carry, CC) har förhindrat våldtäkter, rån och till och med masskjutningar. En reglerad rätt till självförsvar skulle inte bara stärka individens trygghet utan också bidra till ett säkrare samhälle genom att avskräcka potentiella brottslingar.

Förslag

Vi föreslår att Sverige inför en möjlighet för laglydiga medborgare att, efter noggrann utbildning och prövning, få tillstånd att bära handeldvapen för självförsvar (concealed carry). Detta innebär inte en förenkling av dagens vapenlagar eller en amerikanisering av svensk vapenpolitik, utan en komplettering av befintliga regelverk. Förslaget bygger på följande principer:

1. Kvalificerad utbildning och prövning: Den som ansöker om CC-tillstånd ska genomgå en omfattande utbildning som inkluderar skjutträning, situationshantering, konflikthantering och juridiska aspekter av självförsvar. Prövningen ska säkerställa att endast ansvarsfulla och lämpliga individer beviljas tillstånd.

2. Rättslig ansvarsskyldighet: Användning av vapen i självförsvar ska alltid utredas noggrant, likt polisens användning av tjänstevapen. Om en skjutning bedöms som oproportionerlig eller felaktig ska rättsliga konsekvenser följa.

3. Fokus på självförsvar: Syftet med CC är att ge medborgare ett verktyg för att skydda sitt liv och sin fysiska integritet i akuta hot situationer, inte att skapa en kultur av vapenbärande eller vigilante-rättvisa.

Slutsats

Sverige står inför en utmaning där otryggheten växer och kriminella agerar med allt större självsäkerhet. Genom att införa en reglerad rätt till concealed carry kan vi ge laglydiga medborgare ett verktyg för att skydda sig själva och sina nära, samtidigt som vi behåller strikta krav på ansvar och utbildning. Detta är inte ett steg mot en oreglerad vapenkultur, utan en pragmatisk åtgärd för att möta dagens säkerhetsutmaningar.

Förslag till beslut:

Landsdagarna ställer sig bakom förslaget att verka för en förändring i lagstiftningen så att laglydiga svenska medborgare, efter genomgången utbildning och prövning, ges rätt att bära handeldvapen för självförsvar (concealed carry). Landsdagarna uppdrar åt riksdagsgruppen att aktivt arbeta för en lagstiftning i enlighet med motionens intentioner.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för motionen. Intentionen – att verka för att skydda laglydiga medborgare – är visserligen god, men partistyrelsen har i detta fall invändningar mot det föreslagna tillvägagångssättet. Det är visserligen teoretiskt möjligt enligt svensk rätt att få vapenlicens i självförsvarssyfte. I praktiken beviljar Polisen dock sådana licenser enbart i extrema undantagsfall. Detta är något som Partistyrelsen stödjer. Arbetet för att motverka och beivra brott bör istället ske genom ökade befogenheter och anslag till de rättsvårdande myndigheterna.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

LO34 - Avskaffa osaklig könsdiskriminering i rättstillämpning

Motionär:

Björn Sundman (140131 - bjorn.sundman@sd.se)

Motionsmotivering:

Sveriges rättssystem är formellt könsneutralt. I praktiken finns dock belägg för att kön har betydelse för både påföljdsval, strafflängd och typ av åtgärd vid brottslighet. Ett växande antal forskningsöversikter, både svenska och internationella, visar att kvinnor i genomsnitt får mildare straff än män för liknande brott. Det gäller särskilt i fall där kvinnan kan beskrivas som offer för omständigheter, beroende, psykisk ohälsa eller relationell påverkan. Det gäller omständigheter som i rättspraxis oftare beaktas som förmildrande när förövaren är kvinna än när det gäller en man.

Samtidigt visar annan forskning att när kvinnor begår brott som kraftigt bryter mot könsnormen. Såsom sexuella övergrepp mot barn, ledarskap i kriminella nätverk eller sadistiskt våld. Då riskerar de i stället att dömas hårdare än motsvarande manliga gärningsmän. Dessa dubbla mönster är kända i kriminologin under teorierna om "rättslig ridderlighet" och "den onda kvinnan-hypotesen". Båda pekar på att könsroller fortfarande påverkar rättsväsendets bedömningar, trots att lagen inte gör det.

Detta innebär att kvinnor i vissa fall gynnas, i andra fall missgynnas, men oavsett blir bedömningen osaklig och godtycklig. Män behandlas ofta mer konsekvent men också hårdare. Den som begår ett brott bör bedömas utifrån vad som faktiskt har skett, inte utifrån föreställningar om vilket kön gärningspersonen tillhör eller vilka egenskaper detta kön antas ha.

Sverigedemokraterna är ett parti som värnar rättvisa och lika ansvar. I vår rättspolitiska linje finns tydliga krav på likvärdig behandling inför lagen. Vi bör därför även ställa krav på att rättssystemet inte reproducerar osakliga könsnormer i sin tillämpning av straffrätten. Jämlikhet handlar inte bara om rättigheter, utan också om skyldigheter. Den som vill behandlas som ett fritt subjekt måste också acceptera att bli dömd som ett.

Förslag till beslut:

Med anledning av ovanstående föreslås att:

Landsdagarna beslutar att Sverigedemokraterna ska verka för att regeringen ges i uppdrag att genomföra en översyn av hur kön påverkar rättstillämpning och domskäl i svensk domstolspraxis, samt säkerställa att ojämlik behandling identifieras, åtgärdas och förebyggs.

Partistyrelsens yttrande:

Det är självklart mycket viktigt att lika fall behandlas lika och att ingen missgynnas på osakliga grunder. Allas likhet inför lagen är ett axiom i den sverigedemokratiska ideologin. Ett betydande arbete med att analysera det kriminalpolitiska området med kön som grund pågår ständigt. Se Förordning (2016:1201) med instruktion för Brottsförebyggande rådet §§ 1 och 6 st 2.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

LO35 - Inför separata brottskoder för stölder av djur och andra brott mot djur

Motionär:

Ebba Leandersson (150324 - ebba.leandersson@sd.se)

Motionsmotivering:

Enligt företrädare för Svenska Fåravelsförbundet försvinner allt fler får och lamm spårlöst från gårdar runt om i landet. Även kalvar har stulits. I dagsläget är det svårt att föra statistik över hur många djur som stjäls eftersom Polisen registrerar brotten som stöld av egendom som vilket föremål som helst. Ibland kan stölden registreras som ett intrång på lantbrukarens mark.

De djur som stjäls, i synnerhet lamm och andra djur som ofta föds upp för att ätas, kommer med stor sannolikhet att slaktas av de kriminella personer som stjäl djuren. Risken är då stor att djurhållningen fram till slakt samt själva slakten inte sker enligt svensk djurskyddslag.

Det behövs även separata brottskoder för andra brott där djur drabbas. Vid flera tillfällen har hästar blivit skjutna för att de har blivit misstagna för vildsvin. Ofta är det då jaktbrott, djurplågeri eller skadegörelse som utreds. Att en häst skjuts borde särskiljas från att en jägare till exempel skjuter hål i en ladugårdvägg, men båda rubriceras som samma slags skadegörelse.

Det blir alltså omöjligt att få en översikt över antalet djurstölder eller andra djurrelaterade brott som skett i ett område. Både det förebyggande arbetet samt arbetet med att utreda specifika typer av djurrelaterade brott försvåras. Det går heller inte att jämföra brotten med andra problem, exempelvis med rovdjursattacker, vilket det finns statistik på.

Det är Brottsförebyggande rådet (Brå) som tar fram brottskoderna och lägger till eller tar bort koder för hur olika brott delas in. Brottskoderna revideras en gång per år.

Förslag till beslut:

- att Sverigedemokraterna arbetar för att Brottsförebyggande rådet inför separata brottskoder för stölder av djur

- att Sverigedemokraterna arbetar för att Brottsförebyggande rådet inför separata brottskoder för andra brott som drabbar djur, med syfte att särskilja dem från allmän egendom.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för motionen och den omsorg som motionären har om både djur och djurägare. Det är som motionären framför Brottsförebyggande rådet, BRÅ, som har ansvar för brottskoderna. BRÅ gör detta i samråd med flera brottsbekämpande

myndigheter. Brottskoderna utgår i sin tur från gällande lagstiftning och den information som finns om brottet vid anmälningstillfället. I den nu aktuella brottskodskatalogen finns ett antal brottskoder hänförliga till djur såsom bland annat jaktbrott och djurplågeri. Skulle BRÅ i samråd med andra myndigheter bedöma att det finns ett behov av ytterligare brottskoder för de brott som motionären föreslår är BRÅ således inte förhindrade att införa dessa.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

LO36 - Kemisk kastrering av sexualbrottslingar som villkor för villkorlig dom

Motionär:

Ebba Leandersson (150324 - ebba.leandersson@sd.se)

Medmotionär(er):

Tom Persson 926337

Motionsmotivering:

Det har redan lämnats in flera motioner med önskemål om att kemisk kastrering ska bli ett tvingande straff, både av Sverigedemokraterna och flera andra riksdagspartier. Det känns ändå värt att lyfta frågan igen, dock med mindre långtgående förslag och därmed kanske lättare att genomföra i praktiken.

De enskilda individerna, deras anhöriga och samhället drabbas hårt vid sexuella övergrepp, både på kort och lång sikt. Det behöver knappast motiveras varför samhället behöver göra så mycket som möjligt för att stävja att fler övergrepp sker. Det går att minska antalet sexuella övergrepp med hjälp av medicinsk (kemisk) kastrering.

Den kemiska kastreringen består av ett läkemedel som sänker testosteronnivån i hela kroppen inklusive hjärnan. Effekten är reversibel, läkemedlet ska ges regelbundet för att ha fortsatt effekt. Biverkningarna av testosteronsänkande läkemedel framstår som relativt små, jämför med exempelvis p-piller för kvinnor. I jämförelse med de trauman som sexuella övergrepp skapar hos de utsatta framstår besvären med testosteronsänkande läkemedel verkligen som marginella.

Genom att sänka testosteronnivåerna minskar risken för att begå sexuella övergrepp, särskilt riskfaktorerna att ha sexuellt intresse för barn och hög sexuell lust. Det visar en svensk studie från Karolinska institutet. De som fått läkemedlet meddelar själva att attraktionen för barn dämpats avsevärt. Vuxna som känner sexuell attraktion till barn kan förhindras att begå övergrepp med kemisk kastrering i form av läkemedel i en spruta. Även de som riskerar att begå eller redan har begått sexualbrott mot vuxna kan förhindras att göra det med hjälp av kemisk kastrering.

I Sverige får det idag användas som en frivillig kompletterande behandling och ännu inte som straff eller som en tvingande del i behandlingen. Metoden finns dock redan som ett påtvingat straff eller behandling i ett tiotal länder. I Europa tillämpas det bland annat i Polen. I Danmark har undersökningar gjorts vid anstalten i Herstedvester om kemisk kastrering. Ingen i den gruppen återföll som sexbrottsling under kontrollperioden.

Domstolarna kan idag besluta om påföljder så som till exempel rättspsykiatrisk vård, fängelse och samhällstjänst. När domen är satt är det sedan kriminalvården i samråd med den dömde som avgör vilket innehåll ett påföljd ska ha. Kriminalvården anpassar behandlingen och hur länge den ska pågå, dock inom ramen för vilken typ av påföljd den dömde har fått. Det blir extra tydligt vid rättspsykiatrisk vård där den dömde kan släppas ut relativt snabbt även efter grov brottslighet. Ibland kan ett fängelsestraff istället avtjänas i hemmiljö med fotboja.

Självklart ska lämpliga behandlingar arbetas fram och utföras av utbildad och behörig personal. Statistik visar dock att det är långt ifrån alla, inte ens hälften, av sexualbrottslingarna som slutför de frivilliga behandlingarna (behandlingar som oftast inte ens inkluderar testosteronsänkande läkemedel). Det tas alltså stor hänsyn till sexualbrottslingarnas egen motivation och vilja till att få terapi, inte till deras offer.

Vi har ett rättsystem för att skydda invånarna från att utsättas för brott och för att brottsoffren ska uppleva någon slags upprättelse. Det är de folkvalda politikernas uppgift att balansera rättsystemet så att påföljderna inte anses så milda att det uppkommer medborgargarden, det ska heller inte medföra orimligt hårda straff.

I den här motionen föreslås att kemisk kastrering tillsammans med terapi ska vara ett villkor för att den som är dömd för upprepade och grova sexualbrott ska släppas ut med villkorlig frigivning. Vill inte den dömde gå med på att ta emot testosteronsänkande läkemedel tillsammans med övrig behandling finns valet att istället avtjäna hela strafftiden i fängelse. Detta förslag kan tillsammans med Sverigedemokraternas arbete med att skärpa straffen ge en märkbar effekt i praktiken.

Om en dömd sexualbrottsling villkoras med att ta emot behandling med testosteronsänkande läkemedel för att få avtjäna sista delen av straffet med villkorlig frigivning skulle det kunna minska återfallsrisken och därmed kunna minska brottsoffrets otrygghet.

Det finns några kliniker i Sverige som behandlar personer med sexuell problematik som använder testostreronsänkande läkemedel. Med tanke på hur vanligt det är med pedofila tendenser samt hur många personer som drabbas av sexuella övergrepp verkar behovet överstiga tillgången på preventiv behandling.

Förslag till beslut:

- att Sverigedemokraterna verkar för att lämplig behandling inklusive kemisk kastrering ska bli ett krav för sexualbrottslingars villkorliga frigivning

- att Sverigedemokraterna verkar för att användningen av kemisk kastrering kan beslutas som alternativ till fängelsestraff på samma sätt som fotboja och eventuellt kombineras med fotboja

- att Sverigedemokraterna verkar för att kemisk kastrering blir en mer tillgänglig och mer använd behandlingsmetod inom både den förebyggande sexualmissbruksvården och kriminalvården

Partistyrelsens yttrande:

Arbetet mot sexualiserat våld är en prioriterad fråga för Sverigedemokraterna och Partistyrelsen tackar motionärerna för dessa förslag. Den effektivaste metoden för att förhindra brottslingar från att förgripa sig på någon är i nuläget att låsa in dem. Därutöver är kemisk kastrering ett bra och ändamålsenligt komplement i vissa fall och borde således kunna användas mer. I andra fall kan det vara så att det inte fungerar som önskat eller av andra skäl inte är lämpligt. Partistyrelsen kommer ta motionens förslag i beaktande under det fortsatt viktiga arbetet med att utveckla Sverigedemokraternas framtida kriminalpolitik.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

LO37 - Skärpta åtgärder mot olagliga miljöaktioner

Motionär:

Erik Johansson (92880 - erik.johansson@sd.se)

Medmotionär(er):

Magnus Edman 64037

Gisela Carstinge 139759

Ewa Olsson Bergstedt 109237

Motionsmotivering:

Under de senaste åren har Sverige sett en markant ökning av radikala miljöaktioner som allvarligt har stört både samhällsviktiga funktioner och enskilda människors försörjning. Vi har sett hur aktivister blockerat E4:an i Solna mitt under morgonrusningen, där människor på väg till arbete och sjukhus tvingats stå still i timmar. Vi har sett hur grupper tagit sig in på privata skogsfastigheter i Norrland, spärrat av skogsvägar och hindrat skogsmaskiner från att arbeta. Vi har även sett hur jordbrukare fått se sina arbetsplatser ockuperas och sina maskiner saboteras av aktivister som påstår sig ”agera för klimatets skull”.

Dessa aktioner är inte enstaka nyckfulla händelser utan ofta välplanerade och organiserade kampanjer. Målet är att stoppa eller kraftigt försvåra verksamheter som aktivisterna motsätter sig, oavsett de ekonomiska konsekvenserna eller de mänskliga kostnaderna för de drabbade. För lantbrukare och skogsägare innebär detta produktionsstopp, förlorade intäkter och ökade säkerhetskostnader. För samhället i stort betyder det försämrad tillgång till livsmedel, råvaror och transporter.

Trots att dessa aktioner ofta leder till stora störningar och ekonomiska skador har rättsväsendet gång på gång valt att fria aktivisterna från sabotagebrott. I stället döms de i bästa fall för mildare förseelser som ”ohörsamhet mot ordningsmakten” eller ”egenmäktigt förfarande”, vilket medför låga böter eller villkorliga domar. Den rättsliga signalen blir därmed att dessa handlingar kan genomföras utan risk för kännbara straff. Det underminerar rättsstatens auktoritet och skapar en farlig situation där fler kan inspireras att ta till olagliga metoder.

Syftet med denna motion är att säkerställa att sabotagebrottet och annan relevant lagstiftning tillämpas på ett sätt som ger ett reellt skydd för näringsidkare och samhällsviktiga funktioner. Ingen ska kunna gömma sig bakom ordet ”protest” för att undvika ansvar när man medvetet stör, saboterar eller stoppar andra människors arbete och försörjning.

Förslag till beslut:

Med hänvisning till ovanstående föreslås Landsdagarna besluta att partiet ska verka för att:

• att sabotagebrottet i brottsbalken förtydligas så att även blockader, intrång och avsiktliga verksamhetsstörningar tydligt omfattas,

• att straffskalorna skärps för organiserade eller återkommande aktioner som riktas mot näringsverksamhet eller samhällsviktiga funktioner,

• att ett särskilt brott införs mot systematiska intrång och störningar riktade mot lantbruk, livsmedelsproduktion och skogsbruk,

• att rättsväsendet ges möjlighet att hantera denna typ av brott i snabbspår för att minimera ekonomiska och praktiska skador för de drabbade,

• att polisen ges utökade befogenheter att avlägsna, frihetsberöva och om nödvändigt kvarhålla personer som på plats hindrar verksamhet eller transporter.

Partistyrelsens yttrande:

Motionären sätter fingret på en olägenhet som uppstår för både näringsidkare och allmänhet. Samtidigt måste vissa olägenheter tålas för att kunna vägas mot rätten till yttrandefrihet och demonstrationsfrihet. Partiet har en kontinuerlig diskussion om dessa viktiga avvägningar med justitiedepartementet i syfte att komma framåt i denna fråga.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

LO38 - Utökade befogenheter för ordningsvakter – ett steg mot ökad trygghet och effektivitet

Motionär:

Fia Rosenstråle (96161 - fia.rosenstrale@sd.se)

Medmotionär(er):

Motionsmotivering:

Bakgrund

Sverige står inför växande utmaningar kopplade till ordningsstörningar, småbrott och droganvändning i offentliga miljöer. Polismyndigheten är hårt belastad, och resurserna räcker inte alltid till för att hantera mindre incidenter eller förebyggande insatser i tid. Sedan den 1 januari 2024 har ordningsvakter ett utökat uppdrag att komplettera polisen i det brottsförebyggande och trygghetsskapande arbetet. De är en viktig resurs på platser som tingsrätter, kollektivtrafik, sjukhus och köpcentrum, men deras befogenheter är fortfarande otillräckliga för att fullt ut möta samhällets behov.

Sverigedemokraterna har länge drivit frågan om att stärka tryggheten och effektivisera rättsväsendet. Att ge ordningsvakter utökade, men tydligt avgränsade, befogenheter är ett konkret steg för att avlasta polisen, förebygga brott och öka medborgarnas förtroende för ordningsmakten. Nedan presenteras separata förslag till förändringar i lagen om ordningsvakter, var och en med sin egen motivering, för att möjliggöra en flexibel bedömning.

Förslag till beslut:

Med anledning av ovanstående yrkar vi att Sverigedemokraterna på landsdagarna beslutar att:

1. Beslag av narkotika av ringa värde på offentliga platser

Förslag: Ordningsvakter ska ges befogenhet att beslagta små mängder narkotika som påträffas vid säkerhetskontroller eller andra rutinmässiga ingripanden på platser där de verkar, såsom tingsrätter, kollektivtrafik och sjukhus. Beslagen ska förvaras temporärt och överlämnas till polisen så snart som möjligt för vidare hantering.

Motivering: Idag tvingas ordningsvakter lämna tillbaka små mängder narkotika till personer om polisen inte hinner fram i tid, vilket är en orimlig situation som underminerar deras trygghetsskapande roll. Genom att ge dem rätt att beslagta och överlämna droger till polisen förhindras att droger cirkulerar i samhället, samtidigt som polisen avlastas från att hantera dessa rutinärenden på plats. Detta stärker ordningsvakternas auktoritet utan att de tar över polisens utredningsansvar.

2. Kroppsvisitation och väsksökning vid misstanke om stöld i butiker

Förslag: Ordningsvakter ska ges rätt att utföra kroppsvisitation och genomsökning av väskor i butiksmiljöer vid konkret misstanke om stöld, såsom snatteri, baserat på direkta observationer av ordningsvakten eller butikspersonal. Befogenheten ska syfta till att säkra bevis och identifiera personen tills polisen tar över, och får användas i samband med envarsgripande eller som ett självständigt verktyg vid tydliga indikationer på brott. Ingripandet ska vara strikt reglerat för att undvika övertramp.

Motivering: Snatteri och mindre stölder i butiker är ett vanligt problem där polisen ofta inte hinner ingripa i tid. Idag saknar ordningsvakter befogenhet att visitera vid rena misstankar utan envarsgripande, vilket begränsar deras effektivitet. Genom att ge dem denna rätt avlastas polisen från mindre ärenden, brott förebyggs och tryggheten i handelsmiljöer ökar. Befogenheten hålls under polisens tillsyn för att inte överlappa med deras kärnuppgifter.

3. Föreläggganden vid mindre ordningsstörningar

Förslag: Ordningsvakter ska ges befogenhet att utfärda enkla föreläggganden eller ordningsbot för mindre förseelser, såsom nedskräpning, störande beteende eller överträdelser av lokala ordningsföreskrifter, på platser där de verkar. Tydliga riktlinjer ska ange vilka förseelser som omfattas.

Motivering: Mindre ordningsstörningar, som nedskräpning eller störande beteende, belastar idag polisen med bagatellärenden som tar tid från grövre brottslighet. Genom att låta ordningsvakter utfärda föreläggganden direkt på plats upprätthålls ordningen i vardagen effektivt, och polisen frigörs för mer prioriterade insatser. Detta är en naturlig utvidgning av ordningsvakternas roll att främja allmän ordning.

4. Beslag av andra otillåtna föremål

Förslag: Ordningsvakter ska ges rätt att beslagta andra otillåtna föremål av mindre värde eller fara, såsom små knivar eller sprayburkar, som påträffas vid säkerhetskontroller eller ingripanden. Föremålen ska överlämnas till polisen för vidare hantering.

Motivering: Otillåtna föremål som små knivar eller sprayburkar utgör en risk i offentliga miljöer, men kräver inte alltid omedelbar polisinsats. Genom att ge ordningsvakter rätt att beslagta och överlämna dessa till polisen minskas riskerna på deras arbetsplatser, samtidigt som polisen avlastas från rutinbeslag. Detta kompletterar deras nuvarande befogenhet att beslagta alkohol och stärker det förebyggande arbetet.

Övergripande motivering

Samtliga förslag ligger i linje med ordningsvakternas uppdrag att upprätthålla allmän ordning och säkerhet samt komplettera polisen. De kräver ingen omfattande omstrukturering av utbildning eller mandat, utan kan implementeras genom mindre justeringar i lagstiftningen och tydliga riktlinjer. Förslagen hålls under polisens ledning och tillsyn, vilket säkerställer att ordningsvakter inte tar över polisens kärnuppgifter som utredning och rättsliga bedömningar. Detta är helt i linje med Sverigedemokraternas politik för ett starkare och mer effektivt rättsväsende.

1. Att Sverigedemokraterna verkar för att ordningsvakter ges befogenhet att beslagta narkotika av ringa värde på offentliga platser och överlämna dessa till polisen enligt beskrivningen under punkt 1.

2. Att Sverigedemokraterna verkar för att ordningsvakter ges rätt att utföra kroppsvisitation och väsksökning vid misstanke om stöld i butiker enligt beskrivningen under punkt 2.

3. Att Sverigedemokraterna verkar för att ordningsvakter ges befogenhet att utfärda förelägganden vid mindre ordningsstörningar enligt beskrivningen under punkt 3.

4. Att Sverigedemokraterna verkar för att ordningsvakter ges rätt att beslagta andra otillåtna föremål och överlämna dessa till polisen enligt beskrivningen under punkt 4.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för motionen. Partistyrelsen delar motionärens uppfattning att det är viktigt att även ingripa mot småbrott, ordningsstörningar och annat oönskat beteende. Partistyrelsen anser emellertid att det är viktigt att ordningsvakterna alltjämt skall ses som komplement till polisen och inte som en ersättning för den som de riskerar att bli om deras befogenheter sträcker sig för långt. När andra aktörer än polisen ges befogenheter som liknar polisens behöver det i enlighet med den konservativa ideologin ske gradvis och med eftertanke. Tidöpartierna har genomfört en rad reformer på det brottsförebyggande området som till exempel säkerhetszoner, självständigt förverkande och preventivt vistelseförbud med mera som torde ha stor betydelse för att motverka de brott som motionären hänvisar till. När hela Tidöavtalet är genomfört kommer än mer åtgärder ha kommit på plats.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

LO39 - Inför sociala medieförbud för dömda för digitala sexuella ofredanden

Motionär:

Gabriella Eriksson (133705 - gabriella.eriksson@sd.se)

Motionsmotivering:

Att få oönskade sexuella bilder skickade till sig i mobilen eller via sociala medier är i dag vardag för många kvinnor och flickor. Framför allt handlar det om så kallade "dickpics" – alltså bilder på manliga könsorgan som skickas utan samtycke. Det är ett av de mest normaliserade formerna av sexuellt ofredande vi har, och det sker ofta utan att den skyldige får några egentliga konsekvenser.

Men det är ett brott och det är ett brott som lämnar spår. Det är en digital form av blottning, en maktutövning, och något som många unga tjejer får uppleva långt innan de ens förstått hur de kan anmäla.

Problemet är att straffen inte hänger med. En polisanmälan leder sällan till åtal, och ännu mer sällan till dom. När det väl sker, får gärningsmannen i bästa fall böter. Han behåller däremot ofta sin tillgång till exakt samma sociala medieplattformar, redo att fortsätta.

Vi har kontaktförbud i verkliga livet och det är rimligt att vi inför sociala medieförbud vid digitala övergrepp. Den som döms för att ha skickat sexuella bilder utan samtycke ska kunna förbjudas att använda sociala medier under en viss tid. Det är ett modernt skydd för kvinnor och ett tydligt budskap om att kränkningar i digitala miljöer är lika allvarliga som på gatan.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraterna verkar för att införa en möjlighet till tillfälligt förbud mot sociala medier som en del av påföljden vid dom för sexuellt ofredande i digitala miljöer (t.ex. oönskade nakenbilder, "dickpics")

att frågan om digitala skyddsåtgärder för brottsoffer utreds, där kontaktförbud och restriktioner i sociala appar ingår

att arbetet mot sexuella ofredanden på nätet prioriteras särskilt i det kriminalpolitiska reformarbetet

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens uppfattning att alla, men framför allt barn och kvinnor, skall skyddas mot önskat innehåll och kontaktförsök på internet. Kännbara straff skall dömas ut för dem som kränker eller hotar sina offer online. Det är värt att framhålla att många appar och sociala medier har funktioner för att skydda sig mot, eller anmäla, kränkande eller förargelseväckande innehåll. Det är även möjligt för en domstol att

förbjuda dömda gärningsmän att kontakta sina offer oavsett metod. Tack vare Sverigedemokraterna genomfördes nyligen efterlängtade skärpningar av kontaktförbuden genom proposition 2024/25:123 Kontaktförbud – ett utökat skydd för utsatta personer. I närtid kommer det införas bank-id för sociala medier. Kanske kommer det då att finnas bättre tekniska förutsättningar för de mekanismer motionären föreslår. Partistyrelsen avser att hålla sig uppdaterad på det tekniska läget och driva frågan om det är tekniskt och kostnadsmässigt möjligt

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

LO40 - Samhällsskydd via app när tryggheten uteblir

Motionär:

Gabriella Eriksson (133705 - gabriella.eriksson@sd.se)

Motionsmotivering:

Våldtäkter, rån och misshandel sker i vardagen alldeles för nära, alldeles för ofta. Det behöver inte vara ett uppgjort scenario: ibland är det en taxichaufför nattens mål, ibland är det en ung tjej som går hem ensam. Det är barn, kvinnor och unga som gång på gång får stå för trygghetens pris utan att samhället ger dem verktyg att agera i stunden.

Redan idag finns appar i Sverige som fungerar som mobil trygghetslarm, bland annat för äldre personer. Exempelvis har Sensorem-appen GPS-funktion och larm som kan skickas till både anhöriga och larmcentral. 112-appen ger trygghetsinformation men saknar riktad larmfunktion.

I Stockholm har en entreprenör lanserat en app, som är tänkt att fungera som ett överfallslarm: användaren trycker på knappen, GPS-position skickas till registrerade ”räddare” i närheten och kan även inkludera ljudinspelning som bevismaterial. Trots kritik om affärsmodellen har appen uppmärksammats som en idé värd att utvärdera. Det är en lösning som kan förebygga brott eller möjliggöra snabb insats vid pågående våld.

Samtidigt har takten i erfarenhet visat hur taxichaufförer har hjälpt varandra via kommunikationsradio när en kollega hotats, det har hänt att flera bilar har omringat en attacker för att hjälpa till, en konkret illustration av behovet av samordnade larmsystem.

Svenska kommuner och regioner har ännu inte tagit ett helhetsgrepp. Det finns olika appar och pilotprojekt men ingen nationell lösning. Detta skapar en blank fläck i trygghetspolicyn som lämnar vissa grupper åt slumpen varje gång de rör sig i offentligheten sena kvällar eller i utsatta miljöer.

En nationell larmapp, motsvarande Hjärstoppsappen men för våld och övergrepp, skulle kunna larma både polis, ordningsvakter och medborgare i närheten, samtidigt som den ger GPS-spårning och möjlighet till ljudinspelning för bevisföring. Modellen bygger på frivillighet, men kan ge livsviktig hjälp i akuta lägen. Det handlar inte om att bygga en marknadslösning, utan att ge medborgare konkreta rättigheter till trygghet.

Statligt stöd, samordning med frivilligmodeller och tydliga gränser behöver finnas, för att en sådan app inte ska bli ett företagsprojekt utan en samhällelig trygghetsinsats.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraterna verkar för att utreda möjligheten att ta fram en nationell, mobil larmapp för personer som känner sig otrygga vid våld, trakasserier eller rån

att appen ska kunna larma polis, ordningsvakter och frivilliga medborgare kopplade till larmcentral, med GPS-position och möjlighet till inspelning som bevis

att regeringen erbjuder startbidrag och samordnar utvecklingen med befintliga prototyper och mobila trygghetslarm från befintlig välfärdsteknik

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för motionen. Partistyrelsen är inte emot förslaget i sig men ser flera betydande tekniska svårigheter och kostnader förenade med det. Det framstår inte som osannolikt att den fria marknaden själv kommer hitta en lösning som motionären efterfrågar. Att det blir ett företagsprojekt på det viset behöver heller inte vara av ondo då det kommer att finnas ekonomiska incitament att göra en sådan app både billig och användarvänlig.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

LO41 - Försvårande av samhällsviktig infrastruktur

Motionär:

Hampus Bergh (127243 - hampus.bergh@sd.se)

Medmotionär(er):

Stefan Nylén

Motionsmotivering:

Sverige har under senare år sett en oroande ökning av organiserade blockader i syfte att störa samhällsviktig infrastruktur. Aktionen sker ofta i form av vägblockader på större trafikleder, inklusive infartsleder till städer, motorvägar och broar. Aktörerna bakom dessa aktioner har i regel politiska eller ideologiska motiv, och agerar medvetet för att maximera störningseffekterna – på bekostnad av trygghet, ekonomi och samhällsservice.

I dessa situationer riskerar inte bara utryckningsfordon och kollektivtrafik att stoppas, utan även arbetspendlare, godstransporter och samhällsbärande funktioner som sjukvårdspersonal, montörer, tekniker, servicepersonal, samt leveranskedjor inom industri och handel.

Trots detta saknar svensk rätt i dag ett särskilt brott som tydligt markerar straffvärdet i att försvåra just samhällsbärande trafik. Istället får åtal ofta ske enligt exempelvis ohörsamhet mot ordningsmakten, egenmäktigt förfarande eller i vissa fall sabotage – vilket varken speglar gärningens samhällsfarlighet eller ger tillräcklig möjlighet till skadestånd för dem som drabbats ekonomiskt.

Detta förslag tar sin utgångspunkt i en proportionalitetsbedömning. Den som avsiktligt – oavsett om ett specifikt utryckningsfordon faktiskt stoppas – agerar på ett sätt som objektivt innebär en betydande risk för att samhällsbärande trafik fördröjs, bör kunna lagföras.

Begreppet samhällsviktig infrastruktur knyter an till Regeringskansliets nationella risk- och sårbarhetsanalys, där samhällsfunktioner såsom vård, transporter, logistik och elförsörjning definieras som avgörande för trygghet och ordning.

Genom att erkänna arbetspendlare och andra samhällsnyttiga aktörer som skyddsvärda i lagtext, adresserar vi även den indirekta men ofta mycket omfattande ekonomiska och sociala skada som dessa blockader orsakar – i form av förlorad arbetstid, inställda affärer, missade deadlines, och i vissa fall även fara för liv och hälsa.

Denna reglering skulle dessutom möjliggöra skadeståndsanspråk från tredje man, vilket i dag är juridiskt svåråtkomligt när gärningsmannen inte skadat egendom eller person direkt. Här skapas en möjlighet att konkret kräva ersättning för ekonomiska förluster från exempelvis ett byggföretag vars anställda inte kunnat komma till arbetsplatsen, eller från ett åkeri vars leveranser uteblivit.

I en tid då Sveriges säkerhet, beredskap och funktionalitet ständigt utmanas måste lagstiftningen vara tydlig. Den som avsiktligt väljer att medverka i blockader som försvårar samhällsviktig infrastruktur bör mötas av tydliga juridiska och ekonomiska konsekvenser.

Sverigedemokraterna bör som trygghetsorienterat parti gå i främsta ledet för en sådan förändring.

Förslag till beslut:

Landsdagarna beslutar att Sverigedemokraterna ska verka för att det införs en särskild straffbestämmelse med benämningen försvårande av samhällsviktig infrastruktur, i enlighet med vad som anförs i denna motion, och att följande principer ska ligga till grund för lagstiftningen:

• att det ska vara tillräckligt att gärningen objektivt kunde ha försvårat samhällsviktig trafik, oavsett om den faktiskt gjorde det,

• att skyddet ska omfatta även arbetspendlare, transporter, servicepersonal och kollektivtrafik som samhällsbärande trafik,

• att civilrättsliga konsekvenser ska kunna aktualiseras, inklusive skadestånd för förlorad arbetstid, produktionsstopp och liknande ekonomisk skada,

• att brottet ska bedömas som grovt om det sker i organiserad eller samordnad form eller medför omfattande påverkan på samhällsfunktioner eller ekonomi.

Partistyrelsens yttrande:

Motionen är en av flera motioner som med olika grepp försöker komma tillrätta med de olägenheter som uppstår när vissa aktivistiska grupper tar sig rätt att störa den allmänna ordningen eller göra intrång på privat egendom. Detta är ett problem och en olägenhet som samtidigt måste vägas mot yttrande- och demonstrationsfriheten. Partiet har en kontinuerlig diskussion om dessa viktiga avvägningar med justitiedepartementet i syfte att komma framåt i denna fråga.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

LO42 - Trygghetsrutiner på restauranger och krogar – lagkrav för att förebygga hot och trakasserier

Motionär:

Hampus Bergh (127243 - hampus.bergh@sd.se)

Medmotionär(er):

Stefan Nylén

Motionsmotivering:

Under de senaste åren har flera rapporter visat att sexuella trakasserier och hot i nattlivsmiljöer ökar. Det är ofta samma individer eller grupper som begår upprepade övergrepp – inte bara mot personal utan även mot gäster – vilket skapar en otrygg och osund miljö. Samtal med krögare visar en tydlig frustration över avsaknaden av strukturerade rutiner för att snabbt upptäcka och hantera sådana situationer.

I Jönköping har krögare aktivt börjat använda Angel Shot-beställning som säkerhetsverktyg – ett kodsystem där gäster kan beställa en symbolisk drink för att signalera att de känner sig otrygga, utan att explicit säga det högt Krögaren som haft detta system på menyn i 15 år efter upprepade incidenter på dansgolvet, och att konceptet bidragit till en märkbart tryggare miljö.

Trots provade åtgärder saknas idag ett tydligt lagstöd för återkommande och systematiskt trygghetsarbete med sådana rutiner.

Proaktiv trygghet för gäster

Genom lagkrav på rutiner säkerställs att gäster inte står utan hjälp i utsatta situationer – särskilt kvinnor och andra utsatta grupper.

Standardisering av bevakningssystem

Krav på gemensamma rutiner innebär att koncept som Angel Shot blir mer utbrett och systematiskt, snarare än beroende av enskilda initiativ.

Minskad brottslighet och återkommande trakasserier

Genom utbildning och övervakning kan samma individer i mindre utsträckning begå upprepade överträdelser mot nya gäster.

Effektiv efterlevnad via serveringstillstånd

Kommunernas tillsyn och möjligheten till återkallelse av tillstånd gör att kraven blir verkligt bindande.

Förslag till beslut:

Landsdagarna beslutar att Sverigedemokraterna ska verka för att det införs ett lagkrav på trygghetsrutiner i restauranger och krogar med serveringstillstånd, med syfte att skydda gäster mot hot, sexuella trakasserier och otrygga situationer.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för motionen. Det är bra att det finns sådana funktioner. Partistyrelsen uppmuntrar fenomenet och hoppas att det sprider sig till fler ställen. Men att göra detta till ett lagkrav anser partistyrelsen är att gå för långt. Krögare och egenföretagare har idag en lång rad föreskrifter de måste följa och det kan inte anses vara deras ansvar att förhindra och beivra brott på det sättet som motionären föreslår.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen.

LO43 - Återinför fast polisbemanning i varje kommun

Motionär:

Janita Kirchberg (60000 - janita.kirchberg@sd.se)

Medmotionär(er):

Martin Kirchberg 59999

Motionsmotivering:

Trygghet är en grundläggande rättighet för alla medborgare, oavsett om man bor i stad eller på landsbygd. Polismyndigheten har idag en mycket pressad situation med både personal- och resursbrist, vilket resulterar i en ojämn polisiär närvaro över landet. Detta drabbar särskilt mindre kommuner och glesbygd, där medborgare alldeles för ofta upplever en frånvaro av synlig polis och en bristande känsla av trygghet.

Det är inte acceptabelt att medborgarnas trygghet i praktiken blir beroende av var i landet de bor. Den nuvarande modellen, där poliser ofta är stationerade i större tätorter och täcker flera kommuner, skapar långa utryckningstider, minskad förebyggande närvaro och ett stort glapp mellan polis och lokalsamhälle. Alldeles för ofta så finns inte kunskapen om Sveriges geografi när medborgare ringer till polisen för att få hjälp och det innebär en fördröjning av den insats som behövs.

I partiets kriminalpolitiska inriktningsprogram står det : “Polisen ska finnas tillgänglig i hela samhället, landsbygd som storstad, och under hela året. För att få en närvarande polis i hela landet måste antalet poliser utbildas i jämn takt med befolkningsutvecklingen. Medborgare ska mötas av öppna polisstationer, även på sommaren, och korta inställelsetider när de rapporterar in brottslighet. I det moderna folkhemmet är polisen en positiv del av vardagen för laglydiga medborgare. I det moderna folkhemmet vet medborgarna att polisen kommer när de behövs, oavsett om behovet uppstår i hjärtat av en storstad, i en gränd i ett utanförskapsområde, eller på landsbygden”.

Vi har sedan 2019 lagt liknande motionsförslag, vilka har avslagits huvudsakligen med hänvisning till resursbrist. Under denna tid så har brottsstatistiken ökat markant i vårt land. Vi är det parti som har den bästa kriminalpolitiken men med ett bifall på vår motion så blir den ännu bättre. Vi anser att det är fullt möjligt att både stärka Polismyndigheten nationellt och samtidigt garantera en polisiär närvaro lokalt. Ett tryggt samhälle byggs inte genom centralisering. Det byggs genom lokal närvaro, dialog och förtroende.

Förslag till beslut:

Att verka för att det ska införas fast polisbemanning i varje kommun, oavsett kommunens geografisk storlek eller befolkningsmängd samt prioriterar en långsiktig

förstärkning av Polismyndigheten så att tillräckliga resurser och personal kan avsättas för detta ändamål.

Att partiet verkar för att en översyn av nuvarande fördelningsprinciper inom Polismyndigheten görs för att möjliggöra en mer geografiskt jämlik närvaro.

Partistyrelsens yttrande:

Det stämmer att motionärerna har lagt liknande motioner tidigare och Partistyrelsen uppskattar deras omsorg om tryggheten i Sveriges kommuner. Partistyrelsen vidhåller emellertid sitt tidigare svar från 2023:

Partistyrelsen instämmer i att trygghet och polisiär närvaro är ett fundament i statens åtaganden mot medborgarna men skiljer sig från motionärerna gällande åtgärder för att bemöta detta. Sverigedemokraterna för en politik som kraftigt förstärker polismyndigheten i en rad avseenden.

Att införa en fast polisbemanning i varje kommun riskerar att medföra ej önskvärda följder i form av ett ineffektivt fördelande av resurser och en ökad administrativ börda då den polisiära verksamheten till sin natur i många fall inte är bunden till den enskilda kommunen. Det är således en lämpligare väg att stärka Polismyndigheten överlag i syfte att frigöra resurser för en stadigvarande närvaro även på gles- och landsbygd snarare än att stadga en fast fördelning som riskerar att försämra myndighetens kapacitet överlag.

Slutligen vill Partistyrelsen framhålla att polisen som en av sina mål för perioden 2025-2027 har i uppdrag att stärka den lokala brottsbekämpande förmågan genom en ökad närvaro av uniformerad polis i yttre tjänst.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

LO44 - Nationell handlingsplan mot brottslighet riktad mot företagare

Motionär:

Johnny Svedin (93595 - johnny.svedin@sd.se)

Motionsmotivering:

Sveriges företagare särskilt småföretagare utsätts i allt högre grad för brott såsom stölder, bedrägerier, utpressning och skadegörelse. Företagsamhet ska inte vara förenat med rädsla. Det saknas en sammanhållen politik för att möta denna typ av kriminalitet. Polisiära resurser är ofta otillräckliga och rättsväsendets prioriteringar lämnar företagarna oskyddade. Sverigedemokraterna bör inta en tydlig position i frågan. Där förstärkta polisiära insatser i handelsområden, särskilda trygghetszoner i utsatta affärsområden, ökad samverkan med näringslivsorganisationer och skärpta straff för brott som riktar sig mot företag bör ingå.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna antar en handlingsplan för att minska brottslighet mot företagare

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för förslaget, det är viktigt att skydda företagare. Partistyrelsen vill dock samtidigt framföra att den inte delar motionärens uppfattning att det saknas en sammanhållen politik för att möta kriminalitet mot företagare. Tvärtom syftar stora delar av Tidöavtalet till att bestraffa och beivra brott som riktar sig mot just företagare. Vistelseförbudet är ett exempel som fått hela torg och gator att leva upp igen. Under 2025-2027 har polisen som ett av sina mål att stärka den lokala brottsbekämpande förmågan genom en ökad närvaro av uniformerad polis i yttre tjänst. Med fler och bättre verktyg och ökade resurser får de rättsvårdande instanserna allt större möjligheter att skydda såväl enskilda medborgare som företagare.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

LO45 - Avlasta polisen: Låt civilanställda utföra inre gränskontroller

Motionär:

Jonathan Fritzdorf (103617 - jonathan.fritzdorf@sd.se)

Motionsmotivering:

Polismyndigheten är idag kraftigt belastad, vilket leder till att viktiga inre utlänningskontroller inte utförs i tillräcklig omfattning. Polisen har en bred och värdefull kompetens inriktad på allmän brottsbekämpning och ordningshållning, men för specialiserade uppgifter som identitets- och dokumentkontroll – där förfalskningar och migrationsrättsliga detaljer är centrala – kan civilanställda med riktad expertis utgöra ett viktigt komplement. Samtidigt finns en betydande grupp civilanställda inom Polismyndigheten, såsom pass- och gränskontrollanter, som har specialistkompetens just på dessa områden – inklusive utbildning i dokumentverifiering och identitetsbedömning – men enligt gällande lag (Utlänningslag 2005:716) endast får bistå polisen med stödjande uppgifter. Denna kompetensfördelning underutnyttjas idag, vilket öppnar för en mer effektiv fördelning där civilanställda kan ta ett större ansvar för rutinmässiga kontroller.

För att effektivisera polisens arbete och öka antalet utförda kontroller bör särskilt utbildade civilanställda inom Polismyndigheten ges befogenhet att själva initiera och genomföra inre utlänningskontroller, såsom identitetsverifiering och dokumentkontroll. Denna förändring skulle innebära ett bättre nyttjande av befintliga resurser, avlasta poliser, och frigöra kapacitet för polisens kärnuppgifter.

Förslaget ligger helt i linje med Sverigedemokraternas politik om effektiv resursfördelning inom rättsväsendet och innebär att samhällets trygghet och rättssäkerhet stärks utan att ge avkall på viktiga principer om proportionalitet och rättssäkerhet.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraternas landsdagar beslutar om att partiet ska verka för att särskilt utbildade civilanställda vid Polismyndigheten ges befogenhet att initiera och utföra inre utlänningskontroller utan krav på omedelbar närvaro av polisman, i enlighet med motionens intentioner.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för förslaget. Partistyrelsen delar motionärens intention om behovet av fler utlänningskontroller. Partiet har tillsett att det tillförts 100 miljoner årligen för detta under 2025, se Statens budget utgiftsområde 4. Vi fortsätter också under kommande budgetår med att förstärka polisen för att myndigheten skall kunna tillse att de som inte har rätt att vistas i landet återvänder hem. Avseende förslaget i sak ser Partistyrelsen ett antal möjliga vägar framåt. Antingen får polisen alltjämt fortsätta att bära huvudansvaret för inre utlänningskontroller. Eller så inrättas

en ny myndighet som kan komplettera polisens arbete med olika utlänningsärenden. Eller så sköts det av civila som motionären föreslår. Partistyrelsen arbetar både med dessa och andra närstående frågor och vill därför i nuläget inte binda sig vid en specifik lösning

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

LO46 - Sabotage mot allmänheten till men för samhället

Motionär:

Jörgen Ring (78106 - jorgen.ring@sd.se)

Medmotionär(er):

Chris Dahlqvist, 82570

Max Haienhjelm Andreasson, 90560

Motionsmotivering:

Vi har sett hur extrema aktivister hävdar demonstrationsrätt och civil olydnad när de stoppar trafiken på stora viktiga vägar genom att sätta sig på vägen för att hindra trafiken. Trafikanter som därmed får sin frihet begränsad drabbas i olika grad av skada till följd av aktivisternas egenmäktiga och egoistiska förfarande. Dels är det allmänheten som kan drabbas av att missa möten, läkarbesök, barnhämtning, mm. Men också företag som antingen transporterar något eller är på väg till en kund. Det kan vara elektrikern, rörmokaren, en väktare på larmutryckning eller hemtjänsten på väg till en nödställd åldring. Det kan i allra värsta fall även vara polisen, räddningstjänsten eller ambulansen som hindras, vilket kan resultera i stora ekonomiska skador, lidande eller till och med förlust av liv.

Högsta domstolen har friat demonstranter från Återställ Våtmarker från anklagelser om sabotage för en demonstration på E4:an. Domen betonade att aktionerna var ett utövande av demonstrationsfriheten och att samhället måste acceptera vissa störningar. Detta visar att nuvarande lagar inte räcker till.

Dessa aktivister som anser sig ha större rättigheter än andra bör hindras från att skada allmänheten och samhället.

Förslag till beslut:

-att Sverigedemokraterna verkar för att införa brottet Allmänskadlig verksamhet.

-att verka för att straffet för brotten ska vara fängelse.

Partistyrelsens yttrande:

Motionen är en av flera motioner som med olika grepp försöker komma tillrätta med de olägenheter som uppstår när vissa aktivistiska grupper tar sig rätt att störa den allmänna ordningen eller göra intrång på privat egendom. Detta är ett problem och en olägenhet som samtidigt måste vägas mot yttrande- och demonstrationsfriheten. Partiet har en kontinuerlig diskussion om dessa viktiga avvägningar med justitiedepartementet i syfte att komma framåt i denna fråga.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

LO47 - Upprätta ett svenskt gendarmeri

Motionär:

Lars Larsson (63194 - lars.larsson@sd.se)

Motionsmotivering:

Sverige står inför en stor kris när det kommer till gängkriminaliteten. Som ett gift sprider det sig i samhället och påverkar människors trygghet och legitimitet för rättsstaten. Vi sverigedemokrater och ungsvenskar har varit drivande för att motverka gängkriminaliteten och många av förslagen som nu tas fram av regeringen härstammar från oss.

Samtidigt ser vi att mer behövs. Vi behöver få till en total omdaning av det svenska rättsväsendet och Sveriges påföljdssystem. Vi behöver även se till att staten har de verktyg som krävs för att sätta hårt mot hårt.

Något som ofta lyfts fram är möjligheten till att låta Försvarsmakten bistå polisen vid oroligheter och vid allvarlig kriminalitet. Något som kan vara ett viktigt om än ganska trubbigt verktyg. Ett annat alternativ vore att inrätta ett svenskt gendarmeri. Frågan har varit på tapeten för flera års sedan och det är dags att vi dammar av det.

Ett gendarmeri är en militärt organiserad poliskår. Systemet används idag i många sydeuropeiska länder vid upplopp, systemhotande kriminalitet och för att bevaka regeringsbyggnader. Uppgifter som den ordinarie poliskåren hade behövt hjälp med idag. Som exempel är skyddet av riksdagen idag beroende av privata aktörer.

Genom att ta över bevakningsuppgifterna av Riksdagen och Regeringskansliet med flera viktiga byggnader i Sverige, skulle vi slippa förlita oss på privata säkerhetsföretag. Samtidigt skulle styrkan kunna fokusera på den allvarligaste brottsligheten och vara statens extra hårda nypor. Dagens polisverksamhet behöver finnas över hela spannet, från relationsskapande verksamhet i otrygga områden till brottsförebyggande och brottsuppklarande. Därför vore det på sin plats att instifta en nivå till som kan ta i med hårdhandskarna vid kravaller eller systemhotande brottslighet.

Med tanke på dess syfte och ansvarsområden bör styrkan vara begränsad i storlek för att kunna specialisera sig på att försvara samhällssystemet mot interna hot. Medan det mer allmänna arbetet med lag och ordning bör fortsatta vara hos Polismyndigheten.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna verkar för att inrätta ett svenskt gendarmeri.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för motionen. Förslaget spänner från daglig bevakning av riksdagen till en insatsgrupp vid oroliga tider, alla i sig viktiga områden och det är välkommet att motionärens uppmärksammar dessa behov. Partistyrelsen vill för det första framhålla att den dagliga bevakningen av riksdagen är en tämligen odramatisk

verksamhet där vakterna i entréerna, utöver att ägna sig åt bevakning, även bistår besökare och besöksmottagare och ägnar sig åt mycket administrativ verksamhet. En inte oväsentlig del i det är att riksdagen skall vara öppen och välkomnande för allmänhet och besökare. Partistyrelsen fruktar att riksdagens skulle verka betydligt mindre öppen om bevakningen istället utfördes av en paramilitär styrka. En annan viktig aspekt är att det fortsatt är Polismyndighetens uppgift att skydda statsledningen, inklusive riksdagen. Med det sagt kan det te sig som en orimlig åtgärd att ha beväpnade vakter vid en låg hotbild. Polismyndigheten har fortfarande möjligheterna att växla upp i händelse av en höjd hotbild vilket också sker ibland. Det innebär att uniformerad polis med förstärkningsvapen patrullerar omkring riksdagen och Rosenbad. Sverigedemokraterna driver sedan tidigare också en politik där Försvarsmakten ska få ett utökat mandat att i händelse av extraordinära händelser kunna bistå Polismyndigheten. Vilket också föreslås i utredningen *SOU 2025:57 – Polisiär beredskap i fred, kris och krig*.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att avslå motionen

LO48 - Skärpta straff för överlåtelse eller försäljning av narkotika till minderåriga

Motionär:

Lenn Arvid Jaans (93954 - lenn.jaans@sd.se)

Motionsmotivering:

Bakrund:

Det är svårt att hitta ord för att beskriva hur meningslöst och bortkastat ett liv fullt av missbruk kan vara. Efter över tio års arbete i polisarresten i Borlänge har jag mött otaliga personer vars liv gått förlorade i missbruk. En återkommande gemensam nämnare är att missbruksdebuten ofta sker i mycket unga år – mellan 13 till 18 års ålder – en ålder då hjärnan är långt ifrån fullt utvecklad för att fatta rationella långsiktiga beslut.

Det är få beslut i livet som kan få lika ödesdigra konsekvenser som att testa droger för första gången. Det första steget in i ett beroende sker sällan med någon förståelse för de långsiktiga följderna som det kan innebära. Samtidigt är tillgången till narkotika för unga ofta både nära och lättillgänglig.

Tänk om det finns någonting som vi skulle kunna göra för att kraftigt försvåra för ungdomar i den här åldern att komma åt droger. Det skulle i så fall kunna innebära en fullständig game changer. Vi behöver därför ett nytt, tydligt och kraftfullt verktyg i kampen mot narkotika – ett som sänder en stark signal till de som aktivt för in unga i missbruk.

Förslag till beslut:

Förslag

Jag föreslår att:

Överlåtelse eller försäljning av narkotikaklassade preparat till minderåriga bör i lag klassas som ett synnerligen grovt narkotikabrott, med en föreskriven straffskala på 6 till 10 års fängelse.

Det finns enligt min uppfattning inget grövre narkotikabrott än att leda in en ung människa i missbruk. Att skärpa lagen på detta sätt skulle inte bara ha ett avskräckande syfte – det skulle också signalera samhällets fulla allvar i att skydda våra unga från beroende och kriminalitet.

Låt oss införa en lagstiftning som tydligt säger att den som förstör unga människors framtid kommer att mötas med samhällets skarpaste reaktioner.

Jag yrkar därför på att:

1. Riksdagen (eller relevant lagstiftande instans) utreder och inför en ny brottsrubricering för överlåtelse eller försäljning av narkotika till minderåriga som ett synnerligen grovt narkotikabrott.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen delar motionärens frustration över hänsynslösa kriminella som säljer narkotika till barn och unga och anser i och för sig att det brottet skulle kunna ha en egen benämning och straffskala. Partistyrelsen vill emellertid inte binda sig vid den föreslagna lösningen. Det pågår ett mycket omfattande arbete med att se över straffskalorna för alla brott. I betänkandet En straffreform SOU 2025:66 finns således konkreta förslag på hur hela straffskalan för varje enskilt brott skall komma till användning. Betänkandet bereds för närvarande i regeringskansliet och ett förslag kan väntas i närtid. När detta arbete väl utkristalliserat sig avser Sverigedemokraterna att arbeta vidare med narkotikastrafflagens innehåll. Motionens intentioner kommer då att beaktas.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

LO49 - Skärpta bakgrundskontroller för skolpersonal – samarbete med Säkerhetspolisen

Motionär:

Liza Holmkvarn (107791 - liza.holmkvarn@sd.se)

Motionsmotivering:

Sverigedemokraterna bör verka för att det införs skärpta bakgrundskontroller vid anställning av skolpersonal, där Säkerhetspolisen (Säpo) ges i uppdrag att underrätta Skolverket, kommuner och skolhuvudmän om individer som utgör en potentiell säkerhetsrisk. Detta ska ske utöver dagens belastningsregisterkontroll.

Skolan är en av våra mest skyddsvärda samhällsinstitutioner. Det är där grunden för barns kunskap, trygghet och samhällstillit formas. Därför måste det vara en självklarhet att de vuxna som arbetar med barn står fria från extremism, kriminalitet eller kopplingar till våldsbejakande miljöer.

Samtidigt lever vi i en tid där hoten mot Sveriges demokratiska värden ökar. Säkerhetspolisen har vid upprepade tillfällen varnat för att extremistmiljöer, ideologiskt motiverad infiltration och säkerhetshotande verksamhet kan rikta in sig mot skola, vård, omsorg och annan offentlig verksamhet just på grund av deras samhällspåverkan.

Att endast kontrollera belastningsregistret är i dag otillräckligt. Det fångar endast upp dömda brott inte individer som är under utredning, står under bevakning eller är kända av Säkerhetspolisen för kopplingar till exempelvis islamism, våldsbejakande extremism eller utländsk underrättelseverksamhet.

Barns rätt till en trygg, neutral och icke-ideologisk skolmiljö måste väga tyngre än rädslan för att ifrågasätta integriteten hos vuxna som vill arbeta i skolan. Staten har ett ansvar att agera proaktivt inte reaktivt när det gäller barnskydd och samhällssäkerhet.

Förslag till beslut:

Att införa ett krav på registerkontroll mot Säkerhetspolisen (Säpo) vid tillsättning av personal, särskilt i kommunala skolor, friskolor och resursskolor.

Att Säpo ges laglig möjlighet att, på begäran, lämna underrättelser om individer som bedöms utgöra en säkerhetsrisk, även om personen inte är dömd för brott.

Att införa en ny särskild kontrollfunktion inom Skolverket som samordnar dessa bakgrundsbedömningar och utvecklar riktlinjer för huvudmän.

Att säkerställa att rättssäkerhet och proportionalitet beaktas, exempelvis genom att en varning från Säpo inte automatiskt innebär förbud, men att huvudmannen får rättsligt stöd att avstå från anställning.

Att skapa ett nationellt regelverk för kontinuerlig kontroll av redan anställd skolpersonal vid ny information om säkerhetsrisker

Partistyrelsens yttrande:

Förslaget skulle innebära en både resurskrävande och tidskrävande process för Säkerhetspolisen att hantera registerkontroller kopplade till skolväsendet. Regeringen har redan tillsatt en utredning (U2025/01126) våren 2024 med uppdrag att se över en utökning av belastningsregisterkontrollen vid nyanställningar i skolan till att omfatta fler brott. Vi avvaktar därför slutsatserna i den utredningen innan vi tar ställning till eventuella ytterligare åtgärder.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

LO50 - Specialistutbilda personal som handlägger brott gällande sexuella övergrepp

Motionär:

Maria Lindgren (115306 - maria.lindgren@sd.se)

Medmotionär(er):

Björn Qvarnström

Mattias Bengtsson

Motionsmotivering:

Varje fall av sexualbrott är en tragedi med förödande konsekvenser för den som blir utsatt. Många sexualbrott mot barn sker i det fördolda och kommer aldrig till polisens kännedom. enligt BRÅ anmäls endast en liten andel av de faktiska sexualbrotten mot barn till polisen.

År 2024 anmäldes 26000 sexualbrott. Av dessa anmälningar ledde 10% av anmälningarna till åtal. 300 åtal ledde till fällande domar. (källa:https://www.uu.se samt https://bra.se)

Barn står i beroendeställning till vuxna. Barn utsätts inte sällan för sexualbrott av personer som de står nära och kan känna lojalitet med.

Det psykiska måendet för barn utsatta för sexualbrott får ofta förödande konsekvenser. Exempel på detta kan vara beteendestörningar, självskadebeteende och självmord.

Det är svårt och självutlämnande att tala omsatt man blivit utsatt för sexuellt övergreppoch det är därför oerhört viktigt att bli trodd, få personlig upprättelse samt att förövaren blir åtalad och dömd. Ofta behövs traumabehandling för att kunna leva ett normalt liv framåt.

Med den påvisade statistiken råder idag uppenbarligen kompetensbrist gällande sexualbrott, förhör, utredningsmetodik, åtal och prejudicerande domar.

Bristande kompetens hos polis och åklagare har lett fram till att förövare kan gå fria och att offret utan upprättelse i värsta fall tar sitt liv.

Målet måste vara att öka kompetensen gällande sexuella övergrepp och på så sätt förbättra statistiken gällande åtal och fällande domar.

Med anledning av ovanstående yrkar undertecknad:

Förslag till beslut:

Att utredande polis, åklagare och personal på domstol ska specialutbildas och få särskild kompetens gällande psykologin och hanteringen kring förhör, utredning, åtal och domskäl gällande sexuella övergrepp.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för motionen. Sexuella övergrepp är en allvarlig typ av brottslighet som fortsätter att skada brottsoffret långt efter att själva gärningen begåtts. Samhället måste arbeta aktivt och offensivt både på ett förebyggande sätt med informationskampanjer och repressivt med kännbara straff för gärningsmännen. Sverigedemokraterna och regeringen har gjort historiska satsningar på rättsväsendet för att komma åt både denna och annan typ av brottslighet. Sverigedemokraterna och regeringen har även låtit Polismyndigheten veta att vi väntar oss att myndigheten säkerställer att personal som förhör barn i så stor utsträckning som möjligt ska ha särskild utbildning för uppgiften. När det sedan kommer till uppklaringsgraden och skälet till att så få brott klaras upp kan skälen dessvärre vara många. Det är till exempel svårt att bevisa när ord står mot ord eller när brottet begåtts på internet där många gärningsmän gömmer sig bakom anonymitet. Sverigedemokraterna kommer naturligtvis att arbeta vidare med att ge brottsoffren upprättelse och att straffa gärningsmännen. I det arbetet är det självklart viktigt att alla myndigheterna i rättskedjan har rätt kompetens för uppgiften. Partiet arbetar centralt för att så skall vara fallet..

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

LO51 - Utveckla kriminalvården med hjälp av privata aktörer.

Motionär:

Markku Abrahamsson (107145 - markku.abrahamsson@sd.se)

Medmotionär(er):

Per Carlberg, 19005

Motionsmotivering:

Svensk kriminalvård har ett viktigt uppdrag som under överskådlig tid också kommer att behöva utökas. Genom att fler brottslingar ska avtjäna fängelsestraff och genom skärpt kriminalpolitik, kommer kriminalvårdens uppdrag dessutom att bli mer långvariga.

Ett utökat behov av kriminalvård genom fängelseplatser kommer att kräva en kapacitetshöjning inom kriminalvården. För att undvika överbeläggning och personalbrist är det viktigt att kriminalvårdens verksamhet kan utökas på ett strategiskt och hållbart sätt.

Offentlig sektor kan i vissa sammanhang ha begränsade möjligheter att nå efterfrågad kapacitet på egen hand, vilket kan påverka kriminalvårdens förmåga att klara uppdraget.

Ett sätt att möta utvecklingen är att se över på vilket sammanhang den privata sektorn kan bidra till att utveckla svensk kriminalvård, och på vilket sätt den privata sektorn kan bidra till att – under kriminalvårdens ansvar – nå de mål som svensk kriminalpolitik kräver.

Förutsättningarna finns för en större flexibilitet inom verksamheten, en ökad kostnadseffektivitet och – med rätt incitament – en mer resultatinriktad kriminalvård. Detta skulle kunna testas genom pilotprojekt på utvalda anstalter eller verksamheter, förslagsvis inom lägre säkerhetsklasser (öppna anstalter, frivilligprogram och utslussningsverksamhet).

Således är detta inte ett sätt att ersätta eller konkurrensutsätta kriminalvårdens statliga fängelser, syftet är att istället att undersöka hur delar av kriminalvårdsverksamheten som idag utförs av huvudman istället skulle kunna utföras av en annan leverantör.

Överlag skulle detta kunna bidra till att kriminalvårdens kapacitet att hantera grövre brottslighet genom längre och mer komplexa fängelsestraff förstärks, samtidigt som kapaciteten och resurstillgången för kriminalvårdens uppdrag i allmänhet förbättras.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna verkar för att utveckla samverkan mellan kriminalvården och privata aktörer, i syfte att förstärka och utveckla kriminalvårdens kapacitet och verksamhet.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för motionen. Förslagsställarna har identifierat en verklig flaskhals i systemet. Enligt kriminalvårdens senaste kapacitetsrapport kommer behovet av antalet platser i anstalt och häkte behöva öka med många hundra procent under de kommande tio åren. Detta är tack vare Sverigedemokraternas och regeringens ambitiösa kriminalpolitik. Med en så kraftig ökning av antalet intagna behöver givetvis en kraftig utbyggnad av kapaciteten ske. En del av behovet har tillgodosetts genom att hyra platser utomlands som i Estland. En annan viktig komponent är att underlätta för kommunerna och Kriminalvården att förtäta och bygga ut befintliga anstalter eller att bygga nytt på lämpliga platser. En tredje väg kan vara att samarbeta med olika privata aktörer och identifiera nya lösningar och grepp. I partiets kontakter med justitiedepartementet arbetar vi således med en mängd alternativ samtidigt.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

LO52 - Översyn av penningtvättlagen

Motionär:

Martin Kirchberg (59999 - martin.kirchberg@sd.se)

Medmotionär(er):

Janita Kirchberg 60000

Motionsmotivering:

Lagen om penningtvätt och finansiering av terrorism (Lag 2017:630) är en av världens mest strikta. Den tvingar banker att genomföra omfattande kundkännedomsprocesser, där medborgare och företagare måste redogöra för pengars ursprung, transaktioners syfte och till och med framtida planer för sina medel. Kraven är ofta oproportionerliga och integritetskränkande och ska besvaras under hot om att banken, om den inte är nöjd, ensidigt kan avsluta kundrelationen, vilket utestänger individer och företag, inte bara från det finansiella systemet, utan i praktiken från hela samhället.

Lagen används som svepskäl för att stänga bankkonton för personer och organisationer med regimkritiska åsikter, vilket hotar pressfrihet och demokrati. Färska exempel inkluderar journalisterna Widar Nord, Mira Aksoy, Jan Sjunnesson, före detta SD-profilen Simon Alm och konstnären Dan Park, kopplade till alternativa medier som Fria Tider, SwebbTV och Exakt24. Ett annat särskilt upprörande fall gäller en 82-årig kvinna som 2024 fick sitt konto spärrat av Skandiabanken efter ett telefonbedrägeri, där banken skyller på penningtvättsrisk.

Trots lagens strikthet är dess effektivitet mycket tveksam. En nationell riskbedömning från 2014–2015 fann inte ett enda fall av terrorismfinansiering via enskilda. Riskbedömningen 2020/21 identifierade nya risker men saknade konkreta exempel. SOU 2021:42 och SOU 2024:58 fokuserar på tekniska risker såsom kryptovalutor, inte medborgares rättigheter. En rapport om neobanker från 2024 pekar på digitala bankers sårbarheter men ignorerar lagens konsekvenser för medborgare. Riksrevisionen har kritiserat tillsynen som ineffektiv och pekat på betydande brister i Finansinspektionens övervakning av bankernas efterlevnad. Detta gör att banker kan fatta godtyckliga beslut utan tillräcklig kontroll eller ansvarsskyldighet, vilket i praktiken ger dem en myndighetsliknande roll utan demokratisk insyn. Lagen missbrukas för att tysta dissidenter genom digital censur, vilket undergräver rättssäkerheten och skapar ett akut behov av en ny analys för att säkerställa att lagstiftningen är proportionerlig och skyddar medborgares rättigheter.

I Storbritannien ledde klagomål till reformer 2023, med krav på 90 dagars varsel och tydliga motiveringar vid kontostängningar, samt en översyn av regler för politiskt exponerade personer (PEP). Kunder kan också överklaga beslut till Financial Ombudsman Service, vilket stärker rättssäkerheten. Detta är ett föredöme för Sverige.

Partistyrelsens avslag och otillfredsställande svar på en liknande motion 2023 ignorerade helt missbruket av lagen. Sverigedemokraterna står för ett samhälle där

medborgares rättigheter och friheter värnas, och genom att driva på för reformer på detta område kan partiet bidra till en rättvis lagstiftning.

Förslag till beslut:

1) att partiet ska verka för en översyn av lagen om penningtvätt och finansiering av terrorism (Lag 2017:630), i syfte att stärka medborgares och företags rättigheter gentemot banker. Detta inkluderar att förbjuda kontostängningar på politiska grunder, kräva tydliga motiveringar för nekanden och inrätta en oberoende instans för klagomål,

2) att partiet ska verka för en ny nationell riskbedömning som ska analysera lagens effektivitet, konsekvenser för medborgare och risk för missbruk av banker, med bidrag från Finansinspektionen, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen och Riksrevisionen,

3) att partiet ska verka för att Sverige inför regler inspirerade av Storbritanniens reformer 2023, såsom 90 dagars varsel och tydliga motiveringar vid kontostängningar, samt en översyn av PEP-regler för att bättre skydda inhemska kunders rättigheter.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionärerna för motionen, det är alltid viktigt med ändamålsenlig och icke betungande lagstiftning. Den aktuella lagen bygger på EU-rätt och i skrivandets stund pågår en översyn av hela lagstiftningspaketet på EU-nivå. Här hemma i Sverige överlämnades betänkandet Ett nytt regelverk mot penningtvätt och finansiering av terrorism SOU 2024:58 till regeringen förra året. Beredning pågår i regeringskansliet. Sverigedemokraterna kommer att trycka på regeringen så att förslaget blir balanserat och väl genomarbetat och får den avsedda verkan och inte i onödan försvårar för legala kontohavare.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

LO53 - Beteckna Muslimska brödraskapet som terroristorganisation

Motionär:

Rashid Farivar (109566 - rashid.farivar@sd.se)

Medmotionär(er):

Gunilla Gomér 84717

Motionsmotivering:

Muslimska brödraskapet (på arabiska: Jama'at al-Ikhwan al-Muslimun) är en sunnimuslimsk islamistisk rörelse grundad i Egypten 1928 av Hassan al-Banna. Organisationens motto är avslöjande:

"Allah är vårt mål, Profeten är vår ledare, Koranen är vår lag, jihad är vår väg, och döden för Allahs ära är vår högsta strävan."

Detta är ingen folklig välgörenhetsrörelse. Det är en ideologiskt driven, religiöst extrem organisation med ambition att förändra samhällen inifrån med våld, infiltration eller opinionsbildning i syfte att införa ett islamistiskt styre baserat på sharia i hela världen.

Muslimska brödraskapet är förbjudet och klassat som en terrororganisation i flera länder, däribland Egypten, Saudiarabien, Förenade Arabemiraten, Bahrain, Ryssland och Syrien.

Samtidigt pekas Qatar och Turkiet ut som organisationens främsta finansiärer och politiska skyddsmakter. Enligt tidningen Politico (2020) är dessa båda länder de primära externa stödgivarna till brödraskapets internationella verksamhet.

Muslimska brödraskapet strävar efter att upprätta islamiska stater där sharia utgör den överordnade rättskällan. Detta sker genom infiltration av politiska, religiösa och civila institutioner; mobilisering av muslimska befolkningar genom sociala och religiösa nätverk; strategisk påverkan i västvärlden via organisationer, skolor, moskéer och föreningar; samt finansiellt och ideologiskt stöd till terroranknutna grupper – inklusive Hamas, som har sitt ursprung i Muslimska brödraskapet.

Organisationens så kallade "politiska gren" i Egypten – Frihets- och rättvisepartiet – tog makten efter den arabiska våren men störtades 2013 efter att ha försökt omforma Egypten till en islamistisk stat. Därefter följde våldsamma protester, där Muslimska brödraskapets aktivister anklagades för attacker mot polisstationer, sabotage av infrastruktur och samröre med jihadister i Sinai.

I Saudiarabien ses Muslimska brödraskapet som en ideologisk fiende till det styrande kungahuset. Rörelsens aktivistiska islamism och förespråkande av folkligt inflytande hotar de auktoritära regimerna i Gulfstaterna, där stabilitet väger tyngre än islamistisk populism.

Förenade Arabemiraten betraktar Muslimska brödraskapet som ett existentiellt hot, och har under det senaste decenniet fängslat ett stort antal medlemmar från rörelsens gren al-Islah, som misstänks ha planerat att ersätta den federala staten med ett islamistiskt styre.

Hamas, som ansvarade för den brutala massakern på israeler den 7 oktober 2023 – det värsta massmordet på judar sedan Förintelsen – är en avknoppning av Muslimska brödraskapet. USA har terrorstämplat Hamas enligt både Immigration and Nationality Act och Executive Order 13224. Nyligen presenterade ett antal ledamöter – både republikaner och demokrater – i USA:s representanthus en ny executive act om att beteckna det globala Muslimska brödraskapet som en terrororganisation.

Muslimska brödraskapet fungerar i praktiken som en global nätverksorganisation som tillhandahåller ekonomiskt stöd, politisk lobbying, ideologisk utbildning, kommunikation, propaganda och PR samt materiella resurser till regionala grenar och allierade rörelser.

Genom sin närvaro i Europa, inklusive Sverige, har Muslimska brödraskapet byggt upp föreningsstrukturer och civilsamhällesorganisationer som fungerar som språkrör för dess ideologi. Det handlar inte om vanliga trosutövare, utan om en strategiskt medveten rörelse som i vissa fall verkar inom lagens ramar för att förändra lagen i syfte att uppnå ett islamistiskt styre baserat på sharia.

Att inte klassificera Muslimska brödraskapet som en terroristorganisation är att blunda för verkligheten. Organisationen är förbjuden i flera länder, den stödjer eller härbärgerar terrorister, och den motverkar assimilering och demokratisk utveckling där den får fäste.

Sverige bör inte vara en fristad för islamistisk politisk och ideologisk krigföring.

Förslag till beslut:

Jag föreslår Landsdagarna besluta

att Sverigedemokraterna i riksdagen och EU-parlamentet verkar för att ta fram lagförslag för att beteckna Muslimska brödraskapet som internationell terroristorganisation.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen instämmer i motionärens beskrivning av problematiken. Partiet har redan i olika sammanhang framfört kritik mot Muslimska Brödraskapets aktiviteter i Sverige och Europa. Vår europaparlamentsledamot Charlie Weimers har gjort flera uttalanden i frågan och i Sverige har bland annat riksdagsledamöterna Marcus Wiechel och Nima Gholam Ali Pour drivit frågan i kammaren.

I sak instämmer partistyrelsen i hållningen och kommer att fortsätta driva kritik mot Muslimska Brödraskapets aktiviteter i enlighet med motionärens intentioner.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

LO54 - Begränsning av rätten att återkalla överklagande i brottmål

Motionär:

Rasmus Ragnarsson (105329 - rasmus.ragnarsson@sd.se)

Medmotionär(er):

Emma Altenhammar (124958)

Motionsmotivering:

Enligt nuvarande ordning kan en tilltalad som överklagat en dom från tingsrätten återkalla sitt överklagande ända fram till dess att hovrätten meddelar dom. Detta gäller även efter att förhandlingarna är avslutade. Med andra ord innebär det att hovrättens omfattande arbete som kan inkludera flera dagars förhandlingar, inställelse av vittnen och stora kostnader för skattebetalarna riskerar att vara helt i onödan.

Sedan den 1 mars 2024 (Prop. 2023/24:46) har visserligen nya regler införts som innebär att en tilltalad kan bli skyldig att återbetala statens kostnader om ett överklagande återkallas i ett sent skede. Men i praktiken sker detta mycket sällan och omfattar inte hela kostnaden. Reglerna bygger på en bedömning av vad som är "skäligt" och kan inte förväntas avskräcka i den utsträckning som krävs för att skydda resurserna inom domstolsväsendet.

Den breda möjligheten att återkalla ett överklagande sent i processen riskerar att utnyttjas av taktiska skäl, till exempel för att förhala rättsprocessen eller för att få tillgång till en offentlig försvarare utan avsikt att fullfölja målet. Detta är inte rimligt i en tid där rättsväsendets resurser behöver användas mer effektivt för att motverka kriminaliteten och skipa rättvisa för landets många brottsoffer.

Det är inte heller rimligt att nämndemän, domare, försvarare, åklagare och annan personal mobiliseras för en huvudförhandling som inte kommer att leda till en egentlig prövning.

Sverigedemokraterna bör verka för att rätten att återkalla ett överklagande i brottmål begränsas så att återtagande endast kan ske fram till dess att hovrättens huvudförhandling har påbörjats. Därefter bör överklagandet fullföljas och hovrätten meddela dom.

Undantag bör endast kunna göras i särskilt ömmande fall, exempelvis om det finns medicinska hinder för att fullfölja processen eller vid en uppenbart rättssäkerhetsfrämjande omständighet.

Förslag till beslut:

att Sverigedemokraterna verkar för att rätten att återkalla ett överklagande i brottmål begränsas till att endast kunna ske före huvudförhandlingens början i hovrätten och att undantag endast får göras i särskilt ömmande fall.

att Sverigedemokraterna ska verka för att staten ska kunna kräva tillbaka full kostnad för onödiga rättsprocesser orsakade av sent återkallade överklaganden.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionärerna för motionen. Intentionen med motionen är god. Det är rimligt att staten hushåller med skattepengar och att enskildas processförande av rent okynne förhindras. Då kostnaderna för rättsväsendet ständigt ökar finns dessutom goda skäl att se över regelverket så att en effektiv processordning uppnås. Reglerna i rättegångsbalken står dock sällan för sig själv utan utgör tillsammans den helhet inom vilken svensk processföring utövas. När det stora arbetet med att se över brottsbalken är över kan det finnas skäl att närmare analysera rättegångsbalken. Motionens intentioner kommer då att beaktas.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

.

LO55 - Utökade befogenheter för ordningsvakter – möjlighet att kräva ID-handling vid tjänsteutövning

Motionär:

Richard Svensson (62661 - richard.e.svensson@sd.se)

Medmotionär(er):

Chris Dahlqvist 82570

Annelie Sjöberg 123769

Marcus Lejonqvist 80042

Torgny Maurer 53831

Christopher Jarnvall 148456

Runar Öhman 82612

Max Haienhjelm Andreasson 90560

Erik Johansson 129228

Björn Sandberg 84844

Jörgen Ring 78106

Mikael Eriksson 71644

Motionsmotivering:

En trygg och fungerande kollektivtrafik är en grundläggande del av ett civiliserat och välorganiserat samhälle. Att resenärer följer regler, betalar sin biljett och respekterar ordningspersonalens befogenheter är en förutsättning för att kollektivtrafiken ska uppfattas som rättvis, säker och effektiv. Trots detta har ordningsvakter – som spelar en viktig roll i att upprätthålla ordning och säkerhet i kollektivtrafiken – begränsade verktyg för att faktiskt fullfölja sitt uppdrag. Ett tydligt exempel är att de idag inte har laglig rätt att kräva legitimation av en person, utan enbart be om den frivilligt.

Denna begränsning utnyttjas systematiskt av fuskåkare och personer som bryter mot ordningsregler i kollektivtrafiken. Det har blivit allmänt känt bland vissa grupper att ordningsvakter inte kan kräva ID, vilket gör att personer som saknar giltig biljett eller begår andra ordningsstörningar kan vägra att identifiera sig, i hopp om att slippa kontrollavgift, böter eller vidare rättsliga åtgärder. Detta undergräver både lagens auktoritet och ordningsvakternas roll.

I praktiken innebär detta att ordningsvakter i dessa fall tvingas tillkalla polis för att genomföra en enkel identitetskontroll – något som är ineffektivt, resurskrävande och i många fall onödigt. Polisens tid och resurser bör prioriteras till mer akuta brott och samhällsfarliga situationer, inte till att lösa uppgifter som med rätt verktyg hade kunnat hanteras direkt av ordningsvakten.

Flera aktörer inom kollektivtrafiken har lyft denna problematik, bland annat SL och Västtrafik. Ordningsvakter är redan idag utbildade och har en särskild myndighetsliknande ställning i sitt uppdrag, bland annat rätten att omhänderta personer, avvisa dem från platsen eller använda våld i enlighet med lagen. Att de inte ges möjlighet att fastställa identitet är orimligt, särskilt i ljuset av deras övriga ansvar och befogenheter.

Ett införande av en begränsad rätt för ordningsvakter att kräva ID-handling vid tjänsteutövning, inom tydligt avgränsade situationer såsom biljettkontroller och ordningsstörningar i kollektivtrafik eller andra offentliga miljöer, skulle skapa större rättssäkerhet, förenkla hanteringen av överträdelser och öka respekten för ordningsmaktens arbete. Det skulle även ha en avskräckande effekt och bidra till ökad betalningsvilja och bättre efterlevnad av regler bland resenärer.

Det är också värt att påpeka att liknande befogenheter redan existerar i flera andra europeiska länder, där ordningspersonal har rätt att identifiera personer i samband med uppdrag i kollektivtrafik och offentliga miljöer. Sverige bör inte halka efter i detta avseende, särskilt inte när det gäller att skydda skattebetalarnas pengar, säkerställa trygghet och minska brottslighet i vardagsmiljöer.

Sverigedemokraterna har under lång tid drivit en linje för ökad trygghet, stärkt rättsstat och avlastning av polisens resurser. Att ge ordningsvakter utökade men avgränsade befogenheter att kräva legitimation är ett logiskt och nödvändigt steg i denna riktning.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna verkar för att ordningsvakter ges laglig rätt att, i samband med tjänsteutövning, kräva ID-handling av personer för att fastställa identitet vid misstanke om överträdelse av ordningsregler eller biljettplikt.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar motionären för motionen. Den som begagnar ett kollektivt färdmedel skall givetvis betala för sig och i övrigt uppträda anständigt. Sedan 2024 gäller att en ordningsvakt som med laga stöd griper eller annars omhändertar eller avlägsnar någon i anslutning till ingripandet får kroppsvisitera denne i den utsträckning som är nödvändig för att fastställa dennes identitet. Det som efterfrågas i motionen torde därmed vara tillgodosett.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad

LO56 - Värna rättssäkerheten, motverka godtyckliga domar i spåren av #metoo

Motionär:

Stina Isaksson (71619 - stina.isaksson@sd.se)

Motionsmotivering:

Det svenska rättssamhället vilar på grundprinciper som oskuldspresumtion, objektivitet och bevisvärdering bortom rimligt tvivel. Dessa principer är inte förhandlingsbara, de utgör fundamentet för medborgarens trygghet gentemot godtycke och opinionstryck.

I samband med #metoo har en ny rättskultur vuxit fram där känslor, påstådd trovärdighet och mediala narrativ tenderar att väga tyngre än faktisk bevisning. Detta har skapat ett rättsläge där framför allt unga pojkar och män riskerar att bli dömda på bristfälliga eller ensidiga grunder, i mål som tidigare inte ens skulle ha väckts åtal i.

Föreningen Mannaminne lyfter regelbundet fram fall där unga män dömts för sexualbrott i domar som är djupt rättsosäkra, där teknisk bevisning saknas, där rätten bygger hela sin bedömning på partsutsagor, och där samhällets tryck på att ”tro på offret” fått väga tyngre än lagens krav på objektivitet.

När domstolar anpassar sig efter rådande opinion snarare än lagen, hotas själva rättsstatens kärna. Det är djupt oroväckande, och det drabbar unga män oproportionerligt hårt. En enda falsk anklagelse kan förstöra en framtid för alltid.

Det är dags att Sverigedemokraterna kliver fram som det parti som sätter rättssäkerheten först, oavsett vilken riktning vindarna blåser.

Förslag till beslut:

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att regeringen tillsätter en oberoende utredning om rättssäkerheten i sexualbrottsmål, särskilt i mål där dom fallit på ensidig utsaga utan stödbevisning.

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att att utbildning för domare, åklagare och poliser tydligt betonar oskuldspresumtionen, bevisvärdering och kraven på objektivitet.

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att domstolars rätt att fälla på enbart partsutsaga utan stödbevisning i sexualbrottsmål ses över.

Att Sverigedemokraterna driver frågan om att det tas fram riktlinjer mot rättsligt agerande som styrs av mediala kampanjer eller sociala rörelser, såsom #metoo.

Partistyrelsens yttrande:

Partistyrelsen tackar för motionen som framförallt behandlar rättssäkerhet i mål som rör sexualbrott och i ett bredare perspektiv handlar om rättsstatsprinciper och oskuldspresumtion. Detta är omistliga värden och det är bra att de diskuteras och debatteras. Faktum är att just en sådan studie som motionären efterfrågar nyligen genomfördes och föredrogs i riksdagens Justitieutskott. Studien är utförd av brottsförebyggande rådet, BRÅ, och heter Samtyckeslagens tillämpning och konsekvenser. I studien framförs kritik av den nya samtyckeslagen som att den är svårtillämpad men även att den i flera fall fyllt sitt syfte. BRÅ efterlyser även fortsatta studier och förtydliganden av gällande rätt och behoven av att utbilda domare. Riksdagsgruppen arbetar med skrivelsen och avser att vidta lämpliga åtgärder.

Partistyrelsen föreslår Landsdagarna 2025 besluta

att anse motionen besvarad.

Sverigedemokraterna